

ந ன் னு ற்
கா ண் டி கையு ரை
வி ளக் கம்,

—:0:—

வ ண் ணை ந கர்

க. வேற்பிள்வளையவர்கள்

கே ட டி க் கொ ண் ட ப டி

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்களுக்கும்,

வித்துவசிரோமணி

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்வளையவர்களுக்கும்,

உடுப்பிட்டி

அ. சிவசம்புப்புலவரவர்களுக்கும்,

மாணாக்கரும்,

திருவனந்தபுரத்து மகாராஜாகாலீஜில்

தமிழ், சம்ஸ்கிருதபண்டிதராயிருந்த

வ. கணபதிப்பிள்வளையவர்களுக்குச்

சகோதரரும், மாணாக்கருமாகிய

பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோலி

வ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களால்

பலநூல்கொண்டு விளக்கியும், கூட்டியும்

செய்யப்பட்டது.

இது

யாழ்ப்பாணம்

விவேகாநந்தயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—0—

கலி: ௩௦௦௪. சுபகிருதுஸ்ரீ ஆவணிமீ

1902.

நன் னூற்சூத்திராவகாதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
அ ஆ ஈ ற்ற	276	அள் ஆள் இறு	278
அ ஆ உ ஊ	67	அறம்பொருளி	8
அ ஆ எ ஓ	67	அறிவருளாசை	375
அ இ உம்	46	அறிவறியாமை	328
அ ஐ முத	78	அன் ஆன் இறு	273
அகமுனர்ச்	168	அன் ஆன் அள்	95
அசைநிலை	337	அன் ஆன் இன் அல்	189
அடிநாவ	52	அன்றி யின்றி	138
அடைசினே	342	அன்னமாவே	26
அடைமொழி	341	-----0-----	
அண்ணா நுனிநாநனி	53	ஆ ஈ ஊ ஏ	46
அண்ணா நுனிநாவ்ரு	53	ஆக்கவினை	292
அண் பல்லடி	52	ஆக்கியோன்	34
அண்பன்முத	53	ஆசாணுரைத்த	31
அண்மையினி	256	ஆண்பெண்பல	203
அதுமுன் வரு	142	ஆண்மைபெண்	223
அதுவே, இயற்	211	ஆநின்று கின்று	102
அத்தினகர	193	ஆமா கோனவ்	191
அத்திலாங்	369	ஆமுன்பகர	140
அம்மவுரை	369	ஆயிரமுதத்தா	37
அம்மாமென்	278	ஆய்தக்கிடந்	54
அம்முதலீரா	45	ஆவி ஞ ண ந ம	69
அம்முணிகர	79	ஆவி ய ர ழ	125
அரிதிற்பெயக்	24	ஆவியுமொற்று	66
அர் ஆர் பவ்	274	ஆறனுருபு	234
அவ்வழி இ ஐ	139	ஆற்றொருமை	246
அவ்வழியாமர்	136	ஆற்றொழுக்	14
அவற்றுள், அ இ	46	இ ஈ எ ஏ	52
அவற்றுள், எழு	234	இ ஈ ஐ வழி	126
அவற்றுள், ஏழா	108	இ உ ஊ வோ	252
அவற்றுள், ஒன்	224	இசைகெடின்	57
அவற்றுள், கிளை	215	இடுகுறிகாரணப்பெயர்	44
அவற்றுள், முத	290	இடுகுறிகாரணமர	215
அவற்றுள், முய	51	இடைச்சொல்	155
அவற்றுள், வினை	7	இடைத்தொட	143
அவை தாம், முற்று	268	இடைநிலை	355
அவ்வழி, ஆவி	51	இடையினம்	48
அவ்விணையாள	31	இடையினஞ்சு	105
அழலினிங்கா	31	இடையுரி	180
அளக்கலாகா	21	இணைத்தியல்	110

சூத்திரவகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
இதற்கிதசா	194	உருபும்வீ	297
இதற்கிதமுடி	198	உருவகவுவ	347
இம்முப்பெயர்	253	உவப்பினு	323
இயல்பினும்வீ	130	உவமவுரு	309
இயல்பின்விசா	196	— 0 —	
இயல்பெழு	66	எயாமுத	47
இயற்கைப்பொ	343	எகரவினாழுச்	127
இரட்டைக்கிள	337	எச்சப்பெயர்	300
இரண்டாவத	235	எடுத்தல்	54
இரண்டுமுத	305	எட்டனுடம்	150
இரண்டுமுன்	152	எட்டனுரு	252
இருதிணையான்	296	எண்ணலெடு	310
இருவர்தற்கு	8	எண்ணிறை	147
இர்சீற்ற	282	எண்பெயர்	39
இலக்கணமுடை	205	எண்முலெழு	120
இலக்கியங்	100	எதிர்ப்பறைசிற	363
இல்லெனி	174	எப்பொரு	330
இறப்பெதிர்ப்பு	326	எல்லாமென்	190
இளைத்தென்	338	எல்லாருமெல்	190
இன்னதின்னு	381	எல்லையின்னு	261
		எவனென்	294
ஈதலியல்	25	எழுத்தியதிரி	333
ஈதாக்கொடு	345	எழுத்தே	83
ஈமுங், கம்மு	168	எழுவுகை	9
ஈமபோத	90	எழுவாயிறுதி	354
ஈற்றியா	124	என்றமென	366
		— 0 —	
உ. ஊ. ஓ. ஒ. ஔ	52	எழுனுரு	249
உ. ஊ. ஓ. ஒ. வல	67	ஏற்கொவ்	233
உடன்மேலுயி	158	ஏற்புழியெடு	357
உணர்வியலா	375	ஏற்றபொ	352
உயர்திணைதொ	321	— 0 —	
உயர்திணையும்	314	ஐ. ஔ. இ	48
உயிருமுடப்பு	42	ஐகான்ய	78
உயிருயிரல்	373	ஐந்தென்ற	149
உயிர்மவிலா	84	ஐந்தாவதுனுரு	245
உயிர்மெய்யா	42	ஐந்தொகை	311
உயிர்மெய்யிர	42	ஐயந்திணை	319
உயிர்வரினாக்	128	ஐயந்தீர	21
உரத்தின்வளம்	18	ஐயர்யிகர	280
உரிவரினாழியி	138	ஐயான்கு	260
உருபின்முடிபவை	178	ஐயிறுபொது	253
உருபுபல	298	ஐயீற்று	145
உருபுமுற்	299	— 0 —	

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
ஒடுவுந்தெய்ய	369	கீழின்முன	170
ஒருகுறிநேட்	30	-----0-----	
ஒருசார்னவ	254	குடுதுறுவெ	277
ஒருநெறி	13	குலனருடெ	19
ஒருபல்தா	151	குயினூன்வேற்	164
ஒருபுணர்க்	119	குறியதன்கீழாக்	137
ஒருபொருட்பல்	338	குறியதன்முன்னர்	56
ஒருபொருட்பன்	338	குறிலனைவில்வா	161
ஒருபொருண்	334	குறில்செறியா	172
ஒருபொருள்	212	குறில்வழி ல ன	171
ஒருமையிற் பன்	324	குற்றயிரள	69
ஒருமொழிதொட	201	குன்றக்கூறல்	9
ஒருமொழிமூவ	119	-----0-----	
ஒருமொழியொரு	202	கேட்குறபோ	346
ஒருமொழியொழி	301	-----0-----	
ஒருவரென்ப	227	கொல்லேயைய	368
ஒருவனொருத்திபவ	187	-----0-----	
ஒருவனொருத்திப்பெ	227	கோடன்மர	28
ஒருவன்முத	271	கருணநம	58
ஒழியிசைவி	362	கம்முன் கவ்	72
ஒற்றுமை	375	-----0-----	
ஒற்றுயிர்	187	சாதிருமூஉ	161
ஒன்பதொழி	133	சால்வறுதவ	376
ஒன்பாடுறாடு	150	சாவவெண்	134
ஒன்றன்புள்ளி	148	-----0-----	
ஒன்றுமுதலீரைந்	152	சிதலெறும்	374
ஒன்றுமுதலெட்	192	சில்வகையெ	14
ஒன்றே பலவே	203	சிறப்பினும்	50
ஒன்றொழிபொது	208	சினைவீனை	291
-----0-----		-----0-----	
க வ வஞ்ச ரு வம்	52	சுட்டியாவெ	68
க ச த ப வொழி	71	சுட்டின்றுண்ணு	193
கடியென்கிளவி	377	சுட்டுமறை	329
கண்கால்கடை	250	சுட்டுவசர	176
கயவொடு	282	சுருங்கச்சொ	10
கருத்துப்பதப்	17	சுவைப்புளி	139
களிமடிமானி	28	-----0-----	
காரண்முதலா	343	சூத்திரத்தட்	17
காலங்கரந்த	307	-----0-----	
காலங்களனே	34	செந்தமிழாகித்	211
-----0-----		செந்தமிழ்நிலஞ்	213
கிளந்தகிளைமுத	219	செம்மைசிறுமை	89
கிளைமுதலா	218	செயப்படுபொரு	339
-----0-----		செய்கெனொரு	279

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
செய்தசெய்	284	கிணைபாலபொ	322
செய்துசெய்பு	288	கிணையேபா	318
செய்பவன்கருபி	266		
செய்பவே	132	தம்பிவண்டாதி	374
செய்புமெனெ	286	வய்த்தறுஞ்சு	376
செய்யுளுறுதி	359	ஹறுடுக்குற்றிய	275
செய்யென்வீனை	93		
செவ்வெண்ணீ	365	தெங்குநீண்	147
		தெரிநிலைதே	360
சொற்றிசியினும்	291	தெரிவரும்	20
சொற்றொறுமிற்	382	தெவ்வென்மொழி	177
சூண ந ம ல வ ள ள	159	தென்மொழி	162
சூ ந மு ன் ற ம் மி ன் ம	73		
		தொகுத்தல்	35
ட ற் மு ன் க ச ப	73	தொக்குழிமயங்	315
		தொல்லேவடி	64
ண் ண மு ன் னி ன	73	தொழிலுங்கா	287
ண் ண மு ன் னு	62		
ண் ண வ ல் லி ன	160	தொன்றறிரிதல	117
		தொன்றன்மறைதல்	376
த ட ற் வொ ற் றி ன்	101	தொன்றூதோற்றித்	36
தத்தம், பசாப்ப	88		
தமிழ்வவுறவும்	170	நடவாமடி	91
தம்பாலில்ல	344	நவ்விறுதொ	160
தம்பெயர்மொழி	76		
தால்வால்	325	நான்கன்மெய்	149
தற்சட்டளபொழி	61	நான்காவ	242
தனிக்குறின்	158		
தன்மகனாசான்	26	நிறையுயிர்	50
தன்மைமுன்னிலைபடர்	205	நின்றநெறி	70
தன்மைமுன்னிலைவியங்	276	நீயிர்நீவிர்நா	234
தன்மையாளு	226		
தன்னாசிரியன்	36	நுதலிபபுகுத	11
தன்னென்னென்	164	நுந்தம், எம் நம்	167
தன்னொழி	158	நுவ்வொடு	256
தானமுயற்சி	48	நூலினியல்பே	6
தானே தர	23	நூலே நூல	5
தான் தாம்	191	நூல்பயிலியல்	29
தான் யானான்	227	நூற்பொருள்வழி	13
திசையொடுதி	146	நெடிவோடாய்த	60
கிணைநிலஞ்சாதி	335	நெடிவோடுயிர்	144

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
நெல்லுஞ்செல்	174	பெய்த முறை	23
நேரினமணி	13	பொதுப்பெயரு	122
பகர்ப்பத்தமே	84	பொதுப்பெயர்	301
பகுதிவிசுதி	87	பொதுவியல்	269
பகுப்பஃற	85	பொதுவெழு	213
பஞ்சிதன்	18	பொருண்முதலாரூ	340
படர்க்கைமுப்	336	பொருண்முதலஃறினு	267
படர்க்கைவ்ணை	204	பொருண்முதலாரூ	228
பண்பைவிளக்கு	308	பொருளிடை	85
பதமுளவிசுதி	188	போலப்புரைய	310
பல்சிலவெனு	134		
பல்லோர்புடர்க்	293	மகரவிறுதி	77
பல்வகைத்தாதுவி	207	மக்கடேவர்	203
பல்வகைப்பண்பு	373	மங்கலமாகி	22
பல்வகையுதவி	24	மம்முன்பய	73
பல்வகைவடி	376	மரப்பெயர்	131
பவவமுவிட	102	மரமல்வெ	163
பவ்வீரீம்	141	மலர்சலை	1
பழையனகழி	383	மவ்வீரூற்	166
பனைமுன்	156	மற்றையதென்	368
பன்னிருயிருங்	67	மற்றையநோ	350
		மன்னுடை	37
பாடங்கரு	15	மன்னையசை	367
பாயிரம்பொது	5	மாடக்குச்சித்	37
பால்பகாவ	222	மாவுன்கிளவி	370
பிண்டந்தொ	15	மாற்றநுவர்ச்சி	378
பிரிநிலைவினா	361		
		பிராயிக	370
புள்ளியமுயி	197	பின்பின்பன்	164
புள்ளிவிட்ட	54	மீகீழிதமு	52
புள்ளுடவள்ளு	175	மீனறவ்வொடு	162
புன்மரமுதல	374	முக்வுரை	5
		முக்காலத்தினு	327
பூப்பெயர்	155	முக்காற்கேட்	31
பூமலியசோ	39	முச்சகநிழ	201
பெண்மைவிட்	203	முதலிருநான்	151
பெயரும்வினை	353	முதலிவைவினை	258
பெயரே ஐ	234	முதலையையுறிற்	257
பெயரொடுபெயர்	304	முதல்வழி	7
பெயர்ச்செவ்	365	முதற்பெயர்	222
பெயர்வழி	187	முதலூவ்	34
பெயர்வினையிட	296	முரணந்தாகி	374
பெயர்வினையும்மை	302	முழக்கிரட்டொ	380

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
முற்றொச்சம்	317	லள விறுதொழி	173
முற்றமமை	365	லள வீற்றஃறி	256
முன்மொழி	313	லள வீற்றி	63
முன்னத்தி	346	லள வேற்றுமை	171
முன்னரவ்வொடு	221		
முன்னிலைகடிய	280	வலித்தல்	118
முன்னிலைமுன்ன	281	வல்லினம்	47
முன்னோர் நூலி	7	வல்லொத்தொழிற்	174
முன்னோர்மொழி	8	வல்லொற்றுவரினே	314
		வவ்விறுசுட்டிற்	192
முன்றனுறுப்பு	149	வன்றொடர்	143
முன்றாவதனுரு	238	வாழியவென்பத	134
முன்றறுருபெண்	142	வானவர்மக்க	374
முன்றுயிரளபிரண்	65		
		விசாரமனைத்து	117
மெய்கனகர	80	விசுதிபதஞ்சாரி	195
மெய்நா	373	விரைவினுமிச	327
மெய்யுயிர்முத	114	விளம்பியபகுதி	94
மெல்லின	47	விழைவேகால	367
மென்றொடர்	145	விஞ்சுசுட்டுடனும்	220
மேற்பல்லித	53	வினாவினுஞ்செய்	330
		வினைசார்பின	332
மொழிகுண	22	வினைபெயர்குறி	363
மொழிமுதற்	40	வினைமாற்றசை	368
மொழியாய்	82	வினைமுற்றே	294
		வினையின்பெய	226
யகரம் வரக்	60	வினையொடுவரி	366
யரழ முன்னர்க் கச த ய	169		
யரழ முன்னர்மொழி	73	வேறில்லையுண்	283
யரழ வொற்றின்	74	வேறுவினைப்பல்	331
		வேற்றுமைமப்	167
யாகாபிற	370	வேற்றுமையாயி	156
யாதனுருபிற்	259	வேற்றுமையைம்	115
யாப்படிபல	356	வேற்றுமைவினைசா	359
யாரென்வினா	294	வேற்றுமைவினைபண்	305
யாற்றுநீர்	350		
		ளஃகானுயர்பெயர்க்	254
ரவ்விற்கம்முத	110		
ரவ்வீற்றுயர்	255	றவ்வொடுகர	103
ரழ வல்லன	74	றனழள ஒவவு	111
லகாரவீற்று	255	ளஃகான் களைப்	162
லள முன் கச	74	ள ல முன் றனவும்	177
லள மெய்	76	ளவ்வீற்றுயர்	256

சூத்திரவகராதி முற்றிற்று.

OPINIONS ON THIS WORK.

—(0*0)—

வித்துவாபிப்பிராயம்.

[வித்துவாபிப்பிராயங்கள் சிடைத்தமுறைப்படி பதிப்பிக்கப்பட்டன.]

F R O M

N. SELVADURAI PILLAI ESQ. B. A.

PRINCIPAL, HINDU COLLEGE

JAFFNA.

THE NEW EDITION OF NANNUL

BY

*Mr. V. Comaraswamy Pulavar of Puloly
JAFFNA.*

At the request of Mr. K. Velu Pillai Proprietor of the Vivekananda Press at Vannarpannai Jaffna, Mr. V. Comaraswami Pulavar of Puloly has brought a new Edition of Nannul. The work of Pavananthy Munivar was based on the larger works of Agastium and Tholkappium and was intended to be a hand book easily accessible to all and such as to be easily understood even by a student who has made only a fair acquaintance with Tamil literature. It is just such a book that we would like to place in the hands of our students in the VI, VII and VIII standards. It is the book prescribed by the Madras University for the Matriculation, F. A. and B. A. examinations. It is needless to say anything in praise of the well known Edition of this valuable grammar by the late Mr. Arumnga Navalar. He was not only a scholar, but a teacher and the book was prepared with copious exercises to recapitulate a lesson by catechising and thus impress it on the minds of the pupils.

The new edition by Mr. Cumaraswamy Pulavar is based on Mr. Navalar's book, and proceeds on the same lines, but in places where the commentary is so concise as to be obscure, he has extended it and made it clear. Mr. Cumaraswamy Pulavar was a student of Mr. Navalar and was one who enjoyed the confidence of the great Teacher and those who know him personally cannot but admire his accurate Scholarship in Tamil which is set off and embellished by a fair acquaintance with Sanskrit. In many things we are progressive and it is impossible not to move with the times. At the present time when schools are so much multiplied and a new desire has been awakened in us to cultivate our own mother tongue which had been neglected for a short time on account of the eager pursuit after English, and the idea is gaining ground day by day that we can never be a self-respecting nation unless we study and cultivate our own language, the appearance of this edition of Nannul is synchronous with a period of such revival if I may so call it. Many who cannot afford to sit at the feet of Pundits and learn Nannul, will find in this book a willing, ready and clear guide, and many Vernacular and English schools will find this book a valuable help. The exercises appended to the lessons have been prepared with great care and they are very searching. The book, no doubt, is made larger by the extension in the commentaries, but the book is so priced as to be within the reach of all. Mr. Cumaraswamy Pulavar has placed the Tamil public under great obligation by his invaluable work and no small meed of praise is due to the proprietor of the Vivekananda Press, Mr. K. Veluppillai for the noble work he has undertaken to sow broadcast and bring within the reach of even the poor all that is precious and enduring in Tamil Literature.

N. SELVADURAI.

Jaffna 7-8-1902.

FROM
REV. J. T. APPAPILLAI
 WESLIAN MINISTER
 JAFFNA.

தமிழுக்கு ஆதி இலக்கணம் அகத்தியம். அந்தால், இயல், இசை, நாடகம் என்னு முத்தமிழும் விரவக் கூறப்பட்டது. தலைச்சங்கத்தார்காலத்து, இயற்றமிழை வேறுபிரித்துக் கூறிய நூல்கள் தொல்காப்பியமுதலியன. காலாந்தரத்து வீழ்ந்தவழக்குக ளொழியப் புதியனபுகுதச் சமணர்காலத்துப் பிறந்த சிறந்தநூல் நன்னூலேயாம்.

முன்னூலொழியப்பின்னூல்பலவுள்
 எந்நூலாகும்நன்னூலுக்கிணை.

இத்துணைச் சிறப்பினநாய நன்னூலே, மாணாக்கரால் இக்காலத்துப் பெரும்பாலும் கற்கப்படுகின்றது. இந்நன்னூற்கு, ஸ்ரீ. சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் அவர்கள் செய்த விருத்தியுரை, கற்றோரானன்றி மற்றோரானெளிதினுணரப்படாமையாற் காண்டிகையுரைகள் பலதோன்றலாயின. அவற்றுள் ஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் செய்த உரையே சிறந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ்மாதா இற்றை ஞான்று சிறுமையடைந்து சவிமழுங்கினளென்று யாமெண்ணியிருந்தவெண்ணம் பொய்ப்படப் புலோலியம்பதி வாசர், ஸ்ரீ. வ. குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்கள் செய்த “நன்னூற்காண்டிகையுரை விளக்கம்” என்னு நூலைக் கண்டோம். பேராநந்தங்கொண்டோம். புலவர் அவர்களுடைய பெயரே உரையின் மகத்துவத்துக்குச் சான்றாக, யாம் மிகைப்படக்கூறலாய்ப் பலவற்றையுங் கூறல் அநாவசியமாம். முன்னுரைகளி வில்லனவாய்ச் சிறந்த விரிவிலக்கணங்களும், பரீகை வினாக்களும், அப்பியாசங்களு மலிந்து விளங்கும் இவ்வரையிலே, எடுத்ததுறைகளைத் தாபித்தற்பொருட்டு அதுவதிக் கப்பட்ட ஆப்த சூத்திரங்கள் ஆங்காங்குச் செறிந்து, தீபமே த்றிய தம்பங்கள்போலச் சொலிக்கின்றன. நெடுங்காலமயக்கத்துக்கிடையின்று, இலக்கணவித்தியார்த்திகளைக்கலக்கிய சில விடயங்களைச் சிறுவரு மறியத்தக்கவாறு ஆசிரியர் விரித்துவிளக்கியிருக்கின்றனர். ஆகவின், “விளக்கம்” என்னும் பெயர் இவ்வரைக்கே தரும்! தரும்!! என்கின்றோம். அரசாட்சியாரின் வித்தியாசட்டத்துளமைந்த பரீகைகளுக்கும், சர்வகலாசாலைப் பரீகைகளுக்கும் ஆயத்தஞ்செய்யு மாணாக்கர்க்கு இவ்வரை இன்றியமையாச் சிறப்பினதேயென்று சான்றுகூறச் சற்றும்

பின்னில்லேம். இதனருமையையும் பெருமையையு மெடுத்துப் பேச யாம் வல்லேமல்லமாதலின் இம்மட்டில் விடுத்தாம்.

இவ்வரையைச் சனோபகார மொன்றேகருதி இயற்றித்தந்த புலவர் அவர்களுக்கும், மிக்க பிரயாசத்தோடு அச்சிடடு வெளிப்படுத்திய ஸ்ரீ. க. வேற்பிள்ளை அவர்களுக்கும், தமிழ்ப்பார்ஷா பிமானிகளாகிய யாமெல்லோருங் கடன்மைப்படடோராயினம்.

ஜே. த. அப்பாபிள்ளை.

15-8-1902.

பருத்தித்துறைசார்ந்த தும்பைநகர்

ப்ரம்மஸ்ரீ ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழுறு நன்னூற் கடினசூத் திரத்தின் பொருளுநன் நேவரு முணரத் திகழுநல் விளக்கத் தோருரை யிவணீ செய்துத வுதியென வண்ணை நிகழுறு விவேகா நந்தயந் திரத்தை நெறியுற நடாத்திடு மதிபன் அகமுநீர் நிலத்தோர் மதிக்கும்வேற் பிள்ளை யன்புடன் கேட்டுளானாக

நன்றென விசைந்தே கற்பவரினிது நயந்துணர் பான்மைபின் விளக்கித் தொன்றுள தொல்காப் பியமுட னரிய தோமிலா வசத்திய நூலின் ஒன்றுசூத் திரமும் வேண்டியாங்கெடுத்தே யுணர்தரக் காட்டியோருரையை நின்றிவ ணிலவ நீடவா ராய்ந்தே நீதியி னமைத்துளா நெனவனெல்.

மன்னிய புலோலி வளநகர் வாழ்வோன் மாசுதீர் சைவமா மரபோன் முன்னுமா ரியநூ லிலக்கண மாநி மொழிபல நூலுநன் குணர்ந்தோன் பன்னுபா ரதநூ லுரைதரு தகையோன் பாவவர் காவவர் மதிக்குந தன்னுசீர்க் குமார சுவாமியாம் புலவன் சூழ்வினிற் சுரகுருவீவனே.

முன்னுவேற் பிள்ளை நாம மொழிபுக லறிஞர் கோமான் மன்னுமீவ் வரையை யாரு மனங்கொள வுணர்ந்துதேறச் சொன்னத னச்சி லாக்கித் தோமறப் பாப்ப லுற்றான் இன்னநீர் நிலத்தி லென்று மிருந்திடு புகழி தாமே.

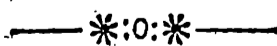
நீர் வேலியில்,

திராவிட சமஸ்கிருதவித்தியாசாலகளை நடாத்துமதிபர்

ஸ்ரீமத். ச. சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள்

இயற்றிய

கலி வெண்பா.

செந்தமிழ்நூல் கற்குஞ் சிறுவருக்கு வாய்ப்புடைத்தாய் நந்தலிலா லக்கணமாம் நன்னூற்குச்—சின்தையுற

நாடுபுக ழாறுமுக நாவலர்செய் காண்டிகையே
நீடுபயோ கத்ததாய் நின்றதன்றே—கூடுமதை
அங்கிலரா சாங்கத்தி னாகிலளர் பள்ளிகளில்
தங்குமுபாத் யாயர் தகவறிந்து—பங்கமின்றி
எய்திடுமா னைக்கர்க் கெளிதுவளக் கும்பொருட்டாற்
செய்திடுக வேர்வளக்கஞ் செவ்விதென—மெய்திகழும்
சைவவீவே காநந்த சாமியடி யார்க்கடியன்
சைவநனி போற்றுந் தனிவிருப்பான்—சைவவீவே
காநந்தப் பேர்தக் கதிவிசித்ர பத்திரிகை
தானந்த வின்றித் தனிநடத்தும்—மானந்தான்
மிக்கபுகழ் வேற்பிள்ளை வேண்டிதலா லீண்டினிது
தக்கவிளக் கஞ்செய்தான் சற்குணத்தான்—தக்கவர்கள்
சேரும் புலோலித் திருநகரான் செந்தமிழிற்
சாரும் பலநூலுந் தான்பயின்றான்—தேரும்
வடநூல் வளமர்ய் வருதருக்க மாதி
திடநூ லுணர்ச்சி சிறந்தான்—மிடனீண்டு
நல்லமா னைக்கர் நயவினயத் தோடுதொழப்
பல்லநூல் போதிக்கும் பண்புடையான்—தொல்லறிஞர்
தேங்கு சபைகளிலே சிங்கமென நின்றநனி
ஓங்குபிர சங்க வுயரமுதம்—நீங்கலின்றிப்
பெய்யும் பெரியோன் பெரிதருளால் யாவருநன்
றுய்யும் பரிசுதவு முத்தமன—மெய்யுள்ளம்
ஓத்த பரிசா னுயாசிவதன் மஞ்செய்யும்
வித்தகராய் மேவு விசயரத்நம்—சுத்திகொள்கோ
விந்தபிள்ளை யென்னும் வெளிப்பெயரு மொன்றுடையான்
புந்திழினும் புந்திப் பொலிவுடையான்—முந்தடக்கம்
வாய்மை பொறுமை வளர்பணிவு பத்திமிகு
தாய்மை சிறந்த சுடர்த்தீபம்—பாய்புகழால்
மிக்க குமாரசுவா மிப்புலவ னென்னும்பேர்
தக்கவியுற் பன்னனே தான்.

15—8 - 1902.

உடுப்பிட்டி

ஸ்ரீமத். அ. சிவசம்புப்புலவரவர்கள்

இயற்றிய

அகவல்.

மலிகற்பகப்பொன்னுலகின்பொர் இ
மா மலிமகேந்திரவளநகர்ச்சிறையுற் இத்

தாங்கருந் துயரிற்றளர்ந்து புலம்பிய
 வோங்குவச்சிரக்கரனொருமகன்கனவி
 லருளெனும்பரவையாநந்தவற்புதமெய்க்
 குருவடிவுற்றெனக்குறுகியினையனும்
 மருவலரெனைவருமாய்வர்வல்விரைவில்
 வருமொருதூதுரிவ்வைகலினென்றவன்
 மனங்கொளத்தருந்திருவாய்மொழிமருந்தை
 யினங்கொளச்சுரர்க்குமினிதுவழங்கிய
 வாறுமுகப்பிரானமர்வரைப்பாகிய
 வீறுமுகத்திருவேங்கடமுதக்கினுங்
 கோட்டினிலலைமணிகொழிக்குங்குமரிதென்
 பாட்டினுமெல்லையாய்ப்பயிற்றமிழ்நிலத்துறூஉ
 மகத்தியமுதலியவாகப்பொருள்புல
 மிகத்தெளிவாகவிரிந்தவையொழியப்
 பின்னூலெவற்றினுமுன்னூலென்ன
 வெந்தூலாருமெடுத்தநன்னூற்கு
 மைந்தர்களுளத்தெழுமலைவறவோருரை
 தந்திடுகெனத்தான்சார்பினில்வினவ
 வங்கவளத்தினும்வாணிகவளத்தினுந்
 தங்கவளத்தினுஞ்சங்கவளத்தினுங்
 கோவில்வளத்தினுங்குலமனைவளத்தினுந்
 தாவிலாவுண்மைச்சைவவளத்தினு
 மற்றுளவளத்தினுமலிந்ததென்றனைவருஞ்
 சொற்றிடுபருத்தித்துறைப்புகிசார்ந்ததாய்க்
 கருமுகில்வெளுத்தகந்தரப்பசுபதி
 யொருமுதலுயிர்களையோம்பிடவெண்ணிப்
 பருவதவர்த்தனிப்பாவையொடொன்றிக்
 குருவளர்செம்பொனங்கோயில்கொண்டிளதா
 யந்தணர்வணிகர்வேளாளராதியரம
 ரிந்திரவளந்திகழ்சுந்தரமனைகளுந்
 தடங்களுமதுமலர்த்தண்டலைத்தொகுதியு
 மடங்களுமிடங்கெழுமன்றமுமுடைத்தாய்த்
 தெருள்காலுன்றியகிருநீற்றொளிபுறத்
 திருள்கால்சீக்குமேற்றமுடைத்தாய்ச்
 சொற்புனைபிறவளத்தொன்மையுமுடைத்தாய்ப்
 பொற்புறுசெல்வப்புலோலிமாநகரான்
 மாதவவிளைவெனவல்லியப்பத்திரு
 மாதவனிடத்தினில்வந்தவதரித்தோன்
 றாயவரொலாம்புகழ்சுப்பிரமணிய
 றையநன்மதித்தமிழாசீானுக்கு

மாங்கிளதிராவிடவாரியபண்டித
 னாங்கணபதித்தகையவற்குமிளையோன்
 வடகலையுணர்வொடுமதுரவான்செந்தமிழ்க்
 கடலுளகலைபலகசடறக்கற்றோன்
 காண்பிரசாரகங்கவியுரைதரனான்
 மாண்புறத்தேற்றியல்வழாவகைபெற்றோ
 னடர்பவமுருக்கியவாத்நர்கள்சென்னெறித்
 தொடர்வுறுகுமாரசுவாமிப்புலவன்
 பழவுரைவகைசிலபாடத்தொழித்து
 விழுமியநுண்ணுரைவிரித்துமுன்னுரைகளி
 னில்லாப்பொருள்பலவிசைவுறவிசைத்தும்
 வல்லார்மேற்கோண்மாண்புறக்காட்டியும்
 வேண்டுமிடந்தொறும்விரிப்பனவிரித்து
 மீண்டுறவிளக்குவெனேத்தும்விளக்கியு
 யடிவறுமதிப்புதர்மதித்திடவியற்றிய
 வொடிவறுகாண்டிகையுரைவிளக்கத்தை
 வியந்துளந்தனாதுவிவேகாநந்த
 வியந்திரசாலையினினிதுறப்பதித்தான்
 விலகருமலப்பிணிவீட்டுந்தலைமை
 யிலகிவயித்தியவிங்கப்பராஞ்சுடர்
 தன்னுடையருளாந்தையரையகியெனு
 மின்னுடனமரும்விமல்வாலயமுந்
 தெருட்பாலுளத்தருத்தெய்வத்தொண்டரோ
 தருட்பாமுழக்கமருத்திருமடமுங்
 குடங்களுந்தன்னமுங்குளிர்றல்பருகுந்
 தடங்களுமதுமலர்த்தண்டலையிடங்களுங்
 கண்டகண்புயக்கலாக்கவினவாகி
 விண்டருகரெனவிளங்குமாமனைகளு
 மற்பகலாச்சுவையருந்தமிழ்க்கலைமுதற்
 பற்பலகலைகள்பயின்றிடுகழகமும்
 பகட்டினங்கந்துகம்பாங்குறப்பூண்ட
 சகட்டினச்சரிப்பருத்தனிதநீள்வீதியு
 மணிதுகிரூனியமாதியவகையு
 மணிகளுநிறைவுறுவணிகர்கடெற்றியு
 மின்னனபலவுமியைந்துவடகிசை
 மன்னகரெனத்திகழ்வண்ணையம்பதியான்
 றனகருத்துரையுடல்சற்றும்பகிர்வுருக்
 கணகரத்தினமால்கண்ணிகர்மைந்தன்
 வழிவழிச்சைவமதவெண்ணீற்றணி
 யொழிவறவோம்பியவுயர்குடிப்பிறந்தோன்

சங்கரமமுஞ்சண்முநமுமுங்
 சங்குலும்பகலுங்கனிவுறச்செபிப்போன்
 சீரணியிதுவெனச்சிலப
 பேரணிபுனைந்தவேற்பிள்ளையாம்வள்ளலே.

16-8-1902.

— 0 —

யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை
 அர்ச். சூசையப்பர் போதனாவித்தியாசாலேத்

தலைமை உபாத்தியாயர்

பிறதர். S. S அவர்கள்

இயந்திரிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

—:0:—

வெண்டரளமெறிகடற்றெண்டிரைகண்மோதுகரை
 மேவிலங்காசிரமென
 யின்னியாழ்ப்பாணம்நிலம்நன்னுவண்ணைப்பதிபில்
 வீற்றிருகலாவிநோதன்
 வேற்பிள்ளைமன்செயத்வேண்டுக்கோட்டடாது
 விண்டொடச்சினைகளேற்றி
 மேனிவர்ந்தொளிர்செழுங்காவளைபுலோலிவாழ்
 வித்துவகுமாரஸ்வாமி

தண்டமிழ்சமஸ்கிருதபாஷாசமுத்திரஞ்
 சாலவுண்டியருமேகந்
 தரளமும்பவள்முஞ்சாரிபெற்றிபாஷியஞ்
 சாற்றுமாநாவல்லபன்
 தரியாதுகண்ணிமைப்பொழுதினிற்கவிபாடு
 தமிழ்வாணர்கோமான்புகழ்த்
 தம்பநிறுமாறுமுகநாவலன்நிபுணசிவ
 சம்பிவர்கள்வித்தியார்த்தி

மண்டழகுபத்தையும்கொண்டநன்னூலெனும்
 வாரிதிசூடைந்துமுத்தம்
 மாமணிகள்தோற்றுவித்தாங்குகாண்டிகையுரை
 விளக்கம்வகுத்தாக்கினான்
 மறுவுரைகண்முத்துக்களித்தாணிமுத்தவைகள்
 மணிகளகன்மணியிதுபொனின்
 மாற்றையுரைகல்லினிதுகாட்டெனுவாக்கியோன்
 மதிமாட்சிகாட்டிவவுரை

வண்டடையுந் துமணத்தன் டொடையலவேயந்தபா
 வாணரேமாணவாகளே
 மனநோமைபிறழா துகரதலத்தேயிதனை
 வைத்துநோக்குறநேத்திரம
 வாசித்திடத்துவிசரோத்திரம்பொருள்கூர
 மன்னுமேகளிகூளுமால்
 வாருமுரையாசிரியனமீ துபுகழ்மலைகளை
 வாழத்தியேசாற்றுமினரோ.

19-8-1902.

யாழ்ப்பாணம் கெர்ழும்புத்துறை
 அர்ச். சூசையப்பர் போதனாவித்தியாசாலே
 ஆசிரியருளொருவராகிய
 மெஸ். A. T. அவர்கள்
 உயற்றிய
 ஆசிரியப்பா.

*

பாரொனுமன்னைபரி திமுன்னிரப்ப
 ஏருறுங்கிரணமெனுங்கரத்தாலது
 பண்ணமைவண்டினம்பருகிடக்குவிந்த
 தண்ணமைதேன்பொதிதாமரை அலர்த்தெனச்
 செந்தமிழிலக்கியச்சிறப்புடைப்பொருளெலாம்
 சுந்தரவிளக்கமாய்த்தோனறுமாறவையமை
 இலக்கணமலைப்புகளிற்றறுந்தகலவும்
 மலக்கநீங்கிமாணவாகற்கவும்
 ஏற்றகருவியென்றிருங்கவிவாணர்
 சாற்றுநன்னூற்குத்தகுமுரை விளக்கம்
 தருகவென்றொருசனோபகாரியாய்
 முருகவிழ்மதுமலர்மொய்த்துளகாவளை
 கண்ணியவண்ணைக்கனகரத்தினவேள்
 புண்ணியமதனாற்பூமிசையுதித்த
 வித்தகனானவேற்பிள்ளையென்னும்
 உத்தமனன்பனுருக்கமாய்க்கேட்கத்
 தும்பிகள்குடையுந்தாமலர்ப்பொய்கையும்
 பம்பியபைங்குழ்பலகியபழனமும்
 நிலவியசெல்வமுநேரிலாக்கல்வியுங்
 குலவியபுகழெலாங்குழீஇயபுலோலியான்
 கூறுசீர்கொண்ட ஆறுமுகநானலன்
 தேறுநற்புலவன்சிவசம்பிவிவர்கள்
 தன்மாணக்கனாயநலம்பெறவமைந்து

B

மைந்தனே தந்தையாய் மாறி வந்தென
 விந்தைசேர நிவால் விளங்கு மாசிரியன்
 ஆரியநதமிழிலமைந்துளலக்கியஞ்
 சீரியமுறையிற் சிந்தையிலமைத்தவன்
 எழுத்தணிசொற்பொருளியாப்பெனுமைந் தும்
 விழுப்பமாயமைந்தபல்வியாகரணங்களை
 உள்ளங்கையினெல்லியங்கனியெனத்
 தெள்ளிதினுணர்ந்த சீரிய வித்தகன்
 விற்பன்னமான விதாவிதகாண்டிகை
 பற்பலவிருந்தும் பர்லகாக்கெளிதென
 அன்னன னூலகலையனுசரித்துயர்வு
 துன்னுமகத்தியந்துவங்குநொலகாப்பியந்
 தமமிலிருந்துதானுரைப்பதற்கு
 செம்மைசேர்சான்றாய்ச்சிறந்தமேற்கோள்கொடுத்த
 துத்தமமானவுரையுடைத்தாச்சு
 சித்தமமைத்துச்சீராயியற்றிக்
 காண்டிகைவிளக்கமாகருதரும்பெயரை
 யீண்டதற்கிடையாவரும்மெச்சிட
 சார்மதிக்கொண்டு குலவுநன்முறையிற்
 பேருறமுடித்தன்னபிறங்கியபிடுள
 சுந்தரக்குமாரசுவாமி
 விந்தைசோபுலவன்வியப்பறநாமே.

19-8-1902

யாழ்ப்பாணம்

“சத்தியவேத பாதுகாவலன்”

தமிழ்ப்பத்திராதிபர்

மெஸ். V. F தம்பு அவர்கள்

சொல்லியது.

இப்பெயரிய நூல் புலோலி மெஸ். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரால் விய
 றப்பட்டு, வண்ணைநகர் மெஸ். க. வேற்பிள்ளையின் விவேகாநந்த அச்சி
 யந்திரசாலயிற் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பவணந்திமுனிவர்செய்த
 நன்னூலை விளக்குதற்காய், காலத்துக்குக்காலம் பலராலும் இயற்றப்பட்
 டெள்ள காண்டிகையுரைகளிலும்பார்க்க இக்காண்டிகையுரைவிளக்கமானது
 தன் மகுடநாமத்துக்கொத்தபடி மிகத் தெளிவும் விவரணமு முடையது.
 இத்னை இயற்றியவர் அநந்தியம், கொல்காப்பியமுதலிய பேரிலக்கணங்க
 னையுபயோகித்துக் காண்டிகையுரையின் பஞ்சாங்கங்களுள் லிஐ வீடை
 உதாரணமாகிய திரியங்கங்களில் முன்னைய காண்டிகைகளிலு மதிசுமாய்

சத்திய பத்திய ரூபங்களில் கூட்டியும் புதுக்கியும், வித்தியார்த்திகளுக்கு
 ஏற்றவகையாய், மயக்கம வருவிக்கக்கூடிய விஷயங்களைத் தெளிவுற விள
 க்கியுமிருக்கின்றார். இந்நூலிலே ஆங்காங்கு நவமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்
 ளவற்றையெல்லாம் ஒன்றொன்றையெடுத்துக்கூறின் மிகவிரியுமாதலால் இவ்
 விடம் ஒன்றிரண்டைமாதிரம் எடுத்துக்காட்டுதல் போதியதாகும். உயிர
 மெய்யில் ஒற்றுமுயிருமொலிக்க “உயிரளவாய்” என்றதெனையோடுவன
 ஆட்சேபித்து ஆசிரியர் ஆணையென ஆரோபித்து மலங்கிக்கிடந்தாரின் அறி
 யாமையை ஓட்டிவிட்டார். எச்சம் முற்றானது என்றந்போன்ற ஆரூபங்
 களை உதாசரித்து முற்றெச்சமாயிற்றென்பதே போந்ததென்ன நாட்டிவிட்
 டார். பொருண்மயக்கம உருபுமயக்க மிதுவெனப் பகுத்தறியாது மயங்
 கிதிற்பார்க்கு அவற்றை யுச்சிப்பகல்போற் காட்டிவிட்டார். இன்னோன்ன
 பலவும் இந்நூலிற் சேர்க்கப்பட்டிருத்தலால் இலக்கணப்பயிற்சியிலே தேர்
 ச்சியடைய விரும்புமெவரும் இதனை ஆவலோடுபெற்று வாசிப்பாரென்பது
 எமது துணிபு. புத்தகம் உருகத்திற் பெரிதாயினும் தம்முடைய சொந்தச்
 செலவிலே அச்சிடடிச் சொற்பகிரயத்துக்குக்கொடுக்கும் மெஸ் கவேற்பி
 ள்ளையின்பரோபகார சிந்தையும் இவ்விடம் பாராட்டிப் பேசப்படத்தக்க
 தொன்றும்.

சத்தியவேதபாதுகாவலன்.

6-9-1902.

யாழ்ப்பாணம்

விக்டோறியாகாலீஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மூளாய்

S. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

பொருவரியநன் னூற்காண்டி கைவிளக்கப்

புத்துரைசொப்புனைந்துரைத்தான்புலவர் போற்ற

வரமருவுபுலோலிநகர்சசைவவேளாண்

மாபுவருதவகடுகாமுந் துமாசிலாது

விரவுதமிழாரியமுங்கற்றுணானது

மேன்மைதிரமுபுபொருளும்விளக்குமேலோன்

அருளன்புவிசுவசியசிவதியான்

மனிரகுமா ரசுவாமி யறிஞர்கோனே.

10-9-1902.

நன்னூற்காண்டிகையுரையாக்கியோரியற்றிய கவி.

வனம்பிறையிதழிபுனைந்தபொற்சடில வள்ளுட்கிணைமலர்போற்றி
 மனங்கொளக்கலைபோதித்ததேசிகரே வரையுமென்மதித்தவிசேற்றி
 முனம்பலவுரைநன்னூற்கியற்றியசீர் முதுவருக்குந்துநிசாற்றித்
 தினம்பயில்கல்விச்சிறுவர்தோந்திடவே செயப்படுங்காண்டிகைவிளக்கம்

கற்பவர்க்கன்றிக்கற்றவர்க்கன்றேயாதலிற்கலையுணர்வோங்கி
 நிற்பவரெனதுவெள்ளறிவுரையினினைந்திடார்குற்றமாய்ந்துரைத்தல்
 அற்பகாரியமாமென்றுமஞ்ஞானவயர்பிரமாததோடங்கள்
 உற்பவமாந்தர்க்கியற்கையாமென்றுமுணர்தலினுணிலனுய்ந்தேன்

ஆதியிலேதமிழ்வழங்குநிலத்தெல்லையாம்வடவேங்கடவேதண்டம்
 ஓதியசீர்க்குடகநாடேகுடக்கிலுவரிஓழக்குறுமேதெற்கில்
 மாதியல்சேர்குமரியெனவகுத்தனரிந்நாட்டமிழ்தான்வழங்குந்தென்கீழ்
 போதியவேலையினிலங்காபுரிவடபாதியுமென்றுபுகலற்பாற்றே

ந ன் னூ ற் காண்டிகையுரை வி ள க் க ம்.

சி ற ப் பு ட் ப ா யி ர ம்.

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
 இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
 பரிதியி னொருதா னுகி முதலீ
 றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
 அற்புத ழுர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின்
 மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
 முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளுங்
 குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
 ளனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
 அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத்
 தொகைவகை விரியிற் றருகெனத துன்னார்
 இகலற நூறி யிருநில முழுவதுந்
 தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
 திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்
 கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
 திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
 அருங்கலை கிளேத ன்மரா பரணன்
 மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
 வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
 பொன்மதிற் சனகைச சன்மதி முனியருள்
 பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
 ளன்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

இதன்பொருள். மலர் தலை உலகின் - பரந்தவிடதனையுடைய உலகத்தின் கண்ணே, — மக்கு இருள் அகல - நிறைந்த கண்ணிருள் கெட, — இலகூ ளளி பரப்பி - விளங்குங் கிரணத்தை விரித்து, — யாவையும் விளக்கும் பரிதி யின் - கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவங்களைல்லாவற்றையுங் காட்டுஞ் சூரியனைப்போல, — ஒரு தான் ஆகி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொரு முக லையாகி, — முதல் ஈறு ஒப்பு அளவு ஆசை முனிவு இகந்து உயர்ந்த - சேர் ற்றமும் ஒக்கமும் உவமையும் அளவும் விருப்பம் வெறுப்புமாகிய இலைய சளின் இயல்பாகவே நீங்கி நின்றலினாலே தலைவனாகிய, — அற்புத மூர்த்தி - ஞானமே திருமேனியாகவுடையவன், — தன் அலர்தரு தன்மையினை தனது மலர்ந்த குணமாகிய கருணையினாலே, — என இருள் இரிய - உயிர்களின் மனத்திருளாகிய அஞ்ஞானங்கெட, — மாண் பொருள் முழுவதும் - மாடசி மைப்பட்ட அறம் பொருள் இன்பம் கீடு என்னும் நான்கு பொருளையும், — முனிவு அற அருளிய - விருப்புடன் அருளிச்செய்த, — மூவறு மொழியுளு ம் - பதினெண்ணிலத்தி மொழிகளுள்ளும், — குண கடல் குமரி குடகம் வே ங்கடம் எனும் நான்கு எல்லையின் - கிழக்கே கடலுந் தெற்கே கன்னியா சூ மரியும் மேற்கே குடகநாடும் டெக்கே திருவேங்கடமும் என்று சொல்ல ப்படும் நான்கெல்லையினையுடைய நிலத்து மொழியாகிய, — இருந் தமிழ்க்கட லுள் - பெரிய தமிழெழன்னுங் கடலுள், — அரும் பொருள் ஐந்தையும் - அரு மையாகிய எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி, யென்னும் ஐந்து பொ ருளையும், — யாவரும் உணர் - இலக்கியப் பயிற்சியில் வலியவரேயன்றி எளி யவரும் அறியும்பொருட்டு, — தொகை வகை விரியின் தருக என - தொகு த்தும் வகுத்தும் விரித்தஞ் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பாடித் தருகவெ ன, — தன்னார் இகல் அற நூறி - பகைவரது பகைமைசெட அவரை யழித் து, — இரு நிலம் முழுவதும் தனது எனக்கோலி, — பெரியபூமிமுழுவதையுந் தன்னுடையதாஃப பற்றிக்கொண்டு, — தன்மத வாரணம் திசைத் தொறும் நிறு விய திறல் உறு, — தன்மதயானைகளை எட்டுத் திக்கிலுந் திக்கியானைகள் போல நிறுத்திய வெற்றி மிகுந்த, — சொல் சீர் - தொன்றுதொட்டு வருங்கிர்த்தியை யும், — கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும், — வெண் குடை - வெண் கொற்றக் குடையையும், — கார் சீகர் வணகை - மேகம் போலுங் கொ டையையுடைய சையையும், — திருந்திய செங்கோல் - கோடாத செங்கோலை யமுடைய, — சீய சங்கன் - சங்கம்போன்ற கங்கன், — அருங்கலை வினோதன் - அருமையாகிய நூல்களை ஆராய்வே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாகவு டையவன், — அமர் ஆபரணன் - போர் செய்தலினாலே தன்மேற்படும் பெரிய காயங்களை யே ஆபரணமாக உடையவன், — மொழிந்தனன் ஆக - சொன்னாளு க, — முன்னோர் நூலின் வழியே - தொல்லாசிரியருடைய இலக்கண நூலின் வழியே, — நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன் - நன்னூலென்னும் பெயரினூற் செ ய்தனன், — பொன் மதிர் சனகை - பொன்மதிலினாலே சூழப்பட்ட சனகாபு ரத்துளிருக்கும், — சன்மதிமுனி அருள் - சன்மதி முனிவன் பெற்ற, — பன்ன ருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி என்னும் நாமத்து - சொல்லுத்தற்கரிய ஞானவொழு

க்கச் சிறப்பையும் பவணந்தி யென்னும் பெயரையுமுடைய, — இருந்தவத்தோன், பெரிய தவத்தினையுடையான். என்றவாறு.

இசனது தாற்பரியம். சூரியன் தன் கிரணத்தினாலே புறவிருளை அசற்றிக் கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவங்களை விளக்குதல் போலக், கடவுள் தன் உருணையினாலே அசவிருளை அகற்றி அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னுநான்கு உறுதிப்பொருளையும் விளக்கப்பெறற பதினெண்பாடைகளுள்ளும், கிழக்கே கடலுந் தெற்கே கன்னியாகுமரியும் மேற்கே குடகநாடும் வடக்கே திருவேங்கடமும் எல்லையாசவுடைய நிலத்து மொழியாகிய தமிழ்ப்பாடையினுள், எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தையும், இலக்கியப் பயிற்சியின் வலியவரேயன்றி எளிபவரும் அறியும் பொருட்டுத் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்துஞ் செய்யப்படும் யாப்பினுற் செய்து தருக எனச் சீயகங்கன் சொல்லத் தொல்லாசிரியர் நூலின்வழியே நன்னூல் என்னும் பெயரினுற் செய்தனன் பவணந்தி முனிவன் என்பதாம்.

அமர் என்பது ஆகுபெயராய் அமரில் ஆயுதந்நைத்த புண்ணை யுணர்த்திற்று.

ச.	ஆக்கியோன்பெயர்	பவணந்திமுனிவன்
உ.	வழி	முன்னோர் நூலின்வழி. [நான்கெல்லை.
ஈ.	எல்லை	குணகடல் குபரி குடகம் வேங்கடமெனு
ச.	நூற்பெயர்	நன்னூல்.
ரு.	யாப்பு	நிகண்டு சுற்று இலக்கியப் பயிற்சி செய் [சுப்பின் இந்நூல் கேட்கத்தக்கது.
கூ.	நுதலியபொருள்	அரும்பொருளைந்து.
எ.	கேட்போர்	இலக்கியப்பயிற்சிசெய்தவர்.
அ.	பயன்	மொழித்தறத்தின் முட்ட னுத்தல்.
கூ.	காலம்	சீயகங்கன் காலம்
சு.	சளன்	சீயகங்கன் சபை.
சுக.	காரணம்	சீயகங்கன் சொன்னமையும், யாவரிடத்து [இரக்கமுடைமையும்.

பொதுப்பாயிரம்.

-----0-----

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

இதன்பொருள். முகவுரை - பாயிரம் - முகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை, நூன்முகம், புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை என்பன பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம். எ - று.

பாயிரம் வரலாறு. முகவுரை நூற்குமுன் சொல்லப்படுவது: நூன்முகம் என்பதும் அது. பதிகம் (ஐந்து பொதுவும் பதினொரு சிறப்புமாகிய பலவகைப் பொருளையுந்) தொகுத்துச் சொல்வது, அணிந்துரை - (நூலினது பெருமை முதலியன விளங்க) அலங்கரித்தச் சொல்வது: புனைந்துரையென்பதும் அது. புறவுரை நூல் சொல்லிய பொருளல்லாதவைகளைச் சொல்வது. தந்துரை நூலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்து சொல்வது.

புறவுரை - நூலின்புறத்தே சேர்க்கப்படுவது. தந்துரை - நூல்கருதிய பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத்தந்து சொல்வது. தந்து என்பது நூலாதலால், தந்துரை என்பதற்கு நூலைக்குறித்துச் சொல்லுமுறை என்றுரைப்பினுமாம். (க)

[பாயிரவகை]

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப்பு பெனவிருபாற்றே.

இ - ள். பாயிரம் பொதுச் சிறப்பு என இருபாற்று - பாயிரமானது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமுமென இருவகையினையுடைத்து. எ - று. ஏகாரம் ஈற்றசை. (உ)

[பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது.]

ஈ. நூலே நுவல்வோ நுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றி மைந்தும்
எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இ - ள். நூற் (நிறன்) - நூலினது வரலாறும் - நுவல்வோன் (நிறன்) - ஆசிரியனது வரலாறும், - நுவலுந்திறன் - அவ்வாசிரியன் மாணக்கனுக்கு

நூலேச்சொல்லுதலின் வரலாறும்,—கொள்வோன் (கூற்று) - மாணுக்கனது வரலாறும்,—கோடற்கூற்று - அவன் கேட்டலின் வரலாறும்,—ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம் - ஆகிய இவ்வைந்தும் எல்லா நூல்களுக்கும்,—இவை பொதுப்பாயிரம் - ஆதலால் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்கவுணர்த்துவது பொதுப்பாயிரமாம். எ - று. (௩)

பரிசை. வினாக்கள்.—க. பாயிரமென்பதன் பொருள் யாது? பாயிரத்திற்குக் காரணப்பெயர்கள் எவை? உ. பாயிரம் எத்தனைவகைப்படும்? ஈ. பொதுப்பாயிரமாவதெயாது?

க. நூலினது வரலாறு.

[நூல் இன்னதென்பது]

ச. நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னென்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணான் சூத்தியி னேத்துப படலம்
என்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

நூலின் இயல்பு நுவலின் - நூலினது வரலாற்றைச்சொல்லின்,—ஓரிரு பாயிரந் தோற்றி - இருவகைப்பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாகி,—மும்மையின் ஒன்றாய் - மூவகைநூலுள் ஒன்றாகி,—நாற்பொருட் பயத்தோடு - நான்கு பொருளாகிய பிரயோசனத்தோடு கூடி,—எழுமதம் தழுவி - எழுவகைமதத்தையுமருவி,—ஐயிரு குற்றமும் அகற்றி - பத்துக்குற்றத்தையும் ஒழித்து,—அம்மாட்சியோடு - பத்தழகுடனே,—எண்ணான்கு உத்தியின் - முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு,—ஒத்துப்படலம் என்னும் உறுப்பினில் - ஒத்தும்படலமு மென்று சொல்லப்படும். இருவகையவயவத்தோடு,—சூத்திரம் காண்டிகை விருத்தி ஆகும் விகற்பநடை பெறும் - சூத்திரமுங் காண்டிகையுறையும் விருத்தியுரையுமாகிய வேறுபாட்டு நடைகளைப்பெற்றுவரும்.

அ+மாட்சி=அந்த அழகு. அ என்பது முற்கூறிய ஐயிரண்டைச்சுட்டு தலாற் பத்தழகென்று பலிதார்த்தமாயிற்று. ஒத்து=(இயலாகிய) சிற்றங்கம். படலம்=பல இயல்களின் கூட்டமான (அதிகாரமாகிய) பேரங்கம். இவற்றை கடும், கசும் சூத்திரங்கள் வகுத்துரைத்தல் காண்க. இயலென்பதற்கியையும் பாகத்தைச் சிலநூலிலே அதிகாரமென்று வழங்குதலுமுண்டு திருவள்ளுவர் குறளிலுங் காண்க. (ச)

[மூவகைநூல்.]

நி. முதல் வழி சார்பென நூன்மூன் றுகும்.

இ ள். முதல் வழி சார்பு என - முதலூல் வழிநூல் சார்பு நூலை
என, — நூல் மூன்று ஆகும் - நூன் மூன்று வகையினையுடையது. எ - று.

[முதலூல் இன்னதென்பது.]

கூ. அவற்றுள்,—

வினையி னீங்கி விளங்கிய வழிவின்
முனைவன கண்டது முதலூ லாகும்.

இ - ள். அவற்றுள் - அம்மூவகை நூலுள்,—வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்,—இயல்பாகவே வினையினின்று நீங்கித் தானே விளங்கிய அறிவினையுடைய,—முனைவன் கண்டது முதலூல் ஆகும் - கடவுள் உயிர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலே செய்தது முதலூலாம். எ - று.

வினையினீங்கி என்பதற்கு முன்வினையொடு கூடியிருந்து பின் நீங்கி என்று கருத்துக்கொள்ளாது, முக்காலத்தும் வினையொடு தொடர்பின்றி என்று கருதுக. எனவே இறைவன் ஒருகாலத்தும் பாசசம்பந்தமில்லாதவனென்றவாறாம். கடவுள் செய்த நூலுமேயன்றிக் கடவுளருள்வசப்பட்ட பெரியோர் செய்த நூலும் முதலூலென்று கொள்ளப்படும். இதுவே 'முன்னோர் நூலின்' என்று பின் பன்மையாற் கூறியது கண்டுணர்க. (கூ)

[வழிநூல் இன்னதென்பது.]

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூ லாகும்.

இ - ள். முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கு ஒத்து - கடவுளும் அவனருள்வழிப்பட்டோருமாகிய தொல்லாசிரியர்நூல் எனினுடைய பொருண்முடிபுமுழுவதும் ஒத்து,—பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி - வழிநூல் செய்வோன் முதலூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல்செய்தற்குக் காரணமாக வேண்டிய வேறுபாடுகளையும் உடன் சொல்லி,—அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும் - அவ்வேறுபாடுகள் அறிவுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையால் அழியாது நிலைபெற்று விளங்குந் தன்மையை யுடையது வழிநூலாம். எ - று.

இ - ம். முதலூலை முழுவதுமொத்துச் சீறிது விகற்பமுஞ்சேர்க்கப்பட்டிருப்பது வழிநூல். எ - ம்.

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறலாவது, பழைய இலக்கணங்களாகி இக்காலத்து வழங்காதவைகளை இறந்தது விலக்கலென்னும் உத்தியிலுலே

விலக்கியும்; புதிய இலக்கணங்களாகி இக்காலத்து வழங்குமவைகளை எதிர்த்துபோற்றலென்னும் உத்தியினாலே தழுவிடங் கூறுதன்முதலியன. (எ)

[சார்புநூல் இன்னதென்பது.]

௮. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித் திரிபு வேறுடையது புடைநூ லாகும்

இ - ள். இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கி - முதலூல் வழிநூல் என்னும் இருவகை நூல்களுக்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடையொத்து, - வேறு திரிபு உடையது புடைநூல் ஆகும் - மறறவைகளெல்லாம் ஒவ்வாமை யையுடையது சார்புநூலாம். எ - று.

இ - ம். முதலூல் வழி நூல்களுக்குச் சிறுபான்மை யொத்துப் பெரும்பாலும் வேறுபட்டிருப்பது சார்புநூல். எ - ம்.

திரிபுவேறும் தேசகாலம்பற்றி அநிஷ்டையோரால் அங்கீகரிக்கத்தகு வனவாம். (அ)

[வழிநூல்க்குஞ் சார்புநூலுக்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௯. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கும்—முன்னோரின் வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங் கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

இ - ள். முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி - முன்னோர் சொல்லிய பொருளையே யன்றி, - அவர் மொழியும் பொன்னே போல் போற்றுவம் என்பதற்கும் - அவரது சொல்லையும் பொன்னைப்போலவே காத்துக்கொள்வோ மென்பதற்கு அடையாளமாகவும், - முன்னோரின் வேறுநூல் செய்தும் எ னும் - முன்னோர் நூலினின்றும் வழிநூல் சார்புநூலென. வேறுநூல் செய்தோமாயினும், - மேற்கோள் இல் என்பதற்கும் - ஆசிரியவசனம் இந்நூலி னிடத்து இல்லையென்று சொல்லுங் குற்றம் ஒழிதற்காகவும், - பழஞ் சூத் திரத்தின் கோள் கூறு - அவர் சொல்லிய பழஞ்சூத்திரங்களையும் ஒரோரி டங்களில் எடுத்துச்சொல்லு. எ - று.

எனினுமென்பது எனுமென இடைக்குறைந்து நின்றது. ஆசிரியவச னம், மேற்கோள், பழஞ்சூத்திரம் என்பவை ஒருபொருட்சொற்கள்.

‘குறியதன்முன்னராய்த்புள்ளி’ என்பது அகத்தியத்திலிருந்து தொல் காப்பியத்திலும் இந்நூலிலுங் கொணரப்பட்டி மேற்கோளாயினது காண்க.

[நாற்பொருட்பயன்.]

௧௦. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

இ - ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் - தருமமும் அருத்த

மூங் காமமும் மோகூ மடைதலுமாகிய நான்கும், — நூற்பயன் - நூலால்
எய்தும் பிரயோசனமாம். எ - று. (சு0)

[எழுமதம்.]

கக. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே
இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணியே
பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளவே.

இ - ள். எழுவகை மதம் - எழுவகை மதமாவன, — உடன்படல் - பிறர்மதத்திற்குத் தான் உடன்படுதலும், — மறுத்தல் - பிறர்மதத்தை மறுத்தலும், — பிறர்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்பு மறுத்தலும், — தாஅன் னாட்டித் தனது நிறுப்பு - தானே ஒருபொருளை எடுத்துநாட்டி அதனை வருமிடங் தோறும் நிறுத்துதலும், — இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணியு - இருவரால் விரோதமாகக் கொள்ளப்பட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைவிடத்துத் துணிதலும், — பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல் - பிறர் நூலினுள் குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும், — பிறிதொடு படாஅன் தன்மதம் கொள் - பிறர் மதத்திற்கு உடன்படாவிடத் தன்மதத்தையே கொள்ளுதலுமாம்.

பிறர்தம்மதமேற் கொண்டு களைவு என்பது பிறர்மதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சள்ளிவிடுதலாயின் அது விரோதமன்றேவேனின்; ஒருவிதத்தா லுடன்பட்டு மற்றொருவிதத்தாற் றள்ளிவிடுதலாதலின் விரோதமன்றென்க. இவ்வகையாகக்கொண்டு விடுதலாகிய இதனை வடநூலார், பகூநாந்தர்மென்பர், (கக)

[பத்துக்குற்றம்.]

கஉ. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழுஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேயந் திறுத னின்றபய னின்மை
பென்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

இ - ள். குன்றக் கூறல் - குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டிச் சொற்களிற் குறைவுபடச் சொல்லுதலும், — மிகை படக் கூறல் - குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டிச் சொற்களினும் அதிகப்படச்சொல்லுதலும், — கூறியது கூறல் - முன் சொன்ன பொருளையே பின்னுஞ் சொல்லுதலும், — மாறுகொளக் கூறல் - முன் சொன்ன பொருளுக்குப் பின் சொல்லும்

பொருள் விரோதப்படச் சொல்லுதலும்,—வழுஉச் சொற் புணர்த்தல் - குற்றமுடைய சொற்களைச் சேர்த்தலும்,—மயங்க வைத்தல் - இதற்குப்பொருள் இதுவோ அதுவோ எனச் சந்தேகிக்க வைத்தலும்,—வெற்றெனத் தொடுக்கல் - பொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றச் சொற்களைச்சேர்த்தலும்,—மற்று ஒன்று விரித்தல் - சொல்லத் தொடங்கிய பொருளைவிட்டு இடையிலே மற்றொருபொருளை விரித்தலும்,—சென்று தேய்ந்து இறுதல் - செல்லச் செல்லச் சொன்னடை பொருணடை தேய்ந்து முடிதலும்,—நின்று பயன் இன்மை என்று - சொற்களிநுந்தும் ஒருபிரயோசனமு மில்லாமற் றோதலும்,—இவை நூற்கு ஈரைங்குற்றம் - ஆகிய இவை நூலுக்குப் பத்துக்குற்றமாம். எ - று.

என்று என்ப தெண்ணுப்பொருளில் உந்தது. அது ஒரிடத்து நின்ற தெனினும் பிரிந்து குன்றக் கூறலென்று, மிகைபடக்கூறலென்று என மற்ற வற்றோடு சேர்ந்து எண்ணுதற்காகும்.

‘என்றும் எனவும் ஒடுவுமொரோவழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொ டு நேரும்’ என்று இடைச்சொல்லியலில் விதியறிக. “தெய்வவிரதனென் றிவன்பெயர்” என்பதிற்போலப் பெயர்ப்பொருளில் வந்ததெனினுமாம். ‘வினை பெயர் குறிப்பிசை எண்டண்பாறினும், என எனுமொழி வருமென்றுமற்றே’ என்றிடைச்சொல்லியல் கூறுவதறிக. நூற்கு ஈரைங்குற்றம் இவை என முடிப்பினுமாம். (கஉ)

[பத்தமிழகு.]

கஉ. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்னோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே யுலசமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தா குத் தூலிற் கழகெனும் பத்தே.

இ-ள். சுருங்கச் சொல்லல் - சொற்கள் வீணாக விரியாது சுருங்கிநிற் கச் சொல்லுதலும்,—விளங்க வைத்தல் - சுருங்கச் சொல்லினும் பொருளைச் சந்தேகத்துக்கு இடமாகாது விளங்க வைத்தலும்,—நவின்னோர்க்கு இனிமை - வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத் தருதலும்,—நன்மொழி புணர்த்தல் - நல்லசொற்களைச் சேர்த்தலும்,—ஓசை உடைமை - சந்தவிற்பமுடைத்தாத லும் - ஆழம் உடைத்து ஆதல் - நோக்க நோக்க ஆழ்ந்த கருத்தையுடைத்தாத லும்,—முறையின் வைப்பு - படலம் ஒத்து முடிவியவைகளைக் காரண காரிய முறைப்படி வைத்தலும்,—உலசம மலையாமை - உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும்,—விழுமியது பயத்தல் - உயர்வாகிய பொருளைத் தரு தலும்,—விளங்கு உதாரணத்தது ஆகுதல் - விளங்கிய உதாரணத்தை யுடைய தாதலும்,—நூலிற்கு அழகு எனும் பத்து - நூலினுக்கு அழகென்று சொல் லப்படும் பத்து. எ - று.

கருத்து ஆழமாயும் உதாரணம் வெளிப்படையாயும் மிருத்தல்வேண்டும்.

[முப்பத்திரண்டுத்தி.]

கச. நுதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே
 தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
 முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங் கூறல்
 தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
 சொற்பொருள் விரித்த ரெட்டர்ச்சொற் புணர்த்தல்
 இரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்தல்
 ஒப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுகல்
 இறந்தது விலக்க லெதுவது போற்றல்
 முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
 விசற்பத்தின் முடித்தன் முடிந்தது முடித்தல்
 உரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்றல்
 ஒருதலை துணித லெடுத்துக் காட்டல்
 எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
 இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
 எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
 பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
 தன்குறி வழக்க மிகவெடுத்த னுரைத்தல்
 சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
 ஒன்றின் முடித்த றனனின் முடித்தல்
 உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண னுன்கே.

இ - ள். நுதலிப் புகுதல் - இதுசெய்யின் இப்படியாகு மென்று கரு
 திப் புகுதலும், - ஒத்து முறை வைப்பு - இடல்களைக் காரண காரிய முறை
 ப்படி வைத்தலும், - தொகுத்துச் சுட்டல் - பலவற்றையுந் திரட்டிக் காட்டு
 தலும், - வகுத்துக் காட்டல் - அப்படித் திரட்டிக் காட்டப்பட்டவைகளை வெ
 வ்வேறாகக் கூறுபடுத்துக் காட்டுதலும், - முடித்துக் காட்டல் - தான் மே
 லோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டுதலும், முடிவு இடம் கூறல் - தான்
 சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றுமிடத்தைச் சொல்லுதலு
 ம், - தான் எடுத்து மொழிதல் - பழைய சூத்திரத்தைத் தான் ஒரோவிடத்து
 எடுத்துச் சொல்லுதலும், - பிறன் கோட் கூறல் - தன்னூலிற் பிறனது கோ
 ட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், - சொற் பொருள் விரித்தல் - சொல்லினது
 பொருள் விளங்குதற்கு உருபு முதலியவைகளை விரித்துச் சொல்லுதலும், -
 தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல் - ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொற்களைச்
 சேர்த்தலும், - இரட்டுற மொழிதல் - ஒருவாக்கியத்தை இரண்டு பொரு
 ள்படச் சொல்லுதலும், - ஏதுவின் முடித்தல் - முன்காரணம் விளங்கப் பெ
 ருததொன்றைப் பின்காரணம் விளங்கவைத்து முடிவு செய்தலும், - ஒப்பின்
 முடித்தல் - ஒன்றற்குச் சொல்லப்படும் இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்து

வருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக உடன்முடிவு செய்தலும்,—
 மாட்டெறிந்து ஒழுக்கல் - ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்
 பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கும் மாட்டிவிட்டு நடத்தலும்,—இறந்தது வில்
 க்கல் - முற்காலத்து வழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்கா
 தொழிந்ததை நீக்குதலும்,—எதிரது போற்றல் - முற்காலத்து வழங்காது
 பிற்காலத்து வழங்கிவரும் இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும்,—முன்
 மொழிந்து கோடல் - பின்பு வேண்டுமிடந்தோறும் எடுத்தாரும் பொருட்டு
 முன்னே ஒன்றனைச் சொல்லிக்கொள்ளுதலும்,—பின்னது நிறுத்தல் - ஒரு
 பொருளுக்குக் கருவியாக முன்வைத்தற்குரியது அங்கே வைத்தற்கு இடம்
 பெறாதாயின் அப்பொருளின்பின் அதனை வைத்தலும்,—விகற்பத்தின் முடி
 த்தல் - (விளங்குதற்பொருட்டு) வெவ்வேறானவாய்பாட்டால் முடித்தலும்,—
 முடிந்தது முடித்தல் - வெவ்வேறாக முடிந்ததைப் புலப்படவேண்டித் தொகு
 த்து முடித்தலும்,—உரைத்தும் என்றல் - பின்னே சொல்லப்படுவதை முன்
 னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லவேண்டின் இதனைப் பின்னே சொல்லவோ
 மென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச்சொல்லுதலும்,—உரைத்தாம் என்றல் -
 முன்னே ஒருநிமித்தத்தினாலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னே சொல்லவேண்
 டியவிடத்து இதனை முன்னேதானே சொல்லினோமென்பது தோன்றச் சொ
 ல்லாதுவிடுதலும்,—ஒருதலை துணிதல் - இருவராலே விரோதமாகக் கொள்ள
 ப்பட்ட இரண்டு பக்கத்துள் ஒருபக்கம் துணிதலும்,—எடுத்துக் காட்டல் -
 தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத் தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டு
 தலும்,—எடுத்தமொழியின் எய்தவைத்தல் - தான் சொல்லும் இலக்கணத்தை
 த்தானெடுத்துக் காட்டிய இலக்கியத்திலே பொருந்த வைத்தலும்,—இன்னது
 அல்லது இது என மொழிதல் - சந்தேகிக்க நின்றவிடத்து இப்படிப்பட்டதல்
 லாதது இதுவெனச் சொல்லுதலும்,—எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல் -
 சொல்லாது விடப்பட்டனவற்றிற்குச் சொல்லப்பட்டதனால் இலக்கணம் பொ
 ருந்தச் சொல்லுதலும்,—பிற நூல் முடிந்தது தான் உடன் படுதல் - பிற
 நூலிலே முடிந்த முடிபைத் தான் அங்கீகரித்தலும்,—தன்குறி வழக்கம் மிக
 எடுத்து உரைத்தல் - தான் புதிதாகக் குறித்து வழங்குவதைப் பலவிடங்களி
 லும் எடுத்தச் சொல்லுதலும்,—சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்
 தல் - சொல்லின் முடிவிலே அதன் பொருளையு முடித்தலும்,—ஒன்றின முடி
 த்தல் தன் இனம் முடித்தல் - விதியால் ஒற்றுமைப்பட்டவைகளை ஒருங்கு
 கூட்டி முடித்தல் ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கினமாகிய மற்றொன்
 றையும் அதனோடு முடித்தலும்,—உய்த்து உணர வைப்பு - சிலசூத்திரவிதி
 களைக்கொண்டு ஆராய்ந்தறியும்படி ஒருபொருளைவைத்தலும்,—என உத்தி
 எண்ணுஞ் - எனத்தந்திரவுத்திகள் முப்பத்திரண்டாம். எ -று.

ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல் என்னும் இரண்டும் ஒருத்தி. இம்
 முப்பத்திரண்டேயன்றி, உரையிற் கோடல், மொழிந்த பொருளோடொன்ற
 வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல், உடம்பொடு புணர்த்தல்,
 ஏற்புழிக்கோடல் எனப்பிறவும் உள எனக் கொள்க.

முன்சொல்லிய மதங்களுக்கும் உத்திகளுக்கும் உதாரணம் இந்நூலினு
ள்ளே பின்வரும் இடந்தொறுங் காட்டப்படும். (கச)

[உத்தி இன்னதென்பது.]

கந. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தரும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி.

இ - ள். நூற்பொருள் - ஒரு நூலால் அறிவிக்கப்படும் பொருளை, - வ
ழக்கொடு வாய்ப்பக்காட்டி - நூல்வழக்கோடும் உலகவழக்கோடும் பொருந்
தக் காண்பித்து, - ஏற்புழி அறிந்து - ஏற்குமிடத்தை அறிந்து, - இதற்கு இவ்
வகை ஆம் எனத் தரும் வகை செலுத்துதல், - இவ்விடத்திற்கு இப்பட்டியா
குமென்று நினைத்துத் தக்கபடியாசச் செலுத்துவது, - தந்திரவுத்தி - தந்திர
வுத்தியாம். எ - று. (கந)

தந்திரமென்பது நூல். உத்திபென்பது பொருந்துமாறு.

[ஒத்து இன்னதென்பது.]

கக. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென் மொழிப் பயர்மொழிப் புலவர்.

இ - ள். நேர் இன மணியை நிரல்பட வைத்து ஆங்கு - ஒருசாதியா
யுள்ள மணிகளை ஒருவரிசையாகப் பதித்தாற் போல, - ஒரினப்பொருளை
ஒருவழி வைப்பது - ஒருசாதியா யுள்ள பொருள்களை ஒருவழிப்படச்
சொல்வது, - ஒத்து என மொழிப் - ஒத்துறுப்பாமென்று சொல்லுவர், -
உயர் மொழிப் புலவர் - உயர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களை அறிந்த புல
வர். எ - று.

நேர்தல் - ஒன்றுபடுதல்.

இயலென்றும், படலமென்றும் பாகப்படுவது நூலாதலால் நூல்களை
யுணர்ந்தவரே அப்பகுப்பை அறிந்துகூற வல்லாரென்பதுணர்த்துதற்கு உ
யர்மொழிப்புலவரென்றார். மொழி ஆகுபெயர். (கக)

[படலம் இன்னதென்பது.]

கக. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

இ - ள். ஒரு நெறி இன்றி விரவிய பொருளால் - ஒருவழிப்பட்டாது
கலந்த பலபொருள்களினாலே, - பொது மொழி தொடரின் - பொதுமொ
ழியாகத் தொடரப் பெறின், - அது படலம் ஆகும் - அதுபடலவுறுப்பாம்

பொதுமொழி பொதுவாகச் சொல்லப்படுவது. ஒருபொருளையே துதவிவருவது சூத்திரம்; ஓரினப் பொருள்களையே தொகுப்பது ஓத்து; பலவினப்பொருள்சொற்க்கும் பொதுவாகிய இலக்கணங்கூறுவது படலம். பலசூத்திரங்களினது தொகுதிஓத்து; பலவேத்துக்களினது தொகுதி படலம். ஒத்தென்றது இயலை. படலமென்றது அதிகாரத்தை. (க௭)

[சூத்திரம்-இன்னதென்பது.]

கஅ. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னூடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுடபஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

.இ - ள். ஆடியின் - பெரிய சரீரமுதலியவைகளின் சாயையைத் தன்னுள்ளே செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக் காட்டுஞ் சிறிய கண்ணாடி போல,—சில்வகை எழுத்தில் பல்வகைப் பொருளை - சில்வகை யெழுத்துக்களாலாகிய வாக்கிபத்திலே பலவகைப்பட்ட பொருள்களை,—செவ்வன் செறித்து இனிது விளக்கி - செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக் காட்டி,— திட்பம் - குற்றமில்லாமையாற் சொல்வலி பொருள்வலிகளும்,—நுட்பம் ஆழமுடைமையாற் பொருணுணுக்கங்களும்,—சிறந்தன சூத்திரம் - சிறந்து வருவன சூத்திரங்களாம். எ று.

விரித்து மிக்கபல சொற்களால் மாணுக்கர்க்கு விளக்கப்படும் பலபொருளைச் சிலசொற்களிலடக்கிச் சுருக்கித் திட்பநுட்பமாய் நுண்ணியோருணரும்படி சொல்வது சூத்திரமென்பது சுருத்து. சொற்குருக்கமும் பொருள்கலமும் வாய்ப்புச் செய்வது சூத்திரமென்றபடியாம். மிக்கசுருக்கமாயென்பார் சில்வகை யெழுத்திலென்றார். சோதிட நூல்களிலும் தருக்கநூலிலும் வடமொழிவியாகரணங்களிலும் எழுத்தாலும் வீடய முணர்த்துதல்பற்றி எழுத்தில் என்றார். ஆதலின் எழுத்திலென்பது சொல்லிலென்று பொருடரும்போது ஆகுபெயரும், அகூரங்களிலென்று பொருடரும்போது இயற்பெயருமாம். (கஅ)

[சூத்திரநிலை]

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின் வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

இ - ள். சூத்திரநிலை - மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருளால் தொடர்ந்து நிற்கு நிலைகள்,—ஆற்றொழுக்கு - இடையறாது ஒடுகின்ற ஆற்று நீரோட்டத்தையும்,—அரிமா நோக்கம் - முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தினது பார்வையையும்,—தவளைப்பாய்த்து - நடுவே சிறிதிடம் வீட்டுக் குதிக்கின்ற தவளையினது பாய்ச்சலையும்,—பருந்தின் வீழ்வு - நெடுந்தாரத்தினின்றும் ஒன்றை வெளவிப்போதற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினது வீழ்ச்சியையும்,—அன்ன - போல்வன்வாம். எ - று.

[சூத்திரங்களுக்குப் பொருளையுணர்த்துங் காரணவல், சயால்வரும்

பெயர்வேறுபாடு.]

உ௦. பிண்டந் தொசைவகை சூறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

இ ள். சூத்திரம் - மேற்கூறிய சூத்திரங்கள், - பிண்டம் - பிண்ட
சூத்திரமும், - தொகை - தொகைச் சூத்திரமும், - வகை - வகைச்சூத்திரமு
ம், - சூறி - சூறிச்சூத்திரமும், - செய்கை - செய்கைச்சூத்திரமும், - கொண்
டு இயல் புறனடை - இவைகளை அலைவறக்கொண்டு இவைகளின் புறத்து
அடையாய்வரும் புறனடைச் சூத்திரமுமாகிய, - கூற்றன - ஆறுபிரிவை
யுடையனவாம். எ று.

பிண்டசூத்திரமாவன பலதிறப்பொருள்களையும் உள்ளடக்கிக்கொண்
டு பொதுப்படவருவன: அவை 'நன்கியம்புவனெழுத்தே' என்றறற்போல்
வன.

தொகைச்சூத்திரமாவன அப்பலதிறப்பொருள்களையும் வேறு வேறு
கத் தொகுத்துச் சொல்வன: அவை 'பன்னிருபாற்றதுவே' என்றறற்போ
ல்வன.

வகைச்சூத்திரமாவன அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வேறு
வேறாக வகுத்துச் சொல்வன: அவை எண்ணிலக்கணமுதலாக வகுத்தொ
திய சூத்திரங்கள்போல்வன.

சூறிச்சூத்திரமாவன இவை உயர் இவை ஒற்று இவை பெயர் இ
வைவினை என்றற்றொடக்கத்து அறிதன்மாத்திரையாய் வருவன: அவை
'அம்முதலீராவீ' என்றறற்போல்வன.

செய்கைச்சூத்திரமாவன புணர்ச்சிவிதியறிந்து புணர்த்தலைச் செய்த
லும் முடிபுவிதியறிந்து முடித்தலைச் செய்தலுமுதலியவை: அவை 'ணனவ
ல்லினம் வரட்டறவும்' எ - ம். 'முன்னிலைகூடிய படர்க்கையமுன்னிலை'
எ - ம். வருவனபோல்வன.

புறன் + அடை = புறனடை, புறத்து அடையாய் வந்தது. புறம் + ந
டை = புறநடை, (முற்கூறிய விதிக்கு) வேறுவிதமாகிய நடக்கை எனினும்
பொருந்தும்.

ஆறுவகைப்பட்டச் சொல்லினும், சூறிச்சூத்திரஞ் செய்கைச்சூத்திரம்
என்னும் இரண்டினுள்ளே மற் றைநான்கும் அடங்கும். (உ௦)

[உரையினது பொதுவிலக்கணம்.]

உ௧. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடை விசேடம்

விரிவதி காரந் துணிவு பயலே
 டாசிரிய வசனமென் றீரே முரையே.

இ - ள். பாடம் - மூலபாடமும், - கருத்து - கருத்துரையும், - சொல்வகை - பதச்சேதமும், - சொற் பொருள் - பதப்பொருளும், - தொகுத்துரை - பொழிப்புரையும், - உதாரணம் - உதாரணமும், - வினா - வினாவும், - விடை - விடையும், - விசேடம் - வேண்டியவைகளைத் தந்ததுரைத்தலும், - விரிவு - வேற்றுமையுருபு முதலியவை தொச்சுநிற்பின் அவைகளை விரித்துரைத்தலும், - அதிகாரம் - எடுத்துக்கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின் இச்சுத்திரத்து அதிகரித்தபொருள் இதுவென அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைத்தலும், - துணிவு - சந்தேகிக்கநின்ற இடத்து இதற்கு இதுவே பொருளெனத் துணிந்துரைத்தலும், - படன் - இப்படிச் சொல்லியதினால் வந்த பயன் இதுவென உரைத்தலும், - ஆசிரியவசனம் என்று - ஆசிரிய வசனங்காட்டுதலுமாக, - உரை - நூலுக்கு உரைகூறுதல் ஈரேழு பதினான்கு வகையாம்.

என்றென்னுமெண்ணிடைச்சொல்லைப் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கொண்டதுபோலக் கொள்க.

பாடம்=பாடாந்தரம் “மன்றுபறித்துண்ணேல்” என்பதனை “மண்பறித்தண்ணேல்” என்று பாடமோதுவாருமுளர் என்றாற் போல்வன. கருத்துரை - என்பதின் கருத்து எனச் சுருக்கியெழுதுமுரை. சொல்வகை-“தருமஞ்சந்திகடாமரையோன்பதம், கருமஞ்சந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதம்”. என்பதை-தரும் அஞ்சம் திகழ் தாமரையோன் பதம் கருமை மஞ்சு அந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதம் என்று சொற்களை வகுத்துரைத்தல். தொகுத்துரை=நட ஊமடி சீ விடு கூ வேவை, நொப்போ வெளவுரி னுண் பொருந்திருந் தின், நேய்பார் செல்வவ் வாழ் சேளஃ கென், நெய்திய வீருபான் மூன்றா மீற்றவும் என்பதற்கு நடமுதல் அஃகீராகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்துமூன்றா கு மீற்றினையுடைய வாய்பாடுகனெல்லாம் என்று சுருக்கிக் கூறுவது. மதிமருட்டும் சிறுநுதற் பேரமாக்கட் செய்யவாயை யதுண்ணிடையாய்=(என்பதற்கு) அறிவீனையச்குஞ் சிறுநுதன் முதலிய வறுப்புக்களையுடையாய் என்று சுருக்கியுரைத்தலாம். வினா - என்னுதலிற்றே வெனின் எனவும், பொதுப்பாயிரம் நால்வகைப்படுமென்பாரு முளராலோ வெனின் எனவும் வருவன. விடை, இது கருதிற்று: இது கருதியென்க. எனவருவன, விரிவு வேற்றுமையுருபை விரித்துரைத்தலும், உவமையுருபை விரித்துரைத்தலும், “வீனைச்சொல்லிலக்கணம் விளம்பிலளவில்லை, ஆயினுமைந்தனுளறிந்தடக்குகவே” என்பதில் ஐந்தனுள் என்பதற்கு முதலினிலை, தொழிற்பெயர், முற்று, பெயரச்சம், வினையெச்சம் என்னும் ஐவகை வினையுள் என்று எண்ணாற்றொகுக்கப்பட்ட தொகைப்பெயரை விரித்துரைத்தலும் பிறவுமாம். அதிகாரம். “பீலிபெய்சாகாடுமச்சிறுமப்பண்டம், சாலமிகுத்துப்பெயின்” என்பது (மயிற்பீலியை ஏற்றியசகடமும் அச்சு

மூறியும் அப்பீலிகள் கணமற்றன என்று மிக அதிக மேற்றப்படின) ஒட்டலங்காரவகையால் வேறுபொருளுரைத்தற்கு மிடங்கொடுப்பதுபோற் பொதுவகையாய் நிற்பினும் வலியற்றவரென்று கருதி ஒருவன் மிகப்பலருடன் பகைக்கின் அவ்நிறதியெய்துவன் என்று அவ்வதிகாரத்தோடாயைக் கூறுதல்போல்வன்வாம். 'அல்வழி ஆமா மியாமுற்று முன்மிகா' என்பதில் மிகா வென்று குறிக்கப்பட்டவை வல்லினங்கள் என்னுமுரையும் அதிகாரத்தொடுபொருந்த வுரைக்கப்பட்டதாம். (உக)

[காண்டிகையுரை இன்னதென்பது.]

உஉ. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிடை யாக்க லானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

இ - ள். கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும் - கருத்துரையும் பதவுரையும் உதாரணமுட்கிய மூன்றினையுஞ் சொல்லுதலாலும்;—அவற்றொடு வினா விடை ஆக்கலானும் - அம் மூன்றனோடு வினா விடை என்னும் இரண்டினையுங் கூட்டிச் சொல்லுதலாலும்;—சூத்திரத்துள் பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை - சூத்திரத்துள்ளிருக்கின்ற பொருளை விளக்குவன காண்டிகையுரைகளாம். என்று.

கருத்துப்பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினுஞ் சூத்திரத்துட் பொரு டோற்றுவ காண்டிகையென்றும்; அவற்றொடு வினாவிடை யாக்கலானுஞ் சூத்திரத்துட் பொரு டோற்றுவ காண்டிகையென்றும் இருமுடிபாகக் கொள்ளுக. எனவே காண்டிகையுரை திரயாங்கி பஞ்சாங்கியென இருவகைப்படுமென்றறிக. திரய+அங்கி=மூன்றுறுப்புடையது. பஞ்ச+அங்கி=ஐந்துறுப்புடையது. (உஉ)

[விருத்தியுரை இன்னதென்பது.]

உங். சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா யாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானும்
ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

இ - ள். சூத்திரத்துள் பொருள் அன்றியும் - சூத்திரத்துள்ள பொருள் ளல்லாமலும்;—ஆண்டைக்கு இன்றி அமையா யாவையும் விளங்க - அவ்விடங்களுக்கு இல்லாமல் நின்றயாத பொருள்களெல்லாம் விளங்கும்படி;—தன் உரை யானும் பிற நூலானும் - தானுரைக்கு முரையாலும் ஆசிரியவசனங்களாலும்;—ஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு - மேற்கூறிய காண்டிகையுறுப்பைந்திணை;—மெய்யினை - உண்மைப்பொருளை;—ஐயம் அகல எஞ்

சாது இசைப்பது விருத்தி - சந்தேகந்தீரச் சுருங்காது விரித்துரைப்பது விருத்தியுரையாம். எ - று. (உ௩)

[நூலென்னும் பெயர்க்காரணம்.]

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவலிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா—செஞ்சாது
கையேவர் யாக்கக் கதிரே மதியாக
மையிலா நான்முடியு மாறு.

இ - ள். தன் சொல் பஞ்சியா - தன்சொற்கள் யஞ்சாகவும், —பனுவல் இழை ஆக - செய்யுள் இழையாகவும், —செஞ்சொற் புலவன் சேயிழையா - செவ்விய சொற்களை அறிந்த புலவன் நூற்கின்ற பெண்ணாகவும், —எஞ்சாத வாய் கையாக - குறையாத வாய் கையாகவும், —மதி கதிர் ஆக - அறிவு கதிராகவும், —மை இலா நால் முடியும் ஆறு - குற்றமில்லாத கல்வி நூலானது முடியும் வழி இது. எ - று.

ஆதலால் நூலென்றது உவமையாகுபெயரெனக் காண்க. (உச)

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநா லுத்தேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு

இ - ள். புரத்தின் உரத்தின் வளம் பெருக்கி - உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற ஞானவளத்தை வளர்வித்து, —உள்ளிய தீமை வளம் முருக்கி - நினைக்கப்பட்ட தீமையாகிய அஞ்ஞான வளத்தைக் கெடுத்து, —பொல்லா மரத்தின் கனக்கோட்டந் தீர்க்கும் நூல் அத்தேபோல் - கெட்ட மரத்தினது மிகுதியாகிய கோணலைப் போக்குகின்ற என்றுதூலின் அம்மாட்சிமைபோலவே, —மாந்தர் மனக்கோட்டந் தீர்க்கும் - மனிதருடைய மனத்தினது கோணலைப்போக்கும், —நூல் மாண்பு - கல்விநூலினது மாட்சிமையானது.

இதனாலும் நூலென்றது உவமையாகுபெயராம். நூன்மாண்பு பெருக்கி முருக்கி மனக்கோட்டந் தீர்க்கும் எனக் கூட்டுக.

பின்னொருரை.

(உரு) உரத்தின் வளம் பெருக்கி=நல்ல வைரத்தின் வளத்தை அதிசுப்படுத்தி, —உள்ளிய=நினைக்கப்பட்ட, —புரத்தின் தீமை வளம் முருக்கி=உருவத்தின் (வெளிநாகிய) தீயவளத்தை யழித்து, —பொல்லாமரத்தின்=ஒழுங்கற்ற மரத்தினது, —கனக்கோட்டம் தீர்க்கும் நூல்=கனத்தொடுகோணலையும் தச்சனது என்று நூல்நீக்கும், —அத்தேபோல்=அதுபோல், —

புரத்தின் உரத்தின் (நல்) வளம் பெருக்கி=சரீரத்துள்ளிருக்கின்ற நல்ல
றிவின் வளத்தை விருத்தியாக்கி,—உள்ளிய தீமை வளம் முருக்கி=நினை
க்கப்பட்டிருந்த அஞ்ஞானவிருத்தியைக் கெடுத்து,—மாந்தர் மனக்கோட்
டம்=மனிதரது மனக்கோணலை,—தூல் மாண்பு தீர்க்கும்=கல்வி தூலின்
மாட்சிமையானது நீக்கும். எ - று. (இவ்வரை நன்றாயில் அறிஞர்கொள்க)

தச்சர் மரத்தின் வளைவுங் கனமுந் தீர்க்கின்ற என்று தூல்போல் மா
ந்தரது அஞ்ஞானவிருத்தியைக் கெடுத்து நல்லறிவை விருத்தியாக்கும்
என்றவாரும். என்று தூல்போலிருத்தலாலும் சாத்திரத்தை நூலென்றது
உவமையாகுபெயர். தீமை வளமுருக்கி யென்று பின் அடைகொடுத்தவி
னால் முன்வளம் என்றது நல்வளத்தை யென்பது பெறப்பட்டது. தூலெ
ற்றிக் கோணலைத் தீர்க்கவெட்டி சிறிது வளைவானமரத்தை நேராக்குவது
போல சாத்திரமறிவதால் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தை விருத்திசெய்
யலாமென்று கல்வியினுபயோக முணர்த்தப்பட்டமையு மிவ்வெண்பாவிற்
காண்க. என்றுதல் - தெறித்தல். (உரு)

- பரீட்சை வினாக்கள்:—1. ச. தூலாவதியாது? 2. ரு. தூலெத்தனை
வகைப்படும்? 3. கூ. முதலூலாவதியாது? 4. எ. வழிதூலின் இல
க்கணம் என்ன? 5. அ. சார்புதூலெத்தன்மையுடையது? 6. கூ. வழி
தூலிலும் - சார்புதூலிலும் பழஞ்சூத்திரஞ் சேர்க்கப்படுவது எதற்காக?
7. கௌ. தூலாலடையும் பயன்கள் எவை? 8. கக. மதங்கள் எத்தனை?
9. கஉ. தூலிலே இருக்கலாகாத குற்றங்கள் எவை? 10. கங. தூலில்
மைபவேண்டிய அழகுசுள் எவை? 11. கச. தந்திரவுத்திகள் எவை?
12. கரு. உத்தியின் இலக்கணம் யாது? 13. கசு. இயலாவதியாது? 14. கஏ.
படலாவதியாது? 15. கஅ. சூத்திரமாவது எத்தன்மையுடையது?
16. கக. சூத்திரங்கள் பொருள்வகையால் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து
நிற்குநிலைக்கு உவமைகள் எவை? 17. உௌ. சூத்திரங்கள் தனித்தனி
யே பொருளையுணர்த்தும் வகையால் எத்தனைவகைப்படும்? தொகைச்சூ
த்திரமாவன யாவை? குறிச்சூத்திரமாவன யாவை? புறனடைச்சூத்திரமா
வன யாவை? 18. உக. உரை எத்தனைவகையாற் கூறப்படும்? 19. உஉ.
காண்டிகை உரையாவதியாது? 20. உக. விருத்தியுரையாவதியாது?
21. உச. தூலென்னும்பெயர் எந்த எந்தக் காரணங்களால் வந்தது?

உ. ஆசிரியனது வரலாறு.

[நல்லாசிரியரிலக்கணம்]

உசு. குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை

நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியும்
 உலகிய லறிவோ டியர்குண மினையவும
 அமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே.

இ - ள். குலன் அருள் தெய்வங்கொள்கை மேன்மை - குலமே
 ன்மையும் கருணைமேன்மையும் கடவுள் வழிபாட்டு மேன்மையும், - கலை
 பயில் தெளிவு - பலதூல்களிலே பழகிய தேற்றமும், - கட்டுரை வன்மை -
 நூற்பொருளை மாணுக்கர் எளிதின் உணரும்படி விளங்கத் தொடுத்துச்
 சொல்லும் வன்மையும், - நிலம் மலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும் -
 நிலத்தையும் மலையையுந் துலாக்கோலையும் பூவையுமொத்த குணங்களு
 ம், - உலகு இயல் அறிவு - உலகநடையை அறியு மறிவும், - உயர் குணம் -
 உயர்வாகிய குணமும், - இனையவும் - இவைபோல்வன பிறவும், - அமைப
 வன் - பொருந்தப்பெற்றவன், - தூல் உரை ஆசிரியன் - தூல் கற்பிக்கும்
 ஆசிரியனாவான். எ - று.

உயர்வான குலமும், உயர்வான கருணையும், உயர்வான தெய்வத்தை
 வழிபடுதலுமென்பது கருத்து. இதனுள் மேன்மை என்பது குலன் அரு
 ள் தெய்வங்கொள்கை என்பவற்றிற்கு விசேடணமாக்கப்பட்டது. பின்
 னர்க் கலைபயிற்றெளிவு கட்டுரைவன்மை. ....மலர் நிகர் மாட்சியென வ
 னைந்தோதியதனால், முன்னர்க் குலனும் அருளும் தெய்வங்கொள்கையு
 மேன்மையென வரைந்தோதல் வேண்டிற்று. இவ்வாறன்றிக் குலனு மரு
 ளுந் தெய்வங்கொள்கையுமேன்மையும் அமைபவனெனின் உயர்குணமெ
 ன்று பின்னும் வருதலால் அம்மேன்மைதான் வேறெதுபற்றியது என்று
 மயங்கவைத்தலென்னுங் குற்றமாம். அன்றியும் உயர்குணம் இனையவும்
 அமைபவன் என்றதில் மேன்மை அடங்குதலால், கூறியது கூறலென்னுங்
 குற்றமுமாம். இனி, சூத்திரம் "வலம்புரிமுத்திற்குலம்புரி பிறப்பும், வா
 ன்யாறன்னை தூய்மையும் வான்யாறு ....பன்னருஞ்சிறப்பி னல்லாசிரியர்"
 என இக்குற்றந் தீர்த்தற்பொருட்டு (ஆத்திரையன் பேராசிரியன்) வரைந்
 தோதியது காண்க. (உச)

உச. தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
 பருவ முயற்சி யளவீற் பயத்தலும்
 மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

இ - ள். தெரிவு அரும் பெருமையும் - (ஓரிடத்து நின்று முழுவது
 ம் அறியப்படாத உருவப்பரப்பின்) பெருமையும், - திண்மையும் - பெரிய
 பாரஞ்செய்து தன்மேலே நெருங்கினவைதளாற் கலங்காத வலிமையும், -
 பொறையும் - தன்னையடுத்த மனிதர் தோண்டுதன் முதலிய குற்றங்களைச்
 செய்யினும் பொறுக்கும் பொறுமையும், - பருவ முயற்சி அளவில் பயத்த
 லும் - பருவத்திலே உழவர் செய்யு முயற்சியளவீற்குத்தக அவர்க்குப்

பயனைத்தருதலும்,—நல் நிலம் மருவிய மாண்பு ஆகும் - நல்ல நிலத்தினி டத்துப் பொருந்திய குணங்களாகும். எ - று.

பிறரால் வகுத்தறியப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும், பெரியவா தஞ்செய்து தன்மேலே நெருங்கினவராற் கலங்காத வலிமையும், தன்னை யடுத்தமாணக்கர் இகழ்தன் முதலிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கும் பொறுமையும், பருவத்திலே மாணக்கர் செய்யு முயற்சியளவிற்குத் தக அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்திய குணங்களாத லால், நிலம் அவனுக்கு உவமானமாயிற்று.

பொறை என்பதற்குக் கனமென்றும் பொருள் கூறுவர். (உஎ)

உஅ. அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே.

இ - ள். அளக்கல் ஆகா அளவும் - அளவுசெய்யப்படாத தன்வடிவ த்தின் அளவும்,—(அளக்கலாகாப்) பொருளும் - அளவுசெய்யப்படாத ப லவகைப்பொருளும்,—துளக்கல் ஆகா நிலையும் - எப்படிப்பட்ட வலிமை யுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும்;—தோற்றமும் - நெ டுந்தூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும்,—வறப்பினும் வளம் தரும் வண்மையும் - மழைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச் சேர்ந்த உயர்களுக்கு நீர் வளத்தைக் கொடுக்குங் கொடையும்,—மலைக்கு - மலை க்குள்ள குணங்களாகும். எ - று.

அளவு செய்யப்படாத தன் கல்வியினளவும், அளவு செய்யப்படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையையுடையோராலும் அ சைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும், நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப் படும் உயர்ச்சியும், பொருள் வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச் சேர்ந்த மாணக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்குங் கொடையும் ஆசிரியனுக் குள்ள குணங்களாதலால், மலை அவனுக்கு உவமானமாயிற்று.

அளக்கல் ஆகா அளவும் என்பதற்கு மதிக்கக்கூடாத நிறையளவைக் கொண்டிருத்தலும் என்றும் பொருளுரைப்பர்.

மலைச்சாரலிலுள்ள விருகங்களும் செடிகளும் வாடிக் கெட்டுப்போ காமல் மழையில்லாதகாலத்தும் கனிமுதலான பயன்களைக் கொடுக்கின்ற னை நோக்கி வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையென்ற ரெனினுமாம். ( )

உக. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே.

இ - ள். ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும் - சந்தேகந்தீர நிறுக் கப்பட்ட பண்டத்தி னளவைக் காட்டலும், - மெய் நடுநிலையும் - இருதட் டிலுஞ் சமபாரம் இடப்பெற்றபோது ஒருதட்டிலும் பாரமிடப்படாதது போல் உண்மைபெறத் தன் நாச்சாயாது தோரணத்திற்கு நடுநின்றலும், (பாரங்கனத்தட்டின் பக்கத்திற்கு நாச்சாய்தலும்), - நிறைகோற்கு மிகும் - தராசுகோலினிடத்துக் குணங்களாகமிகும். எ - று.

சந்தேகந்தீர வினாவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலும், புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின், உண்மை பெறத்தான் அவ்விருவருக் கும் நடுவாகநின்ற இருவருடைய தாற்பரியங்களையுந் தேர்ந்து சிறந்த பொருட்பக்கத்தில் மனஞ்சார்ந்தும், இருபொருளும் தக்கனவாயின் இரு வருக்கும் ஒத்ததன்மையுடையவனாகியு நின்றல். இவை ஆசிரியனது குணங்களாதலின் நிறைகோல் அவனுக்கு உவமையாயிற்று. “துலைநாவன்னசம நிலையுளப்பட” என்றார் பிறரும். (உக)

௩௦. மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகம்மலர் வுடையது பூவே.

இ - ள். மங்கலம் ஆகி - சுபகருமத்திற்கு உரியதாகி, - இன்றி அமையாது - யாதொருசெயலும் அலங்கரிக்குந் தானில்லாது முடியாதாக, - யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள - கண்டோர் யாவருங் களித்து மேலாகத் தன்னைச் சூழ்க்கொள்ள, - மெல்கி - மெல்லிய குணமுடையதாகி, - பொழுதின் முகம் மலர்வு உடையது - மலர்தற்குரிய காலத்திலே முகம் விரிதலையுடையது, - பூ - பூவாகும்.

சுபகருமத்துக்கு உரியனாகி யாதொரு செயலுஞ் சிறப்பிக்குந் தானில்லாது முடியாதாகக்கண்டோர் யாவருங் களித்து மேலாகத்தன்னை வைத்துக்கொள்ள மெல்லிய குணமுடையவனாகிய பாடஞ் சொல்லுதற்குரிய காலத்திலே முகமலர்தலையுடையவன் ஆசிரியனாதலால், பூ அவனுக்கு உவமானமாயிற்று.

பூ=பூவின்மாட்சிமை. அல்லது பூவென்பதை எல்லாவற்றிற்கும் முன் வைத்துப் பொருளுரைக்க. (௩௦)

[ஆசிரியராகாதவரிலக்கணம்.]

௩௧. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும்
அழுக்கா நவாவஞ்ச மசச மாடலுங்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

இ - ள். மொழி குணம் இன்மையும் - பாடஞ்சொல்லங் குணமில்லாமையையும், - இழிகுண இயல்பும் - இழிகுணமாகிய இயற்கையையும், - அழுக்காறு - பிறருக்குவருங் கல்வியைக் குறித்துக்கொள்ளும் பொறுமையையும், - அவா - பொருளினமேல் அதிகமாக வைக்கும் ஆசையையும், - வருசம் - மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலையும், - அச்சம் ஆடலும் - கேட்போர்க்கு அச்சம் உண்டாகப் பேசுதலையும், - கழற்குடம் மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை முடத்தெங்கு ஒப்பு என - கழற்குடமும் மடற்பனையும் பருத்திக் குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகிய நான்கணையும் ஒப்பென்று சொல்ல, - முரண் கொள் சிந்தையும் உடையோர் - மாறுபாடுகொண்ட கருத்தையுந் தமமிடத்திலுடையவர், - ஆசிரியர் ஆகுதல் இலர் - கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல் இலராவர். ஏ - று. (௩௧)

௩௨. பெய்த முறையன்றிப் பிறழ் வுடன்றருஞ் செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

இ - ள். பெய்த முறை அன்றி - தன்னுள்ளே போட்ட முறையினாலன்றி, - பிறழ் உடன் தரும் செய்தி - முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும் அம்முறை பிறழ்நதுபோக விரைவிலே தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்களைக்கொடுக்குஞ் செய்கையானது, - கழற்பெய் குடத்தின் சீர் - கழற்காய் போட்ட குடத்தினது குணமாம். ஏ - று.

தமக்குககற்பித்த முறையினாலன்றி முன்கற்பிக்கப்பட்டவையும் பின் சற்கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறை பிறழ்நதுபோக விரைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருஞ் செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால், கழற்குடம் அவருக்கு உவமான்மாயிற்று.

தன்னுள்ளே முன்போடப்பட்ட கழற்காய்களைப்பின்னும், பின்போடப்பட்டவைகளை முன்னுமாக முறை பிறழ் விரைவிலே தருகின்ற செய்கையானது கழற்குடத்தின்றன்மையாம். கழற்காய்கள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிப் பிடிக்குந் தன்மையுடையவைகளாதலின் அவையிட்ட குடம் முறை பிறழவும் அளவுக்குமேற்பட விரைவாகவும் போதிப்போருக்கு உவமையானதென்றறிக

௩௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பான மேவிக் கொள்க்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இ - ள். தானே தரக் கொளின் அன்றி - தானே தன்னிடத்துள்ள பழங்களைத்தரக் கொண்டாற்கொள்ளலாமேயன்றி, - தன பால் மேவிக் கொள்க்கொடா இடத்தது - ஒருவர் தன்னிடத்து நெருங்கிவந்து பறித்துக்கொள்ள அப்பழங்களைக்கொடாத இடத்தையுடையது, - மடற்பனை - தன்வடிவமுழுதும் மடல்விரிந்தபனை.

தாமே தம்மிடத்துள்ள நூற்பொருள்களைச்சொல்ல அறிந்துகொண்டாற் கொள்ளலாமேயன்றி, ஒருவர்தம்மிடத்து நெருங்கிவந்து வினாவி அறிந்து

சொள்ள அந்நூற்பொருள்களைச் சொல்லாத வீடத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால், மடற்பனை அவருக்கு உவமானமாயிற்று.

மடற்பனையாவது—வாட்பற்கள் போலங் கருக்குகளுடைய மடடைகள் நாற்புறமும் அடியிலிருந்து மேலே குருத்துவரையும் அடுக்காகப்பரம்புண்டு, அம்மடடைகளினடியாகிய மடல்கள்பிரிந்துதிரப்பெறாது பின்னிப்பற்றிய பனையாம். இம்மடற்பனையில் ஏறினாற் கைகான் முதலான சரீர அங்கங்கள் கருக்கினால் வெட்டுண்டு வேதனைப்படுவராதலின், அதில் எவரும் ஏறவிரும்பார். ஆசிரியன் பாடஞ்சொல்ல வீற்றிருக்கு மாசனத்தைவிட்டுப் போய் நூற்பொருளைக் கேட்டற்கு மாணுக்கர் சார்தற்கொட்டாத, அந்தர்ப்புறம் முதலிய இடத்திருப்பது. (௩௩)

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண்டபொரு டான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

இ - ள். அரிதின் பெயக் கொண்டு - பஞ்சைக்கொண்டபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாக அடைப்பத் தன்னுள்ளே கொண்டு,—அப்பொருள் தான் பிறர்க்கு எளிது ஈவு இல்லது - கொடுக்கும்போதும் அப்பஞ்சைத் தான் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையது,—பருத்திக் குண்டிகை - பஞ்சுபோட்ட குடுக்கை. எ - று.

கல்வியைக் கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாகக் கற்பிக்கத்தம்முள்ளேகொண்டு, பாடஞ் சொல்லும்போதும் அக்கல்வியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால், பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உவமானமாயிற்று. (௩௪)

௩௫. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.

இ - ள். பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின் அல்லோர்க்கு - நீர்விடுகை முதலாகிய பல்வகை யுபகாரங்களையுஞ் செய்து தனக்கு வழிபாடு செய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத பிறருக்கு,—அளிக்குமது - தன்னிடத்துள்ள காய்களைத் தருங் குற்றமுடையது,—முடத்தெங்கு - வேலிக்கு அப்புறம் வளைந்த தென்னமரம். எ - று.

பொருள் கொடுத்தன் முதலாகிய பல்வகை யுபகாரங்களையுஞ் செய்து தமக்கு வழிபாடுசெய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணுக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப்பொருளைத் தருங் குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால், முடத்தெங்கு அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (௩௫)

பரிசேஷி வினாக்கள்:—22. உச. கற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான் யாவன்? 23. உஎ. நல்லாசிரியருக்குச் சொல்லிய உவமை நான்சனூள், நிலத்தின் குணங்

கள் எவை? 24. உஅ. மலையின்குணங்கள் எவை? 25. உக. தராசுகோலின் குணங்கள் எவை? 26. கூ0. பூவின் குணங்கள் எவை? 27. கூக. சற்பிக்கும் ஆசிரியராகாதவர் யாவர்? 28. கூஉ. சற்பிக்கும் ஆசிரியராகாதவருக்குச் சொல்லிய உவமை நான்கனுள்ளே, சழற்குடத்தின் குற்றம் யாது? 29. கூகூ. மடற்பனையின் குற்றம் யாது? 30. கூச. பருத்திக்குடுக்கையின் குற்றம் யாது? 31. கூரு. முடத்தெங்கின் குற்றம் யாது?

கூ. பாடஞ் சொல்லினது வரலாறு.

கூகூ. ஈத லியல்பே யியம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னேக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
உரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப.

இ - ள். ஈதல் இயல்பு - இயம்புங்காலை - பாடஞ் சொல்லினது வரலாற்றைச் சொல்லும்போது, —காலமும் இடனும் வாலிதின் நோக்கி - உரிய காலத்தையும் உரிய விடத்தையும் தூயனவாகப் பார்த்து, —சிறந்துழி இருந்து - அவை சிறந்தவிடத்திருந்து, —தன் றெய்வம் வாழ்த்தி - தான் வழிபடு கடவுளைத் துதித்து, —உரைக்கப்படும் பொருள் உள்ளத்து அமைத்து - பாடஞ் சொல்லப்படும் பொருளைத் தன் கருத்தின்கண் நிறைத்து, —விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகம் மலர்ந்து - விரையானாகியுங் கோடஞ் செய்யானாகியும் இச்சித்து முகமலர்ச்சியடைந்து, —கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்து - மாணக்கனது கேட்கும் அறிவின் வகையை அறிந்து, —அவன் உளம் கொள் - அவனது மனம் ஏற்றுக்கொள்ள, —கோட்டம் இல் மனத்தின் நூல் கொடுத்தல் என்ப - மாறுபாடில்லாத மனத்துடனே நூலைக்கொடுத்தலாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

சிறந்துழி என்பது சிறந்தபோது எனவும், சிறந்த தானத்திலெனவும் பொருள் தந்து காலத்தையும் இடத்தையும் முணர்த்தி நின்றது. கொள்வகை கிரகணசத்தி. (கூசூ)

பரிசை வினா:—32. கூகூ. ஆசிரியன் சற்பிக்கு முறை எப்படி?

சு. மாணாக்கனது வரலாறு.

[மாணாக்கரிலக்கணம்.]

௩௭. தன்மகனான மகனே மன்மகன்
பொருணானி கொடுப்போன் வழிபடுவோனே
உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

இ - ள். தன் மகன் - தன்புதல்வனுக்கும், - ஆசான் மகன் - தன்னுசிரியன் புதல்வனுக்கும், - மன் மகன் - அரசன் புதல்வனுக்கும், - பொருள் நனி கொடுப்போன் - பொருளை மிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும், - வழிபடுவோன் - வழிபாடு செய்வோனுக்கும், - உரை கோளாளற்கு - தன்னுற் சொல்லப்பட்ட உரையை விரைவிலே கற்கும் அறிவுடையோனுக்கும், - உரைப்பது நூல் - சொல்லப்படுவது நூலாகும். ஏ - று.

அரசனது மகன் கல்லாதவனாயிருப்பின் இராச்சிய நிலையடைந்தபோது இந்நாடிமறிந்து உலகின்கைக் காக்கமாட்டாது வருத்தவனாதலின் அவனுக்குக் கற்பித்தல் அத்தியாவசியமாம். போதிக்கு நூற்கருத்தெல்லாம் விரைவிலுணர முறைகோளான பெரும்புலவனாகி அநேக நூல்களையு முறைகளையு மியற்றவு மாணாக்கர்க்குப் போதிக்கவும் வல்லவனாயுலகிற்கு மிகப்பயன்படுவானாதலின் உரைகோளாளற் குணர்த்தலு மவசியமேயாம். (௩௭)

௩௮. அன்ன மாவே மண்ணெடு கிளியே
இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
அன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

இ - ள். அன்னம் ஆ (அன்னர்) தலை (மாணாக்கர்) - அன்னப்பகூதியையும் பசுவையும்போல்வார் முதன் மாணாக்கராம், - மண்ணெடு கிளியே (அன்னர்) இடை மாணாக்கர் - நிலத்தையுங் கிளியையும்போல்வார் இடைமாணாக்கராம், - இல்லிக்குடம் ஆடு எருமை நெய்யரி அன்னர் கடைமாணாக்கர் - பொள்ளற்குடத்தையும் ஆட்டையும் எருமையையும் பன்னூடையையும்போல்வார் கடைமாணாக்கராம். ஏ - று.

அன்னம் பாலையு நீரையும் வேறு பிரித்துப் பால் மாத்திரம் உண்பதுபோல முதன் மாணாக்கர் சாரத்தையும் அசாரத்தையும் வேறு பிரித்துச் சாரத்தைமாத்திரம் உட்கொள்ளாதலாலும், பசு மிகுந்த புல்லையுடைய இடத்தைக் கண்டு புல்லை வயிறுநிறையமேய்ந்து பின்பு ஒரிடத்திற் போய்த் தங்கிச் சிறிது சிறிதாக மீட்டு வாயில் வருவித்துக்கொண்டு மென்று தின்று இப்படியே நாடோறும் மேய்தலும் மெல்லுதலும் தனக்கு முக்கியமான தொழிலாய்க்கொண்டது போல, முதன் மாணாக்கர் மிகுதல்வியுணர்வுடைய ஆசிரிய

ணைக்கண்டால் அக்கல்வியைத் தமதுளங்கொளக் கேட்டுக்கொண்டு பின்போ ரிடத்துப் போயிருந்து பகுதி பகுதியாக மீட்டுஞ் சிந்தித்துத் தெளிந்து இவ் வாறே நாடோறும் பாடங்கேட்டலு மீட்டுஞ் சிந்தித்துத் தெளிதலுமே முக் கிய முயற்சியாய்க்கொள்ளுதலால் அம்முதன்மாணக்கருக்கு அன்னமும் ஆவு ம் உவமானமாதலறிக.

நிலம் உழவர் வருந்திப் பயிர்செய்யு முயற்சியளவிற் பயன்தருதல்போ ல இடைமாணக்கர் ஆசிரியன் கற்பிக்கும் முயற்சியளவிற்குத் தக்க கல்விப் பயன் விளைதற்கு இடமாயிருத்தலாலும், கிளி தனக்குக் கற்பித்த சொல்லை யன்றி மேற்பட வேண்டுன்றையுஞ் சொல்லமாட்டாமையே இடைமாணு க்கர் தமக்கு ஆசிரியன் கற்பித்த நூற்பொருளளவையன்றிக் கூட்டியுணர்ந்து சொல்லமாட்டாமையாலும் அவருக்கு அவ்விரண்டும் உவமானமாதலறிக.

இல்லிக்குடம் நீர்வார்க்குந்தொறும் மிகுதியும் புறத்தொழுகி நிரம்பா மையேபோல, கடைமாணக்கர் ஆசிரியன் கற்பித்த நூற்பொருளை யுள்ளத்துக் கொள்ளாது மிகுதியு மறந்துவிடுதலாலும்; ஆடானது ஒருசெடியிலே தன் வயிறு நிரம்பமேயும்படி தழைகளிருப்பினும், அதைச் சிந்தித்துகடித்த மாத்தி ரமே விட்டுப் பலசெடிகளினுஞ் சென்று சென்று மேய்ப்புகுதல்போல, ஓ ராசிரியரிடத்து மிகுந்தகல்வியிருக்கவும் புலமைநிறையக் கற்றுக்கொள்ளாது ஒருநூலைச் சிந்தித்துகற்றமாத்திரத்தேகைவிட்டுப் பற்பலரிடத்துஞ்சென்று பல நூல்களையும் கற்கப்புகுதலாலும்; எருமையானது குளத்திலே சேற்றின்மேல் நின்ற நீரைக் கலக்கிப் பருகுதல்போலக் கடைமாணக்கர் ஆசிரியனது நன்ம னதைக் கலங்கச்செய்து பின் அவர் வெறுத்துச்சொன்னதைக்கேட்டுப் போ தலாலும்; பன்னாடையானது நெய், தேன் முதலியனவற்றை வடித்தற்பொ ருட்டு மேல் விடும்போது சாரத்தை ஒழுகவிட்டு அசாரமாகிய கசட்டைத் தன்னிடந்தங்கப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் போல, ஆசிரியன் தெரிந்தெடுத்தாரை த்த நற்பொருளை மறந்துவிட்டுத் தீப்பொருளைப் பற்றிக்கொள்வதினாலும் இந் நான்கும் அக் கடைமாணக்கருக்கு உவமானமாதலறிக.

இங்கே இல்லிக்குடமென்றதுபக்கத்திற் பொள்ளலுடைய குடத்தை. நிறையவார்க்கப்பட்ட நீரில் ஒருபங்கைத் தன்னிடத்தேவைத்துக்கொண்டு மற் றதை ஒழுசவிட்ட நீர்க்குடம்போல ஆசிரியன் பூரணமாக நூற்பொருள்களைக் கற்பித்தபோதும் சிலபொருளை உள்ளத்திற் பற்றிக்கொண்டு அநேகபொருளை மறந்துவிடுதல் என்பது அவ்வுவமையாற் பெறப்படும் விளக்கம். இவ்வாற ன்றி அடியில் இல்லியை யுடையகுடமென்றுகொள்ளின் அதில் வார்த்த நீர் முழுவதுமொழுகி வெறுங்குடமாய்விடுவதுபோல ஆசிரியன் போதித்தநூற் பொருண் முழுவது மறந்து மாணக்கன் கல்லாதவனோடொப்பானதலின் அவன் கற்கு மாணக்கனாகக் கொள்ளப்படானென்று தாற்பரியமாகும். ஆக வே மாணக்கரென்றெடுத்தாரைக்கப்பட்டவர்க்கு உவமையாகக்கூறியது குற் றமென்று விபரீதார்த்தமாகுமாதலின் அது பொருந்தாது. உத்தமர், மத்திமர்,

அதமரென மாணக்கரில் மூன்றுவகையுண்டென்றும், இம்மூவகையினரும் (கற்றதேர்ச்சி) அதிகமும், குறைவும், அற்பமுமாக உடையரன்றிப் பிற்சூத் திரத்திற்குறிக்கப்படுவோர்போல மாணக்கராகாதவரென்று கருதலாகாது. ( )

[மாணக்கராகாதவரிலக்கணம்.]

௩௯. களிமடி. மாணி காமி சள்வன்
பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத்தன்
துயில்வோன் மந்தன் றென்னூற் கஞ்சித்
தடுமாறுளத்தன் றறுகணன் பாவி
படிறனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

இ - ள். களி - கள்ளுண்டு களிப்பவனும், —மடி - சோம்பலுடையவனும், —மாணி - அகங்காரமுடையவனும், —காமி - தூர்த்தனும், —சள்வன் - சோரனும், —பிணியன் - நெடுநோயாளியும், —ஏழை - அறிவில்லாதவனும், —பிணக்கன் - மாறுபாடுடையவனும், —சினத்தன் - கடுங்கோபமுடையவனும், —துயில்வோன் - மிகத்தூங்குவோனும், —மந்தன் - புத்திமழுக்கமுடையவனும், —தொன்னூற்கு அஞ்சித் தடுமாறு உள்ளத்தன் - பழையநூல்சுனைக் கண்டு இவ்வளவும் என்னுற் கற்கமுடியுமோவென்று அச்சுற்றுத் தடுமாறுமுள்ளத்தையுடையவனும், —தறுகணன் - அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், —பாவி - கொலைமுதலான பாவங்கள்செய்வோனும், —படிறன் - பொய்சொல்பவனும், —இன்னோர்க்கு - ஆகிய இவ்வகையான குற்றமுடையோர்க்கு, —நூல் பகரார் - நூலைப்போதிக்கமாட்டார் ஆசிரியர். ஏ - று;

தொன்னூற்கஞ்சி, தடுமாறுளத்தன் என்றுபாடமோதி பழையநூற்பரப்பைக்கண்டு கற்கப்பயந்தவனும்; ஒன்றினும் நிலைகொள்ளாத மனத்தையுடையவனும் என்றிரண்டாக வுரைகொள்வாருமுளர்.

பரீட்சை வினாக்கள்:—33. ௩௯. மாணக்க ராவார் யாவர்? 34. ௩௮. தலை மாணக்கருக்கு உவமானங்கள் எவை? 35. இடைமாணக்கர் எவைபோல் வார்? 36. கடைமாணக்கர் எவைபோல்வார்? 37. ௩௯. ஆசிரியர் எத்தன்மையினர்க்கு நூலைப்போதிக்கமாட்டார்? 38. தொன்னூற்கஞ்சி என்ற அளவில் ஒருவரைச்சுட்டினால் அவ்வாக்கியத்தின் பொருள் யாது?

௩. பாடங்கேட்டலின் வரலாறு.

௪௦. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்

குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்
 திருவென விருந்து சொல்லென்ச் சொல்லிப்
 பருகுவ னன்னவார் வத்த னாகிச்
 சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
 செவிவா யாக நெஞ்சுக ளாகக்
 கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
 போவென்ப போத லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். கோடல் மரபு கூறும் காலே - பாடங்கேட்டலினது வரலா
 றறைச் சொல்லும்பொழுது, - பொழுதொடு சென்று - தருங்காலத்திலேபோ
 ய், - வழிபடல் முனியான் - வழிபாடுசெய்தலில் விருப்புடையவனாகி, - கு
 ணத்தொடு பழகி - ஆசிரியனது குணத்தொடு பார்வாகப்பயின்று, - அவன்கு
 றிப்பிற் சார்ந்து - அவன் குறிப்பின்வழியே சேர்ந்து, - இரு என இருந்து - ஆ
 சிரியன் இருவென்று சொன்னதின் இருந்து, - சொல் எனச் சொல்லி - படி
 யென்றதின் படித்து, - பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகி - தாகமுற்றேனு
 ன்குப் பாநீயத்திற்கெல்லு மவாப்போலப் பாடங்கேட்டலில் அவர்வாடையோ
 னாய், - சித்திரப்பாவையின் அத்தகவு அடங்கி - எழுதியபாவையைப்போல்
 அவ்வகைவறுகுணத்தினோடடங்கி, - செவி வாயாக - சாது கல்வியாகியநீ
 ரைப்பருகும் வாயாசவும், - நெஞ்சு களாக - மனமானது கொள்ளுமிடமாகி
 யவயிராகவும், - கேட்டவை கேட்டவை விடாது உளத்து அமைத்து - ஆசிரி
 யனிடத்துக் கேட்ட கேட்ட நூற்பொருள்களை மறந்துவிடாது மனத்தில்
 நிறைத்துக்கொண்டு, - போ எனப் போதல் - போவென்று சொன்னதின் போ
 குதலாகும், - என்மனார் புலவர் - என்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

கோடல். கொள் + தல் = பெற்றுக்கொள்ளுதல். முனியான் என்பதற்
 கு வெறுப்பற்றவனாய் என்பது சொற்பொருளாயினும் விருப்புடையோனாய்
 ன்று பலிதார்த்தமுரைக்கப்பட்டது. பசியைப் பொறுத்திருத்தலினுந் தாகத்
 தைப் பொறுத்திருத்தலரிதாத்தலின் பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தனாகியென்று
 வேட்கைமிகுதி தோன்றக் கூறினார்; மிக்கவவாவுடன் கற்றல்வேண்டுமென்
 பதுணர்த்துதற்கு என்க. பருகுதல் வினைக்கியையப் பாநீயமென்றுரைக்கப்
 பட்டது. பாநீயம் = பருகப்படும். நீர், மோர் முதலிய பதார்த்தம். கேட்ட
 வை கேட்டவை என்னும் அடுக்கு பன்மைப்பொருளில் வந்தது. கேட்டவை
 கேட்டு அவை விடாதுளத்து அமைத்து என்றுபகுத்து முன்கேட்டப்பட்டவ
 றறை மீட்டுங் கேட்டு அப்பொருள்களை விடாதுளத்தின்கண் நிறைத்துக்கொ
 ண்டி என்றுரைசெய்தலு முண்டு. இவ்வியைம் 'ஆசார்சார்ந்து அவை
 அமைவரக்கேட்டல்' என்னும் பிற்குத்திரக் கூற்றில் அடங்கியிருத்தலால் எவ்
 வாறுரைத்தல் நன்றென்பதை ஓர்க. (சு0)

சக. நூல்பாயி லியல்பே நுவலின்வழிக் கறிதல்
 பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்

ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாசல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்.

இ - ள். நூல் பயில் இயல்பு நுவலின் - நூலில் அப்பியாசஞ்செய்யுந் தன்மையைச் சொல்லுங்கால்,—வழக்கு அறிதல் - உலகவழக்கும் செய்யுள் வழக்குமாகிய இருவகை நடைகளையும் ஆராய்ந்துணர்த்தலும்,—பாடம் போற்றல் - மூலபாடங்களை மறவாமற் பாதுகாத்தலும்,—கேட்டவை நினைத்தல் - ஆசிரியனிடத்திற் கேட்ட நூற்பொருள்களைப் பலகாற் சிந்தித்தலும்,—ஆசாற் சார்ந்து அவை அமைவரக் கேட்டல் - ஆசிரியனை அணுகி முன்கேட்ட நூற் பொருள்களையே அமையும்படி மீட்டுங் கேட்டலும்,—அ மாண்பு உடையோர் தம்மொடு பயிறல் - அவ்வாறு கற்குந் தொழிலாளரோடு அப்பியாசஞ்செய்தலும்,—வினாசல் - தான் ஐயுற்ற பொருளை அவரிடத்து வினாவுதலும்,—வினாயவை விடுத்தல் - அவர் வினாவியவைகளுக்குத் தான் உத்தரங்கொடுத்தலும்,—என்றிவை கடனாக் கொளினே - ஆகிய இச்செயல்களை நியதியாக மாணுக்கன்சொண்டாற்றான்,—மடம் நனி இகக்கும் - அறியாமை அவனை மிகவும் விட்டு நீங்கும். எ - று.

தடங்கு என்பது தடக்கு எனவும், பிணங்கு என்பது பிணக்கு எனவும் வந்தவாறே வினைமுதனிலையிலிருந்த நகரமெல்லொற்று வல்லொற்றாய்த் திரிந்து வழங்கு என்பது வழக்கு என்று வந்தது. வழங்குதல்=மொழிதல்; வழக்கு=மொழியப்பட்டது. அது கத்தியருபமும், பத்தியருபமும் என்று இருவகைப்படும். 'கத்தியருபமெனினும் வசனநடையெனினுமொக்கும். பத்தியருபமெனினுஞ் செய்யுள்நடையெனினு மொக்கும். இங்கே வழக்கறிதலென்றது அவ்விருவகை வழக்கையுமறிதலை. 'ஒருமொழி தொடர்மொழி' என்று குத்திரத்தில் 'வழக்கொடு செய்யுளின்' என்பதனாலு முணர்சு.

அம்மாண்புடையோர் என்றது வழக்கறிதல், பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல், ஆசாற்சார்ந்தவை யமைவரக்கேட்டலென்னும் இயல்புகளுடைய மாணுக்கரை. மாணுக்கனெனினும், வித்தியார்த்தியெனினும் ஒக்கும். 'செவ்விதினாரைப்ப வவ்விருகாலு மையறு புலமை மாண்புடைத்தாகும்' என்பதனால் ஆசிரியனிடம் பலதரங்கேட்டுத் தன்போலும் வித்தியார்த்திகளுடன் பயின்றபோதும் புலமை நிரம்பாது குறையுற்றிருக்குமாதலின், மடம் இகக்குமென்னுது நனியிகக்குமென்று பரிமாணப்படுத்திக் கூறினார். (சுக)

சஉ. ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

இ - ள். ஒருகுறி கேட்போன் - ஒருநூலைக்கேட்பவன்,—இருகால் கேட்பின் - ஒருதரங்கேட்ட அளவில் விடாது இருதரம் பாடங்கேட்பானாயின்,—

நூலில் பிழைபாடு பெருக இலன் - அந்நூலிலே பிழைபடுதல் மிகுதியிலனாவன். ஏ - று.

மடநனியிகக்கு மென்பதற்குரைத்த நிருபண்சாரத்தைப் பெருக நூலிற் பிழைபாடிலன் என்பதற்குங்கொண்டு சொன்னயமுணர்க. (௪௨)

௪௩. முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

இ - ள். முக்கால் கேட்பின் - மூன்றுதரம் பாடங்கேட்பானாயின்;— முறை அறிந்து உரைக்கும் - ஆசிரியன் கறித்த நூன்முறையை யுணர்ந்து பிறர்க்குச் சொல்லுந்திறமுடையனாவன். ஏ - று. (௪௩)

௪௪. ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்.

இ - ள். ஆசான் உரைத்தது அமைவரக் கொளினும் - ஆசிரியன் சுற் றித்த நூற்பொருளைத் தன்னறிவில் அமையக்கொள்வானாயினும்;—காற்கூறு அல்லது பற்றலன் ஆகும் - புலமைத்திறத்திற் காற்கூறுபற்றினவனாவதன்றி அதற்கதிகமாகப் பெறுதலிலனாவன். ஏ - று. (௪௪)

௪௫. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகாற்
செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

இ - ள். அவ்வினை யாளரொடு பயில் வகை ஒருகால் - அக்கற்குச் சொ ழிலாளரொடு அப்பியாசஞ்செய்யும் வகையாற் காற்பங்கும்;—செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விருகாலும் - அவ்விருகாற்கூற்றையுங்கொண்டு தன்மாணக்கர்க்கும் சபையார்க்குமுணர விரித்தரைத்தலால் அவ்வரைப்பங்குமாக;—மை அறு புலமை மாண்பு உடைத்தாகும் - குற்றமற்ற புலமை நிரம்புதலுடைத் தாகும். ஏ - று.

ஆசானுரைக்கப் பாடங்கேட்டபோது காற்கூறும், -வித்தியார்த்திகளொ டு பயிற்சிசெய்தபோது காற்கூறுந் தேர்ச்சியுண்டாக, இவ்விருகாற்கூறுகிய அரைப்பங்கு தேர்ச்சியையுங்கொண்டு தன்மாணக்கர்க்குஞ் சபையாருக்கும் விரித்துரைக்கப் பின்னும்பிறகாற்பங்கு தேர்ச்சியுண்டாகும் எனவே பூரணபா ண்டித்தியமுண்டாகுமென்பதாம். பாண்டித்தியமெனினும் தேர்ச்சியெனினு மொகும். (௪௫)

௪௬. அழலி னீங்கா னனுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே.

இ - ள். அழலின் - குளிர்காய்வேன் விட்டு நீங்காமலும் நெருங்காம லுமிருக்கின்ற தீயைப்போல ஆசிரியனை நினைத்து அவன் ஆசனத்திருக்கும் போது, - அஞ்சி நீங்கான் அணுகான் - அச்சமுற்று விட்டு நீங்கானாகியும் நெருங்கானாகியும் இருந்தம். - நிழலின் நீங்கான் - விடாது தொடரும் நிழலைப் போலத் தொடர்ந்து ஆசிரியன்செல்லு மிடங்கள் பலவற்றிற் சென்றும், - நிறைந்த நெஞ்சமோடு - அன்பு நிறைந்த மனத்தடனே, - எத்திரத்து ஆசான் உவக்தம் - எவ்வகையால் ஆசிரியன் மகிழ்வானே, - அத்திறம் அறத்தின் திரிபாப்படர்ச்சி - அவ்வகையே தருமத்தினின்றும் வேறுபடாத நடத்தலானது, - வழிபாடே - மாணாக்கன் செய்யும் வழிபாடாம். ௭. ௩.

குளிர்காய்வேன் தீயை விட்டுவிலகினால் குளிர்போகாதேயென்று விலகானாகியும் நெருங்கினால் குறிபாக்குமென்று நெருங்கானாகியும் அளவாகச் சார்ந்த துசரித்தல்போல; மாணாக்கன் ஆசிரியனை விட்டுவிலகினால் மூடத்தவம் போகாதேயென்றுகருதி விலகானாகியும், நெருங்கினால் ஆசிரியன் தண்டிப்பானே யென்று நெருங்கானாகியும் அளவாகச்சார்தலாம். சிலபோது முன்றொடர்ந்தும், சிலபோது பின்றொடர்ந்தும், சிறிதுகாலம் ஒருபக்கத்தமின்றியும் இவ்வாறு நிகழும் நிழலைப்போல, இரவிலே ஆஞ்செருப்படி ஆசிரியனுக்குமுன் சென்றும், பகலிலே ஆசிரியனுக்குப் பின்சென்றும் ஆசிரியனுடனே கூடிப் போகத்தசாதவீடத்தத் தொடர்ந்துபோகாமல்விட்டும் மாணாக்கன் இவ்வாறொழுதுதல். 'முன்புறுவானிரவெல்லாம் முப்போதும் பணிந்தெழுவான், பின்புறுவான் பகலெல்லாம்' என்று பிறர்வகுத்துக் கூறியதுங் காண்க.

ஆசானதுவப்பைப் பெறுதற்கெனினும் அறத்திற்கு விரோதமான பாவச் செயலாயிற் செய்யாதுவிடல் வேண்டுமென்று மாணாக்கனறிதற்பொருட்டு அறத்திற்றிரிபாப்படர்ச்சி யென்று நூலாசிரியர் கூறினார்.

ஆசிரியனுக்கோதிய இலக்கணங்களை யுடையாணிதத்து அறத்திற் திரிந்த குறிப்பு நிகழாதேயெனின், யாதாயினுமொரு நிமித்தத்தாற் கோபமுற்றானாயின் அக்கணத்தில் அறத்திற்றிரிந்த குறிப்புண்டாமென்பதுபற்றியும், நல்லியல்பெல்லாமுடையனாகாது குறையுள்ளானாயினு மவனிதத்துங் கற்றல்வேண்டுமென்பதும், அவ்வாறு சற்பினும் அவ்வாசிரியனுக்குத் தீச்செயலிலுவப் புண்டாகுமேனும் அத்தீச்செயலைமாத் திரகு செய்யாதுவிடல்வேண்டுமென்பதும் உணர்த்துதற்பொருட்டும் அவ்வாறு கூறினாரென் றுணர்க.

மேன்மைக்குறைவுடைய கல்விமானிடத்துங் கற்கலாமென்பதனை. "தோணிபிபக்குவானொல்லேவருணத்துக், காணிற்கடைப்பட்டானென்றிகழார் - காணாய், அவன்றுணைபாவாறுபோயற்றே நூல்கற்ற, மகன்றுணையாநல்லகொளல்" (இதன்பொருள்வெளி) என்றும்; "அப்பிராமணாதத்யயந் மாபத்காலே விதீயதே, அதுவ்ரஜ்யாச சுஸ்ருவா யாவ தத்யயநம் குரோ:" (இந்தச்சுலோகத்தின்பொருள்: -) பிராமணன் பிராமணகுருவில்லாத ஆபத்துக்காலத்திலே பிராமணனல்லாதவனிடத்திலிருந்து ஒதுதல் விதிக்கப்படுகின்றது; ஒதுதல்

ரையும் குருவுக்குப் பின்போதலும் வழிபாடுசெய்தலும் விதிக்கப்படுகின்றன.
(என்பதாம்) என்றுந் தமிழ்நூலும் வடநூலும் கூறியவாற்றாலுணர்க.

அழலின் என்பதற்கு ஆசிரியன் கோபித்தால் எனப் பொருள்கூறுதலுமு
ண்டு. (சக)

பரீட்சை வினாக்கள்:—39.ச0. மாணாக்கன் பாடங்கேட்குங் கிரமம் யாது?
40. சக. மாணாக்கன் நூலிலே அப்பியாசஞ்செய்யுமுறை எப்படி? 41. சக.
மாணாக்கன் ஒருநூலை எத்தனைதரம் பாடங்கேட்கின் ஆசிரியன் சொல்லிய
முறையறிந்துசொல்ல வல்லவனாவன்? 42. சச. பாடங்கேட்டலினாலே பா
ண்டித்தியத்தில் எவ்வளவுபங்கு பலிதமாகும்? 43. சரு. பாண்டித்தியத்தி
ன் மற்றைப்பங்கு எவ்வெவ்விதத்தினற் பலிதமாகும்? (பாண்டித்தியம்-கல்
வித்தேர்ச்சி.) 44. சக. ஆசிரியனை மாணாக்கன் வழிபடுங் கிரமம் யாது?
45. மேன்மைக்குறைவுடைய கல்விமானிடத்தில் என்னதருணத்திற் கற்க
லாம்?

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம்.

[சிறப்புப்பாயிரத்துக்குப்பொதுவிதி.]

ச. ஏ. ஆக்கியோன் பெயரே வழியே எல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனே டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

இ - ள். ஆக்கியோன் பெயர் - நூல்செய்தோன் பெயரும், - வழி - நூல்வந்த வழியும், - எல்லை - நூல் வழங்கு நிலமும், - நூற்பெயர் - நூலினது பெயரும், - யாப்பு - இந்நூல் முடிந்தபின் இந்நூல் கேட்கத் தகுமென்னும் இயையும், - துதலிய பொருள் - நூலிற் சொல்லப்பட்ட விஷயமும், - கேட்போர் - இந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரிகள் இவரென்பதும், - பயன் - நூல் கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும், - ஆய் எண் பொருளும் - ஆகிய எட்டுப் பொருள்களையும், - வாய்ப்பக் காட்டல் - விளங்க வுணர்த்துவது, - பாயிரத்து இயல்பு - சிறப்புப்பாயிரத்தினிலக்கணமாம். எ - று.

'எல்லாநூற்கு மிவை பொதுப் பாயிரம்' எனப்பொதுப் பாயிரமுகற்றி ஈண்டுச் சிறப்புப்பாயிரங் கூறவந்தவராதலால் அது விளங்கி நிற்குமாதலின், சிறப்புப்பாயிரமென்னுது பாயிரத்தியல்பே என வாளா கூறினார்.

(வாளா - வெறுமையாக; சம்மா அடைமொழியினிற்.) (க)

ச. அ. காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

இ - ள். காலம் - நூல் செய்த காலமும், - களன் - நூல் அரங்கேற்றிய சபையும், - காரணம் - நூல் செய்தற்குக் காரணமும், - என்று இம்மூவகை ஏற்றி மொழிநரும் உளர் - என்று இம்மூன்றனையும் அவ்வெட்டனோடு கூட்டிப் பதினொன்றாகச் சொல்வாருஞ் சிலருளர். எ - று.

இது பிறன்கோட்கூறலென்னுமுத்தி. (உ)

[நூற்பெயருக்குச்சிறப்புவிதி.]

ச. கூ. முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் நன்மைமுத னிமித்தினும்
இடுகுறி யானுநாற் கெய்தும் -பெயரே.

இ - ள். தூற்கு - ஒரு தூலுக்கு, —முதல் தூல் - அந்தூலின் முதலூலும், —கருத்தன் - அந்தூலைச் செய்தவனும், —அளவு - அந்தூலினளவும், —மிகுதி - அந்தூலிலே சொல்லப்படும் விஷயங்களுள் மிகுதியான கூறும், —பொருள் - அந்தூலிலே சொல்லப்படும் பொருளும், —செய்வித்தோன் - அந்தூல் செய்வோனுக்குப் பொருளுதவிசெய்து அதனைச் செய்வித்தவனும், —தன்மை - அந்தூலின் குணமும், —முதல் நிமித்தினும் - முதலான காரணங்களாலும், —இடுகுறியானும் - காரணமின்றி இடுகுறியானும், —பெயர் எய்தும் - பெயர் வரும். எ - று.

நிமித்தத்தினுமென்பது நிமித்தினு மென விகாரப்பட்டுநின்றது.

முதலூலாற் பெயர்பெற்றன பாரதமுதலாயின. கருத்தனாற் பெயர்பெற்றன தொல்காப்பியம், திருவள்ளுவர் முதலாயின. அளவினாற் பெயர்பெற்றன நாலடிநானூறு, டன்னிருபடல முதலாயின. மிகுதியாற் பெயர்பெற்றன களவியல் முதலாயின. பொருளாற் பெயர்பெற்றன அகப்பொருள் முதலாயின. செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றன சாத வாகன முதலாயின. தன்மையாற் பெயர்பெற்றன சிந்தாமணி, நன்னூன் முதலாயின. இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றன கலைக்கோட்டுத் தண்டு முதலாயின.

நிகண்டென்பது இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றதென்று கூறிப் பின் அதற்கு மாறாக நிகண்டெனினுங் கூட்டமெனினுமொக்குமென்று கூறினாருமுளர். (௧)

[வழியின்வகையாகிய தூல் யாப்புக்குச் சிறப்புவிதி]

௫௦. தொகுத்தல் விரித்த ரெகைவிரி மொழிபெயர்ப்பு பெனத்தகு தூல்யாப் பிரிரண் டென்ப.

இ - ள். தொகுத்தல் - விரிந்துகிடந்ததைத் தொகுத்துச் செய்தலும், —விரித்தல் - தொக்குக்கிடந்ததை விரித்துச் செய்தலும், —தொகை விரி - தொகுத்தும் விரித்துஞ்செய்தலும், —மொழிபெயர்ப்பு - ஒருபாடையிலிருந்த தூலை மற்றொருபாடையில் திருப்பிச்செய்தலும், —என - என்று, —தூல் யாப்பு பிரிரண்டு என்ப - தக்கதூல் யாப்பானது நால்வகைப்படுமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

தொகை விரி என்பது ஒன்றற்கொன்று மாறுபட(பரஸ்பரவிரோதமாய்) நிற்கலாமோவெனின்; அவ்வாறன்று. சிலவற்றைத் தொகுத்தும், சிலவற்றை விரித்துஞ் செய்தலாலென்க.

‘மலர்தலை’ என்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே ‘தொகை வகை விரி’ என்று சொல்லியது இந்நான்கு பிரிவினாள் இல்லையெனின், நடுநின்ற வகை பின்னின்ற விரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும் முன்னின்ற தொகையைக்

குறிக்கும்போது விரியாகவும் அமைதலினாலே 'தொகை வகை விரி' என்றது தொகை விரியென்பதனின் அடங்கியுள்ளதாமென்க.

மொழிபெயர்ப்புத் தனித்துவருதலுமன்றித் தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி என்னு முப்பகுப்பினுளொவ்வொன்றோடும் கூடியும் வருமென வுணர்க.

—மொழிபெயர்ப்பெனினும் பாடாந்தரமெனினுமொக்கும். (ச)

[சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்தற்குரியார் இவரென்பது.]

௩௧. தன்னு சிரியன் தன்னொடு கற்றோன்
தன்மா னாககன் தகுமுரை காரனென்
றின்றோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

இ - ள். தன் ஆசிரியன் - தன்னுடைய ஆசிரியனும், —தன்னொடு கற் றோன், —தன்னொடுபாடங்கேட்டவனும், —தன்மாணாக்கன் - தன்னுடைய மா னாக்கனும், —தரும் உரைகாரன் என்று - தன்னுள்ளொன்றற்காவது தகுமுரையைச் செய்தவனும், —இன்றோர் - ஆகிய இந்நால்வருளொருவர், —பாயிரம் இ யம்புதல் கடன் - ஒருவருடைய நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரத்தைச் சொல்லு தல் முறைமையாகும். எ - று.

தன்னொடு கற்றோனெனினும், ஒருசாலை மாணாக்கன் எனினும், சகபாடி எனினுமொக்கும். ஒருவர் செய்த நூலின் நிறத்தையும், மனக்குறிப்பையும், வழிமுதலானவைகளையும் தன்னாசிரியன் முதலான நால்வருமே நன்குணர வல்லாதவின் அவருளொருவரே பாயிரங்கூறுங் கடனுடையராயினரென் றறிக. (சு)

[சிறப்புப்பாயிரம் தான்செய்யாது பிறர்செய்தற்குக் காரணம்.]

௩௨. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்த் தகுதி யன்றே.

இ - ள். தோன்றா தோற்றி - தோன்றாது கரந்து கிடந்த நூட்பங்களை பெல்லாங் காட்டி, —துறைபல முடிப்பினும் - பலதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்த முடித்தாலும், —தான் தற்புகழ்தல் தகுதி அன்று - தானே தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல் தகுதியன்றும். எ - று.

நூலினது பெருமை விளங்கப் புனைந்துரைத்தலும், ஆசிரியனது பெ ருமைகூறுதலும் முதலாகச் சொல்லப்படும் அநேக பாகங்களை நூல்செய்த வனே கூறின் தன்னைத் தான் புகழ்ந்ததாக முடியுமாதலின் அது தகுதியன் றென்றவாரும். ஆகவே பாயிரங்கூறுங் கடன் குறித்த பிறர்மேலதாயிற்றெ ன்றுணர்க.

நூல்செய்தோனே பாயிரஞ்செய்ததுஞ் சிறுபான்மையுண்டு. பிரயோக விவேகத்திற்கு அதனாகியோரான சுப்பிரமணியதீக்ஷிதா பாயிரஞ் செய்ததற்கு.

(௬)

[தற்புகழ்ச்சி குற்றமாகாத இடங்கள்.]

௩௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா றிடையினும்
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகுமபுல வோற்கே.

இ - ள். மன்னுடை மன்றத்து ஒலைத் தூக்கினும் - அரசனது சபைக்கனுப்புஞ் சீட்டுக்கவியிலும், - தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும் - தனது கல்வி வன்மையை அறியாதாரிடத்திலும், - மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும் - பெரிய சபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும் பொழுதிலும், - தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் - தன்னை எதிரி பழித்த காலத்திலும், - தன்னைப் புகழ்தலும் புலவோற்குத் தரும் - தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும் புலவனுக்குத் தரும். எ - று.

புகழ்தலும் தரும் என்னு மிழிவுசிறப்புமையால் இவ்விடங்களிலுந் தன்னைப் புகழாமையே நன்றென்பது கருத்து. மன்னுடை மன்றத்தும் ஒலைத் தூக்கினும் என்றிரண்டாக வுரைப்பாருமுளர்.

(௭)

[பாயிரம் நூலுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்புடையது என்பது.]

௩௪. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

இ - ள். ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றது ஆயினும் - ஆயிரம் பிரசாரங்களால் விரிந்ததேயாயினும், - பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்று - பாழிரமில்லாதது நூலன்றாகும். எ - று.

(௮)

[பாயிரஞ்சிறப்பித்தலை உவமை முகத்தாற் கூறுகின்றார்.]

௩௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல் - நாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

இ - ள். மாடக்கு - மாளிகைக்கு, — சித்திரமும் - சித்திரங்ளைப் போலவும், — மா நகர்க்கு - பெரிய பட்டணத்திற்கு, — கோபுரமும் - கோபுர வாயிலைப்போலவும், — ஆடு அமைத் தோள் நல்லார்க்கு - நிருத்தஞ் செய்கின்ற மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடைய மங்கையருக்கு, — அணியும்போல் - ஆபரணம் போலவும் நினைத்து, — ஐது உரையாநின்ற அணிந்துரையை உரையா-அழகிய பொருளைச் சொல்லுகின்ற பாயிரத்தை உரைத்து, — எந்நூற்கும் முன் பெரிது பெய்து வைத்தார் - எவ்வகைப்பட்ட மேலான நூலுக்கும் முதலிலே பெருமையாய்ச் சேர்த்து வைத்தனர் ஆசிரியர். எ - று.

ஆடு என்பது நல்லாரென்னும் பெயர் கொண்டது. நிருத்தமாதரென்பது கருத்து. மாடத்துக்கு என்பது அத்துச்சாரியை குறைந்து மாடக்கு என நின்றது. பெரிது - குறிப்புமுற்றெச்சம். (க)

சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கண முற்றிற்று.

நன்னூல்

எழுத்ததிகாரம்.

— 0 —

[எழுத்தினது அதிகரித்தலையுடையது]

க. எழுத்தியல்.

— ◆ —

[கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும்.]

நக. பூமலி யசோகின் புனைநிழ ளமர்ந்த
நான்முகற ரொழுதுநன கியம்புவ னெழுத்தே.

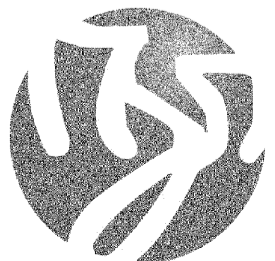
இ - ள். பூமலி அசோகின் - பூக்கள் நிறைந்த அசோகமரத்தினது, -
புனை நிழல் அமர்ந்த - அலங்கரிக்கப்பட்ட நிழலின்சண் வீற்றிருந்த, - நான்
முகன் தொழுது - நான்கு திருமுகங்களையுடைய கடவுளை வணங்கி, - எழு
த்து - எழுத்திலக்கணத்தை, - நன்கு இயம்புவன் - நன்றாகச் சொல்வேன்
(யான்) எ - று.

இங்கே எழுத்து என்பது ஆகுபெயர். ஏகாரம் ஈற்றகை. எல்லாம்வல்
லகடவுளை வணங்கலால் இனிதுமுடியுமென்பது கருதி நன்கியம்புவனென்று
புகுந்தமையின் இது துதலிப்புகுதலென்னும் உத்தி. நுதலல் - எண்ணல், க
ருதுதல். பூமலி - தொழுது எனக் கடவுள்வணக்கங் கூறப்பட்டது. நன்கி
யம்புவன் எழுத்தே என அதிகாரங் கூறப்பட்டது. யான் தோன்றாத எழு
வாய்; இயம்புவன் பயனிலை; எழுத்து செயப்படுபொருள். (க)

[எழுத்திலக்கணத்தின் பகுப்பு]

நிஎ. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடையிலை போலி யென்ற
பதம்புணர் பென்ப்பன் னிருபாற் றதுவே.

இ - ள். எண் (என்ற) - எண்ணும், - பெயர் (என்ற) - பெயரும், -
முறை (என்ற) - முறையும், - பிறப்பு (என்ற) - பிறப்பும், - உருவம் (என்

ற) - வடிவமும்,—மாத்திரை (என்ற) - அளவும்,—முதல் ஈறு இடைநிலை (என்ற) - முதலிலையும் இறுதிநிலையும் இடைநிலையும்,—போலி என்ற - போலியும்,—பதம் (என) பதமும்,—புணர்பு என - சந்தியும் என்று,—பன்னிரு பாற்று - பன்னிரண்டு வகையினையுடைத்தாகும்,—அது அவ்வெழுத்திலக்கணம். எ - று.

முதல் (நிலை) ஈறு (நிலை) இடைநிலை என்று முதல் ஈறு என்பவைகளோடும் நிலை என்பதைக் கூட்டிக்கொள்ளுக. இச்சூத்திரம் தொகுத்துச்சுட்டல் என்னும் உத்தி. மேல்வருவன வகுத்துக்காட்டல்.

இப் பன்னிரு பகுப்பினுள்ளும் எண்முதலிய பத்தும் எழுத்தின் அகத்திலக்கணமென்பது விளங்க அவற்றினிறுதியில் என்ற என்னு மிடைச்சொற்கொடுத்தெண்ணியும், பதம் புணர்பு என்னு மிரண்டும் எழுத்தின் புறத்திலக்கணம் என்பது விளங்க அவற்றினிறுதியில் என என்னுமிடைச்சொற்கொடுத்தெண்ணியும் வேற்றுமை உண்டாக்கி யேர்திரார்.

முறையாவது எழுத்துக்கள் முன்னும் பின்னுமாக நிற்கிற வரிசை. போலி - சொல்லிலே ஒரெழுத்து நின்ற இடத்தில் மற்றொருமுத்து வந்து நின்ற முன்போலப் பொருடருதலும், சில எழுத்துக்கள் கூடி வேறொருமுத்துப்போலொலித்தலுமாம்.

எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் பத்தையும் எழுத்தியல் என ஒரியலாகவும், புறத்திலக்கணம் இரண்டனுள் அவ்வெழுத்தாலாம் பத்ததைப் பதவியல் என ஒரியலாகவும், அப்பதம் புணரும் புணர்ப்பை உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், உருப்புணரியல் என மூன்றியலாகவும் ஒத்துமுறை வைப்பு என்னும் உத்தியால் வைத்தமை காண்க. (உ)

க. எண்

[எழுத்து இன்னதென்பதும், அதன் வகையும்]

ரு.அ. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரொலி எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இ - ள். எழுத்து - எழுத்தாவது,—மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத்திரள் ஒலி - மொழிக்கு முதற்காரணமாகும் அணுகூட்டத்தின் காரிய ஓசையாம்,—அது - அவ்வெழுத்து,—முதல் சார்பு என - முதலெழுத்தும் சார்பெழுத்துமென்று,—இருவகைத்து - இரண்டு பகுப்பினையுடைத்து. எ - று

இங்கே அணுவென்றது செவிப்புலனும் அணுவை. அது ஒலிசுட்பம். மொழிக்கு முதற்காரணம் எழுத்தானாற்போல, எழுத்திற்கு முதற்காரணம்

ம் அணுக்கூட்டமாம். அணுக்கூட்டத்தின் காரியம் எழுத்தாறப்போல எழுத்தின்காரியம். மொழியாம்.

ஆடைக்கு முதற்காரணம் நூலும்; நூலிற்கு முதற்காரணம் பஞ்சம் போலவும்; பஞ்சின் காரியம் நூலும், நூலின்காரியம் ஆடையும் ஆறப்போலவுமென்று திருட்டாந்தமுங் காண்க.

காரியமாவது செய்யப்பட்டது. காரணம் இருவகைப்படும் முதற்காரணமும் துணைக்காரணமும் என. முதற்காரணமாவது காரியத்தோடு அபேதமானது. அபேதம் எனினும், பிரிவின்மை எனினும், ஒற்றுமை எனினும் ஒக்கும். ஆடையாகிய காரியம் வேறாகவும் அந்த ஆடையிலியைந்த முதற்காரணமாகிய நூல் வேறாகவுமின்றி அபேதமாயிருத்தல் காண்க. குடமாகிய காரியம் வேறும், அத்தக்குடம் செய்யப்பட்ட மண்ணாகிய முதற்காரணம் வேறுமாகாமல் அபேதமாயிருத்தலுங் காண்க.

துணைக்காரணமாவது முதற்காரணம் காரியமாய் முடியும் அளவும் துணையாய் உடன் நிகழ்வது. பஞ்ச நூலாகிய காரியமாகுமளவும் உடனிகழும் யந்திரக்கருவி துணைக்காரணம். அந்தப் பஞ்ச நூலாகி முடிந்தபின் நூலும் வேறாய்விடும் யந்திரக்கருவியும் வேறாய்விடும். நூலினால் ஆடையாகிய காரியம் முடியும்வரையும் உடனிகழும் தறிமுதலிய கருவி துணைக்காரணம். அந்நூல் ஆடையாய் முடிந்தபின் தறிமுதலிய கருவியும் ஆடையும் வேறுவேறாய்விடும்.

மொழி காரியம், அதற்கு முதற்காரணம் எழுத்து. எழுத்திற்கு முதற்காரணம் அணுத்திரள். மொழியாகிய காரியமும் அம்மொழியாக்கப்பட்ட எழுத்தும் வேறுவேறாகாமல் அபேதமாயிருத்தல் காண்க. எழுத்தாகிய காரியமும் அவ்வெழுத்தாக்கப்பட்ட அணுவாகிய ஒலியுட்பமும் வேறுவேறாகாமல் அபேதமாயிருத்தல் காண்க. அணுத்திரள் - நாதம். அணுத்திரள் எழுத்தாகக் காரியப்படுமளவு முடனிகழும் துணைக்கருவி மார்பு, கண்டம், தலை, நாசி, உதடு, நா, பல்லு, அண்ணம் என்பவற்றுள் அவ்வவ்வெழுத்திற்கு ஏற்புடைய அங்கங்கள்.

இனி, மொழி முதற் காரணமாம் அணுத்திரள் ஒலியெழுத்து என்று பகுத்து, மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய அணுக்கூட்டங்களாகிய காரியம் (வடிவெழுத்து ஒலியெழுத்து என்னும் இரண்டனும்) ஒலியெழுத்தாம் என்று பொருள் கோடலுமாம். ஈனமுதலியவாக எழுமொலியும் அணுத்திரளொலியாதலின் அவற்றை யொழித்து வேறுபாடறிந்து கொள்ளுதற்கு மொழிமுதற்காரணமாம் என்று அடைகொடுத்தார். எனவே அணுத்திரளொலிகள் பலவற்றுள் மொழிமுதற் காரணமொலி யெழுத்தென்றவாறாயிற்று. இச்சூத்திரம் வரிவடிவெழுத்து, ஒலிவடிவெழுத்தென்னு மிரண்டனும் ஒலிவடிவெழுத்திற் கிலக்கணங் கூறியதென வுணர்க. “இசைப்படு புள்ளினெழாஅல்போலச், செவிப்புலனாவ தொலியெழுத்தாகும்”. எனவும், “கட்புலனில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ், சட்டகம்பேரலச் செவிப்புலவொலியை, உட்கொளற் கிடுமு

ரு பாம்வடிவெழுத்தே” எனவும் முறையே ஒவ்வடிவெழுத்து, வரிவடிவெழுத்து என்னு மிரண்டற்கு மிலக்கணம் பிறர் கூறியதுங் காண்க. (௩)

[எண்ணிலக்கணத்துள் முதலெழுத்தின் விரி]

௩௯. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

இ - ள். உயிரும் - உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும், — உடம்பும் - மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டும், — ஆம் முப்பது முதல் - ஆகிய முப்பதெழுத்தும் முதலெழுத்தாம். எ - று.

எண்ணிலக்கணமாதலின், முதல் முப்பதுமாம் என்று எண்ணிலே முடிப்பது சிறப்பு. உயிர்மெய்யாய்தமென்னுஞ் சூத்திரத்தையு மிவ்வாறு எண்ணில் முடிப்பது நன்று. உயிர்மெய்யிரட்டு நூற்றெட்டு என்னுஞ்சூத்திரக் கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் எண்ணிலே முடிந்திருத்தலையு நோக்கியுணர்க. ஊதியத்திற்கு முதற்பணம் என்றது காரணங் காட்டியதுபோலச் சார்பெழுத்திற்கு முதலெழுத்துக் காரணங் காட்டிற்று. உயிர் இவ்வளவு மெய் இவ்வளவென வரையறுக்கமுன் முப்பது முதலெனப் பொதுப்படக் கூறியது உரைத்தும் என்றும் உத்தி. (௪)

[சார்பெழுத்தின் வகை.]

௪௦. உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இஉ ஐஒள மஃகான்
றனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

இ - ள். உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும், — ஆய்தம் - ஆய்தமும், — உயிரளபு - உயிரளபெடையும், — ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடையும், — அஃகியஇ - குற்றியல்கரமும், — (அஃகிய) உ - குற்றியலுகரமும், — (அஃகிய) ஐ - ஐகாரக்குறுக்கமும், — (அஃகிய) ஒள - ஒளகாரக்குறுக்கமும், — (அஃகிய) மஃகான் - மகரக்குறுக்கமும், — (அஃகிய) தனிநிலை - ஆய்தக்குறுக்கமும், — பத்துஞ் சார்பெழுத்து ஆகும் - ஆகிய பத்தும சார்பெழுத்துக்களாம். எ - று.

அஃகுதல் - சுருங்குதல். தனிநிலை எனினும் ஆய்தம் எனினும் அஃகேனமெனினு மொக்கும். உயிருமெய்யுங் கலப்புறுமாறுபோல ஒரெழுத்தொடுங் கலப்புறுதலின்றித் தனிநின்றலால் தனிநிலையெனப்பட்டது. அஃகிய என்பது இ, உ, ஐ, ஒள, மஃகான், தனிநிலை என்னும் ஆறிற்கும் உரிய அடைமொழியாதலின் பிரித்துச் சேர்த்துரைக்கப்பட்டது.

சார்பெழுத்தின்வகை பத்தில், உயிருமெய்யுஞ் சார்ந்துண்டானமையால் உயிர் மெய் சார்பெழுத்தெனப்பட்டது. ஏனைய ஒன்பது வகையும் மொழியைச் சார்ந்தே உண்டாயினமையாற சார்பெழுத்தெனப்பட்டன. இவற்றுள்ளும் ஆய்தக்குறுக்கம் சார்பிற் சார்பென்றறிக. (௫)

[சார்பெழுத்தின் விரி.]

௪௧. உயிர்மெய் யிரட்டுநூற் றெடடுய ராய்தம்
எட்டுபி ரளபெழு மூன்றெறற் றளபெடை

ஆறே மூக்கு மிம்முப் பாணே
 முகர மாறா றைகான் மூன்றே
 ஓளகா னொன்றே மஃகான் மூன்றே
 ஆய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
 ஒன்றொழி முந்தூற் றெழுபா னென்ப.

இ - ள். உயிர் மெய் இரட்டு நூற்றெட்டு - உயிர்மெய் இருநூற்றுப்ப
 தினூறு, — உயர் ஆய்தம் எட்டு - முற்றாய்தம் எட்டு, — உயிரளபு எழுமூன்று -
 உயிரளபெடை இருபத்தொன்று, — ஒற்றளபெடை ஆறேழு - ஒற்றளபெடை
 நாற்பத்திரண்டு, — அஃகும் இ முப்பானேழு - குறியிலிகரம் முப்பத்தேழு, —
 (அஃகும்) உகரம் ஆறாறு - குறியிலுகரம் முப்பத்தாறு, — (அஃகும்) ஐகா
 ன் மூன்று - ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று, — (அஃகும்) ஓளகான் ஓன்று - ஓள
 காரக்குறுக்கம் ஒன்று, — (அஃகும்) மஃகான் மூன்று - மகரக்குறுக்கம் மூ
 ன்று, — (அஃகும்) ஆய்தம் இரண்டொடு - ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டிடனே, —
 சார்பெழுத்து உறுவிரி - சார்பெழுத்தின்து மிகுந்த விரி, — ஒன்று ஒழி முந்
 தூற்றெழுபான் என்ப - முந்தூற்றறுபத்தொன்பதாம் என்று சொல்லுவார்
 புலவர். எ - று.

அஃகும் என்னும் அடைமொழி இகரமுதலான ஆறுவகைக்கு முரியதா
 தலிற் பிரித்துக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. உயிருமெய்யுங் கலப்புறுதலாற் பெ
 ருகிய எழுத்து வேற்றுமைபற்றி உயிர்மெய் இருநூற்றுப் பதினூறாயின. மற்ற
 ற ஒன்பதுவகையில், உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும் ஆய்தக் குறுக்க
 முந் தவிர நின்ற ஆறுவகைச் சார்பெழுத்துக்களுக்கு இடவேற்றுமைபற்றி
 எண்கள் சொல்லப்பட்டன. உயிரளபெடைக்கும் ஒற்றளபெடைக்கும் எழு
 த்துவேற்றுமை, இடவேற்றுமை என்னுமிரண்டும பற்றி எண்கள் சொல்லப்
 பட்டன. ஆய்தக்குறுக்கத்திற்குத் திரிந்த முதலெழுத்துக்கள் பற்றித் தொ
 கை குறிக்கப்பட்டது. இங்கே வேற்றுமையென்றது வேறுவேறாயிருக்குந்த
 ன்மை. எண் எனினுந் தொகை எனினுங் கணக்கு எனினுமொக்கும். இவை
 அவ்வத்தொகையவாதலை அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணங் கூறுமிடங்களிற்
 காண்க.

(௬)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—46. ஈ. எழுத்தாவதியாது? 47. இங்கே அணுவெ
 ன்றது எவ்வணுவை? 48. காரியமாவதியாது? 49. காரணமாவதியாது?
 50. முதற்காரணமாவதியாது? 51. துணைக்காரணமாவதியாது? 52. எதனா
 லே நூல் காரியமெனப்படும்? 53. எதனாலே ஆடை காரியமெனப்படும்?
 54. எதனாலே நூலுக்குப் பஞ்சு முதற்காரணமெனப்படும்? 55. எதனாலே
 ஆடைக்கு நூல் முதற்காரணமெனப்படும்? 56. நூலுக்கு அதனை ஆக்கும்ய
 நதிரம் எதனாலே துணைக்காரணமெனப்படும்? 57. ஆடைக்குத் துணைக்கா
 ரணம்எவை? 58. எழுத்திற்கு முதற்காரணம் யாது? 59. எழுத்திற்குத்
 துணைக்காரணம் யாது? 60. எழுத்தின் காரியம் யாது? 61. ச. எழுத்து
 எத்தனைவகைப்படும்? 62. சார்பெழுத்து எத்தனைவகைப்படும்? 63. உயிர்

மெய்யெழுத்து எத்தனை? 64. முற்றாய்தம் எத்தனை? 65. குறுகிய ஆய்தம் எத்தனை? 66. குற்றியலுகரம் எத்தனை? 67. முற்றியலுகரமெத்தனை?

உ. பெயர்.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது விலக்கணம்.]

கஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

இ - ள். இடுகுறி காரணப்பெயர் - இடுகுறிப்பெயரும் காரணப்பெயருமாகிய இரண்டும்,—பொதுச்சிறப்பின - பலபொருளுக்குப் பொதுப்பெயராயும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்புப்பெயராயும் வருவனவாம். எ - று.

இடுகுறிப்பெயராவது ஒருகாரணமும் பற்றாது வழங்கிவரும் பெயர். காரணப்பெயராவது யாதாயினுமொரு காரணம்பற்றி வழங்கிவரும் பெயர். பொதுவாவது பலபொருளுக்கு முரியதாய்ச் செல்லுவதாமொரு தன்மை. சிறப்பாவது ஒருபொருளுக்கே முரியதாய் நிற்குந் தன்மை. பொது எனினும் சாமானியமெனினும் ஒக்கும். சிறப்பு எனினும் விசேடமெனினும் ஒக்கும். பெயர்களை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், இடுகுறிகாரணமென்னு மிரண்டனூள் ஒன்றாயும்; பொது சிறப்பென்னு மிரண்டனு ளொன்றாயுமிருக்கும்.

உ - ம். மரம் என்பது ஒருகாரணமும் பற்றாது வழங்கும்பெயராய், பனை, பலா, மா முதலிய பல வருக்கப்பொருளுக்கும் பொதுவாதலால் இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். பனை என்பது ஒருகாரணமும் பற்றாது வழங்கும்பெயராய் ஒருவருக்கப் பொருளுக்கே சிறப்பாய் நிற்கையால் இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். பலா, மா என்பனவும் அப்படியே இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்களாம்.

அணி என்பது அணியப்படுதலாகிய காரணம்பற்றி வழங்கும் பெயராய் இடுவன:தொடுவன கட்டுவன கவிப்பன முதலிய ஆபரணங்கள் பல வற்றிற்கும் பொதுவாதலால், காரணப்பொதுப்பெயர்.

முடி, கழல் என்பன முடியிற் கவிக்கப்படுவதும், கழலிற் கட்டப்படுவதமாகிய காரணம்பற்றி வழங்கும்பெயராய் ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்பாய் நிற்கையால் காரணச்சிறப்புப்பெயர்கள். முடி - தலை, கழல் - கால். இனி இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியால் இச்சூத்திரத்திற்கு இடுகுறி காரணம் என்ற இரண்டும் அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாகியும், இடுகுறிக்கே சிறப்பாகியும், காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாமென்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

உ - ம். பரம் என்பது இடுகுறிச்சிறப்பு. பரமன் என்பது காரணச்சிறப்பு. முக்கணன், மறவன், அந்தணன், பங்கயம், முள்ளி என்றற்போல்வன இடுகுறி காரணமிரண்டற்கும் பொது. இவையிரண்டற்கும் பொதுவாயின வாறென்னெனின், இவற்றுள் முக்கணன் என்பது காரணம்பற்றிப் பார்க்கும்பொது மூன்றுகண்ணுடைய விநாயகர்முதலியோர்க்கெல்லாம் பொது

துவாகியும், காரணம் பற்றாதபோது இடுகுறிமாத்திரையாய்ச் சிவனுக்கே சிறப்பாகியுஞ் சென்றுவருதலால் காரணம் இடுகுறி என்னுமவ்விரண்டிற் கும் பொதுவாயிற்று. மறவன் என்பது மறத்தன்மையுடையோர்க்கெல்லா ம்பொதுவாயினும், ஒருசாதியானுக்கே சிறப்பாயிற்று. அந்தணன் என்ப து அந்தணமையுடையோர்க்கெல்லாம் பொதுவாயினும், ஆதிவருணத்தர ற்க்குச் சிறப்பாயிற்று. பங்கயம் சேற்றிலே தோன்றினவெல்லாம் பங்கய மென்னும்படி பொதுவாயினும், தாமரையொன்றிற்கே சிறப்பாயிற்று.

முள்ளி என்பது முள்ளுடையனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாயினும், ஒரு வருக்கச்செடிக்கே சிறப்பாயிற்று. ஆதலால் இவைபோல்வன்வெல் லாங் காரணவிடுகுறிப்பெயரெனக் காண்க. வடதூலார் இடுகுறியை ரூடி என்றும், காரணத்தை யோகம் என்றும், காரணவிடுகுறியை யோசரூடி என்றும் வழங்குவார். இவ்விவக்கணத்தால் எழுத்துக்களின் பெயர் வருசல் காண்க. காரணவிடுகுறிக்கு வேறொர் இலக்கணம்:—காரணப்பொதுவாக வழங்கத்தகுந் தன்மையுடைய பெயர் ஏற்புடைய அப்பலபொருளுக்கும் பெருவழக்காய் வழங்காமல் அப்பலபொருள்களுள் ஒருபொருளுக்குப்பெ ருவழக்காய் வழங்குமாயின் அது காரணவிடுகுறியாமென்றுணர்க. எவ்வாறெனின், முள்ளி என்பது முள்ளையுடையதென்னும் பொருளையுடைய தாதலின் இலந்தை, காரை, மாதூளை, வில்வம் முதலான முள்ளுடைய செடிகளுக்கெல்லாம் பொதுவாக வழங்குதற்குத் தகுந் தன்மையுடைய பெயராம். இப்பெயர் அப்பொருள்களுக்கெல்லாம் பெருவழக்காய்ச் சேற லின்றி அவற்றுள் ஒரு வருக்கச்செடிக்கே பெருவழக்காய் வழங்குதலறிக.

பங்கயம் என்பது பங்க+சம்=சேற்றிற்றேன்றுவது என்னும் பொ ருளது ஆதலால், தாமரை, (சுவளை, ஆம்பல், நெய்தல், முதலான) சேற் றிற்றேன்றுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகச் செல்லத்தகுந் தன்மையு டைய பெயராயினும் அவற்றுள் மற்றவைகளுக்குப் பெருவழக்காய் வழ ங்குதலின்றித் தாமரைக்கே பெருவழக்காய் வழங்குதலறிக. ஏனையவு மி வ்வாறே யுய்த்துணர்க. (எ)

[எழுத்தின் பெயர்.]

கூங். அம்முத லீரா ரூவி கம்முதன்
மெய்மழு வாரென விளம்பினர் புலவர்.

இ - ள். அ முதல் ஈராறு ஆவி (என்) - (நெடுங்கணக்கினுள்) அகரமு தலிய பன்னிரண்டனையும் உயிரெழுத்தென்றும், —க முதல் மூவாறு மெய் என் - ககரமுதலிய பதினெட்டனையும் மெய்யெழுத்தென்றும், —விளம்பினர் புலவர் - சொன்னார் அறிவுடையோர். எ - று.

அகரமுதலிய பன்னிரண்டும் உயிர்போலத் தனித்தியங்கும் வன்மையு டைமையால் உயிரெனவும், ககரமுதலிய பதினெட்டும் உயிரொடு சார்ந்தன் றி இயங்கும் வன்மையின்மையால் மெய்யெனவும் பெயர்பெற்றன.

ஆவி, மெய் எனப் பிறபொருட்குவரும் பெயர் இவ்விருவகையெழுத்திற்கும் உவமவாகுபெயராய் வந்தன. இவை காரணப்பொதுப்பெயர். உயிரெழுத்திற்கும் மெய்யெழுத்திற்கும் இடையிலே ஆய்தவெழுத்தை நெடுங்சணக்கில் வைத்தது ஆய்தம் சிலவிடத்து உயிர்போல அலகுபெற்றும், சிலவிடத்து மெய்போல அலகுபெற்றமலும் செய்யுளில் வந்து வழங்குதல்பற்றியாம். வரலாறு:—உயிர்போல “அற்ற ள்வறிந் துண்க வஃதுடம்பு, பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு” எ - ம், மெய்போல “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார், தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று” எ - ம் வருதல் காண்க. (அ)

சுச. அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஒக்குறி லைந்தே.

இ - ள். அவற்றுள் - ஆவிமெய்யென்றவற்றுள், — அ இ உ எ ஒ ஐந்து குறில் - அ இ உ எ ஒ என்னும் ஐந்துங் குற்றெழுத்துக்களாம். எ - று.

சுரு. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஒள நெடில்.

இ - ள். ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஒள என்னும் ஏழும் நெட்டெழுத்தாம்.

ஏழென்று தொகைகொடாது நெடிலென்றார். அவற்றுள் குறில் ஐந்தே யென்று தொகை கொடுத்தமையால், நெடில் ஏழென்று வரகோட்டி நியாயத்தாற் பெறப்படுமாதலின், அந்நியாயம் இன்னதென்பது முன்கூறப்பட்டது.

சுசு. அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே.

இ - ள். அ இ உ - அ இ உ என்னும் மூன்றும், — முதல் தனி வரின் சுட்டு - மொழிக்கு முதலிலே தனித்துச் சுட்டுப்பொருளைக் காட்டவரிற் சுட்டெழுத்தாம். எ - று.

முதலெனப் பொதுப்படச் சொன்னதினாலே, புறத்தும் அகத்தும் வருமெனக் கொள்க.

உ - ம். அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன் புறத்துவந்தன. அவன், இவன், உவன் அகத்துவந்தன.

ஒருமொழிக்குள் உறுப்பாய் நிற்குஞ் சுட்டெழுத்து அகச்சுட்டெனப்படும். அப்படி நில்லாமற் புறத்தே பிறிதொரு மொழியாய் நிற்குஞ் சுட்டுப் புறச்சுட்டெனப்படும். மேற்காட்டிய உதாரணத்தில் அவன் என்னுஞ் சொல்லுக்குள் அகரச்சுட்டு உறுப்பாய் அமைந்ததுகாண்க. அக்கொற்றன் என்பதில் கொற்றன் என்னுஞ் சொற்குள் உறுப்பாயடங்காது, அகரச்சுட்டுப் பிறிதொருமொழியாய் நின்றல் காண்க. இப்படியே அகச்சுட்டுப் புறச்சுட்டுக்க ளனைத்தையும் நோக்கி வேறுபாடுணர்க. துட்பமாய் நோக்கின் அகரந் தூரத்திலுள்ள பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்திலுள்ள பொருளையும், உகரம் நடுவிலுள்ள பொருளையுஞ் சுட்டுதற்கு வருமென்ற நிக. சுட்டுப்பொருளுணர்த்தாதபோது சுட்டெழுத்தென்படா. உ - ம். அவல், அடிப்பு எ - ம், இனம், இஞ்சி எ - ம், உரல், உணவு எ - ம் வரும்

இச்சொற்களின் முதலில் வந்த அகர இகர உகரங்கள் சுட்டுப்பொருளுணர்த்தாமை யறிக. (கக)

௬௭ எ யா முதலு மாவோ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினாவா சும்மே.

இ - ள். எ யா முதலும் - எகரமும் யா என்பதும் மொழிச்சூ முதலிலும், - ஆ ஒ ஈ ற்றும் - ஆகாரமும் ஓகாரமும் மொழிக் கிறுதியிலும், - ஏ இ ருவழியும் - ஏகாரம் இவ்விரண்டிடத்திலும், - (தனிவரின்) தனித்து வினாப் பொருளைக் காட்டவரின், - வினாவாகும் - வினாவெழுத்தாம். எ - று.

மேலைச் சூத்திரத்திலே 'தனிவரின்' என்றது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது. ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தலென்னும் உத்தியால் உயர்மெய்யாகிய யாவினாவும் உடன்கூறப்பட்டது. இவை அகவினா, புறவினாவென இருவகைப்படும். சொல்லினகத்து உறுப்பாய் வரும் வினாவெழுத்து அகவினாவெனப்படும்; சொல்லின் புறத்தே வரும் வினாவெழுத்துப் புறவினாவெனப்படும்.

உ - ம். எக்கொற்றன், யாங்ஙனம் என எகரமும், யாவும் முதலிலே புறவினாவாய் வந்தன. எவன், யாவன் என எகரமும் யாவும் முதலிலே அகவினாவாய் வந்தன. கொற்றன, கொற்றனே என ஆகாரமும், ஓகாரமும் ஈ ற்றிலே புறவினாவாய் வந்தன. ஏவன், கொற்றனே என ஏகாரம் முதலில் அகத்தும் ஈற்றிற் புறத்தும் வினாவாய் வந்தது.

ஈற்றிலே அகவினா வரமாட்டாது. ஈற்றில்வந்த வினாவெல்லாம் புறவினாவாயிருக்கும்; முதலிலே அகவினாவுமுண்டு புறவினாவுமுண்டு ஏகாரம் முதலில் வரும்போது அகவினாவாமன்றிப் புறவினாவாகமாட்டாது.

இவ்வைந்தனுள் யா என்பது அஃறிணைப்பன்மைவினா. அது ஐம் பால் விசுதியுந் தனித்தனி பெற்று ஐம்பாலுக்கும் வருவதாம். உ - ம். யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை என வரும். "யாவென்வினாவேயஃறிணைப்பன்மை, விசுதிபெறுங்காலப்பாலினும்வினாவாம்" என்பது அசத்தியம். எனவே விசுதிபெறாமலும் விசுதிபெற்றும் அஃறிணைப்பன்மைக்கு யா வினாவருமென்றவாறாயிற்று. (கஉ)

௬௮. வல்லினங் கசடத பறவென வாறே.

இ - ள். க ச ட த ப ற என ஆறுவல்லினம் - க ச ட த ப ற என்று ஆறும் வல்லெழுத்தாம். எ - று. இவை வன்கண்மெனவும், வனி எனவும், வன்மை எனவும் பெயர்பெறும். (கங)

௬௯. மெல்லினம் ற ரு ண ற மனவென வாறே.

இ - ள். ற ரு ண ற மன என ஆறு மெல்லினம் - ற ரு ண ற மன என்று ஆறும் மெல்லெழுத்தாம். எ - று. இவை மென்கண்மெனவும், மெனி எனவும், மென்மை எனவும் பெயர்பெறும். (கச)

எ0. இடையினம் ய ர ல வ ழ ள வென வாறே.

இ - ள். ய ர ல வ ழ ள என ஆறு இடையினம் - ய ர ல வ ழ ள என் று ஆறும் இடையெழுத்தாம். எ - று. இவை இடைக்கணமெனவும், இடை எனவும், இடைமை எனவும் பெயர்பெறும். (கடு)

[இனவெழுத்து]

எக. ஐ ஓள இ உச் செறிய முதலெழுத் திவ்விரண் டோரின மாய்வரன் முறையே.

இ - ள். ஐ ஓள இ உச் செறிய - (ஒத்தினமில்லாத) ஐகார ஓளகார ங்கள் ஈகார ஊகாரங்களுக்கினமாகிய) இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இ னமாகப் பொருந்த. — முதலெழுத்து - முதலெழுத்துக்கள், — முறை - முறையாக, — இவ்விரண்டு ஆய்வரல் - இவ்விரண்டாக வருதல், — ஒரினம் - ஒரின வெழுத்துக்களாம். எ - று.

ஒரினம் எனினும், நெருங்கிய இனம் எனினும், ஸஜாதி எனினும், ஒத்த இ னம் எனினும், நேரினமெனினும் பொருந்தும். சுருங்கச்சொல்ல வென்னும் முகுபற்றி முதலெழுத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும், இவ்விரண்டோ ரினமாதல் இடையினம் ஒழிந்த மற்ற முதலெழுத்துகளுக்கே கொள்க.

உ - ம். அஆ; இஈ; உஊ; எஏ; இஐ; ஒஓ; உஒள்; கங; சஞ; டண; தந; பம; றன எவைரும்.

வேறுமோருரை: ஐ ஓள இ உச் செறிய - (நேரினமில்லாத) ஐகார ஓள காரங்கள் (ஈகார ஊகாரங்களுக்கு நேரினமாகிய) இகரவுகரங்களைத் தமக் கும் இனமாகப் பொருந்த, — முதலெழுத்து - முதலெழுத்துக்கள், — இவ்விர ண்டி ஒரினமாய் வரல் - இவ்விரண்டு ஒரினமாகிவருதல், — முறை - முறையா ம், — ஆதலின் அவை இனவெழுத்தெனப் பெயர்பெறும். எ - று.

எழுத்துக்களது பெயர் கூறும் பாகமாதலின் இங்கே முறையென்றது 'என்பெயர்முறை' என்னுஞ் சூத்திரங் கூறிய வரிசையையன்று. அது பின் 'சிறப்பினுமினத்தினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும்.

வரன்முறையே இவ்விரண்டு ஒரினம் ஆய் - வரிசைப்பட்டியே இவ்வி ரண்டு (அடுத்த) ஒரினமாம் என்று உணர்க என்று பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும். இப்பொருளில் ஆய் என்று கூறியது இடையினங்கள் இவ்விர ண்டோரினமாய் வருதலில்லை என்பதை ஆய்ந்துணர்த்தற்கென்று கொள்க.

[இனமென்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி வானவொன் றுதியோர் புடையொப் பினமே.

இ - ள். தானம் - பிறப்பிடமும், — முயற்சி - தொழிலும், — அளவு - மாத்திரையும், — பொருள் - பொருளும், — வடிவு - உருவமும், — ஆன் ஒன்று

ஆதி - ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றுமுதலாக, — ஓர் புடை ஒப்பு - ஒருபுடை ஒத்தலால், — இனம் - இனமாம். எ - று.

முன் காரணம் விளங்காமற் கூறப்பட்ட இனமென்றதை இங்கே காரணங்காட்டி முடிவுசெய்தலால், இச்சூத்திரம் 'ஏதுவின்' முடித்தல் என்னும் உத்தி.

ஆய்தம் தனிநிலை யாதலாலும், மற்றைச் சார்பெழுத்துகளுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துக்களின் பெயர்களே சார்ந்து பெயர்களா யடங்குதலாலும் சார்பெழுத்துகளுக்குப் பெயர் கூறாது விட்டார்.

வரலாறு: — உயிருமெய்யுங் கலப்புற்ற எழுத்துக்களுக்கு உயிர்மெய் என்று பெயர். ஆய்தம் தனிநிலை, உயிரளபெடை; ஒற்றளபெடை; குற்றியலிகரம்; குற்றியலுகரம்; ஐகாரக்குறுக்கம்; ஒளகாரக்குறுக்கம்; மகரக்குறுக்கம்; ஆய்தக்குறுக்கம் என்று பெயராம். அளபெடை என்பதனோடு உயிரென்னு முதலெழுத்தின் பெயர் சார்ந்து உயிரளபெடையென்றானது காண்க. மற்றவற்றின் பெயர்களையும் பகுத்துக் கூட்டியுணர்க. ஆய்தக்குறுக்கம் சார்பிற் சார்பாதலின் அதற்கு முதலாயிருப்பது முற்றாய்தமென்றணர்க. (கௌ)

பரிகாச வினாக்கள்: — 68. எ. பெயர் எத்தனைவகைப்படும்? 69. இடுகுறிப்பெயரின் இலக்கணம் என்ன? 70. காரணப்பெயராவதியாது? 71. காரண விடுகுறிப் பெயராவதியாது? 72. இடுகுறிப்பெயரும் காரணப்பெயரும் தனித்தனி எத்தனைவகைப்படும்? 73. தெங்கு, பலா, புன்னை, மரம், காற்று, மாதம் என்னுமிவைகளிற் பொதுப்பெயர் எவை சிறப்புப்பெயர் எவை? 74. பங்கயம், சரோருகம், வாரீசம், அம்புயம், கஞ்சம், வணசம், சலசம் என்பவை இடுகுறி, காரணம், காரண விடுகுறி என்னு முப்பகுப்பினுள் எப்பகுப்பிலடங்கும்? 75. இடுகுறிப்பொதுப்பெயராவதியாது? 76. இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயராவதியாது? 77. காரணப்பொதுப்பெயராவதியாது? 78. காரணச்சிறப்புப் பெயராவதியாது? 79. உயிர், மெய், உயிர்மெய், குறில், நெடில், ஆய்தம், தனிநிலை என்பன அந்நால்வகைப்பெயருள் எப்பெயரெனப்படும்? 80. சுட்டெழுத்தெவை? 81. அகச்சுட்டாவதியாது? 82. புறச்சுட்டாவதியாது? 83. அவ்வீடு, அது; இப்புத்தகம், இவர்; உப்புறம், உவை என்பவற்றில் அகச்சுட்டுகள் எவை புறச்சுட்டுகள் எவை? 84. அகவினாவாவதியாது? 85. புறவினாவாவதியாது? 86. ஈற்றில் வரும் வினாக்களில் அகவினாவுமுண்டோ? 87. ஏகாரம் மொழிமுதற்கண் அகவினாவாகி நிற்குமோ புறவினாவாகி நிற்குமோ? 88. ஆகாரம் அகவினாவாய் வருமோ புறவினாவாய் வருமோ? 89. எவர், எவ்வழி; யாவை, யாங்ஙனம்; அரசனோ, நீயே என்பவற்றில் அகவினா எவை புறவினா எவை? 90. மொழிக்கு முதலும் மொழிக்கிறுதியும் ஆகிய ஈரிடத்தும் வரும் வினாவெழுத்தெது? 91. கக. மெய்யெழுத்து எத்தனைவகைப்படும்? 92. சடு. இடையெழுத்தெவை?

93. சக. முதலெழுத்துக்களுள் ஒன்றற்கொன்று இனமாவன உளவோ?
 94. இவ்விரண்டோரினமாகாத எழுத்துக்கள் எவை?

ந. முறை.

எந. சிறப்பினு யினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்
 நடத்த ருனே முறையா சும்மே.

இ - ள். சிறப்பினும் இனத்தினும் செறிந்து - சிறப்பினாலும் இனத்தினாலும் பொருந்தி,--ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில்,--அ முதல் நடத்தல் தானே - அகரமுதலாக வழங்குதலே,--முறை ஆகும் - எழுத்துக்களது முறையாம்.

எழுத்துக்களின் முறை:--அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ ஂ க ங ச ஞ ட ண த ந ப ம ய ர ல வ ழ ள ற ன. இந்நெடுங்கணக்கு வரிசையே முறையாம்.

தனித்தியங்கும் ஆற்றல் உடைய உயிரெழுத்துக்கள் அவ்வாற்றலில் லாத மெய்யெழுத்துக்களுக்கு முன் நின்றலும், குறிலினது விகாரமே நெடி லாதலாற் குற்றெழுத்துக்கள் நெட்டெழுத்துக்களுக்கு முன் நின்றலும், வலிய வர் மெலியவருக்கு முன் நின்றல்போல வல்லெழுத்துக்கள் மெல்லெழுத்து க்களுக்கு முன் நின்றலுஞ் சிறப்பினால் எனவும்; குற்றெழுத்துக்களுக்குப்பின் அவ்வவற்றிற்கு இனமொத்த நெட்டெழுத்துக்கள் நின்றலும், வல்லெழுத்துக் களுக்குப்பின் அவ்வவற்றிற்கு இனமொத்த மெல்லெழுத்துக்கள நின்றலும் இனத்தினால் எனவுங் கொள்க. வலி மெலிகளை உணர்ந்தாலல்லது இடை மை உணர்வாகாமையால் அச்சிறப்பின்மைபற்றி இடையெழுத்தானும் அவ ற்றதின் பின் வைக்கப்பட்டன. “னஃகாஔறேயாஃஉவறிசொல்” என் பது தொல்காப்பியமாதலின் னகரம் லீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பிற் சிற ந்த ஆடவனை யுணர்த்துதலால் அச்சிறப்புநோக்கி இறுதியிலும், அதனினமா கிய றகரம் வல்லெழுத்தாதலால் அதன்முன்னும் வைக்கப்பட்டன. வைத் தமுறைக்காரணம் உயிர்களாலே முற்றுமுணர்வாகாமையால் நடத்தருனே யென்றுங் கூறினார். ஆற்றல் - வல்லபம். (சஅ)

- பரிசேஷ. வினாக்கள்:--95. இகரத்தின்பின் ஈகாரம் நின்றல் சிறப்புப்பற்றி யோ இனம்பற்றியோ? 96. சகரத்தின்பின் சுகரம் நின்றல் எதுபற்றி? 97. ஙகரத்தின்முன் ககரம் நின்றல் எதுபற்றி?

ச. பிறப்பு.

[பிறப்பின் பொதுவிதி.]

எச. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
 எழுமணுத் திரளுநங் கண்ட முச்சி

மூக்குற் றி, தழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

இ - ள். சிறை உயிர் முயற்சியின் - (ஒலியெழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டிங்காரணங்களிற் குறைவின்றி) சிறைந்த உயிரினது முயற்சியால், — உள் வளி துரப்ப எழும் அணுத்திரள் - உள்ளேநின்ற (உதானன் என்னுங்) காற்றானது எழுப்ப எழுகின்ற செவிப்புலனும் நாசமானது, — உரம் கண்டம் உச்சி மூக்கு உற்று - மார்புங் சமுத்துந் தலையும் நாசியுமாகிய நான்கிடத் தையும் பொருந்தி, — இசழ் நாப் பல் அண்ணத் தொழிலின் - உதமும் நாக் கும் பல்லும் மேல்வாயுமாகிய நான்கன் முயற்சிகளால், — வெவ்வேறு எழு த்து ஒலியாய் வரல் - வேறு வேறு எழுத்தோசைகளாய்த் தோன்றுதல், — பிறப்பு - அவற்றின் பிறப்பாம். எ - று.

எழுத்துக்கள் பிறக்கும்முயற்சி அகமுயற்சி எனவும் புறமுயற்சி என வும் இருவகைப்படும். உரம், கண்டம், உச்சி, மூக்கு என்னு நான்கும் அக முயற்சிக்குரியன. இசழ், நா, பல், அண்ணம் என்னும் நான்கும் புறமுயற்சி க்குரியன. அகம் எனினும். உள் எனினும் ஒக்கும். புறம் எனினும் வெளி எனினும் ஒக்கும். முயற்சி எனினும் யத்தனம் எனினும் ஒக்கும். (கக)

[முதலெழுத்துகளுக்கு இடப்பிறப்பு]

எ.ரு. அவ்வழி, —

ஆவி யிடைமை யிடமிட ரூகும்

மேவு மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை.

இ - ள். அவ் வழி - முன்சொன்ன வழியாற் பிறக்கும்போது, — ஆவி இடைமை இடம் - உயிரெழுத்துக்களுக்கும் இடையினவெழுத்துக்களுக்கும் இடம், — மிடறு ஆகும் - கழுத்தாகும், — மென்மை மூக்கு மேவும் - டெல்லி னவெழுத்து நாசியை இடமாகப்பொருந்தும், — வன்மை உரம் பெறும் - வல் லினவெழுத்து மார்பை இடமாகப் பொருந்தும். எ - று.

வல்வெழுத்தாறுந் தலையை யிடமாகக்கொண்டு பிறக்குமென்றார் இலக்கண விளக்க நூலுடையார். க்காரம் மிடற்றிடம். பிறக்குமென்று வடமொழி வியா கரணங் கூறுகின்றது. பிறப்பிலக்கணம் இன்னும் தமிழிலக்கண நூல் கூறிய துபோலன்றிப் பெரும்பாலும் வேறுபடவும், சிறுபான்மை ஒற்றுமைப்படவு ம் வடமொழி வியாகரணங் கூறுகின்றது. (உ௦)

[முதலெழுத்துக்களுக்கு முயற்சிப்பிறப்பு.]

எ.சு. அவற்றுள், —

முயற்சியுள் அஆ வங்காப் புடைய.

இ - ள். அவற்றுள் - மேல் இடம் வகுக்கப்பட்ட முதலெழுத்துக்களுள், - அ ஆ - அ ஆ இரண்டும், - முயற்சியுள் அங்காப்பு உடைய - (இதழ், நா, பல், அண்ணம் என்னும் நான்குறுப்பின்) முயற்சிகளுள் அண்ணத்தின் ரெழிலாகிய அங்காத்தலை யுடையனவாய்ப்பிறக்கும். எ - று.

அங்காப்பு எனிலும் அங்காத்தல் எனிலும் வாய்திறத்தல் எனிலும் ஒக்கும். (உக)

எஎ. இஈ எஏ ஐயங் காப்போ
டண்பன முதலு விளிம்புற வருமே.

இ - ள். இஈ எஏ ஐ - இஈ எஏ ஐ ஐந்தம், - அங்காப்போடு - அங்காப்புடனே, - அண் பல் நா முதல் விளிம்பு உற - மேல்வாய்ப்பல்லை நாக்கடியினது ஓரங்கள் பொருந்த, - வரும் - பிறக்கும். எ - று. (உஉ)

எஅ. உஊ ஒஓ ஒளவிதழ் குவிவே.

இ - ள். உஊ ஒஓ ஒள - உஊ ஒஓ ஒள ஐந்தம் பிறத்தற்கேதவா ன முயற்சி, - இதழ் குவிவு - உதடுகள் குவிதலாம். எ - று. (உங)

எக. கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
துனிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

இ - ள். கங (நா) முதல் அண்ணமுதல் (உற) - ககரமும் ஙகரமும் நாக்கினடி மேல்வாயடியைப் பொருந்தவும், - சஞ (நா) இடை அண்ண இடை (உற) - சகரமும் ஞகரமும் நாக்கினடி மேல்வாய் நடுவைப் பொருந்தவும், - டண நா துனி அண்ண துனி உற - டகரமும் ணகரமும் நாக்கின் துனி மேல்வாய்துனியைப் பொருந்தவும், - வரும் - பிறக்கும். எ - று.

நிரனிறையைப் பிரித்துக் கூட்டினமையால் முறை என்பது பொருள் கூறாதுவிடப்பட்டது. கங முதல் நா முதல் அண்ணம் உற வரும்; சஞ இடைநா இடையண்ணம் உற வரும்; டண துனி நா துனி அண்ணம் உற வரும் என்றுவிளக்குதற்கே முறை என்பது நின்றது. (உச)

அ௦. அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

இ - ள். அண்பல் அடி - மேல்வாய்ப்பல்லினது அடியை - நாமுடி உற - நாக்குதுனி பொருந்த, - தந வரும் - தகரமும் நகரமும் பிறக்கும். எ - று.

அ௧. மீகீ ழிதமுறப் பம்மப் பிறக்கும்.

இ - ள். மீ (இதழ்), கீழ்இதழ் உற - மேலுதடுங் கீழுதடும் பொருந்த, - ப ம பிறக்கும் - பகரமும் மகரமும் பிறக்கும். எ - று. (உ௪)

அ௨. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

இ - ள். நாஅடி அண்ணஅடி உற - நாக்கினடி மேல்வாயடிமைப்பொருந்த, —ய தோன்றும் - யகரமானது பிறக்கும். எ - று. (௨௭)

அ௩. அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

இ - ள். அண்ணநுனி - மேல்வாய்நுனியை, —நுனி நாவருட - நாக்கு நுனிதடவ, —ரழ வரும் - ரகாரமும் முகாரமும் பிறக்கும். எ - று.

நுனி என்பது காகாகுதீ கோளக நியாயத்தால் முன்மொழியொடு சேர்ந்தும் மின்மொழியொடு சேர்ந்தும் பொருள்பட்டவாறறிக. காகாகுதீகோளக நியாயமாவது:—காகப்பகூதியினது இருகண்களுக்கும் ஒருமணியே சேர்ந்து சேர்ந்து ஒளிகொடுப்பதுபோல் வாய்ந்தவிதம்.

காக+அகூதீ+கோளகம் என்பது பகுப்பு. கோளகம் - திரண்டகருமணிவிழி. அப்பறவையின் காட்சியியல்பு அவ்வாறும்மென்பதை “காசத்திருகண்ணுக்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவர், ஆகத்துளோருயிர்கண்டனம்யர்மின் நியாவையுமாம், ஏகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற், ரோகைச்சூந் தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பதுண்டங்+ளே” என்று திருச்சிற்றம்பலக் கோவையிற் கூறப்பட்டதறிக. (௨௮)

அ௪. அண்பன் முதலு மண்ணமு முறைபிணை
விளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டும பிறக்கும்.

இ - ள். அண்பல் முதல் நா விளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் (ஆய்)-மேல்வாய்ப்பல்லடியை நாவோரமானது தடித்துநெருங்க லகாரமாகியும், —அண்ணம் (நா விளிம்பு) வீங்கி வருட ளகாரம் ஆய் - மேல்வாயை நாவோரமானது தடித்துத் தடவ ளகாரமாகியும், —இரண்டும் - இரண்டெழுத்துக்களும், —பிறக்கும் - தோன்றும். எ - று.

நிரனிறைப்பொருள் பயந்துநின்ற இச்சூத்திரத்தை வேறுவேறுகப்பகுத்து அப்பொருளுரைத்தமையால் நிரனிறை யென்பதைக் விளங்கியமுறை என்பதற்குப் பொருள் வேறுகக் கூறவில்லை; நான்கு உமமைகள் விடப்பட்டன. (௨௯)

அ௫. மேற்பல் விதமுற மேவிடும் வவ்வே.

இ - ள். மேற்பல் இதழ் உற - மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழுதடு பொருந்த, —வ மேவிடும் - வகாரமானது பிறக்கும்.

“வகாரஸ்யதந்தோஷ்டம்” என்று வடமொழி வியாகரணங் கூறுதலுங்காண்க. (௩௦)

அ௬. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

இ - ள். அண்ணம் நாநுனி நனி உறின் - மேல்வாயை நாக்குநுனி மிகப்பொருந்தின், - நன வரும் - நவ்வம் னவ்வம் பிறக்கும். எ - று. ( )

[சார்பெழுத்துக்கு இடமுயற்சி.]

அ. எ. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இ - ள். ஆய்தக்கு இடம் தலை முயற்சி அங்கா - ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடம் தலை முயற்சி வாயைத்திறத்தலாம், - சார்பெழுத்து எனவும் - ஆய்த மொழிந்த மற்றைச் சார்பெழுத்துக்களும், - தம் முதல் அனைய - (பிறப்பிடம் பிறப்புமுயற்சிகளினால்) தத்தம் முதலெழுத்துக்களை ஒப்பனவாம். எ - று.

சார்பிற் சார்பாகிய ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கு முதலெழுத்துக் குறுகாத ஆய்தமாதலால், ஆய்தக்குறுக்கம் முற்றாய்தம்போலவே தலையிடத்தில் அங்கா த்தல் முயற்சியாற் பிறக்குமென்றுகொள்க. மற்றச்சார்பெழுத்துக்களுந் தத்தம் முதலெழுத்துக்கள்போற் பிறத்தலை வகுத்தறிக. ஆய்தத்திற்குப் பிறப்பிடம் நெஞ்சென்று இலக்கணவிளக்கம் “ஆய்தநெஞ் சோசையி னங்காந் தியலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறுதல்காண்க. (௩௨)

[பிறப்புக்குப்புறனடை.]

அ. அ. எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இ - ள். எடுத்தல் - உயர்த்திக்கூறுதலும், - படுத்தல் - தாழ்த்திக்கூறுதலும், - நலிதல் - இவ்விரண்டற்கும் சமம்பெறக் கூறுதலும் ஆகிய, - உழப்பின் - எழுத்திற்குரிய மூவகை ஒலி முயற்சிகளாலே, - திரிபும் - பிறப்புவேறுபாடுகளும், - தத்தமில் - (பலவெழுத்தக்களைக் கூட்டிப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்ட) அவ்வவற்றுள்ளே, - சிறிது உள வாகும் - சிறிதுசிறிதுண்டாம். எ - று.

சிறிது சிறிது என்னும் அடுக்குச் சிறிதெனவந்தமை காண்க.

-எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல் என்னு மூன்றனையும் வடநூலார் முறையே உதாத்த, அதுதாத்த, சுவரிதமென்று கூறுவர். அவற்றினிலக்கணங்களையும் “உச்சைருதாத்த:” “நீசைரதுதாத்த:” “சமர்காரஸ்வரித:” என அவர் கூறியவாற்றானறிக. (௩௩)

[உயிர்மெய்.]

அ. கூ. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்
ஏனை யுயிரோ டிருவு திரிந்தும்
உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொற்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

இ - ள். புள்ளி விட்டு - மெய் புள்ளியை விட்டு, — ஒவ்வொரு முன் உரு ஆகியும் - அகரவுயிரொடு கூடியபோது அவ் விட்டவருவே யுருவாகியும், — ஏனை உயிரோடு உருவு திரிந்தும் - அஃதொழிந்த வயிர்சொடு கூடிய போது உருவு நேறுபட்டும், — உயிர் அளவு ஆய் - தன் மாத்திரை தோன்றாது உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய், — அதன் வடிவு ஒழித்து - தன் வடிவின் விகாரவடிவே வடிவாய் உயிர் வடிவை யொழித்து, — இரூபவயின் பெயரொடும் - உயிரும் மெய்யுமாகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் பென்னும் பெயருடனே, — ஒற்று முன் ஆய் - ஒற்றெலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி, — உயிர் மெய் வரும் - உயிர்மெய்யெழுத்து வரும். எ - று.

இதனால், புள்ளிவிடுதற்கும் முன்னுருவாதற்கும் தரிதற்கும் வினைமுதல் ஒற்றெனவுந், உயிரளவாதற்கும் வடிவொழித்தற்கும் இருவயிற்பெயரொடு வருதற்கும் வினைமுதல் உயிர்மெய்யெனவுந் சொள்க.

மெய்ப்பதினெட்டில் ஒவ்வொரு மெய்யும் பன்னிரண்டுயிரொடுந் தனித்தனி கூட்டப் பன்னிரு பதினெட்டாய் உயிர்மெய் இருதூற்றுப்பதினாறுதல் காண்க.

வரலாறு:—சஅ=க, சஆ=கா, கஇ=கி, கஈ=கீ, கஉ=கு, கஊ=கூ, கள=கெ, கஏ=கே, கஐ=கை, கஓ=கொ, கஔ=கோ, கஔ=கொள என்று ககர மெய் ஒன்று பன்னிரண்டுயிரொடுந் தனித்தனி கூடுதலாற் பன்னிரண்டுயிர்மெய் உண்டாயின. இவை கவர்க்கமெனப்பபும். மற்றமெய்களையும் இவ்வாறே பன்னிரண்டுயிரொடுந் தனித்தனிகூட்டி உயிர்மெய்த்தொகைமுழுவது மறிக. இவ்வுயிர்மெய்கள் கவர்க்கம், நவர்க்கம், சவர்க்கம், ஞவர்க்கம், டவர்க்கம், ணவர்க்கம், தவர்க்கம், நவர்க்கம், பவர்க்கம், மவர்க்கம், யவர்க்கம், ரவர்க்கம், லவர்க்கம், வவர்க்கம், முவர்க்கம், ளவர்க்கம், றவர்க்கம், னவர்க்கம் என்று பதினெட்டு வருக்கமாய் நிற்கும். ஒவ்வொருவருக்கத்திலும் பன்னிரண்டுயிர்மெய் யிருத்தலறிக.

ஒவ்வொரு வருக்கத்திலும் குற்றயிர்மெய் ஐந்தும், நெட்டுயிர்மெய் ஏழுமாக அமைந்து பதினெட்டுவருக்கத்திலும் உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துத் தொண்ணூறும், உயிர்மெய்நெட்டெழுத்து தூற்றிருபத்தாறுமாய்வந்த அவ்விரு தூற்றுப்பதினாறுங் காண்க.

இருதூற்றுப்பதினாறு உயிர்மெய்யுள்ளும் வல்லின வுயிர்மெய் எழுபத்திரண்டும், மெல்லின வுயிர்மெய் எழுபத்திரண்டும், இடையின வுயிர்மெய் எழுபத்திரண்டுமாக முப்பகுப்பிருத்தலும் அறிக.

உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்து ஒவ்வொன்றும் ஒருமாத்திரையும், உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து ஒவ்வொன்றும் இரண்டுமாத்திரையும் ஒலிக்குமென்று தெளிக. உயிர்மெய்க்குறிலுக்கு ஒருமாத்திரையும், உயிர்மெய்நெடிவுக்கு இருமாத்திரையுமாம். என்னுங்கருத்தைச் சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகுபற்றி ஆசிரியர் 'உயிரளவாய்' என்பதனால் விளக்கினார். இதனை யறியாதார் பலர்

‘உயிரளவாய்’ என்றதனால் உயிர்மெய்யில் மெய்யினுடையமாத்திரை சிறிதும் ஒலித்தலின்றி உயிரினுடையமாத்திரை முழுவதும் ஒலிக்குமென்று விபரீதமாக விளங்குகின்றனர். மெய்யினது மாத்திரை ஒலிக்காது உயிரினது மாத்திரையே ஒலிக்குமாயின்; க, கா முதலான உயிர்மெய்களுக்கும், அ, ஆ முதலான உயிர்களுக்கும் ஒலியிலே பேசுமில்லாதிருத்தல் வண்டும்: அவை பேசாமையே யுச்சரிக்கப்படுதலைச் சுரோத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தாற் றெளியலாம். தெளிந்து அந்த விபரீதவிளக்கத்தை மாற்றிவிடுக: இவ்விபரீதவிளக்கம் அறியலுறுவோரும் அறிவிப்போருமாகிய மாணுக்கர் உபாத்தியாயர் என்போரிற் பலரிடத்தன்றி நூலாசிரியரிடத்துச் சிறிதாயினுமில்லையென்பது ‘ஒற்றுமுன்னொய்வருமுயிர்மெய்’ என்று வரகோட்டிநிபாபத்தாற் கூறியதினாலுமுணரப்படும். (இதில் ஒற்று முன்னொய் எனவே உயிர் பின்னொய் என்பது உணரப்படும்.) இதனையு நோக்காது, ‘நின்றநெறியே யுயிர்மெயம்முதலீற’ என்பகையுநோக்காது, ‘பன்னீருயிருங் க ச த ந ப ம வ ய, ரு ந லீ ரைந்தயிர் மெய்யுமொழிமுதல்’ என்பதனையு நோக்காது, ‘உ ஊ ஒ ஓ வல் வொடு வம் முதல்’ ‘அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள யம்முதல்’ என்பவைமுதலியசூத்திரங் களையுநோக்காது தம மனஞ்சென்றவாறே விபரீதவிளக்கங்கொள்கின்றோர் எங்ஙனம் வியக்கப்படுவர்! ஆயின், ஒற்று உயிரென்னு மிரண்டினுடையமாத்திரையு மொலிக்கப்பெறுமாயின், உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்திற்கு ஒன்றரைமாத்திரை பென்றும், உயிர்மெய் ரெட்டெழுத்திற்கு இரண்டரைமாத்திரையென்றுங் கூறாமல்; ஒருமாத்திரையும் இருமாத்திரையுங் கூறியதென்னையெனின்; கலப்புற்ற மெய்யினுடையமாத்திரையி லொருகூறும் உயிரினுடையமாத்திரையி லொருகூறாமாக அரைமாத்திரைஒடுங்கியதி னுலென்றறிக. இங்ஙனமன்றி மெய்யினதுமாத்திரை முழுவதுங்கெட்டு உயிரினதுமாத்திரை முழுவதுமொலிக்குமென்றுகொள்வது அசம்பாவிதமாம். (௬௪)

[முற்றாய்தம்.]

௬௦. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் யிசைத்தே.

இ - ள். ஆய்தப்புள்ளி - புள்ளிவடிவினதாகிய ஆய்தம், — குறியதன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின்முன்னதாய், — உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன்யிசைத்து - உயிரொடுகூடிய வல்லெழுத் தாறனுள் ஒன்றன்மேலதாய்வரும்.

உ - ம். எஃகு, கஃசு, இருபஃது, பஃறி, வெஃகாமை எனவரும். இச் சூத்திரம் அகத்தியத்திலுளதாய் மேற்கோனாதலின் தானெடுத்து மொழிதலென்று முத்தி. வல்லினவகையால் இயல்பாகவரும் ஆய்தம் ஆறு; அவ் + கடிய = அஃகடிய என ஒரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாகத் திரிதலாகிய புணர்ச்சிவிகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று; மஃகான் என விரித்தலாகிய செய்யுள் விகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று ஆகவே முற்றாய்தம் எட்டாதல் காண்க. (௬௫)

[உயிரளபெடை.]

கூக. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில் அளபெழு மவற்றவற் றினைக்குயில் குறிபே.

இ - ள். இசைகெடின் - பாட்டில் ஓசை குறையின்,—மொழி முதல் இடைகடை நிலை நெடில் - மொழிக்குமுதலிலும் நடுவிலும் இறுதியிலும் நின்ற நெட்டெழுத்தேழும்,—அளபு எழும் - அவ்வோசையை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையின் மிக் கொலிக்கும்,—அவற்று அவற்று இனக்குறில் - அபகி அளபெடுத்த தமையை அறிதற்கு அவற்றின் பின் அதற்கு அதற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துக்கள்,—குறி - வரிவடிவில் அறி குறியாய் வரும். எ - று.

உ - ம். “ஒஓதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வனை, ஆஅது மென்னுமவர்” எ - ம் “உரூஅர்க் குறூநோ யுரைப்பாய் ஈடலைச், செரூ அடிய வாழிய நெஞ்சு” எ - ம், “அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசப்பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை” எ - ம் வரும். இவற்றுள் ஒதல் என்பதில் ஒ என்னு நெட்டெழுத்து மொழிக்கு முதலிலும், உரூர்க்கு என்பதில் ஆ என்னு நெட்டெழுத்து இடையிலும், படா என்பதில் ஆ என்னு நெட்டெழுத்துக் கடையிலும் அளபெடுத்தமை காண்க. செரூய் என்பதில் ஆ வென்னு நெட்டெழுத்து ஈரளபெடுத்து நின்றது.

செய்யுளோசை குன்றாதவிடத்தும் இன்னிசை நிறைக்கவுஞ் சொல்லிசை நிறைக்கவும் வரும் அளபெடைகளும் உண்டு. இன்னிசைநிறைக்கவரும் அளபெடையாவது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக நீண்டு இன்னிசை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பது. உ - ம். “கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சாராவாய்மற் றுங்கே, எடுப்பதூஉ மெல்லா மளழி” இதனுள் கெடுப்பதும் எடுப்பதுமென நிற்பினும் வெண்பாவுக்குரிய செப்பலோசை குன்றாதாகவும் இன்னிசைநிறைத்தற்பொருட்டுக் குறில் நெடிலாகி அளபெடுத்தமை காண்க. செப்பலோசையாவது வெண்டளையால் வருமோசை. இது யாப்பிலக்கணத்தில் விரித்துணர்த்தப்படும். சொல்லிசை நிறைக்கவரும் அளபெடையாவது பெயர்ச்சொல் வினையெச்சச்சொல்லாய் நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுத்து நிற்பது. உ - ம். “உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார், வரனசைஇ யின்னு முளேன்.” நசை என்பது ஆசை. ஆசைப்பட்டு என வினையெச்சம் நிறைத்தற்பொருட்டு நசைஇ என அளபெடுத்தது. நசைஇ என்பதற்கு ஆசைப்பட்டு என்பது பொருள். குரீஇ, ஆரீஉ, மகரீஉ, குழுஉ, அல்லதூஉம் என்பன செய்யுளிற் புக முன்பும் சொல்வடிவாகவே யிருந்து அளபெடுத்தமையால் இவையியற்கை யளபெடையெனப்படும்.

ஒளகாரமல்லாத நெட்டெழுத்தாறும் மொழிக்கு முதல் இடை ஈறு என்னுமுன்றிடத்தும் அளபெடுத்தலால் வரும் அளபெடை பதினெட்டும், ஒளகாரம் மொழிக்கு (இடையிலு மீற்றிலு மளபெடுக்க வராமல்) மு

அ

தலில் மாத்திரம் வந்தளபெடுத்தது ஒன்றும், இன்னிசை நிறைக்கவரும் அளபெடை சொல்லிசைநிறைக்கவரும் அளபெடை என்னுமிரண்டுங்கூடி உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாதல் காண்க. (௩௬)

[ஒற்றளபெடை]

௯௨. ங்ருண் நமன வயலள வாய்தம்
அளபாங் குறிவிணை குறிந்கீழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

இ - ள். (இசைகெடின் - பாட்டில் ஓசை குறையின்),—குறிவிணை (கீழ்) (இடைகடை) - குறிவிணைக்கீழிடையிலும் குறிவிணைக்கீழ்க்கடையிலும்,—குறிந்கீழ் இடை கடை - குறிந்கீழிடையிலும் குறிந்கீழ்க்கடையிலும் நின்ற,—ங்ருண் நமன வயலள ஆய்தம் - நம்முதலிய இப்பத்தம் ஆய்தமுமாகிய பதினொருமுத்தம்,—அளபு மிகல் ஆம் - (அவ்வோசையை நிறைக்கத்) தம்மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்,—அவற்றின் வேறு குறியாம் - அப்படியளபெடுத்தமையை அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வவ்வெழுத்துக்களை வரிவடிவில் வேறறிகுறியாய் வரும். எ - று.

முற்குத்திரத்தில் இசைகெடின் என்றது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது. குறி எனினும், அறிகுறி எனினும், அடையாளம் எனினும் ஒக்கும். குறிவிணை என முன்விதந்தமையாற் பின் குறிலென்றது இணையாத தனிக் குறிலே.

உ - ம். “இலங்கு வெண்பிறைகு டசனடி யார்க்குக், கலங்கு நெஞ்சு மிலை காண்” எ - ம், “மடங்கு கலந்த மனனே கனத்து, விடங்கு கலந்தானே வேண்டு” எ - ம், “எங்கு கிறைவனுள னென்பாய் மனனே யா, நெங்கு கெனத்திரிவாரின்” எ - ம், “அங்கு கனிந்த வருளிடத்தார்க் கன்புசெய்து, நங்கு கனங்கறுப்பா நாம்” எ - ம் வரும். இவற்றுள், இலங்கு கலங்கு என்னுஞ் சொற்களிற் குறிவிணைக்கீழிடையிலும்; மடம், விடம் என்னுஞ் சொற்களிற் குறிவிணைக்கீழ்க்கடையிலும்; எங்கு என்னுஞ் சொல்லிற் குறிந்கீழிடையிலும்; அம், நம் என்னுஞ்சொற்களிற் குறிந்கீழ்க் கடையிலும் நகரவொற் றளபெடுத்தது.

“விலங்கி வீங்கு ளோட்டுமே மாத, ரிலங்கு முத்தி னினம்” எ - ம், “எல்கி லங்கிய கையரா யின்னுயிர், வெல்கு வார்க் கில்லை வீடு” எ - ம் வரும். இவற்றுள், வில்கி, இலங்கு என்னுஞ் சொற்களிற் குறிவிணைக்கீழிடையிலும், எல்கு, வெல்கு என்னுஞ் சொற்களிற் குறிந்கீழிடையிலும் ஆய்தம் அளபெடுத்தது. காட்டாதனவற்றிற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்துக் கண்டுகொள்க.

ங்ருண் நம்ன் வ்யல் ள் என்னும் பத்துமெய்களும் குறிவிணைக்கீழிடை குறிவிணைக்கீழ்க்கடை, குறிந்கீழிடை குறிந்கீழ்க்கடை என்னும் நான்கிடத்தும் அளபெடுத்தலால் வருமளபெடை நாற்பதும், ஆய்தம் ஈற்றில் வராமற் குறிவிணைக்கீழிடையிலும், குறிந்கீழிடையிலும் அளபெடு

த்தலால் வருமளபெடை இரண்டுங்கூடி ஒற்றளபெடை நரற்பத்திரண்டானமை காண்க.

ஆய்தவெழுத்து செய்யுட்சீரையில் சிலவிடத்து அலகுபெற்று உயிர்போன்றும், சிலவிடத்து அலகுபெறாமல் மெய்போன்றும் வருதலால் உயிரெனப் படிதற்கும் மெய்யெனப்படிதற்கும் ஒருவாறு ஒக்குமேனும், இயல்பான மாத்திரை அரையாகவும் அளபெடுத்த மாத்திரை ஒன்றாகவும் ஒலித்தலால் மெய்போலுந் தன்மையே மிகுதியாதலின் ஆய்தமளபெடுத்ததையும் 'வருண ந மன வ ய ள வாய்தமளபாம்' என்று ஒற்றளபெடையி லடக்கினார்.

“அற்ற ளளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு, பெற்ற நெடிதய்க்கு மாறு” என்னும் குறள்வெண்பாவில், ஆய்தம் உயிர்போல அலகு பெற்றது.

வரலாறு அற்ற - தேமா, ளளவறிந் - கருவிளம், துண்க - தேமா, வஃதுடம்பு - கருவிளங்காய், பெற்ற - தேமா, நெடிதய்க்கு - புளிமாங்காய், மாறு - காசு. இந்த ஏழுசீர்களின் பொருத்துகளாகிய தளைகள் ஆறையும் முறையே, இயற்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை என்று கண்டு ஆய்தம் உயிர்போல அலகுபெற்றதறிக. இக்கவியில் ஆய்தத்தை அலகு பெறுததாய் மெய்போலக் கொண்டால் வஃதுடம்பு என்பது கூவிளங்காய் என்னுஞ் சீராம். இச்சீரை துண்க என்னும் முதற்சீரோடு சேர்த்தபோது நேரொன் றுசிரியத்தளையாம். ஆகவே “வெள்ளையுப்பிற தளைவிரவா” என்ற விதிக்கு மாறாகி வெண்பாவின் செப்பலோசை சிதை யுமாதலின் அங்ஙனஞ் சிதையாமல் ஆய்தம் அலகுபெற்றமை காண்க.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார், தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று” என்னும் குறள்வெண்பாவில், ஆய்தம் அலகுபெறாமல் மெய்போல சின்றது.

வரலாறு. தோன்றிற் - தேமா, புகழொடு - கருவிளம், தோன்றுக - கூவிளம், வஃதிலார் - கூவிளம், தோன்றலிற் - கூவிளம், தோன்றாமை - தேமாங்காய், நன்று - காசு. இந்த ஏழுசீர்களின் பொருத்துகளாகிய தளைகள் ஆறையும் முறையே இயற்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, என்று கண்டு வஃதிலார் என்பதில் ஆய்தம் அலகு பெறுது மெய்போல சின்றதறிக. இக்கவியில் ஆய்தத்தை உயிர்போல அலகிடின வஃதிலார் என்பது கருவிளம் என்னுஞ் சீராம். இச்சீரை உண்க என்னும் முதற்சீரோடு சேர்த்தபோது நிரையொன்றாசிரியத்தளையாய் வெண்பாவிற் பிற தளை கலந்து செப்பலோசை சூன்றிப்பிழைபடுமாதலின் அங்ஙனம் பிழைபடாமையென்பொருட்டு ஆய்தம் அலகுபெறுது சின்றமை காண்க.

இவையெல்லாம் யாப்பிலக்கணங் சற்றவர் தாமே யறிகுவார். ஐகரமெய்யும் ஆய்தம்போல மொழிக்கிடையிலன்றி மொழிக்கீற்றில் அளபெடுக்க மாட்டாது என்று இலக்கணவ்ளக்கநூலார் கூறினர். (கூஎ)

[குற்றியலிகரம்.]

௧௩. யகரம் வரக்குற னுத்திரி யிகரமும்
அசைச்சொன் மியாவி லிகரமுங் குறிய.

இ - ள். யகரம் வரக் குறள் உத்திரி இகரமும் - யகரத்தை முதலி
லேயுடைய சொல்வரக் குற்றியலிகரந் திரிந்த இகரமும்;—அசைச்சொல்
மியாவின் இகரமும் - அசைச்சொல்லாகிய மியாவென்பதின் மகரத்தின்
மேலிருக்கிற இகரமும்,—குறிய - குற்றியலிகரங்களாம். எ - று.

உ - ம். நாகு + யாது = நாகியாது; எஃகு + யாது = எஃகியாது; வரகு + யா
து = வரகியாது; கொக்கு + யாது = கொக்கியாது; குரங்கு + யாது = கு
ரங்கியாது; தெள்கு + யாது = தெள்கியாது; எ - ம் கேண்மியா எ - ம்
வரும். ஈற்றில்வருங் குற்றியலிகரம் முப்பத்தாறின் திரிபினாலும்,
மியா என்னும் அசைச்சொல்லினாலும் குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாத
ல் காண்க. (௩௮)

[குற்றியலுகரம்.]

௧௪. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மைபு ருகரம
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே.

இ - ள். நெடிலோடு - தனிநெடில் ஏழுடனே;—ஆய்தம் - ஆய்தம்
ஒன்றும்,—உயிர் - சொல்லுக்கு நடுவில் வராத ஒள்காரம் நீங்கிய உயிர்
பதினொன்றும்,—வலி - வல்லெழுத்தாறும்,—மெலி - மெல்லெழுத்தாறு
ம்,—இடை - வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராத வகரம் நீங்கிய இடை
யெழுத்தைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறனுள் ஒன்றால்,—தொடர் - தொடரப்
பட்டு,—மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம் - சொல்லின் இறுதியில் வல்
லெழுத்துகளுள் யாதாயினும் ஒன்றின்மேல் ஏறிவரும் உகரமானது,—
அஃகும் - தன்னரைமாதிரையிற் குறும்,—பிற மேல் தொடரவும் பெ
றும் - இவ்வறுபைகத்தொடரூள் ஆய்தத்தொடர்முதலிய ஐந்துதொடரும்
வன்மைபுருகரத்தை ஈற்றயெழுத்துத் தொடர்தலையன்றிப் பிறவெழுத்
துக்களுள் ஒன்றும் பலவும் அவ்வீற்றயெழுத்தின் இடப்புறத்தே தொ
டரவும் பெறும். எ - று.

● நெடிலோடு-என நெடிலை ஒடுக்கொடுத்து வேறுக்கியது நெடிற்கொ
டர்க் குற்றியலுகரமொழி ஈரெழுத் தொடருமொழியாயே வருமன்றிப் பிற
மேற்கொடர்தல் அதற்கில்லையென்பது தோன்றுதற்காம். மற்ற ஐந்துதொ
டர்க் குற்றியலுகரமொழிகளும் மூன்றெழுத்திற் குறையாது பலவெழுத்
துமொழியாய் வருமென்பதும் அறிக. உயிரென்றது குற்றியிர் நெடீயிர்
இரண்டையும்.

உ - ம். நாகு, காசு, ஆறு, வீடு, தூது, ஏறு, ஐது, கோடு, கௌது என்
பன நெடிற்கொடர்க்குற்றியலுகரம். எஃகு, கஃசு, இருபஃது என்
பன ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம். வரகு, பலாசு, கயிறு, போவ

து, ஒன்பது, இறுப்பூது என்பன உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரம். கொக்கு, கச்சு, பிண்ணாக்கு, வீனையாட்டு, குருத்தி, ஒப்பு, பற்று, ஈர்க்கு, பீர்க்கு என்பன வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம். கங்கு, பஞ்சு, நண்டு, பந்து, அம்பு, கன்று, பட்டாங்கு, சுண்ணாம்பு என்பன மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம். வெய்து, மாப்பு, சால்பு, தெள்கு என்பன இடைத்தொடர்க்குற்றியலுகரம். ஈர்க்கு, பீர்க்கு என்பன ஈரொற்றுத் தொடர்ந்தாலும் ஈற்றயலெழுத்து வல்லினமாதலின் வன்றொடரெணக் கொள்க.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் “நெட்டெழுத்திம்பருத் தொடர்மொழியீற்றுங், குற்றியலுகரம் வல்லினாந்தே” எனத் தொகுத்துக் கூறியவாறு கூறாமல், இங்கே ஈற்றயலெழுத்தைக் கொண்டு குற்றியலுகரத்தை அறுவகையாகக் கூறியது பின்னே புணரியலில் எடுத்தாளுதற்பொருட்டாமாதலின், இது முன்மொழிந்துகோடவென்னும் உத்தி. “குற்றியலுகர முறைப்பெயர் மருங்கின், ஒற்றியநகரமிசை நகரமொடு முதலும்” என்று தொல்காப்பியர் கூறிய துந்தை என்னும் முறைப்பெயரின் முதலில் நகரமெய்யின்மேல் நிற்கும் உகரத்தையும் மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டின்று முடித்தல் என்னுமுத்தியாற் குற்றியலுகரமென்று கொள்க. குற்றியலுகரமல்லாத உகரமெல்லாம் முற்றியலுகரமென்றறிக. அவை மொழிமுதலிலும் இடையிலும் ஈற்றிலும் வரும். உ - ம், உறி, உச்சி ஏ - ம், அருள், பல்லுகம் ஏ - ம், கடு, வேணு, கொள்ளு ஏ - ம், முறையே காண்க. குற்றியலுகரமும் ஈற்றில் வரும்; சில முற்றியலுகரமும் ஈற்றில்வருமாதலின் இவ்விரண்டினுக்கும் வேறுபாடு விரலில் அறிதற்பொருட்டு ஈற்றில்வரும் முற்றியலுகரத்திற்கும் இலக்கணம் கூறப்படுவதாம்: மொழியீற்றில்: மெல்லினமெய்யின் மேலாவது இடையினமெய்யின்மேலாவது ஏறிநிற்கும் உகரமும், ஒரு குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற வல்லினமெய்யின்மேல் ஏறிநிற்கும் உகரமும் ஈற்று முற்றியலுகரமாம். இவற்றிற்கு உதாரணம் முன் பெறப்பட்டன. பல்லுகம் - கரடி.

முற்றியலுகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரு சொல்லில் வருதலுமுண்டு. உ - ம் கருப்பு, கடுகு என்பனவற்றில் ஈற்றில் நிற்பன குற்றியலுகரமும் இடையில் நிற்கும் உகரம் முற்றியலுகரமாமாம் என்று தெளிக. (கூக)

[ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள்]

கூடு. தற்சுட டளபொழி யையீழ் வழியும்
நையு மெளவு முதலற் றுகும்.

இ - ள். ஐ - ஐகாரம், —தற்சுட்டு அளபு ஒழி மூவழியும் - தன்னைக்குறித்துத் தன்பெயர் சொல்லும் அளவிற்குகாது சொல்லுக்கு முதலிடைகடைகளில் எங்கே நிற்பினும், —நையும் - தன்மாதிரியிற் குறுகும், —ஒளவும் முதல் அற்றுகும் - ஒளகாரமும் தன்பெயர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது சொல்லுக்கு முதலிலே தன் மாதிரியிற் குறுகும். ஏ -று.

உ - ம். ஐப்பசி, இடையன், குவளை எ - ம், ஓளவை, மௌவல் எ - ம் வரும். இ-வகையால் ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்றும் ஓளகாரக்குறுக்கம் ஒன்றும் வருதல் காண்க.

இச்சூத்திரத்திற்கு இலக்கணவிளக்கநூலார் “தன்னைச் சுட்டுதற்கண்ணும் அளபெடுத்தற்கண்ணும் அல்லாதவழி வந்த ஐகாரம் மொழி முதலிடகடையென்னும் மூன்றிடத்தும் குறுகும். அவ்வாறு வரும் ஓளகாரமும்-மொழிமுதற்கட் குறுகும்” என்றார். இவ்வரைக்குச் சிவஞான முனிவர் கண்டன மெழுதினர். ஆயினும் விவேகிகள் குணதோஷங்களை ஆய்ந்து தெளியக்கடவர். (௪௦)

[மகரக்குறுக்கம்.]

௬௩. ணன்மூன்றும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்.

இ - ள். ணன்மூன்றும் - ணகர ணகரவொற்றுக்களில் ஒன்றுநின்று தொடர் அதன்மூன் வரினும், -வஃகான் மிசையும் - உயிரொடு கலந்த வகரம் வந்து தொடர் அதன் இடப்புறத்தே நிற்பினும், -மக்குறுகும் - மகரவொற்றுத் தன்னரைமாத்திரையிற் குறுகும். எ - று.

உ - ம். “வெருளினு மெல்லாம் வெருளும்ஃ தன்றி, மருளினு மெல்லா மருண்ம்” எ - ம், “திசையறி மீகானும் போன்ம்” எ - ம், தரும்-வளவன் எ - ம் வரும். போலும், மருளும் என்னுஞ் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லின் ஈற்றயலில் நின்ற உகரங் கெட அவ்வுகரமேறிய லகர ணகரங்கள் ஈற்றுமகரத்தொடு மயங்காமையின் மயங்குதற்குரிய ணகர ணகரமாய்த் திரிந்தனவே இங்கே நின்ற ணகர ணகரமென்பதும் இவற்று ளொன்றுடன் ஈரொற்றாய் மயங்கின் மகரங் குறுகுமென்பதும் இவற்றின்மூன் குறுகுதல் செய்யுளிடத் தென்பதும் மேல்வரும் பல சூத்திரங்களைக் கொண்டு உய்த்துணரவேண்டிதலால்-இச்சூத்திரம் உய்த்துணரவைப்பென்னுமுத்தியும் நூரத்தில் நின்ற சூத்திரக் கருத்தைப் பெறவேண்டிதலாற் பருந்தின வீழ் வென்னு நிலையுமாம்.

போலும், மருளும் என்பன செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றென்பது ‘பல்வோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற், செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே’ என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும், முற்றிறதியயல் உகரவுயிர்-கெடுமென்பது ‘செய்யுமெனெச்சஹீற்றுயிர்மெய்சேறலுஞ், செய்யுளும்முந்தாகலுமுற்றே, லுயிருமுயிர்மெய்யுமேகலுமுனவே’ என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும், லகர ணகர மெய்களின் முன் மகரம் மயங்காதென்பது ‘லளமுன்கசபவயவொன்றும்மே’ என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும், லகர ணகர மெய்கள் மகரத்தின்முன் முறையே ணகர ணகரங்க ளாகத் திரியுமென்பது ‘லளவேற்றுமையிற் றடவுமல்வழி யவற்றோடுறழ்வும் வலிவரிஞ்மெலி, மேவிண்ணவுமிடை-வரினியல்பு, மாகுமிருவழியா னுமென்ப’ என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும், இந்த ணகர ணகரங்களு ளொன்றுடன் ஈரொற்றாய் மயங்கின் மகரங் குறுகுமென்பதும் இவைகளின் முன்கு

றுகுதல் செய்யுளினிடத்தென்பதும் 'லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம், நைந்தீரொற்றாஞ் செய்யுளுள்ளே' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் உய்த்துணரப்படும்.

மகரக்குறுக்கம் இடவகையால் மூன்றாதல் காண்க. (சக)

[ஆய்ச்சுறுக்கம்.]

கூள். லளவீற் றியைபினு மாய்த மஃசும்.

இ - ள். லள ஈற்று இயைபின் ஆம் ஆய்தம் - லகார ளகார ஈற்றுப் புணர்ச்சியில் உண்டாகின்ற ஆய்தம், - ஆஃசும் - தன்னரைமாத் திரையிற் குறுகும். எ - று.

உ - ம். சல் + தீது = கஃலீது, முள் + தீது = முஃலது என வரும்.

லகார ளகாரவீற்றுப் புணர்ச்சியில் ஆய்தம் வருதலை 'குறில்வழிலள த்தவ்வணையினாய்த, மாகவும்பெறாமல்வழியானே' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிச. இது முடிவிடங்கூறலென்னுமுத்தி. திரிந்த எழுத்தவகையால் ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டாதலறிக. (சஉ)

பரிசுஷிவினாக்கள்:—98. எழுத்துக்களின் பிறப்பாவது யாது?—99. எழுத்துக்களின் பிறப்பிடங்கள் எவை? 100. உயிரெழுத்துக்களுக்கும் இடையெழுத்துக்களுக்கும் பிறப்பிடம் யாது? 101. மெல்லெழுத்துக்களுக்குப் பிறப்பிடம் யாது? 102. வல்லெழுத்துக்களுக்குப் பிறப்பிடம் யாது? 103. அ ஆக்கள் பிறக்கும் முயற்சியாது? 104. எம்முயற்சியால் இ ஈ எ ஏ ஐ பிறக்கும்? 105. உகரம் என்ன முயற்சியாற் பிறக்கும்? 106. ககரம் என்ன முயற்சியாற் பிறக்கும்? 107. ச சூக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? 108. ணகரம் என்ன முயற்சியாற் பிறக்கும்? 109. ணகரம் பிறப்பதுபோன்ற முயற்சியாற் பிறக்கும் எழுத்து வேறெது? 110. தகரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? 111. ப மக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? 112. ய கரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? 113. ளகரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? 114. மேற்பல் சீழுதட்டைப் பொருந்தப் பிறக்கும் எழுத்து எது? 115. ஆய்தத்திற்குப் பிறப்பிடம் யாது? 116. ஆய்தவெழுத்து என்ன முயற்சியாற் பிறக்கும்? 117. ஆய்தமல்லாத சார்பெழுத்துக்கள் எந்த இடத்தால் எந்தமுயற்சியாற் பிறக்கும்? 118. பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்ட எழுத்துக்களுள் ஒன்றற்கொன்று சிறிதாயினும் முயற்சி வேறுபாடில்லையோ? 119. உயிர்மெய்யெழுத்தாவன எவை? 120. உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்து எத்தனை? 121. உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து எத்தனை? 122. உயிர்மெய்வல்லெழுத்து எத்தனை? 123. உயிர்மெய் மெல்லெழுத்து எத்தனை? 124. உயிர்மெய்யிடையெழுத்து எத்தனை? 125. உயிர்மெய்யிலே உயிர்மாத் திரமொலிக்குமோ மெய்யும் ஒலிக்குமோ? 126. குறுகாத ஆய்தம் எதனால் எட்டாயின? 127. உயிரளபெடை எதனால் இருபத்தொன்றாயின? 128. ஒற்றளபெடை எதனால் நாற்பத்திரண்டாயின? 129. குற்றியலிகரமாவது யாது? 130. குற்றியலுகரமாவது யாது? 131. குற்றியலுகரம் எத்தனைவகைப்படும்? 132. குற்றியலுகரம் எத்தனை? 133. முற்றியலுகரம்

- (மொழி முதலிடை சடைகளில்) எவ்விடத்து வரும்? 134. ஈற்றில் வரு
 ம் முற்றியலுகரத்திற்கும் குற்றியலுகரத்திற்கும் வேறுபாடென்னை?
 135. ஈற்றில் வராந குற்றியலுகரம் ஒன்றுண்டு அதற்கு உதாரணம்எது?
 136. குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும் ஒரு சொல்லிலே வருமோ?
 137. ஐகாரக்குறுக்கமாவதியாது? 138. ஔகாரக்குறுக்கமாவ தியாது?
 139. ஐகார ஔகாரங்கள் எப்பொழுது குறுகாமலிருக்கும்? 140. மகர
 க்குறுக்கமாவதியாது? 141. மகரக்குறுக்கம் எத்தனை? 142. ஆய்தக்குறு
 க்கமாவதியாது?

— 0 —

டு. உருவம்.

கூசு. தொல்லை வடிவின் வேலலா வெழுத்துமாண்
 டெய்து மெகர வொகரமெய் புள்ளி.

இ - ள். எல்லாவெழுத்தும் தொல்லை வடிவின் - எல்லாவெழுத்துக்க
 ளும் பல வேறுவகைப்பட எழுதி வழங்கும் பழைய வடிவினையுடையன
 வாம்,—ஆண்டு - அப்படி வழங்குமிடத்து,—எகரம் ஓகரம் மெய் புள்ளி எ
 ய்தும்,—எகரமும் ஓகரமும் மெய்களும் புள்ளியைப் பெறும். எ - று.

உ - ம். அ - ஆ, க - கா, முதலியன தொல்லைவடிவின். எ - ஓ எ - ம் க் - ங் ச்
 ளு - ள் ண் - த் - ன் - ப் - ம் - ய் - ல் - வ் - ழ் - ள் - ற் - ன் - எ - ம் - வரும்.

ஆயினும் இக்காலத்தில் எகர வொகரங்கள் எழுதப்படுதல் அவ்வாறன்
 றென வறிக. பவணந்திமுனிவர் நன்னூற்செய்த காலத்தில் எகர வொகரங்க
 ளுக்குப் பேதந் தோன்றாமல் அவ்விரண்டனையும் ஒரே வடிவாகவும், ஓகர
 வொகரங்களுக்குப் பேதந்தோன்றாமல் அவ்விரண்டனையும் ஒரேவடிவாகவும்,
 பதினெட்டு மெய்களுக்கும் அகரவயிரொடு கலப்புற்ற பதினெட்டு உயிர்
 மெய்களுக்கும் பேதந் தோன்றாமல் முறையாக அவ்வவற்றை ஒரேவடிவாக
 வும் எழுதி வழுவாக வழங்கும் வழக்கம் நிகழ்வுற்றதாதலின் அதனை நீக்கி
 த்திமாற்றமின்றி வழங்குவித்தற்பொருட்டு எய்துமெகரவொகரமெய்புள்ளி
 என்றார். பேதந் தோன்றா செழுதப்பட்டமையைப் பழைய கையெழுத்துப்
 பிரதிகளிலும், தற்காலக் கையெழுத்துக் கடிதவாசகங்களிலு மின்றுங் காண
 லாம். தற்காலத்தில் மெய்களுக்கும் அவ்வுயிர் மெய்களுக்கும் பேதந் தோ
 ன்ற மெய்கள் புள்ளியிடப்படுகின்றன வேனும் எகரவொகரங்கள் புள்ளியி
 டப்படவில்லை. எகர வொகரங்களுக்குப் பேதந் தெரிய எகரத்தின் கீழிழிந்
 தகீற்றை இடப்புறத்தே சிறிது மடக்கி நீட்டியும், ஓகர வொகரங்களுக்குப்
 பேதந் தெரிய கீழிழிந்து மேனோக்கிய கீற்றைச் சழித்தும் எழுதி வழங்கு
 கின்றனர். ஆய்தத்தைச் சிறுபான்மை கூ இவ்வுருவமாயும் வழங்குகின்றனர்.
 'பழையன கழிதலும் புதியன புருதலும், வழுவல காலவகையினுனை' எ - ம்
 'இறந்ததுவிலக்கல்' எதிரதுபோற்றல்' எனவுங் கூறியிருத்தலால் இவ்வழக்க
 ந் - தள்ளப்படாது கொள்ளப்படும். (சூ)

— 0 —

௬. மாத்திரை.

[எழுத்துக்களின் மாத்திரை.]

௬௬. மூன்றுபி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே
குறிலோ டையெளக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றி உக் குறுக்க மாய்தங்
கால்குறண் மஃகா னுய்த மாத்திரை.

இ - ள். உயிரளபு (மாத்திரை) மூன்று (ஆம்) - உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றாம், - நெடில் (மாத்திரை) இரண்டாம் - நெட்டெழுத்திற்கு மாத்திரை இரண்டாம், - குறில் ஐ (க்குறுக்கம்) ஒளக்குறுக்கம் ஒற்றளபு (மாத்திரை) ஒன்றே (ஆம்) - குற்றெழுத்திற்கும் ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஒற்றளபெடைக்கும் தனித்தனி மாத்திரை மூன்றாம், - ஒற்று இ (க்குறுக்கம்) உக்குறுக்கம் ஆய்தம் (மாத்திரை) அரை (ஆம்) - மெய்யெழுத்திற்கும் குற்றியலிகரத்திற்கும் குற்றியலுகரத்திற்கும் முற்றய்தத்திற்கும் தனித்தனி மாத்திரை அரையாம், - குறன் மஃகான் (குறள்) ஆய்தம் மாத்திரை கால் (ஆம்) - மகரக்குறுக்கத்திற்கும் ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும் தனித்தனி மாத்திரை காலாம். எ - று.

மேலே 'உயிரளவாய்' என்றதனால் இங்கே உயிர்மெய்க்கு மாத்திரை கூறாதொழிந்தார். இது உரைத்தாமென்னுமுத்தி.

“செறாஅய் வாழிய நெஞ்சு” என்பதில் மூன்றுமாத்திரையாய்வந்த அளபெடையெனக்கொள்ளின் செறாஅய் என்பது புளிமா என்னுஞ்சீரா குமாதலின், பின்வந்த வாழிய என்னும் கூவிளம் ஆகிய சீருடனே கூடி நேரொன்றாசிரியத்தனையாய் வெண்பாவில் வெண்டனையல்லது பிறதனை வரலாகாது என்னும் விதிக்கு மாறாதலால், செப்பலோசை குறையாமைப்பொருட்டு நான்குமாத்திரையாய் அளபெழுந்து வெண்டளை பிழையாது வந்தது. ௬௬ ம் சூத்திரவுரையை நோக்குக.

மொழிமுதற்கண் ஐகாரக்குறுக்கம் ஒன்றரைமாத்திரையாயும், ஏனையிடங்களில் ஒருமாத்திரையாயும், ஒளகாரம் மொழிமுதற்கண் ஒன்றரை மாத்திரையாயும் குறுகுமென்பது உய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவ்வாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்ளாவிடின், “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென்றின்புறுவர், வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல், வைகலை வைத்துணரா தார்.” எ - ம் “கைவேல்களற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்ய்வேல் பறியா நகும்” எ - ம் “ஒளவிய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான், கேடு நினைக்கப் படும்” எ - ம் வரும் இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணமின்றாய் முடியும்.

உயிரளபெடை நான்குமாத்திரையவாதலும், ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கங்கள் ஒன்றரைமாத்திரையவாதலும் ஆரிடத்துள்ளும் ஆரிடப்போலியுள்ளுஞ் சிறுபான்மை வந்து செய்யுள்வழுவமைதியாய் முடிதலின் அவற்

றையொழித்து, எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்து பெருவழக்காய் வருவன மூன்றுமாத்திரையும் ஒருமாத்திரையுமாதலின் 'மூன்றுயிரளபு' என்றும் 'ஒன்றேருறிலோடை ஒளக்குறுக்கம்' என்றுங் கூறினார். (சச)

[மாத்திரை இன்னதென்பது.]

க00. இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை.

இ - ள். மாந்தர் இயல்பு எழும் இமை நொடி - மனிதருடைய இயல்பாகவுண்டாகுகின்ற சுண்ணிமைத்தற்பொழுதாவது கைநொடித்தற்பொழுதாவது, —மாத்திரை - ஒருமாத்திரையென்னுங்கால வரையறையாம்.

இந்த அளவு கருவியை 'மூன்றுயிரளபு' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு முற்கூறாது பிற்கூறியது பின்னதுநிறுத்தவென்னுமுத்தி. (ச00)

[மாத்திரைக்குப் புறனடை.]

க0க. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலும்
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

இ - ள். ஆவியும் ஒற்றும் - முதலுஞ் சார்புமாகிய உயிரெழுத்துக்களும் அவ்விருவகையான மெய்யெழுத்துக்களும், —இசை விளி பண்டமாற்று ஆதியின் - இராகமும் அழைத்தலும் பண்டமாற்றக்கூறுதலு முதலியவைகளிடத்து, —அளவு இறந்து இசைத்தலும் மேவும் - முன்சொன்ன அளவைக்கடந்து மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும். எ - று.

ஆதியென்றதனால் முறையீடு, புலம்பல் முதலியனவுங் கொள்க.

இராகத்தில் அளவிறந்தொலிக்கும்போது உயிர் பன்னிரண்டு மாத்திரையீராகவும், ஒற்றுப் பதினொருமாத்திரையீராகவும் ஒலிக்குமென்றார் இசைநூலார். இது பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதவென்னுமுத்தி.

இச்சூத்திரம் 'இயல்பெழும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தைத் தழுவாது அதற்குமுன் நின்ற 'மூன்றுயிரளபு' என்னுஞ் சூத்திரத்தைத் தழுவி நின்ற திணிலே தவளைப்பாய்த்து என்னுநிலை. (ச0க)

பரிசேஷவினாக்கள்:—I43. உயிரளபெடை எத்தனைமாத்திரை பெறும்? I44. குற்றெழுத்திற்கு மாத்திரை எவ்வளவு? I45. நெட்டெழுத்திற்கு மாத்திரை எவ்வளவு? I46. அரைமாத்திரை ஒலிக்கும் எழுத்துக்கள் எவை? I47. மகரக்குறுக்கத்திற்கோ ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கோ மாத்திரை அதிகம்? I48. ஒற்றளபெடைக்கு எத்தனை மாத்திரை? I49. அதிகமாக ஒலிக்கும்போது இராகத்தில் உயிரெழுத்து எத்தனை மாத்திரைவரை ஒலிக்கும்?

எ. முதனிலை.

[மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுத்துக்கள்.]

க0௨. பன்னீ ருயிருங் கசநந பமவய
ஞஙவீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

இ - ள். பன்னீருயிரும் - பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும்,—
கசநநபமவயஞங ஈரைந்து உயிர்மெய்யும் - உயிரேறிய ககர
முதல் ஙகரமீ ராகச்சொல்லப்பட்ட பத்து மெய்யெழுத்துக்களும்,—மொ
ழிமுதல் - சொல்லுக்குமுதலாகும். எ - று.

உ - ம். அணி, ஆடை, இலை, ஈகை, உடல், ஊடல், எடு, ஏடு, ஐயம், ஒ
தி, ஒதி, ஒளவியம். எ - ம் கனி, காய், சனி, சாடி, தளிர், தாய், நல
ம், நாகம், படை, பால், மலை, மாலை, வனம், வாடை, யவனர், யா
னை, குமலி, ஞாலம், அங்ஙனம் எ - ம் வரும். மெய்கள் உயிரொடு
கூடியன்றி உயிர்போலத் தனித்து முதலாகமாட்டாமையால் உயிர்
மெய்யென்றார். இது இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதவென்னுமுத்தி.
ஈரைந்து என்பது உயிரென்பதைத் தொடராமல் மெய்யென்பதைத்
தொடர்ந்துவந்தது. எந்தஎந்தமெய் எந்தஎந்த உயிரொடு கூடி முத
லாகுமென்பதைப் பின்வருஞ் சூத்திரங்களால் வரையறுக்கின்றார்.

[பொதுவிதியாற் கூறப்பட்ட முதலாகுமெழுத்துக்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

க0௩. உ ஊ ஒ ஓ வலவொடு வம்முதல்.

இ - ள். உ ஊ ஒ ஓ அவ ஒடு - உ, ஊ, ஒ, ஓ, என்னுநான்கும் அவ்
வாத எட்டியிரோடும்,—வ முதல் - வகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும்.

உ - ம். வளி, வாழை, விடை, வீடு, வெளி, வேளை, வையம், வெளவால்
எனவரும். உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிரோடும் வகரமெய் மொழி
க்கு முதலாகமாட்டாதென்றறிக. (சௌ)

க0௪. அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள யம்முதல்.

இ - ள். அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள (ஒடு) - அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள என்னும் ஆ
று உயிரோடுங்கூடி,—ய முதல் - யகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் ஒடு இங்கே வருவிக்கப்பட்டது.

உ - ம். யவனர், யானை, யுகம், யுகி, யோகி, யௌவனம் எனவரும்.
இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஒ என்னும் ஆறுயிரோடும் யகரமெய் மொழிக்குமு
தலாகாதென்றறிக. (சக)

க0௫. அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகு ஞம்முதல்.

இ - ள். அ ஆ எ ஒவ்வோடு - அ ஆ எ ஒ என்னும் நான்கு உயிரோ
டும்,—ஞ முதல் ஆகும் - ஞகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும். எ - று.

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106

உ - ம். குமவி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று எனவரும்.

இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் எட்டுயிரோடும் ஞகரமெய் மொழிக்கு முதலாகாதென்பது கருத்து. ஆயினும், மிஞிறு என்னுஞ் சொல்லில் இரண்டாமெழுத்து முதலும் முதலெழுத்து இரண்டாவதுமாக நிலைமாறின இசைக்கணப்போலி மொழியாகிய ஞிமிறு என்பதில் ஞகரம் மொழிமுதலானது காண்க. இயற்கையான சொற்களில் முதலாகும் ஞகரமெய்யொடு கூடுமுயிரெழுத்துக்களைக் கூறுமிடத்து இகரத்தைச்சேர்க்காது விட்டார். ஞேயம் என்னும் வடமொழியில் ஞகரம் ஏகாரத்தொடு முதலானதுங் காண்க. (10)

க0கூ. சுட்டியா வெகர வினாவழி யவ்வை
ஒட்டி ஈவ்வு முதலா கும்மே.

இ - ள். சுட்டு - அ இ உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொற்களுக்கும், -யா (வினா) ஏகரவினா - யா என்றும் எ என்றும் வரும் வினாவிடைச்சொற்களுக்கும், -வழி - பின், -அவ்வை ஒட்டி ஈவ்வும் முதலாகும் - அகரத்தைச்சேர்ந்து ஈகரமெய்யுஞ் சொல்லுக்கு முதலாகும். ஏ - று.

உ - ம். அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யாங்ஙனம் எனவரும். ஈனமென்பது இடத்தையும், தன்மையையுமுணர்த்தும் நாநார்த்தபதம். (நாநார்த்தம் - பலபொருள்.) அகரமல்லாத மற்றப் பதினொரு உயிர்களோடுங் கூடி ஈகரமெய் முதலாக மாட்டாதென்றறிக. பத்துமெய்களுள் ஈகரம் மற்றவைபோல முதலாகாமல் அ, இ, உ, யா, ஏ என்னும் ஐந்திடைச்சொற்களுள் ஒன்றன்பின்னாக அகரத்தொடு கூடி வருமொழியிலே முதலாகுதலால் ஈவ்வும் என இழிவு சிறப்பும்மைகொடுத்துக் கூறினார்.

முதலாகாதென்பவருக்கு உடன்படுதலும், மறுத்தலுமாதலால் இது பிறர்த்தம்மதமேற்கொண்டு களைவு என்னுமதம்.

முதலாகுமென்ற பத்துமெய்களுள், வகரம் எட்டுயிரோடும், யகரம் ஆறுயிரோடும், ஞகரம் நான்குயிரோடும், ஈகரம் ஒருயிரோடும் கூடி மொழிக்குமுதலாகுமென்று வரையறைசெய்ததுபோல் க, ச, த, ந, ப, ம என்னும் ஆறுமெய்களும் இன்னவையொடு கூடி முதலாகுமென்று வரையறை செய்யாதது அவை பன்னிரண்டு உயிரொடுங் கூடி மொழிக்கு முதலாகுதலாலென்றறிக.

முறையிற்கூறாமல் ககரத்தின் பின்னிரண்டாவதாகக் கூறத்தகும் ஈகரத்தை ஈற்றில் வைத்தும், சகரத்தையடுத்துக் கூறத்தகும் ஞகரத்தை ஈற்றயலில் வைத்தும், ஈகர ஞகர யகரங்களுக்குப் பின் வைக்கத்தகும் வகரத்தை அம்மூன்றற்கும் முன்வைத்தும் பிறழக் கூறியது அவை மொழிமுதலாகும்போது கூடும் உயிரின் குறையும் மிகுதியும் ஆகிய விசேடம்பற்றியென்றுணர்க. எவ்வாறெனில்: பன்னிரண்டுகொடு மொழிக்குமுதலாகுங் க ச த ந ப ம என்னும் ஆறுமெய்களையும் முந்தியும், எட்

யிரோடு கூடி முதலாகும் வகாத்தை அவற்றின்பின்னும், ஆறயிரோடு கூடி முதலாகும் யகாத்தை அதன்பின்னும், நான்குயிரோடு கூடிமுதலாகும் ரகாத்தை அதன்பின்னும், ஒருயிரோடுகூடி முதலாகும் ஙகாத்தை அதன்பின்னுமாக வைக்கப்பட்டமையாம். (௫௧)

பரிசேஷவினாக்கள்:—150. மொழிக்கு முதலினிற்கும் எழுத்துக்கள் எவை? 151. பன்னிரண்டுகூடியிரோடும் மொழிக்கு முதலில் வரும் மெய்கள் எத்தனை? 152. வகாமெய் எத்தனையுயிர்களொடு மொழிக்குமுதலாகும்? 153. யகாமெய் எவ்வயிர்களொடு மொழிக்கு முதலாகும்? 154. ரகாமெய் எவ்வயிர்களொடு மொழிக்குமுதலாகும்? 155. ஙகாமெய் எவ்வயிரோடு மொழிக்கு முதலாகும்? 156. ஞிமிறு என்னுஞ் சொல்லில் ரகாமெய் இகாத்தொடு முதலானதைப்பற்றிச் சூத்திரத்திற்கு ரூதுவிட்டதென்னை?

அ. இறுதிநிலை.

[மொழிக்கிறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள்.]

க0௭. ஆவி ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய்
சாயு முகரநா லாறு மீறே.

இ - ள். ஆவி - (தனித்தும் மெய்யொடு கூடியும் வரும்) பன்னிரண்டுகூடியிர்களும்,—ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய் - இப்பதினொருமெய்களும்,—சாயும் உகரம் - குற்றியலுகரமுமாகிய,—நாலாறும் ஈறு - இருபத்தநான்குமுத்தும் மொழிக்கீறாகும் எ - று.

பின்வரும்புணர்ச்சியிலெடுத்தானுதற்பொருட்டுக் குற்றியலுகரத்தை வேராக எடுத்துத் தொகைகொடுத்தோதினார்.

உ - ம். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, அ, இ, உ, எ, ஓ, எ - ம் விள, பலா, கரி, தீ, கடு, பூ, சே, தை, கோ,கௌ, எ - ம் உரிஞ், மண், பொருந், மர்ம், பொன், வேய், வேர், வேல், தேவ், வீழ், வான், அஃகு, எ - ம் வரும். (௫௨)

[ஈறுவன சிலவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

க0௮. குற்றயி ர ளபி னீற மெகர
மெய்யொடே லாதொந் நவ்வொ டாமெளக்
ககர வகாமோ டாகு மென்ப.

இ - ள். குற்றயிர் அளபின் ஈறும் - குற்றயிரைந்தும் (கெட்டுயிர்) அள்பெடுக்கும்போது (வரிவடிவிலே அறிகுறியாகத்) தனித்த ஈறாகும்,—எகரம் மெய்யொடு ஏலாது - எகரவுயிர் மெய்யொடு கலந்தீறாகாது,—ஒ நவ்வொடு ஆம் - ஒகரம் நகாமெய்யொன்றுடன் கலந்து ஈறாகும்,—ஒன ககர வகாமோடு ஆகுமென்ப - ஒளகாரம் ககாமெய்யொடும் வகாமெய்யொடுங் கலந்தீறாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ - ம். ஆ அ வளிய, ஈ இ ரிரை, தூஉந்திரை, மே எ வலை, ஒ ஓ வழக்
கும் எனக் குற்றயிணைந்தும் அளபெடையில் அறிகுறியாயீராயி
ன. இவற்றை “ஆ அ வளியவலவன்றன்பார்ப்பினே, ட இ ரிரையுங்
கொண்டிரைப்பள்ளியுட், டீ உந் திரையலைப்பத்துஞ்சாதிறைவன்
ரேள், மே எ வலைப்பட்டநம்போனறுதுதால், ஒ ஓ வழக்குந்துயர்”
என்னுங் கவியிற் காண்க.

கொ, கௌ, வெள, எனவரும். நொ - துன்பப்படு. கௌ . வாயாற்
பற்று. வெள - கொள்ளையிடு.

இன்னும் “ஏ ஓ எனுமுயிர் ஞகாரத்திலை. இ - ள். ஏ ஓ என்று சொ
ல்லப்படுமுயிர்கள் ஞகாரமெய்யொடு கூடியீராகமாட்டா என்பது. என்றும்
ஊகாரம் நகரவொற்றேடும் வகரவொற்றேடும் ஈராகாத என்றும் ஆ
சிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய சில வரையறைகளையுநோக்கி உலகவழக்கு
ச் செய்யுள்வழக்குக்களையு மாராய்ந்து ஈராகும் உயிர்களுள் வரையறை
பெறாதன தத்தமக்கேற்ற மெய்களோடு கூடியீராகுமென்று அறிக. தா
மேயீராதலன்றிக் குற்றயிர் அளபினுமீராம் என்று உம்மைகொடாடொ
ழிந்தார் அறிகுறி மாத்திரமாய் நின்ற இவற்றொடு தனித்தீரையொலிக்கு
ம் அவற்றைச் சேர்த்தெண்ணுதல் தகுதியன்றென்பது கருதி. முதல் சா
ர்பு என எடுத்துக்கொண்ட எல்லா எழுத்துக்களும் உயிர், மெய், ஆய்த
மென மூவகையாய் அடங்குதலால் இவற்றுள் முதலுமீறுமாகாத ஆய்த
த்தை ஒழித்து நின்ற இரண்டையும் உயிர்முதல் மெய்முதல் உயிரீறு
மெய்யீறு என வகுத்துக்கொண்டார் இனிவரும் புணர்ச்சிவிதி யடங்குத
ற்கென்றறிக. (௫௯)

௧0௯. நின்றநெறி யேயுயிர் மெய்முத லீறே.

இ - ள். உயிர்மெய் முதலீறு - உயிர்மெய்யெழுத்திற்கு முதலும்
ஈறும்,—நின்ற நெறியே - ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னுமாக
அது ஒலித்துநின்ற நெறியேயாம். எ - று.

‘புள்ளிவிட்டவ்வொடு’ என்னுஞ் சூத்திரத்தில் ‘ஒற்றுமுன்னாய்வரு
முயிர்மெய்’ என்று முற்கூறினாராதலின் நின்றநெறியே என்றார். மெய்
இடப்புறமாய் முன்னும் உயிர் வலப்புறமாய்ப் பின்னும் நின்று கலந்த
போது உண்டாயினது உயிர்மெய்யென்பது பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்கு
தலால் நின்றநெறியேயென்றொரெனினுமாம்.

கலப்புற்ற உயிர்மெய்க்கு முதலீறு இவ்வாறாமெனவே உயிரும் ஒ
ற்றும் ஆய்தமுதலிய ஒன்பது சார்பெழுத்துக்களும் கலப்புறாத தனித்த
னியெழுத்தாதலால் அவற்றிற்கு முதலு மீறும் அதுஅதுவேயென்பதும்
அருத்தாயத்தியர்ற் கூறினாம். இது, எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல் எ
ன்னுமுத்தி. இப்படியன்றி விளங்கச்சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் சொல்
லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தலென்னுமுத்தி.

முன்பு மொழிக்குமுதலு மீறுங் கூறியவற்றுள்ளும், பின்பு இடைநிலை, போலி, பதம், புணர்பு என்பவற்றுள்ளும் உயிர்மெய்யைப் பிரித்துத் தனிமெய்யுந் தனியுயிரும்போல வைத்து இலக்கணங்கூறலால் மொழிக்கு மு்தலுமீறுங் கூறியதன்றி எழுத்திற்கும் முதலுமீறுங் கூறினாரெனக்காண்க. எண்ணிலக்கணத்துள் இயைபுபற்றி ஒரெழுத்தாக மதித்துக் கூறிய உயிர்மெய்யை இங்கே இரண்டெழுத்தாக வைத்து இலக்கணஞ் சொன்னதென்னெனின் ஒற்றொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகியொலிக்கும் வேறுபாடு கருதியென்க. இச்சூத்திரம் சிங்கநோக்கம்.

பரிசுஷ்வினாக்கள்:—157. மொழிக்கிறதெனினிற்கும் எழுத்துக்கள் எவை? 158. குற்றுயிர் அளபெடையீராகும்போது அறிகுறியாயே நிற்குமோ ஒலித்தநிற்குமோ? 159. மெய்யுடனீராகாத உயிர் எது? 160. எந்தமெய்யொடு ஒகாரம் ஈராகும்? 161. ஒளகாரம் எத்தனைமெய்யுடனீராகும்? 162. உயிர்மெய்க்கு முதல் யாது ஈறியாது? 163. உயிர்கள் மெய்யொடு கலந்து ஈராகுமோ தனித்தீராகுமோ?

— 0 —

கூ. இடைநிலைமயக்கம்.

கக0. க ச த ப வொழித்த வீரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழுவொழித் தீரெட்
டாகுமில் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

இ - ள். க ச த ப ஒழித்த ஈரேழன் கூட்டம் மெய்ம் மயக்கு (ஆகு) - (பதினெட்டு மெய்களிற்) க ச த ப என்னு நான்கையு நீக்கிய பதினான்குமெய்களும் பிறமெய்களொடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலைமெய்ம் மயக்கமாம்,—ர ழ ஒழித்த ஈரெட்டு (க்கூட்டம்) உடனிலை (மெய்ம்மயக்கு) ஆகும் - (பதினெட்டுமெய்களில்) ர ழ என்னுமிரண்டனையுநீக்கி மற்றைப் பதினாறு மெய்களுந் தம்மொடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாகும்,—இவ்விருபால் மயக்கும் மொழி இடை. மேவும் - இவ்விருவகை மயக்கமுந் தன்மொழிக்கு நடுவிலுந் தொடர்மொழிக்கு நடுவிலும் வரும்,—உயிர்மெய் மயக்கு அளவின்று - உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடனுயிருமாய் மாறி மயங்கும் உயிர்மெய்மயக்கத்திற்கு வரையறையில்லை வேண்டியவாறே மயங்கும். எ - று.

இடைநிலையெனினும், கூட்டமெனினும், மயக்கம் எனினும், (எழுத்துக்கள் அடுத்துநின்றவெனினும்) ஒக்கும். இடைநிலையாவது: தனி மொழியிலும் தொடர்மொழியிலும் இரண்டெழுத்துப் பொருந்தும் பொருத்துவாயாம். வாய் என்பது இடம்.

பின் உடனிலை என்றதனால் முன்னதுவேற்றுநிலை என்பது பெறப்பட்டது. உடனிலைமயக்கமாவது தன் மெய்யொடு அடுத்துநிற்பது. வேற்றுநிலைமயக்கமாவது பிறமெய்யொடு அடுத்துநிற்பது என்னுமிலக்கண

ங்ஊச் சிறப்புவிதிகளா லரிஈ. உ - ம். அல்வி, என லகரமெய்யும் விகரத்திலிருக்கிற லகரமெய்யும் அடுத்து நின்றல் கண்டு உடனிலைமெய்யம்மயக்கமின்னதென்றறிக. கற்பு, நட்பு என றகரமெய்யும் புகரவுயிர்மெய்யிலிருக்கிற பகரமெய்யும் அடுத்துநின்றலும், டகரமெய்யும் புகரவுயிர்மெய்யிலிருக்கிற பகரமெய்யும் அடுத்து நின்றலுங்கண்டு வேற்றுநிலைமெய்யம்மயக்கமின்னதென்றறிக. அவ் என்பதில் முன்னின்ற அகரவுயிருடனே பின்னின்ற லகரமெய் மயங்கினது. கா என்பதில் பின்னின்ற ஆகரவுயிருடனே ககரமெய் மயங்கி யுயிர் மெய்யாயிற்று. இவ்விரண்டும் உயிர்மெய்யம்மயக்கமெனப்படும் என்றுணர்க. உயிருமுயிரு மயங்குதலில்லையென்றறிக. உயிர்மெய் மயக்களவின்றே யென்றாரேனும் சிறுபாண்மை வரையறையுண்டென்பது 'ரழுத்தனிக்குறிலணையா' என்று பின் கூறப்படுதலாலறிக. பதினெட்டு மெய்களுள்ளே க்ச்ச் த்ப் என்னு நான்குமெய்களும் உடனிலையாகமாத்திரம் மயங்குவன. உ - ம். செக்கு, கச்சு, பத்து, செப்பு எனவரும். ஆப்தன் என்பதில் பகரமெய் தகரமாகிய பிறமெய்யொடு மயங்கவில்லையோ வெனின், அது வடமொழி யுச்சாரணந்தோன்ற அவ்வாறெழுதப்பட்டதன்றித் தமிழ்நடையன்றென்க. தமிழில் ஆத்தனென்றவரும். ரீழ் என்னுமிரண்டுமெய்களும் வேற்றுநிலையாகமாத்திரம் மயங்குவன. உ - ம். சேர்தல், வாழ்தல் எனவரும்.

ங் ஞ் ட் ண் ன் ம் ய் ல் வ் ள் ற் ன் என்னுயிப் பன்னிரண்டு மெய்களும் உடனிலையாகவு மயங்குவன; வேற்றுநிலையாகவு மயங்குவனவாம். உ - ம். அங்ஊம், அங்கு; மஞ்சை, மஞ்சு; வட்டம், வட்கல்; வண்ணம், வண்டு; வெந்நீர், வேந்து; அம்மை, அம்பு; வெய்யர், வெய்து; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்யாது; கொள்ளல், கொள்க; கற்றல், கற்பு; அண்ணை, அன்பு எனவரும். ஆகவே க்ச்ச் த்ப் ஞ் ட் ண் ன் ம் ய் ல் வ் ள் ற் ன் என்னும் பதினாறுமெய்களும் உடனிலைமயக்கத்தில் வரும் எனவும் ரீழ் ங் ஞ் ட் ண் ன் ம் ய் ல் வ் ள் ற் ன் என்னும் பதினான்குமெய்களும் வேற்றுநிலைமயக்கத்தில் வருமெனவும் உய்த்துணர்க. பிறமெய்களில் எவ்வெவற்றொடு மயங்குமென்னும் வரையறை பின் கூறப்படும்.

உடனிலை வேற்றுநிலைமயக்கங்களுக்கு உதாரணங்கள் பின் வருமாயினும் அவற்றின்விளக்கம் இச்சூத்திரத்திலமைதற்பொருட்டு இங்கே வேண்டிய அளவிற்கு கூறப்பட்டன, (ருரு)

[வேற்றுநிலை மெய்யம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

ககக. றும்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

இ - ன். ற முன் க ஆம் - றகரமெய்யின்முன் ககரம் மயங்கும், — வ முன் யவ்வே (ஆம்) - வகரமெய்யின்முன் யகரம் மயங்கும். ஏ - று.

முன் என்றது இடமுன்னாகிய வலப்பக்கத்தை.

உ - ம். கங்கன் ஏ - ம் தெவ்யாது எனவும் வரும். (ருசு)

ககஉ. ஞநமுன் தம்மினம் யகரமொ டாகும்.

இ - ள். ஞ ந முன் தம்மினம் யகரமொடு ஆகும் - ஞகர நகர மெய்களின் முன் அவற்றிற் கினமாகிய சகர தகரங்களும் யகரமும் மயங்கும்.

ஞகரமெய்யின்முன் சகரமும் யகரமு மயங்கும்; நகரமெய்யின்முன் தகரமும் யகரமு மயங்கும் என்று தெளிக.

உ - ம். கஞ்சன், உரிஞ்யாது எ - ம், கந்தன், யொருந்யாது எனவும் வரும்.

ககங். டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

இ - ள். ட ற முன் - டகர றகரமெய்களின்முன், - க ச ப மெய் உடன் மயங்கும் - க ச ப என்னு மூன்று மெய்களும் இணங்கி மயங்கும். எ - று.

உ - ம். கட்கம், கட்சி, திட்பம் எ - ம். கற்க, கற்சிரூர், கற்ப எ - ம் வரும்.

ககச. ணனமுன் னினங்கச ரூபமய வவ்வரும்.

இ - ள். ணனமுன் - ணகர னகர மெய்களின்முன், - இனம் - அவற்றிற்கினமாகிய டகர றகரங்களும், - க ச ரூ ப ம ய வ வரும் - க ச ரூ ப ம ய வ என்னு மேழுமெய்களும் மயங்கும். எ - று.

ணகர மெய்யின்முன் ட க ச ரூ ப ம ய வ என்னுமெட்டும், னகரமெய்யின்முன் ற க ச ரூ ப ம ய வ என்னுமெட்டும் மயங்குமென்று தெளிக.

உ - ம். விண்டு, வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்குமலி, வெண்பலி, கண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது எ - ம் மன்றல், புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பயிர், பொன்மலர், பொன்யாது, பொனவிலை எ - ம். வரும். (௫௯)

ககடு. மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

இ - ள். ம முன் பயவ மயங்கும் என்ப - மகரமெய்யின்முன் பயவ என்னு மூன்று மெய்களும் மயங்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ - ம். கம்பன், கலம்யாது, கலம்வலிது எனவரும். (௬௦)

ககசூ. யரழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

இ - ள். ய ர ழ முன்னர் - ய ர ழ என்னு மூன்றுமெய்களின்முன், - மொழிமுதல் மெய் வரும் - மொழிக்குமுதலாக நின்ற பத்துமெய்களும் மயங்கும்.

சுருங்கச்சொல்ல வென்னு மழகுபற்றி மொழிமுதன்மெய்வரும் என்று கூறியதினால் யகரவொற்றின்முன் யகரம் மயங்குகிற உடனிலை மயக்கமும் இவ்வேற்று நிலை மயக்கத்துள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்டது. ஆதலின், யகரத்தின்முன் யகர மயங்குதலை இவ்விடத்துக் கொள்ளாது விலக்கிவிடுக.

உ - ம். வேய்கடிது, வேய்சிறிது, வேய்ஞான்றது, வேய்தீது, வேய்நீண்டது, வேய்பெரிது, வேய்மாண்டது, வேய்வலிது, வேய்ங்குழல் எ-ம் வேய்கடிது, வேய்சிறிது, வேய்ஞான்றது, வேய்தீது, வேய்நீண்டது, வேய்பெரிது, வேய்மாண்டது, வேய்யாது, வேய்வலிது, ஆர்ங்கோடு எ-ம் வீழ்கடிது, வீழ்சிறிது, வீழ்ஞான்றது, வீழ்தீது, வீழ்நீண்டது, வீழ்பெரிது, வீழ்மாண்டது, வீழ்யாது, வீழ்வலிது, பாழ்ங்கிணறு. எ - ம் வரும். (௬௧)

கக௭. லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே.

இ - ள். லளமுன் கசப வய ஒன்றும் - லகரமெய்யின்முன்னும், லகரமெய்யின்முன்னும் கசப வய எனனுமிவ்வைந்தும் மயங்கும். எ-று.

உ - ம். வேல்கடிது, வேல்சிறிது, வேல்பெரிது, வேல்வலிது, வேல்யாது. எ - ம் வாஸ்கடிது, வாஸ்சிறிது, வாஸ்பெரிது, வாஸ்வலிது, வாஸ்யாது. எ - ம் வரும். (௬௨)

[உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்தின் சிறப்புவிதி.]

கக௮. ரழவலலன தம்முற் றுமுட னிலையும்.

இ - ள். ரழ அல்லன - ரகர முகர மல்லாத பதினாறுமெய்களும், - தம்முன் தாம் உடனிலையும் - தமக்குமுன் தாம் உடனினு மயங்கும். எ - று.

அந்த அந்த மெய்க்குமுன்னே அந்த அந்தமெய் இணங்கிநிற்கும் என்றறிக.

உ - ம். அக்கம், அங்ஙனம், அச்சம், அஞ்ஞானம், பட்டம், அண்ணம், அத்தம், அந்நீர், வெப்பம், அம்மை, வெய்யர், வல்லி, தெவ்வர், வள்ளல், அற்றம், புன்னை. 'க ச த ப வொழித்த' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'உடனிலைரழவொழித்தீரெட்டாகும்' என்றதினால் உடனிலை மெய்ம்மயக்கங்கூறப்பட்டதே பின்னுமிச்சூத்திரத்தாற் கூறியதென்னையெனின்; அங்கே உடனிலைமெய்ம்மயக்கத்திற்குரிய எழுத்துகளிவையென்றார். உடனிலைமயக்கமாவது தனக்குமுன் தான்மயங்குதல் என்னு மிலக்கணம் ஈண்டே விளக்கினரென்றறிக. (௬௩)

[தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாக மயங்குவனவும், தனிக்குறிலின்பின் மொழிக்குறுப்பாக மயங்காதனவும்.]

கக௯. யரழவொற் றின்முன் கசதப ங்ஞரம ஈரொற் றும்ரழத் தனிக்குறி லணையா.

இ - ள். ய ர ழ ஒற்றின்முன் - ய ர ழ என்னுமுன்றுமெய்களின்முன்னும், - க ச த ப ங்ஞ ர ம - இவ்வெட்டிமெய்களும், - ஈரொற்று ஆம் - (தனிமெய்யும் உயிரேறிய மெய்யுமாக மயங்குதலுமல்லாமல்) இரண்டுமொற்று

கவும் மயங்கிநிற்கும்,—ரழ - (உயிர்மெய்யக்கத்தள்) ரகரவொற்றும் மகரவொற்றும்,—தனிக்குறில் அணையா - (மொழிக்கு அங்கமாக) தனித்தகுற்றெழுத்தின்பின்வந்து மயங்கா. எ - று.

உ - ம். வேய்க்குறை, வேய்ச்சிறை, வேய்த்தலை, வேய்ப்புறம், வேயங்குழல், தேயஞ்சது, காயந்தது, வேயம்புறம் எ - ம்

வேர்க்குறை, வேர்ச்சிறை, வேர்த்தலை, வேர்ப்புறம், சார்ங்கம், ஈர்ஞ்சனை, நேர்ந்தனம், கூர்ப்பகழி. எ - ம்

வீழ்ச்சிறை, வீழ்ச்சிறை, வீழ்த்தலை, வீழ்ப்புறம், பாழங்கிணறு, பாழஞ்சனை, வாழந்தனம், பாழம்பதி. எ - ம் வரும்.

வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது என்பவற்றில் முறையே யகரமெய்யும் ககரவுயிர்மெய்யிலிருக்கிற ககரமெய்யுமாகவும், ரகரமெய்யும் ககரவுயிர்மெய்யிலிருக்கிற ககரமெய்யுமாகவும், மகரமெய்யும் ககரவுயிர்மெய்யிலிருக்கிற ககரமெய்யுமாகவும் மயங்கினமை போலன்றி வேய்க்குறை என்பதில் யகரமெய்யும் ககரமெய்யும் ஆகிய இரண்டினே இவற்றின்பின் முன்றாவதாக குகரவுயிர்மெய்யிலிருக்கிற ககரமெய்யும் மயங்கின. இரண்டு தனிமெய்களும் ஒரு உயிர்மெய்யுமாக மயங்கின என்றவாரும். இப்படியே மற்றவைகளையு நோக்கி ஈரொற்றாய் மயங்கினமையறிக.

ஈரொற்றுமாம் என உம்மைகொடாது சூத்திரித்தார் யரழ என்னு மூன்று மெய்களின் மூன்றும் நகரம் ஈரொற்றாயன்றி ஓரொற்றுமுயிர்மெய்யுமாக மயங்குதலின்மையின் அதற்கும் பொருத்தமாதற்பொருட்டு.

ஈரொற்றும் என்பது இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை தொக்கதெனக்கொள்ளின் ஏற்புழிக்கோடலால் ஓரொற்றுமுயிர்மெய்யுமாய் மயங்காதனவற்றை விலக்கி ஏனையவற்றைக்கொள்க.

ரகரமெய்யும் மகரமெய்யுந் தனிக்குற்றெழுத்தின்பின் வரப்பெற்றமொழிகள் தமிழிலில்லாமையால் ரழத் தனிக்குறில்ணையா என்றார் என்றது 'உயிர்மெய்யக்களவின்னே' என்று முற்கூறப்பட்ட உயிர்மெய்யு மயக்கத்திற்குச் சிறிது வரையறையுமுண்டென்பது உணர்த்தியவாரும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும் "ரகார மகாரங் குற்றொற்றுகா." என்று கூறினார். கூறினரேனும், அர்த்தம், அர்க்கன், வர்க்கம், சர்க்கரை, கர்த்தபம், வர்த்தகம் என்று சில வடமொழிகள் 'ரவ்வழியுவ்வுமாம்' என்னும் விதியால் உகரம் பெறாமலும் வடமொழி மயமாய்த் தமிழில் உலகவழக்கினுஞ் செய்யுள் வழக்கினும் பயின்றுவருதல் காண்க,

உயிருமுயிரு மயங்குதலில்லையாதலின் அதனை ஒழித்து மெய்யுடன்மெய் மங்குதலை உடனிலை வேற்றுநிலையென்றிரண்டாக வகுத்தார்.

உயிருடன் மெய் மயங்குதலையும் மெய்யுடன் உயிர் மயங்குதலையும் உயிர்மெய் மயக்கமென்றுரைத்தார். இவைகளுமேயன்றி உயிருடன் ஆய் தமும் ஆய்தத்துடன் மெய்யுமயங்கு மயக்கமுமுண்டு: அது 'குறியதன்முன்னராய்தப்புள்ளி, உயிரொடுபுணர்ந்தவல்லாறன்மிசைத்தே' என்று ஆய்தத்தோற்றங்கூறிய முகத்தாலுணரப்படுமாதலின் வேராகக் கூறுதவிட்டார். (௬௪)

[செய்யுளில் ஈரொற்றாய் நிற்கும் எழுத்துக்கள்.]

௧௨௦. லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். ல ள மெய் திரிந்த ன னணமுன் மகாரம் - லகார ளகார வொற்றுத்திரிந்த ளகார ளகாரங்களின்முன்வரும் மகர வொற்று, — நைந்து ஈரொற்று ஆம் செய்யுளுள் - (முன்சொன்னபடி) குறுகி அந்த மெய்யொடு ஈரொற்றுடனிலையாம் பாட்டினுள். எ - று.

உ - ம். "திசையறுமீகானும்போன்ம்" எ - ம் "மயிலியன்மாதர்மருண்ம்"
எ - ம் வரும். (௬௫)

[முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகளுக்குப் புறனடை.]

௧௨௧. தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும்
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

இ - ள். தம் பெயர் மொழியின் - எழுத்துக்கள் தம்முடைய பெயரைச் சொல்லவருங்காலத்தில், — முதலும் மயக்கமும் - முதனிற்றலும் இடைநிற்றலும், — இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப - (முன்விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய) இந்தக்கிரமந்தவறுற்றும் நடைபெறும். எ - று.

முதலீநிலைநிலைகளுக்கு முன்விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவும் மொழியின்கண்வருமெழுத்துகளுக்காதலின், எழுத்துக்களுடைய பெயரை உச்சாரணத்தாற்கூறின் அப்பொழுது, (மொழிக்குமுதலாகுமென்ற எழுத்துக்களேயன்றி) முதலாகாத எழுத்துக்களும் முதலாகும்; அவற்றைநிலைமொழிவருமொழியாகப் புணர்க்குமிடத்து (இன்னதோடு இன்னது மயங்குமெனப்பட்ட எழுத்துக்களுமன்றி) விலக்கப்பட்ட எழுத்துக்களும் மயங்கும் என்று தெனிக.

இப்படியே விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துக்களும் முதலாகும் இடைநிற்றலாகுமெனவே ஈற்றிற்கு விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எழுத்துக்கள் ஈராகியும் வருமென்பது அருத்தாபத்தியால் அமைதலால் ஈறுமென மிகைபடக் கூறுதவிட்டார் சிறுபான்மையவாதலின்.

வ - று. "அவற்றுள், லளகான்முன்னர் யவவுந்தோன்றும்" என்றதில் லகரம் முதலாகியும், அவற்றுள் என்னுங் கூனிற்றுதி ளகரமெய்யொடு

மயங்கியும் நின்றது. செப்பெரிது என்பதில் எகரம் மெய்யொடுகடி யீராகி நின்றது.

எழுத்தை எடுத்து மொழிந்தமையால் முதலாகாதது முதலாகியும், மயங்காதது மயங்கியும், ஈராகாதது ஈராகியும் வந்தன. (சூசூ)

பரிச்சேஷ வினாக்கள்:—164. இடைநிலைமயக்கமாவதியாது? 165. இடைநிலைமயக்கம் எந்தனை வகைப்படும்? 166. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாவதியாது? 167. உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாவதியாது? 168. உடனிலை மயக்கத்திற்கேயுரிய மெய்கள் எவை? 169. வேற்றுநிலை மயக்கத்திற்கேயுரிய மெய்கள் எவை? 170. உடனிலையாகவும் வேற்றுநிலையாகவும் மயங்கும் மெய்யெழுத்துக்கள் எவை? 171. கா, அல், மீ, ஆன் என்பன எந்தமயக்கம்? 172. ஙகரமெய்யின் பின்னாக எந்தமெய் மயங்கும்? 173. றகரமெய்யின்பின் எந்தமெய் மயங்கும்? 174. மகரமெய்யின்பின்னாக வேற்றுநிலையாக மயங்கும் மெய்கள் எவை? 175. யகரமெய்யின்பின்னாக எந்தமெய் மயங்கும்? 176. லகர ளகர மெய்களின்பின் எந்த மெய்யெழுத்து மயங்கும்? 177. எந்தமெய்கள் தம்மொடுதாம் உடனின்று மயங்கும்? 178. எந்தமெய்களின்பின் எந்தமெய்கள் ஈரொற்றாய் மயங்கும்? 179. ணகரமெய்யின்பின் மகரம் ஈரொற்றாய் மயங்குதல் வழக்கிலா செய்யுளிலா? 180. தனிக்குறிற் கீழொற்றாய் மயங்காத மெய்கள் எவை? 181. மொழிக்குமுதலாகுமெனப்படாத எழுத்து முதலாதலும், மயங்குமெனப்படாத எழுத்து மயங்குதலும், ஈராகுமெனப்படாத எழுத்து ஈராகலும் எப்பொழுதாம்?

க௦. போலி.

[மொழியிறுதிப்போலி.]

கஉஉ. மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரின் னகரமோ உறழா நடப்பன வுளவே.

இ - ள். 'அஃறிணைப்பெயரின் இறுதி மகரம் - பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்களிடத்து ஈற்றிலே நின்ற மகரமெய், —னகரமோடு உறழா நடப்பன உள - னகரமெய்யொடு ஒத்துநடப்பனவுஞ் சிலவுள. எ - று.

மகரம் னகரத்தோடொத்தலாவது பெயரினிறுதியிலே மகரமெய் நின்ற விடத்து னகரமெய் வந்து நிற்பினும் பொருள் வேற்றுமையின்றி யொத்தலாம். இம்மகரம் குறிலிணைக் கீழ் மகரமென்றறிக.

உ - ம். அகம்=அகன்; நிலம்=நிலன்; பலம்=பலன்; கலம்=கலன்; அறம்=அறன் என வரும்.

அஃறிணைப் பெயரினிறுதி மகரம் னகரத்துடனொத்து நடவாதன பலவுளவாதலின் உறழாத நடப்பன என்னுந் தொடரும் நிலைமொழியீ

றுகுறைந்து உறழா நடப்பன என்று நிற்குமாதலின் அது அவ்விரு பொருட்கு மியைய அவ்வாறு கூறினார். ஒவ்வாது வருதற்கு உதாரணம்: வட்டம், குட்டம், மாடம், கூடம், பாடம் என்பனவாம். இவை வட்டன், குட்டன், மாடன், கூடன், பாடன் என்று வரமாட்டா. அதலம், படம், கமலம் என்று குறிலிணையைச் சார்ந்துவந்தும் னகரவொற்றொடு ஒவ்வாதுவந்த மகரங்களுமுண்டு. இவ்வாறே பிறவுங் கண்டாராய்ச்.

தலைதிமாற்றமாக இவ்விறுதிப்போலியை முற்கூறியதினால், சுரும்பு=சுரும்பர்; வண்டு=வண்டர் எனச் சில மென்றோடர்க் குற்றியலுகரப்பெயரிறுதி உகரம் அர் என்பதனோடொத்தவருதலும், பந்தல் - பந்தர், சாம்பல் - சாம்பர், குடல் - குடர் எனச் சில லகரமெய்யீற்றுப்பெயரினிற்றுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோடொத்தவருதலுங் கொள்க.

தலைதிமாற்றவகைபற்றிக் கொள்ளப்பட்ட இந்த மகரங்களும், பலவெழுத்தின்பின் வந்தனவே என்றும் அவற்றள்ளும் சிலவேயாகுமன்றி அனைத்தமாவனவல்லவெனவும் சண்டுணர்க. (க௭)

[மொழிமுதற்போலியும், மொழியிடைப்போலியும்.]

க௭௩. அ ஐ முதலிடை யொககுஞ் சருயமுன்.

இ - ள். முதல் இடை - சொல்லுக்கு முதலிலும் நடுவிலும், — அ ஐ ஒக்கும் - அகரமும் ஐகாரமும் வேறுபாடின்றி ஒத்துநடக்கும் சருயமுன் - சகர குகர யகரங்களுக்கு முன்வருமாயின். எ - று.

இங்கே முன் என்றது கால முன்னே.

உ - ம். பசல் - பைசல்; மஞ்சு - மைஞ்சு; மயல் - மையல் என முதலில் ஒத்துவந்தன. அமச்சு - அமைச்சு; இலஞ்சி - இலைஞ்சி; அரயர் - அரையர் என இடையில் ஒத்துவந்தன. இயற்கை அகரத்துக்கு ஐகாரம் போலியாய் வந்ததன்றி ஐகாரத்துக்கு அகரம்போலியாய் வந்ததன்று என்றறிக. (க௮)

[மொழியிடைப்போலி.]

க௭௪. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ருஃகா னுறழு மென்மரு முளரே.

இ - ள். சில் வழி - சொல்லுக்கு நடுவே சிலவிடத்து, — ஐகான் (வழி) - ஐகாரத்தின் பின்னும், — யவ் வழி - யகர மெய்யின் பின்னும், — நவ்வொடு ருஃகான் உறழும் - இயல்பாய்வரும் நகரமெய்யினோடு ருகரமெய் ஒத்துநடக்கும், — என்மரும் உளர் - என்று சொல்வாருஞ் சிலருண்டு. எ - று.

உ - ம். “செய்ஞ்சின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிறறம்பலவன், மைஞ்சினின்றவொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க, நெய்ஞ்சினின்றெரியும்வள்ளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான், கைஞ்சினின்ற வாடல்சண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே.” என்னுங்கவியில் செய்நின்ற, நெய்

ந்நின்றெறியும். என யகரவொற்றின்பின்னின்ற இயல்பான நகரத்திற்கு ஞகரம் போலியாய் வந்தது; மைந்நின்ற, கைந்நின்ற என்பவைகளில் ஐகாரத்தின்பின்னின்ற இயல்பான நகரத்திற்கு ஞகரம்போலியாய் வந்ததுங் காண்க. சேய்நலூர் - சேய்குலூர்; ஐந்நூறு - ஐஞ்நூறு என்பனவும் யகரமெய்யின்பின் வந்த நகரத்திற்கு ஞகரம்போலியானதற்கும் ஐகாரத்தின்பின்னின்ற நகரத்திற்கு ஞகரம் போலியானதற்கும் முறையே உதாரணமாம்.

மண்யாத்தகோட்ட மழசளிற்று. “மண்னூத்தகோட்டமழசளிற்றுதாங்குமே.” எ - ம் பொன்யாத்த-“பொன்யாத்ததார்ப்புரவிபரிக்குடே” எ - ம் ணகரமெய்யின்பின்முன்னும், ணசரமெய்யின்பின்முன்னும் வருமொழிவ்வினைச் சொல்லின்முதலிலே யா நின்றவிடத்து ஞா நிற்பினும் ஒச்சும்போலிக்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் “ணைனவென் புள்ளிமுன் யாவு ஞாவும் வினையோரணைய வென்மனார் புலவர்.” எனச் சூத்திரஞ்செய்தபடி இவ்வாசிரியர் செய்யாதுவிட்டது இறந்தது விலக்கலென்னும் உத்தி. (சுகு)

சந்தியக்கரம்.

கஉரு. அமமு னிகரம் யகர மென்றிவை
யெய்தி னையொத் திசைக்கு மவவோ
டுவவும் வவவு மெளவோ ரன்ன.

இ - ள். அம்முன் இகரம் யகரம் என்று இவை ஒத்த எய்தின். - அகரத்தின்முன் இகரமும் யகரமும் மாகிய இவை தம்முள் ஒத்துப்பொருந்தினால், - ஐ இசைக்கும் - ஐ என்னு ரெட்டெழுத்து ஒலிக்கும், - அவ்வோடு உவ்வும் வவ்வும் (ஒத்து) ஓரன்ன எய்தின் - அகரத்தோடு உகரமும்வகரமெய்யுந் தம்முளொத்து ஒருதன்மையனவாகப் பொருந்தினால், - ஓள (இசைக்கும்) - ஓள என்னு ரெட்டெழுத்து ஒலிக்கும். எ - று.

யகர வகரமெய்கள் நடுவிலே கலக்குமெனக் கொள்க.

“ஏ ஐ ஒ ஓள சந்தியாக்ஷராணி” என்று சாரஸ்வத வியாகரணங் கூறுதலுங் காண்க. மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின் ‘மொழியாததனை யு முட்டின்று முடித்தல்’ என்னு முத்தியால், அகரக்கூறும் இகரக்கூறும் தம்முளொத்து எகரமொலிக்கும்; அகரக்கூறும் உகரக்கூறும் தம்முளொத்து ஒகரமொலிக்குமெனக் கொள்க.

பிறிதோருரை: [எழுத்துப்போலி யுணர்த்துகின்றது.]

இ - ள். அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை எய்தின் - அகரத்தின்முன் இகரமும் யகர வொற்றுமாகிய இவை தனித்தனிவருமாயின், - ஐ ஒத்து இசைக்கும் - ஐகாரத்தையொத்தொலிக்கும், - அவ்வோடு உவ்வும் வவ்வும் எய்தின் - அகரத்தோடு உகரமும் வகர வொற்றுமாகிய இவை தனித்தனிவருமாயின், - ஓள ஓரன்ன - ஓளகாரத்தை ஒத்து ஒலிக்கும். எ - று.

ஓர் என்பதிடைச்சொல். உ - ம். அ இ=ஐ; அய்=ஐ எ - ம்.

அஉ=ஒள; அவ்=ஒள. எ - ம் கஇ=கை; கய்=கை; கஉ=கை; கவ்=கை. எ - ம் “கய்வேல் களிற்றொடுபோக்சிவருபவன், மெய்வேல்பறியா நகும்.” எ - ம் “அவ்விய நெஞ்சத்தானுக்கமுஞ் செவவியான், கேடு நினைக்கப்படும்.” எ - ம் இவை செய்யுளிலே தொடைநோக்கி ஐகார ஒளகாரங்கள் நின்ற இடத்துப் போலிவந்தவாறு காண்க.

இனி இவ்வாறே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். “அகர இகரம் ஐகாரமாகும்” “அகர உகர மௌகாரமாகும்” “அகரத்திம்பர் யகரப்புள்ளியும், ஐயெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத்தோன்றும்.” எனக் கூறியதறிந்தும், அய்இ இந்த மூன்றுங்கூடி ஐகாரமாயிற்று. எ - ம் அவ்உ இந்தமூன்றுங்கூடி ஒளகாரமாயிற்று. எ - ம் பொருள்கூறுவாருமுளர். அது போலியிலக்கணமாகாமையுணர்க.

இந்த, 125-ம் சூத்திரத்தின் இரண்டாமுரை இராமாதுச கவிராசருடையது. இவ்விஷயத்தில் விசாகப்பெருமாள் ஐயரும் அகரமும் யகரவொற்றுஞ் சேர்ந்து ஐகாரம்போன்றும், அகரமும் வகரவொற்றுஞ் சேர்ந்து ஒளகாரம்போன்றும் ஒலிக்கும் என்றார். (எ0)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—182. மகரமெய் எங்கேநின்றபோது எந்த மெய்வந்து ஒத்து நடக்கும்? 183. அகரவுயிர் எங்கே நின்றபோது எந்த வுயிர்வந்து ஒத்து நடக்கும்? 184. நகரமெய் எங்கே நின்றபோது எந்த மெய்வந்து ஒத்து நடக்கும்? 185. எந்த எழுத்துக்கள் கூடி ஐகாரமொலிக்கும்? 186. எந்த எழுத்துக்கள் கூடி ஒளகாரமொலிக்கும்? 187. எவ்வெழுத்துக்கள் கூடி எசரமொலிக்கும்? 188. எவ்வெழுத்துக்கள் கூடி ஒகரம் ஒலிக்கும்?

எழுத்தின் சாரியைகள்.

கஉகூ. மெய்க ளகரமு நெட்டுயிர் காரமும்
ஐயெளக் காணு மிருமைக குறிலிவ்
விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

இ - ள். மெய்கள் அகரமும் - ஒற்றுக்கள் அகரச்சாரியையும், —நெட்டுயிர் காரமும் - உயிர் நெடில்கள் காரச் சாரியையும், —ஐ ஒளக் காணும் - (அவற்றுள்) ஐகார ஒளகாரங்கள் (காரச்சாரியையைப் பெறுதலுமன்றிக்) கான்சாரியையும், —இருமைக்குறில் இவ்விரண்டொடு கரமும் - உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் கரம் கான் என்னும் இரண்டையும் தனித்தனிபெறுதலுமன்றிக் கரச்சாரியையும், —ஆம் சாரியை பெறும் - ஆகின்ற சாரியைகளைப் பெறும்.

மெய்கள் அவ்வும் என்னுது (சாரியையாய் வருவதற்குஞ் சாரியை சேர்த்து) அகரமுமென்றமையால் கரம், காரம், கான் வரின் அவை மெய்யெழுத்திற்குச் சாரியையாய் வந்த அகரத்தினது சாரியை என்றுகொள்க. எனவே மெய்யெழுத்துகள் அ - என்னுஞ் சாரியையையும் அதுபெற்றபின் கரம்,

காரம், கான் என்னுமூன்றுசாரியைகளில் ஒன்றையும் உடன்பெறுமென்றறிக. குற்றெழுத்தொடு கான் சாரியை கூடும்போது இடையிலே ஆயதம் விரியும். அகரமும், கரமும், கானும் என்று மூன்றுசாரியை சொல்லிவிட்டுப் பின்பு, இவ்விரண்டொடு என்று இகரச்சுட்டாற் குறித்தமையால் சமீபத்திலுள்ள கான், காரம் என்னு மிரண்டு சாரியையுங் கருதப்பட்டன.

உ - ம், க, ங, ச, ஞ எ-ம், ஆகாரம், ஈகாரம், ஐகாரம், ஒளகாரம், எ - ம், ஐகான், ஒளகான். ஏ - ம், அகாரம், அஃகான், அகரம்; மகாரம், மஃகான், மகரம். ஏ - ம், வரும். வடமொழியிலே உயிர்மெய் நெடில்கள் சாரியைபெறுவனவாயினுந் தமிழில் உயிர்மெய்நெடில்கள் சாரியைபெறமாட்டாவாதலின் உயிர்மெய் நெடில்களுக்குச் சாரியை கூறுதுவிட்டார். மெய்கள் அகரமும் என மெய்யை முதலெடுத்துக் கூறியதுமெய்கள் சாரியை பெற்றன்றித் தனித்து உச்சரிக்கப்படா. உயிருமுயிர்மெய்க்குறிலுஞ் சாரியை பெறாமலும் உச்சரிக்கப்படும் என்பது விளக்குதற்காம்.

இச்சூத்திரத்திற் சாரியை என்றது உச்சாரணத்தின்பொருட்டு எழுத்துக்களொடு சேர்க்கப்படுமெழுத்தை யென்றறிக. “ஹகாராதிஷ்வகார உச்சாரணர்த்த:” என்று வடமொழி வியாகரணங் கூறுதலுமறிக.

விகற்பத்தின் முடித்தலென்னுமுத்தியால் மேல் விரிந்து முடிந்து கிடந்தனவற்றை விளங்கவேண்டி. இங்கே தொகுத்து முடித்தலால், இச்சூத்திரம் முடிந்ததுமுடித்தலென்னு முத்தி.

மேல்விரிந்துகிடந்தன சில வருமாறு:—68-ம் சூ. ‘வல்லினங் கச்சடதபற வெனவாறே’ என்பதில் அகரச்சாரியையும், 69-ம் சூ. ‘மகாரம் நைந்திரொற்றும்’ என்பதில் அகரச்சாரியையுடன் காரச்சாரியையும், 70-ம் சூ. ‘வஃகான்மிசையுமக்குறுகும்’ என்பதில் அகரச்சாரியையுடன் கான்சாரியையும் மெய்யெழுத்துப் பெற்றமைகாண்க. 71-ம் சூ. ‘உகரமாறாறைகான்மூன்றே, ஒளகானொன்றே மஃகான்மூன்றே’ என்பதில் கரம் என்னுஞ் சாரியையும், கான் என்னுஞ் சாரியையும் உயிர்மெய்றமையும், அ இ உ எ ஒக்குறிலைந்தே ‘ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில்’ என உயிர்சாரியைபெறாமலும், 72-ம் சூ. ‘நவ்வொடுசில்வழி’ என உயிர்மெய்க்குறில் சிலவிடத்துச் சாரியைபெறாமலும் வந்தமைகாண்க. இவற்றையும் இவைபோல்வனவற்றையுங் கண்டு மேல்விரிந்துகிடந்தனவற்றை இச்சூத்திரம் தொகுத்துமுடித்தலை வகைபட விளங்குக.

எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய பத்துவிஷயங்களுமல்லாத, எழுத்துக்களின் உச்சாரணவுபகாரமாக ‘மெய்களகரமும்’ என்று பிறவிடயஞ் சொல்லப்படுகின்றதே யெனின்; அ என்பதை அகரம் என்றும், அகாரம் என்றும், அஃகான் என்றும், ம என்பதை மகரம் என்றும், மகாரம் என்றும், மஃகான் என்றும், வழங்குதலும் ஒருவாற்றினுக்கின் ஒரொலியைக் குறித்தற்குப் பலவெழுத்தினொலியுமொத்துவந்த ஒருவகைப்போலியென்று கொள்ளுதற்கும் பொருந்துமாதலின் இவ்விஷயம் பிறவிடயமன்றென்க.

பரீட்சை வினாக்கள்:—189. எவ்வெழுத்துக்கள்கூடி ஐகாரமாயொலிக்கு ம்? 190. ஐகாரமாயொலித்தற்கு எவ்வெழுத்துக்கள்கூடவேண்டும்? 191. மெய்யெழுத்துக்கள் எந்தச்சாரியை பெறும்? 192. மெய்கள் சாரியைபெறாமற்றந்தது உச்சரிக்கப்படுதலுமுண்டோ? 193. ஐகாரம் எந்தச்சாரியைகளைப் பெறும்? 194. உயிர்க்குறில் எந்தச்சாரியைபெறும்? 195. உயிர்மெய்க்குறில் எச்சாரியைபெறும்? 196. சாரியைபெறாமலும் உச்சரிக்கப்படும் எழுத்துக்கள் எவை? 197. ஒருசாரியையையும் ஏற்காமலே வருமெழுத்துக்கள் எவை?

— 0 —

இவ்வியலுக்குப்புறனடை.

கஉஎ. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

இ - ள். எழுத்து - எழுத்துக்கள், —மொழியாய்த் தொடரினும் - பதமாயினும் அப்பதம் தன்னொடும் உருபொடுந் தொடர்ந்தாலும், —முன் அனைத்து - முன் சொல்லப்பட்ட அப்பந்திலக்கணத்தையு முடையனவாகும்.

எழுத்தென்பது சகதியொருமையாதலால் அனைத்தென்னும் ஒருமையோடு முடிந்தது.

வ - று. அஃகல்; 'அ, எ-ம், ஆல், ஆ, எ-ம், கடல், க, எனவும், கண்டுகொள்க. இடையீறுகளில் நிற்குமெழுத்துக்களையு மிவ்வாறுநோக்கியுணர்க. இவ்வதாரணங்களில் உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், சார்பெழுத்தும் மொழிக்கு அங்கமாய்த் தொடர்ந்துநிற்கு நிலையினும், மொழியாகுதற்குமுன்னே தனித்து எழுத்தாகிநிற்கு நிலையினும் பெயர், பிறப்பு, உருவும், மாத்திரை முதலாயின ஒத்து விகற்பமின்றியிருத்தல் காண்க.

“மொழிப்படுத்திசைப்பினுந்செரிந்துவேறிசைப்பினும், எழுத்தியநிரியாவென்மனார்புலவர்” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும்.

உகரம் தனியே நிற்குநிலைதவிரச் சிலவெழுத்துக்களோடு தொடர்ந்து குற்றியலுகரமெனப்பட்டு மாத்திரை வேறுபடும். ஐகாரம் தனிநிற்குநிலையில்ன்றி மொழியாய்த் தொடர்ந்தவிடத்து மாத்திரையாற் பேசப்படும்.

இவ்வாறு சிலவெழுத்துக்கள் பேசப்படுமாயினும் பெரும்பான்மைபற்றி முன்னனைத்தென்றார். (எஉ)

எழுத்தியன் முற்றிற்று.

—

உ. பதவியல்.

பதம்.

[பதம் இன்னதென்பதும், அதனவகையும்.]

கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரிற்
பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென
இருபா லாகி யியலு மென்ப.

இ - ள். எழுத்தே - எழுத்துக்கள் தாமே, — தனித்தும் தொடர்ந்தும்
பொருள் தரின் பதமாம் - ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தும் இரண்டுமுதலாகத் தொ
டர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின் பதமாம், — அது பகாப்பதம் (என) பகு
பதமென இருபாலாகி இயலும் - அப்பதம் பகாப்பதமெனவும் பகுபதமென
வும் இரண்டுவகையினையுடையதாகி நடைபெறும், — என்ப - என்று சொல்லு
வர் புலவர். எ - று.

எழுத்தே தனித்தும் பதமாம், தொடர்ந்தும் பதமாம் பிறபொருள் பய
ந்தபோது என்றறிக.

தனித்தும் என்பதனால் ஒரேழுத்து மொழியும், தொடர்ந்தும் என்ப
தனால் பலவெழுத்துமொழியுங் கருதப்பட்டன.

உ - ம். ஆ, ஈ என ஒரேழுத்துமொழிகள் காண்க. கிளி, அணி; மரம், கா
லம்; அரக்கு, கஞ்சம்; பம்பரம், தரங்கம்; உத்திராடம், சதபத்திரி எ
ன்ப பலவெழுத்துமொழி காண்க.

எழுத்தே பொருடரின் பதமாம் எனவே பொருடராவிற்ப் பதமாகா
தென்று எதிர்தாமறுத்து மீட்சிமொழியாயிற்று.

உ - ம். கி, என்று தனித்துவந்து பொருடராமையிற் பதமாகாமை காண்க.

இறிஞி என்று பலவெழுத்துத் தொடர்ந்துவந்து பொருடரமை
யிற் பதமாகாமை யுணர்க.

கி என்பது தனியே நின்று கிசும் என்னும் எழுத்தாகிய பொ
ருளைத் தருமே, இறிஞி என்று தொடர்ந்த மூவெழுத்துக்களும் இகர
றிகர னிகர எழுத்துக்கள் என்னும் பொருளைத் தருமே இவ்வனமாக
வும் பதமாகாவென்னலாமோவெனின் இங்கே பொருளென்றது எழு
த்தாகிய பொருளையன்று பிறபொருளையாதலின்; பிறபொருளையுணர்
த்தாமையிற் பதமாகவில்லையென்றறிக.

இங்கே எழுத்தைக்காட்டுமபோதும் பதமாமென்று ஆசிரியர் கரு
தினாராயின் பொருடரின் என்பதைவிட்டு எழுத்தே தனித்துந் தொட
ர்ந்தும் பதமாம் என்று கூறுவர். இவ்வாறுகூறாமற் பொருடரின் என்
பதைக் கூடிக்கூறினமையாற்றான் எழுத்தல்லாத பிறபொருளையே ஈன்

பெப் பொருளென்று கருதினாரென்பது தெளிவாயிற்று. “தன்னை யுணர்ந்தினெழுத்தாம்பிறபொருளைச், சுட்டுதற்சண்ணையாஞ்சொல்” என்று பிறர் வகுத்தணர்த்தியதும் அறிக. (க)

[ஒரெழுத்தமொழி.]

கஉக. உயிர்மவிலாறுந் தபநவி லேந்துங்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்
ஆகுநெடினொது வாங்குறி விரண்டோ
டோரெழுத்தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

இ-ள். உயிர் மவில் ஆறும் - உயிர் வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும் அவ்வாறும், - த'ப ந வில் ஐந்தும் - தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும் ஐவைந்தும், - க வ ச வில் நாலும் - கவ்வருக்கத்திலும் வவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும் நந் நான்கும், - யவ்வில் ஒன்றும் - யவ்வருக்கத்தில் ஒன்றும், - ஆகும் நெடில் - ஆகுநெடெழுத்தமொழி நாற்பதும், - நொது ஆம் குறில் இரண்டோடு - நொவவுந் துவவும் ஆகுங் குற்றெழுத்தமொழி இரண்டினே, - ஒரெழுத்த இயல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பின - ஒரெழுத்தாலாகியமொழி நாற்பத்திரண்டு சிறந்தனவாம். எ - று.

உ - ம். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ எ - ம், மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ எ - ம், தா, தீ, தூ, தே, தை எ - ம், பா, பூ, பே, பை, போ எ - ம், நா, நீ, நே, நை, நோ எ - ம், கா, கூ, கை, கோ எ - ம், வா, வீ, வை, வெள எ - ம், சா, சீ, சே, சோ எ - ம், யா எ - ம், நொ, து எ - ம், வரும. இவற்றுள் ஊ - இறைச்சி. ஓ - மதகுநீர் தாங்கும் பலகை. பே - நுரை. நே - அன்பு. சோ - மதில். நொ - துன்பப்படு. து - உண்.

இவை சிறப்பின எனவே கு, கௌ, பீ, வே என்பனவும் அவ் என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்ப்பொருளை ஒப்புமையாற் காட்டுகின்ற ஒள என்பதும், அ, இ, உ என்னுஞ் சுட்டிடைச்சொல்லும், எ, என்னும் வினாவிடைச் சொல்லும், ஒ என்னும் முதனிலை இடைச்சொல்லும் ஆகிய உயிர்க்குற்றெழுத்தாலாகிய ஒரெழுத்தமொழிகளும், கு, கௌ, வெள, பீ, கு, கை என்பனவும் இவைபோல்வனவும் சிறப்பில்லாத ஒரெழுத்தமொழிகளெனக்காண்க. (உ)

[பலவெழுத்தொருமொழி.]

கஉ௦. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்
எழுத்தீ ருகத் தொடரு மென்ப.

இ-ள். பகாப்பதம் ஏ (மெழுத்து) ஈறு ஆக - பகாப்பதங்கள் இரண்டெழுத்து முதல் ஏமெழுத்தீராகவும், - பகுபதம் ஒன்பது எழுத்து ஈராக - பகுபதங்கள் இரண்டெழுத்து முதல் ஒன்பதெழுத்தீராகவும், - தொடரும் என்ப - தொடருமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இச்சூத்திரத்தாற் கூறப்படுவன பலவெழுத்தமொழியாதலின் இரண்டெழுத்து முதல் என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது தொடர்த்தற்கின்றியமை

யாமையின். எழுத்தென்பதை எழுன்பதனோடுங் கூட்டியுரைசெய்யப்பட்ட மையால் எண்ணும்மைகள் உரையில் எழுதப்படவில்லை.

உ - ம். அணி, ஆறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி என்பன பலவெழுத்துப் பகாப்பதங்கள்,

கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அரங்கத்தான், உத்திராடத்தான், உத்திரட்டாதியான் என்பன பலவெழுத்தாய்வந்த பகுபதங்கள். நடத்துவிப்பிச்சுரூன் எனப் பகுதிமுதலிய உறுப்பு வேறுபட்டு வருவனவற்றிற்கு இவ்வரைபறையில்லை என்பதை முத்தின்மேற்பட்டும் வருமென்றறிக. (க)

[பகாப்பத இலக்கணம்.]

ககக. பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை இடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

இ - ள். பகுப்பால் பயன் அற்று - பிரிக்கப்படுதலாற் பொருட்பயனின்றி, — இடுகுறியாகி - காரணமின்றி இடப்பட்ட குறியாகி, — முன்னே ஒன்றாய் முடிந்து இடக்கின்ற - தோன்றிய காலந்தொட்டு ஒரு பதமாய் முடிந்து நடக்கின்ற, — பெயர் வினை இடை உரி நான்கும் பகாப்பதம் - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய நான்கும் பகாப்பதங்களாம். எ - று.

உ - ம். வாழை, நீர், நெருப்பு, பொன், மரம், வேர் என்பன பெயர்ப்பகாப்பதம். நட, வா, அடி, மிதி, உண், தின், வெஃகு என்பன வினைப்பகாப்பதம். மன், கொல், போல், மற்று, பிறிது என்பன இடைப்பகாப்பதம். உறு, கழி, நனி, தவ, கடி என்பன உரிப்பகாப்பதம்.

உறு, கழி, நனி, தவ என்பன மிகுதிப்பொருளன. கடி - மணமுதலிய பொருளாகு. ஏற்புழிக்கோடவென்னுமுத்தியால் இடுகுறியாகி என்பதைப் பெயருக்கு மாத்திரங்கொண்டு, மற்றெல்லாவற்றையும் நால்வகைக்குங்கொள்க.

நிரூபணம்: வாழை என்னும் பகாப்பதத்தை வா + ழை எனப்பிரித்தால் பிரிந்திருக்கிற அவ்விரண்டு பங்கும் பொருள்முந்து அநர்த்தமாயினமை காண்க. (அநர்த்தம் - பயனின்மை, வீண்.) வா என்னும் பங்குக்கு வாராயென்று பொருளில்லையோவெனில் அது பிறிது சொல்லின் பொருளன்றி வாழை என்னும் பொருளின் பங்காயினையும் பொருளில்லையென்றறிக.

பயனற்று என்பதற்குப் பகுதி விசுதிகளாகிய பயனில்லாமல் என்ற ரைக்கிற பகுதி விசுதி இல்லாமை பயனின்மை என்றாகி அவை இல்லாதன வாகிய பகாப்பதமும் பயனற்றனவென்று முடிந்து விபரீதமாகுதலறிக.

[பகுபதம்.]

ககஉ. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின்
வருபெயர் யொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

இ-ள: பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலின் வருபெயர். பொருளும் இடமுங் காலமுஞ் சினையுங் குணமுந் தொழிலுங் காரணமாக வருகின்ற பெயர்ச்சொற்களும்,—பொழுது கொள் வினை - தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச்சொற்களும்,—பகுபதம் - பகுபதங்களாகும். எ - று.

பொழுதுதொள்வினை பகுபதமெனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும் பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறினாரெனவறிசு. அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களாவன: தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர், குறிப்புவினையாலணையும்பெயர் என்னுமிரண்டும் என்றறிசு.

- உ - ம். பொன்னன் என்பது பொருட்பெயர்ப்பகுபதம்,
- அகத்தன் என்பது இடப்பெயர்ப்பகுபதம்.
- ஆதிரையான் என்பது காலப்பெயர்ப்பகுபதம்.
- கண்ணன் என்பது சினைப்பெயர்ப்பகுபதம்.
- கரியன் என்பது குணப்பெயர்ப்பகுபதம்.
- ஊணன் என்பது தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம்.

நடந்தான், நடக்கின்றான், நடப்பான் என்பன உடன்பாட்டுத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம்.

நடந்த, நடக்கின்ற, நடக்கும் என்பன உடன்பாட்டுத்தெரிநிலைப்பெயரெச்சவினைப்பகுபதம்.

நடந்து, நடக்க, நடக்கின் என்பன உடன்பாட்டுத்தெரிநிலைவினைவினையெச்சப்பகுபதம்.

நடந்திலன், நடக்கின்றிலன், நடவான் என்பன எதிர்மறைத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதம்.

நடவாத என்பது எதிர்மறைத்தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சப்பகுபதம்.

நடவாது, நடவாமல் என்பன எதிர்மறைத்தெரிநிலைவினை வினையெச்சப்பகுபதம்.

பொன்னன், ஊணன், அற்று, இற்று, ஏற்று என்பன உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதம்.

கரிய, பெரிய என்பன உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சப்பகுபதம்.

பையி, மெல்ல என்பன உடன்பாட்டுக்குறிப்புவினை வினையெச்சப்பகுபதம்.

அல்லன், இல்லன், அன்று, இன்று என்பன எதிர்மறைக்குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதம்.

அல்லாத, இல்லாத, என்பன எதிர்மறைக்குறிப்புவினைப்பெயரெச்சப்பகுபதம்.

அன்றி, இன்றி, அல்லாமல், இல்லாமல் என்பன எதிர்மறைக்குறிப்புவினை வினையெச்சப்பகுபதம்.

நடந்தான், நடந்தவன் என்பன தெரிநிலைவினையாலையும் பெயர்
ப்பகுபதம்

பொன்னன், பொன்னவன் என்பன குறிப்புவினையாலையும் பெ
யர்ப்பகுபதம்.

பெயர்ப்பகுபதம் பகுதி விசுதி யிரண்டிலும் பொருட்சிறப்புடையதாய்
க் காலங்கொள்ளாது வேற்றுமையுருபேற்றவரும். வினைக்குறிப்புமுற்றப்
பகுபதம் பகுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதாய்க் காலத்தைக் குறிப்பாகக்
காட்டி வேற்றுமையுருபேலாது வரும். வினைக்குறிப்புமுற்றலுணையும் பெயர்
ப்பகுபதம் விசுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதாய்க் காலத்தைக் குறிப்பாகக்
காட்டி வேற்றுமையுருபேற்றவரும். இவையே இம்மூன்றுக்கும் வேறுபா
டாம். உ - ம். பொன்னனை வணங்கினான்; சாத்தன் பண்டுபொன்னன், ப
ண்டுபொன்னனைக் கொணர்ந்தேன் எனவரும்.

தெரிநிலைவினை முற்றுப்பகுபதம் பகுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதாய்க்
காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபேலாதுவரும். தெரி
நிலைவினையாலையும் பெயர்ப்பகுபதம் விசுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதா
ய்க் காலத்தை வெளிப்படையாகக்காட்டி வேற்றுமையுருபேற்றவரும். இவை
யே இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம். உ - ம். சாத்தனடந்தான்; நடந்தா
னைத் தடுத்தேன் எனவரும்.

எல்லாச்சொற்களையுங் கூறுங்காற் பொருள் சிறக்குமிடத்தெழுத்தை எ
டுத்தம், அயலெழுத்தை நலித்தம், மற்றையெழுத்தக்களைப் படுத்தங்
கூறுக.

மேற்கூறிய பெயர்ப்பகுபதங்களுள் அடங்காது வேறாய் வருவனவுஞ்
சிலவுள்: அவை தொழிற்பெயரும், பண்புப்பெயரும், பிறபெயருமாம். உ-ம்.
நடத்தல், வருதல், உண்டல், சேறல் எ-ம், செம்மை, கருமை எ-ம், சேர்ந்
தார்க்கொல்லி, உடுக்கை எ-ம், வரும். (டு)

[பகுபதவற்றுப்புக்கள்.]

கநந. பகுதி விசுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்.

இ - ள். பகுதி விசுதி இடைநிலை சாரியை சந்தி விகாரம் ஆறினும் -
முதனிலையும் இறுதிநிலையும் இடைநிலையும் சாரியையுஞ் சந்தியும் விகாரமும்
ஆகிய இவ்வாறுறுப்பினுள்ளும், -ஏற்பவை முன்னிப் புணர்ப்ப -பொருள்
மைதிக்கு ஏற்பவைகளை நினைத்து அறிவுடையோர் கூட்டிமுடிக்க, -எப்பத
ங்களும் முடியும் - எவ்வகையான பகுபதங்களும் முடிவுபெறும். எ - று.

உ - ம். கூனி என்பது கூன்+இ எனப் பகுதிவிசுதிகளான் முடிந்தது.
உண்டான் என்பது உண்+ட்+ஆண் என அவ்விரண்டுடன் இடைநி
லைபெற்று முடிந்தது. உண்டனன்னன்பது உண்+ட்+அன்+அன் என
அம்மூன்றுடன் சாரியைபெற்று முடிந்தது பிடித்தனன் என்பது
பிடி+த்+த்+அன்+அன் என அந்நான்குடன் சந்தி பெற்று முடிந்

தது. நடந்தனன் என்பது நட+த்+த்+அன்+அன் என அவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால்வந்த தகர வல்லொற்று மெல்லொற்றுதலாகிய விகாரமும் பெற்று முடிந்தது.

பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தோன்றன்முதலாகிய மூன்று புணர்ச்சிவிகாரங்களையும் வலித்தன்முதலாகிய ஒன்பது செய்யுள்விகாரங்களையும் இது பெறுமென மாட்டுதலால் இது மாட்டெறிந்தொழுகலென்னுமுத்தி.

பிரகிருதி என்னும் ஆரியமொழி பகுதியெனவும், விகிருதி என்னும் ஆரியமொழி விகுதி எனவுந் திரிந்து நின்றன. (சு)

பரிசேஷிவினாககள்:—198. பதமாவதியாத? 199. அப்பதம் எத்தனைவகைப்படும்? 200. ஓரெழுத்து மொழிகள் எவை? 201. பகாப்பதம் எத்தனையெழுத்துமுதல் எத்தனையெழுத்தீராகத் தொடரும்? 202. பகுபதம் எத்தனையெழுத்துமுதல் எத்தனையெழுத்தீராகத் தொடரும்? 203. பகாப்பதமாவன யாவை? 204. பகாப்பதம் எத்தனைவகைப்படும்? 205. பகுபதமாவன யாவை? 206. பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? 207. பெயர்ப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? 208. வினைப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? 209. தெரிநிலைவினைப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? 210. குறிப்புவினைப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? 211. வினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? 212. பெயர்ப்பகுபதம், குறிப்புவினைப்பகுபதம், குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம் என்னு மூன்றிற்கும் விகற்பமென்னை? 213. தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம் என்னுமிரண்டற்கும் வேறுபாடென்னை? 214. பகுபதங்களெல்லாம் எயைகளான் முடிவுபெறும்?

பகுதி.

[பகுதி இன்னவென்பது.]

கட்ச. தத்தம்,—

பகாப்ப தங்களே பகுதி யாகும்.

இ-ள். தத்தம் பகாப்பதங்களே - பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அவ்வவற்றின் முதலில் நிற்கின்ற பகாப்பதங்களே,— பகுதியாகும் - பகுதிகளாம். எ - று.

பெயர்ப்பகுபதங்கட்கும் வினைக்குறிப்புப் பகுபதங்கட்கும் பெரும்பான்மையும் பெயர்ச்சொற்களும் சிறுபான்மை இடைச்சொற்களும் பகுதிகளாம்.

உ - ம். குழையன், அத்தன், ஆதிரையான், பல்லன், செய்யன், கூத்தன் எனப் பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு குழை, அகம், ஆதிரை, பல், செம்மை, கூத்து எனும் பொருளாதி யறுவகைப் பெயரும் பகுதியாய் வந்தன. வினைக்குறிப்புமுற்றிற்கும் இவை உதாரணமாமெனக் கொள்ள

அவன், எவன், பிறன் எனப் பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு இடைச் சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன. அற்று, இற்று, எற்று என வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதங்கட்கு இடைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

படித்தான், விதைக்கிறான், துயில்வான் என்னுந் தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்களுக்கு முறையே படி, விதை, துயில் என்னும் வினைப்பகுதிகள் வந்தன.

தத்தம் என்றது பெயர்ப்பகுபதங்களையும் வினைப்பகுபதங்களையும். 'பொருடரிற்பதமாம்' என்று முன்னோதியதினாலும், பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி என்று பகுபதங்களைப் பகுத்தபோது பிரிந்துநின்றநிலைமையிற் பகுதிமாத்திரம் பொருட்பேறுடைய பதமாய் நிற்கும்; விசுதி முதலானமற்றையுறுப்புக்கள் பகுதியோடு கூடினபின்னன்றிப் பயன்படாமாதலினாலும், இங்கே பகாப்பதங்களே என்றது பகுதிகளையேயென்பது தெளிவாயிற்று. வ - று. படித்தனன் என்னும் பகுபதத்தில் பிடியென்னும் பகுதி பொருளுணர்த்திப் பதமாகின்றதன்றி த்+த்+அன்+அன் என்றுவந்த சந்தியும், இடைநிலையும், சாரியையும், விசுதியும் பிரிந்துநின்றநிலைமைக்கண் பொருளுணர்த்தாமை காண்க. அவை காலம், திணைபால்முதலிய உணர்த்துவனவாயினும் 'எழுத்தே தனித்துநொடர்ந்தும் பொருடரிற்பதமாம்' என்றது இப்பொருளையன்றென்றுணர்க. ஆதலின் விசுதி இடைநிலைமுதலிய உறுப்புக்கள் பதமாகாமையறிக. சென்றான் என்பதில் ற் இடைநிலையைப் பதமென்று கொள்ளின் நகரம் மொழிக்குமுதலாகி வந்ததென்றுக் கருதல்வேண்டும். அப்படிக்கருதுதல் பெருங்குற்றமாம். இப்படியே பதமென்னுதற் கியலாதவகை பலவுளவாதலாலும், பகுதியைப் பதமென்னுதற்கோரிழுக்கு மின்மையாலும் பகாப்பதங்களே பகுதியாகும் என்றாகியிருக்கறி விளங்கவைத்தார் பிறரிதற்கு வேறுரை கூறினார். (௭)

[பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

க௭௫. செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

இ - ள். செம்மை-நுண்மை - செம்மைமுதல் நுண்மையீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும்,—இவற்றெதிர் - இவைகளுக்கெதிரான வெண்மைமுதலானவைகளும்,—இன்னவும் - இவைபோல்வன பிறவும்,—பண்பின் பகாநிலைப்பதம் - பண்புப்பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலையையுடைய பதங்களாம். ௭ - று.

செம்மைக்கு எதிரான மையீறு:—வெண்மை, கருமை; பொன்மை, பசுமை. சிறுமைக்கெதிரான மையீறு:—பெருமை; சேய்மைக்கு - அணிமை;

நீமைக்கு - நன்மை; வெம்மைக்கு - தண்மை, (குளிர்மை); புதுமைக்கு - முதுமை, (பழமை); மென்மைக்கு - வன்மை, (சடுமை); மேன்மைக்கு - கீழ்மை; தீண்மைக்கு - நொய்மை; உண்மைக்கு - இன்மை; ஸூண்மைக்கு - பருமை.

இன்னவுமென்றதினால் இளைமை, செழுமை, கொழுமை, வண்மை, அண்மை, வெறுமை, குறுமை, நெடுமை, உடைமை, பொய்மை; வறுமை என்பனவுங் கொள்க.

இவையெல்லாஞ் சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் மை விசுதிக்குப் பகுதிப்பொருளல்லது வேறுபொருள் இல்லாமையினாலே பொருண்லையாற் பகாப்பதமாம் என்பது அறிவித்தற்குப் பண்பிற்பகா என்றும், இவை மை விசுதியின்றி இயங்காமையினால் இவ்விசுதியையும் பகுதியாகவே நிறுத்தி மேல்வரும் விசுதியோடு புணர்க்கத்தகும் என்பது அறிவித்தற்கு நிலைப்பதம் என்றுங் கூறினார். பண்புப் பகாப்பதமென்னுது பண்பிற்பகாநிலைப்பதம் என்றது சொற்பொருள் விரித்தலென்னுமுத்தி. செம்மை சிறுமை முதலியவாக எடுத்துக்காட்டிய வாய்பாடுகள் எடுத்துக்காட்டலென்னுமுத்தி. ( )

கூகூ. ஈறு போதலிடை யுகரமிய யாதல்
ஆதி நீடலடி யகரமை யாதல்
தன்னொற் றிரட்டன்முன் னின்றமெய் திரிதல்
இனமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே.

இ - ள். ஈறுபோதல் - இறுதியிலுள்ள மைவிசுதி கெடுதலும்;—இடை உகரம் இ ஆதல் - நடுநின்ற உகரம் இகரமாதலும், —ஆதி நீடல் - முதலின்ற குறில் நெடிலாதலும், —அடி அகரம் ஐ ஆதல் - முதலின்ற அகரம் ஐகரமாதலும், —தன் ஒற்று இரட்டல் - தன்மெய் நடுவே மிகுதலும், —முன் நின்ற மெய் திரிதல் - முன்னின்றமெய் வேறொருமெய்யாதலும், —இனம் மிகல் - வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுதலும், —இனையவும் - இவைபோல்வன பிறவும், —பண்பிற்கு இயல்பு - அப்பண்பினுக்கு இயல்பாகும்

இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங் கொள்க. இது ஒப்பின்முடித்தலென்னுமுத்தி.

உ - ம். நெடுமை + வழி = நெடுவழி நெடுமையின் மைவிசுதி கெட்டது. கருமை + அன் = கரியன் கருமையின் மை விசுதி கெட்டு நடுநின்ற உகரம் இகரமாயிற்று. பசுமை + இ = பாசி; பசுமையின் மைவிசுதி கெட்டு ஆதிநீண்டது. (ஆதிநீண்டபின்பு பாசு என்பதில் ஈற்றுக்கரங்கெட்டது குற்றியலுகரப் புணர்ப்புவிதியினாலென்றநிக.) பசுமை + தார் = பைந்தார் பசுமையின் மைவிசுதியும் நடுநின்ற சுகரவுயிர்மெய்யுங்கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகரமாயிற்று. வெறுமை + இலை = வெற்றிலை; வெறுமையின் மைவிசுதி கெ

ட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது. (தன்னொற்றிரட்டினபின் வெற்று என்பதில் உகரங்கெட்டது குற்றியலுகரப்புணர்ச்சிவிதியினாலென்றதிக.) செம்மை+ஆம்பல்=சேதாம்பல்; செம்மையின் மைவிசுதி போய் ஆகிந் ண்டி முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத் திரிந்தது.

இவ்விகாரங்கள் அனபன், அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளில் எய்தாது செம்மை, சிறுமை முதலாக எடுத்துக்காட்டிய வாய்பாடுகளிலே எய்தவைத்தலால் இது எடுத்த மொழியினெய்தவைத்தலென்னுமுத்த. (கூ

கூஎ. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வெளவுரி னுண்பொருந் திருந்தின்
தேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென
றெய்திய விருபான் மூன்றூ மீற்றவுந்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

இ - ள். நட-அஃகு என்று - நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு என்று, —எய்திய இருபான் மூன்று ஆம் ஈற்றவும்-முதனிலையாகப் பொருந்திய இருபத்து மூன்றாகும் உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகரமுமாகிய ஈற்றையுடைய இவை முதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், —செய் என் ஏவல் (பகாப்பதம்) - செய்யென்னும் ஏவலினது பகாப்பதமாகிய பகுதியும், —வினைப்பகாப்பதம் - மற்றவினைகளது பகாப்பதங்களாகிய பகுதி களுமாம். எ - று.

விகற்பத்தின் முடித்தலென்னு முத்தியால் இருபத்து மூன்றீற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொதுவாய்பாட்டில் அடங்குமென்பார் முடிந்தது முடித்தலென்னுமுத்தியாற் செய்யெனவுங் கூறினார்.

வினைப்பகாப்பதம் என்ற அளவிலே ஏவற்பகாப்பதமும் அடங்கு மாயினும் நட, வா முதலிய முதனிலைகளே ஏவற்பொருளுணர்த்தாது ஆய் விசுதியோடு புணர்ந்து நின்று உணர்த்துமென்றறிவித்தற்கு வேறுகூறினார்.

‘நாலாறுமீறே’ என்று இருபத்துநான்கீறு சொல்லப்பட்டிருக்க இச்சுத்திரத்தில் எகரவுயிர் எ என்னும் வினா விடைச்சொல்லிலன்றிப் பிறிதொரு சொல்லிலும் ஈராகாமையால் அது தவிர்ந்தன இவ்வினைப் பகுதிக்கீறுமென்பார் ஆ மீற்றவும் என்றார்.

நட என அகரவீற்றுளொன்றும், வர் என ஆகரவீற்றுளொன்றும், மடி என இகர வீற்றுளொன்றும், சீ என ஈகரவீற்றுளொன்றுமாக இப்படியே இருபத்துமூன்றீற்றுக்கும் வரிசையாக எடுத்துக்காட்டிய வாய்பாட்டு வினைப்பகுதிகளைப்போல அநேக வினைப்பகுதிகளுள்ளன என்பார் அஃகாமென்னுது அஃகென்று என எய்திய விருபான்மூன்று ஈற்றவுமென்றார்.

ஏவற்பகுதிக்கு உதாரணம்:—நடவாய், வாராய், உண்ணாய், தின்னாய், அஃகாய் எ-ம், நடமின், வம்மின், உண்மின், தின்மின், அஃகுமின் எனவும் வருமிவ்வேவல்வினைகளில் நட, வா, உண், தின், அஃகு என்று பகுதிகள் காண்க. முன்னிலையேவலொருமை வினைச்சொற்கள் ஆய் எனைய விசுதி குன்றி நட, வா, உண், தின், அஃகு என நிற்குமெனவுமறிக. நிற்பினும் விசுதியோடு புணர்ந்துநின்றவைகள்போலவே முன்னிலையேவலொருமைப் பொருளுணர்த்துமென்றுகொள்க. பிரயோக விவேக தூலாரும் “முன்னிலையேவலொருமைச்சொற்போலுமுதனிலைகள், அந்நிலைத்தாதப்பகுதியென்றும்” என்றார். தொல்காப்பியரும் “செய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச்சொற், செய்யென்கிளவியாகிடனுடைத்தே” என்றார். இப்படி விசுதிபுணர்ந்து கெட்டுநிற்குஞ் சொற்கள் இன்னும் பலவுண்டு. அவையெல்லாம் பின்காட்டப்படும்.

ஏவல்லாத மற்ற வினைப்பகுதிக்கு உதாரணம்:—நடந்தான், வந்தான், மடித்தான், சீத்தான், விட்டான், கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வெள்வினான், உரிஞினான், உண்டான், பொருநினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகினான் எனவரும் இவற்றைப் பகுத்து முன்னின்றபகுதிகளை மற்றவினைகளில்வந்த பகுதிகளென்று காண்க.

ஏவல்வினை, ஏவல்லாத மற்றவினை என்னு மிருவகை வினைப்பகுதிகளையு நோக்குங்கால், வா, வே, நொ, வாழ் என்று சிலபகுதிகள் செயப்படுபொருள் குன்றியனவும்; விடு, வை, உண், பார் என்று சிலபகுதிகள் செய்யப்படுபொருள் குன்றாதனவும்; மடி, தேய் என்று சிலபகுதிகள் செயப்படுபொருள் குன்றுதல், குன்றமை என்னு மிருவகைக்கும் பொதுவாவனவுமாய் முன்றுவகையுண்டென்று தெளிந்து, அவ்வப்பகுதிகளிலிருந்துண்டான வினைகளும் அம்முதலாகையாக நடைபெறுமாறு காண்க.

உ - ம். வந்தான், வெந்தான், நொந்தான், போயினான் என்று செயப்படுபொருள்கொள்ளாமல் நின்றன. விட்டான், வைத்தான், உண்டான் என்று செயப்படுபொருள் கொண்டு நின்றன.

மடிந்தான், தேய்ந்தான் என்று செயப்படுபொருள் குன்றியும்; மடித்தான், தேய்த்தான் என்று செயப்படுபொருள் குன்றாமலும் வந்தன. இப்படி ஒருபகுதியிறேன்றி வெவ்வேறுருவமாயிருந்து செயப்படுபொருள்குன்றியுங் குன்றாமலும் வருதலுமன்றி, செயப்படுபொருள் குன்றுதற்குங் குன்றுதபெறுதற்கும் பொதுவாக ஒருபகுதியிறேன்றி ஒரேவடிவாயிருக்கும் வினையுமுண்டு. உ-ம். வெளுத்தான் இது தான் வெண்ணிறமாயினான் என்றும்; புடவையை வெண்மையாக்கினான் என்றும் தன்வினையாயும் பிரவினையாயுமிருந்து, செயப்படுபொருள் அந்தும் பெற்றும் வந்தது. செயப்படுபொருள் குன்றிய பகுதியிலிருந்தும்

பிறவினையுண்டானபோது செயப்படுபொருள் கொள்ளுமென்றறிசு.
உ-ம். வருவிப்பான், வாழ்விப்பான் எனவரும்.

இந்நூலாசிரியர் வடநூன் மேற்கோளாகத் தனிமொழிசளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர் தாமேயிட்டு எழுத்தேயென்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவரையும் பகாப்பதம் பகுபதமெனப் பலதாஞ்சொல்லுதல் தன்குறி வழக்க மிகவெடுத்தாரத்தலென்னுமுத்தி.

இத்தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் விசுதியோடு புணரும்போது தொழுதாள், உண்டான் எனச் சில இயல்பாதலன்றியும், செல் சேறல் என முதலீண்டும், தா தந்தான் எனத் தனிநெடில் குறுகியும், சா செத்தான் என முதல் ஆகாரம் எகரமாகியும், கொணு கொணர்ந்தான் என முதலய வெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய் விரிந்தும், விரவு விராவினான் என நடுக்குறில் நீண்டும், முயுகு முழுகினான், மூழ்கினான் என இயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா வருகிறான் எனத் தனிநெடில் குறுகி ஒருயிர்மெய் விரிந்தும், கல் கற்றான் என ஈற்றுமெய் வருமெய்யாகத் திரிந்தும், செல் சென்றான் என ஈற்றுமெய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத் திரிந்தும் இன்னும் பல்வாறு விகாரப்பட்டும் வரும்.

கா, சா, தா இவைமுறையே காத்தான், செத்தான், தந்தான் எ-ம், கல், நில், புல், சொல், இவை கற்றான், நின்றான், புல்லினான், சொன்னான் எ-ம், ஒருநிகராகிய பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுதலால் அவையெல்லாம் தனித்தனி சொல்லப்புகின் விரியுமாதலால், செய்யுள் வழக்கத்தையும் உலக வழக்கத்தையு நோக்கிச் செய்யுள் விகாரமும் புணர்ச்சிவிகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக்கொள்க.

தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்கட்கு நட, வா முதலிய வினைச்சொற்களையன்றிச் சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொற்களும் பகுதியாய்வரும். உ-ம். சித்திரித்தான், கடைக்கணித்தான் என்பவற்றில் முறையே சித்திரம், கடைக்கண் என்னும் பெயர்ச்சொற்கள் பகுதியாயின. (பொன்) போன்றான், (புலி) நிகர்த்தான் என்பவற்றில் முறையே போல், நிகர் என்னும் இடைச்சொற்கள் பகுதியாயின. சான்றான், மாண்டான் என்பவற்றில் முறையே சால், மாண் என்னும் உரிச்சொற்கள் பகுதியாயின. பிறவு மிவ்வாறு வருதல் காண்க. (30)

[எவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

கூட அ. செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரிற்
செய்வியென் னேவ வினையினீ ரேவல்.

இ-ன். செய் என வினை வழி - செய்யென்னும் வாய்பாட்டு முதுனி
லைத் தனி வினையின்பின், - விப்பி தனி வரின் செய்வியென் ஏவல் - விவ்விசு

தியாயினும் பிவ்விசுதியாயினுந் தனித்து வருமாயின் செய்யென்னு மேவலி
ன்மேல் ஒரேவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம்,—இ
ணையின் ஈரேவல் - அவ்விணையின்பின் இவ்விசுதிகள் தன்னொடும் 'பிறிதொ
டும் இணைந்தவருமாயின் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம்.

உ - ம். நடப்பியாய், நடப்பிப்பாய்; வருவியாய், வருவிப்பாய் எனவரும்

உரையிற் கோடலென்னு முத்தியால் சிறுபான்மை கு, சு, டி, து, பு, று
என்னும் ஆறு விசுதிகளுள் ஒன்று பெற்றும் சிலபகுதிகளிலிருக்கிற மெல்.
லொற்று வல்லொற்றாகத் திரியப்பெற்றும், சிலபகுதிகள் விகாரப்பட்டும் அப்
படியே பிறவினையாய் வருமெனக்கொள்க.

உ - ம். போ - போக்கு, பாய் - பாய்ச்சு, உருள் - உருட்டு, நட - நடத்
து, எழு - எழுப்பு, துயில் - துயிற்று. இவை கு, சு, டி, து, பு, று வி
சுதிபெற்று வந்தன. இயங்கு - இயக்கு, திருந்து - திருத்தி, தோ
ன்று - தோற்று. இவை மெல்லொற்று வல்லொற்றாகத் திரிபுற்றதினா
ற் பிறவினைகளாயின. உருகு - உருக்கு, ஆடு - ஆட்டு, ஆறு - ஆற்று,
தேறு - தேற்று. இவை நடுவே இரட்டித்தலாகிய விகாரம் பெற்றுப் பி
றவினைகளாயின.

நட, வா முதலிய சிறப்பு வாய்பாடுகளை யெல்லாம் செய்யென்னும் பொ
துவாய்பாட்டுள் அடக்கி முற்குத்திரத்திற் கூறினாராதலின் செய்யென் வினை
வழியென்றார். எனவே நட, வா முதலிய பகுதிகளின்வழி விப்பிவரின் எ
ன்று கூறியவாரும். (கக)

[ஏவல்லாதவினையின்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

ககக. விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

இ - ள். விளம்பிய பகுதி - ஏவற்பகுதி வேறுதல்போல அதன்பின்னே
சொல்லப்பட்ட மற்ற வினைப்பகுதிகள்,—வேறுதலும் விதி - வி, பி முதலிய
பெற்று வேறுபடுதலும் விதியே யாகும். எ - று.

உ - ம். நடத்தினான், நடப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான்; போக்கினான்,
பேரக்கினாய், பாய்ச்சினான், பாய்ச்சினாய், உருட்டுகின்றான், உருட்டுகி
ன்றாய், உருட்டுகின்றேன், நடத்தினேன், எழுப்பினாய், துயிற்றுகின்
றாய், இயக்கினான், திருத்தினேன், தோற்றினான்; உருக்கினாய், ஆட்டி
னான், ஆற்றினேன், தேற்றுகின்றான் எனவரும். இங்கே தன்வினைப்
பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளாய் ஏவல்லாத மற்றவினைகளிலும் வந்
தமை காண்க. (கஉ)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—215. பகுதிகளாவன யாவை? 216. பெயர்ப்பகு
பதங்கட்கும் வினைக்குறிப்புப் பகுபதங்கட்கும் எவை பகுதிகளாய் வரும்?

217. பண்புப்பகுதிகள் எவை? 218. மைவிசுதி புணர்ந்துகின்ற பண்புப் பெயர்கள் விசுதியோடாயினும் பதத்தோடாயினும் புணருங்கால் எப்படிப் புணரும்? 219. தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்கட்கு எவை பகுதிகளாய் வரும்? 220. முன்னிலையெவ்வொருமை வினைச்சொற்சொற் விசுதி புணர்ந்தேவருமோ விசுதியின்றிவருமோ? 221. தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்கட்கு வினைச்சொற்களையன்றிப் பிறசொற்கள் பகுதியாதலில்லையோ? 222. தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் விசுதிமுதலியவற்றோடு புணருங்கால் எப்படிப் புணரும்? 223. ஒருநிகரனவாகிய வினைப்பகுதிகள் விசுதி முதலியவற்றோடு புணருங்கால் ஒரேவிதமாக விகாரப்பட்டுவருமோ பலவிதமாக விகாரப்பட்டுவருமோ? 224. ஏவற்பகுதிகள் ஏவலின்மேல் ஒரேவலாதல் எவ்விதத்தாலுண்டாகும்? 225. அப்பகுதிகள் ஏவலின்மேல் ஈரேவலாதல் எவ்வகையாலுண்டாகும்? 226. ஏவற்பகுதிகள் விசுதிபெறாமல் வேறுவிதத்தால் ஏவலின்மேல் ஏவலாதலில்லையோ? 227. ஏவல்வினையல்லாத மற்றவினைப்பகுதிகள் பிறவினைவிசுதி முதலியன பெற்று ஈரேவல் மூவேவல்களாய் வருதலில்லையோ? 228. தெரித்தாய், தெரித்தான் என்னும் பிறவினைகள் உண்டான விதம் எது? 229. 'நடவாமடிசீ' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'செய்யெனேவல் வினைப்பகர்ப்பதமே' என்பதற்கு இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியாற் கூறும் இருபொருள்களெவை? 230. 'செய்யென்வினைவழிவிப்பிதனிவரின்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு உதாரணம் நடப்பியாய், வருவியாய் என்று எழுதியதென்னை அவற்றின்பகுதி செய்யென்பதா?

விசுதி.

கசு0. அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் பம்மார்
அஆ குடுதுறு என் ஏன் அல்ஆன்
அம்ஆம் எம்ஏம் ஒமொ டும்மூர்
கூடதற ஐஆய் இம்மின் இர்ஈர்
ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

இ - ள். அன் என்பவும் - அன்முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும், - பிறவும் - இவைபோல்வன பிறவும், - வினையின் விசுதி - தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களின் விசுதிகளாகும், - சில (விசுதி) பெயரினும் - இவற்றுட் சிலவிசுதிகள் பெயர்ப்பகுபதங்களிலும் வரும். எ - று.

உம் ஊர் கடதற - உம் என்பதேறிய கடதற ஒற்றுக்கள். அவை: கும், டும், தும், றும் என்பன.

அன் முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்ட விசுதிகளாவன: - அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், ப, மார், அ, ஆ, கு, டு, து, று என்பன.

அல், அன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், கும், டும், தும், றம், ஐ, ஆய், இ, மின், இர், ஈர், ஈயர், க, ய, உம் என்பனவாம்.

இவற்றில் அன் விசுதி தன்மைக்கு எதிரதுபோற்றலென்னுமுத்தியாற் பிற்காலத்துச் சேர்க்கப்பட்டதாகலின், வலியுறுத்தற்கு மீட்டுங் கூறினார்.

இந்த முப்பத்தேழு
விசுதிகளில் }

வகை

உ-ம்.

அன், ஆன்

ஆண்பாற்படர்க்கைவிசுதி.

நடந்தனன், நடந்தான்.

அள், ஆள்

பெண்பாற்படர்க்கைவிசுதி.

நடந்தனள், நடந்தாள்.

[ப, நடமார்.

அர், ஆர், ப, மார்

பலர்பாற்படர்க்கைவிசுதி.

நடந்தனர், நடந்தார், நடப்

(து, தி, து)

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை

நடந்தது, குண்டுகட்டு, கூ

விசுதியுமாம். }

[யிற்று.

அ, ஆ

பலவிற்பாற்படர்க்கைவிசுதி. நடந்தன, நடவா.

கு, டி, து, று,
என், ஏன், அல்,
அன்

தன்மையொருமைவிசுதி.

{ நடக்கு, உண்டு, நடந்து,
சேறு, நடந்தனென், நடந்
தேன், நடப்பல், நடப்பன்.

அம், ஆம், எம்,
ஏம், ஓம், கும்,
டும், தும், றம்

தன்மைப்பன்மைவிசுதி.

{ நடப்பம், நடப்பாம், நடப்
பெம், நடப்பேம், நடப்போ
ம், நடக்கும், உண்டும், நடந்
தும், சேறும்.

ஐ, ஆய், இ

முன்னிலை ஒருமை விசுதி.

நடந்தனை, நடந்தாய், நடந்

(ஆய்)

முன்னிலை ஏவலொருமை

{ [கி.

விசுதியுமாம்.

நடவாய்.

மின், இர்,

முன்னிலை ஏவற்பன்மை

{ நடமின், நடந்தனர், நடந்

ஈர், (உம்)

விசுதி.

{ தீர், நடவும்.

(இர், ஈர்)

முன்னிலைப் பன்மை விசுதி.

நடந்தனர், நடந்தீர்.

ஈயர், க, ய

வியங்கோள் விசுதி.

நிலீயர், நடக்க, வாழிய.

(அல்)

வியங்கோள் உடன்பாட்

டெதீர்மறைகளுக்கு விசுதி.

} உண்ணல், செய்யல்.

உம்

செய்யுமென்னுமுற்றுவிசுதி

} யும், பெயரெச்சவினை விசு

தியுமாம்.

} காணும், பாயும்.

பிறவுமென்றதனால், மரூல், அழேல் என ஆல், ஏல் முதலிய விசுதிகளும் வரும்.

பெயரினுஞ் சில என்றதனால் குறிப்பு வினையினுஞ் சிலவென்றது கூறாதே அமைதலின், வினையின்விசுதியென்றது தெரிநிலைவினை விசுதிகளெனக் காண்க.

தாமே காலங்காட்டும் விசுதி குறிப்புவினைக்கு வருதலில்லையாகவும், டி, து, று என்னுங் காலங்காட்டும் விசுதிகளைக் குறிப்புவினைபெறு மென்பதென்னையெனின், டி, து, று விசுதிகள் காலங்காட்டுதல் தெரிநிலைத்தன்மை வினையிடத்திலாம்; குறிப்புவினைக்குப் படர்க்கைமிகிலே அவ்விசுதிகள் வந்து காலங்காட்டாமனிற்சுமென்றதிக.

வினைக்குறிப்புமுற்றுக்கள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவன வாதலால் இவ்விசுதிகளுள்ளே தாமே காலங்காட்டும் விசுதிகளொழித்து ஒழிந்த அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், அ, டி, து, று, என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர் என்னும் இருபத்திரண்டு விசுதிகளோடு வருமெனக்கொள்க.

உ-ம். கரியன், கரியான்; கரியன், கரியான்; கரியர், கரியார்; கரியன்; குறுந்தாட்டு, கரிது, குழையிற்று; கரியென், கரியேன்; கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியோம்; கரியை, கரியாய், வில்லி, கரியீர், கரியீர்எனவரும்.

பெயரினுஞ்சில என்றதனால் இவ்விசுதிகளுள் அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், மார், அ, து, இ என்னும் பத்தோடு மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, முன், அல், ன், ள், ர், வ், எ என்னும் பதின்மூன்றும் பிறவும் பெயர்விசுதிகளாம்.

உ-ம். குழையன், வானத்தான், குழையன், வானத்தான், குழையர், வானத்தார், தேவிமார், குழையன், யாது, பொண்ணி; வடமன், கோமான், கோக்கள், அவை, எந்தை, எங்கை, எம்பி, எம்முன், தோன்றல், பிறன், பிறள், பிறர், அவ் எனவரும்.

இன்னும் வினையின் விசுதி பெயரினுஞ்சில என்றதினாலும், பிறவும் என்றதினாலும் பலவகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும் இவ்விசுதிகளுள் அடங்கியும் அடங்காதும் வரும் விசுதிகளெல்லாங் கொள்ளப்படும்.

தெரிநிலைப்பெயரெச்சவிசுதிகள்: அ, உம் என்னுமிரண்டுமாம்.

உ-ம். செய்ச, செய்கின்ற, செய்யும் எனவரும்.

குறிப்புவினைப்பெயரெச்சவிசுதி அ ஒன்றேயாம். கரிய எனவரும்.

உ-ம். விசுதி இடைநிலையேலாது தானே எதிர்காலங் காட்டலாற் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சத்துக்கு வாராது.

தெரிநிலைவினையெச்ச விசுதிகள்: உ, இ, ய், பு, ஆ, ஊ. என, அன், ஆல், கால், ஏல், எனின், ஆயின், ஏனும், கு, இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, கடை, வை, இ-த்து, உம், (வகை); மல், மை, மே என்னுமிருபத்தொன்பதும்பிறவுமாம். இவற்றுள் இறுதியிற் கூறிய மல், மை, மே என்னு மூன்று விசுதிகளும் எதிர்மறையில் வரும்.

உ-ம். நடந்து, ஓடி, போய், நக்குபு, காணா, காணா, உண்ணென், உண்ண, உண்ணின், உண்டால், உண்டக்கால், உண்டானேல், உண்டானெனின், உண்டானாயின், உண்டானேனும், உணற்கு, உண்ணிய, உண்ணியர், சொல்லுவான், உண்பான், உண்பாக்கு, செய்தக்கடை, செய்தவழி, செய்தவிடத்து, காண்டலும், தோன்றாவகை, கைப்படாவகை, உண்ணுமல், உண்ணுமை, உண்ணுமே என வரும்.

வகையென்பது உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வினையெச்சவிசுதியாகும்.

வ - று. பாரதத்தில்—“வானிடைநதியையும்வழுவினாலவள், தானிட, குறும்வகைதந்தையேவினான்.” என உடன்பாட்டிலும் “கதுமென்ச்சென்று தாய்கைப்படாவகை” எ-ம். கந்தபுராணத்தில்—“புதல்வார்தோன்றாவகைதடுத்த” எ-ம், எதிர்மறையிலும் வகையீறு வினையெச்சத்தில்வருதலால் அதுவுமீண்டு நூதனமாய்ச்சேர்க்கப்பட்டமையறிக. (நூதனமாய்=புதிதாய்.)

குறிப்புவினையெச்சவிசுதிகள் அ, றி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் ஒன்பதும் பிறவுமாம்.

உ-ம். மெல்ல, அன்றி, அல்லது, அல்லால், அல்லாமல், அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்லாவிடத்து என வரும்.

தொழிற்பெயர் விசுதிகள் தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, உள், காடு, பாடு, அரவு, ஆனை, மை, து என்னும் பத்தொன்பதும் பிறவுமாம்.

உ-ம். நடத்தல், ஆடல், வாட்டம், கொலை, நடக்கை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறதி, புணர்ச்சி, புலவி, விக்குள், சாக்காடு, கோட்பாடு, தோற்றரவு, வாராணை, நடவாமை, பாய்த்து எனவரும்.

மைவிசுதி: செய்தமை, செய்கின்றமை என இறந்தகாலவிடைநிலை, நிகழ்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும் வரும்.

துவிசுதி: அவர் செய்தது, செய்கின்றது, செய்வது என முக்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும் வரும்.

பண்புப்பெயர் விசுதிகள்: மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், நா என்னும் பத்தும்பிறவுமாம்.

உ-ம். நன்மை, தொல்லை, மாட்சி, மாண்பு, மழவு, நன்கு, நன்றி, நன்று, நலம், நன்னர் என வரும்.

பிறவினை விசுதிகள்: வி, பி, கு, சு, டி, து, பு, று என்னும் எட்டுமாம்.

உ-ம். செய்வி, நடப்பி, போக்கு, பாய்ச்சு, உருட்டு; நடத்து, எழுப்பு, துயிற்று எனவரும். “விப்பி குசுடுது புறுவெனு மாறும், ஒப்பில் பிறவினைக் குறும் விசு திகளே” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுமறிக.

கரை, தேய் எனவருந் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முத னிலைகள் சிறுபான்மை இவ் விசுதி வேண்டாது கரைத்தான், தேய்த்தான்; கரைத்திலன், தேய்த்திலன்; கரைக்கின்றான், தேய்க்கின்றான்; கரைக்கின்றி லன், தேய்க்கின்றிலன்; கரைப்பான், தேய்ப்பான்; கரைக்கான், தேய்க்கா ன் எனப் பிறவினைப்பொருளைத் தரும்போது உடன்பாட்டிலும், எதிர்மறை யிலும் வல்லெழுத்து மிக்கும்,

கரைந்தான், கரைந்திலன்; கரைகின்றான், கரைகின்றிலன்; கரைவான், கரையான் எனத் தன் வினைப்பொருளைத் தரும்போது வல்லெழுத்து மிகா தும் வருமென்றறிக.

இ, ஐ, அம் எனனும் மூன்று விசுதிகளும் வினைமுதற்பொருளையுஞ் செயப்படுபொருளையுங் கருவிப்பொருளையு முணர்த்தும்.

உ-ம். அலரி, பறவை, எச்சம் என்பன வினைமுதற்பொருளை யுணர்த்தின. ஊருணி, தொடை, தொல்காப்பியம் என்பன செயப்படுபொருளை யுணர் த்தின. மண்வெட்டி, பார்வை, நோக்கம் என்பன கருவிப்பொருளையு ணர்த்தின.

விடு, ஒழி விசுதிகள் துணிவுப்பொருளையுணர்த்தும்.

உ-ம். செய்தவிட்டான், செய்தொழிந்தான் எனவரும்.

கொள் விசுதி வினைப்பயன் வினைமுதலைச் சென்றடைதலாகிய தற்பொ ருட்டுப்பொருளை யுணர்த்தும்.

உ-ம். (கல்லிலேகாலை) அடித்துக்கொண்டான், (நாக்கைக்) கடித்துக்கொண் டான் எனவரும்.

படு, உண் விசுதிகள் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும்.

உ-ம். கட்டப்பட்டான், கட்டுண்டான் எனவரும்.

மை விசுதி தன்மைப்பொருளுணர்த்தும். (தன்மை=சுபாவம்)

உ-ம். பொன்மை, ஆண்மை எனவரும்.

இரு, இடு என்னும் விசுதிகள் தமக்கென வேறுபொருளின்றிப் பகுதி ப்பொருள் விசுதியாய்வரும்.

உ-ம். எழுந்திருக்கின்றான், உரைத்திடுகின்றான் எனவரும்.

முன்னிலையேவலொருமை ஆய்விசுதியும், பெயரெச்சவிசுதியும், தொ ழிற்பெயர்விசுதியும், வினைமுதற்பொருளையுணர்த்தும் இகரவிசுதியும், செய ப்படுபொருளை யுணர்த்தும் ஐ விசுதியும் பகுதியொடு புணர்ந்து பின் கெடுத லுமுண்டு. கெடினும் புணர்ந்துநின்றிற்போலவே தம்பொருளை யுணர்த்தும்.

உ-ம். நீ நட, நீ நடப்பி, நீ செல் என்பவைகளிலே ஆய்விசுதி புணர்ந்து கெட்டது. கொல்களிறு, ஓடாக்குதிரை என்பவைகளிலே பெயரெச்ச

விசுவதிகள் புணர்ந்துகெட்டன. அடி, கேடு, இடையீடு என்பவைகளிலே தல்லென்னுந்தொழிற்பெயர் விசுவதி புணர்ந்து கெட்டது.

காய், தளிர், பூ, கனி, திரை, நுரை, அலை என்பவைகளிலே வினை முதற்பொருளுணர்த்தும் இகர விசுவதி புணர்ந்துகெட்டது.

ஊண், தீன், கோள் என்பவைகளிலே செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஐகர விசுவதி புணர்ந்துகெட்டது.

சிறுபான்மை வரிப்புணைபந்து என்பதில் வரிந்து என்பதின் வினையெச்சவிசுவதியும், கொள்வாருங் கள்வருநேர் என்பதில் நேர்வர் என்பதின் முற்று விசுவதியுங்கெட்டுவந்தன. இவ்வாறே பிற விசுவதிகளுள்ளுஞ் சில கெட்டு வருமெனவுங்கொள்க. (கூ)

பரிசேஷ் வினாக்கள்:—231. தெரிநிலைவினைமுற்று விசுவதிகள் எவை? 232. குறிப்புவினைமுற்று விசுவதிகளெவை? 233. பெயர்விசுவதிகளெவை? 234. தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சவிசுவதிகள் எவை? 235. குறிப்புவினைப்பெயரெச்சவிசுவதிகள் எவை? 236. தெரிநிலைவினை வினையெச்ச விசுவதிகள் எவை? 237. குறிப்புவினை வினையெச்சவிசுவதிகள் எவை? 238. தொழிற் பெயர் விசுவதிகள் எவை? 239. பண்புப்பெயர் விசுவதிகள் எவை? 240. பிறவினைவிசுவதிகள் எவை? 241. தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாகிய பகுதிகள் பிறவினை விசுவதிபெறுது பிறவினைப்பொருளைத் தருவன உளவோ? 242. வினைமுதற்பொருள் செயப்படுபொருள் கருவிப்பொருள்களை யுணர்த்தும் விசுவதிகள் எவை? 243. துணிவுப்பொருளுணர்த்தும் விசுவதிகள் எவை? 244. தற்பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தும்விசுவதி எது? 245. செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் விசுவதிகள் எவை? 246. தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் விசுவதி எது? 247. பகுதிப்பொருள் விசுவதிகள் எவை? 248. பகுதியோடு புணர்ந்து பின் குன்றும் விசுவதிகள் எவை? 249. வகை விசுவதி வினையெச்சத்தில் உடன்பாட்டில் வருமோ எதிர்மறையில்வருமோ?

இடைநிலை.

[பெயரிடைநிலை.]

கசக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலிற்
பகுதி விசுவதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே.

இ - ள். இலக்கியம் கண்டு - அறிவுடையோரால் நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தைப்பார்த்து, - இலக்கணம் இயம் பலின் - அவ்விலக்கியத்தின் அமை

தியே இலக்கியத்திற்கு இலக்கணமாகச் சொல்லுதலால்,—பகுதிவிசுதி பகுத்து - பெயர்ப்பகுபதத்திற் பகுதியையும் விசுதியையும் பிரித்து,—இடைநின்றதை - அப்பகுதி விசுதிகளுக்கு நடுவே நின்ற அங்கத்தை,—வினைப்பெயர் அல்பெயர்க்கு இடைநிலை எனல் - வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்ப்பகுபதங்களுக்கு இடைநிலையென்று சொல்லுக.

இடைநின்றதை என்றதினால் பகுதிவிசுதிகளான் மாத்திரம் முடிந்த பகுபதங்களையொழித்து அவற்றொடு இடைநிற்கும் அங்கத்தையுமுடைய பெயர்ப்பகுபதங்களையே ஈண்டுக்கொள்ளுக. குறிக்கப்படுமில்லக்கணத்தையுடையன வெல்லாம் இயக்கியமாயினும் ஈண்டிலக்கியமென்றது பெயர்ப்பகுபதங்களை; இலக்கணமென்றதின்கு அதனகத்துப் பகுதி விசுதி இடைநிலைகளை.

உ-ம். அறிஞன், வினைஞன், கவிஞன் என்பன ருகரவொற்றிடைநிலைபெற்றன. ஒதுவான், பாடுவான் என்பன வகரவொற்றிடைநிலைபெற்றன. இடைச்சி, வலைச்சி என்பன சகரவொற்றிடைநிலைபெற்றன. வண்ணத்தி, பாணத்தி, மலையாட்டி, வெள்ளாட்டி என்பன தகரவொற்றிடைநிலைபெற்றன. செட்டிச்சி, தச்சிச்சி என்பன இச்சிடைநிலைபெற்றன.

வினைப்பெயரல் பெயர்க்கிடைநிலையென்றார் ஒதுவான், பாடுவான் என்பன வினையாலணையும் பெயராக நிற்கமாட்டாடோ எனின்; எழுத்தொப்புமையால், வினையாலணையும்பெயராகவும் வினைமுற்றாகவும், தொழிலடியாகக் கொண்ட பெயராகவுநிற்குமாயினும் தொழிலடியாகக்கொண்ட பெயர்களாய் நின்றநிலையே ஈண்டுக்கொள்ளப்படுமென்க. தொழிலடியாகக்கொண்ட ஒதுவான் பாடுவான் என்னும் பெயர்களில் வந்த வகரவொற்றிடைநிலை காலங்காட்டாமல் நின்றது.

[இறந்தகாலவினையிடைநிலை.]

கசஉ. தடறவொற் றின்னே யைம்பான் மூவிடத் திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

இ - ள். தடற ஒற்று இன் - தகரமெய்யும் டகரமெய்யும் நகரமெய்யும் இன் என்னுங்குற்றொற்றும்,—ஐம்பால் மூவிடத்து - ஐம்பான் மூவிடங்களிலும் இறந்தகாலம் தரும் தொழில்இடைநிலை - இறந்தகாலத்தைக்காட்டும் வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடைநிலைகளாகும். எ - று.

உ-ம். நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர். எ-ம. உண்டான். எ-ம. சென்றான். எ-ம். உறங்கினான். எ-ம். வரும். உண் என்னும் பகுதியிற்றொன்றிய வினையில் இன் இடைநிலைவாராது; பிறவினையானபோதுவரும் பிறவுமாராய்ந்தறிக. சிறுபாண்மை இன்னிடைநிலை தடை குறைந்தும் முதல்குறைந்தும் வரும்.

எஞ்சியது என்பதில் இன் என்னும் இடைநிலையின் ஈற்று னகரவொற்றுக்குறைந்தது. குறையாதாயின் எஞ்சினது எனநிற்கும்.

போனது என்பதில் இன் இடைநிலையின் முதல் இகரவுயிர் குறைந்தது. குறையாதாயின் போயினது எனநிற்கும். (கடு)

[நிகழ்காலவிடைநிலை.]

கசந. ஆநின்று கின்று கிறுமு விடத்தின் ஐம்பா நிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

இ - ள். ஆநின்று கின்று கிறு - ஆநின்றென்பதுங் கின்றென்பதுங் கிறுவென்பதும்,—ஐம்பால் மூவிடத்தின் - ஐம்பான் மூவிடங்களிலும்,—நிகழ்பொழுது அறை வினை இடைநிலை - நிகழ்காலத்தைக்காட்டும் வினைப்பகுபதங்களிலுடைய இடைநிலைகளாம். எ - று.

உ-ம். நடவாநின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறான்.	ஆண்பால்	} படர்க்கை.
நடவாநின்றாள், நடக்கின்றாள், நடக்கிறாள்.	பெண்பால்	
நடவாநின்றார், நடக்கின்றார், நடக்கிறார்.	பலர்பால்	
நடவாநின்றது, நடக்கின்றது, நடக்கிறது.	ஒன்றன்பால்	
நடவாநின்றன, நடக்கின்றன, *	பலவின்பால்	

(கிறுஇடைநிலை அஃறிணைப்பலவின்பால் வினையில் வரமாட்டாது.) பிறவு மாராய்க.

நடவாநின்றேன், நடக்கின்றேன், நடக்கிறேன்.	தன்மையொருமை
நடவாநின்றேம், நடக்கின்றேம், நடக்கிறேம்.	தன்மைப்பன்மை
நடவாநின்றாய், நடக்கின்றாய், நடக்கிறாய்.	முன்னிலையொருமை
நடவாநின்றீர், நடக்கின்றீர், நடக்கிறீர்.	முன்னிலைப்பன்மை

[எதிர்காலவிடைநிலை.]

கசச. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர் பொழு திசைவினை யிடைநிலை யாயிவை சிலவில.

இ - ள். பவ்வ - பகரமெய்யும் வகரமெய்யும்,—ஐம்பால் மூவிடத்து - ஐம்பான் மூவிடங்களிலும்,—எதிர் பொழுது இசை வினை இடைநிலை ஆம் - எதிர்காலத்தைக்காட்டும் வினைப்பகுபதங்களிலுடைய இடைநிலைகளாகும்,— இவை சில இல - இம்முக்கால விடைநிலைகளும் சில முற்றுவினை எச்சவினைக ட்கு இலவாம். எ - று.

உ-ம். நடப்பான், வருவான்; நடப்பாள், வருவாள்; நடப்பார், வருவார்; நடப்பேன், வருவேன்; நடப்பேம், வருவேம்; நடப்பாய், வருவாய்; நடப்பீர், வருவீர் எனவரும்.

ஒன்றன்பால் பலவிற்பால் வினைகளுக்குப் பகரவகரவொற்றிடைநிலைகள் வருவனவல்ல.

இப்படியே ஒன்பது இடைநிலைகளையும் ஏற்றபெற்றிகொள்க. இவை சிலவிலவெனவே இவ்விடைநிலை வரப்பெறாத சில முற்றுவினைகளிலும் எச்சவினைகளிலும் காலத்தை விசுவயாயினும், விகாரப்பட்ட பகுதியாயினும், வேறிடைநிலையாயினும் காட்டுமென்பது பெற்றும். அவை பின்வருஞ் சூத்திரத்தினும் உரையினும் காண்க. (க௭)

[காலங்காட்டும் விசுவய.]

கசுக. நவ்வொடுகரவும் மைநிசழ் பல்லவுந்
தவ்வொடுகரவும் மெதிரவும் டவ்வொடு
கழிவுந் கவ்வொடு தெதிரவுமின் னேவல்
வியங்கோ ளிம்மா ரெதிரவும் பரந்தஞ்
செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிரவும்
எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே.

இ - ள். நவ்வொடு உகர உம்மைநிசழ்பு அல்லவும் - நகரமெய்யொடு கூடிய உகரவிசுவயும் உம்விசுவயும் (று, றும்) இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், — தவ்வொடு (உகர உம்மை) இறப்பும் எதிரும் - தகரமெய்யொடு கூடிய உகரவிசுவயும் உம்விசுவயும் (து, தும்) இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், — டவ்வொடு (உகர உம்மை) கழிவும் - டகரமெய்யொடு கூடிய உகர விசுவயும் உம் விசுவயும் (டு, டும்) இறந்தகாலத்தையும், — கவ்வொடு (உகர உம்மை) எதிரும் - ககரமெய்யொடு கூடிய உகர விசுவயும் உம்விசுவயும் (சு, சும்) எதிர்காலத்தையும், — மின் ஏவல் வியங்கோள் இ மார் எதிரும் - மின்விசுவயும் மற்றைமுன்னிலையேவல் விசுவயும் வியங்கோள்விசுவயும் இகரவிசுவயும் மார்விசுவயும் எதிர்காலத்தையும், — ப அந்தம் செலவொடு வரவும் - பகரவிசுவயும் இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், — செய்யும் நிகழ்பு எதிரும் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுவிசுவயும் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், — எதிர்மறை மும்மையும் - எதிர்மறை ஆகாரவிசுவயும் முற்றுக்காலத்தையும், — ஏற்கும் - ஏற்று வரும், — ஈங்கு - மேலைச் சூத்திரத்து இவை சிலவிலவென்றவைகளுள். எ - று.

உ-ம். சென்று, சென்றும் என்பன முறையே சென்றேன், சென்றேம் எனப் பொருள்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டின. சேறு, சேறும் என்பன முறையே செல்வேன், செல்வேம் எனப்பொருள்பட்டு எதிர்காலங் காட்டின. வந்து, வந்தும் என்பன முறையே வந்தேன், வந்தேம் எனப் பொருள்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டின. வருது, வருதும் என்பன முறையே வருவேன், வருவேம் எனப்பொருள்பட்டு எதிர்காலங் காட்டின.

உண்டு, உண்டும் என்பன முறையே உண்டேன், உண்டேம் எனப் பொருள்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டின. உண்கு, உண்கும் என்பன முறையே உண்பேன், உண்பேம் எனப்பொருள்பட்டு எதிர்காலங்காட்டின. உண்மின்; உண்ணீர், உண்ணும், உண்ணாய் என மின், ஈர், உம், ஆய் என்னும் ஏவல்விசுவசிகளும்; உண்க, வாழிய, வாழியர் எனக் க, இய, இயர் என்னும் வியங்கோள் விசுவசிகளும்; சேறி என இகரவிசுவசியும்; உண்மார் என மார் விசுவசியும் எதிர்காலங்காட்டின. (சேறி என்பது செல்வாய் எனவும், உண்மார் என்பது உண்பார் எனவும் பொருள்படும்.) உண்ப என்பது உண்டார் எனவும் உண்பார் எனவும் பொருள்பட்டு இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் காட்டின. உண்ணும் என்னும் செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்று நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டிற்று. உண்ணு என்னும் எதிர்மறை முக்காலமும் காட்டிற்று. இகரவிசுவசியுள் எழுத்துப்பேராய்வருந் தகரமெய்யிண்டேய் ஏறிவரும்; இவ்விசுவசியினைச் சென்றி, செல்லாநின்றி என இறந்தகாலவிடைநிலை நிகழ்காலவிடைநிலைகளோடு கூடிவரும்போது அவ்விடைநிலை காலங் காட்டலால் தான்காலங்காட்டாது நிற்கும். 'இர் ஈர்ற்றவிரண்டு மிருதினைப், பன்மை முன்னிலை மின்னவற்றேவல்' என்றுஞ் சூத்திரத்தில் ஈர் ஈற்றை முன்னிலை வினையென்றதன்றி ஏவலென்று சொல்லவில்லையே இங்கே ஈர் ஈற்றை ஏவலென்று விளக்கியதென்னையோவெனின் ஈர்விசுவசியுள் ஏவற்பொருளில் வரும்போது ஏவலேயாம். இர், ஈர், மின் என்னு முன்றுவிசுவசியையுந் தொகுத்து முன்னிலைத் தெரிநிலைவினை, குறிப்புவினை இரண்டற்குங் கூறும்போது குறிப்புவினையில் வராத ஏவற்கேயுரிய மின்விசுவசியை 'மின்னவற்றேவல்' என்று வேறுபடக்கூறினாரன்றி ஈர்விசுவசியை வலுக்கு வாரா தென்றால்லரென்க.

'இவைசிலவில' என்றவைகளுள்ளே காலங் காட்டும் விசுவசியை மாத்திரஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும் பிறவிடைநிலையையுஞ் சொல்லாமையால் அவை சிறுபான்மையின; வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்க என்று ராயிற்று. அவை வருமாறு: கு, பி, று என்னும் மூன்றுயிரமெய்யிற்றுச் சிலகுறிலினைப்பகுதிகள் தம்மொற்றிரட்டி இறந்தகாலங் காட்டும். உ-ம். புக்கான், நக்கான், எ-ம். தொட்டான், விட்டான். எ-ம். உற்றான், பெற்றான், எ-ம். வரும்.

யகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும்; ஆகிடந்து, ஆவிருந்து என்னும் இரண்டிடைநிலைகளும் நிகழ்காலமும் காட்டும்.

உ-ம். போயது. எ-ம். உண்ணுகிடந்தான், உண்ணுவிருந்தான், எ-ம். வரும்.

இசின் என்பது இறந்தகாலவிடைநிலையாயும் முகரமெய்யும் மன் என்பதும் எதிர்காலவிடைநிலைகளையுஞ் செய்யுளில் வரும். உ-ம், என்றிசினோர், எ-ம். என்மார், என்மனார், எ-ம். வரும்.

நங்கே என்ற மிகையால் வருதி, பெயர்தி என இகரவிசுதி நிகழ்காலங்காட்டுதலையும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களில் இடைநிலையின்றி விசுதி காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக்கொள்க.

பகுதி விசுதி என்னுஞ்சூத்திரமுதல் இச்சூத்திரம்வரையும் பகுபதங்களை மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டினமையால் முடித்துக்காட்டலென்னுமுத்தி. முன்னேத் தமிழ்நூல்களில் இல்லாதவைகளை இவ்வாசிரியர் தாமே பகாப்பதம் பகுபதமென முன்னே நாட்டி இச்சூத்திரம்வரையும் அவைகளுக்கு இலக்கணங்கூறி நிறுத்தினமையால், தானுட்டித்தனாநிறுப்பென்னுமதம். (சுஅ)

பரிசுஷ்வினாக்கள்:—250. பெயரிடைநிலைகள் எவை? 251. இறந்தகால வினையிடைநிலைகள் எவை? 252. நிகழ்காலவினையிடைநிலைகள் எவை? 253. எதிர்காலவினையிடைநிலைகள் எவை? 254. இங்கேகூறிய இடைநிலைகளின்றி வேறுவகையாற் காலங்காட்டும் வினைகளுள்வோ? 255. அவைகளிற் காலங்காட்டும் உறுப்புக்கள் எவை? 256. று, றும் விசுதிகள் எக்காலங்காட்டும்? 257. து, தும் விசுதிகள் எக்காலங்காட்டும்? 258. டு, டும் விசுதிகள் எக்காலங்காட்டும்? 259. கு, கும் விசுதிகள் எக்காலங்காட்டும்? 260. முன்னிலையேவல்விசுதிகளும் வியங்கோள்விசுதிகளும் இகரவிசுதியும் மார்விசுதியும் எக்காலங்காட்டும்? 261. பகரவிசுதி எக்காலங்காலங்காட்டும்? 262. செய்யுமென்னும்வாய்ப்பாட்டுமுற்றுவிசுதி எக்காலங்காட்டும்? 263. எதிர்மறை ஆகாரவிசுதி எக்காலங்காட்டும்? 264. இகரவிசுதி எதிர்காலமன்றிப் பிறிது காலங்காட்டாதோ? 265. இகரவிசுதி தான் காலங்காட்டாது நிற்கும் இடங்களில்லையோ? 266. பகுதி விகாரப்பட்டுக்காலங்காட்டுதற்கு உதாசுரணங்களெவை? 267. தடறஒற்றின்யேயன்றி இறந்தகாலங்காட்ட வேறிடையிலையுமுண்டோ? 268. ஆநின்று, கின்று, கிறுவேயன்றி நிகழ்காலங்காட்ட வேறிடையிலையுமுண்டோ? 269. பகரவகர வெற்றுக்களேயன்றி எதிர்காலங்காட்ட வேறிடையிலையுமுண்டோ? 270. கிறுஇடைநிலை அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்றில் வருமோ?

வடமொழியாக்கம்.

[ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியெனப்பட்டுவருதல்.]

கசகூ. இடையி னான்கு மீற்றி லிரண்டும்
அல்லா வச்சை வருக்க முதலீறு
யவ்வாதி நான்மைளவ் வாகு மையம்
பொதுவெழுத் தொழிந்தநா லேழுந் திரியும்.

இ - ள். இடையில் நான்கும் ஈற்றில் இரண்டும் அல்லா அச் - (ஆரியமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினாறனுள்ளும்) இடையில்

நின்ற ஃ ஃ ஃ ள ள ளு எனலுநான்கும் ஈற்றில் நின்ற சு ஃ சுஃ என்னுமிரண்
 மும்ஒழிந்த நின்ற அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஒ ள என்னும் பத்தும்,—ஐவருக்
 கமுதல் ஈறு - (ஹல் என்ற வழங்கும் மெய் முப்பத்தேழுள்ளும் கவர்க்க
 ம், சவர்க்கம், டவர்க்கம், தவர்க்கம், பவர்க்கம் என்னும்) ஐந்துவருக்கங்களி
 ன்முதலினின்றக ச ட த ய என்னும் ஐந்தும் அவற்றின் ஈற்றில் நின்ற ங ஞ
 ண ந ம என்னும் ஐந்தும்,—ய ஆதி நான்மை ய ர ல வ் என்னு நான்கும்
 ன ஆகும் ஐயைம் பொதுவெழுத்து - ளகரமும் ஆகிய பொதுவெழுத்திருப
 த்தைந்தும்,—ஒழிந்த நாலேழும் திரியும் - அல்லாத (உயிருள் இடையில் நா
 ன்கும் ஈற்றில் இரண்டும் மெய்களுள் ஐவருக்கங்களிலும் இடையில்நின்ற ப
 தினைந்தும் முப்பதாமெய்யம்முதலிய எட்டனுள் ளகரமொழிந்த ஏழும் ஆகி
 ய இருபத்தெட்டுச்சிறப்பெழுத்துக்களும் தமிழில் (தத்தமக்கேற்ற பொது
 வெழுத்துக்களாகத்) திரிந்துவரும். எ - று.

சிறப்பெழுத்துத் திரியுமென வரையறைகூறவே, பொதுவெழுத்து இ
 யல்பாயுஞ் சில தமக்கேற்ற விகாரமாயும் வருமென்பதுங் கொள்ளப்படும்.
 பொதுவெழுத்து விகாரமாதல் 'ஆவீறையுமீயீறிகாமும்' என்பதனாலுங்காண்க

சமவ்ஈருத அக்ஷரம்.

அச் என்பதும் உயிரெழுத்துப் பதினாறாவன:—சு ஃ ஃ ஊ ஈ உ ஊ
 ஃ ஃ ள ள ளு வன வென ஒ ளு சு ஃ சுஃ இவைகளுள் ஃ ஃ ஃ ள ள ளு
 சு ஃ சுஃ என்னும் ஆறும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள். ஒழிந்த பத்து
 யிரும் பொதுவெழுத்துக்களாம்.

மெய்யெழுத்து முப்பத்தேழாவன:—

க வ ம வ றி இவை	கவர்க்கம்.	இவை ஐவருக்கங்களாம்.	} ஐவருக்கத்துக்கு இடையி ன்முன்னுறவன:—
உ ம ஜ ள ளு	சவர்க்கம்.		
ட ஃ ள ள ண	டவர்க்கம்.		
த ய ட ய ந	தவர்க்கம்.		
ப ம வ ல ி	பவர்க்கம்.		

ய ர ல வ ர ஷ ஹ ஹ ள ள ளு ஃ ஃ ஃ ள ள ளு

இந்த மெய்யெழுத்து முப்பத்தேழுள் ஆரியத்திற்குரிய சிறப்பெழுத்தா
 வன:—வ ம வ, உ ம ஜ ள, ஃ ள ள, ய ட ய, ம வ ல, ள ள ளு
 ள ள ளு ஃ ஃ ஃ ள ள ளு என்னும் இருபத்திரண்டுமாம். இவ்விருபத்திரண்
 டொழிய நின்ற பதினைந்தமெய்களும் பொதுவெழுத்துக்களாம். ஆரிய எ
 ழுத்துக்களுள் பொதுவெழுத்துக்கள் உயிரிலே பத்தும் மெய்யிலே பதினை

ந்தமாக இருபத்தைந்தெனவும்; ஆரியச்சிறப்பெழுத்துக்கள்: உயிரிலே ஆறு
ம், மெய்யிலே இருபத்திரண்டுமாக இருபத்தெட்டெனவந் தொகையறிக.

ஆரியச்சிறப்பெழுத்திற்கு ஒத்த ஒலியுடைய எழுத்துத் தமிழில் இல்லா
மையால் ஆரியச் சிறப்பெழுத்தாலாகிய மொழியை அவ்வொலி பிறழாமல்
தமிழெழுத்தாலெழுதுதல் கூடாது. ஆதலால் ஆரியச் சிறப்பெழுத்தைத் திரி
த்துக்கொண்டே தமிழிலெழுதத்தகும்.

பொதுவெழுத்தானமாதிரமுண்டாகிய ஆரியமொழியே மிகுதியுந்
ரிபடையாதெழுதத்தகும்.

பொதுவெழுத்துக்களும் தமிழெழுத்துப்போலன்றிப் பெரும்பாலும்
வேற்றுமடிவாயேயிருக்கின்றனவேயெனின், அவை வரிவடிவிற்பேதப்படு
வனவன்றி ஒலிவடிவிற்பேதப்படுவனவல்லவென்க.

இங்கே பொதுவெழுத்தாகவுஞ் சிறப்பெழுத்தாகவும் வரிவடிவெழுத்
தை நோக்காது ஒலிவடிவெழுத்தையே நோக்கிக்கொள்ளுக.

இடையினான்கும் என்னுமிச்சுத்திரத்தில் முன் அச் என்றதினால் மற்
றவை (ஹல் என்னும்) மெய்யெழுத்தென்று உணரப்படுமாயினும், பொதுவெ
ழுத்து இருபத்தைந்தென்றும், சிறப்பெழுத்து இருபத்தெட்டென்றுங் கூறி
யதினால் உயிருமெய்யுமான இவற்றின் தொகை ஐம்பத்துமூன்றென்று தெ
ளியலாமேயன்றி உயிரினது தொகை இன்னதென்பதும், மெய்யினதுதொ
கை இன்னதென்பதும் வகுத்தோதாது சுருங்கச் சொல்லவிட்டார். உரையி
ற்கோடலென்னும்உத்தியால் உரையாசிரியர் விளக்கவேண்டுவ திவ்விடத்
தாவசியகமென்னுங் சுருத்துப்பற்றியென்றறிக.

ஆரியமொழிகள் தமிழில் வரும்போது தற்பவம், தற்சமம் என்று இர
ண்டுபிரகாரமாயிருக்கும்.

ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாலும், பொதுவுஞ்சிறப்புமாகிய ஈரெ
ழுத்தாலு முடிந்திருக்கிற ஆரியமொழிகள் திரிதன்முதலிய விகாரம்பெற்
றுத் தமிழில்வந்து வழங்கும்போது அவை தற்பவமெனப்படும்.

உ - ம். ஸாவி=சுகி, ஹாமி=போகி, ஸாஜி=சுத்தி.

இவை ஆரியச்சிறப்பெழுத்தான முடிந்திருந்து விகாரம்பெற்றுத் தமி
ழில் வந்த தற்பவமொழிகள்.

ஹாஃ=அரன், ஜவஃ=செபம், ஹாநஃ=ஞாநம், ஹாஸிஃ=அரி.

இவை பொதுவெழுத்துச் சிறப்பெழுத்தென்னு மிருவகையாலு முடிந்
திருந்து விகாரம்பெற்றுத் தமிழில் வந்த தற்பவமொழிகள்.

ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலாகி விகாரம்பெற்றும்,
விகாரமின்றியும் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழிகள் தற்சமம் எனப்
படும்.

உ - ம். கார்யம்=காரியம், லோமாவை=மாவை, கரீமம்=அமலம், கரீமம்=கமலம், காரணம்=காரணம், கரீமம்=குங்குமம். இவை பொதுவெழுத்தாலாகியிருந்து தமிழில் திரிந்தும், திரியாதும் வந்த தற்சமமொழிகள். காரியமென்பதில் இகரம் வந்து சேர்ந்தது தோன்றல் விகாரமெனவும், மாவையென்பதில் ஈற்றுகாரம் ஐகாரமானது திரிதல் விகாரமெனவுங்காண்க.

தற்பவதற்சமங்களை “ஆரியச்சிறப்பெழுத்தாற்பொதுச்சிறப்பா, லானவீரெழுத்தாலமைவதுதற்பவம்” “ஆரியந்தமிழ்பொதுவாமொழிதற்சமம்” என்று அகத்தியர் வருத்துரைத்த சூத்திரங்களான் முறையே காண்க.

நன்னூலாரும் ‘பொதுவெழுத்தானுஞ்சிறப்பெழுத்தானும், ஈரெழுத்தானுமியைவனவடசொல்’ என்று (உஎச ம் சூத்திரத்தால்) தற்சம தற்பவமொழிகளைக் கூறினமைகாண்க. (கக)

[ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாய் வருதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசஎ. அவற்றுள்,—

ஏழா முயிரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்
 திடையின் மூன்று மவ்வம் முதலும்
 எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்
 மேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவும்
 மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வம்
 ஆவீ ரையு மீயீ றிகரமும்.

இ - ள். அவற்றுள் - திரியுமென்று முற்கூறித்த சிறப்பெழுத்துக்களில்,— ஏழாம் உயிர் இய்யும் இருவும் - ஏழாம் உயிராகிய ஐகாரம் இகரமாகவும் இருவாகவுந் திரியும்,—ஐ வருக்கத்து இடையின் மூன்றும் அவ்வம் முதலும் - ஐந்துவருக்கங்களிலும் இடையின்ற மும்மூன்றெழுத்தும், அவ்வவ்வுருக்கத்தின் முதலெழுத்தாகத் திரியும்,—எட்டு யவ்வம் - எட்டாமெய்யாகிய ஐகாரம் மொழியிடையில் யகாரமாகவுந்திரியும்,—முப்பது சயவும்-முப்பதாமெய்யாகிய ஈகாரம் மொழிமுதலிற் சகரமாகவும் இடையில் ஏற்றபெற்றி சகரமாகவும் யகரமாகவுந் திரியும்,—மேல் ஒன்று சடவும் - முப்பத்தொராமெய்யாகிய ஷகாரம் மொழிமுதலிற் சகரமாகவும் இடையிலுங்கடையிலும் டகரமாகவுந் திரியும்,—இரண்டு சதவும் - முப்பத்திரண்டாமெய்யாகிய ஸகாரம் மொழிமுதலிற் சகரமாகவும் இடையில் ஏற்றபெற்றி சகரமாகவுந் தகரமாகவுந் திரியும்,—* மூன்று அகவும் - முப்பத்துமூன்றாமெய்யாகிய ஹகாரம் மொழிமுதலில் அகரமாகவும் இடையில் ககரமாகவுந் திரியும்,—ஐந்து இரு கவ்வம் - முப்பத்தைந்தாமெய்யாகிய க்ஷகாரம் இரண்டு க்ஷகரமாகத்திரியும்,—ஆ ஈறு ஐயும் - பொதுவெழுத்துக்களுள்ளே மொழியுறுதி ஆகாரம் ஐகாரமாகத் திரியும்,—ஈ ஈறு இகரமும் - மொழியிறுதி ஈகாரம் இகரமாகத் திரியும். எ - று.

பயின்று வருவனவற்றிற்குத் திரிபுகூறி ஒழிந்தன அருகிவருதலால் அ வற்றை வந்தவிடத்திற் காண்கவென்பார் இகரமுமாகுமென்று பயனிலைகொ டுத்து முடியாது இகரமுமென அவாய்நிலையாக முடித்தார் (பயின்றுவரு தல் - மிகுதியாகவருதல். அருகிவருதல் - சிறுபான்மையாகவருதல். அவா ய்நிலை - முடிவுபெறாமல் மேலொன்றை வேண்டியே நிற்பது.)

உ - ம். ிஷலஃ=இடபம் எ - ம். ிருமஃ=மிருகம் எ - ம். ஏழாமுயிர் இக ரமும் இருவுமாயிற்று. நபஃ=நகம், நாஃ=நாகம், ரெவஃ=மேக ம் எ - ம். மவவாஃ=சலவாதி, விஜயஃ=விசயம், ஸஃ=சருச் சரை எ - ம். வீஃ=பீடம், ஜீஃ=சடம், மஃ=கூடம் எ - ம். ஸஃ=தலம், ஜிஃ=தினம், யஃ=தரை எ - ம். மஃ=பலம், வஃ=பந்தம், ஹஃ=பாரம் எ - ம். ஐந்துவருக்கத்திலும் இடைநி ன்ற மும்முன்றெழுத்தும் அவ்வவ் வருக்கத்தின் முதலெழுத்தாயின.

பஃ=பங்கயம், மஃ=கயம் என எட்டாமெய் மொழியிடை யில் யகரமுமாயிற்று. ஸஃ=சங்கரன் எ - ம். வாஃ=பாசம், ஜெஃ=தேயம், ஸஃ=மயானம் எ - ம். முப்பதாமெய்முதலிற் சகரமாயும், இடையில் சகரமாயும், யகரமாயும் வந்தது. ஷஃ= வஃ=சண்முகன் எ - ம். விஷஃ=விடம், ஹஃ=பாடை எ - ம். மு ப்பத்தொராமெய் முதலிற் சகரமும், இடையிலங் கடையிலும் டகர முமாயிற்று. ஸஃ=சபை எ - ம். வாஃ=வாசம், ரீஃ=மாதம் எ - ம். முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற் சகரமும், இடையிற் சகரமு ந்தகரமுமாயிற்று. ஹஃ=அரன் எ - ம். ரீஃ=மோகம், ிஃ மகி எ - ம். முப்பத்துமுன்றாமெய் முதலில் அகரமும், இடையில் கக ரமுமாயிற்று. * பஃ=பக்கம் என முப்பத்தைந்தாமெய் மொழியி டையில் இரண்டு ககரமாயிற்று. ரீஃ=மலை என ஆகாரவீறு ஐகா ரவீறுயிற்று. பஃ=புரி என ஈகாரவீறு இகரவீறுயிற்று, உரையிற் கோடலால் கஃ=கீரம், கஃ=கணம் கணம் என முப்பத்தைந்தாமெய் மொழிமுதலில் ஒரு ககரமாகுமெனவும், கஃ=கடாசம், ஹஃ=பட்சணம் என முப்பத்தைந்தாமெய் மொழிக்கிடையில் ட கரமுஞ் சகரமுமாகுமெனவும், டமருகம் தமருகம் என மொழிமுதலி ல் டகரம் தகரமாகத்திரிதலும் இவைபோல்வன பிறவுங்கொள்க.

*முப்பத்துமுன்றாமெய் மொழிக்கு முதலிலே அகரமாகுமென்று கூறி யது அகரவுயிரொடு கூடிய முப்பதாமெய்யொன்றற்குப் பொருந்தமாயி னும், ஹஃ=ஆலம் ஹஃ=ஆணி, ஹஃ=ஆடசம் எ - ம். ஹஃ=

இமம், ஹெதா=ஏது, ஹொராவஃ=ஏரம்பன், ஹொரஃ=ஓமம், ஹொளதிரி =ஒளத்திரி எனவரும். இவைகளில் முப்பதாமெய் கெட அம் மெய்ம்மேல் ஏறிநின்ற உயிர்மாத்திரம் நிறறல்கண்டு 'மூன்றேயகவும்' என்பதில் அகரமாகுமென்றல் எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தாமையால், மூன்று கேடொடுகவும் எனறு அச்சுத்திரபாகத்தை வாசிப்பது நன்றேயாயின் விவேகிகள் ஆராய்ந்து அவ்வாறு வழங்கத்தொடங்குக. மூன்றுகேடொடுகவும் என்பதற்கு முப்பதுமூன்றுமெய் மொழிமுதலிற் கெடுதலும் இடையில் ககரமாதலும் என்பது பொருள். (20)

கசஅ. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத விரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

இ - ள். ரவ்விற்கு அமுதலாம் முக்குறிலும் - ரகரத்திற்கு அ இ உ என்னு மூன்று குற்றெழுத்துக்களில் ஒன்றும், -லவ்விற்கு இ முதல் இரண்டி ம் - லகரத்திற்கு இ உ என்னும் இரண்டில் ஒன்றும், -யவ்விற்கு இய்யும்-யகரத்திற்கு இகரமும், -மொழிமுதலாகி முன்வரும் - அவ்வெழுத்துக்களை முதலிலுடைய வடமொழிகளில் ரகர லகர யகரங்களுக்கு முதலாகி அம் மூன்றெழுத்துக்களுக்கும் வரும். எ - று.

அகர இகர உகரங்கள் முன்வருதல் ஏற்றபெற்றி கொள்ளப்படும்.

உ - ம். ராவஃ=அரங்கம், ராவஃ=இராமன், ரொரஃ=உரோமம் எ - ம். லாவஃ=இலாபம், லொஹஃ=உலோபம் எ - ம். யகஃ=இயக்கன் எ-ம். வரும். ஏற்ற பெற்றிகொள்ளாமல் அரங்கமென்பதனை உரங்கம் என்ற ல் பொருத்தமின்றும். உலோபம் என்பதனை இலோபமென்னுதலும் இராமன் என்பதை அராமென்னுதலும் பொருந்தாவாம். (21)

கசக. இணைந்தியல் காலே யரலக் கிகரமும்
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

இ - ள். இணைந்து இயல் காலே - ஆரியமொழியுள் இரண்டு மெய்கள் இணைந்து ஒரெழுத்துப்போல நடக்கும்போது, -யரலக்கு இகரமும் - அவ் விணைந்த எழுத்துக்களிற் பின்னின்ற யகரத்துக்கும் ரகரத்துக்கும் லகரத் துக்கும் இகரவுயிரும், -மவ்வக்கு உகரமும் - மகரத்துக்கும் வகரத்துக் கும் உகரமும், -நகரக்கு அகரமும் - நகரத்திற்கு அகரமும், -மிசை வரு ம் - மேலே வந்து வடமொழிகளாகும், -ரவ்வழி உவ்வும் ஆம் - இணைந்து முன்னின்ற ரகரத்திற்குப் பின் உகரமும் வரும். எ - று.

இடையில் உயிர் கலக்கப்பெறாமற் பல மெய்கள் இணைந்து அவ்விணை ப்பின் ஈற்றுமெய்யின்மேல் உயிர் கலக்கப்பெற்றிருந்தால் அவ்விணைப்பிற்கு

ச்சம்யுக்தாஷ்டரம் என்று பெயர். மெய் முன்னும் உயிர்மெய் பின்னும்மாக இணைவது சம்யுக்தாஷ்டரமெனினுமாம். இணைந்தியல் காலே என்றது சம்யுக்தாஷ்டரங்களாய் வரும்போது என்றணர்க். க்ய, ர்ய, ல்ய, த்ம, க்வ, த்ந, ர்வா என்பன முன்னே மெய்யும் பின்னே உயிர்மெய்யுமாக இணைந்துநின்ற மையறிக.

உ - ம். க்யா^ம (த்யாகம்) = தியாகம், காவ்ய (சாவ்ய) = காவியம்; க்யூ^ம (க்யூ^ம) = கிரமம், வக்யூ^ம (வக்யூ^ம) = வக்கிரம்; க்யூ^ம (க்யூ^ம) = கிலேசம், க்யூ^ம (க்யூ^ம) = சுக்லம் = சுக்கிலம் எ - ம். பெ^ம (பெ^ம) = பதமம் எ - ம். ரா^ம (ரா^ம) = அரதம் எ - ம். க்யூ^ம (க்யூ^ம) = அருத்தம், மஹ^ம (மஹ^ம) = சருப்பம் எ - ம். வரும்.

பிறவென்றதனால், க்யூ^ம = சத்தி, பெ^ம = (பக்கியென்பதமன்றி) பட்சி, க்யூ^ம = கட்சி, காவ்யூ^ம = (காவியம் என்பதமன்றிக்) காப்பியம், பெ^ம = பருப்பதம், வக்யூ^ம = சங்கற்பம், க்யூ^ம = அற்பம், பெ^ம = பத்தினி பன்னி, க்யூ^ம = கன்மம், விஷி^ம = விம்மிதம், லஹ^ம = பற்பம், க்யூ^ம = கற்பம், உக்ஷவா^ம = உற்சாகம், க்யூ^ம = ஆன்மா, வா^ம = வாற்சல்லியம், நீ^ம = நீலோற்பலம், பெ^ம = புற்புதம், ஸ^ம = சற்புத்திரன், உஷா^ம = உழை, உடை, வ^ம = சுழுத்தி இவைமுதலான திரிபும்;

ஸூ^ம = தூலம், ஸூ^ம = படிக்கம், வ^ம = தம்பம், பெ^ம = பதிட்டை, பெ^ம = பவளம் இவைமுதலான கெடுதியும் பிறவுங்கொள்க.

[தமிழ்முத்திலே சிறப்பெழுத்தும் பொதுவெழுத்தும்.]

கரு^ம. நனழ^ம ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள பலலாச் சார்புந் தமிழ்சிற பொதுவே.

இ - ள். நனழ^ம ஒவ்வும் - முதலுஞ்சார்புமாகிய தமிழ்முத்து நாற் பதிலே நகர நகர முகர எகர ஒகரங்கள் ஐந்தும், - உயிர்மெய்யும் உயிரள பு அல்லாச் சார்பும் - உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத எட்டுவகைச் சார்பெழுத்துக்களும், - தமிழ் - தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துக்களாம், - பிற பொது - ஒழிந்த இருபத்தேழுமுத்துக்களும் ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்களாம். எ - று.

பிறபொதுவே என்றதனால் முற்கூறியவை சிறப்பென்று விளங்குக்கிடத்தலால், தமிழ்ச்சிறப்பென்று கூறுது தமிழென வாளாகுநினார்.

ஆரிய எழுத்துக்களைத் தமிழ்முத்துக்களோடு நோக்கி ஆரியத்திற்கே யுரியனவாகிய சிறப்பெழுத்துக்களையும், ஆரியத்திலுந் தமிழிலுமிருக்கும்

பொதுவெழுத்துக்களையும் 'இடையினன்கும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறினார். தமிழிலிருக்குமெழுத்துக்களையும் ஆரியவெழுத்துக்களோடு நோக்கித் தமிழிற்கேயுரியனவாகிய சிறப்பெழுத்துக்களையும், தமிழிலும் ஆரியத்திலுமிருக்கும் பொதுவெழுத்துக்களையும் இச்சூத்திரத்தால் வகுத்துக்கூறினாரென்றாக.

முதலெழுத்தினுள், ற ன ழ எ ஓ என்னுநான்கும் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்து. சார்பெழுத்துக்களுள்ளே உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினானில், ற ன ழ என்னு மூவருக்கங்களாலாகிய முப்பத்தாறு எழுத்துக்களும் ற் ன் ழ் என்னுமூன்று மெய்யுமொழிய நின்றமெய் பதினைந்தில் எகர ஒகரமாகிய இரண்டுயிர்களின் கலப்பினால் வந்த உயிர்மெய் முப்பதும் ஆகிய அறுபத்தாறு உயிர்மெய்யெழுத்துக்களும்,

ஆய்தமும், ஒற்றளபெடையும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும், ஒளகாரக்குறுக்கமும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்துக்களாம்.

உயிரெழுத்துக்களுள்ளே அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் பத்தும், மெய்யெழுத்திலே க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ள் என்னும்பதினைந்தும், இப்பதினைந்துமெய்களோடு எகர ஒகர மிரண்டுமல்லாத பத்துயிருங் கலத்தலாலுண்டான உயிர்மெய் நூற்றைம்பதும், உயிரளபெடையும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்துக்களாம்.

உயிர்மெய்யைப் பொதுவெழுத்தென்று சூத்திரங்கூறியிருக்கவும் உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினானையும் பொதுவெழுத்தென்று கொள்ளாமல் அவற்றுள் நூற்றைம்பதைமாதிரிப் பொதுவெழுத்தென்றுகொண்டு, மற்றவை அறுபத்தாறுயிர்மெய்களையுந் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்துட்கொண்டதென்னையெனின், ற் ன் ழ் என்னு மூன்றெற்றையுந் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்தென்றாராதலின் இந்த மூன்றெற்றும் உயிரோடு கலந்துண்டாகு முயிர்மெய்யும் ஆரியத்திலில்லையாமாதலினாலும், எ ஓ என்னு மிரண்டுகிரைத் தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்தென்றாராதலின் மெய்யொடு இவ்விரண்டுகிரை கலத்தலாலுண்டாகும் உயிர்மெய்யும் ஆரியத்திலில்லையாமாதலினாலும் அவற்றைக் சுழித்து நின்றவற்றையே பொதுவெழுத்தாகக் கொள்ளவேண்டுதலாலென்க.

பரீகைவினாக்கள்:—270. ஆரியபாஷையில் உயிரெழுத்துக்களெவை? 271. அவைகளுள் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள் எவை? 272. ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எவை? 273. ஆரியபாஷையில் மெய்யெழுத்துக்கள் எவை? 274. அவைகளில் ஆரியத்துக்குச்சிறப்பெழுத்துக்கள் எவை? 275. ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எவை? 276. உயிரிலும் மெய்யிலுமாக ஆரியத்திற்குரிய சிறப்பெழுத்துக்கள் எத்தனை அவ்வாறே ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எத்தனை? 277. உயிரை ஆரியத்துள் எவ்வாறு கூறுவர்?

278. ஆரியத்தள் மெய்யை எவ்வாறு கூறுவர்? 279. ஐவருக்கமென்பன எவை? 280. ஆரியத்தினின்றும் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி எத்தனைவகைப்படும்? 281. தற்சமம் என்பது யாது? 282. தற்பவமென்பன யாவை? 283. ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாமிடத்து ஏழாமுயிர் எவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 284. ஐந்துவருக்கமெய்களுள்ளும் இடைநின்ற மும்மூன்றும் எவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 285. எட்டாமெய் சகரமாகத் திரிவதன்றி வேறெவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 286. முப்பதாமெய் எவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 287. முப்பத்தொராமெய் எவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 288. முப்பத்திரண்டாமெய் எவ்வாறு திரியும்? 289. முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிநடுவில் திரிவது எப்படி? 290. முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதலில் திரியுமோ கெடுமோ? 291. முப்பத்தைந்தாமெய் எவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 292. வடமொழியிறுதி ஆகாரம் தமிழில் எவ்வெழுத்தாகத் திரியும்? 293. வடமொழியிறுதி ஈகாரம் தமிழில் எப்படித் திரியும்? 294. (தமிழில் மொழிக்கு முதலாகாத எழுத்துக்களுள்) ரகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியமொழிகள் தமிழில் வரும்போது எவ்வெழுத்தை முன்னாகப்பெறும்? 295. ஈகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியமொழிகள் தமிழில் வரும்போது எவ்வெழுத்தை முதலிற் பெருந்தும்? 296. யகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியமொழிகள் தமிழில் வரும்போது எவ்வெழுத்தை முதலிற் பெறும்? 297. (ஒற்றும் உயிர்மெய்யும் இணைந்தவடமொழி தமிழில் வருகையில்) யகரத்துக்குமுன் எவ்வயிர் வரும், ரகரத்துக்குமுன் எவ்வயிர்வரும், லகரத்தின்முன் எவ்வயிர்வரும்?? 298. (ஒற்றுமுயிர்மெய்யுமிணைந்த ஆரியமொழி தமிழில் வரும்போது) மகரத்தின்முன் எவ்வயிர்வரும், வகரத்தின்முன் எவ்வயிர்வரும், நகரத்தின்முன் எவ்வயிர்வரும்?? 299. கர்ப்பம் என்பது கருப்பம் என வருதற்கு விதியெது? 300. தமிழெழுத்துக்களுள்ளே ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எவை, தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்துக்களெவை??

பதவியல் முற்றிற்று.

௩. உயிரீற்றுப்புணரியல்.

புணர்ச்சி.

[புணர்ச்சி இன்னதென்பது.]

கடுக. மெய்யுயிர் முதலீ ருமிரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

இ - ள். மெய் உயிர் முதல் ஈறு ஆம் இருபதங்களும் - மெய்யையு
ம் உயிரையும் முதலு மீறுமாகவுடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இ
ருவகைப்பதங்களும், - தன்னொடும் பிறிதொடும் - தன்னொடுதானும் பிறி
தொடுபிறிதாமாய், - அல்வழி வேற்றுமைப் பொருளின் பொருந்துழி - அ
ல்வழிப்பொருளிணலேனும் வேற்றுமைப்பொருளிணலேனும் பொருந்து
மிடத்து, - நிலை வரு மொழிகள் - நிலைமொழியும் வருமொழியும், - இயல்
பொடு விகாரத்து இயைவது - இயல்பாகவேனும் விகாரமாகவேனும் சந்
திப்பது, - புணர்ப்பு - முன்சொல்லப்பட்ட புணர்ச்சியாம். எ - று.

மெய்யுயிர் முதலீரூம் எனவே: - மெய்முதன் மெய்யீறு, மெய்மு
தல் உயிரீறு, உயிர்முதல் உயிரீறு, உயிர்முதன் மெய்யீறு என்று சொற்
கள் நால்வகைப்படுமென்றுணர்க. உ - ம். கனகம், கடுகு, உவகை, ஓ
டம் என முறையே காண்க.

தன்னொடும் பிறிதொடும் எனவே: - நிலைமொழி வருமொழிகளில் உ
யிரீறும் உயிர்முதலுஞ் சந்தித்தலும், உயிரீறும் மெய்முதலுஞ் சந்தித்த
லும், மெய்யீறும் மெய்முதலுஞ் சந்தித்தலும், மெய்யீறும் உயிர்முதலு
ஞ்சந்தித்தலும் என்று எழுத்துவகையால் புணர்ச்சி நால்வகைப்படுமென்
பதம், இருபதங்களும் என்றது பகாப்பதம் பகுபதங்களை யாதலின் தன்
னொடும் பிறிதொடும் என்றது பகாப்பதத்தொடு பகாப்பதமும், பகுபத
த்தொடு பகுபதமும்; பகாப்பதத்தொடு பகுபதமும், பகுபதத்தொடு பகா
ப்பதமும் நிலைமொழி வருமொழிகள் சந்தித்தலும் என்று பதவகையால்
நால்வகைப்புணர்ச்சி சூறிக்கப்படுமென்பதும். உ - ம். பொன் + ஒளி; க
ற்றோர் + புகன்றார்; வாழை + முரிந்தது; விழுந்தது + மரம் என முறை
யேகாண்க.

அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளில் பொருந்துழி எனவே: - அல்வழிச்
சந்தி வேற்றுமைச்சந்தியென்று பொருணைக்கத்தாற் புணர்ச்சி யிருவ
கைப்படுமென்பதும். உ - ம். வாழைமுரிந்தது, பழத்தை உண்டான் என
வரும்.

இயல்பொடுவிகாரத் தியைவது எனவே இயல்புச்சந்தி விகாரச்சந்தியெ
ன்று சுபாவபேதங்களால் இருவகைப்படும் புணர்ச்சியென்பதும் உணர்க.

உ - ம். பொன்விலை, புகழ் அழகிது எ - ம். வாழைப்பழம், பொற்கலம்,
மாவேர் எ - ம். வரும், இவற்றிற் சுபாவமும் பேதமுங் காண்க.

இயல்பு, இயற்கை, தன்மை, சபாவம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். விகாசம், செயற்கை, செயல், விதி, பேதம்என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

இவ்விருவகைகளையும் இணைத்தால், அல்வழி இயல்புச்சந்தி, அல்வழி விகாரச்சந்தி; வேற்றுமை இயல்புச்சந்தி, வேற்றுமை விகாரச்சந்தி என்று நால்வகைப்படுமென்றறிக. இவற்றில் உயிரீற்று, மெய்யீற்று, உயிர்முதல், மெய்முதல்களும் பகாப்பதம் பகுபதங்களும் ஆகிய அனைத்தும் அடங்கி நிலைமொழி வருமொழிகளாய் நின்றலுங்காண்க.

நிலைமொழியாவது சந்திப்பில் இடப்புறத்தில் நிற்கும் பதம்; அதற்கு ப்பின்னாக வல்புறத்தில் வந்தமொழி வருமொழியாம். (சூத்திரம்.):—“சந்தியிவீடமொழி நிலைமொழியாமதன், பிந்தியவல்மொழி வருமொழிப்பெயாப்பெறும்” என்பதனாலறிக.

உயிர்மெய் முதலீறும் என்று முறையிற் கூறாமல், மெய்யுயிர் முதலீறும் என்று முறைபிறழக் கூறியது என்னையெனின்; உயிர்மெய் முதலீறும் என்று கூறின் உயிர்மெய்யென்னும் எழுத்தென்று கருதப்பட்டு உயிர்மெய்யெழுத்துமுதல் உயிர்மெய்யெழுத்து ஈறும் என்று பொருள்பட்டு மெய்முதல் உயிரீற்றுப்பதம் மாத்திரங் குறிக்கப்பட்டு மெய்முதல் மெய்யீறும், உயிர்முதலுயிரீறும், உயிர்முதல் மெய்யீறும் ஆகிய மற்ற மூவகைப்பதங்களும் அடங்காவாம் ஆதலின் அந்நால்வகையும் அடங்குதற்பொருட்டு மெய்முதலுயிரீற்றுமென்று கூறியதென்றுணர்க.

வேற்றுமையல்லாதவழி அல்வழியாதலின் வேற்றுமை யல்வழிப்பொருளின் என்று முறையிற் கூறாமல் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளின் என்று கூறியது என்னையெனின்; வேற்றுமை யல்வழிப்பொருளின் என்று கூறின் (வேற்றுமைவழி யல்லாததாகிய) அல்வழியென்று இவ்வொன்றுமே கருதப்பட்டு வேற்றுமைவழி கொள்ளப்படாதுபோம் ஆதலின் ஐயநீக்கி அவ்விருவழியையுங் குறித்தற்கு அல்வழியை முன்வைத்து அவ்வாறு கூறினாரென்றறிக. (க)

[அல்வழி வேற்றுமை இவையென்பது.]

கடுஉ. வேற்றுமை யைம்முத லாரா மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.

இ - ள். வேற்றுமை - வேற்றுமைவழிப்புணர்ச்சி, —ஐ முதல் ஆறு (தழுவுதொடர்) ஆம் - ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்னும் ஆறுருபுகளும் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வரப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சியாம், —அல்வழி - அல்வழிப்புணர்ச்சி, — தொழில் (தழுவுதொடர்) - வினைத்தொகையும், —பண்பு (தழுவுதொடர்) - பண்புத்தொகையும், —உவமை (தழுவுதொடர்) - உவமைத்தொகையும், — உம்மை (தழுவுதொடர்) - உம்மைத்தொகையும், —அன்மொழி (தழுவுதொடர்) - அன்மொழித்தொகையும்.

கையும், - எழுவாய் (தழுவுதொடர்) - எழுவாய்த்தொடரும், - வீளி (தழுவு தொடர்) - வீளித்தொடரும், - ஈரெச்சம் (தழுவுதொடர்) - பெயரெச்சத் தொடரும் வினையெச்சத்தொடரும், - (ஈர்) முற்று (த்தழுவுதொடர்) - தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடரும் குறிப்புவினைமுற்றுத் தொடரும், - இடை தழுவுதொடர்) - இடைச்சொற்றொடரும், - உரி தழுவுதொடர் - உரிச் சொற்றொடரும், - அடுக்கு - அடுக்குத்தொடரும், - என ஈரேழே - எனப் பதங்கள் பொருந்தத் தொடர்ச்சி பதினான்காம். எ - று.

ஐம்முதலாறென்றது இரண்டாம்வேற்றுமைமுதல் ஏழாம்வேற்றுமை பரியந்தமுள்ள ஆறு வேற்றுமைகளையுங் குறித்துநின்றதாதலின் அவற்றி ன் உருபுகளைத்தையுங் கொள்க. எவ்வாறெனில் மூன்றாம்வேற்றுமைக் கு ஆல் என்பதும் அன்றி ஆன், ஓடி, ஓடு கொண்டு என்பனவுங் கொள்ள ப்படுதல். இப்படியே மற்றவேற்றுமைகளின் பல்வருபுகளையுஞ் சேர்த்தறிக

[வேற்றுமைவழி உதாரணம்.]

(வேற்றுமைத்தொகை.)

(வேற்றுமைவிரித்தொகாநிலை.)

1. நிலங்கடந்தான்... ..[ஐ]	நிலத்தைக்கடந்தான்.
2. கல்லெறிந்தான்.....[ஆல்]	கல்லாலெறிந்தான்
3. கொற்றன்மகன்..... ..[கு]	கொற்றனுக்குமகன்.
4. மலையீழருவி... ..[இன்]	மலையின்மீழருவி.
5. சாத்தன்கை... ..[அது]	சாத்தனதுகை.
6. குன்றக்கூகை... ..[கண்]	குன்றத்தின் கக்கூகை.

[அல்வழி உதாரணம்.]

1. கொல்யானை...	வினைத்தொகை.	} இவ்வைந்துத் தொடர். கைநிலைத் தொடர்.
2. கருங்குதிரை...	பண்புத்தொகை.	
சாரைப்பாம்பு...	இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.	
3. மதிமுகம்...	உவமைத்தொகை.	
4. இராப்பகல்...	உம்மைத்தொகை.	
5. பொற்றொடி...	அன்மொழித்தொகை.	} இவ்வொன்பதுத் தொடர்.
6. சாத்தன்வந்தான்...	எழுவாய்த்தொடர்.	
7. சாத்தரவா...	வீளித்தொடர்.	
8. வந்தசாத்தன்...	பெயரெச்சத்தொடர்.	
9. வந்துபோனான்...	வினையெச்சத்தொடர்.	
10. வந்தான்சாத்தன்...	தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடர்.	
11. பெரியன்சாத்தன்	குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடர்.	
12. மற்றொன்று...	இடைச்சொற்றொடர்.	
13. நனிபேதை...	உரிச்சொற்றொடர்.	
14. பாம்புபாம்பு...	அடுக்குத்தொடர்.	

தழுவுதொடர் ஆறும் பதினான்குமெனக் கூறவே, அவ்விருவழியிலுந் தழாத்தொடருஞ் சிலவுளவென்றாராயிற்று. கைக்களிற்று என்பது கையையுடைய களிற்று என விரிக்கப்படுதலால், கையென்பது களிற்று என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் (உடைய என்பதைப் பெற்றபின்னே தழுவித்) தொடர்ந்துநின்றது: இது தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. சுரையாழவம்மிமிதித்ப்ப என்பது சுரைமிதித்ப்ப அம்மி ஆழ எனக் கூட்டவேண்டிதலால், சுரையென்பது ஆழ என்பதையும், அம்மியென்பது மிதித்ப்ப என்பதையும் (பொருளால் தழுவாது) தொடர்ந்தன: இவை தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சி.

தழாத்தொடராவது நிலைமொழியானது வருமொழியைப் பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவாததொடர். பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவினதொடர் தழுவுதொடர்.

முதல்வேற்றுமையையும் எட்டாம்வேற்றுமையையும் அல்வழியென்றது என்னையெனின், இரண்டாம்வேற்றுமைமுதலிய ஆறுவகையும் வேற்றுமையுருபை மறைவிலாவது வெளிப்படையிலாவது உடையனவாயே வரும். முதல்வேற்றுமையும் எட்டாம்வேற்றுமையும் சிறுபான்மை உருபேற்றும், பெரும்பான்மை உருபேலாமல் வெறுமையாயுமிருக்கும். இப்பெரும்பான்மை யியல்புபற்றி அல்வழியென்று கொண்டார் என்க. அவ்வாறாயின் பெயரியலில் 'எட்டே' வேற்றுமை என்று வேற்றுமைக்குட்படுத்திச் சொல்லியதென்னையெனின்; முதல்வேற்றுமையும் எட்டாம்வேற்றுமையும் பெயர்ப்பொருளைக் கருத்தாப்பொருளும் விளிப்பொருளுமாக முறையே வேற்றுமைப்படுத்தல்பற்றியேயாமென்க. எனவே உருபேற்குரியதிபூணமையால் அல்வழியென்றும், பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தலால் வேற்றுமையென்றும் இரண்டற்குமுரியவாயினவென்றுணர்க.

வேற்றுமைவழிக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆறும் தொகைநிலையாயும் வரும், தொகைநிலையாயும் வரும். எவ்வாறு வரினும் அவை வேற்றுமைவழிக்குரியனவாம்.

அல்வழிவகை பதினான்கனுள்:—முன்னையநான்குந் தொகைநிலையாம், பின்னைய ஒன்பதும் தொகைநிலையாம் என்றுணர்க. (உ)

[இயல்புபுணர்ச்சி.]

கருங். விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

இ - ள். விகாரம் அனைத்தும் மேவலது - மேல்வரும் விகாரவகையனைத்தும் அடையாதது, - இயல்பு - முன்சொன்ன இயல்பாகும். எ - று உ - ம். பொன்மலை, புகழுகிது: ஒளிமணி, நீறுபூசினுள் எனவரும். (ங)

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்ற றிரிதல் கெடுதல் விகாரம் மூன்று மொழிமுடி விடத்து மாசும்.

இ - ள். தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம் - எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுந் தோன்றலும் வேறுபடுதலும் கெடுதலும் முன்சொன்னவிகாரமாகும், - மூன்றாம் மொழி மூவிடத்தும் ஆகும் - இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய முதல் இடை கடை என்னுமூன்றிடத்தும் ஏற்றபடி வரும். எ - று.

உ - ம். பூ+கொடி=பூங்கொடி வருமொழிமுதலில் மெய் தோன்றிற்று. பல+தலை=பஹலை நிலைமொழியீற்றிலும் வருமொழி முதலிலும் உள்ள மெய்கள் திரிந்தன. நிலம்+வலயம்=நிலவலயம் நிலைமொழியீற்றுமெய் கெட்டது. ஆறு+பத்து=அறுபது நிலைமொழி முதலுயிர்திரிந்து வருமொழி யிடையொற்றுக் கெட்டது. பல+பொருள்=பல்பொருள் நிலைமொழியீற்றுயிர் கெட்டது. நாழி+உரி=நாடிரி நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகாமெய் தோன்றிற்று. தமிழ்+பிள்ளை=தமிழ்ப்பிள்ளை நிலைமொழியீற்றிற் சாரியை தோன்றிற்று. பனை+காய்=பனங்காய் நிலைமொழியீற்றுயிர் கெட்டு அம் சாரியை தோன்றி அவ்வம் சாரியையீற்றுமகரம் றகரமாய்த் திரிந்தது. இப்படியே இவ்விகாரங்கள் நிலைமொழியைச் சார்ந்து வருவனவும், வருமொழியைச் சார்ந்து வருவனவுமேயன்றி, அவ்விருமொழியைச் சார்ந்துவருவனவும் உண்டெனக் கொள்க. உ - ம். நீயோ+அரசன்=நீயோவரசன் என நிலைமொழி வருமொழிகளுக்கிடையில் வகரவுடம்படுமெய் தோன்றியது. உரி+நெய்=உரியநெய் இடையில் யகரந்தோன்றிற்று. புளி+காய்=புளியங்காய் இடையில் அம் தோன்றி அதன் றற்றுமகரம் றகரமாய்த் திரிந்தது. மேலுமிவ்வாறே காண்க. இவை நிலைமொழி வருமொழிகளுக்கிடையில் வந்தனவென்றறிக.

கருநு. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த ரெகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டிழி,

இ - ள். வலித்தல் - மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், - மெலித்தல் - வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், - நீட்டல் - குற்றெழுத்தை கெட்டெழுத்தாக்கலும், - குறுக்கல் - கெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், - விரித்தல் - இவ்வாதவெழுத்தை வருவித்தலும், - தொகுத்தல் - உள்ளவெழுத்தை நீக்கலும், - செய்யுள் வேண்டிழி வரும் - செய்யுளிடத்து அடிதொடை முதலானவைகளை அமைக்கவேண்டிமிடத்து வருவனவாம்.

உ - ம். “குறுத்தாட்புதஞ்சுமந்த அறக்கதிராழியெம்மண்ணைத்தொழினே” இதில் குறுந்தாள் எனற்பாலது குறுத்தாள் என வலிந்து நின்றது. “தண்டையினக்கிளிகழிவோள் பண்டையளல்லண்மாரோக்கினே” இங்கே தட்டை எனற்பாலது தண்டை என மெலிந்து நின்றது. “தீத்தொழிலேகன்றித்திரிதந்தெருவைபோற் போத்தரூர்புல்லறிவினார்” இங்கே பொத்தரூர் எனற்பாலது போத்தரூர் என நீண்டி நின்றது. “யானையெருத்தத்திருந்தவிலங்கிலேவெற்றெண்ணன் நிருத்

தார்நன்றென்றேன்றியேன்” இங்கே தீயேன் எனற்பாலது தீயேன் எனக்குறுகி நின்றது. “சிறியிலைவெதிரினெல்விளையுமே” இங்கே விளையுமே எனற்பாலது விளையுமே என மகரமெய் விரிந்துநின்றது. சிறியிலை எனற்பாலது சிறியிலை என யகரவுயிர்மெய் தொக்கு நின்றது. (ச)

கடுசு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

இ - ள், ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் - ஒருசொல்லினுடைய முதல் இடை கடை என்னுமூன்றில் ஓரிடத்துக் குறைந்துவருதலும், - அனைத்து - அச்செய்யுள் விகாரமாம். எ - று.

உ - ம். “மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்சீறடி” இங்கே தாமரை எனற்பாலது மரை என முதற் குறைந்து நின்றது. “வேதினவெரிநினைதிமுது போத்து” இங்கே ஒந்தி எனற்பாலது ஒதி என இடைகுறைந்துநின்றது. “நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப” இங்கே நீலம் எனற்பாலது நீல் எனக் கடை குறைந்து நின்றது. உரையிற்கோடலால் விதியின்றி வருவனவாகிய புணர்ச்சியில் விகாரங்களுங் கொள்க. அவை: தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், நிலைமாறுதல் என்பனவாம். உ - ம். யாது - யாவது இது தோன்றல்; மாகி - மாசி; கண்ணகல் பரப்பு - கண்ணகன்பரப்பு; உயர்திணைமேல - உயர்திணைமேன இவை திரிதல். யாவர் - யார், ஆர்; யானை - ஆனை; யாடு - ஆடு; யாறு - ஆறு இவை கெடுதல். வைசாகி - வைகாசி; மிஞிறு - மிமிறு; சிவிறி - விசிறி; தசை - சதை இவை எழுத்து நிலைமாறுதல். கண்மீ - மீகண்; இல்வாய் - வாயில்; நகர்ப்புறம் - புறநகர் இவை சொன்னிலைமாறுதல்.

செய்யுளுக்குரிய இந்த ஒன்பது விகாரங்களை இங்கே சொல்லியதென்னெனின்; வழக்கினிடத்து வருதலுமன்றிச் செய்யுளிடத்தும் அல்வழி வேற்றுமையால் வரும் மூன்று விகாரமும் இந்த ஒன்பது விகாரமும் வருதலால் வேறுபாடறிதற்கும்; விரித்தல் தோன்றல் விகாரமாகவும், வலித்தலு மெலித்தலு நீட்டலுங் குறுக்கலும் திரிதல் விகாரமாகவும், தொகுத்தலு முதற்குறை இடைக்குறை கடைக்குறைகளுங் கெடுதல்விகாரமாகவும் இந்த மூவகை விகாரங்களுள் அந்த ஒன்பது விகாரங்களும் ஒருவாறடங்குமென்றறிவித்தற்குமென்க. அன்றியும்; வா; சா; தா என்பன முதலிய பலபகுதிகள் வந்தான், வருகிறான், வருவான்; செத்தான், சாகிறான், சாவான்; தந்தான், தருகிறான், தருவான் என்று பலவாறு வேறுபட்டு வருதற்கு விதியாக இச்செய்யுள்விகாரம் உபயோகப்படுதல் பற்றியுமாமென்க.

[புணர்ச்சி விகாரத்தில் வருவதோர் ஐயமொழித்தல்.]

கடுஎ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

இ - ள். ஒரு புணர்க்கு - ஒரு புணர்ச்சிக்கு, - இரண்டும் மூன்றும் - ஒன்றேயன்றி இரண்டு விகாரமும் மூன்று விகாரமும், - உறப் பெறும் - வரப்பெறும். எ - று.

உ - ம். யானை + கோடு = யானைக்கோடு ஒருவிகாரம். (தோன்றல்.) நிலம் + பனை = நிலப்பனை இரண்டெவிகாரம். (கெடுதலுந் தோன்றலும்.) பனை + காய் = பனங்காய் மூன்றுவிகாரம். (கெடுதலுந் தோன்றலுந் திரிதலும்.) (எ)

பரிசேஷலிணக்கள்:— 301. புணர்ச்சியாவதியாது? 302. வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவதியாது? 303. அல்வழிப்புணர்ச்சியாவதியாது? 304. அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினான்கனுள்ளே தொகைநிலைத்தொடர்களெவை? 305. தொகைநிலைத்தொடர்களெவை? 306. தழுவுதொடராவதியாது? 307. தழாத்தொடராவதியாது? 308. இயல்புப்புணர்ச்சியாவதியாது? 309. விகாரப்புணர்ச்சியாவதியாது? 310. செய்யுள்விகாரங்களெவை? 311. புணர்ச்சிவிகாரங்களெவை? 312. ஒருபுணர்ச்சிக்கண் எத்தனைவிகாரம்வரும். 313. வேற்றுமைவழிப்புணர்ச்சி தொகைநிலையாயிருக்குமோ தொகைநிலையாயிருக்குமோ? 314. முதல்வேற்றுமையும் எட்டாம்வேற்றுமையும் அல்வழிக்குரியனவோ வேற்றுமைவழிக்குரியனவோ? 315. நிலைமொழியாவதியாது? 316. வருமொழியாவதியாது?

பொதுப்புணர்ச்சி.

[எல்லாவற்றின்முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்.]

கருஅ. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரு ஞ ந ம ய வக்க ளியல்புந்
குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ண ள ன ல வழிநத் திரியும்.

இ - ள். எண்மூவெழுத்து ஈற்று - (இயல்பினாலாயினும் விதியினாலாயினும்) இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறுகவுடைய, - எவ்வகை மொழிக்கும் முன் வரும் - பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கு முன்னே வரும், - ஞ ந ம ய வக்கள் இயல்பும் - ஞகர நகர மகர யகர வகரங்கள் அல்வழி வேற்றுமை இரண்டிலும் இயல்பாதலும், - குறில் வழிய தனி ஐ நொது முன் மெலி மிகலுமாம் - குற்றெழுத்தின் பின்னின்று யகரமெய்யே ஒரெழுத்தொருமொழியாகிய உயிர் உயிர்மெய் என்னும் ஐகாரமே நொவ்வே துவ்வே என்பவைகளுக்கு முன்வரும் ஞகர நகர மகரங்கள் (பிறசொற்களின்முன் இயல்பாதலன்றி) மிக்குமுடிதலுமாகும், - ண ள ன ல வழி ந திரியும் - ண ள ன லக்களின்முன் வரும்காரம் (பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதலன்றித்) திரியும். எ - று.

விதியீறாவது இயல்பாகின்ற உயிரேனும் ஒற்றேனும் போய் மற்றேருயிரீறாகவேனும் ஒற்றீறாகவேனும் நிற்பது. உ - ம். விளா என்பது விள எனவும் வட்டம் என்பது வட்ட எனவும் வாழிய என்பது வாழி எனவும் விதியீறாய் வருதல் காண்க.

புணரியலில் அல்வழி வேற்றுமைவழிகளுள் ஒன்றைக் குறிப்பாக வேனும் வெளிப்படையாகவேனும் விதவாத இடமெல்லாம் அவ்விருவழிகளையுங் கொள்க.

உ - ம். விள், பலா, புளி, தீ, கடு, பூ, சே, பனை, கோ, கௌ, [உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெய், யாழ், வாள் எஃகு என்னும் நிலைமொழிகளோடு, அல்வழிப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணமாக ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என்னும் வருமொழிகளையும்; வேற்றுமைவழிப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணமாக ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை என்னும் வருமொழிகளையுங்கூட்டி,

(அல்வழி.)

(வேற்றுமைவழி.)

உ-ம். (க.) விளஞான்றது
விளநீண்டது
விளமாண்டது
விளயாது
விளவலிது

விளஞாற்சி
விளநீட்சி
விளமாட்சி
விளயாப்பு
விளவன்மை

என எல்லாவீற்றின்முன்னும் ஞ ந ம ய வக்கள் இயல்பாதல்காண்க.

உரிஞ்+ஞான்றது=உரினுஞான்றது; பொருந்+ஞான்றது=பொருதுஞான்றது; வேல்+ஞான்றது=வேன்ஞான்றது; வாள்+ஞான்றது=வாண்ஞான்றது; மரம்+ஞான்றது=மரஞான்றது எனவரும் நிலைமொழியீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச்சிறப்புவிதிகளிற் காண்க.

(அல்வழி.)

(வேற்றுமைவழி.)

(உ.) மெய்ஞ் ஞான்றது
மெய்நீண்டது
மெய்ம்மாண்டது
கைஞ்ஞான்றது
கைநீண்டது
கைம்மாண்டது

மெய்ஞ்ஞாற்சி
மெய்நீட்சி
மெய்ம்மாட்சி
கைஞ்ஞாற்சி
கைநீட்சி
கைம்மாட்சி

எனக் குறின்முன்னின்ற யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐம்முன்னும் மெலிமிகுதல் காண்க.

(கூ.) நொ, து முன் மெலி மிகலுமாம் என்ற எச்ச வும்மையால், அவ்விரண்டன் முன்னும் இடையெழுத்து மிகலுமாம் என்றாயிற்று.

நொ+ஞெள்ளா=நொஞ்ஞெள்ளா
நொ+நாகா =நொந்நாகா

து+ஞெள்ளா=துஞ்ஞெள்ளா
து+நாகா =துந்நாகா

நொ+மாடா = நொம்மாடா   து+மாடா = தும்மாடா
 நொ+யவனா = நொய்யவனா   து+யவனா = துய்யவனா
 நொ+வளவா = நொவ்வளவா   து+வளவா = துவ்வளவா

நொ, து என்பவை வினைச்சொற்களாதலின் அவ்வழியின்மரத்திரம் வந்தன.

(ச:) ண்ள ண வ்வழியத்திரியுமென்றது பின்வரும் ண ல முன் ற ண வும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் வகைபடக்காண்க.

இடைமிகும் என்று எடுத்துக் கூறாது 'குறில்வழியத்தனியைந்நொ தமுன்மெலிமிகலுமாம்' என்றதில் மெலிமிகலுமாம் என்னும் உம்மையால் இடையினமிகுமென்று தழுவியது இடையின மிகுதல் குறில்வழியவ்வி ற்கும், தனி ஐக்கும் பொருத்தமின்மையாலென்றறிக்க. நொ, து என்னுயி வ்விரண்டின் முன் மெல்லினமு மிடையினமு மிகாவாயின் புணர்ச்சியின் றி விட்டிசைத்துவழுவறுமாதலின் உம்மையாற்றமுவிநொதுக்களின்முன் இடையின மிகுதி கொள்ளப்படுதலாவசியகமென்றறிக்க.

நொதுமுன் மெலி மிகலுமாம் என்றெடுத்துரைத்ததினாலும் உம்மை யாலுங்கொள்ளப்பட்ட மெலிமிகுதலையும் இடையினமிகுதலையும் (நொ, து போலும்) எனையதனிக்குறின் முன்னுங்கொள்ளுக.

உ - ம். 'நம்முன்' வம்முன்' சுவ்வரும் 'உவ்வருமே' எனவரும்.

இச்சூத்திர முதலியன ஒன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாகப் புணர்த்த லால் தொடர்ச்சொற்புணர்த்தலென்னு முததி. (அ)

[பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயரீறு.]

கடுக. பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய் வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன் வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

இ - ள். பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய் - பொ துப்பெயர்களுக்கும் உயர்திணைப் பெயர்களுக்கும் ஈற்றிலுள்ள மெய்கள், - வலி வரின் இயல்பாம் - வல்லெழுத்து முதன்மொழிவரின் இயல்பாகும், - ஆவி யர முன் வன்மை மிகா - உயிரையும் யகர ரகரமெய்களையும் ஈராக வுடைய அவ்விருவகைப்பெயர்களுக்கும் முன் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாவாம், - உயர்திணை சில விகாரமாம் - மெய்யீறும் உயிரீறுமாகிய உயர் திணைப்பெயர்களுட் சிலபெயர்கள் சொற்கணங்களோடும் புணருமிடத்து கிலைமொழிவருமொழிகள் விகாரப்படுதலும் உடையனவாம். எ - று.

பொதுப்பெயராவது உயர்திணை அஃறிணை இரண்டுக்கும் பொது வாய் வரும்பெயர் பொதுப்பெயரெனினும் விரவுப்பெயரெனினும் ஒக்கும்.

உயர்திணை அஃறிணை இரண்டிலும் விரவுதலுடைய பெயர் விரவுப் பெயர். விரவுதல் - தலத்தல்.

நாற்கணமாவன: - வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயர்க்கணம் என்பனவாம்.

நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரிய எழுத்துக்கள் திரியாதியல் பாதலும், வருமொழிச்செய்கையாய் மிகுதற்குரிய எழுத்துக்கள் மிகாதியல்பாதலுங்கருதி, நற்றமெய் இயல்பாமென்றும் வன்மை மிகா என்றும் பகுத்தோதினார். நிலைமொழியீற்றுயிர்போல (வருமொழிச்செய்கையாய் வன்மைமிகுதற்குரியனாகிய) யாழக்கண் மூன்றினுள்ளும் முகரம் பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு ஈராகாமையால் இங்கே ஒழிக்கப்பட்டது.

உ-ம். (க.) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின்முன் குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து சாத்தன் குறிது, சாத்தன் குறியன், சாத்தன் கை என முறையே கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று னகரமெய் இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

ஊரன், அவன் இவற்றின்முன் குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து ஊரன் குறியன், ஊரன் கை என முறையே கூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று னகரமெய் இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

தோன்றல், வேள் இவற்றின்முன் குறியன், சிறியன், பெரியன்; கை, செவி, புறம் இவற்றை வருவித்து தோன்றல் குறியன், தோன்றல் கை என முறையே கூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று னகரமெய் இருவழியும் இயல்பாதல்காண்க.

தோன்றல் + தீயன் = தோன்றலீயன், தோன்றல் + தலை = தோன்றலலை. எ - ம. வேள் + தீயன் = வேலீயன், வேள் + தலை = வேடலை. எ - ம. னகரமெய் தகரம் வருமிடத்துக்கெடுதல் மயக்கவிதி யின்மைபற்றியென்றறிக.

(உ.) சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின்முன் குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குறியள், சிறியள், தீயள், பெரியள்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து சாத்தி குறிது, சாத்தி குறியள்; சாத்திகை என முறையே கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று உயர்முன்னும் யகரவொற்றின்முன்னும் வலி இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

நம்பி, வீடலை இவற்றின்முன் குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து

நம்பிகுறியன், நம்பிகை என முறையே கூட்டியும், அவர், ஒருவர் இவற்றின்முன் குறியர், சிறியர், தீயர், பெரியர்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து அவர் குறியர்; அவர்கை என முறையே கூட்டியும் உயர்திணைப்பெயரீற்று உயர்முன்னும் ரகரவொற்றின் முன்னும் வலி இருவழியு மியல்பாதல் காண்க

(உ.) கபிலன் + பரணன் = கபிலபரணர், வடுகன் + நாதன் = வடுகநாதன், அரசன் + வள்ளல் = அரசவள்ளல். இவை நிலைமொழி யீறுகெட்டு வருமொழி இயல்பாய்முடிந்தன.

ஆசீவகர் + பள்ளி = ஆசீவகப்பள்ளி, வாணிகர் + தெரு = வாணிகத்தெரு, இவை நிலைமொழி ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடிந்தன.

குமரன் + கோட்டம் = குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம்; வாசுதேவன் + கோட்டம் = வாசுதேவகோட்டம், வாசுதேவக்கோட்டம். இவை நிலைமொழியீறுகெட்டு வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாயும், மிக்கும் முடிந்தன.

பார்ப்பான் + கன்னி = பார்ப்பனக்கன்னி இது நிலைமொழி யீற்றயல் குறுகி அகரச்சாரியை யீற்றிற்பெற்று வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடிந்தது. வேளாளன் + பிள்ளை = வேளாண்பிள்ளை என நிலைமொழியீற்று அன்கெட்டு னகரமெய்ணகரமெய்யாகத்திரிந்துமுடிந்தது. (க)

[வினாப்பெயர் விளிப்பெயர்முன் வல்லினம்.]

ககூ0. ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன்வலி யியல்பே.

இ - ள். ஈற்று (வினாமுன்) - ஆ ஓ ஏ என்னுமுன்று ஈற்றுவினாமுன்னும், - யா வினா (முன்) - யாவென்னும் வினாப்பெயர்முன்னும், - விளிப்பெயர்முன் - உயிரீறும் மெய்யீறுமாகிய விளிப்பெயர் முன்னும், - உலி இயல்பு - வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம்.(க) நம்பியாகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான். எ-ம். உண்கா கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா. எ-ம்.[உண்கு + ஆ = உண்கா. உண்பேனா என்று பொருள்.] உண்பானா கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா. எ-ம். உண்பானே கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா. எ-ம். ஈற்றுவினாமுன் வலியியல்பாதல் காண்க. யாகுறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன் என யாவினாமுன் வலியியல்பாதல் காண்க.

(உ.) நம்பி, நம்பீ; விடலை, விடலாய்; கிள்ளை, கிள்ளாய்; தாய், தாயே இவற்றின் முன் கொள், செல், தா, போ இவற்றை வரு

வித்து நம்பிகொள், நம்பிசெல்; நம்பிதா, நம்பிடோ என முறையேகூட்டி விளிப்பெயர்முன் வலியியல்பாதல் காண்க. ( )

[முன்னிலைவினை ஏவல்வினைமுன் வல்லினம்.]

ககக. ஆவி யரழ விறுதிமுன் நிலைவினை
ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பேப.

இ - ள். ஆவி யரழ இறுதி - உயிரையும் யரழ என்னு மூன்று மெய்களையு மிறுதியாகவுடைய, — முன்னிலை வினை ஏவன்முன் - முன்னிலை வினை முன்னும் ஏவல்வினைமுன்னும், — வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பு - வருங்க சத பக்கள் இயல்புடனே விகற்பமாம். எ - று.

முன்னிலை வினையென்றது தன்மைவினை படர்க்கை வினைகளுக்கு இனமாய் முன்னின்றானது தொழிலையுணர்த்தும் வினைச்சொல்லை. இது ஏவற்கருத்திற் பிரயோகிக்கப்படாதது; இறப்பு, நிழ்வு, எதிர்வு என்னு முக்காலத்திலுந் தனித்தனிவரும்.

உ - ம். உண்டனை, உண்ணாநின்றனை, உண்பை எனவரும் பிறவும்ன்ன:

ஏவல் வினையென்றது தன்மையிலாவது படர்க்கையிலாவது வரமாட்டாமையால் இனமின்றி முன்னிலை ஒன்றற்கே யுரியதாய் முன்னின்றனைத்தொழிற்படுத்தம் வினையை. எறி, எறிவாய், எறிவிப்பி எனவரும் பிறவுமன்ன.

விகற்பமாவது ஒருகால் இயல்பாயும் ஒருகால் விகாரமாயும் புணர்வது. விகற்பம், உறழ்ச்சி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். நியதியின்மை என்பது பொருள்.

உ-ம். (க.) உண்டி, உண்டனை, உண்டாய். எ-ம். உண்டனிர், உண்டர், உண்கின்றிர், உண்டீர். எ-ம். நிறுத்தி, சாத்தா, கொற்றா, தேவா, பூதா. எ-ம். சாத்தரே, கொற்றரே, தேவரே, பூதரே. எ-ம். வருவித்து உண்டி சாத்தா; உண்டனிர் சாத்தரே எனக் கூட்டி ஆவி யர இறுதி முன்னிலைவினைமுன் வலி இயல்பாதல்காண்க. முகரமெய் முன்னிலை வினைக்கு ஈராகாது; ஏற்புழிக்கோடலால் முகரமெய்யை ஏவல்வினைக்கீராமென்க. முன்னிலைவினைமுன் விகற்பம் வந்தவழிக்காண்க.

(உ.) கொணா, எறி, விடு, ஆய், சேர், தாழ் என நிறுத்தி, சாத்தா, கொற்றா, தேவா, பூதா என வருவித்து, கொணாசாத்தா என முறையே கூட்டி ஆவி யரழ இறுதி ஏவல்வினைமுன் இயல்பாதல் காண்க. நட கொற்றா, நடக்கொற்றா; எய்கொற்றா; எய்க்கொற்றா என ஏவல்வினைமுன் வல்லினம் விகற்பித்தல்காண்க. (கக)

உயிரீற்றுச்சிறப்புப் புணர்ச்சி

[உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்.]

ககஉ. இ ஈ ஐ வழி யவ்வு மேனை
உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் கிருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்.

இ-ள். இ ஈ ஐ வழி யவ்வும் - இகர ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே யகரமும், - ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் - அ ஆ உ ஊ ஓ ஒள என்னும் இவ் வேழுயிர்களின் முன்னே வகரமும், - ஏ முன் இவ்விருமையும் - ஏகாரத்தி ன்முன்னே யகரமும் வகரமும், - உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென்று ஆகு ம் - உயிர்முதன்மொழி வரின் உடம்படுமெய்யென்று வரப்பெறும். எ-று
உடம்படுமெய்யென்பது, நிலைமொழியீற்றினும் வருமொழிமுதலினு லின்ற உயிர்களை உடம்படுத்தும் மெய். உடம்படுத்தலெனினும், உடன் படுத்தலெனினும் ஒக்கும், வருமுயிருக்கு உடம்பாக அடுக்குமெய்யெ னினும் பொருந்தும்.

உ-ம். (க.) மணி, தி, பனை இவற்றின்முன் அழகிது, அழகு முதலிய உயிர் முதன்மொழிகளை வருவித்து, மணியழகிது, மணியழகு என க்கூட்டி இ ஈ ஐம்முன் இருவழியும் யகரம்பெறுதல் காண்க. உடம்படுமெய்யின்மேல் வருமொழி முதலுயிரேறுதல்: 'உட ன்மேலுயிர்' என்னுஞ் சூத்திரத்தாற்பெறப்படும்.

(உ.) விள, பலா, கடு, பூ, நொ, கோ, கௌ இவற்றின்முன், அழகிது, அழகு முதலிய உயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து, விளவழ கிது, விளவழகு எனக்கூட்டி மற்றையுயிர்களின்முன் இரு வழியும் வகரம்பெறுதல் காண்க.

(ஈ.) அவனே + அழகன் = அவனே யழகன் என இடைச்சொல்லாகிய ஏமுன் யகரமும், ஏ + ஏலாம் = ஏவலாம், சே + உழுதது = சே வழுதது என ஒருமுத்தொருமொழியாகிய உயிர் உயிர்மெய் யென்னும் ஏ முன் வகரமும், சே + அடி = சேயடி, சேயடி எ னச் செம்மையென்னும் பண்புப்பெயரின் விகாரமாகிய சே முன் யகரமும் வகரமும் பெறுதல் காண்க.

“உடம்படுமெய்யே யகர வகாரம், உயிர்முதன்மொழிவரு உங் காலையான” “இறுதிய முதலு முயிர்நிலை பெறினே, உறு மென மொழிப வுடம்படுமெய்யே” என்று பிறர் கூறிய சூத் திரங்களையும் உணர்ந்து நிலைமொழியீற்றினும் வருமொழிமு தலினும் உயிர் நிற்க அவ்வயிரிரண்டற்குமிடையே வந்த ய கரமெய்யாவது வகரமெய்யாவது உடம்படுமெய்யென்று

சொல்லப்படும் எனவும், செல்வழிச்செல்க என்பதில் செல் + உழிச்செல்க என்பவற்றிடையே வந்த வகரமெய்பாதலின் நிலைமொழியீற்றின் மெய்யெழுத்து நின்றலால் அவ்வகரவொற்றை உடம்படுமெய்யென்று கொள்ளலாகாதெனவும் உயிரீறும் உயிர்முதலும் சந்தித்தற்கண் ஒன்றுபட்டிணங்கமாட்டாமையால் அவற்றை உடம்படுத்தவந்தமெய் உடம்படுமெய்யெனப்படும்ன்றி மெய்யுமுயிருமாக ஒன்றுபட்டுச் சந்திக்கத்தக்க இடத்தில் வரும் மெய் உடம்படுமெய்யெனப்படாதெனவும் அறிக. (கஉ)

[வினாச்சுட்டின்முன் நாற்கண்மும் புணர்தல்]

ககந. எகர வினாமுச்சுட்டின் முன்னர் உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும் பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு நீளின் யகரமுந் தோன்றுத நெறியே

இ - ள். எகர வினா (முன்னர்) - எகர வினா விடைச்சொல்லின் முன்னும், - முச்சுட்டின் முன்னர் - மூன்று சுட்டிடைச்சொல்லின் முன்னும், - உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும் - உயிரும் யகரமும் வரின் வகரமெய்யும், - பிறவரின் அவையும் - யகரமல்லாதமெய்கள வரின் அவ் வந்த மெய்களும், - தூக்கில் சுட்டு நீளின் யகரமும் - செய்யுளின்கட்சுட்டு நீண்டிருமிடத்து யகரமெய்யும், - தோன்றுதல் நெறி - மிகுதல் முறையாம் என்று.

உ-ம். (க.) எ + அணி = எவ்வணி, எ + யானை = எவ்யானை; அ + அணி = அவ்வணி, அ + யானை = அவ்யானை; இ + அணி = இவ்வணி, இ + யானை = இவ்யானை; உ + அணி = உவ்வணி, உ + யானை = உவ்யானை; என எகர வினா முச்சுட்டின்முன் உயிர் வரவும், யகரம் வரவும் வகரமெய் தோன்றுதல் காண்க.

(உ.) எ + குதிரை = எக்குதிரை, எ + சேனை = எச்சேனை, எ + தண்டு = எத்தண்டு, எ + படை = எப்படை, எ + ஞாலம் = எஞ்ஞாலம், எ + நாடு = எந்நாடு, எ + மனை = எம்மனை, எ + வளை = எவ்வளை, எ + நன்ம = எந்நன்ம என யகரமொழிந்த மெய்கள்வர அவ்வந்தமெய்கள் தோன்றுதல் காண்க. இப்படியே அக்குதிரை, இக்குதிரை, உக்குதிரை எனச் சுட்டுக்களோடுங் கூட்டி யகரமொழிந்த மெய்கள் தோன்றினமை காண்க.

வருமொழிமுதலில் உயிர் வந்த வழித்தோன்றிய வகரமெய்யிரட்டுதல்: 'தனிக்குறின் முன்னொற்றுயிர்வரி னிரட்டிம்' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும், இரட்டிய மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதலுயிரேறுதல் 'உடன்மேலுயிர் வந்தொன்றுவதியல்பே' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் பெறப்படும்.

(ங.) அ+இடை=ஆயிடை எனச் சுட்டுநீண்டவிடத்து யகரந்தோன் றுதலை “ஆயிடைத்தமிழ்கூறுநல்லவகத்து” “ஆயிடைநீன்ற கிரீடையை” “ஆயிடைக்குடபால்வெற்பில்” “ஆயவன்வளர்த்த” என்று முறையே தொல்காப்பியம், பாரதம், திருவாதவூரர்புராணம், இராமாயணம் என்னுதல்களிற் காண்க.

நெறியே யென்றமையால், யாங்ஙனம் என யாவினா முன்னும், ஆங்ஙனம், ஈங்ஙனம், ஊங்ஙனம் என நீண்ட சுட்டின் முன்னும் யகர மிகுதலும், ஈது. எ-ம். ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு எ-ம். சுட்டுப்பெயர் நீளுதலும்; “விண்வத்துக்கொட்கு ம.” எ-ம். “செல்வழிச்செல்க.” எ-ம். “சார்வழிச்சார்ந்ததகையள்.” எ-ம். மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வா இப்படி உடம்படு மெய்யல்லாத வகரம் பெறுதலுங்கொள்க. அன்றியும், (உயிர் மாத்திரமேயன்றி) யகரமும் எய்தின் என்றதினால் இங்கே தோன்றிய யகர வகர வொற்றுக்கள் உடம்படுமெய்யல்லவென்பதும், சுட்டு நீளின் எனவே நீளுதல் உடன்பாடென்பதும், நீண்டேவரல் வேண்டுமென்னும் நியதியின்றென்பதும், யகரமும் என்னு மிழிவு சிறப்புமமையால், யகரமானது உயிர்வருவழித் தோன்றாதலின்றிப் பிறவழித் தோன்றாதென்பதும், வன்கணம்வரிற் சுட்டு நீளாதென்பதும் கொள்க.

எகரவினாமுச்சுட்டின்முன் உயிர்வரின் வகரமும், நீண்டசுட்டின்முன் உயிர்வரின் யகரமுந் தோன்றுமென்றது ‘இ ஈ ஐவழி என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல்; யகரம் வரின் வகரமும், பிறமெய்களுள் ஞ ந ய வரின் அவையுந் தோன்றுமென்றது ‘எண்மூவெழுத்தீற்று’ என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்; க ச த ப ங வரின் அவை தோன்றுமென்றது எய்தாததெய்துவித்தல். (கங)

[குற்றியலுகாமுன்னும் சிலமுற்றியலுகாமுன்னும் உயிரும் யகரமும் புணர்தல்.]

ககச. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட்டு டோடும் யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி.

இ - ள். உக்குறள் உயிர்வரின் மெய்விட்டு ஓடும் - குற்றியலுகரம் உயிர்முதன் மொழிவந்தால் தனக்கிடமாகிய மெய்யை விட்டு நீங்கும், - ய வரின் இய்யாம் - யகரமுதன்மொழிவந்தால் அவ்வுகரம் இகரமாகத்திரியும், - முற்றும் அற்று ஒரோவழி - முற்றியலுகரமும் அவ்விருவதிரியும் பெறும் ஒவ்வோரிடத்து. எ - று.

உ-ம். (க.) நாகு, எஃகு, வாகு, கொக்கு, குரங்கு, தெளகு இவற்றின்முன் அரிது, அருமைமுதலிய உயிர்முதன் மொழிகளை வருவித்த

நாகரீது, நாகருமை எனக்கூட்டி இருவழியும் உயிர்வரக் குற்றியலுகரந் தானேறிநின்ற வல்லினமெய்யைவிட்டுக் கெடுதல்காண்க. குற்றியலுகரங்கெட நின்ற மெய்யின்மேல் வந்த வுயிரேறுதல்: 'உடன்மேலுயிர்' என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

(உ) நாகு, எஃகு முதலியவற்றின்முன், யாது, யாப்பு எனவருவித்து நாகியாது, நாகியாப்பு எனக் கூட்டி இருவழியிலும் யகரம் வரக் குற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரிதல் காண்க.

(க) கதவு+அழகிது=கதவழகிது, கதவு+யாது=கதவியாது எ-ம். அது+ஐ=அதை எ-ம். முற்றியலுகரம் ஒரோரிடத்து அவ்விருவிதியும் பெறுதல் காண்க. கெடும் என்னுது ஒடுமென்ற மையால் குற்றியலுகரம் ஒரோரிடத்து 'இஈ ஐவழி' என்னுஞ் சூத்திரப்பொதுவிதி பெறுதலுங் கொள்க.

வரலாறு. 'தன்முகமாகத்தானழைப்பதுவே' இதில் அழைப்பது என்பது குற்றியலுகரமொழி வகாரஇடைச்சொல்வர: அழைப்பதேனன முடிதற்பாலது அங்ஙனமுடியாமல் வகரவுடம்படுமெய்ப்பெற்று அழைப்பதுவே என முடிந்தது. "அடித்தடித்துவக்காரமுன்றீற்றியவற்புதமறியேனே" இதில் அடித்து என்பது குற்றியலுகரமொழி அக்காரம் என்னும் உயிர்முதன் மொழிவர, அடித்தக்காரமென முடிதற்பாலது அங்ஙனமுடியாமல்வகரவுடம்படுமெய்ப்பெற்று 'அடித்துவக்காரம்' என முடிந்தது.

குற்றியலுகரம் உயிர்வரிற்கெடும் என்றது 'இஈ ஐ வழி' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிடக்கிப் பிறிது விதிவகுத்தல்; யவ்வரின் இய்யாம என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; ஒரோரிடத்து முற்றியலுகரம் இவ்விதியிரண்டனுள் முன்னையது பெறுமென்றது 'இஈ ஐ வழி' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; பின்னையதுபெறுமென்றது எய்தாததெய்துவித்தல்.

(கச)

பரிசுஷ்வினாக்கள்:—301. உயிரீற்றின்முன் உயிர்வரின், இருவழியும் எவ்வாறுபுணரும்? 302. உடம்படுமெய்யென்பதற்குப் பொருள் என்னே? 303. எவ்வுயிரீற்றின்முன் உயிர்வரின் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றுவது? 304. எவ்வுயிரீற்றின்முன் உயிர்வரின் வகரவுடம்படுமெய் தோன்றுவது? 305. எவ்வுயிரீற்றின்முன் உயிர்வரின் யகரமாவது வகரமாவது உடம்படுமெய்யாய் வரும்? 306. எகரவினாமுன்னும், அஇ உ என்னுமுச்சுட்டின்முன்னும் உயிரும் யகாரும் வரின் எவ்வாறுபுணரும்? 307. எகரவினாமுன்னும் அஇ உ என்னுமுச்சுட்டின்முன்னும் கசதபங்ருநம வ எவ்வாறு புணரும்? 308. செய்யுளிடத்து நீண்ட அகரச்சுட்டின்முன் உயிர்வரின் எவ்வாறுபுணரும்? 309. யாவினாமுன்னும் நீண்ட சுட்டின்முன்னும் யகரம் வரின் எவ்வாறுபுணரும்? 310. சுட்டெழுத்து நீளப்பெறுந் தனிமொழிகளெவை? 311. செ

கள

ய்யுளிற் சுட்டுநீளின் யகரந் தோன்றாத இடம் இல்லையா? 312. வரு மொழியாக வன்கண்மவரின் செய்யுளிலே சுட்டு நீளுமா? 313. குற்றியலுகரவீற்றின்முன் உயிர்வரின் எவ்வாறுபுணரும்? 314. குற்றியலுகரவீற்றின்முன் யகரம்வரின் எவ்வாறுபுணரும்? 315. முற்றியலுகரங்களுட் சில இவ்விதி பெறாவா? 316. உயிர்வரிற் குற்றியலுகரம் ஓடாமல் நின்றலுமுண்டோ?

[உயிரீற்றின்முன் வல்லினம் புணர்தல்.]

ககூரு. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
க ச த ப மிகும்வித வாதன மன்னே.

இ - ள். இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் - இயல்பினும் விதியினும் இறுதியாகநின்ற உயிர்களின்முன், - க ச த ப மன் மிகும் - வருங்க ச த பக்கள் பெரும்பாலு மிகும், - விதவாதன - பின் சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவைகள். எ - று

உ - ம். (ச) ஆடிஉக்குறியன், நம்பிக்கொற்றன் எ - ம். ஆடிஉக்கை, செட்டித்தெரு எ - ம். உயர்திணைப்பெயரின்முன் இருவழியும் வல்லெழுத்து மிக்கன. சாத்திப்பெண் எனப் பொதுப்பெயரின்முன் அல்வழியில் வல்லெழுத்து மிக்கது. விளக்குறிது, தாராக்கடிது, தீப்பெரிது, வடுத்தீது, கொக்குக்கடிது, கொண்டூக்கரிது, சேச்சுறிது, சோப்பெரிது எ - ம். ஒற்றைக்கை, வட்டக்கடல், தாழக்கோல் எ - ம். அஃறிணைப்பெயர்முன் அல்வழியில் வல்லெழுத்து மிக்கன. இவற்றுள் விள, ஒற்றை, வட்ட, தாள என்பன விதியீறு. விளக்கோடு, பலாக்காய், கிளிச்சிறை, திக்கடுமை, கடுக்காய், கொக்குக்கால், வண்டுக்கால், கொண்டூக்குழாம, சேக்கொம்பு, திணைத்தாள, சோப்பெருமை என அஃறிணைப்பெயர்முன் வேற்றுமையில் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(உ) ஆடிக்கொண்டான், ஆடாக்கொண்டான், ஆடிஉக்கொண்டான், ஆடெனக்கொண்டான், ஆடக்கொண்டான், உண்பாக்குச்சென்றான், பூத்துக்காய்த்தது, பொள்ளெனப்பாந்தது, சாலப்பகைத்தது எ - ம். இருளினறிக்கண்டார், பொருளன்றிக்காணார் எ - ம். தெரிநிலைவீனையெச்சத்தின்முன்னுங் குறிப்புவினையெச்சத்தின்முன்னும் வல்லெழுத்து மிக்கன. கூவீற்றுக்கோழி எ - ம். குண்டுகட்டுக்களிறு எ - ம். தெரிநிலைவீனையெச்சத்தின்முன்னுங் குறிப்புவினை முற்றின்முன்னும் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(ஈ) ஆங்கக்கொண்டான், இனிச்செய்வேன், மற்றைத்தெரு என இடைச்சொல்லின்முன் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(ஐ) தவப்பெரியன், கடிக்கமலம், பணைத்தோள் என உரிச்சொல்லின்முன் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(ஈ) சொன்றிக் குழிசி எனத் திசைச்சொன்முன்னும், கங்கைச்சடை என வடசொன்முன்னும் வல்லெழுத்துமிக்கன.

விதவாதனபெரும்பாலு மிகும் எனவே, விதந்தன் சிறுபான்மை மிகும் எனவும், விதவாதன சிறுபான்மை மிகா எனவுங் கூறினாராயிற்று. (விதப்பு- சிறப்புவிதி.)

அவை வநமுறு:—

(க) நொக்கொற்றா, துக்கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என்பன: 'எவன்முன்வல்லினமியல்பொடுவிகற்பே' என முற்கூறிய சிறப்புவிதிபெறாது வல்லெழுத்து மிக்கேவந்தன. எனவே நொ, து முன் மூவினமும் மிகுமென்றாராயிற்று.

(உ) ஏரிகரை, குழவிகை, குழந்தைகை, "பழமுதிர்சோலைமலைகிழவோனே" எ - ம். கூப்புகரம், ஈட்டுதனம், நாட்டுபுகழ் எ - ம். முறையே வேற்றுமையிலும், அவ்வுழியிலும் பின் விதவாதன மிகாவாயின.

விதப்பாவது: பொதுவாசத் தொகுத்துரைக்கப்பட்டவைகளிலிருந்து வகுத்தெடுத்து விதிக்கறுதல்=சிறப்புவிதி.

வல்லினம் உயிரீற்றுப்பொதுப்பெயர், உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு முன்மிகும் என்றது 'ஆவியரமுன் வன்மைமிகா' என எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி; அஃறிணைப்பெயர்களுக்கு முன்னும், வினைமுதலியவைகளுக்கு முன்னும் மிகுமென்றது எய்தாததெய்துவித்தல். (கஈ)

[உயிரீற்றுச்சிலமரப்பெயர்முன் வல்லினம் புணர்தல்.]

ககக. மரப்பெயர் முன்னரினமெல் லெழுத்து வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

இ - ள். மரப்பெயர் முன்னா - உயிரீற்றுச்சில மரப்பெயர்களுக்கு முன், - இன மெல்லெழுத்து வரப்பெறு னவும் உள - மேற்கூறிய பொது விதியால் வரும் வல்லெழுத்து மிகாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுவனவுஞ் சிலவுளவாம், - வேற்றுமைவழி - வேற்றுமைவழியில். எ - று.

பெறுவனவும் எனற்பாலது பெறுவனவும் என்று தொகுத்தலாயிற்று.

உ - ம். விள+காய்=விளங்காய், கள+கனி=களங்கனி, மா+துளிர்=மாந்துளிர், காயா+பூ=காயாம்பூ என வரும்.

யாங்கோடு, யாக்கோடு; யாஞ்செதிள், யாச்செதிள்; யாந்தோல், யாத்தோல்; யாம்பூ, யாப்பூ; காயாங்கோடு, காயாக்கோடு; காயாஞ்செதிள், காயாச்செதிள்; காயாந்தோல், காயாத்தோல்; காயாம்பூ, கா

யாப்பு என மெல்வெழுத்தும் வல்வெழுத்தும் மிக்கு விகற்பித்தவருதல் உரையிற்கோடல் என்பதனாற் கொள்க.

இது 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது ஒருவழிவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (சக)

பரிசைசூலிசூக்கள்:—317. உயிரீற்றின்முன் வல்லினம்வரின் இருவழியும் எவ்வாறுபுணரும்? 318. ஏவல்வினைமுன்வரும் வல்லினம் மிக்கே வருதலுமுண்டோ? 319. உயிரீற்றொஹிணைப்பெயர்களின் முன்வரும் வல்லினம் வேற்றுமையில் இயல்பாதலுண்டோ? 320. உன்ஹொடர்க்குற்றியலுகரவீற்றின்முன் வரும் வல்லினம்வினைத்தொகையில் எவ்வாறும்? 321. உயிரீற்றின்முன் ஓரிடத்தம் மெல்வெழுத்து மிகாவோ? 322. உயிரீற்றின்முன் மெல்வெழுத்து மிக்கும் வல்வெழுத்துமிக்கும் உறழ்துவருதலுமுண்டோ?

[அகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.]

சகௌ. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்பெயரினெச்சமுற் றுற னுருபே
அஹிணைப் பன்மை யம்முன் னியல்பே.

இ - ள். செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் - செய்யியவென்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சவினையும், - பல்வகைப்பெயரினெச்சம் - பல்வகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும், - (பல்வகை) முற்று - பல்வகைப்பட்ட முற்றுவினையும், - ஆறனுருபு - ஆறும்வேற்றுமை அகரவுருபும், - அஹிணைப்பன்மை - அஹிணைப்பன்மைப்பெயரும், - அம்ம - அம்மவென்னும் உரையசையிடைச்சொல்லும், - முன் இயல்பு - ஆகிய அகரவீற்றுச்சொற்களாவகையின்முன்னும் வரும் வல்வெழுத்துக்கள் இயல்பாம். ஏ - று.

இச்சூத்திரத்தின்முதலிலும் ஈற்றிலும் (செய்யிய என்றும், அம்ம என்றும்) அகரவீற்றுச்சொல் வைத்தமை இடைநின்றனவும் அகரவீற்றுச்சொற்கள் என்று கருதுக.

பல்வகைப்பெயரெச்சமென்றது நால்வகைவினையடியினும் பிறந்த பெயரெச்சங்களை. பல்வகைமுற்றென்றது நால்வகைவினையடியினும் பிறந்த முற்றுவினைகளை. வினையடி நான்காவன: இயற்கையான வினையடி ஒன்றும் பெயர் இடை உரி அடியாகப்பிறந்த மற்றை செயற்கைவினையடி மூன்றுமாம்.

முன்னே முற்றென வகுத்தமையால், பின் அஹிணைப்பன்மையென்றது பெயரையென்றறிக.

உ - ம். (க) உண்ணியகொண்டான், உண்ணியசென்றான், தந்தான், போயினான் எனச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமுன் இயல்

பாயின. (உண்ணிய என்பதைப்பொருள் உண்ண என்று எதிர்காலத்திற்கொள்ளுக.)

(உ) உண்ட, உண்ணாநின்ற, உண்ணாத எ - ம். கடைக்கணித்த, சித்திரித்த, வெளுத்த, சினவிய, கறுவிய, அமரிய எ - ம். திண்ணென்ற, பொன்பொன்ற எ - ம். சான்ற, உற்ற எ - ம். வரும் நால்வகைத்தெரிநிலைப்பெயரெச்சவ்வேமுன்னும், அமர்முசுத்த, கடுங்கண்ண, சிறிய, பெரிய, உள, இல, ப்ல, சில எ - ம். பொன்னனை எ - ம். சடிய எ - ம். வரும் மூவகைவ்வேகுறிப்புப் பெயரெச்சமுன்னும், குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி இவற்றை வருவித்து உண்டகுதிரை, உண்டசெந்நாய், உண்டதகர், உண்டபன்றி, என முறையே கூட்டிப் பல்வகைப்பெயரெச்சமுன் வல்லினம் இயல்பாதல்காண்க. குறிப்புவே இயற்கை (சுபாவம்) வினையடிவொமைமால் மூவகையாயிற்று.

(ஈ) உண்டன, உண்ணாநின்றன, உண்பன, உண்ணாதன என்னுந் தெரிநிலைவேமுற்றுமுன்னும், அமர்முசுத்தன, கரியன என்னுங் குறிப்புவினையுற்றுமுன்னும், குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி இவற்றை வருவித்து, உண்டனகுதிரை, உண்டன செந்நாய் எனக்கூட்டி முற்றுமுன் இயல்பாதல் காண்க. இனி, மேற்காட்டிய பெயரெச்சவேசுட்கும், அன்பெருத அகரவீற்றுப்பலவகை முற்றுவேசுட்கும், பொருள்வேறுடாடன்றிச் சொல்வேறுபாடினமையால் அவையே உதாரணமாகக் கொள்க. வாழ்க்கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா என வியங்கோண்முற்றின்முன் இயல்பாயின. வாழிய என்பதனோடும் இப்படியே கூட்டிக். முற்றுமுன் இயல்பாமெனவே, அருத்தாபத்தியால் இவ்வினையுற்று வினையெச்சமாகியும் குறிப்புமுற்று ஈரெச்சமாகியும் நின்றபோதுவரும் வல்லினம் இயல்பாதலுங் கொள்க. வ - து:—உண்டகண்டன இது உண்டிகண்டன எனப் பொருள்படுதலால், வினையுற்று வினையெச்சமாயிற்று. அமர்முசுத்தகலக்கின இது அமர்முசுத்தவாக்கிக் கலக்கின எனப் பொருள்படுதலால், குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்று.

அமர்முசுத்தகுதிரைவந்தன இது அமர்முசுத்தனவாகிய குதிரைவந்தன எனப் பொருள்படுதலால் குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சமாயிற்று. இவற்றின்முன் வல்லினம் இயல்பாதல் காண்க.

(ச) தனகைகள், செவிகள், தாள்கள், பதங்கள் என ஆறனுருபின்முன் வல்லினம் இயல்பாயின.

(ந) பல குதிரைகள், செந்நாய்கள், தகர்சள், பன்றிகள் எ - ம், பல கொடுத்தான், செய்தான், தந்தான், புண்ணான் எ - ம். அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்முன் இருவழியும் இயல்பாயின.

(ஈ) அம்மகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என உரையசையிடைச்சொன்முன் இயல்பாயின.

இது 'இயல்பினும் விதியினும்' மென்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது சில அகரவீற்றுச் சொற்களுக்கு விலக்கல். (கௌ)

ககூஅ. வாழிய வென்பத ஸீற்றி னுயிர்மெய் ஏகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இ - ள். வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய் - வாழிய என்னும் வியங்கோண்முற்றினுடைய இறுதியிலிருக்கின்ற யகர வுயிர்மெய், — ஏகலும் உரித்த - நீங்கிப்போதலும் உரித்தாகும், — அஃது ஏகினும் இயல்பே - அவ்வுயிர்மெய் போய் இகரவீறாய் நின்றாலும் இதன்முன்வரும் வல்லினம் பொதுவிதியால் மிகாது சிறப்புவிதியிற் கூறிய இயல்பேயாம். எ - று.

உ - ம். (க) ஆவாழீ, அந்தணர்வாழி, என ஈற்றுயிர்மெய்குறைந்தது.

(உ) வாழிகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்தவிடத்தும் வந்த வல்லினம் இயல்பாயின. வியங்கோண்முற்றின் ஈற்றுயிர்மெய் குறையுமென்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்தவிடத்தும் வரும் வல்லினம் இயல்பேயாம் என்றது, 'செய்யிய' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தல். (கஅ)

ககூகூ. சாவவென் மொழியீற்றுயிர்மெய்சா தலும்விதி.

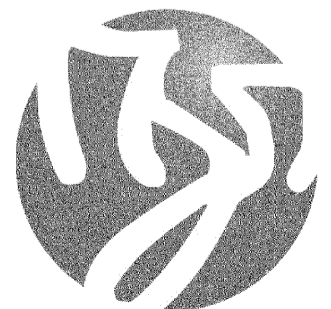
இ - ள். சாவ என் மொழி ஈற்று உயிர்மெய் - சாவவென்னுஞ் செய்வெனச்ச வினைச்சொல்லினுடைய இறுதியிலுள்ள யகரவுயிர்மெய், — சாதலும்விதி - கெட்டுப்புணர்தலும் விதியாகும். எ - று.

உ - ம். சாவ + குத்தினன் = சாக்குத்தினன் என வரும்.

இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினன் என்னும் புணர்ச்சிபோற் சிறந்ததல்லாமையாற் சாதலும் விதி என்றார்.

இது நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தல். (ககூ)

ககூ௦. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றும்வரின் இயல்பு பிகலு மகர மேக லகரம் றகர மாகலும் பிறவரின் அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இ - ள். பல சில எனும். இவை தம்முன் தாம் வரின் - பல சில என்னு ம்வ்விரு சொல்லுந் தமக்கு முன்னே தாம் வருமாயின், — இயல்பும் மிகலும் - இயல்பாதலும் மிகுதலும், — அகரம் ஏக லகரம் நகரமாகலும் - அகரங்கெட லகரம் நகரமாகத்திரிதலும், — பிறவரின் அகரம் லக்ஷம் ஆகலும் உள - இவற்றின்முன் பிறமொழிகளுள் யாதாயினு மொன்றுவரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும் உளவாம். ஏ - று.

உ-ம். (க.) பல பல, சில சில என இயல்பாயின.

(உ) பலப்பல, சிலச்சில என மிக்கன.

(ஈ.) பற்பல, சிற்சில என அகரங்கெட லகரமெய் நகரமெய்யாயிற்று.

(ஐ.) பலலை, பல்கலை; பலசாலை, பல்கலை; பலதாழிசை, பஃராழிசை; பலபடை, பல்படை; பல ஞானம், பன்ஞானம்; பலநாள், பன்னாள்; பலமணி, பன்மணி; பலவளை, பல்வளை பலயாழ், பல்யாழ்; பலவணி, பல்லணி; பலவாயம், பல்வாயம் எனப் பிறவர அகரம் விகற்பமாயிற்று.

பிறவென்ற மிகையினால், பல்பல, சில்சில என அகரங்கெட லகரம் நகரமாகாது ஒரோவிடத்து அருகிவருதலும், இன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவனவுங் கொள்க.

பலசில வெனுமிவை தம்முன்றும்வரி னியல்பு என்றது, வருமொழிக்கு 'செய்யிய' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காததல்; மிகல் என்றது, அதன்மேற் சிறப்புவிதி; இம்மிகுதல் 'செய்யிய' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விலக்கி இங்கே விதித்தமையாற் சிறப்புவிதி; அகரமேக லகரம் நகரமாகலும் பிறவரின் அகரம் விகற்பமாகலும் உள என்றது நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தல். (௨௦)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—323. செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 324. அகரவீற்றுப் பெயரெச்சத்தின்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 325. அகரவீற்று வினைமுற்றுச் சொன்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 326. வினையடி எத்தனை வகைப்படும்? 327. குறிப்புவினை இந்நால்வகைவினையடியும் ஏற்குமா? 328. அன்னும் ஆறனுருபின்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 329. அகரவீற்றுநிலைப்பெயர்முன் வல்லினம் வரின், எவ்வாரும்? 330. அம்ம என்னும் உரையசையிடைச்சொன்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 331. வாழிய என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று வேறுவிதிபெறாதோ? 332. சாவவென்னும் வினையெச்சம் எப்பொழுதுந் தன்னியல்பினின்றே புணருமா? 333. பல சில என்னும் இவ்விருசொல்லும், தம்முன்னே தாம் வரின் எவ்வாறு புணரும்? 334. பல சில என்னும் இவ்விருசொல்லும், அவ்வழியிற் பிறமொழிகள் வரின் எவ்வாரும்?

ஆகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

களா. அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

இ-ள். அல்வழி ஆமா - அல்வழியில் ஆவும் மாவுமாகிய இருபெயரும், -மிபா - மியா என்னும் முன்னிலையசையிடைச்சொல்லும், -முற்று - ஆகாரவீற்றஓற்றிணைப்பன்மையெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, -முன்மிகா - இவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். (க) ஆகுறித, மாகுறித, சிறித, தீத, பெரித என அல்வழியில் ஆவுமாவுமாகிய இருபெயர்முன்னும் வலி இயல்பாயின.

(உ.) கேண்மியாகொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா என மியா என்னும் முன்னிலையசையிடைச்சொன்முன் வலி இயல்பாயின.

(ஈ.) உண்ணாக்குதிரைகள், செந்நாய்கள், தகர்கள், பன்றிகள் என ஆகாரவீற்றஓற்றிணைப்பன்மையெதிர்மறைமுற்று வினைமுன் வலி இயல்பாயின. உண்ணாக்குதிரைகள் எனப் பொதுவிதியால் மிகுமாயின், தகரவீறு குறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சுமாமெனக் கொள்க.

ஆமா என்ற மாத்திரமே காட்டுப்பசு எனவும் பொருள்பட இரட்டுறமொழிந்தமையால், ஆமா என்னும் பெயர்முன்னும் வலிமிகாமெனக் கொள்க.

வ-று. ஆமாகுறித, சிறித, தீத, பெரித எனவரும்.

முற்றுமுன் மிகா எனவே, அருத்தாபத்தியால், அவ்வீனையாலணையும் பெயர் முன்னும், அவ்வீனைமுற்று வினையெச்சமாயவற்றின் முன்னும் அவ்வாறுமிகாமெனக் கொள்க.

வ-று. உண்ணுகிடந்தன, சென்றன, தந்தன, போயின எனவரும். இங்கே உண்ணு என்றது, வினையாலணையும் பெயராயின், உண்ணாதனவாகிய குதிரைகள் கிடந்தன. எ-ம். வினைமுற்று வினையெச்சமாயின், உண்ணாதனவாய்க் கிடந்தன. எ-ம். பொருள்படும். உண்ணாக்கிடந்தன எனப் பொதுவிதியால் மிகுமாயின், உண்டு எனப் பொருள்படுஞ் செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமும், உண்ணாது எனப் பொருள்படுந் தவ்வீறு குறைந்த செய்யா என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சமாமெனக் கொள்க.

இங்கே மா என்றது மரமன்று விலங்கேயாம். முற்றெனப்பொதுவாகக் கூறினும், ஆகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி கூறுமிடமாதலின் ஆகாரவீற்றுமுற்றென்பது அதிகாரத்தால் விளங்கியது.

இது 'இயல்பினுட்கிதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது ஒரு மருங்கு விலக்கல்.

கூஎஉ. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்

இ-ள். குறியதன் கீழ் ஆக்குறுகலும் - குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆசாரம் அகர்மாதலும், - அதனோடு உகரம் ஏற்றலும் - அவ்வகரமாதலுடனே உகரம் பெறுதலும், - இயல்பும் - அவ்விரண்டு மின்றித் தன்னியல்பிள் நின்றலுமாகிய மூன்று விதியும், - ஆம் தூக்கின் - ஆகும் பாட்டினிடத்து. எ - று.

உ-ம். நிலவிரிகாண்ல்வாய் நின்று.....(நிலா) (குறுகல்.)
மருவினென்செய்யுமோநிலவு.....நிலா: (குறுகலோடு உகரமேற்றல்)
நிலாவணங்குவெண்மணன்மேனின்று (இயல்பு)
செய்யுளில் இம்மூன்றுமாமெனவே, வழக்கில் இரண்டுமாம் ஒன்று மா
ம் என்றாராயிற்று

வ-று. உதித்தது நிலவு, உதித்தது நிலா; கண்டேன்கனவு, கண்டேன் கரு
எனக் குறுகுதலோடு உகரமேற்றலுந் தன்னியல்புமாகிய இரண்டும்
வந்தன.

குறுகலும், உகரமேற்றலும் என்றதினால்: இயல்பாயிருத்தலுமேயன்றி
என்று கருதப்பட்டு, அது இயல்புமாயிருக்குமென்பது விளங்கும்; விளங்
கவும் அதன்மேலும் இயல்புமாம் என்றது குறுகுதல், உகரமேற்றல் என்
னு மிரண்டினுள்ளொன்றும் பெருதியல்பாகவேயிருக்குங் குறியதன்கீழாகா
ரமொழிகளு முளவென்றறிவுறுத்தற்பொருட்டாம். உ-ம். தரா, மிடா,
கடா என்பன. இவை - தர, தரவு; மிட, மிடவு; கட, கடவு என்று விகார
ப்படாமல் இயல்பாயே யிருத்தலறிக.

“நறவங்கண்ணிநறபோர்ச்செம்பியன்” “கழித்துணிநறவமாநதி” “குர
வநீடியகொன்றையங்கானல்” “குரவங்குமிழ்கொங்கலாகொம்பிடுகொடும்”
என்பன ஆகாரங்குறுகியவழி அம்முச்சாரியைபெறுதல் உரையிற்கொள்க.

இயல்புமாம் என்று சுபாவமுங் கூறப்பட்டதினால் இவ்வியல்புவி்கார
ங்கள் அவ்வழி வேற்றுமை இரண்டினும் வருமென்றும், வருமொழியாக
நாற்கணங்கள்வரினு மிமமூவகையுமாமென்றும் அறிக,

ஆக்குறுகலும் அதனோடுகரமேற்றலுமாம்- என்றது எய்தாதன எய்து
வித்தல்; இயல்புமாம் என்றது அவ்விடத்து வருவதோரைய மறுத்தல். (1)

பரீகைவினாக்கள்:—335. ஆ மா, என்னும் பெயர்கண்முன் வரும் வல்லி
னம் வேறு விதிபெறவோ? 336. மியா என்னும் முன்னிலையசையிடை
ச்சொன்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 337. ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மை
யெதிர்மறைமுற்றுவினைமுன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 338. குறியதன்கீ
ழாகாரங் குறுகியவழிச் சாரியை பெறுவனவுமுளவோ? 339. செய்
து என்னும் வினையெச்சப்பொருளில் வரும் ஆவீற்றுவினையெச்சத்தின்மு
ன்னும் செய்யாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சவீறு குறைந்து செய்

யா³எனவரும் ஆகாரவீற்றுச் சொன்முன்னும் வலிவரின் எவ்வாரும்?
340. செய்யாது என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சவீறு குறைந்து செய்
யா³என நிற்குமிடத்து வலிவரின் மிகாதோ? 341. 'காக்கைகரவாசரைந்
துண்ணும்' என்பதிலே கரவா என்றது மறையாது எனப் பொருள்படவு
ம் அதன்முன் வலி இயல்பாதலென்னையோ? 342. தனிக்குறிற்கீழ் நின்ற
ஆகாரம் வேறு விதிபெறாதோ? 343. வழக்கினிடத்து இம்முன்றுவிதிகளு
ள் எவ்விதிபெறும்?

—0—

இகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

கஎஊ. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இ - ள். அன்றி இன்றி என்வினையெஞ்ச இகரம் - அன்றி இன்றி எ
ன்னும் வினையெச்சக்குறிப்புச் சொற்களின் ஈற்றிலுள்ள இகரம்.—தொடர்
பினுள் உகரம் ஆய்வரின் - செய்யுளில் உகரமாய்த் திரிந்துவரின்,—இயல்பு-
வருங்க ச த ப க்கள் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாகும். எ-று.

உ - ம். வாளன்றுபிடியாவன்கண்டவர் (வாள், அன்றி.)
விண்ணின்றுபொய்ப்பின் (விண், இன்றி.)
உகரமாய்த் திரியாவீடின், வாளன்றிப்பிடியா, விண்ணின்றிப்பொய்ப்
பின் என வல்லெழுத்து மிகுமெனக் காண்க.

உகரமாய்வரின் எனவே உகரமாதற்கும் விதி (வேறுகூறாமையால்) இ
துவேயாமென்பதும், உகரமாதல் நியமமன்று என்பதும் பெறப்பட்டன.

வினையெஞ்சிகரந் தொடர்பினுள் உகரமாமென்றது எய்தாததெய்துவித்
தல்? அஃதெய்தியவிடத்துப் புணரும் வல்லினம் இயல்பாம் என்றது 'இய
ல்பினும்விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிலக்கல். (உஊ)

கஎச. உரிவரி னூழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இ - ள். உரி வரின் நாழியின் ஈற்றுயிர்மெய்கெட டகரம் மருவும் -
உரி என்னும் அளவுப்பெயர்வரின், நாழி என்னும் அளவுப்பெயரினது ஈற்றி
லுள்ள ழிகரவுயிர்மெய் நீங்க டகரமெய் வரும்,—உரியின்வழி யகரவுயிர்மெ
ய் ஆம் ஏற்பனவரின் - உரியென்னும் அளவுப்பெயரின் பின் யகரவுயிர்மெ
ய் வரும் அவ்வுயிர்மெய் வருதற்கு ஏற்ற வருமொழிகள் வருமாயின். எ-று.

உ - ம். (க) நாழி+உரி=நாடுரி என நாழியின் ஈற்றுயிர்மெய் 'கெட்டு டக
ரந் தோன்றிற்று. இது நாவுரி என இக்காலத்து மருவிற்று.

(உ) உரி+உப்பு=உரியவுப்பு, உரியபயறு, உரியமிளகு, உரியவரகு
என உரியின்பின் யகரவுயிர்மெய் வந்தது.

ஏற்பனவரின் எனவே, ஏலாதனவரின், உரியரிசி, உரியாழாக்கு, உரியெண்ணெய் எனப் பொதுவிதி பெறுதல் கொள்க.

ஆழாக்கிரண்டுகொண்டது உழக்கு; உழக்கிரண்டுகொண்டது உரி; உரியிரண்டுகொண்டது நாழி.

உரிவரின்நாழியின் ஈற்றுயிர்மெய்கெட மருவும் ிடகரம் என்றது, 'இ ஈ ஐவழி' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதிவகுத்தல்; உரியின்வழி யகரவுயிர்மெய்யாம் ஏற்பன வரின் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல். (௨௪)

௧௪௩. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இ - ள். சுவைப்புளிமுன் - அறுசுவையுள் ஒன்றை யுணர்த்துகின்ற புளியென்னும் பெயர்முன், - இன மென்மையுந் தோன்றும் - வரும் வல்லெழுத்துக்கண் மிகுதலன்றி அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்துக்களும் ஓரோவிடத்து மிகும். எ - று.

உ - ம். புளிங்கறி, புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர், புளிம்பாளிதம் என வரும். புளிப்பாகியகறி எனவும், புளிப்பையுடைய கறி எனவும் விரிக்கப்படுதலால், இருவழிக்கும் இவையே உதாரணமாமென்க.

மென்மையும் என்ற இறந்ததுதழீஇய இழிவுசிறப்பும்மையால், புளிக்கறி எனப் பொதுவிதியால் வரும் வல்லெழுத்து மிகலே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க.

இனமென்மையுந் தோன்றும், என்றது 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (௨௩)

பரிசேஷிவினாக்கள்:— 344. அன்றி இன்றி என்னும் வினையெச்சத்தின் முன் வன்கணம் வரின், வேறுவிதி பெறுதலில்லையோ? 345. நாழி என்னும் அளவுப்பெயர்முன் உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வரின், எவ்வாறும்? 346. உரி என்னும் அளவுப்பெயர்முன் நாற்கணமும் வரின் எவ்வாறும்? உரியின்முன் எந்தமொழி வரின் இடையில் யகரவுயிர்மெய் தோன்றுமோ? 347. புளிப்பையுணர்த்தும் புளி என்பதன்முன் வன்கணம்வரின், வேறுவிதி பெறுதலில்லையோ?

— 0 —

இகர ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

௧௪௪. அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயின்
இயல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

இ - ள். இ ஐம் முன்னர் - இகர ஐகாரவீற்றஃறிணைப் பெயர்முன், - அல்வழி ஆயின் - வல்லினம் அல்வழியினிடத்து வருமாயின், - இயல்பும் -

இயல்பாசலும், - மிகலும் - பொதுவிதியான் மிகுதலும், - விகற்பமும் ஆகு
ம் - ஒன்றற்கே ஒருகான் மிகாமையும் ஒருகான் மிகுதலும் ஆகும். எ-று.

ஒப்பின்முடித்தலால், ஐகாரவீறும் உடன் கூறினார்.

உ - ம். (க) பருத்திகுறிது, யானைகரிது என எழுவாய்த்தொடரிலும், பர
ணி கார்த்திகை, யானைகுதிரை என உம்மைத் தொகையிலு
ம், வலி இயல்பாயின.

(உ) மாசித்திங்கள், சாரைப்பாம்பு எனப் பண்புத்தொகையிலும், சாவி
க்கண், பனைக்கை என உ.வமைத்தொகையிலும் வலிமிக்கன.

(ஈ) கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது, தினைகுறிது, தினைக்குறிது என எழு
வாய்த்தொடரில் விகற்பித்தன.

இயல்பு என்றது 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எ
ய்தியதொருவழிவிலக்கல்; மிகல் என்றது எய்தியதிகந்துபடாமெக்காத் தல்;
விகற்பம் என்றது எய்தியதுவிலக்கலுடன்விலக்காமை. (உஈ)

பரீகைவினாக்கள்:—348. இஈர ஐகாரவீற்றஹிணைப் பெயர்முன் வல்
லினம் வரின் எவ்வாரும்? 349. இம்முன்றுவிதியுள் இயல்பு எவ்விடத்
துக் கொள்ளப்படும்? 350. மிகுதி எவ்விடத்துக்கொள்ளப்படும்?
351. விகற்பம் எவ்விடத்துக்கொள்ளப்படும்?

ஈகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

கஎஎ. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும்வரக் குறுகும்
மேலன வல்வழி யியல்பா கும்மே.

இ - ள். ஆ முன் பகரவீ அனைத்தும் வரக் குறுகும் - ஆ என்னும் பெயர்
முன் நின்ற பகரவீகாரம் இருவழியும் நாற்கணமும்வரிற் குறுகும், — அல்வ
ழி மேலன இயல்பு ஆகும் - குறுகி விதியிசரவீராக நின்ற அதன்மேல்வரும்
வல்வினம் அல்வழியிலே மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்றனுள் இய
ல்பைப் பெறும். எ - று.

பகரவீ என்றது இடக்கரடக்கல்; வருஞ் சூத்திரத்திற் பவ்வீ என்பது
ம் அது. இடக்கரென்பது சபையிலே சொல்லத்தகாதசொல். இடக்கர் அ
வையல்கிளவி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். இடக்கரடக்கல் என்பது
சொல்லத்தகாதசொல்லை அவ்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் சொ
ல்லல்.

உ - ம். ஆப்பியரிது, ஆப்பிகுளிரும், ஆப்பிநன்று, ஆப்பிவலிது எ - ம். ஆப்
பியருமை, ஆப்பிக்குளிர்ச்சி, ஆப்பிநன்மை ஆப்பிவன்மை எ - ம் வரும்.

ஆமுன் பசரவீ அனைத்தும் வரக்குறாகும் என்றது எய்தாததேய்துவித்தல். அஃதெய்தியவழி வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இடல்பாகும் என்றது மே லைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காதல். (2௭)

க௭அ. பவ்வீ நீ மீ முன்னரல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

இ - ள். பவ்வீ நீ மீ முன்னர் அல்வழி இயல்பு ஆம் - பசரமெய்யின் மேல் ஏறிநின்ற ஈகாரவீற் றிடக்கர்ப்பெயரும் நீ என்னு முன்னலைப்பெயரு ம் மீ என்னு மேலாகிய பண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயரு மாகிய இம்முன்றன்முன்னும் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாகு ம், - மீக்கு வலி (மிகலும் ஆம்) மெலி மிகலும் ஆம் - இவற்றுள்ளே மீயெ ன்னுரு சொற்கு முன் வல்லெழுத்து மிகுதலுமாகும் மெல்லெழுத்து மிகு தலுமாகும். எ - று.

உ - ம். (க) பீகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம். நீகுறியை, சிறியை, தீ யை, பெரியை எ - ம். மீகண் எ - ம். இடல்பாயின.

{உ} மீக்கூற்று, மீக்கோள் என எய்தியதிகந்து படாமல் வலிமிக்கது; மீந்தோல் என மெலிமிக்கது.

மீக்கண் என்பது, சண்ணினது மேலிடம் எனப் பொருட் றது நிற்குமாயினும், வருமொழி நிலைமொழியாக மாறி நின்றத னால் இலக்கணப்போலியாய் அல்வழியாயிற்று.

மீக்கூற்றென்பது புகழ்; அது மேலாடசொல்லாற் பிறந்தது எனப்பொ ருள்படும். மீக்கோளென்பது மேற்போர்வை; அது சரீரத்தின்மேற் கொள் ளப்படுவது எனப் பொருள்படும். மீந்தோலென்பது மேற்றேல்; இது இக் காலத்துப் பீந்தோல் என மருவிற்று.

நீ என்னும் பொதுப்பெயர், அல்வழியிலே நீ என்றும் வேற்றுமையிலே நின் என்றும் நிற்கையினாலே, 'பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்' என்னு ஞ் சூத்திரத்துள் அடங்காது.

பவ்வீ நீ மீ முன்னரல்வழியியல்பாம் என்றது ஒருவழி 'இடல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல்; மீக்கு முன் வலி மிகலாம் என்றது அச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காதல்; மீக் குமுன் மெலிமிகலாம் என்றது அச்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறி துவிதிவகுத்தல். (2௮)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—252. ஆ என்பதன்முன் பீ என்னுமொழிவரின், எ வ்வாரும்? 353. பசரவீ என்பது எவ்வகை வழக்கு? 354. 'இடக்கரென் பதென்னை? 355. ஆப்பி என்பதன்முன் அல்வழியில் 'வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்? 356. பீ நீ மீ என்பவைகளின்முன் அல்வழியில் வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்? 357. மீ என்பதன்முன் வன்கணம்வரின் வேறு விதி பெருதோ?

முற்றுகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

கஎகூ. மூன்றாறுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டி
 ருகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

இ - ள். மூன் (றுருபு) - மூன்றும்வேற்றுமையுருபிற்கும், — ஆறுருபு-
 ஆறும்வேற்றுமையுருபிற்கும், — எண் - இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும் எ
 ண்ணிற்கும், — வினைத்தொகை - வினைத்தொகைக்கும், — சுட்டு - சுட்டுப்
 பெயருக்கும், — ஈறு ஆகும் உகரமுன்னர் இயல்புஆம் - ஈறுகிய முற்றியலுசுர
 த்தின்முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும். எ - று.

உ - ம். (க) சாத்தனொடுகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்
 என மூன்றும் வேற்றுமை யுருபின்முன் இயல்பாயின.

(உ) சாத்தனதகை, செவி, தலை, புறம் என ஆறும்வேற்றுமையுருபி
 ன்முன் இயல்பாயின.

(ஈ) ஒருகை, செவி, தலை, புறம் என எண்ணுப்பெயர்முன் இயல்பாயி
 ன. இரு, அறு, எழு, ஏழு என்பவற்றோடும் இப்படியே ஒட்டு
 க. ஏழு என்பது இயல்பாய் எண்ணுப்பெயர்; மற்றவை விகா
 ரவெண்ணுப்பெயர். ஏழ் என்பதே இயல்பானதென்பது தொ
 ல்காப்பியர் கருத்து. ஏழு என்பது இயல்பானதென்பது நன்
 னூலார் கருத்து.

(ச) அடுகளிறு, சேனை, தானை, படை என வினைத்தொகைமுன் இயல்
 பாயின. தரு, புகு, தெறு, எழு, விரவு முதலியவற்றோடும் இ
 ப்படியே ஒட்டுக.

(ஊ) அதுகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம். அதுகண்டான், செகு
 த்தான், தந்தான், டடைத்தான், எ - ம். சுட்டுப்பெயர்முன் இ
 ருவழியும் இயல்பாயின. இது உது என்பவற்றோடும் இப்படி
 யே ஒட்டுக. உதுகாண், உதுக்காண் என விகற்பித்து வருவ
 து 'இயல்பின் விகாரமும்' என்னும் இரண்டாம்வேற்றுமைப்பு
 றனடைச் சூத்திரத்தில் 'அன்னபிறவும்' என்பதனால் அமையும்.

இது 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது
 விலக்கல். (உகூ)

கஅ0. அதுமுன் வரும்ன் ருன்றாந் தூக்கின்.

இ - ள். அதுமுன் வரும் அன்று - அது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன்
 வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று, — தூக்கின் ஆன்று ஆம் - பாட்
 டிணிடத்து முதனீளம். எ - று.

உ - ம். அது + அன்று = அதான்று எனவரும். ஆன்றேயாம் என இயல்பைவி
 லக்காமையால், அதுவன்று, அதன்று எனவும் வரும். அன்றான்றும் எ
 ன்றது எய்தாததெய்துவித்தல். (கூ0)

பரிசுஷிவினாக்கள்:—358. ஓடு வுருபின் முன்னும் அதுவுருபின்முன்னும் வலிவரின் எவ்வாரும்? 359. ஓடுருபின்முன்னும் ஆதுருபின்முன்னும் வலிவரின் எவ்வாரும்? 360. இவற்றிற்குவிதி எச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படும? 361. முற்றுசுரவீற்றெண்ணுப்பெயர்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 362. முற்றுசுரவீற்று வினைத்தொகைமுன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 363. முற்றுசுரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 364. உதுமுன் காணென்னுஞ் சொல்வரின் எவ்வாரும்? 365. அது என்பதன்முன் அன்று என்னுஞ்சொல்வரின் எவ்வாரும்?

குற்றுகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

கஅக. வன்றொடரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

இ - ள். வன்றொடர் அல்லன முன் அல்வழி மிகா - வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றியலுகரவீற்றின்முன்னும் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாகும். எ-று.

உ - ம். நாகுகடிது, எஃகுசிறிது, வரகுதீது குரங்குபெரிது, தென்குகொடிது எ - ம். ஏகுகால், அஃகுபிணி, பெருகுதனம், ஓங்குகுலம், எய்து பொருள் எ - ம். சேறுகொற்றா, வருதுசாத்தா, வந்துதேவா, செய்து பூதா எ - ம் பொருதுசென்றான், அறிந்துதந்தான், எய்துகொன்றான் எ-ம். அல்வழியில் இயல்பாயின.

ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளுணரநின்ற அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, யாங்கு, யாண்டு என்னும் மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றிடைச்சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

வ - று. அங்குக்கொண்டான், இங்குக்கொண்டான், உங்குக்கொண்டான், எங்குக்கொண்டான், ஆங்குக்கொண்டான், ஈங்குக்கொண்டான், ஊங்குக்கொண்டான், யாங்குக்கொண்டான், யாண்டிக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

ஏழாம்வேற்றுமைக்காலப்பொருளுணரநின்ற அன்று இன்று, என்று, பண்டு, முந்து என்னும் மென்றொடர்க்குற்றுகரவீற்றிடைச்சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம், அன்றுகண்டான், இன்றுசென்றான், என்றுதந்தான், பண்டுபெற்றான், முந்துகொண்டான் என இயல்பாயே முடியும்.

இது 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதொருவழிவிலக்குதல். (௩௧)

கஅஉ. இடைத்தொடராய்தத் தொடரொற்றிடைபின் மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

இ - ள். இடைத்தொடர் (முன்) - இடைத்தொடர் முன்னும், - ஆய்தத் தொடர் (முன்) - ஆய்தத்தொடர் முன்னும், - ஒற்று இடையின் மிகா நெடிற் (ரொடர் முன்) - ஒற்று இடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும், - (ஒற்று இடையின் மிகா) உயிர்த்தொடர் முன் - ஒற்று இடையே மிகாத உயிர்த்தொடர் முன்னும், - வேற்றுமை மிகா - வரும் வல்லினம் வேற்றுமையில் இயல்பாம். எ - று.

உ - ம். (க) தெள்ளுசால், சிறை, தலை, புறம் என இடைத்தொடர்க்குற்றிய லுகரத்தின் முன் வேற்றுமையில் வலி இயல்பாயின.

(உ) எஃகுநிமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை என ஆய்தத்தொடர்க்குற்றிய லுகரத்தின் முன் வேற்றுமையில் வலி இயல்பாயின.

(ஈ) ஈராகால், செவி, தலை, புறம் என ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர்க்குற்றிய லுகரத்தின் முன் வேற்றுமையில் வலி இயல்பாயின.

(ஐ) வரகுசுதிர, சோறு, தாள், பதர் என ஒற்றிடையே மிகாத உயிர்த்தொடர்க்குற்றிய லுகரத்தின் முன் வேற்றுமையில் வலி இயல்பாயின. ஒற்றிடையே மிகும் நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க்குற்றிய லுகரங்கள் வருஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும் அவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

இதவும் 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதொருவழிவிலக்கதல். (கஉ)

கஅங். நெடினொடுபிர்த்தொடர்க்குற்றுகரங்களுட் டறவொற்றிரட்டிம் வேற்றுமை மிகவே.

இ - ள். நெடிற் (ரொடர்) உயிர்த்தொடர்க்குற்றுகரங்களுள் - நெடிற்றொடர்களும் உயிர்த்தொடர்களுமாகிய குற்றியலுகரமொழிகளுள், - டற ஒற்று - அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லொற்றறனுள் டகர நகரமென்னும் இரண்டொற்றும், - மிக வேற்றுமை இரட்டிம் - பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டிம். எ - று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாறடிமுங் கொள்க.

உ - ம். ஆடு + சால் = ஆட்டுக்கால், பாறு + கால் = பாற்றுக்கால், முருடு + கால் = முருட்டுக்கால், முயிறு + கால் = முயிற்றுக்கால் என வரும். செவி, தலை, புறம், ஞாற்சி, நிறம், மயிர், யாப்பு, வன்மை, அடி என்பவற்றையும் ஒட்டி வேற்றுமையிலே டறவொற்றிரட்டித் தல் காண்க.

இவ்விரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டிம் எனவே, சிறுபான்மை வேற்றுமையில் இரட்டாமையும், சிறுபான்மை அவ்வழியில் இரட்டிதலும், சிறுபான்மை இருவழியும் பிறவொற்றிரட்டிதலுங் கொள்க.

வ-று. (க) 'சாவிரிபுரக்குநாடுகிழவோனே' 'காடகமிறந்தார்க்கேநாடுமென்மன்னேகாண்' 'சுறைமிடறணியலுமணிந்தன்றக்கறை' என்பன

வற்றுள், நாடுகிழுவோன், காடகம், மிடறணியல்என வேற்றுமையிலே டறவொற்றிரட்டாவாயின.

(உ) காடு+அரண்=காட்டரண், ஏறு+எனம்=ஏற்றேனம், வரடு+ஆடு=வரட்டாடு, குருடு+கோழி=குருட்டுக்கோழி, வெளிற்று+பனை=வெளிற்றுப்பனை என அல்வழியிலே டறவொற்றிரட்டின.

(ஈ) வெருகு+கண்=வெருகுக்கண், எருது+கால்=எருத்துக்கால். எ-ம். எருது+மாடு=எருத்துமாடு. எ-ம். இருவழியும் பிறவொற்றிரட்டின.

வேற்றுமை மிகவே என்பதற்கு வேற்றுமையிலே பெரும்பாலும் என்றுரைத்தலுமன்றி, வேற்றுமையில் வருபொழிவல்லெழுத்து மிகும்படி டகர றகர ஒற்றுக்கள் நிலைமொழியில் இரட்டுமென்றும் பொருளுரைக்க.

டறவொற்று மெய்வரின் இரட்டும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; உயிர்வரின் இரட்டும் என்றது 'உயிர்வரினுக்குறள்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (ஈஈ)

கஅச. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற்றுமையிற்றம்மின வன்றொடராகா மன்னே.

இ-ள். மென்றொடர் மொழியுள் சில - மென்றொடர்க் குற்றியலுகர் மொழிகளுள்ளே சிலமொழிகள், - வேற்றுமையில் தம் இனவன்றொடர் - வேற்றுமையிலே தமக்கினமாகிய வன்றொடர்க்குற்றியலுகர்மொழிகளாம், - ஆகாமன் - ஆதலையொழிந்தன பெரும்பாலன். எ - று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமுங்கொள்க.

உ-ம். மருந்து+பை=மருத்துப்பை, சுரும்பு+நாண்=சுருப்புநாண், கரும்பு+வில்=கருப்புவில், கன்று+ஆ=கற்றா எனவரும்.

வண்டுக்கால், பந்துத்திரட்சி முதலியனவெல்லாம் வன்றொடராகாதன.

சிலவன்றொடராம் எனவே, ஆகாதன பலவென்பது தானேவந்தியையவும், மன்னே என்ற மிகையாலே, ஏற்புடம்பு, அற்புத்தலை, குரக்குமனம் எனச் சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங்கொள்க.

சிலமென்றொடர்க் குற்றியலுகர்மொழிகள் மூவினமும் வரிற்றம்மின வன்றொடராம் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல், உயிர்வரிற்றம்மின வன்றொடராம் என்றது 'உயிர்வரினுக்குறள்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (ஈச)

கஅரு. ஐயீற்றுடைக்குற்றுசுரமு முள்வே,

இ - ள். ஐ ஈற்று உடைக் குற்றுகாரும் உள - ஐகாரச்சாரியையை இறுதியிலேபெற்றுவரும் மென்றொடர்க் குற்றியலுகாமொழிசொஞ் சிவ் வுளவாம்.

மேலேச்சூத்திரத்தைச்சாரவைத்தமையால், இதுவும் மென்றொடரொ ண்பது பெற்றும், வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங் கொ ள்க.

உ - ம். பண்டு+காலம்=பண்டைக்காலம், இன்று+நாள்=இற்றைநாள்
எ-ம். அன்று+கூலி=அற்றைக்கூலி, இன்று+நலம்=இற்றைநலம்,
எ-ம். இருவழியும் வரும்.

மேலேச்சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தாரேனும், ஐயீற்றுடைக்குற்றுகாரம் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால், நேற்று+பொழுது=நேற்றைப்பொ முது. எ-ம். நேற்று+கூலி=நேற்றைக்கூலி. எ-ம். இருவழியும் வன்றொ டர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும், ஐயீற்றுடைக் குற்றுகாரம் என உடைமை யாக்கிக் கூறினமையால், வருமொழி நோக்காது ஒன்று ஒற்றை, இரண்டு இரட்டை என ஒருமொழியாகநின்று ஐகாரம்பெறுதலும், ஓராண்டு ஓராட் டை, ஈராண்டு ஈராட்டை எனத் தொடர்மொழியாகநின்று ஐகாரம் பெ றுதலுங் கொள்க.

சிலமென்றொடர்க் குற்றியலுகாமொழிகள் ஐகாரச்சாரியை பெறும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; வன்றொடராதலோடு ஐகாரச்சாரியையும் பெறும் என்றது 'மென்றொடர்மொழி' என்னும் மேலேச் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (நடு)

கஅக. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

இ - ள். திசையொடு திசையும் பிறவும் சேரின் - திசைப்பெயரோடு திசைப்பெயரும் பிறபெயர்சனும் புணருமிடத்து, —நிலை ஈற்று உயிர்மெ ய் கவ்வொற்று நீங்கலும், —நிலைமொழியீற்றிலே நின்ற உயிர்மெய்யும் அத ன்மேனின்ற ககரமெய்யுங் கெடுதலும், —றகரம் னல ஆத்திரிதலும் ஆம் - அவ்விடத்துநின்ற றகரமெய் னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவுந் திரித லும் ஆகும். எ-று.

பிற என்ற மிகையினாலே, திசைப்பெயரோடு திசைப்பெயர் புணரும் போது நிலைமொழியாய் நிற்பன வடக்குந் தெற்குமே எனவும், தெற்கென் பதன்றகரம் னகரமாகவும் மேற்கென்பதன் றகரம் லகரமாகவுந் திரியும் எனவும், மேற்கென்பதன் றகரந் தகரம்வரும்வழித் திரியாது எனவும், கிழ க்கென்பதன் றகரத்து அகரங் கெட்டு முதனீண்டேவரும் எனவுங்கொள்க.

உ-ம். வடக்கு - வடமேற்கு, வடதிசை, வடபால், வடமலை, வடவேங்க டம். எ-ம். தெற்கு - தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, தென்குமரி, தென்

மலை, தென்வீதி. எ-ம். மேற்கு - மேல்கடல், மேனாடு, மேல்வீதி, மேற்றிசை. எ-ம். குடக்கு - குடதிசை, குடகடல், குடநாடு. எ-ம். குணக்கு - குணதிசை, குணகடல். எ-ம். கிழக்கு - கீழ்கரை, கீழ்சார், கீழ்த்திசை. எ-ம். வரும்.

இன்னும், பிற என்ற மிகையாலே, கீழைக்குளம், கீழைச்சேரி; மேலைக்குளம், மேலைச்சேரி என ஐகாரம் பெறுதலும், வடக்கூர், வடக்குமலை; தெற்கூர், தெற்குமலை என மேற்காட்டிய விகாரமின்றியும் வருதலும், சிலதிசையொடு திசை புணரும்போது தெற்கு வடக்கு, வடக்குத்தெற்கு, கிழக்குமேற்கு, மேற்குக்கிழக்கு எனப் பொதுவீதி பெறுதலுங் கொள்க.

வடகிழக்கென்பது வடக்குங் கிழக்குமாயதோர்கோணம என உம்மைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வடதிசையென்பது வடக்காகியதிசை எனப் பண்புத்தொகை. வடமலையென்பது வடக்கின் கண்மலை என ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. தெற்குவடக்கென்பது தெற்கும் வடக்கும் என உம்மைத்தொகை.

இது எய்தாதெய்துவித்தல்.

(௩௬)

கஅஎ. தெங்குநீண் டற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

இ - ள். காய்வரின் - காயென்னுஞ் சொல்வருமாயின், - தெங்குநீண்டு ஈற்று உயிர்மெய்கெடும், - தெங்கென்னு நிலைமொழி முதனீண்டு ஈற்றிலுள்ள உயிர்மெய் நீங்கும். எ-று.

உ-ம். தெங்கு + காய் = தேங்காய் எனவரும். கெட்டே புணருமென்னுமை யால், தெங்கங்காய் என வருவதுங்கொள்க. (௩௭)

கஅஅ. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்
ஒன்று முதலேட் டொ மெண்ணுண்
முதல் ரெண்முத னீளு மூன்றூ
மேழ்குறு கும்மா மேழல் லவற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரும்
ஏகு மேற்புழி பென்மொர் புலவர்.

இ - ள். எண் சிறை அளவும் பிறவும் எய்தின் - எண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப் பெயரும் பிறபெயர்களும் வரின், - ஒன்றுமுதல் எட்டு ஈறு ஆம் எண்ணுள் - நிலைமொழியாக நின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டூகும் எண்ஃருள், - முதல் ஈரெண் முதல் நீளும் - முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும் முதற்குறினீளும், - மூன்று ஆறு ஏழ் (முதல்) குறகும், - மூன்றும் ஆறும் ஏழும் முதலெடில் குறகும், - ஆறு ஏழு அல்லவற்றின் ஈற்று உயிர்மெய்யும் ஏழன் (ஈற்று) உயிரும் ஏகும், - ஆறும் ஏழுமல்லாத ஆறெண்களினுடைய இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும் ஏழனுடைய இறுதி

யிலுள்ள உயிருங் கெடும், — ஏற்புழி என்மனார் புலவர் - ஏற்குமிடங்களில்
என்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

இச்சூத்திரத்துட்கூறிய விகாரமும், இப்புணர்ச்சி முற்ற முடித்தற்
குப்பின் ஐந்து சூத்திரத்தாற் கூறும் விகாரமும், பண்புத்தொகைக்கே
உரியனவாம்.

ஏற்புழி என்றதனால், முதலிரண்டெண்ணும் முதனீள்வது உயிர் வரு
வழி எனவும், மெய்வருவழி நீளா எனவும், மூன்றும் ஆறும் ஏழும் முதல்கு
றுகுவது மெய்வருவழி எனவும், உயிர்வருவழிக்குறுகா எனவும், ஆறும் ஏழு
ம் அல்லாதவைகளின் ஈற்றுயிர்மெய்கெடுவது நாற்கணமும் வருவழியென
வும், ஏழு என்பதன் ஈற்றுயிர் கெடுவது முதல்குறுகாவழி எனவுங் கொ
ள்க. ஏற்புழிஎன்பதை இப்பொருண்மையதிகாரம் முற்றுடளவும் உய்த்து
ரைத்துக்கொள்க.

ஏழு என்பது, முற்றியலுசரவீராயினும், ஒன்றினமுடித்த நன்னின
முடித்தலென்னும் உத்தியால் இங்கே சொல்லப்பட்டது.

உ-ம். ஆறு+பத்த=அறுபது, அறுசுழஞ்சு, அறுநாழி, அறுவட்டி என ஆறு
நெடுமுதல் குறுகிமுடிந்தது.

ஏழு+பத்த=எழுபது, எழுகழஞ்சு, எழுநாழி, எழுவகை என ஏழு நெ
டுமுதல் குறுகி முடிந்தது. ஏழு+கடல்=ஏழ்கடல் என ஏழனீற்றுயிர்
கெட்டது. ஏழாயிரம் என உயிர்வருமிடத்து உகாங்கெடுதல் 'முற்
றுமற்றொரோவழி' என்பதனாற் கொள்க.

மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்னே காட்டப்படும்.

இன்னும் ஏற்புழி என்றதினால், ஒன்றுமுதலெட்டொமெண்ணுள், இரண்
டுமுதலிடன இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி, நான்குபொருள், ஐந்
துபூதம், ஆறுகுணம், ஏழுசடல், எட்டுக்கோடிஎனப் பொதுவீதியான்
முடிதலும், 'ஒன்றுதேரினொருவன்கூற்றமே' எனச் சிறுபான்மை
ஒன்றும் அங்ஙனமுடிதலுங் கொள்க. (கூஅ)

கஅகூ. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
இரண்ட நொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இ-ள். ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக - ஈற்றுயிர்மெய் கெடநின்ற ஒன்
றென்னும் எண்ணினது னகரமெய் ரகரமெய்யாக, — இரண்டன் ஒற்று உ
யிர் வக - இரண்டென்னும் எண்ணினது னகரமெய்யும் ரகரத்தை உளர்ந்த
நின்ற அகரவுயிருங்கெட, — உவ்வரும் அவ்விரண்டு ரகரமெய்மேலும் உ
ரம் வரும், — (ஏற்புழி) - ஏற்குமிடத்து. எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், ரகரமெய் உகரம்பெறுவது மெய்வரின் எனவும்,
உயிர்வரின் உகரம் பெறு எனவுங்கொள்க.

உ-ம். ஒருபது, இருபது; ஒருகழஞ்சு, இருகழஞ்சு; ஒருநாழி, இருநாழி; ஒருவகை, இருவகை. எ-ம். ஒருரொன்று, ஈரொன்று; ஒருரைடை, ஈரொரைடை; ஒருழக்கு, ஈருழக்கு; ஒரிலை, ஈரிலை. எ-ம். வரும்.

இன்னும், ஏற்புழி என்றதனால் ஆயிரம் வருமிடத்து, ஓராயிரம், ஈராயிரம் என முடிதலேயன்றி, ஓராயிரம், இராயிரம் என முதனீளாது முடிதலும், யகரம் வருமிடத்து, ஒருயாணை, இருயாணை என முடிதலேயன்றி ஓர்யாணை, ஈர்யாணை என உகரம்பெறாது முதனீண்டுமுடிதலுங்கொள்க. (௩௯)

கசு௦. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இ - ள். மூன்றன் உறுப்பு - இறுதியுயிர் மெய்செடநின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது னகரமெய், - அழிவும் - கெடுதலும், - வந்ததும் ஆகும் - வருமெய்யாகத் திரிதலும் ஆகும், - (ஏற்புழி ஏற்குமிடத்து.) எ-று.

ஏற்புழி என்றதனால், னகரமெய் கெடுவது உயிர்வருமிடத்தெனக்கொள்க.

உ-ம். மூவொன்று, மூவெடை, மூவுழக்கு, மூவுலகு. எ-ம். மூப்பது, மூக்கழஞ்சு, மூந்நாழி, மூந்நூல், மூவ்வட்டி. எ-ம். வரும்.

இன்னும் ஏற்புழி, என்றதனால், வகரம் வருமிடத்து மூவ்வட்டி என முடிதலேயன்றி, மூவ்வட்டி என முதல்குறுகாது னகரமெய்கெட்டு முடிதலுங்கொள்க. (௪௦)

கசு௧. நான்கன் மெய்யே ஹவா சும்மே.

இ - ள். நான்கன் மெய் - இறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது னகரமெய், - ஹ ஆகும் - லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாகவும் திரியும், - (ஏற்புழி - ஏற்குமிடத்து.) எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், னகரமெய் லகரமாகத் திரிவது உயிரும் இடையினமும் வருமிடத்தெனவும், றகரமாகத் திரிவது வல்லினம் வருமிடத்தெனவும், மெல்லினம் வருமிடத்து னகரவீற்றுப்புணர்ச்சிபோன் முடியும் எனவுங் கொள்க.

உ-ம். நாவொன்று, நாவெடை, நாலுழக்கு, நாலடி. எ-ம். நால்வட்டி. எ-ம். நாற்பது, நாற்கழஞ்சு. எ-ம். நான்மணி, நானாழி. எ-ம். வரும். (௪௧)

கசு௨. ஐந்தொற்றடைவது மினமுங் கேடும்.

இ - ள். ஐந்தன் ஒற்று - இறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற ஐந்தென்னும் எண்ணினது னகரமெய், - அடைவதும் - வருமெய்யாகத் திரிதலும், -

இனமும் - வருமெய்க்கினமாகத் திரிதலும், -கேடும் - கெடுதலுமாம், -ஏற்புழி - ஏற்குமிடத்து. எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், நகரமெய் வருமெய்யாகத்திரிவது மெல்லினம் வருமிடத்தெனவும், இனமாகத் திரிவது வல்லினம் வருமிடத்தெனவும், கெடுவது உயிரும் இடையினமும் வருமிடத்தெனவுங் கொள்க.

உ-ம். ஐம்முன்று, ஐஞ்ஞாண், எ-ம். ஐம்பது, ஐங்கழஞ்சு, ஐங்கலம், ஐம் பொறி. எ-ம். ஐயொன்று, எ-ம். ஐவட்டி, எ-ம். வரும்.

அடைவதும் இனமும் என்றமையின், அருத்தாபத்தியால், நகரதகரங்கள் வருமிடத்து ஐந்தூறு, ஐந்தூணி என நகரமெய் தன்னியல்பினிற்றலங் கொள்க.

இன்னும், ஏற்புழி என்றதனால், வகரம்வருமிடத்து ஐ வண்ணம் என முடிதலேயன்றி, -ஐவ்வண்ணம் என நகரமெய் வருமெய்யாகத் திரிந்து முடிதலங் கொள்க. (௪௨)

ககூந, எட்டனுடம்புணவ் வாகு மென்ப.

இ - ள். எட்டன் உடம்பு - இறுதியுயிர்மெய் கெடநின்ற எட்டென்னும் எண்ணினது டகரமெய், -ண ஆகும் என்ப - நாற்கணமும்வரணகரமெய்யாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். என்பது, எண்கழஞ்சு, எண்கலம், எண்குணம். எ-ம். எண்ணுழி. எ-ம். எண்வகை. எ-ம். எண்ணைந்து. எ-ம். வரும். (௪௩)

ககூச, ஒன்பா னெடுபத்து நூறு மொன்றின் முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு தகர நிற்றிபபஃ தகற்றி னவ்வை நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

இ - ள். ஒன்பாநெடுபத்தும் நூறும் ஒன்றின் - ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும் நூறென்பதும் வந்து புணருமாயின், -முன்னதின் ஏனைய முரணி - (எட்டின்மேலொன்று அவ்வொன்றுவரத் திரிந்துநின்ற பத்து என்னு) நிலைமொழியைப்போல (வருமொழியாகிய) பத்தையு நூற்றையும் முறையே நூறு எனவும் ஆயிரம் எனவுந் திரித்து, -ஒவ்வொடு தகரம் நிற்றி - நிலைமொழி முதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு தகரமெய்யை அதற்கு ஆதாரமாக நிறுத்தி, -பஃது அகற்றி - அந்நிலைமொழியிறுதியிலுள்ள பஃதைக் கெடுத்து, -னவ்வை நிரலே ணள ஆத்திரிப்பது நெறி - அம்மொழிமுதற்கு அயனின்ற நகரமெய்யை முறைய ணகரமெய்யாகவும் ணகரமெய்யாகவுந் திரிப்பது முறையாகும். எ - று.

நெறியே என்ற இலேசானே, தனிக்குறின் முன்னொற்றிரட்டித்தலங் கொள்க.

உ-ம். (க.) ஒன்பது+பத்து=(ஒன்பதுநூறு, தொன்பதுநூறு, தொன்நூறு, தொண்நூறு) தொண்ணூறு.

(உ) ஒன்பது+நூறு=(ஒன்பதுஆயிரம், தொன்பதுஆயிரம், தொன்ஆயிரம், தொள்ஆயிரம்) தொள்ளாயிரம். இது தொள்ளாயிரம் என இக்காலத்து மருவியது.

முன்னதின் என்பதில் இன் ஒப்புப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளாகக் கொள்ளாவிடின் அத்திரிபு இன்னருபமாயிருக்குமென்று விளங்காமற்போம். விளங்குதற்பொருட்டு உவமைமுகத்தாற் கூறினார்.

பஃதென்னுந் தானத்திற்கு வரமாட்டாத குறைவுடைய ஒன்பஃது பஃதென்னு மிறுதியைப்பெற்றதுபோல, நூறென்னுந் தானத்திற்குறைந்த நிலையிலிருக்கின்ற பத்து நூறு என்றுதிரிந்தும், ஆயிரம் என்னுந் தானத்திற்குறைந்த நிலையிலிருக்கிற நூறுஎன்பது ஆயிரம் என்று திரிந்தும் வருமொழியாகவந்து மற்றவிகாரங்களும் பெற்றுமுடிந்தன காண்க.

ஒன்பாடுபத்து பத்தும் நூறும் ஒன்றின் என்றதினால் நிலைமொழி ஒன்றும், வருமொழி தனித்தனி இரண்டுமாதலால், ஏனைய என்றபன்மை இங்கே வருமொழிகளைக் குறித்துநின்றன.

பஃதகற்றியென்பதனாடு பொருந்த ஒன்பஃதனாடுதென்னுது ஒன்பாடுதென்றமையால், ஒன்பதுநின்று புணரினும், இவ்விதியே பெறுமென்றறிக. (சச)

ககரு. முதலிரு நான்கா மெண் முனர்ப் பத்தின் இடை யொற் றேக லாய்த மாகல் எனவீரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இ - ள். முதல் இருநான்கு ஆம் எண்முனர்ப்பத்தின் - ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வரும் பத்தென்னும் எண்ணினது, — இடை ஒற்று ஏகல் - நடுநின்ற தகரமெய் கெடுதலும், — ஆய்தம் ஆகல் - தகரநின்றவிடத்த அதுகெட ஆய்தம் வருதலும், — என இருவிதியும் ஏற்கும் என்ப - என்னும் இவ்விரண்டு விதியும் பொருந்தும் என்று சொல்லுவார்புலவர். எ - று.

உ-ம். ஒருபது, ஒருபஃது; இருபது, இருபஃது; முப்பது, முப்பஃது; நார்பது, நார்பஃது; ஐம்பது, ஐம்பஃது; அறுபது, அறுபஃது; எழுபது, எழுபஃது; எண்பது, எண்பஃது எனவரும். (சடு)

ககக. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பான் எண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தின் ஆய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே.

இ - ள். ஒருபஃது ஆதிமுன் - ஒருபஃது முதலாகிய எட்டெண்ணி
ன் முன்னும், - ஒன்றுமுதல் ஒன்பான் எண்ணும் - ஒன்றுமுதலாகிய ஒன்
பதெண்களும். - அவை ஊர் பிறவும் எய்தின் - அவ்வெண்களை ஊர்த மற்
றவையும் வந்து புணருமாயின், - ஆயதம் அழியத்த ஆண்டு ஆகும் - நிலை
மொழியிலே நின்ற ஆய்தங்கெட இயல்பாகிய தகரம் அவ்வாய்த நின்றவி
டத்து வரும். எ - று.

உ-ம். ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்றேகாலேயரைக்கால், முப்பத்தொ
ருகழஞ்சு, எழுபத்தெண்கலனே தூணி, எண்பத்தொன்பதியாண்டு எ
னவரும். மற்றவைகளும் இப்படியே.
ஆய்தங்கெடத் தகரம் வரும் என்றமையின், அருத்தாபத்தியால், ஆய்த
மில்லாத ஒருபதுமுதலானவைகளுந் தகரம் பெறுமென்றாயிற்று.

ககூஎ. என்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
எண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்றும்
ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இ - ள். ஒன்று முதல் ஈரைந்து ஆயிரம் கோடி எண் - ஒன்றுமுத
லியபத்தம் ஆயிரமுங் கோடியுமாகிய எண்ணுப்பெயரும், - நிறை - நிறை
ப்பெயரும், - அளவும் - அளவுப்பெயரும், - பிறவரின் - பிறபெயரும் வந்து
புணருமாயின், - பத்தின் ஈற்று உயிர்மெய் கெடித்து - நிலைமொழியாகிய
பத்தினது இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்யை அழித்து, - இன்னும் இற்
றும் ஏற்பது ஏற்கும் - இன்சாரிபையாயினும் இற்றுச்சாரியையாயினும்
அவ்விடத்திற்கேற்பது ஏற்று நிற்கும், - ஒன்பதும் இனைத்து - ஒன்பதெ
ன்னும் நிலைமொழியும் இப்படியே எண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்து பு
ணருமாயின் இன்னாயினும் இற்றாயினும் அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது ஏற்றுநி
ற்கப்பெறும். எ - று.

உ - ம். பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினாயிரம், பதின்மூஞ்சு, பதின்
கலம், பதின்மடங்கு. எ-ம். பதிற்கொன்று, பதிற்கிரண்டு, பதிற்றுமூ
ன்று. பதிற்றுக்கோடி, பதிற்றுத்தூணி. எ-ம். ஒன்பதினாயிரம், ஒன்ப
தின் கழஞ்சு, ஒன்பதின் கலம், ஒன்பதின் மடங்கு. எ-ம். ஒன்பதிற்
கொன்று, ஒன்பதிற்கிரண்டு, ஒன்பதிற்றுக்குறுணி. எ-ம். வரும். மற்ற
வைகளும் இப்படியே பதினொன்று உம்மைத்தொகை, பதிற்கொ
ன்று பண்புத்தொகை.

ஏற்பதேற்கும் என்றதனால், பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடி எனப் பொ
துவிதிப்படியே முடிந்துநின்றலுங் கொள்க. (சஎ)

ககூஅ. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட வொற்றுனவ் வாகு மென்ப.

இ - ள். இரண்டு முன்வரின் - இரண்டென்பது முன்வருமாயின், - பத்தின் ஈற்று உயிர்மெய் கரந்திட - பத்தென்னுநிலைமொழியினது ஈற்றிலுள்ள துகரவுயிர்மெய் செட, - ஒற்று ன ஆகும் என்ப - தகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர். ஏ - று.

உ-ம். பன்னிரண்டு எனவரும். இது உடமைத்தொகை. (சஅ)

ககக. ஒன்ப தொழித்தவெண் னென்பது மிரட்டின் முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின் வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

இ - ள். ஒன்பது ஒழித்த எண் ஒன்பதும் இரட்டின் - ஒன்பதென்னும் எண்ணென்றையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றுமுதற் பத்தீரூகிய ஒன்பதெண்ணினையும் இரட்டித்துச் சொல்லின், - முன்னதின் முன் அல ஓட - நிலைமொழியினது முதலெழுத்தல்லாதவைகளெல்லாங் கெட, - உயிர்வரின் வவ்வும் - உயிர்முதலான எண்வரின் வகரமெய்யும், - மெய் வரின் வந்ததும் - மெய்முதலான எண்வரின் வந்தமெய்யும், - மிகல் நெறி - மிகுதல முறையாம். ஏ - று.

உ-ம். ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்முன்று, நந்நான்கு, ஐவைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, பப்பத்து எனவரும்.

நெறி என்றமையால், நந்நான்கு என நான்கிற்குக் குறுக்கமும், ஓரோவொன்று, ஒன்றொன்று, சழக்கழஞ்சு என இரட்டித்தலும், இன்னுங் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங் கொள்க. (சக)

பரிசை வினாக்கள்: - 366. அறுவகைக் குற்றுகரங்களுள் எவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாம்? 367. வன்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றின்முன் இருவழியும் வல்லினம் வரின் எவ்வாரும்? 368. அது எச்சுத்திரத்தாற் பெறப்படும்? 369. வன்றொடர்முன் வரும் வல்லினம் எங்கும் இயல்பாதலில்லையோ? 370. அது எதனாற் பெறப்படும்? 371. மென்றொடர்க்குற்றுகரவீற்றின் முன் வரும் வல்லினம் வேற்றுமையில் எவ்வாரும்? 372. அது எச்சுத்திரத்தாற் பெறப்படும்? 373. இடப்பொருள் தந்து ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருள்படவரும் மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றிடைச்சொற்சுளின்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 374. காலப்பொருள் தந்து ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருள்படவரும் மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றிடைச்சொற்சுளின்முன் வலிவரின் எவ்வாரும்? 375. எக்குற்றுகரங்களின்முன்வரும் வல்லினம் வேற்றுமையிலும் இயல்பாம்? 376. நெடிறொடர்க் குற்றுகரமொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரமொழிகளுள்ளும் எவ்வெவைகள் இடையே மெய்யிரட்டித்துவரப்பெறும்? 377. அல்வழியில் எங்கும் இவ்வாறிரட்டுதலில்லையோ? 378. வேற்றுமையில் இரட்டாத வருதலில்லையோ? 379. உறவொற்றன்றிப் பிறவொற்று இருவழியும் இரட்டுதலில்லையோ? 380. மென்றொடர்க்குற்றுகரமொழி வேறுவிதி பெறாதோ? 381. அல்வழியில் இங்ஙனம் வராதோ? 382. மென்றொடர்க் குற்றுகரம் இன்னும் எவ்வாரும்? 383. வேறுகுற்

றுகரம் ஐகாரச்சாரியை பெறாதோ? 384. திசைப்பெயரோடு திசைப்பெயர் புணருமிடத்து எத்திசைப்பெயரோடு எத்திசைப்பெயர் புணரும்? 385. திசைப்பெயர் வந்துபுணரும்போது நிலைமொழிசனாகநிற்குந் திசைப்பெயர்கள் எவை? 386. வடக்கு என்பதன்முன் திசைப்பெயரும் பிறபெயரும்வரின் எவ்வாறும்? 387. தெற்கு என்பதன்முன் திசைப்பெயரும் பிறபெயரும்வரின் எவ்வாறும்? 388. மேற்கு என்பதன்முன் பிறபெயர்வரின் எவ்வாறும்? 389. குணக்கு குடக்கு என்பவற்றின்முன் பிறபெயர்வரின் எவ்வாறும்? 390. கிழக்கு என்பதன்முன் பிறபெயர்வரின் எவ்வாறும்? 391. கிழக்கு மேற்கு என்னும் பெயர்கள் வேறு விதியும் பெறுமோ? 392. திசைப்பெயர்கள் பொதுவிதிபெறலோ? 393. தெற்கு என்பதன்முன் காய்வரின் எவ்வாறும்? 394. ஒன்றுமுதல் எட்டொகிய எண்ணுப்பெயர்கள், தம்முன்னே எண்ணுப்பெயர்முதலிய பெயர்கள்வரின் எவ்வாறும்? 395. ஆறு என்பதன்முன் முக்கணமும் வரின் எவ்வாறும்? 396. ஆறன்முன் உயிர்க்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 397. ஏழு என்பதன்முன் முக்கணமும் வரின் எவ்வாறும்? 398. ஏழன்முன் உயிர்க்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 399. ஒன்று என்பதன்முன் முக்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 400. ஒன்றன்முன் உயிர்க்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 401. ஒன்றன்முன் உயிர்வந்தவிடத்து வேறுவிதியும் பெறுமோ? 402. ஒன்று மற்றைக் கணத்தில் வேறுவிதியும்பெறுமோ? 403. இரண்டு என்பதன்முன் முக்கணமும்வரின் எவ்வாறும்? 404. இரண்டன்முன் உயிர்க்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 405. இரண்டன்முன் உயிர்வந்தவிடத்து வேறுவிதியும்பெறுமோ? 406. மூன்று என்பதன்முன் உயிர்க்கணம் வரின் எவ்வாறும்? 407. மூன்றன்முன் வன்கணம் மென்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 408. மூன்றன்முன் இடைக்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 409. நான்கு என்பதன்முன் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வரின் எவ்வாறும்? 410. நான்கன்முன் வன்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 411. நான்கன்முன் மென்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 412. ஐந்து என்பதன்முன் மென்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 413. ஐந்தின்முன் வன்கணம்வரின் எவ்வாறும்? 414. ஐந்தின்முன் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வரின் எவ்வாறும்? 415. எட்டு என்பதன்முன் நாற்கணமும்வரின் எவ்வாறும்? 416. ஒன்பஃது என்பதன்முன் பத்துவரின் எவ்வாறும்? 417. ஒன்பது என்பதன்முன் தூறுவரின் எவ்வாறும்? 418. ஒன்றுமுதலிய எட்டெண்சளின்முன் பத்துவரின் எவ்வாறுபுணரும்? 419. ஒருபஃது முதலிய எட்டெண்களின் முன்னும் ஒன்றுமுதல் லொண்டதெண்ணும் அவ்வெண்களை யூர்ந்த பிறபெயரும் வரின் எவ்வாறும்? 420. பத்து என்பதன்முன் எண்ணுப்பெயர்முதலிய பெயர்கள்வரின் எவ்வாறும்? 421. ஒன்பது என்பதன்முன் எண்ணுப்பெயர் முதலிய பெயர்கள் வரின் எவ்வாறும்? 422. பத்தின்முன் இரண்டுவரின் வேறுவிதிபெறுமோ? 423. ஒன்பதொழிந்த ஒன்றுமுதற் பத்தீருகிய ஒன்டதெண்களையும் இரட்டித்துச் சொல்லமிடத்து எவ்வாறும்?

ஊகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

௨௦௦. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இ - ள். பூப்பெயர்முன் - பூவென்னும் பலபொருட்பெயர்ச் சொல்லின்முன், — இன் மென்மையும் தோன்றும் - வல்லினம்வரிற் பொதுவிதியான் மிகுதலேயன்றி அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லினமும் மிகும். எ - று.

உ - ம். பூங்கொடி, பூஞ்சோலை, பூந்தடம், பூம்பனை எனவரும். இவைகளுள்ளே பூவென்பது மலராயின், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை; அழகாயிற் பண்புத்தொகை.

இன்மென்மையுந் தோன்றும் என்றது 'இயல்பினும்விதியினும்' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (௫௦)

பரிகாச வினா:—424. பூ என்னும் பெயர்முன் வல்லினம்வரின் வேறு விதியும் பெறமோ?

ஏகார ஒகார வீற்றுச் சிறப்புவிதி.

௨௦௧. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

இ - ள். இடைச்சொல் ஏ (முன்) ஓ முன் - இடைச்சொல்லாகிய ஆறேகாரத்தின்முன்னும் எட்டோகாரத்தின் முன்னும், — வரின் இயல்பு: - வல்லினம்வரிற் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாகும். எ - று.

உ - ம். (க.) அவனேகொண்டான் என்பது பிரிந்தலையும் வினாவும் ஈற்றசையுந் தேற்றமுமாம். "ஏயேனையென்றோரிருடிவினை" என்பது இசைநிறை.

(உ.) அவனேகொண்டான் என்பது ஒழியிசை முதலிய எட்டமாம். ஏகாரவோசாரத்துக்கு முன்னியல்பாதல் 'ஈற்றியாவினாவளிப்பெயர்முன்வலியியல்பே' என்னுஞ்சூத்திரத்திலடங்காதோ வேறுகூறவேண்டிவது என்னையெனின்; அங்கேவினாப்பொருளில் வரும் ஏகாரவோகாரங்கள் மாத்திரம் அடங்குமன்றி, மற்றப்பொருள்களில்வரும் ஏகார வோகாரங்கள் அடங்கமாட்டா ஆதலின் வேறுகூறப்பட்டன என்றறிக. இவ்விடத்துக்கு உதாரணம் வினாப்பொருளில் வராத ஏகார ஒகாரங்களிற்கொள்க. வினாப்பொருளில் வந்த ஏகாரவோகாரங்களுக்குதாரணம் 'ஈற்றியாவினாவளிப்பெயர்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. ஏகாரவோகாரங்கள் பலபொருளில் வருமென்பது இடைச்சொல்லியலிற் காண்க. அறமே பொருளே தாமமே துறவே நிலமே காற்றே தேயுவே ககனமே என்பன எண்ணுப்பொருளன்.

ஏ ஓ முன் வரின் இயல்பு என்றது 'இயல்பினும் விதியினும்' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல். (௫௧)

பரீகை வினா:—425. சொல்லின் கடையில்வரும் ஏ ஒ என்னும் இடைச் சொற்களின் முன் வல்லினம்வரின் எவ்வாறும்?

ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

உ0உ. வேற்றுமை யாயி னைகா னிறுமொழி ஈற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே.

இ - ள். ஐகான் இறுமொழி - ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள்,—வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைக்கண்வருமாயின்,—ஈற்று அழிவோடும் அம் ஏற்பவும் உள் - ஈற்றைகாரங் கெடுதலுடேனே அம்முச்சாரியைபெற்று முடிவனவும் சிலவுள். ஏ - று.

அழிவோடும் என்றமையால், அழியாமையோடும் அம் ஏற்பவு முள வெனக்கொள்க. வருமொழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணத்தள் ஏற்பன கொள்க.

உ-ம். (க.) வழதுணை+காய்=வழுதுணங்காய், தாழை+பூ=தாழம்பூ, ஆவிரை+வேர்=ஆவிரம்வேர் என ஈற்றைகாரங்கெட்டு அம்முச்சாரியைபெற்றன.

(உ.) புன்னை+கானல்=புன்னையங்கானல், முல்லை+புறவம்=முல்லையம்புறவம் என ஈற்றைகாரங்கெடாமல் அம்முச்சாரியை பெற்றன.

ஏற்பவுமுள என்றதனால், முல்லைப்புறவம் என வரினுங் கொள்க.

முல்லைப்புறவம் என்பதற்கு முல்லைகளையுடைய புறவமென்று வேற்றுமைவழிப்பொருள்கொள்ளுக. இது எய்தாததெய்துவித்தல். (ருஉ)

உ0ங். பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின் ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும் அட்டுறி னைகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

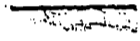
இ - ள். பனைமுன் - பனையென்னும் பெயர்முன்,—கொடிவரின் மிகலும் - கொடியென்னும்பெயர் வருமாயின் வந்ததுமிகுதலும்,—வலிவரின் ஐபோய் அம்மும் - க ச த ப க்கள் வருமாயின் நிலைமொழியீற்றைகாரங் கெட்டு அம்முப்பெறுதலும்,—திரள்வரின் உறழ்வும் - திரளென்னும்பெயர் வருமாயின் வந்ததுமிகுந்தும் ஐபோய் அம்முப்பெற்றும் விகற்பித்தலும்,—அட்டு உறின் ஐ கெட்டு அ நீள்வும்,—அட்டென்னும் பெயர் வருமாயின் ஐகாரங் கெட்டு வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலும்,—ஆம் வேற்றுமை - ஆகும் வேற்றுமைக்கண். ஏ - று.

உ-ம். பனைக்கொடி. எ-ம். பனங்காய், செறும்பு, தூண், பழம். எ-ம். பனைத் திரள், பனந்திரள். எ-ம். பனாட்டு எ-ம். வரும். பனைக்கொடி-பனையை எழுதியகொடி. பனாட்டு - பனங்கனிச்சாரம்வெயிலிலுலர்ந்தப்பட்டது.

பனைமுன் கொடிவரின் மிகும் என்றது 'இயல்பினும்விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல்; வலிவரின் ஐபோய் அம்முப்பெறும் என்றது 'வேற்றுமையாயின்' என்னும் மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல்; திரள்வரின் உறழ்வும் என்றது 'இயல்பினும்' என்பதனாலும் மேலைச்சூத்திரத்தாலும் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல்; அட்டுறின் ஐகெட்டு அந்நீரும் என்றது 'இஈ ஐ வழி' என்பதனால் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (ருங)

பரீகை வினாக்கள்:— 426. ஐகாரவீற்றுப்பெயர்சுளின்முன் வேற்றுமையில் நாற்கணத்துள் ஏற்பனவரின் எவ்வாரும்? 427. பனைமுன் கொடிவரின் எவ்வாரும்? 428. பனைமுன் வல்லினம்வரின் எவ்வாரும்? 429. பனைமுன் திரள்வரின் எவ்வாரும்? 430. பனைமுன் அட்டுவரின் எவ்வாரும்?

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ச. மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

மெய்யீற்றினமுன் உயிர்.

உ0ச. உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

இ - ள். உடல் மேல் - நிலைமொழியீற்றினின்ற மெய்யின்மேல், - உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே - வருமொழி முதலுயிர்வந்து ஒன்றுபட்டிணங்கிநிற்பது இயல்பு புணர்ச்சியேயாம். எ - று.

“புள்ளியீற்றினமுன்னுயிர்தனித்தியலாது, மெய்யொசெவனுமவ்வியல்கெடுத்தே” என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறுதலுங் காண்க.

உ-ம். தோன்றல் + அழகன் = தோன்றலழகன், உரிஞ் + அழகிது = உரிஞாழகிது, புழி + அழகிது = புகழகிது. எ-ம். வேல் + எறிந்தான் = வேலெறிந்தான். எ-ம். வரும். (ந)

உ0ரு. தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

இ - ள். தனிக்குறில் முன் ஒற்று - தனிக்குற்றெழுத்தின்முன்னின்றமெய், - உயிர்வரின் இரட்டும் - உயிர்வரின் இரட்டித்துநிற்கும். எ - று.

உ - ம். மண் + அரிது = மண்ணரிது, பொன் + அரிது = பொன்னரிது எ - ம். மண் + அகம் = மண்ணகம், பொன் + ஒளி = பொன்னொளி எ - ம். வரும்.

இது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. உயிரேற இடங்கொடுத்தலேயன்றி இரட்டித்தும் நிற்குமென்றலின். (உ)

பரீகைவினாக்கள்: - 431. மெய்யீற்றினமுன் உயிர்வரின் எவ்வாறு புணரும்? 432. தனிக்குறிலைச் சார்ந்துநின்ற மெய்முன் உயிர்வரின் எவ்வாறும்?

மெய்யீற்றினமுன் மெய்.

உ0கூ. தன்னொழி மெய்முன் யவ்வரி னிகரந் துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

இ - ள். தன் ஒழி மெய்முன் - தன்னையொழிந்த குண ந ம ன ர ல வ ழ ள எ ன் னு ம் ப த்து மெய்களின் முன்னும், - ய வ ரி ன் - ய க ர ம் வ ந் தா ல், - இ க ர ம் து ன் னு ம் எ ன் னு து ணி ந ரு ம் உ ள் - இ க ர ச் சாரியையைத் தன் முன் பொருந்துமென்று அரிதிற் கொள்வாருஞ் சிலருளர். எ - று.

உ - ம். வேளியாவன், மண்ணியாது, எ - ம். வேளியானை; மண்ணியானை எ-ம் வரும்.

துணிநடுமென்ற எதிர்மறையாய் இழிவுசிறப்பும்மையால் வேளியாவன், மண்யாது எனப் பொதுவிதி பெறுமென்பார் பலருளரெனக் கொள்க. மண்ணியாது, மண்ணியானை என்பனவற்றில் கசரம் நோக்கித் தனிக்குறின முன்னொற்றிரட்டித்ததுகாண்க. இது 'எண்மூவெழுத்தீற்று' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (க)

உ0எ. ஞ ண ந ம ல வ ள ன வொற்றியு தொழிற்பெயர் ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின் உவ்வுறு மேவ லுறாசில சில்வழி.

இ - ள். ஞ ண ந ம ல வ ள ன ஒற்று இறு தொழிற்பெயர் ஏவல்வினை - ஞ ண ந ம ல வ ள ன என்னும் எட்டுமெய்களும் இறுதியாகிய முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களும் ஏவல்வினைகளும், —ய அல் மெய்வரின் — யகரமொழிந்த மெய்கள் வருமாயின், —நனி உ உறும் - பெரும்பாலும் உகரச்சாரியையை இறுதிக்கட்பொருந்தும், — சில ஏவல் சில்வழி உறா - சிலவேவல்வினைகள் சிலவிடங்களிலே அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம்.

முதனிலைத்தொழிற்பெயராவது தொழிற்பெயர் விசுதி குன்றி முதனிலைமாத் திரகின்று தொழிற்பெயர்ப்பொருளைத் தருவதாம்.

உ - ம். (க) உரினுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருதுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது, வலிது எ - ம். கடுமை, நீட்சி, வன்மை எ - ம். தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் உகரம்பெற்றன. மற்றவைகளும் இப்படியே. இவை உரினுதல் உண்ணல் என்புழி வரும் விசுதி குன்றி, நின்றமை காண்க.

(உ) உரினுகொற்றா, உண்ணுகொற்றா, பொருதுகொற்றா, திருமுகொற்றா, தின்னுகொற்றா, நாகா, வளவா என ஏவல்வினை உகரம்பெற்றன. மற்றவையும் இப்படியே.

உகரச்சாரியைபெற்றும் பெறுதும் வரும் ஏவல்வினைகள் ண ன ல ள என்னு நான்கீற்றனவுமாம். வரலாறு: உண்கொற்றா, தின்சாத்தா, வெல்பூதா, துள்வளவா, என வரும். ஞ ந ம வ என்னுநான்கீறும் உகரம்பெற்றேவரும்.

உரினு, உண்ணு என வருமொழியின்றி உகரம்பெறுதலும்; மணலைவாரு, சருகைவாரு எனச் சிறுபான்மை சொல்லாத ஈறு உகரம்பெறுதலும் சொல்லவந்தவர் நனி என்றும்.

உண்ணுகொற்றா, உண்கொற்றா என உகரச்சாரியை பெற்றும், பெறுதும் வருவனவும்; உரினுகொற்றா என்றறப்போல உகரம்பெற்றே வருவனவும் உள்வென்பார் சில ஏவலுறா சில்வழி என்றுங் கூறினார். இது எய்தாத தெய்துவித்தல். (ச)

உ0அ. நவ்விறு தொழிற்பெயர்க் கவ்வமாம் வேற்றுமை.

இ - ள். ந இறு தொழிற்பெயர்க்கு - நகரமிறுதியாகிய முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு, - அவ்வும் ஆம் வேற்றுமை - உசரச்சாரியையேயன்றி அசரச்சாரியையுமாகும் வேற்றுமைக்கண். எ - று.

உ - ம். பொருந்க்கடுமை, நன்மை, வன்மை எனவரும். [பொருதுதல் - ஒத்தல். அது ஒருவர்மற்றொருவர்போல வேடங்கொள்ளும் பொருநரது தொழில். பொருநர் - கூத்தர்.]

இது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

பரிக்ஷவினாக்கள்: - 433. யகரமல்லாத மற்றைய மெய்கண்முன் யகரம்வரின் எவ்வாரும்? 434. ஞ ண ந ம ல வ ள ன என்னும் எட்டுமெய்களையும் ஈ ரு க வு டைய முதனிலைகள் முதனிலைத்தொழிற்பெயராங்காலத்தும், எவ்வீனையாங்காலத்தும் அவைகளின்முன் பெய்வரின் எவ்வாரும்? 435. முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்பதென்னே? 436. இவ்வெட்டற்றேவல் வினைகளுள் உசரச்சாரியைபெறாதும் வருவன உளவோ? 437. முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களுள், பொருந் என்பது உகரமன்றி வேறு சாரியையும் பெறுமோ?

ணகர னகரவீற்று.

உ0க. ண ன வல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரின் இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கவ்வழிக் கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா சும்மே.

இ - ள். ண ன - ணகர னகரமெய்கள், - வேற்றுமைக்கு வல்லினம் வரட்டறவும் - வேற்றுமைக்கண் வன்கணம் வந்தால் முறையே டகரமும் நகரமும், - பிறவரின் இயல்பும் ஆகும் - மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பும் ஆம், - அவ்வழிக்கு அனைத்து மெய்வரினும் இயல்பு ஆகும் - அவ்வழிக்கண் மூவினமெய்களும் வந்தாலும் இயல்பேயாகும். எ - று.

உ - ம். (க) சிறுகண் - களிறு = சிறுகட்களிறு, பொன் - தகடு = பொற்றகடு - என வேற்றுமையிலே வல்லினம்வர ண னக்கள் திரிந்தன.

(உ) மண்ஞாற்சி, பொன்ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை என வேற்றுமையிலே மெல்லினமும் இடையினமும் வர ண னக்கள் இயல்பாயின.

(ஈ) மண்கடிது, பொண்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அவ்வழியிலே மூவினமும் வர ண னக்கள் இயல்பாயின.

ஒப்பின் முடித்தலால், னகரமும் உடன்குறிஞர். பின்னே கூட்டிச்சொ
ல்ஸ்ப்படும் எழுத்துக்களுக்கும் இவ்வச்சுதியே கொள்ச. (க)

உக௦. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இ - ள். குறில் அணை வில்லா ணனக்கள் - தனிக்குறிலொன்றை
யுஞ் சாராது ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த ணகார னகாரமெய்
கள், - வந்த நகரம் திரிந்துழி - வருமொழிக்கு முதலாக வந்த நகரம் மயக்
கவிதியில்லாமையினாலே திரிந்தவிடத்து, - கேடு நண்ணும் - கெடுதலைப்பொ
ருந்தும். எ - று.

உ - ம். (க) தூண் + நன்று = தூணன்று, பசுமண் + நன்று = பசுமணன்று எ - ம்
நன்மை எ - ம். ணகரம் இருவழியுங்கெட்டது.

(உ) அரசன் + நல்லன் = அரசனல்லன், செம்பொன் + நன்று = செம்பொ
ணன்று எ - ம். நன்மை எ - ம் னகரம் இருவழியுங்கெட்டது.

ணனக்கள் வந்த நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங்கேடு என்றது மேலைச்சுத்தி
ரத்தால் எய்தியதுவிடக்கிப் பிறிது வதிவகுத்தல். (எ)

உகக. சாதி குழுஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இ - ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், - குழு
உப் (பெயர்) திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், - பரண்கவண்பெயர் - பர
ண்கவணென்னும் பெயர்களுக்கும், - இறுதி - ஈற்று ணகரம், - வேற்றுமைக்
(கும்) இயல்பு ஆம் - வேற்றுமைக்கண்ணும் - வல்லினம் வரின் இயல்பாகும், -
உணவு எண் (பெயர்) - உணவுக்குரிய எள்ளின் திரிசொல்லாகிய எண்ணென்
னும் பெயருக்கும், - சாண் (பெயர்) - சாண் என்னும் நீட்டலளவைப்பெயரு
க்கும், - (இறுதி) - ஈற்று ணகரம், - அல்வழியும் டவ்வாகலும் ஆம் - அல்வ
ழிக்கண்ணும் வல்லினம் வரின் திரிந்து டகரமாதலும் பொருந்தும். எ - று

உ - ம். (க.) யாண்குடி. எ - ம். அமண்குடி. எ - ம். பரண்கால். எ - ம். கவண்க
ல். எ - ம். வேற்றுமையிலும் இயல்பாயிற்று. [பாண் - பாடி
தற்றொழிலுடையதொருசாதி. உமண் - உப்பமைத்தற்றொழி
லுடையதொருசாதி. அமண் - அருகனை வழிபடுவதொரு கூட்
டம்.]

(உ.) எண் + கடிது = எட்கடிது, சாண் + கோல் = சாட்கோல் என அல்
வழியிலுந்திரிந்தது. டவ்வாகலுமாம் என்ற உம்மையால், எண்
கடிது, சாண்கோல் என இயல்பாதலே சிறப்பாம்.

பிறஎன்ற மிகையால், வேற்றுமையில் பாணக்குடி என அகரச்சாரியைபெறுதலும், அட்டேண்டுழனி என்னும் இயல்பும், மட்குடம், மண்குடம், என்னும் உறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும் ணகரவீற்றுள் அடங்காதவையுண்டேல் அவையுங்கொள்க.

இயல்பாம் வேற்றுமைக்கு என்றது 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என எய்தியதுவிலக்கல்; டவ்வாகலுமாம் அல்வழியும் என்றது 'அல்வழிக்கனைத்துமெய்வரினுமியல்பாகும்' என எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி. (அ)

உக௨. ணஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்
அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இ-ள். ணஃகான் கிளைப்பெயர் - ணகரத்தையிறுதியிலுடைய சாதிப்பெயர், - இயல்பும் - வல்லினம்வர ஈறுதிரியாதியல்பாதலும், - அஃகான் அடைவும் - அகரச்சாரியை பெறுதலும், - வேற்றுமைப்பொருட்கு ஆகும் - வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ஆகும். எ - று.

உ-ம். எயின்குடி - எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி எனவரும். [எயின - வேட்டுவச்சாதி.]

பொருட்கே என்ற மிகையால், எயினமரபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி என மற்றைக்கணம்வரினும் அகரச்சாரியைபெறுதலும், எயினக்கண்னி எயினப்பிள்ளை, எயினமன்னன் என அல்வழியில் அகரச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க.

வேற்றுமைப்பொருட்கு இயல்பு என்றது 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என எய்தியதுவிலக்கல்; அஃகானடைவு என்றது பிறிதவிதிவகுத்தல். (கூ)

உக௩ மீன்றவ் வொடுபொருஉம் வேற்றுமை வழியே.

இ-ள். மீன் - மீனென்னு மொழியிறுதி ணகரம், - வேற்றுமைவழி - வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து வரின், - றவ்வொடு பொருஉம் - றகரத்தோடு உறழ்க்துவரும். எ-று.

உ-ம். மீன்+கண்=மீற்கண், செவி, தலை, புறம் என வரும்.

றவ்வொடு பொருஉம் வேற்றுமைவழி என்றது 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என எய்தியதொருவாற்றால் விலக்கல். (க௦)

உக௪. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இ - ள். தேன்மொழி - தேனென்னுஞ்சொல், - மெய்வரின் இயல்பும் - மூவினமெய்களும் வரின் - இறுதி ணகரமேய் 'இயல்பாதலும், - மென்

மைமேவின் இறுதி அழிவும் - மெல்லினம்வரின் அம்மெய் இயல்பாதலே யன்றிக் கெடுதலும், - வலிவரின் ஈறு போய் வலி மெலி மிகலும் - ஆம் - வல்லினம் வரின் அம்மெய் இயல்பாதலே யன்றிக் கெட வந்த வல்லினமா வது அதற்கினமாவது மிகுதலும் ஆகும், - இருவழி-இருவழிக்கண்ணும்.

உ-ம். (க.) தேன்கடிது, தேன்ஞான்றது, தேன்யாது. எ-ம். தேன்மொழி, தேமொழி. எ-ம். தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு, எ-ம். அல்வழியில் வந்தன.

(உ) தேன் கடுமை, தேன் மலிவு, தேன்யாப்பு. எ-ம். தேன்மலர். எ-ம். தேமலர். எ-ம். தேன்குடம், தேக்குடம், தேங்குடம். எ-ம். வேற்றுமையில் வந்தன.

தேன் என்பது பலபொருளொருசொல்லாதலால், மணங்கமழ்சோலை என்னும்பொருளைக்கொண்டு தேன்கமழ்சோலை, தேங்கமழ்சோலை என இந்த விகாரங்களையேற்று வருவனவுங் கொள்க.

(சூ) “தேனென்கிளவி வல்லெழுத்தியையின், மேனிலையொத்தலும்வல்லெழுத்துமிகுதலு, மாமுறையிரண்டுமூரிமையுமுடைத்தே, வல்லெழுத்துமிகுவழியிறுதியில்லை. எ-ம். மெல்லெழுத்து மிகினு மானமில்லை. எ-ம். மெல்லெழுத்தியையி னிறுதியோடுறழும்.” எ-ம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியஞர் கூறுதலுங் காண்க.

இருவழி மெய் வரின் இயல்பு என்றது ‘ணனவல்லினம்வரட்டறவும்’ என எய்தியது விலக்கலும்; ‘பிறவரினியல்புமாகும்வேற்றுமைக்கல்வழிக் கனைத்துமெய்வரினுமியல்பாகும்’ என எய்தியதிகந்துபடாமெக் காத்தலும், மென்மை மேவினிறுதியழிவும் வலிவரி னீறுபோம் என்றது இச்சூத்திரத்தி ல் இயல்பு என எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி; வலி மெலி மிகும் என்றது ‘இயல்பினும்விதியினும்’ என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (கக)

உகந. மரமல் லெகின்மொழி யியலபு மகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

இ - ள். மரம் அல் எகின்மொழி - மரமல்லாத அன்னத்தைபுணர்த்து ம் எகினென்னுஞ்சொல், - இயல்பும் - வேற்றுமையிலும் வல்லினம் வர இறுதி இயல்பாதலும், - அகரம் மருவ வலி மெலி மிகலும் ஆகும் - இருவழியிலும் அகரச்சாரியை பொருந்த வரும் வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகுதலும் ஆகும். எ - று.

உ-ம். (க.) எகின்கால், சிறை, தலை, புறம் என வேற்றுமையிலும் இயல்பாயிற்று.

(உ.) எகின்புள், எகினம்புள். எ-ம். எகினக்கால், எகினங்கால், எ-ம், இருவழியிலும் அகரம் வர வலி மெலி மிகுந்தன.

அகரம் வருதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்சுணமுங் கொள்க. எனின மாட்சி எனினவாழ்க்கை, எனின வழகு என வரும்.

எனினொழியியல்பு என்றது 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என எய்தியது விலக்கல்; அகரம் வருவும் என்றது அச்சுத்திரத்தால் இருவழிக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்; வலி மெலி மிகும் என்றது 'இயல்பினும்விதியினும்' என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

உகக. குயினூன் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே.

இ - ள். குயின் ஊன் - குயினென்னும் பெயரும் ஊனென்னும் பெயரும், - வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பு - வேற்றுமையினிடத்தம் இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். குயின் கடுமை, ஊன்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும். (குயின் - மேசம்.)

வேற்றுமைக்கண்ணுமியல்பு என்றது 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என எய்தியது விலக்கல். (கக)

உகஎ. மின்பின் பன்கன் ரொழிற் பெய ரணைய கன்னவ் வேற்று மென்மையோடு றமும.

இ - ள். மின்பின் பன்கன் தொழிற் பெயர் அணைய - மின்முதலிய நான்கு சொற்களும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர்போல யகரமல்லாத பெய்கள்வரின் உகாச்சாரியை பொருந்தும், - கன் 'அ ஏற்று மென்மையோடு உறமும் - இவற்றுட் கன்னென்னுஞ் சொல் உகாச்சாரியையே யன்றி அகாச்சாரியையும் பெற்று வல்லினம் வந்தால் வருமெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகப்பெறும். எ - று.

உ-ம். மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று, வலிது. எ-ம். கடுமை, நன்மை, வன்மை. எ-ம். கன்னத்தட்டு, கன்னந்தட்டு. எ-ம். கன்னத்தாக்கு; கன்னந்தாக்கு. எ-ம். அல்வழி வேற்றுமையில் முறையே வந்தன. [பன்-ஓர்புல். கன் - சிறுதராசுத்தட்டு.]

தொழிற் பெயரணைய என்றதும் அவ்வேற்கும் என்றதும் 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல்; மென்மையோடுறமும் என்றது, 'இயல்பினும்விதியினும்' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (கச)

உகஅ. தன்னென் னென்பவற் றீற்றுனவ் வன்மையோடு றமு நின்னீ றியல்பா முறவே.

இ - ள். தன் என் என்பவற்று ஈற்று ன - தன் என் என்னும் விகாரமொழிகளுடைய இறுதியிலுள்ள னகரமெய், - வன்மையோடு உறமும் - வல்லினம்வரிற் பொதுவிதியால் நகரமாகத் திரிதலும் அவ்விதியேலாது இய

ல்பாதலுமாம், - நின் ஈறு இயல்பு ஆம் - நின்னென்னும் விசாரமொழியி னது இறுதியிலுள்ள னகரமெய் வல்லினம்வரிற் றிரியாது இடல்டேயாகும்.

உ-ம். தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, ஏற்பகை. எ-ம். நின்டகை. எ-ம். வரும்.

உறவே என்றமிகையால், மின்பின்முதலியவை, மின்கடிது, மின்கடுமை என இருவழியுஞ் சாரியைபெறுதலுந் திரிதலுமின்றி துருதலும், மான் குளம்பு, அழன்கை, காண்கோழி, வாண்சிறப்பு, அலவன்கால், கலுழன் சிறை என வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லப்பெறுதவைகள் இய ல்பாதலும், வரிற்கொள்ளும் எனச் செயினென்னும் வாய்பாட்டுவனை யெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தால் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் னகரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை இருந்தால் அவையுங்கொள்க. [அழ ன் - பிணம்.]

னவ்வன்மையோடுமூம் என்றது 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என எய்தியதொருவாற்றான்விலக்கல், நின்னீறியல்பாம் என்றது எய்தியதுவிலக் கல். (சுரு)

பரீசை வினாக்கள்:— 438. ணனமுன்வேற்றுமையில் வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்? 439. ணன முன் வேற்றுமையில் மென்கணமும் இடைக் கணமும் வரின் எவ்வாரும்? 440. ணன முன் அல்வழியில் முக்கணமெ ய்யும் வரின் எவ்வாரும்? 441. செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வனையெச்ச த்திறுதினகரம் வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்? 442. இதற்கு விதி எதனாற் கொள்ளப்படும்? 443. தனிக்குறிலைச் சாராது நெடின்முதலியவற்றைச் சார்ந்துநின்ற ணகரணகரம் எங்கும் இயல்பாகவே நிற்குமோ? 444. ண கரம் எந்தமொழியினும் வேற்றுமையிற் றிரிந்தேவருமோ? 445. ணகரம் எந்தமொழியினும் அல்வழியில் வல்லினம் வரின் இயல்பே பெறுமோ? 446. வேற்றுமையிலும் இயல்பேபெறும் ணகரவீற்றுச்சொல் இன்னும் உ ண்டோ? 447. ணகரம் வன்கணம்வரின் வேற்றுமையில் உறழ்ந்துவருதல் எங்குமில்லையோ? 448. எந்தமொழியினும் ணகரம் வேற்றுமையிற் றிரி ந்தேவருமோ? 449. எயினென்னுஞ்சாதிப்பெயர் வேற்றுமையில் வேறு விதிபெறுமோ? 450. இப்பெயர் அல்வழியில் அகரச்சாரியைபெறுதோ? 451. மீனென்னு மொழியிறுதி னகரம் வேற்றுமையில் வன்கணம் வரின் இயல்பேபெறுமோ? 452. தேனென்பதன்முன் முக்கணமும் வரிற் பொது விதியே பெறுமோ? 453. அன்னத்தை யுணர்த்தும் எகினென்னும் மொ ழியிறுதி னகரம் வேற்றுமையிற் றிரிந்தேவருமோ? 454. இவ்வெகினெ ன்பது வேறுவிதியும் பெறுமோ? 455. குயின் ஊன் என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமையிற் றிரிந்தேவருமோ? 456. மின்பின் பன் கன் என்னு நா ன்கு பெயரும் இருவழியும் எவ்வாரும்? 457. கன்னென்னும்பெயர் வே று சாரியையும் பெறுமோ? 458. தன் ஏன் என்பவற்றின் னகரம் வலிவ ரின் எவ்வாரும்? 459. நின் இங்ஙனம் வராதோ? 460. வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லப்பெறுவிடத்தும் இயல்பாகவே வரும் ணகரவீற்றுப்

பெயர்சள் இன்னுமுளவோ? 461. மின் முதலிடநான்கும் மற்றும் விதி பெறவோ?

மகரவீறு.

உகந. மவ்வீ ரெற்றழிந் துயீர் ரெப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

இ - ள். மவ்வீறு - மகரவீற்றுச்சொற்கள், - ஒற்று அழிந்து உயீற்று ஒப்பவும் - நாற்கணமும் வர இறுதியிலுள்ள மகரமெய்கெட விதியுயிரீரூய் நின்று இயல்புயீற்றுபோவப் புணர்வனவும், - வன்மைக்கு இனம் ஆத்திரிபவும் ஆகும் - வல்லினம்வரிற் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத் திரிவனவும் ஆகும். எ - று.

உயிரீரெத்தலாவது, உயீர் வரின் அவை உடம்படுமெய் பெறவும், வல்லினம்வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் அவை இயல்பாகவும் புணர்தல்.

மகரமெய் உயிரும் இடையினமும் வல்லினமும் வரக் கெடுவது வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலே பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலுமாம் எனவும், மெல்லினம் வரக் கெடுவது இருவழியிலுமாம் எனவுங் கொள்க.

மகரமெய் வல்லினம் வரக் கெடாது இனமெல்லெழுத்தாகத் திரிவது பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை யிரண்டுமொழித்தொழிந்த அல்வழிப்புணர்ச்சியிலாம் எனவும், வினையாலணையும் பெயரிறுதி மகரமும், தனிக் குறிலைச்சார்ந்த மகரமும், வேற்றுமையிலும், வல்லினம்வரிற்கெடாது இனவெழுத்தாகத்திரியும் எனவுங்கொள்க.

உ-ம். (க.) மரம்+அடி=மரவடி, மரம்+வேர்=மரவேர், மரம்+கோடு=மரக்கோடு, என வேற்றுமையிலும்; வட்டம்+ஆழி=வட்டவாழி, வட்டம்+வடிவம்=வட்டவடிவம், வட்டம்+கல்=வட்டக்கல் எனப் பண்புத்தொகையிலும்; பவளம்+இதழ்=பவளவிதழ், பவளம்+வாய்=பவளவாய், கமலம்+கண்=கமலக்கண் என உவமைத்தொகையிலும் உயிரும் இடையினமும் வல்லினமும் வர ஈறுகெட்டு உயிரீறுபோன் முடிந்தன. மரம்+நார்=மரநார். எ-ம். மரம்+நீண்டது=மரநீண்டது, வட்டம்+நேமி=வட்டநேமி. எ-ம். மெல்லினம் வர ஈறுகெட்டு உயிரீறுபோன் முடிந்தன.

(உ.) நாம்+கடியம்=நாங்கடியம், நிலம்+தீ=நிலந்தீ, உண்ணும்+சோறு=உண்ணுஞ்சோறு, உண்டனம்+சிறியேம்=உண்டனஞ்சிறியேம், பூதனும்+தேவனும்=பூதனுந் தேவனும் என அல்வழிக்கண் எழுவாய்த்தொடர் முதலியவற்றில் வல்லினம்வர

ஈறுதிரிந்துமுடிந்தது. சிறியேம்+கை=சிறியேடங்கை. எ-ம், நம்+கை=நங்கை எனவும் வினையாலணையும் பெயரிறுதி மகரமுந் தனிக்குறிலைச்சார்ந்த மகரமும் வேற்றுமையிலும் வல்லினம் வரத் திரிந்துமுடிந்தன.

இனமாத் திரியும் என்றமையின், அருத்தாபத்தியால், நாம்பெரியம், சிறியம் பண்பு எனப் பகரம் வரும்வழித் திரியாதென்பது பெற்றும். (கசு)

உஉ௦. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள

இ - ள். வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி உறழ்வும், — வேற்றுமைக்கண் மகரவிறுதி கெட வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும், — அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல்பும் உள - அல்வழிக்கண் உயிரும் இடையினமும் வரிற் கெடாதி யல்பாதலும் உளவாம். எ - று.

மகரமெய் உயிரும் இடையினமும் வர இயல்பாவது பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை யிரண்டுமொழித் தொழ்ந்த அல்வழிப்புணர்ச்சியிலெனக்கொள்க.

உ-ம். (க.) குளம்+கரை=குளக்கரை, குளங்கரை என வேற்றுமையில் ஈறுகெட்டு உறழ்ந்தது.

(உ.) மரமடைந்தது, மரம்வலிது. எ-ம். வலமிடம், நிலம்வானம். எ-ம். உண்ணுமுணவு, ஆளும்வளவன். எ-ம். உண்டனமடியேம், உண்டனம்யாம். எ-ம். அரசனும்மைச்சனும், புலியும் யானையும் எ-ம். எழுவாய்த்தொடர்முதலிய அல்வழியில் உயிரும் இடையினமும் வர ஈறுகெடாதி யல்பாகமுடிந்தது.

வினையாலணையும் பெயரிறுதி மகரமுந் தனிக்குறிலைச்சார்ந்த மகரமும், சிறியேமன்பு, சிறியேம்வாழ்வு. எ-ம். நம்மன்பு, நம்வாழ்வு. எ-ம். வேற்றுமையிலும் உயிரும் இடையினமும் வர இயல்பாமெனக்கொள்க.

மப்போம் என்றது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காதல்; வலி மெலி யுறழும் என்றது 'இயல்பினும்விதியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி; அல்வழியுயிரிடைவரினியல்பாம் என்றது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிலக்கல். (கசு)

உஉ௧. துந்தம்,
எம் நம் மீரூ மவ்வரு ஞநவே.

இ - ள். தும் தம் எம் நம் ஈறு ஆம் ம - தும்முதலிய நான்குவிகார மொழிகளுக்கும் இறுதியாகிய மகரமெய், — வரு ஞ ந - வருஞகர நகரங்களாகத்திரியும், எ - று.

உ-ம். துஞ்ஞாண், துந்தூல், தஞ்ஞாண், தந்தூல், எஞ்ஞாண், எந்தூல், ஈஞ்ஞாண், ஈந்தூல் எனையும்.

ஞ ந வரின் அவையாகத்திரிபும் எனவே; ஒழிந்த மகரம் வரின், தும்மணி என இயல்பாமென்பது பெற்றாம்.

மவ்வரு ஞ ந என்றது 'மவ்வீரொற்றழிந்து' என எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (கஅ)

உஉஉ. அகமுணர்ச் செவிகை வரினிடையனகெடும்.

இ-ள். அகமுணர்ச் செவிகை வரின் - அகமென்னும் இடப்பெயர்முன் செவி, கை யென்னுஞ் சினைப்பெயர்கள் வந்தால்.—இடையன கெடும் - நிலைமொழியிறுதி மகரம் வன்மைக்கு இனமாகத் திரிதலேயன்றி அதனடுநின்ற ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிருங் கெடும். எ - று.

உ-ம். அகம்+செவி=அஞ்செவி, அகம்+கை=அங்கை என வருவனவுங்கொள்க. கெட்டே வரும் என்னுமையால், அகஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவுங் கொள்க.

செவி அகம், கை அகம் என்னும் இடவறுப்புத்தற்கிழமைப்பெயரொடு முடிந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைச்சொல்லை முன்பின்னாக மாற்றிவழங்கலால் இவ்விரண்டும் இலக்கணப்போலியாய்த் தழாத்தொடராகிய அல்வழிச் சந்தியில் ஒன்றாமென்க.

இடையன கெடும் என்றது 'வன்மைக்கினமாத்திரியும்' என எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதி. (கக)

உஉஉ. ஈமுங்,
கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மாணும்
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

இ-ள். ஈமும் கம்மும் உருமும் - ஈம் கம் உரும் என்னு மூன்று சொல்லும்,—தொழிற்பெயர் மாணும்,—இருவழியும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் போல் யகரமல்லாத மெய்கள் வரின் உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும்,—முதலன வேற்றுமைக்கு அவ்வும் பெறும் - இவற்றுள்ளே முதற்கணின்ற ஈமுங் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச்சாரியையன்றி அகரச்சாரியையும் பெறும். எ - று.

உ-ம். ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டது, வலிது. எ-ம். கடுமை, நீட்சி, வன்மை. எ-ம். ஈமக்குடம், கம்மக்குடம். எ-ம். வரும். [ஈம் - சுடுகாடு. கம் - கம்மியரதுதொழில். உரும் - இடி.]

கம்மக்குடம் - கம்மியரது தொழிலாற்செய்தகுடம்.

இது 'மவ்வீரொற்றழிந்து' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (உஉ)

பரிசு வினாக்கள்:—462. மகரவீற்றின்முன் நாற்சண்மும் வரின் எவ்வாரும்? 463. உயிரீறொத்தலென்பதென்னை? 464. மகரமெய் உயிரும் இடையினமும் வல்லினமும் வரக் செடுவது எவ்விடத்து? 465. வல்லினம்வரக்கெடாது இனமெல்லெழுத்தாகத்திரிவது எவ்விடத்து? 466. வேற்றுமையில் இனமெல்லெழுத்தாகத் திரிந்துவருதல் எங்குமில்லையோ? 467. வேற்றுமையில் மகரங்கெட்டவழி வரும் வல்லெழுத்து மிகுதலன்றி வேறுவிதி பெறாதோ? 468. மகரவீறு உயிரும் இடையினமும் வர இயல்பாவது எவ்விடத்து? 469. வேற்றுமையில் உயிரும் இடையினமும் வர மகரங்கெடா தியல்பாழல் எங்குமில்லையோ? 470. மெல்லினம் வர மகரங்கெடாத முடிதல் எங்குமில்லையோ? 471. அகம் என்பதனமுன் செவி, கை என்பன வரின் வேறுவிதியும் பெறுமோ? 472. மகரவீறு கெடுதல் திரிதல் இயல்பாழலன்றி வேறுவிதிபெறுதல் எங்குமில்லையோ? 473. ஈம் கம் இவ்விரண்டும் உகரமன்றி வேறுசாரியையும் பெறுமோ?

யரமு வீறு.

உஉசு. யரமு முன்னர்க் கசதப வல்வழி
இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ நெழ்தலும் விதிமேல்.

இ - ள். ய ர மு முன்னர்க் க ச த ப - ய க ர ர க ர மு க ர மு ய்களின் முன் ச க ர ச க ர த க ர ப ச ர ங்கள் வரின், — அல்வழி இயல்பும் மிகலும் - அல்வழியில் இயல்பாழலும் மிகுதலும், — வேற்றுமை மிகலும இனத்தோடு உறழ்தலும், — வேற்றுமையில் மிகுதலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும், — விதி (ஆகும்) - விதியாகும். எ - று.

அல்வழியியல்பு மிகுதியிரண்டனுள் இயல்பு எழுவாய்த்தொடர் உம்மைத்தொகை வினைத்தொகைகளிலும், மிகுதி பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலுங் கொள்ளப்படும். யகரவீற்று வினையெச்சத்தின்முன் வரும் வல்லினம் மிகும்; ரகரவீற்று வினையெச்சத்தின்முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

உ-ம். (க.) வேய்குறிது, வேர்சிறிது, யாழ்பெரிது. எ-ம். பேய்பூதம், நீர்கனல், இகழ்புகழ். எ-ம். செய்கடன், தேர்பொருள், வீழ்புணல். எ-ம். உண்ணியர் போவான். எ-ம். எழுவாய்த்தொடர்முதலியவற்றில் இயல்பாயின. மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை. எ-ம். வேய்த்தோள், கார்க்குழல், காழ்ப்படிவம். எ-ம். போய்க்கொண்டான். எ-ம். பண்புத்தொகை முதலியவற்றில் மிகுந்தன.

(உ.) நாய்க்கால், தேர்த்தலை, பூழ்ச்செவி என வேற்றுமையில் மிகுந்தன. வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்; ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு என வேற்றுமையில் இனத்தோடுறழ்ந்தன.

மேல் என்றமிகையால், வாய்புகுவதனினும் என வேற்றுமையில், இயல்பாதலும், பாழ்க்கிணறு, பாழங்கிணறு எனப் பண்புத்தொகையில் உறழ்தலும், காய்+யாது=காயாது, நோய்+யானை=நோயானை எனத் தனிக்குறிலேச்சாராத யகரத்தின்முன் யகரம் வரின் இருவழியும் நிலைமொழியிறுதியகரங்கெடுதலும், இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால் அவைகளுங் கொள்க. (உக)

உஉரு. தமிழ்வ் வறவும் பெறும்வேற றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

இ - ள். தமிழ் வேற்றுமைக்கு அ உறவும் பெறும் - தமிழென்னுஞ் சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரியைபொருந்தவும் பெறும், - தாழும் கோல் வந்து உறுமேல் அற்று - தாமென்னுஞ் சொல்லுங்கோலென்னுஞ் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச்சாரியைபெறும். எ-று.

உ-ம். தமிழ்ப்பிள்ளை, தமிழநாகன், தமிழவளவன், தமிழவரசன். எ-ம். தாழக்கோல் எ-ம். வரும். தமழையுடையபிள்ளை, தாழைத்திறக்குங்கோல் என விரியும். [தாழக்கோல் - திறவுகோல்.]

இது எய்தாததெய்துவித்தல். (உஉ)

உஉசு. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்.

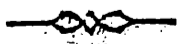
இ - ள். கீழின்முன் வன்மை - கீழென்னுஞ் சொல்லின்முன்வரும் வல்லினம், - விகற்பமும் ஆகும் - ஒருகால் இயல்பாகியும் ஒருகான் மிக்கும் வரும் விகற்பத்தையும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்; கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி எனவரும்.

விகற்பமும் என்னும் இழிவுசிறப்பும்மையால், இவற்றுள் இயல்பே சிறப்புடைத்தென்றறிசு.

வன்மை விகற்பமுமாகும் என்றது 'யரழமுண்ணர்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்கல். (உசு)

பரீகை வினாக்கள்:—474. யரழ வீற்றின்முன் வல்லினம் வரின் எவ்வாரும்? 475. அவ்வழியில் யரழவொற்றின்முன் வரும் வல்லினம் எவ்விடத்தியல்பாம் எவ்விடத்துமிகும்? 476. முகரவொற்றின்முன் வரும் வல்லினம் அவ்வழியில் இனத்தோடுறழ்தல் எங்குமில்லையோ? 477. தமிழென்னுஞ் சொன்முன் வேற்றுமையில் நாற்கணமும் வரின் வேறுவிதி பெறாதோ? 478. தாழ் என்பதன்முன் கோல் வரின் வேறுவிதி பெறாதோ? 479. கீழ் என்பதன்முன் வேற்றுமையில் வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்?

லகர ளகர வீறு.

உஉஎ. லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
அவற்றோ டிறழ்வும் வலிவரி னுமெலி
மேவி னணவு மிடவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

இ - ள். ல ள - லகர ளகரமாகிய இரண்டு மெய்யீறுகளும்,—வலிவரி
ன் - வல்லினம் வந்தால்,—வேற்றுமையில் றடவும் - வேற்றுமைக்கண் முறை
யே றகார டகாரமெய்களும்,—அல்வழி அவற்றோடு உறழ்வும் ஆம் - அல்ல
ழிக்கண் றகார டகாரங்களுடனே உறழ்வனவும் ஆகும் - இருவழியானும் -
இருவழிக்கண்ணும்,—மெலி மேவின் னணவும் - மெல்லினம்வந்தால் முறை
யே னகார ணகாரமெய்களும்,—இடைவரின் இயல்பும் ஆகும் - இடையி
னம்வந்தால் இயல்பும் ஆகும்,—என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். (க.) கல்+குறை=கற்குறை, முள்+குறை=முட்குறை என வல்லி
னம் வர வேற்றுமையில் றகர டகரங்களாகத் திரிந்தன.

(உ.) கல்+குறிது=கல்குறிது, கற்குறிது; முள்+குறிது=முள்குறி
து, முட்குறிது என வல்லினம்வர அல்வழியில் ஒருகால் இய
ல்பாகியும் ஒருகாற்றிரிந்தும் உறழ்ந்தன.

(ஊ.) கல்+மாண்டது=கன்மாண்டது, முள்+மாண்டது=முண்மாண்
டது. எ-ம். கல்+மாட்சி=கன்மாட்சி, முள்+மாட்சி=முண்
மாட்சி. எ-ம். மெல்லினம் வர இருவழியும் னகர ணகரமாகத்
திரியும்.

(ச.) கல்+யாது=கல்யாது, முள்+யாது=முள்யாது. எ-ம். கல்+யா
ப்பு=கல்யாப்பு, முள்+யாப்பு=முள்யாப்பு எ-ம். இடையினம்
வர இருவழியும் இயல்பாயின. அல்வழியவற்றோடுறழ்வும் எ
ன்றோரேனும், இவற்றோடு மயங்காத தகரம் வரின், ஏற்புழிக்
கோடலால், கற்றீது, முட்டிது எனத் திரிபொன்றுமேகொள்க.

உஉஅ. குறில்வழி லளத்தவ வணையி னுயதம்
ஆகவும் பெறுஉ மல்வழி யானே.

இ - ள். குறில் வழி ல ள - தனிக்குறிலின் பின்னின்ற லகர ளகர
மெய்கள்,—அல்வழியான் த அணையின் - அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வருமா
யின்,—ஆய்தம் ஆகவும் பெறுஉம் - றகர டகரங்களாகத் திரிதலே யன்றி
ஆய்தமாகத் திரிதலையும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். கல்+தீது=கஃதீது, முள்+தீது=முஃதீது எனவரும்.

இது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (உரு)

உஉக. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன ஷுள்பிற.

இ - ள். குறில் செறியா ளள - தனிக்குறிலொன்றனையுஞ் சாராத
லகார ளகாரமெய்கள்,—அல்வழிவந்த தகரந் திரிந்தபின் கேடும் - அல்வழிக்
கண் வருமொழிக்கு முதலாய்வந்த தகரந் திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்,—
ரிடத்தும் வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும்,—இருவழிக்கண்ணும் வருமொழிக்
கு முதலாய்வந்த நகரந் திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்,—வலி வரின் இயல்பும்
திரிபும் ஆவன ளள - வல்லெழுத்து முதன்மொழிவந்தால் அல்வழிக்+ண்
உறழாது இயல்பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக்கண்ணே திரியாதியல்பாத
லும் பொருந்துவனவுள். எ - று.

ல ளக்கள் அல்வழியில் வல்லினம் வர உறழாதியல்பாவது எழுவா
ய்த்தொடர் உம்மைத்தொகை விளித்தொடர் வினைமுற்றுத்தொடர் வினைத்
தொகைகளிலும், திரிவது பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை வினையெச்ச
ங்களினுமெனக்கொள்க.

உ-ம். (க.) வேல்+தீது=வேறீது, தோன்றல்+தீயன்=தோன்றலீயன்,
வாள்+தீது=வாடது, வேள்+தீயன்=வேடயன் என அல்வழி
யிலே தகரந்திரியுமிடத்துக் கெட்டன.

(உ.) தோன்றல்+நல்லன்=தோன்றனல்லன், வேள்+நல்லன்=வேணல்
லன். எ-ம். தோன்றல்+நன்மை=தோன்றனன்மை, வேள்+
நன்மை=வேணன்மை. எ-ம். இருவழியிலும் நகரந் திரியுமிடத்
துக்கெட்டன.

(ஊ.) கால்கடிது, மாங்கள்கடிய. எ-ம். கால் கை, பொருள் புகழ். எ-ம்.
தோன்றல்கூறாய், மக்காள்சொல்லீர். எ-ம். உண்பல்சிறியேன்,
கேள்சாத்தா. எ-ம். கால் சுடர், அருள் குரு. எ-ம். அல்வழியி
லே எழுவாய்த்தொடர் முதலியவற்றில் உறழாதியல்பாயின.
வேற்படைக்குமரன், வாட்படைக்கையன். எ-ம். வேற்கண்
வாட்கண். எ-ம். வந்தாற்கொள்ளும், வந்தக்காற்கொள்ளும்.
எ-ம். அல்வழியிலே பண்புத்தொகை முதலியவற்றில் உறழாது
திரிந்தன.

(ஈ.) கால்குதித்தோடிக்கடல்புகமண்டி, வாள்பொழந்தட்டீள்கழன்
றவர் என வேற்றுமையிலே வலி வரத் திரியாதியல்பாயின.

பிற என்றமிகையால், தோன்றறாள், வேடோள் என, நிலைமொழி
உயர்திணைப்பெயராயின், வேற்றுமையிலுந் தகரந்திரியுமிடத்
துக் கெடுதலும், காற்றுணை, தாட்டுணை. எ-ம். பிறங்கற்றோள்,
வாட்டாரை. எ-ம். அல்வழியிலும் பண்புத்தொகை உவமைத்

தொகைகளிற் கொடாமையுங்கொள்க. இன்னும் பிறஎன்ற மிகையால், தனிக்குறிலைச்சார்ந்த லளக்களும்; விற்படை. எ-ம் விற்புருவம். எ-ம். பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைகளில் உறழாது திரிதலும், கொல்களிறு, கொள்பொருள். எ-ம். நில்கொற்றா, கொள்பூதா. எ-ம். வினைத்தொகை வினைமுற்றுத்தொடர்களில் இயல்பாதலுங்கொள்க.

இனிப் பிற என்றமிகையாலே, தோன்றநீமை, வேடமை எனவேற்றுமையிலும் தகரந்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்; காற்றுணை, தாட்டுணை எனக் கொடாமையும்; செல்களிறு, கொள்பொருள் என வினைத்தொகையில் இயல்பாதலும் இன்னும் இவ்விரண்டற்றுள் அடையாதனபிறவுங்கொள்க.

இங்கே உயர்திணையிலேகாட்டிய விகாரங்கள் மயக்கவீதியில்லாததினாலே வந்தனவாதலால் சிலவிகாரமா முயர்திணை என்பதில் அடங்காமை காண்க.

இது 'லளவேற்றுமையிற்றடவும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (உக)

உக. லளவிறு தொழிற்பெயரீரிடத்து முவ்வுருவலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இ-ள். லள இறுதொழிற்பெயர் ஈரிடத்தும் உவ்வுரு - லகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய விசுதிபெற்ற தொழிற்பெயரும் லகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும் இருவழியிலும் யசரமல்லாத மெய்சுள்வந்தால் உகரம்பெறாவாம், -வலிவரின் அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள - வல்லினம்வந்தால் அல்வழிக்கண் உறழா தியல்பாவனவுஞ் சிலவுள.

உ-ம். (க.) ஆடல்சிறந்தது, ஆடற்சிறந்தது; ஆடனன்று, ஆடல்வலிது. எ-ம். ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வன்மை. எ-ம். கோள்கடிது, கோட்கடிது; கோணன்று, கோள்வலிது. எ-ம். கோட்கடுமை, கோணன்மை, கோள்வன்மை. எ-ம். இருவழியும் உகரம்பெறுது பொதுவிதியான்முடிந்தன. (கோள் - கொள்ளுதல்)

(உ.) நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிது எனச் சில உறழாது அல்வழியில் இயல்பாயின.

இயல்பும் என்ற உம்மையால், பின்னல்கடிது, பின்னற்கடிது; உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது எனப் பொதுவிதியால் உறழ்தலே பெரும்பாலனவென்க.

ஈரிடத்தும் உவ்வுரு என்றது ஐயமறுத்தல்; வலிவரி னல்வழியியல்புமாவனவுள என்றது ஒருவாறு 'அல்வழியவற்றோடுமழவும்' என எய்தியதுவிலக்கல். (உஎ)

உருக. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

இ - ள். வல் இருவழியும் தொழிற்பெயர் அற்று - வல்லென்னுஞ் சூ
தாடுகருவ்ப்பெயர் யசரமல்லாதமெய்கள் வரின் முதலிலைத்தொழிற்பெயர்
போல இருவழியும் உகரச்சாரிபெறும், - பலகை நாய் வரினும் வேற்
றுமைக்கு அவ்வுமாம் - பலகை நாயென்னும் இருபெயர்வரினும் பிறபெயர்
கள் வரினும் வேற்றுமைக்கண் உகரச்சாரியையே யன்றி அகரச்சாரியையும்
பெறும். எ - று.

உ-ம். (க) வல்லுக்கடிது, நன்று, வலிது. எ-ம். வல்லுக்கடுமை, நன்மை
வன்மை. எ-ம். இருவழியுந் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரி
யைபெற்றது. [வல் - சூதாடுகருவி.]

(உ.) வல்லப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை. எ-ம். வல்லப்பலகை, நாய்,
புலி, குதிரை. எ-ம். வேற்றுமையில் அகரச்சாரியையும் உகர
ச்சாரியையும் பெற்றது. வல்லப்பலகை - வல்லினதறைவரை
ந்த பலகை. வல்லநாய் - வல்லினுணாய் எனவிரியும். வல் என்
பது 'வன்முலையணங்கினோரும்' என்பதில் உகரச்சாரியைபெ
று து லகரந்திரிந்தருகிவந்ததுங் காண்க.

இது 'லளவேற்றுமையிற்றடவும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது
விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (உஅ)

உருஉ. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்வழி யானும் நகர மாகும்.

இ - ள். நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் - நென்முதலிய
நான்கு சொற்களினீற்று லகரமெய், - அல்வழியானும் நகரம் ஆகும் - பொ
துவிதியால் உறழாது அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைபோல நகரமெய்யா
கத்திரியும். எ - று.

உ-ம். நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது, தீது,
பெரிது எனவரும். [செல் - மேகம். கொல் - கொல்லன்.] கொல்
என்பது உயர்திணைப்பொருடந்துநின்றதோர் அஃறிணைச்சொல்லா
தலின் கடிது என அஃறிணைமுடிபாயிற்று.

இதவும் 'லளவேற்றுமையிற்றடவும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய
துவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல். (உஆ)

உருஊ. இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

இ - ள். இன்மை இல் என் சொற்கு - இன்மைப்பண்பையுணர்த்தி
நிற்கும் இல் என்னும் சொல்லுக்கு, - ஐ அடைய வன்மை விகற்பமும் - ஐ

காரச்சாரியை பொருந்த அவ்விடத்து வரும் வல்லினம் விகற்பித்தலும், — ஆகாரத்தோடு வன்மை ஆகலும் - ஆகாரச்சாரியை பொருந்த அவ்விடத்து வரும் வல்லினம் மிகலும், — இயல்பும் ஆகும் - இவ்விருவிதியும் பெறுதிய ல்பாதலும் பொருந்தும். எ - று.

சாரியை பெறுதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமு ங்கொள்க.

உ-ம். இல்லப்பொருள், இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள், இல்பொருள் ஞானம், வன்மை, அணி என வரும்.

இல் என்பது பெறும் ஐகாரமும், ஆகாரமும் சாரியைகளேயாம். விசு திகளல்லவென்றறிக. விசுதியடைவதைப்பற்றிப் பதவியலிலன்றி இங்கே கூறவேண்டியதில்லை. இந்த ஆகாரத்தைச் சாரியை என்று கொள்ளாமல் எதிர்மறைவிசுதி என்று கொள்ளின்; இல் என்பதே எதிர்மறைப்பொருளை யுடையதாயிருக்க அதன்மேல் எதிர்மறைவிசுதி வந்து எதிர்மறுக்குமாயின் எதிர்மறையின் எதிர்மறை சொல்லானவலன் என்பது போல உடன்பாட் டிப்பொருளதேயாதலாலும், உடன்பாட்டிப்பொருளை இல்லா என்பது தரா மையாலும், இடல்பும் ஆகும் என்றதினால், இல் என்பதும் இல்லா என்ப தும் பொருளினால் ஒன்றையொன்று மறுத்தெதிர்க்காமல் இரண்டும் ஒத்த இன்மைப்பொருளையே உடையனவாயிருத்தலாலும், எதிர்மறைவிசுதியெ ன்ணும் அக்கொள்கை சிந்திதும் பொருந்தாதென்பதறிக.

(சூ) “இல்லென்கிளவியின்மைசெப்பின், உல்லெழுத்துமிசுதலுமையிடை வருதலு, மியற்கையாகலுமாகாரம்வருதலுங், கொளத்தசுமரபினுகிட னுடைத்தே.” என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியருங் கூறியதுகாண்க.

இல்லென்னும் பண்புச்சொல் ஐகார ஆகாரச்சாரியைகள் பெறும் என் றதும், இயல்பாம் என்றதும், ‘லளவேற்றுமையிற்றடவுமல்வழியவற்றொடு றழ்வும்’ என எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதிவகுத்தல்; ஐகாரச்சாரியை முன் வல்லினம் விகற்பமாம் என்றது ‘அல்கழிஇஐம்முன்னராயின்’ என் னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல்; ஆகாரச்சாரியை மு ன் வல்லின மிகும் என்றது ‘இயல்பினும்விதியினும்’ என்னுஞ் சூத்திரத் தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல். (ஈ0)

உஈச. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மாணும்.

இ - ள். புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயரும் மாணும் - இவ்விருசொ ற்களும் இருவழியும் யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தாற பொதுவிதியானமு டிதலேயன்றித் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்றுப் புணரும்.

உ-ம். புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது. எ-ம். புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை. எ-ம். வரும்.

இது ‘லளவேற்றுமையிற்றடவும்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி,

பரிசேஷ வினாக்கள்:—480. ல ள வீற்றின் முன் மூவினமெய்களும் வரி
ன் எவ்வாரும்? 481. ல ள வீற்றின் முன் அவற்றோடு மயங்காத தகரம்
வரின் அல்வழியில் உறழ்ச்சி முடிபு எப்படிக்கூடும்? 482. ல ளக்கள் தக
ரம் வருமிடத்து ற டக்களாதலன்றி வேறு திரிபும் பெறுமோ? 483. ல
ளக்கள் திரிதல் இயல்பாதலன்றிக் கெடுதல் எவ்விடத்தும் இல்லையோ?
484. தனிக்குறிலைச்சாராத ல ளக்கள் அல்வழியிலே தகரம்வரிற் கெடு
தலன்றித் திரிதல் எங்கும்பெறாவோ? 485. தனிக்குறிலைச்சாராத ல ளக்
கள் அல்வழியில் வல்லினம்வரின் உறழாது இயல்பாதலுந் திரிதலும்
பெறாவோ? 486. தனிக்குறிலைச்சாராத ல ளக்கள் வேற்றுமையில் வல்
லினம் வரிற் திரியாது எங்கும் இயல்பாதலில்லையோ? 487. தனிக்குறி
லைச்சாராத ல ளக்கள் வேற்றுமையிலே தகரம் வரிற் திரிதலேயன்றிக்
கெடுதல் யாண்டும்பெறாவோ? 488. லகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய விகு
திபெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய முதனிலை தி
ரிந்த தொழிற்பெயரும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியை
பெறுமோ? 489. இத்தொழிற்பெயரிறுதி லளக்கள் வல்லினம் வரின் அல்
வழியில் உறழ்தலேயன்றி வேறுவித்யும்பெறுமோ? 490. வல் என்னுஞ்
சூதாகருவிப்பெயர்முன் யவ்வொழிந்த பெய்கள் வரின் எவ்வாரும்?
491. வல் என்பது வேறு சாரியையும் பெறுமோ? 492. நெல், செல்,
கொல், சொல் என்னுஞ் சொற்கள் வல்லினம் வரின் அல்வழியிலே பொ
துவிதியால் உறழ்ந்துவருமோ? 493. இன்மையை யுணர்த்தும் இல் என்
பதன் முன் நாற்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? 494. புள் வள் என்னுஞ்
சொற்கள் யகரமொழிந்த மெய்கள் வரிற் பொதுவிதியே யன்றி வேறு
வித்யும் பெறுமோ?

வகர வீறு.

உகடு. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாக்கும்.

இ - ள். சுட்டு வகரம் - அவ் இவ் உவ் என்னும் அஃறிணைச் சுட்டு
ப்பெயர்களீற்று வகரமெய், - மூவினம் உற - வல்லினமும் மெல்லினமும் இ
டையினமும் வர, - முறையே ஆய்தமும் மென்மையும் இயல்பும் ஆகும் - மு
றையாக ஆய்தமும் வருமெல்லினமும் இயல்பும் ஆகும். எ - று.

உ-ம். (க.) அவ்+கடிய=அஃகடிய, இவ்+கடிய=இஃகடிய, உவ்+கடிய=
உஃகடிய என வல்லினம் வர ஆய்தமாகத்திரிந்தது.

(உ.) அவ்+ஞானம்=அஞ்ஞானம், இவ்+ஞானம்=இஞ்ஞானம், உவ்+
ஞானம்=உஞ்ஞானம் என மெல்லினம்வர வருமெழுத்தாகத்தி
ரிந்தது.

(௩) உவ்யாயை=அவ்யாயை, இவ்யாயை=இவ்யாயை, உவ்யாயை=உவ்யாயை என இடையினம் வர இயல்பாயிற்று.

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியைபெறும் என மேல் விதத்தால் இவ்விதி அவ்விதிகளைக் காண்க. (௩௨)

உ௩௬. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான மவ்வு மாசும்.

இ - ள். தெவ் என மொழி தொழிற்பெயர் அற்று - தெவ்வெண்ணும் பகையுணர்த்தும் பெயர் மகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியை பெற்று முடியும், - மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும் - மகரமெய்வரின் உகரச்சாரியை பெறுதலையன்றி ஒரு ரோவிடத்து வகரமெய் மகரமெய்யாகத் திரியவும் பெறும். எ - று.

உ - ம். (௧) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது எ - ம். தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவலிமை எ - ம். இருவழியும் உகரச்சாரியை பெற்றது.

(௨) தெவ்வுமன்னர், தெம்மன்னர் எ - ம். தெவ்வுமுனை, தெம்முனை எ - ம் இருவழியும் மகரமெய்வர உகரச்சாரியைபெற்றும், மகரமெய்யாகத்திரிந்தும் வந்தது. (௩௩)

பரிசு வினாக்கள்:— 495. வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்முன் அவ்விதிலீ மூவினமெய்களும் வரின் எவ்வாறாம்? 496. தெவ் என்னும் பெயர்முன் மகரமொழிந்த மெய்கள் வரின் எவ்வாறாம்? 497. தெவ் என்பது மகரம் வரின் வேறுவிதியும் பெறுமோ?

வருமொழித்தகரநகரத்திரிபு-

உ௩௭. னலமுன் நனவும் ணளமுன் டணவும்
ஆகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

இ - ள். னலமுன் (தநக்கள்) நனவும் - னகர லகரங்களின்முன் வருந்தகரம் நகரமாம் அவற்றின்முன் வரும் நகரம் னகரமாம், - ணளமுன் தநக்கள் டணவும் ஆகும் - னகர னகரங்களின்முன் வருந்தகரம் டகரமாம் அவற்றின்முன்வரும் நகரம் னகரமாம், - ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து.

உ - ம். பொன்+திது=பொன்றீது, கல்+திது=கற்றீது, பொன்+நன்று=பொன்னன்று, கல்+நன்று=கன்னன்று எ - ம். மண்+திது=மண்ணுது, முள்+திது=முட்டிது, மண்+நன்று=மண்ணன்று, முள்+நன்று=முண்ணன்று எ - ம். அவ்விதியிலே திரிந்தன. பொற்றீமை, கற்றீமை, பொன்னன்மை, கன்னன்மை எ - ம். மட்டிமை, முட்டிமை, மண்ணன்மை, முண்ணன்மை எ - ம். வேற்றுமையிலே திரிந்தன.

ஆயுங்காலையென்றதனால், அவ்வழி வேற்றுமைப் பொருளைக்கத்தால் ன்றி மயக்கவிதியின்மையால் இப்படிப் புணருமுதலீறிரண்டனும் ஒன்றே னும் இரண்டுமேனும் விகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப் புணருமெ ன்பதும், மயக்கவிதியுள்ளனவற்றிற்கு விகாரம் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொ ருளைக்கத்தால் வருமென்பதும் பெற்றும்.

பரீட்சைவினாக்கள்:—498. னகர லகரங்களின்முன் தகரம்வரின் எவ்வா ரும்? 499. னகர லகரங்களின்முன் நகரம் வரின் எவ்வாரும்? 500. ன கர ளகரங்களின்முன் நகரம் வரின் எவ்வாரும்?

[வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியை உருபுபுணர்ச்சியோடு மாட்டெறிதல்.]

உகஅ. உருபின் முடிபவை யொக்கும்ப் பொருளினும்.

இ - ள். உருபின் முடிபவை - மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் முடியு முடிபுகள், - அப்பொருளினும் ஒக்கும் - அவ்வுருபின் பொருட்புணர்ச்சிக்க ண்ணும் ஒத்துமுடியும். எ - று.

உருபுபுணர்ச்சியாவது வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டுநிற்ப்பு புணரு ம்புணர்ச்சி; உறிக்கட்டயிர் என்பதுபோல. வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச் சியாவது வேற்றுமையுருபின்றி அவ்வுருபினது பொருள்படப் புணரும் பு ணர்ச்சி; உறித்தயிர் என்பதுபோல.

உ - ம். (க) எல்லாவற்றதும் என்பது உருபுபுணர்ச்சி; எல்லாவற்றுக்கோ டும் என்பது பொருட்புணர்ச்சி. மேல் உருபுபுணரியலில் “எ ல்லாமென்பதிழிதிணையாயின் அற்றோடுருபின்மேலும்முறு மே” என்ற விதிப்படி எல்லாவற்றதும் என்ற உருபுபுணர்ச் சிக்கு அஃறிணைக்கண் அற்றும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற் றுற்போல எல்லாவற்றுக்கோடும் என்னும்பொருட்புணர்ச்சிக் கும் பெற்றன. எல்லா நமதும் என்பது உருபுபுணர்ச்சி; எல் லாநங்கையும் என்பது பொருட்புணர்ச்சி “அன்றேனம்மி டையடைந்தற்றுகும்” என்ற விதிப்படி எல்லாநமதும் என்னு ம் உருபுபுணர்ச்சிக்கு உயர்திணைக்கண் நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போல, எல்லாநங்கையும் என்னும் பொருட் புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன.

(உ) எல்லார்தமதும், எல்லீர்தமதும் என்பன உருபுபுணர்ச்சி; எல் லார்தங்கையும், எல்லீர்தங்கையும் என்பன பொருட்புணர்ச் சி. மேல் உருபுபுணரியலில் “எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று ம்மை, தள்ளிநிரலேதம்சாரப், புல்லுமுருபின்பின்னரும் மே” என்ற விதிப்படி எல்லார்தமதும் எல்லீர்தமதும் என் னும் உருபுபுணர்ச்சிக்கு எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவைகளி ன் இயுகியிலுள்ள முற்றுமைகளைத் தள்ளி முறையே தம்

முச்சாரியையும் தும்முச்சாரியையும் வந்து பொருந்த அவை களிஞலே தள்ளுண்ட முற்றும்கள் உருபுகளின் பின்னே வந்து புணர்ந்தாற்போல, எல்லாநங்கையும் எல்லீர்துங்கையும் என்னும் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் முடிந்தன.

(க) தனது, தமது, நமது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; தன்கை, தங்கை, நங்கை என்பன பொருட்புணர்ச்சி; மேல் உருபுபுணரியலில் “தான்றாநாமுதல்குறுகும்” என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்குத் தான் தாம் நாம் என்பன முறையே தன் தம் நம் என விகாரப்பட்டாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் விகாரப்பட்டன. எனது, எமது, நினது, துமது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; என்கை, எங்கை, நின்கை, துங்கை என்பன பொருட்புணர்ச்சி; “யான் யாம் நீ நீர் என் எம் நின் நும் ஆம்” என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு யான் யாம் நீ நீர் என்பன முறையே என் எம் நின் நும் என விகாரப்பட்டாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் விகாரப்பட்டன.

(ச) ஆனது, மானது, கோனது என்பன உருபுபுணர்ச்சி. ஆன்கோடி, மான்கோடி, கோன்குணம் என்பன பொருட்புணர்ச்சி; மேல் உருபுபுணரியலில் “ஆமாகோனவ்வணையவும்பெறுமே” என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு நகரச்சாரியை வந்தாற்போலப், பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தது.

(ஊ) அவற்றது, இவற்றது, உவற்றது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; அவற்றுக்கோடி, இவற்றுக்கோடி, உவற்றுக்கோடி என்பன பொருட்புணர்ச்சி; மேல் உருபுபுணரியலில் “வவ்விறுசுட்டிற்கற்றுறல்வழியே” என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியை வந்தாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தது.

(ஈ) அதனது, இதனது, உதனது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; அதன்கோடி, இதன்கோடி, உதன்கோடி என்பன பொருட்புணர்ச்சி; மேல் உருபுபுணரியலில் “சுட்டின்முன்னாய்தமன்வரிற் கெடுமே” என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு அன்சாரியைப்பேறும் ஆய்தக்கேடும் வந்தாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தன.

இவைபோல்வன பிறவும் இப்படியே முடித்துக்கொள்க.

பரீகைவினாக்கள்:—501. உருபுபுணர்ச்சியாவதியாது? 502. வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியாவதியாது? 503. உருபுபுணரியலில் உருபுபுணர்ச்சிக்குக் கூறுஞ் சாரியைப்பேறுமுதலியவிதி அவ்வுருபு தொக்கபொருட்புணர்ச்சிக்கும் வருமோ?

புணரியல்களுக்குப்புறனடை.

உ.ந.க: இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மரூஉம் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

இ-ள். இடை உரி வடசொலின் இயம்பிய கொளாதவும் - இடைச் சொற்களுள்ளும் உரிச்சொற்களுள்ளும் வடசொற்களுள்ளும் உயிரீறும் ஒற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல் திரிதல் செடுதல் இயல்பாதல் எனச் சொல்லிய புணர்ச்சியிலக்கணங்கள் பொருந்தாது. வேறுபட்டுவருவனவும், - போலியும் - இலக்கணப்போலிமொழிகளும், - மரூஉவும் - மரூஉமொழிகளும், - பொருந்திய ஆற்றிற்கு இயையப்புணர்த்தல் - இருவகைவழக்கிலும் நடக்குமுறைமைக்குப்பொருந்துமாறு புணர்க்கை, - யாவர்க்கும் நெறி - அறிவுடையோரெல்லார்க்கும் முறை. எ.று.

உ - ம். (க) “மடவைமன்றதடவுநிலைக்கொன்றை” என அகரவீற்றிடைச் சொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயிற்று. ஆன்கன்று, மான்கன்று, வண்டின்கால், தேரின்செலவு, யாழின்புறம் என வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் அகரவீற்றுச்சாரியை யிடைச் சொற்கள் திரியாதியல்பாயின.

(உ) மழசளிற்று, உறுபுணல் எ - ம். கமஞ்சூல், தடஞ்செவி, தடந்தோன், கயந்தலை எ - ம். உயிரீற்றுச்சொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயும் மெல்லெழுத்து மிகுந்தும் வந்தன.

(ஈ) அளிகுலம், தனதடம், ஆதிபகவன் என உயிரீற்றுவடசொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயின.

(ச) இல் + முன் = முன்றில், பொது + இல் = பொதியில் என வரும் இலக்கணப்போலி மொழிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை = அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது = குணது, தெற்குள்ளது = தெனது, வடக்குள்ளது = வடாது, சோழநாடு = சோணாடு, பாண்டியனாடு = பாண்டிநாடு, மலையாளாடு = மலாடு, தொண்டைமாணாடு = தொண்டைநாடு, தஞ்சாவூர் = தஞ்சை, ஆற்றூர் = ஆறை, ஆதன்றந்தை = ஆந்தை, பூதன்றந்தை = பூந்தை, வடுகன்றந்தை = வடுகந்தை என வரு மரூஉமொழிகளும், நிலைமொழி வரு மொழிகளுள் ஏற்குஞ் செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும் இப்படியே.

வடமொழிச்சமாசபதங்கள் தமிழில் வருமிடத்தப் பெரும்பாலும் அவ்வடநூற்சந்தியேபெறும். சமாசமெனினும் தொகைநிலையெனினும் ஒக்கும். சந்தியெனினும் புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும்.

அச்சந்தி தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி என மூவகைப்படும். தீர்க்கசந்தி பூர்வபதாந்தத்திலும் உத்தரபதாதியிலும் சவரணமான உயிரிருந்

தால் உத்தரபதாதியிலிருக்கின்ற உயிரெழுத்துக்கெட பூர்வபதாந்தத்தலே குறிலிருந்தால் அது நெடிலாய்விடும்; நெடிலிருந்தால் அது இருந்தபடியே யிருக்கும்.

பூர்வபதமெனினும் நிலைமொழியெனினும் ஒக்கும். உத்தரபதமெனினும் வருமொழியெனினும் ஒக்கும் அந்தமெனினும் ஈறெனினும் மொச்சும். ஆகியெனினும் முதலெனினும் மொக்கும். சவார்ணமெனினும் சஜாதியெனினும் இனயுயிரெழுத்தெனினும் ஒக்கும்.

அ ஆக்களும், இ ஈக்களும், உ ஊக்களும் ஒன்றற்கொன்று சவார்ணமெனப்படும். “அதீர்க்கோ தீர்க்க தாம் யாதி நாஸ்தி தீர்கஸ்ய தீர்கதா, பூர்வ தீர்க்கஸ்வரந் த்ருஷ்ட்வா பரலோபோ விதியதே” என்பது சாரஸ்வதவியாகரணம் இதில் இப்படியே தீர்க்கசந்தி விதியமைந்திருத்தலறிசு.

இச்சுலோகத்தின்பொருள்: குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாகிவரும்; நெட்டெழுத்துக்கு நெட்டெழுத்தாகுந் தன்மையிலே, முன்னிருக்கிற நெட்டெழுத்தைக் கண்டு பின்னுள்ள உயிருக்குக் கேடுவிதிக்கப்படுகின்றது. என்பதாம்.

எனவே, தீர்க்கசந்திவிஷயத்தில் நிலைமொழியீற்றிலும் வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்களில் நிலைமொழியீற்றிலே குறிலிருந்தால் அது நெடிலாய்த் திரியும், வருமொழிமுதலில் இருக்கிற உயிர் கெட்டுப்போம்; நிலைமொழியீற்றிலே நெடிலிருந்தால் அது இருந்தபடியேயிருக்கும், வருமொழிமுதலுயிர் கெட்டுப்போம் என்றவீளக்கம் பலிதமாயிற்று.

(தீர்க்கசந்திக்கு உதாரணம்.)

அமுன்அ

வெடி+காரணம்=வெடிாரணம்; வேத+அரணியம்=வேதாரணியம் (மறைக்காடி)

வாடி+காரவிநம்=வாடிாரவிநம்; பாத+அரவிந்தம்=பாதாரவிந்தம் (அடித்தாமரை)

உநு+கயிகாரம்=உநுாரயிகாரம்; இந்திர+அதிகாரம்=இந்திராதிகாரம் (இந்திரனது அதிகாரம்)

அமுன்ஆ

ஸிவ+கூலயம்=ஸிவாலயம்; சிவ+ஆலயம்=சிவாலயம் (சிவன்கோயில்)

கூல+கூலாரம்=கூலாலாரம்; குல+ஆசாரம்=குலாசாரம் (குலவொழுக்கம்)

வர+கூலநம்=வராலநம்; பர+ஆநந்தம்=பரானந்தம் (மேலானஇன்பம்)

ஆமுன்அ

மணிகா+காராரம்=மணிகாநாராரம்; கணிகா+அதாரம்=கணிகாதாரம் (வேசையில் விருப்பம்)

மாமா+காரீகம்=மாமாரீகம்; கங்கா+அமிர்தம்=கங்காமிர்தம் (சங்கைநீர்)

வகுஜா+கயிகாரம்=வகுஜாயிகாரம்; பூசா+அதிகாரம்=பூசாதிகாரம் (பூசையிலதிகாரம்)

ஆமுன்ஆ	<p>க்ரியா + சூரஹ் = க்ரியாரஹ்; கிரியைத்தொடக்கம். சுணிபா + சூழி = சுணிபாழி; அண்மைமுதலியது. வ்யயா + சூக்ஷவஃ = வ்யயாக்ஷவஃ; வீண் ஆட்சேபம்.</p>
இமுன்இ	<p>ஶ + ஹி + ஹி = ஶஹிஹி; முனித்தலைவன். வதி + ஹி = வதீஹி; கடவுளின்விருப்பு. ரவி + ஹி = ரவீஹி; சூரியசந்திரர்.</p>
இமுன்ஈ	<p>யிரி + ஹி = யிரீஹி; மலைத்தலைவன். ஶ + ஹி + ஹி = ஶஹீஹி; முனித்தலைவன். ஶ + ஹி + ஹி = ஶஹீஹி; சுருதியைப்பெற விரும்புகிறவன்.</p>
ஈமுன்இ	<p>வாணீ + ஹி = வாணீஹி; சரசுவதியால் விரும்பப்பட்டது. யீ + ஹி = யீஹி; ஞானேந்திரியம். யரி + ஹி = யரிஹி; பூமிபோல.</p>
ஈமுன்ஈ	<p>ஸவீ + ஹி = ஸவீஹி; தோழியாற்பெற விரும்பப்பட்டது. மளரீ + ஹி = மளரீஹி; உமையின்காட்கி. காலீ + ஹி = காலீஹி; காகியிற்கடவுள்.</p>
உமுன்உ	<p>ம + ஹி + ஹி = மஹீஹி; குருவினுபதேசம். ஹா + ஹி = ஹாஹி; சூரியோதயம். ஹா + ஹி = ஹாஹி; அழகியஉற்சவம்.</p>
உமுன்ஊ	<p>ஸா + ஹி = ஸாஹி; நல்லவனது ஊகம். ஜா + ஹி = ஜாஹி; முழங்காலுந்தொடையும். ஸி + ஹி = ஸிஹி; கடலின்திரை.</p>
ஊமுன்உ	<p>வய + ஹி = வயஹி; பெண்ணினுற்பத்தி. தந + ஹி = தநஹி; சரீரத்தக்கேற்றது. சூ + ஹி = சூஹி; பிரமனுபதேசம்.</p>
ஊமுன்ஊ	<p>ஸய + ஹி = ஸயஹி; கடவுளின்மேலுலகம். தந + ஹி = தநஹி; சரீரப்பிரகாசம். வய + ஹி = வயஹி; பெண்ணுலகைக்கப்பட்டது.</p>

(குணசந்திக்கு உதாரணம்.)

அமுன்னி

வகுண-ஓ+உந-ஃ = வகுணெ-ஓந-ஃ; பூரணசந்திரன்.
 ஐநாந+உஜி-யம் = ஐநாநெஜி-யம்; அறிபொறி.
 சுஹி+உஷி-ஃ = சுஹெஷி-ஃ; ஈற்றுவேள்வி.

அமுன்னு

விஜ்+உவர-ஃ = விஜ்வெர-ஃ; தில்லைநாதன்.
 வர-ஃ+உர்-ஃ = வெர்-ஃ; பிறராற்பெறவரும்பப்பட்டது.
 யந+உர்-ஃ = யநெ-ஃ; பொருளாசை.

ஆமுன்னி

ராஜா+உஜி-ஃ = ராஜெஜி-ஃ; இராசேந்திரன்.
 விஜி+உஜா = விஜெஜா; கல்விவிருப்பு.
 கநி+உதரா = கநெதுதரா; கன்னியின்மேலானவள்.

ஆமுன்னு

புஜா+உர்-ஃ = புஜெ-ஃ; பிரசைக்குஅதிபதி.
 க்யவா+உர்-ஃ = க்யவெ-ஃ; அருட்பார்வை.
 உஜி+உர்-ஃ = உஜெ-ஃ; உமையஞ்சிவனும்.

அமுன்னு

உஜி+உஜி-ஃ = உஜெஜி-ஃ; சந்திரஉதயம்.
 வகுண-ஓ+உவரி = வகுணெ-ஓவரி; நிறைஉமை.
 கொக+உவகார-ஃ = கொகெகாவகார-ஃ; உலகுக்குடிவி.

ஆமுன்னு

ஜிஹா+உஹ-ஃ = ஜிஹெஹ-ஃ; பெரியவிழா.
 மமா+உஜக-ஃ = மமெஜக-ஃ; சங்கையினர்.
 புஜா+உஜி-ஃ = புஜெஜி-ஃ; சனங்களின்நல்வாழ்வு.

அமுன்னு

பரஜி+உஜி-ஃ = பரஜெஜி-ஃ; மேலானவலியுடையவன்.
 வக+உந-ஃ = வெகந-ஃ; ஒன்றுகுறைந்தது.
 தவ+உஜி-ஃ = தெவஜி-ஃ; உனக்குமேலே

ஆமுன்னு

ரஹா+உஹ-ஃ = ரஹெஹ-ஃ; உழைப்போலும் தொடையுடையவன்.
 கரா+உஹ-ஃ = கரெஹ-ஃ; கல்வியில் ஊழம்.
 ஜிகா+உஜி-ஃ = ஜிகெஜி-ஃ; திகையாலுயர்ந்தவன்.

(விருத்திசந்திக்கு உதாரணம்.)

அமுன்னு

க்யவ+உவகாஜி-ஃ = க்யவெகாஜி-ஃ; அபரபக்க ஏகாதசி.
 பூக+உவகாஜி-ஃ = பூகெகாஜி-ஃ; சிராத்தமா.
 கியகேகாத்திட்டம்.
 ஐநாந+உநி-ஃ = ஐநாநெநி-ஃ; அறிவின்வளர்ந்தவன்.

கூழுண்டு
 ஸிவ + வெனக்யம் = ஸிவெனக்யம்; சிவனோடொற்றுமை.
 ஐஜ்ய + வெனராவதஃ = ஐஜெனராவதஃ; இந்திரனது வெள்ளையானை.
 ஶநஃஷ்ய + வெனஜ்யகம் = ஶநஃஷெஜ்யகம்; மனுஷரது இந்திரியவுணர்வு.

ஆழ்வன்வ
 வகுஜா + வனகாமுஃ = வகுஜெகாமுஃ; பூசையில் ஒருப்பட்ட மனமுடையன்.
 வவஃயா + வனஷணா = வவஃயெஷணா; பூமியில்விருப்பம்.
 க்ரீயா + வனகவீரஃ = க்ரீயெகவீரஃ; விளையாட்டில் ஒருவீரன்

ஆழ்வன்ஐ
 வகுவஃ + வெனஜ்ய = வகுவெனஜ்ய; கிழக்காகிய இந்திரதசை
 வகுஜா + வெனக்யம் = வகுஜெக்யம்; சனங்களின் ஒற்றுமை.
 ஶஹா + வெனஸ்யயஃ = ஶஹெஸ்யயஃ; பெரிய ஐசுவரியம்.

ஆழ்வன்ஓ
 வ்யுத + ஓஜநஃ = வ்யுதளஜநஃ; நெய்ச்சோறு.
 ஜிவ + ஓகாஃ = ஜிவளகாஃ; சுவர்க்கத்தைத் தானமாகவுடையவன்.
 வஸிஃ + ஓவஃ = வஸிஃளவஃ; கடற்பெருக்கு.

ஆழ்வன்ஔ
 ஶஹா + ஓஜாஃ = ஶஹளஜாஃ; பெரியவலிமையுடையவன்.
 மம்மா + ஓவஃ = மம்மளவஃ; சங்கையின்பெருக்கு.
 வஜா + ஓஜஃ = வஜளஜஃ; இலக்குமியின்பிரகாசம்.

ஆழ்வன்ஊ
 ஜிவ்ய + ஓளஷயம் = ஜிவ்யளஷயம்; திவ்வியமருந்து.
 ஜோந + ஓளஸ்யக்யம் = ஜோநளஸ்யக்யம்; ஞானஆவா.
 ஜீக்ஷித + ஓளஸ்யஃ + ஓஷிகம் = ஜீக்ஷிதளஸ்யஃ + ஓஷிகம்; தீக்ஷிதனுடைய அந்தியக்கிரியை.

ஆழ்வன்஋
 ஶஹா + ஓளஷயம் = ஶஹளஷயம்; பெரியமருந்து.
 ஜீக்ஷா + ஓளவித்யம் = ஜீக்ஷளவித்யம்; தீக்ஷையின்பகுதி.
 ஶாவா + ஓளநத்யம் = ஶாவளநத்யம்; சாகையின் உயர்வு.

கற்போர் உதாரணந்தேடி யுலயாத்படி தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்திகளில் ஒவ்வொரு ஈறுமுதல்களுக்கும் மும்மூன்று உதாரணங்கள் எழுதப்பட்டன. இவற்றைத் தமிழெழுத்தாலெழுதும்போது சில வாங்கமயந்தோன்றும்ந் றிரிபுறும் ஆதலின இவைசம்ஸ்கிருத எழுத்தாலெழுதப்பட்டன. இவற்றைத் தமிழாலெழுதி மூவகைச்சந்திகளையும் வகுத்துணர்ச்ச. (வாங்கமயம் - சொல்வடிவத்தன்மை.)

குணசந்தி விஷயத்தில்,

பூர்வபதாந்தத்தில் அ, ஆக்களில் ஒன்று நிற்க உத்தரபதாதியில் இ, ஈக் களில் ஒன்று வருமாயின் பூர்வபதாந்தத்தில் நின்ற உயிர்கெடும் உத்தரபதா தியில் இருக்கிற உயிர் ஓகாரமாகத்திரியும்.

பூர்வபதாந்தத்தில் அ, ஆக்களில் ஒன்று நிற்க உத்தரபதாதியில் உ, ஊக்களில் ஒன்று வருமாயின் பூர்வபதாந்தத்தில் நின்ற உயிர்கெடும். உத்தர பதாதியில் இருக்கிற உயிர் ஓகாரமாகத்திரியும்.

விருத்திசந்திவிஷயத்தில்,

பூர்வபதாந்தத்தில் அ, ஆக்களில் ஒன்று நிற்க உத்தரபதாதியில் ஓகார மாவது ஓளகாரமாவது வரின, பூர்வபதாந்தத்தில் நின்ற உயிர்கெடும். உத் தரபதாதியில் ஓகாரம் ஓளகாரமாகத்திரியும் ஓளகாரமியல்பாயிருக்கும்.

(பதாதி - மொழிமுதல்; பதாந்தம் - மொழியிறுதி.)

மூவகைச்சந்திகளையும் உற்றுநோக்கின் தீர்க்கசந்தியில் வருமொழிமு தல்கெடுதலும், குணசந்தி விருத்திசந்திகளில் நிலைமொழியீறு கெடுதலும் உண்டென்பது விளங்கும்.

க. தீர்க்கசந்தி.

(க) அ ஆவின்முன் அ ஆ வந்ததற்கு உதாரணம்:—

உ - ம்.	பத	+	அம்புயம்	=	பதாம்புயம்
	சிவ	+	ஆலயம்	=	சிவாலயம்
	சேநா	+	அதிபதி	=	சேநாதிபதி
	சதா	+	ஆநந்தம்	=	சதாநந்தம்

(உ) இ ஈயின்முன் இ ஈ வந்ததற்கு உதாரணம்:—

உ - ம்.	கிரி	+	இந்திரன்	=	கிரீந்திரன்
	கிரி	+	ஈசன்	=	கிரீசன்
	மகி	+	இந்திரன்	=	மகீந்திரன்
	நதி	+	ஈசன்	=	நதீசன்

(ஈ) உ ஊவின்முன் உ ஊ வந்ததற்கு உதாரணம்:—

உ - ம்	குரு	÷	உபதேசம்	=	குரூபதேசம்
	மேரு	+	ஊர்த்துவம்	=	மேரூர்த்துவம்
	வதூ	+	உத்துவாகம்	=	வதூத்துவாகம்
	வதூ	+	ஊரு	=	வதூரு

உ. குணசந்தி.

(க) அ ஆவின்முன் இ ஈவரின் ஈறுகெட இகரமாவது ஈகாரமாவது ஏயாகும்:—

கஅசு

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

உ - ம்.	நர	+	இந்திரன்	=	நரேந்திரன்
	சுர	+	நசன்	=	சுரேசன்
	தரா	+	இந்திரன்	=	தரேந்திரன்
	மகா	+	நசன்	=	மகேசன்

(உ) அ ஆவின்முன் உ ஊவரின் ஈறுகெட, உகரமாவது ஊகாரமாவது ஓவாகும்:—

உ - ம்.	பாத	+	உதகம்	=	பாதோதகம்
	ஞான	+	ஊர்ச்சிதன்	=	ஞானோர்ச்சிதன்
	கங்கா	+	உற்பத்தி	=	கங்கோற்பத்தி
	தயா	+	ஊர்ச்சிதன்	=	தயோர்ச்சிதன்

உ. விருத்திசந்தி.

(ச) அ ஆவின்முன் ஏ ஐவரின், ஈறு கெட ஏகாரம் ஐயாகும், ஐதி ரியாது கூடும்.

உ - ம்.	லோக	+	ஏகநாயகன்	=	லோகைகநாயகன்
	இவ	+	ஐக்கியம்	=	இவைக்கியம்
	தரா	+	ஏகவீரன்	=	தரைகவீரன்
	மகா	+	ஐசுவரியம்	=	மகைசுவரியம்

(உ) அ ஆவின்முன் ஓ ஔவரின், ஈறு கெட ஓ ஔவாகும், ஔ இ யல்பாயிருக்கும்:—

உ - ம்.	கலச	+	ஓதனம்	=	கலசௌதனம்
	திவ்விய	+	ஔடதம்	=	திவ்வியௌடதம்
	கங்கா	+	ஓகம்	=	கங்கௌகம்
	மகா	+	ஔதாரியம்	=	மகௌதாரியம்

பரிசேஷிவினாக்கள்:—504. இதவரையுங் கூறப்பட்ட புணர்ச்சிவிதிகளு ள் வேறுபட்டு வருவனவும் உளவோ? 505. வடமொழித்தொகைப்பதங் கள் தமிழில் எப்படி வந்து வழங்கும்? 506. வடமொழிச்சந்தி எத்தனை வகைப்படும்?

மெய்யீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.

௩. உருபுபுணரியல்.

உருபுகள்.

[எட்டுருபுகளுக்கு சாருமிடவகையால் இத்தனையாமென்பது.]

உச0. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென வருபெயர் ஐந்தொடு பெயர்முத லிருநான் குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இ - ள். ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பல என வருபெயர் ஐந்தொடு - ஒருவனும் ஒருத்தியும் பலரும் ஒன்றும் பலவும் என்று கருதவரும் ஐந்துபெயரோடும்,—பெயர் முதல் இருநான்கு உருபும் உறழ்தர - எழுவாய்வேற்றுமையானபெயர் முதல் விளி யீராகநின்ற எட்டுருபுகளையும் பெருக்க,—உருபு நாற்பது ஆம் - வேற்றுமையுருபுகள் நாற்பதாகும். எ - று.

சொல்லின்மேல்வைத்துக் கூறினால் இப்பெயர்களோடன்றிப் பொதுப் பெயர்களோடு உருபுகள் வராவெனப் பொருள்படுதலால் எல்லாப்பெயரும் டங்குதற்குப் பொருளின்மேல்வைத்து எனவருபெயரைந்தோடென்றார்.

வ - று. நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள் என்னும் இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பீ என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டியர் திணையாண்பாற் பெயரோடு எட்டுருபுகளும் வந்தன. மற்றை நான்கு பெயர்களோடும் இப்படியே யொட்டுக. (க)

[வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வருமிடமும்.]

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருடரவரு முருபே.

இ - ள். உருபு - வேற்றுமையுருபுகள், — தம்பொருள்தர - தம்பொருளைக்கொடுக்க,—பெயர்வழி வரும் - பெயர்க்குப்பின்வரும். எ - று.

தம்பொருள் என்றது:— கருத்தா, கருமம், (கருமம்—செயப்படுபொருள்) கருவி, முதலியன.

வ - று. நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான், நம்பியாற்பெற்றான் எனவரும். மற்றவைகளும் இப்படியே. (உ)

[ஐம்முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புணருமாறு.]

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின் ஒக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இ - ள். ஒற்று உயிர் முதல் ஈற்று உருபுகள் - நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும் மெய்யுயிர்களை முதலும் ஈற்றுமாகவுடைய ஐம்முதலிய ஆறுருபுகளும், — புணர்ச்சியின் மன ஒக்கும், — இடைச்சொல்லாயினும் இயல்பொடு விகாரத்திபையும் புணர்ச்சிவகையாற் பெரும்பாலும் ஒக்கும், — வேற்றுமைப்புணர்ப்பு - போன விரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண், — அப்பெயர் - இயல்பொடு விகாரத்திபைந்த மெய்யுயிர் முதலீற்றுப்பெயர்களை. ௭ - று.

மன் என்றமையால், சிறுபான்மை ஒவ்வாவென்பதாம்.

இந்தவுருபுகளின் முதலீறுகட்கு மாட்டேற்றால் இவ்விதி கூறவே உருபின் இருமருங்கும் புணரும் நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலும் படுஞ் செய்கைகளுக்கு விதிபோன இரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கென விதித்தவற்றுள் அடங்குமாதலின் அவையும் இந்தமாட்டேற்றால் அமைத்திலரென்பதம், அப்படி அடங்குதற்கு 'மூன்றாறுருபெண்வினைத்தொகைகட்டிருகுமுசுமுன்னரியல்பே' என்னுஞ் சூத்திரமே சான்றென்பதும் பெறப்படும்.

உ - ம். நம்பிகண்வாழ்வு; இங்கே 'ஆவியரமுன்வன்மைமிகா' என்றும், 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்பிறவரினியல்புமாகும்வேற்றுமைக்கு' என்றும் சொல்லியபடியே, கண்ணுருபின் முதலுமீறும் இயல்பாயின.

உறிக்கட்டயிர்; இங்கே 'இயல்பினும் விதியினுநின்ற வுயிர்முன் க ச த ப மிகும்' என்றும் 'ணனவல்லினம்வரட்டறவும்' என்றுஞ் சொல்லியபடியே, கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின.

பழிக்கஞ்சி; இங்கே 'இயல்பினும் விதியினுநின்ற வுயிர்முன் க ச த ப மிகும்' என்றும் 'முற்றுமற்றொரோவழி' என்றுஞ் சொல்லியபடியே குவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின.

நம்பிக்குப்பிள்ளை; இங்கே 'ஆவியரமுன்வன்மைமிகா' என்ற விதியொவ்வாமற் குவ்வுருபின் முதல்வல்லொற்று மிக்கத. மற்றவையும் இப்படியே வருதலை ஆராய்ந்தறிக. (க)

பரீகைஷ் வினாக்கள்:— 507. வேற்றுமையுருபுகள் தாஞ்சாருமிடவகையால் எத்தனையாம்? 508. வேற்றுமையுருபுகள் எதன்பொருட்டு எவ்விடத்துவரும்? 509. ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபாறும் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் எப்படிப்புணரும்?

சாரியை.

[சாரியை வருமாறு.]

உசந. பதமுன் விசுதியும் பதமு முருபும் புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமுமாகும்.

இ - ள். பதமுன் விசுதியும் பதமும் உருபும் புணர்வழி - பதத்தின்முன் இறுதிநிலையாவது பதமாவது உருபாவது புணருமிடத்து, - சாரியை ஒன்றும் (சாரியை) பலவும் - ஒருசாரியையாயினும் பலசாரியையாயினும். - வருதலும் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும் - வருதலும் வராதொழிதலும் இவ்விரண்டுமொகிய விகற்பமும் ஆகும். எ - று.

உ-ம். (க.) நடந்தனன், நடவாநின்றனன், படித்தனன், படியாநின்றனன் என்பன விசுதிப்புணர்ச்சியில் சாரியைபெற்றேநின்றன. இவைகளில் சாரியை அன்.

(உ.) நடந்தான், நடவாநின்றான், படித்தான், படியாநின்றான் என்பன விசுதிப்புணர்ச்சியில் சாரியைபெறாமலே நின்றன.

(ஈ.) நடந்தன, நடந்த; நடாநின்றன, நடாநின்ற என்பன விசுதிப்புணர்ச்சியில் சாரியை விகற்பித்து (=பெற்றுப்பெறாதும்) வந்தன.

புளியங்காய், ஆலம்பழம், வேப்பம்பலகை எனப் பதப்புணர்ச்சியில் சாரியைபெற்றேவந்தன.

புளிக்கறி, திணைச்சோறு, நீர்க்கூடம் என்பன பதப்புணர்ச்சியிற் சாரியைபெறாதேவந்தன.

நெல்லின்குப்பை, நெற்குப்பை; மண்ணாங்கட்டி, மண்சட்டி என்பன பதப்புணர்ச்சியிற் சாரியைவிகற்பித்து (=பெற்றுப்பெறாதும்) வந்தன.

அவற்றை, மரத்தை, பழத்தை என்பன உருபுபுணர்ச்சியுட் சாரியைபெற்றேவந்தன.

தன்னை, சருக்கரையை என்பன உருபுபுணர்ச்சியுட் சாரியைபெறாதே வந்தன.

ஆனை, ஆவை; கோனை, கோவை; நந்தமை, நம்மை என்பன உருபுபுணர்ச்சியுட் சாரியை விகற்பித்து (=பெற்றுப்பெறாதும்) வந்தன.

ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்கு, என்றனக்கு என்பன சாரியைபலபெற்றுவந்தன. (ச)

[சாரியைகள் இவையென்பது.]

உசச. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற் றத்தம்
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன்
இன்ன பிறவும் பொதுச்சாரியையே.

இ - ள். அன்-ன - அன்-முதல் நகரமெய்யீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினேழும், - இன்ன பிறவும் - இவைபோல்வன பிறவும், - பொதுச்சாரியை - விசுதிபதமுருபென்னு மூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும் வருதலினாலே பொதுச்சாரியையாகும். எ - று.

உ-ம். அன் - ஒன்றன்கூட்டம், ஆன் - ஒருபாற்கு, இன் - வண்டின்கால், அல் - தொடையல், அற்று - பலவற்றை, இற்று - பதிற்றுப்பத்து, அத்து - மரத்திலை, அம் - மன்றம், தம் - எல்லார்தம்மையும், நம் - எல்லாநம்மையும், நும் - எல்லீர்நும்மையும், ஏ - கலனேதூணி, அ - நடந்தது, உ - சாத்தனுக்கு, ஐ - ஏற்றை, கு - உய்குவை, ன் - ஆன் என முறையே காண்க.

இன்னபிறவும் என்றதனால், தன் - அவன்றனை, தான் - அவன்றான், தாம் - அவர்தாம், ஆம் - புற்றஞ்சோறு, ஆ - இல்லாப்பொருள், து - செய்துகொண்டான் என்பனவும், இன்னும் வருவன உளவாயின் அவையுங்கொள்க. (ரு)

பரீகை வினாக்கள்:—510. பகுபதவுறுப்பாறனுட் சாரியைகளென்பன எவ்வெவற்றிற்கு வேண்டப்படும்? 511. சாரியைகள் விசுதிப்புணர்ச்சி பதப்புணர்ச்சி உருபுபுணர்ச்சிஎன்னு மூன்றுக்கும் இன்றியமையாதனவோ? 512. ஒருபுணர்ச்சிக்குச்சாரியை ஒன்றேவருமோ பலவருதலுமுண்டோ? 513. சாரியைகளென்பன எவை? 514. இன்னபிறவும் என்றதனாற் கொள்ளப்படுஞ்சாரியைகள் எவை?

உருபு புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

உசரு. எல்லா மென்ப திழிதினை யாயின் அற்றே ருபின் மேலும் முறமே அன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்

இ - ள். எல்லாம் என்பது - எல்லாம் என்னும்பொதுப்பெயர்,—இழிதினை ஆயின் (இடை) அற்று உருபின் மேல் உம் உறும் - அஃறிணையில் வரும்போது அதனோடு ஆற்றுகளும் புணரின் இடையிலே அற்றுச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்,—அன்றேல் இடை நம் அடைந்த அற்று ஆகும்,—உயர்திணையில் வரும்போது இடையிலே நம்முச்சாரியை யடைந்து உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும். எ - று.

உ-ம். எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும் எனவரும். மற்றையுருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக. எல்லாநம்மையும் உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை.

இனி, இரட்டுறமொழிதலால், இழிதினையாய் இன் அற்றோடு எனக்கொண்டு, எல்லாவற்றினையும் என வருதலுங்கொள்க. (சு)

உசசு. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப் புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இ - ள். எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற்று உம்மை தளளி - ஆறுருபம் புணருமிடத்து எல்லாரும் எல்லீரும் என்னும் இருபெயர்களிலுடைய இறுதியிலுள்ள முற்றும்மைகளைத் தள்ளி, — நிரல் தம் நும் சார - முறையே தம் முச்சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் அவையிருந்த இடங்களிலே பொருந்த; — உம் உருபின் பின்னர்ப்புல்லும் - அவற்றினாலே தள்ளுண்ட முற்றும்மைகள் உருபுகளின் பின்னேவந்து பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். எல்லார்தம்மையும், எல்லாரையும். எ-ம். எல்லீர்தம்மையும், எல்லீரையும். எ-ம். விகற்பித்துவந்தன. மற்றையுருபுகளோடும் இப்படியேயொட்டுக.

நந்தம்மை, நுந்தம்மை எனப் படர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியை தன்மை முன்னிலைகளில் வருதல் 'ஓரிடம்பிறவடந்தமுவுலுமுளவே' என்னும் வழுவமைதி. (எ)

உசஎ. தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான் யாம்
நீ நீர் என் எம் நின் நும் மாம்பிற
குவ்வி னவ்வரு நான்கா திரட்டல.

இ - ள். தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் - தான் தாம் நாம் என்னு மூன்று பெயர்களும் உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல்குறுகி முறையே தன் தம் நம் எனவரும், — யான் யாம் நீ நீர் என் எம் நின் நும் ஆம் - யான் யாம் நீ நீர் என்னு நான்குபெயர்களும் உருபுகள் புணருமிடத்து முறையே என் எம் நின் நும் எனத்திரியும், — குவ்வின் அவ்வரும் - இவ்வேழுபெயரோடு குவ்வுருபு புணருமிடத்து நடுவே அகரச்சாரியை வரும், — நான்கு ஆறு இரட்டல - குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும் ஆறும்வேற்றுமையுருபுயிர்கள் வரினும் இவ்வேழு விகாரமொழிகளி னிறுதியிலுள்ளனவாகிய தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம். எ - று.

உ-ம். (க.) தான் + ஐ = தன்னை, தாம் + ஐ = தம்மை, நாம் + ஐ = நம்மை. எ-ம். யான் + ஐ = என்னை, யாம் + ஐ = எம்மை, நீ + ஐ = நின்னை, நீர் + ஐ = நும்மை. எ-ம். வரும். ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக.

(உ.) தனக்கு, தமக்கு எனக் குவ்வுருபு புணருமிடத்து அகரச்சாரியை பெற்றன.

(ஈ.) தனக்கு. எ-ம். தனது, தனது, தன. எ-ம். அகரச்சாரியையும் ஆறும்வேற்றுமையுருபுயிர்களும் வந்தவிடத்துந் தனிக்குற்றொற்றிரட்டாவாயின.

பிற என்றமிகையால், நீ நீர் என்பன முறையே உன் உம் எனவுந் திரிந்து வருதல் கொள்க. (அ)

உசஅ. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

இ - ள். ஆமாதோ - ஆவென்னும் பகுவின்பெயரும் மாவென்னும் வி
லங்கின்பொதுப்பெயரும் கோவென்னும் இறைவனை யுணர்த்திநிற்கும்பெய
ரும், —னவ்வணையவும் பெறும் - உருபுகள் புணருமிடத்து உகரச்சாரியை
பொருந்தவும் பெறும். எ - று.

உ-ம். ஆனை, ஆவை; மானை, மாவை; கோனை, கோவை என விகற்பித்து
வருதல்காண்க. மற்றையருபுகளோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

அணையவும் என்ற உம்மையால், குவ்வருபு புணரும்போது, ஆனுக்கு, மா
னுக்கு, கோனுக்கு என உகரச்சாரியையும் உடன்பெறுதலும், ஆவுக்கு,
மாவுக்கு, கோவுக்கு என உகரச்சாரியை யொன்றே பெறுதலும், ஆவி
னுக்கு, மாவினுக்கு, கோவினுக்கு என இன்சாரியையும் உகரச்சாரியை
யும் உடன்பெறுதலும், ஆவினை, மாவினை, கோவினை என இன்னுரு
பொழிந்த வருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியை பெறுதலுங் கொள்க.

இனி, இரட்டுறமொழிதலால், ஆமா என ஒருசொல்லாய்க்காட்டுப் பகுவை
யுணர்த்தி நின்றவிடத்தும், ஆமாளை, ஆமானுக்கு, ஆமாவினுக்கு என
இவ்விதிசள் பெறுதலும், அணையுமென்றொழியாது பெறும் என்றமை
யால், ஆன், மான், கோன், ஆமான் எனத் தனிமொழிக்கண்ணும் உகர
ச்சாரியைவருதலுங் கொள்க. (க)

உசகூ. ஒன்று முதலெட்ட டீற மெண்ணூர்
பத்தின்முன் ஞன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்ப துமிற்றே.

இ - ள். ஒன்று முதல் எட்டு ஈறு ஆம் எண் ஊர் பத்தின்முன் - ஒன்
றுமுதல் எட்டீறகிய எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னுமெண்முன் உருபுக
ள் புணருமிடத்து, —ஆன் வரின் - ஆன்சாரியை வருமாயின், பவ்வொற்று ஒ
ழிய மேல் எல்லாம் ஓடும் - அப்பத்தென்னு மெண்ணினதுபகரமெய்யொன்று
மே நிற்க அதன்மேலே நின்ற எல்லாவெழுத்துங் கெடும், —ஒன்பதும் இற்று-
ஒன்பதென்னு மெண்முன்னும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின்
அதன் பகரமெய் நிற்கமேலேநின்ற எல்லாவெழுத்துங் கெடும். எ - று.

உ-ம். ஒருபாளை, ஒருபதை, ஒருபஃதை. எ-ம். ஒன்பாளை, ஒன்பதை, ஒன்
பஃதை, எ-ம். விகற்பித்து வரும். மற்றவைகளோடும் இப்படியே யொ
ட்டுக.

ஒருபது, ஒருபஃது என விகாரப்பட்டுவரும் பத்தென்பார், எண்ணூர்பத்
தென்றார்.

ஆன் வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னமையால், உகரச்சாரியை இன்சா
ரியைகளும் வேண்டியவிடத்து வருமெனக் கொள்க. (கஃ)

உருஃ. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

இ - ள். வவ்வீறு சுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்று மூன்று சுட்டுப்பெயர்களுக்கும்,—அற்று உறல் வழி - உருபுகள் புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியை பொருந்துதல் முறையாம். எ - று.

உ - ம். அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை என அற்றுச்சாரியைவேண்டியே வருதல் காண்க.

வழியே என்ற மிகையால், அவற்றினை, இவற்றினை, உவற்றினை என இன்சாரியை வருதலும், தனிக்குறின் முன்னொற்று உயிர்வரி விரட்டாமை யுங் கொள்க. ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டிக. (கக)

உருக. சுட்டின்முன் ஓய்த மன்வரிற் கெடுமே.

இ - ள். சுட்டின் முன் ஆய்தம் - அஃது இஃது உஃது எனனு மூன்று சுட்டுப்பெயர்களில் அம்மூன்று சுட்டெழுத்துக்களின் முன்னின்ற ஆய்தம்,—அன்வரின் கெடும் - உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சாரியைவரிற் கெடும். எ - று.

உ - ம். அஃது + ஐ = அதனை, அஃதை; இஃது + ஐ = இதனை, இஃதை; உஃது + ஐ = உதனை, உஃதை எனச் சாரியை விகற்பித்து வருதலும் வந்தவழி ஆய்தங்கெடுதலுங் காண்க.

அன்சாரியை வருதலை நோக்கி ஆய்தங்கெட்டவழி, அது, இது, உது என ஆய்தமில்லாச் சுட்டும்பெயர்களாய்ப், பின்பு அன்சாரியை பெறுதலால், ஆய்தமில்லாச் சுட்டும்பெயர்களுக்கும் இதுவே விதியெனக்கொள்க.

அன் வருதலைப் பராமுகமாகக் கூறலால், குவ்வுருபு புணரும்போது அதற்கு என அன்சாரியை தனித்துவருதலே யன்றி, அதனுக்கு என உகரச்சாரியையுடன் வருதலுங்கொள்க.

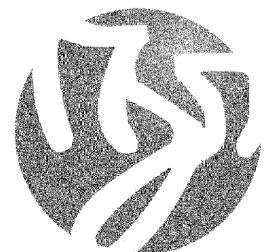
உருஉ. அத்தி ன்கர மகரமுனை யில்லை.

இ - ள். அத்தின் அகரம் - அத்துச்சாரியையினது அகரவுயிர்,—அகரமுனை இல்லை - இயல்பினும் விதியினு நின்ற அகரவுயிரீற்றின்முன் வரின் வகரவுடம்படுமெய்பெறாது கெடும். எ - று.

உ - ம். மக + அத்து + கை = மகத்துக்கை, மர + அத்து + குறை = மரத்துக்குறை என இரண்டு அகரவீற்றின்முன்னுங் கெட்டது.

பரிசேஷ வினாக்கள்:—515. எல்லாமென்னும்பெயர் ஐம்முதலிய ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 516. எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீருமென்னு முன்னிலைப்பெயரும் ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 517. தான் தாம் நாம் என்னும் பெயர்கள் ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 518. யான் யாம் நீ நீர் என்னும் பெயர்கள் ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 519. இவ்வேழுபெயரும் குவ்வுருபு புண

உரு

ருமிடத்து வேறுவிதியும் உடன்பெறுமோ? 520. விகாரமடைந்துநின்ற இவ்வேழுபெயர்களின் முன்னும் அகரச்சாரியையும் ஆரூபவேற்றம்மையு ருபுயிர்களும் புணருமிடத்துத் தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டு மோ? 521. நீ நீர் என்பன பிறவாறு திரிதலுண்டோ? 522. ஆ மா கோ என்னும் பெயர்கள் உருபுகள் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 523. ஆ முதலிய பெயர்கள் குவ்வுரு பேற்குமிடத்து வேறுசாரியையும் உடன்பெறு மோ? 524. ஆ முதலிய பெயர்கள் ஐம்முதலிய உருபுகளேற்குமிடத்து அகரச்சாரியையன்றி வேறுசாரியை பெறாவோ? 525. ஆ முதலிய பெய ர்கள் உருபேலாது தனித்துநிற்குமிடத்துச் சாரியை பெறாவோ? 526. ஒ ன்றுமுத லெட்டெண்களும் பத்தொடு புணர்ந்து ஒருபஃது ஒருபது என இங்ஙன நிற்குமிடத்து, உருபேற்குங்கால் எவ்வாறும்? 527. இவை ஆன் சாரியைபெறாவிடத்து எவ்வாறுவரும்? 528. ஒன்பஃது ஒன்பது என்பன உருபுகளேற்குமிடத்து எங்ஙன முடியும்? 529. வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெய ர்கள் உருபுகளேற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 530. இச்சுட்டுப்பெயர்கள் அற்றுச்சாரியையோடு வேறுசாரியையும் உடன்பெறாவோ? 531. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றுக்கரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து எவ்வா றும்? 532. இவை ஆன்சாரியை பெறாவிடத்து எவ்வாறுவரும்? 533. ஆய் தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து எவ்வாறும்? 534. இச் சுட்டுப்பெயர்கள் குவ்வுருபேற்குமிடத்து வேறுசாரியையும் உடன்பெறு மோ? 535. இயல்பினும் விதியினுநின்ற அகரவீற்றுப் பால்பகாவஃறிணை ப்பெயர்முன் பெயரேனும் உருபேனும் வரின எவ்வாறும்?

புறனடை.

[சாரியைக்குப் புறனடை.]

உருக. இதற்குது சாரியை யெனினள வின்மையின் விசுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும் ஒன்ற வுணர்த்த வரவோர் நெறியே.

இ - ள். இதற்கு இது சாரியை எனின் அளவு இன்மையின் - விசுதிமு தலிய புணர்ச்சிக்கண். இதற்கு இது சாரியையென்று அளவுசெய்து விதித்த னவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளும் தனித்தனிசொல்லப்புகின் அளவுபடா மையால், - விசுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்து - விசுதிப்புணர்ச்சியையும் பதப்புணர்ச்சியையும் உருபு புணர்ச்சியையுங் கண்டவிடத்துப் பகுத்து, - இடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் - நடுவேநின்ற ஏகாரம் அகரம் முதலியவெ முத்துச்சாரியையினையும் ஆன் ஆன் முதலிய பதச்சாரியையினையும், - இயற் கையும் - இவ்விரண்டு சாரியையுந் தோன்றாத இயல்பினையும், - ஒன்ற உண ர்த்தல் உரவோர்நெறி - தெரியவறிவித்தல் பெரியோரது கடலாகும். எ - று.

வ - று. (க.) “ஆனநெய்தெளித்துநானீவி” விதித்தபொருட்புணர்ச்சிக்கண்,
“உருபின்முடிபவையொக்கும்பொருளினும்” என்ற மாட்டே
ற்றால் அமைந்த னகரமெய்ச்சாரியை யன்றி, அகரச்சாரியை
யும் உடன்வந்தது.

(உ.) இனி விதியாதொழிந்தவற்றின்சண், பாட்டின் பொருள் எனக்
குற்றியலகரத்திற்கு இன்சாரியை வந்தது.

(ஈ.) தன்னை, என்கைஎனச் சாரியையின்றி இயல்பாகவந்தன. இப்ப
டியே மூவகைப் புணர்ச்சிகளையும் பகுத்துணர்ந்துகொள்க.

[நான்கு புணர்ச்சிக்கும் புறனடை.]

உருச. விசுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினும்
உரைத்த விதியினோர்ந் தொப்பன கொளலே.

இ - ள். விசுதி பதம் சாரியை உருபு அனைத்தினும் - விசுதியும் பத
முஞ் சாரியையும் உருபும் ஆகிய நான்கின் புணர்ச்சியினிடத்தும், — உரைத்
தவிதியின் ஓர்ந்து - பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட விதிகளுள் இவ்விதி இத
ற்குப்பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தாது என வுய்த்தணர்ந்து, —
ஒப்பனகொளல் - எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை அதற்குக்
கொள்க. எ - று,

வ - று. (க.) விசுதிப்புணர்ச்சியுள்: “நவ்வொ கெரவும் மைநிகழ் பல்லவும்” என
னப் பொதுப்படவிதித்தாரேனும், விதியுளதென்று நினைந்து, இ
வ்விசுதிவந்தவிடத்தெல்லாம் இவ்விரண்கொலமும் பொருந்து
ம் என்று கொள்ளற்க. சென்று, சென்றும் என்றவிடத்து இறந்
தகாலமும், சேறு, சேறும் என்றவிடத்து எதிர்காலமும் பொரு
ந்துமென்றுகொள்க.

(உ.) பதப்புணர்ச்சியுள்: “அவ்வழி இ ஐம் முன்ன ராயினியல்பு மி
கலும் விகற்பமு மாகும்” எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும்,
விதியுளதென்று நினைந்து, ஆடித்திங்கள், குவளைகண் என இய
ல்பாமென்றும், பருத்திக்குறி து, யானைக்குதிரை என மிகுமெ
ன்றுங் கொள்ளற்க. பருத்திகுறி துஎன எழுவாய்க்கண்ணும்,
யானைகுதிரை என உம்மைத்தொகைக்கண்ணும் இயல்பாமென
வும், ஆடித்திங்கள் எனப் பண்புத்தொகைக்கண்ணும், குவளைக்
கண் என உவமைத்தொகைக்கண்ணும் மிகுமெனவுங் கொள்க.

(ஈ.) சாரியைப்புணர்ச்சியுள்: “பதமுன் விசுதியும் பதமு முருபும் பு
ணர்வழியொன்றும் பலவுஞ் சாரியை வருதலுந்தவிர்தலும் வி
கற்பமு மாகும்” எனப் பொதுப்படவிதித்தாரேனும், விதியுள
தென்று நினைந்து, நாட்டினினீங்கினான் என இன்னுருபிற்கு
இன்சாரியை வருமென்றும், நாட்டுக்கணிருந்தான் எனக் கண்

ஊருபிற்கு இன்சாரியை வராத்தென்றுங் கொள்ளற்ச; நாட்டின்
சணிருந்தான் எனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்
றும், நாட்டினீங்கினான் என இன்னுருபிற்கு இன்சாரியைவரா
தென்றுங் கொள்க.

- (ச.) உருபுபுணர்ச்சியுள்: “ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி
னோக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே” எனப் பொ
துப்படவிதித்தாரேனும், விதியுளதென்று நினைந்து, நம்பிக்கு
என உயிரீற்றுயர்திணைப்பெயர்முன் வந்த குவ்வுருபு மிகாதெ
ன்றும், நம்பிக்கண் என மன்னென்றமையாற் சண்ணுருபு மிகு
மென்றுங் கொள்ளற்க; நம்பிசண் எனக் சண்ணுருபு மிகாதெ
ன்றும், நம்பிக்கு எனக் குவ்வுருபு மன்னென்றமையான் மிகு
மென்றுங் கொள்க. மற்றவைகளும் இப்படியே காண்க. (கரு)

[வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குப் புறன்ஊட.]

உருடு. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

இ - ள். இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்து இயல்பும் - வேற்றுமைப்
புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொதுவிதியோடு தானும் ஒருங்குமுடிதலேயன்றி யப்
படிவிதித்த இயல்பிலே விகாரமாகியும் விகாரத்திலே இயல்பாகியும், - உய
ர்திணையிடத்து விரிந்துந்தொக்கும் - உயர்திணைப் பெயரிடத்து வெளிப்ப
ட்டும் மறைந்தும், - விரவுப்பெயரின் விரிந்தும் நின்றும் - பொதுப்பெயரிட
த்து வெளிப்பட்டும் மறைந்தும், - அன்ன பிறவும் ஆகும் - அவைபோல்வன
பிறவேறுபாடுகளாகியும்வரும், - ஐயுருபு - இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி.

வ-று. (க.) வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப. எ-ம். மகட்கொடுத்தான், தலை
வற்புகழ்ந்தான், தாய்க்கொலை, ஒன்னவர்ச்செகுத்தான். எ-ம்.
இயல்பாகவேண்டியவிடத்து விகாரமாயிற்று.

(உ.) கனிதின்றான், வரைபிளந்தான், பந்துதந்தான். எ-ம். மண்கூடந்
தான், பொன்னொடுத்தான். எ-ம். காய்தின்றான், தேர்செய்தா
ன், தமிழ்ப்படித்தான். எ-ம். பால்குடித்தான், வாள்பிடித்தான்.
எ-ம். உரம்பெற்றான், செயமுற்றான், மரம்வெட்டினான். எ-ம்.
விகாரமாகவேண்டியவிடத்து இயல்பாயிற்று. இவ்விகாரத்தய
ல்பு வருமொழி வினையாயவிடத்தெனக் கொள்க வருமொழிவி
னையாகாத பெயரேயாக இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொ
க்க தொகையிலே வேற்றுமைக்கென விதித்த பொதுவிதியோ
டொருங்குத்து விகாரத்தில் விகாரமாகும். மண்கூடை புண்
னை என ண்கரலீறு, இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொக்க

தொகையிலும், இயல்பாம் மண்சுமந்தான் என்பது, மண்ணைச் சுமந்தான் என விரிதலால், இரண்டனுருபுமாதிரித் தொக்க தொகை. மண்கூடை என்பது, மண்ணையுடைய கூடை என விரிதலால், உருபும் பயனுடைய உடனொருக்க தொகை. கற்றறித்தான், கூட்குடித்தான் எனத் தனிக்குறிலைச் சார்ந்த லகரம் கரம், வருமொழிவினையாயவிடத்தும், வேற்றுமைப்பொதுவிதியேற்றல் காண்க.

(கூ.) நம்பியைக் கொணர்ந்தான், அரசனைவணங்கினான் என உயர்திணைப்பெயரிடத்தே விரிந்தது. ஆடுஉவறிகொல், மகடுஉவறிகொல், பல்லோரறியுஞ்சொல். நான்முகற்றொழுது என உயர்திணைப்பெயரிடத்தே தொக்கது.

(சூ.) கொற்றனைக் கொணர்ந்தான் எனப் பொதுப்பெயரிடத்தே விரிந்தது. ஆண்பெற்றான், பெண்பெற்றான் எனப் பொதுப்பெயரிடத்தே தொக்கது.

அன்னபிறவும் என்றதனால், தற்கொண்டான், எந்தணியான் என உறழவேண்டியவிடத்துத் திரிந்தே வருதலும், விளக்குறைத்தான் என இன்மெல்லெழுத்து மிகவேண்டியவிடத்து வல்லெழுத்து மிகுதலும், மரங்குறைத்தான் என மவ்வீறுகெட்டு வல்லெழுத்து மிகவேண்டியவிடத்து மகரம் இன்மெல்லெழுத்தாகத் திரிதலும், மாடுகொண்டான், பயறுதின்னான் என டறவொற்றிரட்டவேண்டியவிடத்து இரட்டாமையும், மருந்துதின்னான் என மென்றொடர் வன்றொடராகவேண்டியவிடத்து அங்ஙனமாகாமையும், வேறொட்டான், தாடொழுதான் என லகர ளகரந்தகரம்வரத் திரியவேண்டியவிடத்துக் கெடுதலும், குரிசிறறடிந்தான், அவட்டொடர்ந்தான் என உயர்திணைக்கட்கெடாது திரிந்து நின்றலும், பிறவுங் கொள்க.

இன்னும், எண்ணின் கணின்ற இறந்ததுதழீஇய இழிவுசிறப்பும்களால், வேற்றுமைக்கென விதித்த பொதுவிதியோடொருங்கொத்து, தெள்குபிடித்தான், எஃகுதொடுத்தான், நாகுகட்டினான், வரகுதந்தான் என இயல்பில் இயல்பாகியும், மகப்பெற்றான், பலாக்குறைத்தான், வடுப்பெற்றான், சுக்குத்தின்னான், பூத்தொடுத்தான், சேப்பெற்றான், கோக்கறந்தான் என வருமொழிவினையாயவிடத்தும் விகாரத்தில்விகாரமாகியும் வருதலே பெரும்பாலனவென்க. (கூகூ)

உருகூ. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
றம்மி னுகிய தொழின்மொழி வரினை
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்

இ - ள். புள்ளியும் உயிரும் ஆய் இறு சொன்முன் - மூன்றும்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் ஒற்றும் உயிரும் இறுதியாகநின்ற சொற்களின்முன், -

தம்மின் ஆகிய தொழில் மொழி வரின், —சுருவி கருத்தா உடனிகழ்ச்சி என்பவற்றுட் கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்பொருள்களாலாகிய தொழிற்சொல்வந்தால், —வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும் - அவ்விடத்து வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது உறழ்ச்சியும் இயல்பும் ஆகும். எ.று.

இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிபோல ஒப்பனகொள்க.

வ-று. (க.) பேய்க்கோட்பட்டான், பேய்க்கோட்பட்டான்; சூர்க்கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான்; புலிக்கோட்பட்டான், புலிக்கோட்பட்டான் என வல்லினம் ஒருசான் மிகுந்தும் ஒருகாலியல்பாகியும் விகற்பித்தன.

(உ.) பேய்பிடிக்கப்பட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டான் என வல்லினம் இயல்பாயின,

உரமையால், அராதீண்டப்பட்டான், சுறாப்பாயப்பட்டான் என வேற்றுமைப்பொதுவிதியான் மிக்கு முடிவனவே பெரும்பாலனவென்க, (கௌ)

[எழுத்ததிகாரத்துக்குப் புறனடை.]

உருள. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும் விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான் வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இ - ள். இதற்கு இது முடிபு என்று - இதற்கு இது முடிபென்று, — யாவும் எஞ்சாது விதிப்ப - இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தகுவனவற்றையெல்லாங் குறையாமல் தனித்தனி அளவு செய்து விதிக்கப்புகின், — அளவு இன்மையின் - அதற்கு ஓரளவில்லாமையால், — விதித்தவற்று இயலான் - வகுத்து விதித்தவற்றினுடைய இலக்கணங்களை ஏதுவாகக்கொண்டு, — வகுத்து உரையாதவும் வகுத்தனர் கொளல் - வகுத்து விதியுரையாதனவற்றையுங் கருதலளவையால் வகுத்து விதியுரைத்துக்கொள்க. எ.று.

விதிப்ப எனற்பாலது அகரங் குறைந்து நின்றது.

வ-று. (க.) எழுத்தியலுள், “மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி யெழுத்து” என உரைத்தமையால், “கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ் சட்டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை யுட்கொளற் கிடுமுரு பாம்வடி வெழுத்தே” எனப் பிறர்கூறியவாறு, இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர் சுருவியாக எழுதிக்கொள்ளப்பட்டது வரிவடி வெழுத்தெனக்கொள்க.

(உ.) பதவியலுள், “அன் ஆன் அள் ஆள்” என்னுஞ் சூத்திரத்திலே முறையே அன் ஆன் விசுதி ஆண்பாற்கென உரைத்தமையால், பெருமாள் என்னும் பதம் பெருமையை யுடையானென்னும் பொருள்தோன்றநின்ற பெருமான் என்னும் பதத்தினது ஆன் விசுதி ஆள்விசுதியாக ஒரோவிடத்தே திரிந்து ஆண்பாலையே யுணர்த்தி நின்றதெனக் கொள்க.

(க.) உயிரீற்றுப்புணரியலுள், “இயல்பினும் விதியினு நின்று உயிர்ப்புணர் கசதபமிகும்” என்று சொன்னமையால், “ண ன் வல்லி னம்வரட்டறவும்” என்றவடத்து டகரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனக்கொள்க.

(ச.) மெய்யீற்றுப்புணரியலுள், “தூந்தம் எம் நம் மீரு மவ்வரு ளு நவே” என உரைத்தமையால், அம்மென்னுஞ் சொல்லிறுதி மக ரமுங் குற்றொற்றுதலின் தன்னோடுமயங்காத மெல்லினம் வரி ன் அதுவாய்த் திரிந்து அந்நலம் என அழகினது நலமென்னும் பொருளதாய் வருமெனக்கொள்க.

(ரு) உருபுபுணரியலுள், “வவ்வீறு சுடடிற் கற்றுறல் வழியே” என உரைத்தமையால், அதுபோலும் வினாவும் ஏற்றறை என அந் துச்சாரியை பெறுமெனவும், இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூ ன்றும் வேற்றுமைக்கும் புறனடையுரைத்தமையால், ஏழாம் வேற்றுமையும் வரைபாய் வருடை, “மண்புகுந்தும் விண்பற ந்து மாலுமயனுங்காணு வொருபொருள்” என வேற்றுமைப் பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மைவருமென்வந் கொள்க.

இன்னும், இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்றையெல்லாந் துன்பப்படாது இதுவே இடமாக முடித்துக்கொள்க. (கஅ)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—536. விசுதி முதலிய புணர்ச்சிகளிலே சாரியை ப்பேறு தனித்தனிசொல்லாததென்னை? 537. அளவுபடாவெனின் யாது செய்தல்வேண்டும்? 538. விசுதிமுதலிய நான்கின் புணர்ச்சிகளிடத்தும் பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட விதிகளை எவ்வாறமைத்தல்வேண்டும்? 539. வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கென மேற்கூறிய பொதுவிதிபெறாது இரண் டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் வேறுபட்டுவருவனவும் உளவோ? 540. இ ரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் விகாரத்திடல்பு எவ்விடத்துக்கொள்ள ப்படும்? 541. விகாரத்திடல்புக்கு இங்கேகாட்டிய ஈற்றுட் சில இரண்டனு ருபும் பயனுமுடன்றொக்கதொகையிலும் இயல்பாதலில்லையோ? 542. இர ண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் வருமொழிவினையாயவிடத்தும் விகாரத் தில் விகாரமாய்வரும் மெய்யீறு உண்டோ? 543. வேற்றுமைப்புணர்ச்சியு ள் உறழவேண்டியன இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் எவ்வாரும்? 544. வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் இயல்பாமெனவிதிக்கப்பட்ட குற்றுசரங் கள் இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் எவ்வாரும்? 545. உயிரீற்றுப் புணர்ச்சியில் வருமொழிவினையாயவிடத்தும் விகாரத்தில் விகாரமடைவன எவை? 546. இரண்டனுருபு உயர்திணைபெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து எவ்வாறுநிற்பது தகுதி? 547. தொகுதல் எவ்விடத்தே தகுதியாயும் எவ்வி டத்தே வலிந்துகோடலாயும் வரும்? 548. வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கென மேற்கூறிய விதிபெறாது மூன்றாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியுள் வேறுபட்டு வருவனவும் உளவோ? 549. இவ்வெழுத்திகாரத்தில் வகுத்து விதியுரை யாதவைகளுக்கு யாதுசெய்யலாம்?

உருபுபுணரியல் முற்றிற்று.

எழுத்திகார முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

[சொல்லினது அதிகரித்தலையுடையபடலம்.]

க. பெயரியல்.

[கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும்.]

உருஅ. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

இ - ள். முச்சகம் நிழற்றும் முழுமதி முக்குடை அச்சுதன் அடிதொழுது - மூன்றுலகத்திற்கும் நிழலைச்செய்யும் நிறைந்தமதிபோலும் மூன்றுகுடையையுடைய ஆழியாத கடவுளுடைய அடிசுளைவணங்கி, - அறைகுவன் சொல் - சொல்லுவேன் (முன்னதிகாரத்துட்சொல்லிய எழுத்தினாலாகிய) சொல்லிலக்கணத்தை. எ - று. ஏகாரம் ஈற்றசை.

மூன்றுகுடை: ஒன்றன்மீதொன்றாக அடுக்குற்ற மூற்றைக்குடை. சொல் (சொல்லிலக்கணம் என்னும்பொருட்டாதலின்) ஆகுபெயர். (க)

சொல்லின்பொதுவிலக்கணம்.

[சொல் இன்னதென்பது.]

உருகூ. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்றூ
இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும்
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

இ - ள். ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்றூ - ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியும் பொதுமொழியும் என மூன்றுபிரிவினதாகி, - இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையும் தன்னையும் - இருதிணையாகிய ஐம்பாற்பொருளையும் அப்பொருளையன்றித் தன்னையும், - மூவகையிடத்தும் - மூன்றிடத்திலும், - வழக்கொடுசெய்யுளின் - வழக்கினிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும், -

வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல் - வெளிப்படையாலங் குறிப்பி னாலும் விளக்குவது சொல்லாகும். எ - று.

பொருளையுந்தன்னையுமென்றதனால், உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய் நின்று தன்னையும் பொருளையுணர்த்துமாறுபோல, ஒருவருக்குச்சொல் லானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் இருதிணையைம்பாற்பொருளையு ணு னர்த்துமென்பதுபெற்றும்.

பற்பலவுறுப்புகளையும், விஷயங்களையும் பற்றிப்பேசும் நாவே நாவை ப்பற்றிப் பேசுதற்குங் கருவியாய் வாய்ந்ததுபோலச் சொல்லும் பற்பல வி ஷயங்களையுணர்த்துதற்குக் கருவியாயிருத்தலும் அன்றிச் சொல்லைப்பற் றியுணர்த்துதற்குக் கருவியாயிருந்தமையறிக.

“வயிரஆசியுமயன்வினையிரும்புந், செயிரறுபொன்னைச்செம்மைசெய் யாணியுந், தமக்கமைகருவியுந்நாமமைபேரல், உரைத்திறமுணர்த்தலுமு ரையதுதொழிலே” என்றார் ஆசிரியரகத்தியனருமென்க.

பொருள்—உள்பொருள், இல்பொருளெனவும்; மெய்ப்பொருள், பொ ய்ப்பொருள் எ - ம். சித்துப்பொருள், சடப்பொருளெனவும்; நித்தியப் பொருள், அநித்தியப்பொருள் எ - ம். உருவப்பொருள், அருவப்பொரு ள் எ - ம். காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள் எ - ம். இயற்கைப்பொ ருள், செயற்கைப்பொருள் எ - ம். இயங்கியற்பொருள், நிலையியற்பொரு ள் எ - ம். முதற்பொருள், சினைப்பொருள் எ - ம். பலவாற்றானும் வகுத் துக்கூறப்படும் இருதிணை ஐம்பாற்பொருள் என்றுணர்க. (2)

[மூவகைமொழி]

200. ஒருமொழி யொருபொரு ளானவாந் தொடர்மொழி பலபொரு ளானபொது விருமையு மேற்பன

இ - ள். ஒருமொழி ஒருபொருளான ஆம் - ஒருமொழிகளாவன பகா ப்பதமேனும் பகுப்பதமேனும் ஒன்றுநின்று தத்தமொருபொருளைத்தருவன வாம்,—தொடர்மொழி பலபொருளான - தொடர்மொழிகளாவன அவ்விருவ கைப்பதங்களுந் தன்னோடும் பிறிதோடும் அவ்வழிவேற்றுமைப்பொருளைக் கத்தால் இரண்டுமுதலியவாகத்தொடர்ந்துநின்று இரண்டுமுதலிய பலபொரு ளைத்தருவனவாம்,—பொது (மொழி) இருமையும் ஏற்பன - பொதுமொழி களாவன ஒன்றாய்நின்று ஒருபொருளைத்தந்தும் அதுவே தொடர்ந்துநின் றுபலபொருளைத்தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய்நிற்பனவாம். எ-று.

வ-று. (க) நிலம், நிலத்தன், நட, நடந்தான், தில், மன், தவ, நனி எனவ ருவன ஒருமொழிகள். ஒருமொழியென்னுந் தன்மொழியெனி னும்ஒக்கும்.

(உ) நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்டகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தை க்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தநெடுமால் எனவருவன தொடர் மொழிகள்.

(க) எட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான் எனவருவன பொது மொழிகள். இவை ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருவதன்றி, என்னைத்து, தாவுகின்றமரை, வேகின்றகை, எழுந்துபின் இருந்தான் எனத்தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளைத்தருதலுங்காண்க. [அ - உண்ணென்னும் ஏவல்வளை] (க)

[இருதிணை.]

உகக. மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

இ - ள். மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை - மக்களுந் தேவரும் நரகரும் உயர்திணையாகும், - மற்று உயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை - அவரை யொழிந்த விலங்குமுதலாகிய உயிருள்ளவையும் நிலம் நீர் முதலாகிய உயிரில்லாதவையும் அஃறிணையாகும். எ - று,

இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேறாகக் குறிக்கும் போது, அவையும் அஃறிணையாம். திணை - சாதி. உயர்திணை - உயர்வாகிய சாதி; அஃறிணை (அல்+திணை) அல்லாதசாதி. (ச)

[ஐம்பால்.]

உகஉ. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற்றுயர்திணை.

இ - ள். ஆண்பெண் பலர்என முப்பாற்று உயர்திணை - ஆண்பாலும் பெண்பாலும் பலர்பாலும் என்று மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும் உயர்திணை.

ஆடவர், காளையர் என்பன முதலிய ஆண்பன்மையையும், பெண்டிர், மங்கையர் என்பன முதலிய பெண்பன்மையையும், மக்கள், அவர் என்பன முதலிய அவ்விருவர்பன்மையையும் அடக்கிப் பலர்பால் என்றார். பின் பலவின் பால்என்பதும் அது. (ஊ)

உகங. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

இ - ள். ஒன்று பல என்று இருபாற்று அஃறிணை - ஒன்றன்பாலும் பலவன்பாலும் என்று இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும் அஃறிணை. எ - று,

அஃறிணையுள்ளும், சளிநு, சேவல் என்பன முதலிய ஆண்பாலும், பிடி, பேடை என்பன முதலிய பெண்பாலும் உளவெனினும், அவ்வாண்பாலும் பெண்பாலும், உயிருள்ளவற்றுள் சிலவற்றிற்கும், உயிரில்லாதவற்றிற்கும், இல்லாமையால், அப்பகுப்பொழித்து, எல்லாவற்றிற்கும்பொருந்த ஒன்றன்பால் பலவன்பாலென்றார். (சு)

[திணைபால்களுக்குப்புறனடை.]

உகச. பெண்மைவிட டாணவா வுவுபே டாண்பால்
ஆண்மைவிட டல்ல தவாவுவ பெண்பால்
இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

இ - ள். பெண்மை விட்டு ஆண் அவாவுவ பேடு ஆண்பால் - பெண் டன்மையைவிட்டு ஆண்டன்மையை அவாவுவன்வாகிய பேடுகள் உயர்தி ணையாண்பாலாகும், — ஆண்மைவிட்டு அல்லது அவாவுவ (பேடு) பெண்பா ல் - ஆண்டன்மையைவிட்டுப் பெண்டன்மையவாவுவன்வாகிய பேடுக ள் உயர்திணைப்பெண்பாலாகும், — இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும் - இவ்விருவகைப்பேடுகளும் உயர்திணையாமன்றி அஃறிணையையொப்பனவு ம்ஆகும். எ - று.

வ-று. “பெண்ணவாயாணிழந்தபேடியணியாளோ - கண்ணவாத்தக்கசலம்” எனப்பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையினாலே பெண்பாற்பட்டது. ஆண்பா ற்பட்டதற்கும், அஃறிணையையொத்துநின்றதற்கும், இலக்கியம்வந்தவழிக் காண்க.

பேடு, அழிதா, அலி, மகண்மா, நபுஞ்சகம் என்பன ஒருபொருட்சொற் கள். பெண்மைவிட்டு ஆண்டன்மை அவாவிய நபுஞ்சகத்தை அலியெனவும், ஆண்மைவிட்டுப் பெண்டன்மையவாவிய நபுஞ்சகத்தைப் பேடுஎனவும் சே னுவரையர் கூறினர்.

சூ. “பெண்மைசுட்டியவுயர்திணைமருங்கி, னுண்மைதிரிந்தபெயர்நிலைக்கிளவி யுந், தெய்வஞ்சுட்டியபெயர்நிலைக்கிளவியு, மிவ்வெனவறியும்தந்தம் க்கிலவே, யுயர்நிணைமருங்கிற்பால்பிரிந்திசைக்கும்.” என்னுந் தொல் காப்பியத்தள்ளுங் காண்க. (எ)

[மூன்றிடத்துஞ் சொற்றன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துதல்.]

உசூரு. படர்க்கைவினை முற்று நாமங் குறிப்பிற் பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

இ - ள். படர்க்கை வினைமுற்று (படர்க்கை) நாமம் குறிப்பின் - படர் க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லையும் படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும் முன்குறி த்தால், — திணை பால் அனைத்தும் பெறப்படும் - பின் அவ்விருவகைச்சொ ல்லுங் கருவியாக இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும், — ஏனைஇடத்து (வி னைமுற்று நாமம்குறிப்பின்) - ஒழிந்த தன்மைமுன்னிலைகளின் வினைமுற்று றுச்சொல்லையும் பெயர்ச்சொல்லையும் முன்குறித்தால், — அவற்று ஒருமைப் (பால்) பன்மைப்பால் (பெறப்படும்) - பின் அந்நால்வகைச்சொல்லுங் கரு வியாக இருதிணையம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப் படும். எ - று.

வ-று. (க) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன எ - ம். அவன், அவள், அவர், அது, அவை எ - ம். படர்க்கைவினை முற்றுச்சொல்லும், படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும், முன்பு த ம்மையுணர்த்திப்பின்பு இருதிணையம்பாற்பொருளையுணர் த்தின.

(உ) நடந்தேன், நடந்தேம் எ - ம். யான், யாம் எ - ம். தன்மைவினை முற்றுச்சொல்லுந் தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும், நடந்தாய், நடந்தீர் எ - ம். நீ, நீர் எ - ம். முன்னிலைவினை முற்றுச்சொல்லும், முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும், முன்னே தம்மையுணர்த்திப், பின்பு இருகிணையைம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின.

மூவிடங்களுள் ஒன்றற்குரிய வினைமுற்றும் பெயருந் தம்மையும்பொருளையும் இப்படியுணர்த்துமெனவே, இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுக்களும் பெயர்களும் பொதுமைநீங்கி ஓரிடத்திற்குரியவாகியும், எச்சவினைமுதலியனவும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும், இப்படியே தம்மையும் பொருளையும் உணர்த்துமெனக் கொள்க.

(அ)

[மூவிடம்.]

உககூ. தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.

இ - ள். மூவிடன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை - மூவிடமாவன தன்மையும் முன்னிலையும் படர்க்கையுமாம். எ - று.

வ-று. யான், நீ, அவன் எ - ம். வந்தேன், வந்தாய், வந்தான் எ - ம். வரும்.

[வழக்கு இன்னதென்பது.]

உககௌ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி மருஉவென் றாகு மூவகை யியல்பும் இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழுஉக்குறி எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

இ - ள். இலக்கணமுடையது இலக்கணப்போலி மருஉ என்று ஆகும் மூவகையியல்பும் - இலக்கணமுடையதென்றும் இலக்கணப்போலியென்றும் மருஉவென்றும் வழங்கு மூவகையியல்புவழக்கும், - இடக்கரடக்கல் மங்கலம் குழுஉக்குறியெனும் முத்தகுதியோடு - இடக்கரடக்கலென்றும் மங்கலமென்றங் குழுஉக்குறியென்றும் வழங்குமூன்றுதகுதி வழக்குடனேகூட, - ஆறுஆம் வழக்கு இயல் - அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம். எ - று.

(க) இயல்புவழக்கு:

இலக்கணமுடையதென்பது இலக்கணநெறியால் வருவது. இலக்கணப்போலியென்பது, இலக்கணமில்லையாயினும், இலக்கணமுடையதுபோல் அடிப்பட்டசான்றோராலே தொன்றுதொட்டு வழங்கப்பட்டிவருவது. மருஉவென்பது, தொன்றுதொட்டு வருதலின்றி, இடையிலே, சிலவெழுத்துக்கெட்டும், சிலவெழுத்துத்திரிந்தும், சிலவெழுத்துத்தோன்றியும், இலக்கணத்திற்சிறைந்து, தானே மருவிவழங்குவது. இம்மூன்றும், எப்பொருட்டு எச்

சொல் அமைந்ததோ அப்பொருளை அச்சொல்லாற்கூறுதலால், இயல்புவழிக்
கெனப்பட்டன.

வ - று. (க) நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், நன்னிலம், தண்ணீர் வென்னீர்
இவை முதலானவை இலக்கணமுடையன.

(உ) இன்முன்என்பதை முன்பில்என்றும், நகர்ப்புறம்என்பதைப் புறநக
ர்என்றும், புறவுலாஎன்பதை உலாப்புறம்என்றும், கண்மீஎன்ப
தை மீகண்என்றும் கோவில்என்பதைக் கோயில்என்றும்,
பொதுவில்என்பதைப் பொதியில்என்றும், வழங்கும் இவை
முதலானவை இலக்கணப்போலி.

(ஈ) அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்தபிள்ளை என்றும், பலை
யமானாடி என்பதை மலாடி என்றும், சோழனாடி என்பதைச்
சோனாடி என்றும், பாண்டியனாடி என்பதைப் பாண்டிநாடு எ
ன்றும், தொண்டைமானாடி என்பதைத் தொண்டைநாடு என்ற
ும், அ இ என்னுஞ் சுட்டுக்களை அந்த இந்த என்றும், மரவடி எ
ன்பதை மராடி என்றும், குளவாம்பல் என்பதைக் குளாம்ப
ல் என்றும், யாவர் என்னும் வினாப்பெயரை யார், ஆர் என்றும்,
யார் என்னுங்குறிப்புவினையை ஆர் என்றும், எவன் என்னுங்
குறிப்புவினையை என், என்னை, என்ன என்றும், தஞ்சாவூர் எ
ன்பதைத் தஞ்சை என்றும் வழங்கும் இவைமுதலானவை
யருஉ.

(உ) தகுதிவழக்கு.

இடக்கரடக்கலென்பது 'நன்மீக்களிதத்தே சொல்லத்தகாதசொல்லை
அவ்வாய்பாடுமறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற்சொல்வது. மங்கலமென்பது ம
ங்கலமில்லாததை பொழித்து மங்கலமாகச்சொல்வது. குழுஉக்குறியென்ப
து, ஒவ்வொருகூட்டத்தார் யாதாயினும் ஒரு காரணம்பற்றி ஒருபொருளின
துசொற்குறியை பொழித்து வேறொரு சொற்குறியாற் சொல்வது. இம்மு
ன்றும், இப்பொருளையறிதற்கு அமைந்துகிடந்த இச்சொல்லாற்சொல்வது
தகுதியன்று வேறொருசொல்லாற் சொல்வது தகுதியென்று நினைந்து கூ
றுதலால், தகுதிவழக்கெனப்பட்டன.

வ-று. (க) மலங்கழீஇவருதம் என்பதைக் கால்சுழீஇவருதம் என்றும்,
பீ என்பதைப் பகரவீ என்றும், பவ்வீஎன்றும் வழங்கும் இ
வைமுதலானவை இடக்கரடக்கல்.

(உ) செத்தாரைத்துஞ்சினார் என்றும், ஓலையைத் திருமுகம் என்றும்,
காராட்டை வெள்ளாடு என்றும், இடுகாட்டை நன்காடு என்
றும் வழங்கும் இவைமுதலானவை மங்கலம்.

(ஈ) பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறி என்றும், யானைப்பாகர் ஆடை
யைக் காரை என்றும், வேடர் கள்ளைச் சொல்விளம்பி என்ற
ும் வழங்கும் இவைமுதலானவை குழுஉக்குறி. (க0)

[செய்யுள் இன்னதென்பது.]

உகா அ. பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போறபல
சொல்லாற் பொருடகிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

இ - ள். பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்கு உடல்போல் - தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கு இடமாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல, - பல சொல்லால் பொருட்கு இடன ஆக - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வட சொல் என்னு நால்வகைச்சொற்களாற் பொருளுக்கு இடமாக, - உணர்வினின் வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள் - கல்வியறிவினாற் செய்யுள் செய்யவல்லவர் அலங்காரம்பெறச் செய்வன செய்யுளாம். எ - று.

உணர்வினின் வல்லோர் செய்வன என்றதினால், அப்பலசொற்களும் (அசை சீர் அடி தொடைகளாய்) அமைதற்கேற்றவாறே செய்யப்படுவன வென்று வகுத்துணர்க. இங்ஙனம் வகுத்துணராவின், வாசகநடைக்குஞ் செய்யுணடைக்கும் பேதமில்லாமல், ஒன்றைக்குறித்துச் சொல்லுமில்லாத் தன்மை மற்ருன்றற்கு மொத்தவருதலாகிய அதிவியாத்தியென்னுங் குற்றமுண்டாமென்றதிக.

உபமானமாக எடுத்துக்கூறிய உடலிலும், என்புகள்-இருக்கவேண்டிய இடத்தும், அவற்றின்பொருத்த-இருக்கவேண்டுமிடத்தும், தோல்- இருக்கவேண்டுமிடத்தும், மற்றைத் தாதுக்கள் - வ்சேடமாயிருக்கவேண்டுமிடத்தும், துண்ணிசினமைந்திருத்தல் பிரத்தியக்ஷமாயறியத்தக்கனவாசலின், உவமையை விரித்தோதாது உடல்போலென்று கூறினாரெனினும், அவ்வாறு வகுத்தறிதலே யீண்டைக்கியைபுடைத்தாமென்பதறிக.

இப்படிச்சொல்லவே, எழுத்தானது சொல்லாசலால், எழுத்துச் சொற் பொருள் அணி நான்கினாலும் நடப்பது செய்யுளென்பதாயிற்று. செய்யுள், யாப்பு, பாட்டு என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

வ - று. “வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன்றிலலையம்பலவன்மலயத், திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்க், கருங்குன்றமாளிகை துண்களபத்தொளிபாய நும்மூர்க், கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே” இக்கட்டளைக்கலித்துறைச்செய்யுள் இடமணித்தென்றல் என்னும் பொருளுக்கிடமாகி தன்மை யுவமை யுருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாகி வருதல் காண்க. இஃதன்பொருள். இளங்கொடியே, கனங்குழையே, யானையையுரித்தவரும் சிதம்பரத்திலே கனகசபையில் வீற்றிருந்தருளும் நடராசனும் ஆகிய ஈசனுடைய மலையில் பெருமையானவேடர்மகளாகிய இளங்கொடிபோன்றவளே, பாரமான தோட்டையணிந்தவளே நீ (யான்பிரிந்து போவது தூரமான இடமென்று) வருந்தாதொழி. எம்மூரின் கணுளவாகிய பெரியமலைபோலும் மாளிகைகளின் துண்ணிய வெண்சாந்தொளி பரத்தலினா

வ் தும்மூரின் கண்ணுளவாகிய சருங்கன்மலைகள் வெண்ணிறச்சட்டை
'இட்டாற்போலக் காணப்படும். எ - று. பிறவுமன்ன. வருங்குன்றம்-
யானை. குன்றவாணர் - வேடர். களபம் - சாந்து. கஞ்சகம் - சட்
டை. ஏய்க்கும் - ஒக்கும். குழை - தோடு, தோட்டைடணிந்தவள்.
தில்லை - சிதம்பரமென்னுந்தலம். அம்பலவன் - சனகசபையில் வீற்றிரு
க்கும் நடாராயன்.

மாளிகைகளின் வெண்சாந்தொளி பரக்க: கருங்கன்மலைகள் வெண்
ணிறச்சட்டையிட்டாற்போலிருக்கும் என்றதனால் மாளிகையையுடைய த
லைவனுார்க்கும் கருங்குன்றங்களையுடைய தலைவியூர்க்கும் அணிமை கூறி
யவாறு தெரியப்படும். (கக)

[வெளிப்படைகுறிப்பு]

௨௬௬. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி
ஆகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுங்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன் வெளிப்படை.

இ - ள். ஒன்று ஒழி பொதுச்சொல் - இருதிணையாண்பெண்ணுள்
ஒன்றையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், - விகாரம் - வலித்தன்முதலாகிய
ஒன்பது விகாரச்சொல்லும், - தகுதி - மூவகைத்தகுதிவழக்குச்சொல்லும், -
ஆகுபெயர் - ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், - அன்மொழி - அன்மொழித்தொகை
ச்சொல்லும், - வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், - முதல் - முத
ற்குறிப்புச்சொல்லும், - தொகை - தொகைக்குறுப்புச்சொல்லும், - குறிப்
பு - இம்முதறொகையல்லாத பலவழியாலும் வரும் குறிப்புச்சொல்லும், -
இன்னபிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், - குறிப்பின் தருமொழி - குறிப்பி
னால் இருதிணையைம்பாற்பொருள்களைத் தருஞ்சொற்களாம், - அல்லன்வெ
ளிப்படை - (தருமொழி) - இவையல்லன்வெல்லாம் வெளிப்படையால் அ
ப்பொருள்களைத்தருஞ்சொற்களாம். எ - று.

வ-று. (க) ஆயிரமக்கள்பொருதார் என்றவிடத்து, மக்கள் என்னும்பொது
ப்பெயரும், பொருதார் என்னும் பொதுவினையும், உயர்திணை
ப்பெண்பாலையொழித்து ஆண்பாலைக்குறிப்பா லுணர்த்தின.

(உ) - குறுத்தாட்பூதம், மரைமலர் என்றவிடத்து, இவ்விகாரச்சொற்க
ள், குறுந்தாள், தாமரை என்பனவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(ஈ) கால்கழீஇவருதம், திருமுகம், பறி என்றவிடத்து, இத்தகுதிவ
ழக்குச்சொற்கள், மலங்கமுவிவருதம், ஓலை, பொன் என்பன
வற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தின

(ச) புளிதின்றான், கடுத்தின்றான் என்றவிடத்து, இவ்வாகுபெயர்கள்
அவற்றின் பழத்தைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

- (ஊ) பொற்கொடி சந்தியுண்டால், அறற்கூந்தர்கிலையருள் என்றவிடத்து, இவ்வன்மொழித்தொகைகள்; அவற்றையுடைய மகளிரைக் குறிப்பா லுணர்த்தின.
- (கூ) இவனிப்போது பொன்னன் என்றவிடத்துப், பொன்னன் என்பது பெடர்ப்பொருளை யொழித்து, வினைக்குறிப்புப்பொருளைக் குறிப்பா லுணர்த்தின.
- (எ) “அறத்தாறிதுவெனவேளைக்கிழிபு” என்றவிடத்து, இம்முதற் குறிப்புச்சொற்கள்: “அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை பொறுத்தானேரீந்தானிடை” எனலும்பாட்டைக் குறிப்பா லுணர்த்தின.
- (அ) “அலங்குளைப்புரவியைவரொடுசினேஇ” என்றவிடத்து ஐவர் என்னுந் தொகைக்குறிப்புச்சொல் பாண்டவரைக் குறிப்பா லுணர்த்தின.
- (கூ) கற்கறித்து நன்கட்டாய், நீயிர் டெரிதுமறிதீர், பாயர்வேங்கை; “உவர்க்கடலன்னசெல்வருமுளரே கிணற்றுற்றன்னநீயுமாருளையே”; “பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே சயன்முள்ளன்ன நரைமு தீர்திரைகவுட்பயனின்மூப்பிற்பல்சான்றீரே” இவைமுதலான சைவெல்லாம் பலவழியாலும் வருங் குறிப்புச்சொற்கள். இன்னும், “பாயாதவேங்கைமரைப்படுமதமாப், பூவாதபுண்டரிகமென்றஞ்சி” “சேராட்டயற்றவைரவன்வாகனஞ்சேரவந்து, பாராரூநான்முகன்வாகனந்தன்னைமுன்பற்றிக்கவ்வி, நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்றுநம்மைமுகம், பாரான்மைவாகனனவந்தேவயிற்றினிற்பற்றினனே” வைரவன்வாகனம் - நாய்; நான்முகன்வாகனம் - அன்னம் (சோறு); நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்று - கருடனாயிற்று. (என்றது பறந்துவிட்டது என்னும்பொருட்டு.) மைவாகனன் - ஆட்டுவாகனன். (அக்கினிப்பசி) நாய்வந்து சோற்றைக்கவ்விக்கொண்டு பறந்துவிட்டது; முகம் பாராமற் பசிவந்து வயிறெரிகின்றது என்பது கருத்து.

“மையார்தடங்கண்மயிலன்னுப்தீத்தீண்டு, கையார்பிரிவித்தல்காண்” இதில் தீத்தீண்டு கையார் - வேங்கையார் - வேங்கைமரம்.

“நீத்தொழிந்தவாறந்தடக்கிப்பின்னிச்சயமே, வாய்த்தடையந்தவாயில்பண்ணையுங்—கூத்தற்கு, வாளேரூடோசைவிளைநிலமில்வல்லாற், கேளாயுடன்வருவதில்” நீத்தொழிந்தஆறு - நிலை; ஐந்தடக்கி - ஆமை; வாயில் - கடை; பண்ணையை - பிடி; வாளேறு - புண்; ஓசை - இயம்; விளைநிலம் - செய்; என்வே நிலையாமை கடைப்பிடி, புண்ணியஞ்செய என்பன குறிப்பா லாகிய பொருள்.

உள்

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

“இரவலனேயுனக்கில்லாததென்னவிதயமென்ன, பரவுண வேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையென்ன, தரவுரைசெய்திடவென்றானதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான், வரதிருவேங்கடநாதாவென்றேன்பொன்வழங்கினனே” இவ்வினாவத்தரத்தின் வகையாவது: ஐந்துவினாவிற்கும் திருவேங்கடநாதா என்பதை ஐந்தாகப் பகுத்து முறையே கூட்டி வ - று. இல்லாதது என்ன? திரு; இதயம் என்ன? வேம்; உணவேது? கடன்; சுவை அற்றதென்ன? நா; சொற்பான்மை என்ன? தா என்று காண்க.

இன்னபிறவும் என்றதனால், தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்களும், தெரிநிலைவினைமுற்றாலுங் குறிப்புவினைமுற்றாலும் வருமெச்சங்களும், செய்யுமென்னுமுற்றும், “கேட்குநபோல்” முதலியவாக அஃறிணையிடத்துச்சொல்லப்படுவனவும், ஆகிய இவைமுதலானவை குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துமெனக் கொள்க.

இப்படியன்றி, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என வருவன, வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவனவாம். (கஉ.)

பரிசுஷ்டிவினாக்கள்:— 550. சொல்லாவதியாது? 551. ஒருமொழிகளாவனயாவை? 552. தொடர்மொழிகளாவனயாவை? 553. பொதுமொழிகளாவனயாவை? 554. இருதிணையென்பனயாவை? 555. உயர்திணையாவனயாவை? 556. அஃறிணையாவனயாவை? 557. உயர்திணைஎன்பதற்குப் பொருளென்னை? 558. அஃறிணைஎன்பதற்குப் பொருளென்னை? 559. ஐம்பாலென்பன யாவை? 560. உயர்திணை எத்தனைபாலையுடையது? 561. அஃறிணை எத்தனைபாலையுடையது? 562. பேடு எத்திணையில் அடங்கும்? 563. இருதிணையும் ஐம்பாலும் எல்லாச்சொற்களாலும் அறியப்படுமோ? 564. தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுக்களாலும் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களாலும் அறியப்படுவன எவை? 565. மூவிடங்கருக்கும் பொதுவாகிய வினைமுற்றுக்களும் பெயர்களும் இருதிணையைம்பாற்பொருளை எப்படியுணர்த்தும்? 566. எச்சவினைமுதலியனவும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் எப்படிப் பொருளுணர்த்தும்? 567. மூவிடமென்பன யாவை? 568. வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டனுள் வழக்காவனயாவை? 569. இலக்கணமுடையதென்பதுயாது? 570. இலக்கணப்போலியென்பதுயாது? 571. மருஉவென்பதுயாது? 572. இம்மூன்றும் யாதுகாரணம்பற்றி இயல்புவழக்கெனப்பட்டன? 573. இடக்கரடக்கலென்பதுயாது? 574. மங்கலமென்பதுயாது? 575. குழுஉக்குறியென்பதுயாது? 576. இம்மூன்றும் யாதுகாரணம்பற்றித் தகுதிவழக்கெனப்பட்டன? 577. செய்யுளாவன யாவை? 578. எழுவகைத் தாதுக்களென்பன எவை? 579. இருதிணையைம்பாற்பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துவன எவை? 580. இருதிணையைம்பாற்பொருளை வெளிப்படையால் உணர்த்துவன எவை?

சொற்பாகுபாடு.

[சொல் இத்தனைவகைப்படுமென்பது.]

உஎ௦. அதுவே,—

இயற்சொற் திரிசொ வியல்பிற் பெயர்வினை
எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்கு மாந்திசை வடசொலனு காவழி.

இ - ள். அது இயற்சொல் திரிசொல் இயல்பின் பெயர் வினை என இரண்டு ஆகும் - மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லுமென்னுந் தன்மையையுடைய பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் என்று இரண்டாகும், - இடையுரி அடுத்து நான்கும் ஆம் - இவற்றுடன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்குமாகும், - திசை வடசொல் அணுகாவழி - இவற்றுடன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் சேராவிடத்து. எ - று.

எனவே, அதுவேயெனக் குறித்தகிசால் பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல் என எண்வகைப்படுமென்பதும், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லுஞ்சேர்ந்தவிடத்துப் பத்துவகைப்படுமென்பதும் பெற்றும். (க௬)

[இயற்சொல்]

உஎக. செந்தமிழாகித் திரியா தியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

இ - ள். செந்தமிழ் ஆகி - செந்தமிழ்நிலத்து மொழியாகி, - திரியாது யார்க்கும் தம்பொருள் விளக்கும் தன்மைய இயற்சொல் - திரிசொற்போலாகாது கற்றோருக்குங் கல்லாதோருக்கும் ஒப்பத் தம்பொருளைவிளக்குந் தன்மையையுடைய உலகவழக்கே இயற்சொல்லாகும். எ - று.

உலகவழக்கு என்பது கற்றோருங்கல்லாருமாகிய உலகர் பேசுஞ் சொல், எளிதிற் பொருளறியப்படுஞ்சொல் என்பது விளக்கம். இயற்சொல் கற்றறியாது இயல்பாற் பொருளுணருஞ்சொல்.

வ - று. (க) மண், பொன் என்பன பெயரியற்சொல்.

(உ) நடந்தான், வந்தான் என்பன வினையியற்சொல்.

(ங) மற்று, உம், ஓ என்பனவும் அவனை, அவனால் என்பவற்றுள், ஐ ஆல் என்பனவும் இடையியற்சொல்.

(ச) நல், மிக, பெரு, சிறு என்பன உரியியற்சொல்.

செந்தமிழ்நாடாவது பாண்டிவளநாடு; தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியருக்கும், தமிழை வளர்த்த பாண்டியர்களுக்கும், சங்கப்புலவர்களுக்கும் உறைவிடம் அதுவாதலாலென்றறிக. (க௭)

[திரிசொல்.]

உஎஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் லாகும்.

இ - ள். ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும் - ஒருபொருளைக் கருதிய பல சொற்களாயும், - பல பொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும் - பல பொருள்களைக் கருதிய ஒருசொல்லாகியும், - அரிது உணர் பொருளான திரி சொல் ஆகும் - அரிதாகக் கற்றோர் அறியும் பொருளினவாய் வருவன திரி சொல்லாகும். ஏ - று.

கல்லாதவராற் பொருளறியப்படாமற் கற்றாராற் பொருளறியப்படுஞ் சொற்களே திரிசொல்.

அரிதுணர்பொருளான என்றதனால், ஒருபொருள் குறித்த பலசொற்க ளுள்ளும், பலபொருள்குறித்த ஒருசொற்களுள்ளும், இயல்சொல்லொழியு க்கொள்க.

திரிசொல் இயற்சொல்லின் வேறுபட்டசொல். திரிதல் - வேறுபடு தல். வேறுபடுதலென்றது இயற்சொல் போல இயல்பால் உணரப்படாது அரிதின் உணரப்படுதலை.

உ - று. (க) கிள்ளை, சுகம், தத்தை என்பன, கிளி என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல். யாரணம் என்பது, யானையு ங் கோழியுஞ் சங்கு முதலாகிய பலபொருள்குறித்த ஒரு பெ யர்த்திரிசொல்.

(உ) படர்ந்தான், சென்றான் என்பன, போயினான் என்னும் ஒருபொ ருள்குறித்த பலவினைத்திரிசொல். வரைந்தான் என்பது, நீ க்கினான், கொண்டான் என்னும் பலபொருள்குறித்த ஒருவி னைத்திரிசொல்.

(ஈ) சேறும், வருதும் என்பவற்றுள், றும், தும் என்னும் விசுதிகள், தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலம் என்னும் ஒருபொருள் குறித் த பலவிடைத்திரிசொல். கொல் என்பது, ஐயமும் அசைநிலை யுமாகிய பலபொருள்குறித்த ஓரிடைத்திரிசொல்.

(ஊ) சால், உறு, தவ, நனி, கூர், சழி என்பன, மிகுதி என்னும் ஒரு பொருள்குறித்த பலவுரித்திரிசொல். கடி என்பது, காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பல பொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல்.

இப்பகுப்பினவுமன்றி ஒருபொருள்குறித்த ஒருசொல்லாகிவரினும் அ ரிதுணர் பொருளுடைய சொல் திரிசொல்லேயாடென்றுணர்க. (கரு)

[திசைச்சொல்.]

உஎந. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றம்மொழி நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

இ - ள். செந்தமிழ் நிலம் சேர் பன்னிரு நிலத்தினும் - செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ்நிலங்களிலும், -- ஒன்பதிற் றிரண்டினில் தமிழ் ஒழி நிலத்தினும் - பதினென்பொழிசூளுள்ளே தமிழ்க்லமொழிந்த நிலங்களிலுமுள்ளோர், -- தங்குறிப்பின திசைச்சொல் என்ப - தங்குறிப்பின்வாய் அத்திசைகளினின்றும் செந்தமிழ்நிலத்து வந்து வழங்குவன திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

கொடுத்தமிழ்நாடு டன்னிரண்டையர்: “தென்பாண்டி குட்டங்குடங்கற்சாவேண்புழி, பன்றியருவாவதன்வடக்கு—நன்றாய, சீதமலாடுபுனனாடு செந்தமிழ்சே, ரேதமில்பன்னிருநாட்டெண்” என்னும் வெண்பாவாலறிக. புனனாடுன்றது சோழனாட்டை.

இவற்றுட் செந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டுக்குத் தென்றிசையிலுள்ள தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்றும், சோற்றைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளியென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சென்றும், கற்காநாட்டார் வஞ்சரைக் கையரென்றும், வேண்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும், பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும், அருவாநாட்டார் செய்யைச் செறுவென்றும், சிறுகுளத்தைக் கேணியென்றும், அருவாவடநிலையார் புளியை எகிணென்றும், சீதநாட்டார் தோழனை எலுவென்றும், தோழியை இசூளையென்றும் வழங்குவர். பிறவும் வந்தவிடத்துக்காண்க.

இனித் தமிழ்நிலத்தைச் சூழ்ந்த பதினேழ்நிலத்தையுட்: “சிங்களஞ்சோன்சூசாவகஞ்சினந்துருக்குடகங், கொங்கணங்கன்னடங்கொல்லந்தெலுங்கங்கல்ங்கம்வங்கங், கங்கமகதங்கடாரங்கவுடங்கடுங்குசலந், தங்கும்புகழ்த்தமிழ்சூழ்பதினேழ்புவிதாமிவையே” என்னுங் கட்டளைக் கலித்துறையாலறிக. சிங்களம் என்றது ஈழநாட்டை.

அந்தோ என்பது சிங்களச்சொல். எருத்தைப் பாண்டில் என்பது தெலுங்குச்சொல். மாமரத்தைக் கொக்கு என்பது துளுவச்சொல். ஒழிந்தன வந்தவிடங்களிற்காண்க.

செல்வத்தைச் செல்ல என்பதும், என்ன என்பதை எந்து என்பதும் மலையாளச்சொல். தகுதிப்படுத்திச் சொல்லுதற்கு சிப்பார்சு என்பது பாரசிகப்பர்வைச்சொல். இது தமிழில்வந்த பிறபாலைத் திசைச்சொல். ( )

[வடசொல்.]

உஎச. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

இ - ள். பொது எழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொது வெழுத்தாலும், - சிறப்பு எழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த வெழுத்தாலும், - ஈரெழுத்தானும் - இவ்விரண்டெழுத்தினாலும், - இயைவன வடசொல் - ஆக்கப்படுவனவாகிச் செந்தமிழ்ச்சொல்லையொப்பனவாகிய வடதிசையிலிருந்து செந்தமிழ்சிலத்துவந்து வழங்குவன வடசொல்லாம். எ - று.

வ - று. (க) அமலம், கமலம், மேரு, காணம், காரியம் என்பன பொது வெழுத்தாலியைந்தன.

(உ) சுகி, போகி, சுத்தி என்பன சிறப்பெழுத்தாலியைந்தன.

(ஈ) அரன், அரி, கடினம்; சலம் என்பன ஈரெழுத்தாலியைந்தன.

(1) வதி = பதி, உபகார = உபகாரம், கூடா வார = குலாசாரம் இச்சொற்களிலிருக்கிற எழுத்துக்கள் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் ஒரே ஒலியுடையனவாதலின் இவை பொதுவெழுத்தான்முடிந்தன.

(2) ஸாய = சாது, ஸவீ = சுகி, ஶீக்ஷா = தீக்கை இச்சொற்களிலிருக்கிற எழுத்துக்களின் ஒலி தமிழில் இன்றிச் சமஸ்கிருதத்திலே யிருத்தலாற் சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த எழுத்தான்முடிந்தபதங்களிவை.

(3) ஶாந = ஶாநம், யிரி = கிரி, வெடி = வேதம் இச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் சமஸ்கிருதத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்தவெழுத்துந் தமிழிற்குஞ் சமஸ்கிருதத்திற்கும் பொதுவான எழுத்தமாகிய இருவகையெழுத்துக்களாலுமுடிந்த பதங்கள். வடவெழுத்தாகத் தமிழெழுத்தாக வரிவடிவெழுத்தைக் கொள்ளாது ஒலிவடிவையேகொண்டு பேதாபேதங்களைநோக்கி மூவகை வடமொழிகளையுமுணர்க.

மேற்காட்டப்பட்ட அமலம்முதல் சலம் ஈராகிய உதாரணங்களையும் சமஸ்கிருத எழுத்தாலுந் தமிழெழுத்தாலுமெழுதி அபேத பேதங்களையுணர்க. “வடசொற்களவிவடவெழுத்தொரீஇ, யெழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்லாரும்மே, சிதைந்தனவரினுமியைந்தனவரையார்” என்றார் தொல்காப்பியரும்.

பரிசுஷிவினாக்கள்:—581. சொல் எத்தனைவகைப்படும்? 582. இயற் சொல் எத்தனைவகைப்படும்? 583. திரிசொல் எத்தனைவகைப்படும்? 584. இயற்சொல்லாவனயாவை? 585. இயற்சொல்லென்பதற்குப்பொருளென்னை? 586. செந்தமிழ்நாடென்பபடுவதியாது? 587. திரிசொல்லாவனயாவை? 588. திரிசொல்லென்பதற்குப் பொருளென்னை? 589 திசைச்சொல்லாவனயாவை? 590. கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டென்பனஎவை? 591. வடசொல்லாவன யாவை?

பெயர்ச்சொல்.

[பெயரின் பொதுவிலக்கணம்].

உ.எடு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலை காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லீடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

இ - ள். இடுகுறி காரணம் மரபு ஆக்கம் தொடர்ந்து - இடுகுறியும் காரணக்குறியும் மரபினையும் ஆக்கப்பட்டிணையுந் தொடர்ந்து,--தொழில் அல காலம் தோற்றா - வினையாலணையுங் காரணக்குறியொன்றுங் காலங்கா ட்டஅல்லாதன காலங்காட்டாதனவாகி,--வேற்றுமைக்கு இடன் ஆப் - எட் டிவேற்றுமையுஞ் சார்தற்கு இடமாகி,--திணை பால் இடத்து ஒன்று ஏற்பவு ம் - இருதிணையிலும் ஐம்பாலிலும் மூவிடத்திலும் ஒன்றினையேற்பனவும்,-- பொதுவும் - பலவற்றினையேற்பனவும்,-- ஆவனபெயர் - ஆகிவருவனபெய ர்களாம். எ - று.

வ - று. (க) மரம், விள, பனை என்பன இடுகுறிமரபு.

(உ) அவன், அவள், விலங்கு, பறவை என்பன காரணக்குறிமரபு.

(ஈ) “பொன்போலுங்கள்ளிப்பொறிபறக்குங்கானலிலே, யென்பேதை செல்லற்கியைந்தனளே—மின்போலு, மானவேன்முட்டைக் குமாறாயதெவ்வர்போங், கானவேன்முட்டைக்குங்காடி” என் னும் பொய்யாமொழிப்புலவர் பாட்டில், வேட்டுக்குமரன் றன் பெயர் முட்டையென்றது இடுகுறியாக்கம்.

(ச) பொன்னன், பூணன், “மலைமகண்மகனே மாற்றோர்கூற்றே” என் பன காரணக்குறி காலங்காட்டின.

(ரு) நடந்தவனை, நடந்தோனை என்பன வினையாலணையுங் காரணக்கு றிகாலங்காட்டின.

மரம் பனை முதலாகிய இடுகுறிப்பெயரும், அவன், அவள் முதலாகி ய காரணப்பெயரும், அவ்வவ் விலக்கணங்களோடு தோற்றிய பொருள் களுக்கெல்லாந் தொன்றுதொட்டு மரபுபற்றிவருவன. முட்டைமுதலாகிய இடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன்முதலாகிய காரணப்பெயரும், மரபுபோல த்தொன்றுதொட்டு வருதலின்றி நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டவருவன.

[உயர்திணையாண்பாற்பெயர்.]

உ.எ.க. அவற்றுள்,--

கிளையெண் குழுவமுதற் பல்பொரு டிணைதேம்
ஊர்வா னகம்புற முதல நிலன்யாண்

டிருது மதிநா ளாதிக்கால்ந்
 தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்
 பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
 சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்
 ஓக் லீத லாதிப் பல்வினை
 இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்ரே
 நெற்ற னவ்வீறு நம்பி யாடே
 னிடலை கோவேள் குரிசி ரேன்றல்
 இன்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

இ - ன். அவற்றுள் - மேற்பெயர்ரெயென்றவற்றுள், - கிளை எண் கு
 முடி முதல் பலபொரு (ளோடு) - சுற்றமும் எண்ணுங் கூட்டமும் முதலாகி
 ய பலபொருள்களோடும், - திணை தேம் ஊர் வான் அகம் புறம் முதல நில
 (னோடு) - ஐந்திணையுந் தேய்பும் ஊரும் வானும் அகமும் புறமும் முதலிய
 ன்வாகிய இடங்களோடும், - மாண்டு இருது மதி நாள் ஆதிக்கால (மோடு) -
 வருடமும் பருவமும் மாதமும் நாண்மீனும் முதலாகிய காலங்களோடும், -
 தோள் குழல் மார்பு கண் காது முதல் உறுப் (போடு) - புயமும் மயிரும் மா
 ர்புங் கண்ணுங் காதும் முதலாகிய அவயவங்களோடும், - அளவு அறிவு
 ஒப்பு வடிவு நிறம் கதி சாதி குடி சிறப்பு ஆதிப் பல்குண (மோடு) - அள்
 வும் அறிவும் ஒப்பும் வடிவும் நிறமும் நாற்கடியஞ் சாதியுங் குடியஞ் சிறப்பும்
 முதலாகிய பல்குணங்களோடும், - ஒதல் ஈதல் ஆதிப் பல்வினை (யோடு) -
 ஒதுதலுங் கொடுத்தலும் முதலாகிய பலதொழில்களோடும், - இவை அடை
 சுட்டு வினாப் பிற மற்ரேடு - இவற்றையடைந்த சுட்டும் வினாவும் பிறவும்
 மற்றமாகிய நான்கனோடும், - உற்ற னவ்வீறு - பொருந்திய ன்கர மெய்யீற்
 றுப் பெயர்களும், - நம்பி ஆடே லிடலை கோ வேள் குரிசில் தோன்றல் -
 நம்பி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இப்பெயர்களும், - இன்னன - இவை போ
 ல்வன பிறவும், - ஆண்பெயர் ஆகும் என்ப - உயர்திணையாண்பாற்பெயர்களா
 கும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ ர ல ா று.

(க.) பொருளால் வரு பெயர்களாவன:—

தமன், நமன், தும்ன், எமன் என்பன கிளையால் வருபெயர்.

ஒருவன் என்பது எண்ணால் வருபெயர்.

அவையத்தான், அத்திகோசத்தான் என்பன குழுஉவால் வருபெயர்.

பொருளன், பொன்னன், முடியன் என்பன முதலென்றதனால் வ
 ருபெயர்.

(உ.) இடத்தால் வரு பெயர்களாவன:—

வெற்பன், பொருப்பன் என்பன குறிஞ்சித்திணையால் வருபெயர்.

மறவன், எயினன் என்பன பரலேத்திணையால் வருபெயர்.

இடையன், ஆயன் என்பன முல்லைத்திணையால் வருபெயர்.
 ஊரன், மகிழ்நன் என்பன மருதத்திணையால் வருபெயர்.
 சேர்ப்பன், துறைவன் என்பன நெய்தற்றிணையால் வருபெயர்.
 சோழியன், கொங்கணன் என்பன தேய்த்தால் வருபெயர்.
 கருஆரான், மதுரையான் என்பன ஊரால் வருபெயர்.
 வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான் என்பன வான் முதலிய மூன்
 றாலும் வருபெயர்.
 மண்ணகத்தான், பாதலத்தான் என்பன முதலன்றதனால் வருபெ
 யர்.

(ஈ.) காலத்தால் வரு பெயர்களாவன:—

மூவாட்டையான், பிரபவன் என்பன வருடத்தால் வருபெயர்.
 வேனிலான், காரான் என்பன பருவத்தால் வருபெயர்.
 லையான், மாசியான் என்பன மாதத்தால் வருபெயர்.
 ஆதிரையான், ஒணத்தான் என்பன நாண்மீனால் வருபெயர்.
 நெருநலான், காலையான் என்பன ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

(உ.) சிணையால் வரு பெயர்களாவன:—

திணிதோளன், செங்குஞ்சியன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், சூ
 லைக்காதன் என்பன தோண் முதலிய ஐந்துறுப்பாலும் வரு
 பெயர்.
 குறுந்தாளன், நெடுங்கையன் என்பன முதலென்றதனால் வருபெயர்.

(ஊ.) குணத்தால் வரு பெயர்களாவன:—

பெரியன், சிறியன் என்பன அளவால் வருபெயர்.
 அறிஞன், புலவன் என்பன அறிவால் வருபெயர்.
 பொன்னொப்பான், மணியணையான் என்பன ஒப்பால் வருபெயர்.
 கூனன், குறளன் என்பன வடிவால் வருபெயர்.
 கரியன், செய்யன் என்பன நிறத்தால் வருபெயர்.
 மானுடன், தேவன் என்பன கதியால் வருபெயர்.
 அந்தணன், வேளாண் என்பன சாகியால் வருபெயர்.
 சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்பன சூடியால் வருபெயர்.
 ஆசிரியன், படைத்தலைவன் என்பன சிறப்பால் வருபெயர்.
 நல்லன், தீயன் என்பன ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

(கூ.) தொழிலால் வரு பெயர்களாவன:—

ஓதுவான், ஈவரன் என்பன ஓதன்முதலிய இரண்டாலும் வருபெயர்.
 கணக்கன், தச்சன் என்பன ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

(கூ.) சுட்டால் வருபெயர்முதலானவை:—

அவன், இவன், உவன் என்பன சுட்டிடைச்சொல்லால் வருபெயர்.
 எவன், ஏவன், யாவன் என்பன வினாவிடைச்சொல்லால் வருபெயர்.
 பிறன், மற்றையான் என்பன பிற மற்று என்பவற்றால் வருபெயர்

(அ.) நம்பி முதலாகிய ஏழுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற் காண்க.

இன்னன என்றதனால், வில்லி, வாளி, கிள்ளி, சென்னி, ஏந்தல், செம்மல், ஏனாதி, கர்விதி, வழுதி, பாரி, சக்கிரி, குடுமி, அண்ணல் என உயர்திணையாண்பாற்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.

சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இந்நான்கிடைச்சொல்லையும் பற்றி வரும்பெயர்கள், பொருளாதியாறனுள்ளே, சொல்லுவான் குறிப்பின்படி, ஒன்றில் அடங்கும் ஆதலின் இவை யடைசுட்டுவினாப்பிற மற்றுபிறநன்வகீறென்றார்.

பின் 'வினாச்சுட்டுடனும்வேறுமாம்பொருளாதியுறுது' என்பதினாலு மறிக.

இருது - இருமாதம். ஒருவருடத்தில் ஆறு இருது உள்ளன:—அவை யாவன: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்பனவாம். ஆவணிமுதல் இவ்விரண்டுமாதங்களை முறையே அந்த ஆறுபருவங்களென்று கொள்ளுக.

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னு மிவ்வறுவகையுள்ளும் பெயர்கள் அடங்குமென்பார் அவ்வறுவகையாகப்பகுத்தும் அப்பகுப்பில் ஒவ்வொன்றையுஞ் சிறிது வகுத்துங் கூறினார்.

இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில்களும் ஒருவாற்றாற் பொருளைப்படுமாயினும் இவ்வவைவகையுமொழித்தொழிந்துநின்றவைகளே இங்ஙனம் பொருளைப்படுமென்றறிக. இங்ஙனங்கொள்ளுதலைச் சேஷார்த்தநிர்ணயமென்பது வடமொழிவழக்கு. (கக)

[உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்.]

உஎள. கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
எவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவுந்
தோழி செவிலி மகடீ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

இ - ள். கிளை முதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள் - மேலைச்சுத்திரத்துச் சுற்றமுதலாகப்பகுத்துச் சொல்லப்பட்ட அறுவகைப்பொருள்களுள், - எவ்வொற்று இகரக்கு ஏற்ற ஈற்றவும் - ளகரமெய்யும் இகரவுயிரும் பொருந்துதற்கு ஏற்ற அவ்விரண்டற்றுப்பெயர்களும், - தோழி செவிலி மகடீ நங்கை தையலோடு - தோழிமுதலாக எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெயர்களுமாகிய இவற்றுடனே, - இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், - பெண்பாற்பெயர் - உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்களாம். எ - று.

வ ர ல ர று.

- (க.) பொருளால் வருபெயர்:—தமள், நமள், நுமள், எமள். எ - ம். ஒருத்தி. எ - ம். அவையத்தாள், அவையத்தி. எ - ம். பொன்னாள், பொன்னி. எ - ம். வரும்.
- (உ.) இடத்தால் வருபெயர்:—குறத்தி, எயிற்றி, ஆய்ச்சி, உழத்தி, பாத்தி. எ - ம். மலையாட்டி, சோழிச்சி. எ - ம். கருஆரள், கருஆரி. எ - ம். வானத்தாள், வானத்தி. எ - ம். அகத்தாள், அகத்தி. எ - ம். புறத்தாள், புறத்தி. எ - ம். மண்ணகத்தாள், மண்ணகத்தி. எ - ம். வரும்.
- (ங.) காலத்தால் வருபெயர்:—மூவாட்டையாள். எ - ம். வேனிளாள். எ - ம். தையாள். எ - ம். ஆதிரையாள். எ - ம். நெருநலாள். எ - ம். வரும்.
- (ச.) சினையால் வருபெயர்:—திணிதோளாள், திணிதோளி. எ - ம். சுரி குழலாள், சுரி குழலி. எ - ம். நெடுமார்பாள், நெடுமார்பி. எ - ம். தடங்கண்ணாள், தடங்கண்ணி. எ - ம். குழைக்காதாள், குழைக்காதி. எ - ம். குறுந்தாளாள், குறுந்தாளி. எ - ம். வரும்.
- (ரு.) குணத்தால் வருபெயர்:—பெரியள். எ - ம். புலமையள். எ - ம். பொன்னொப்பாள். எ - ம். கூனள், கூனி. எ - ம். கரியள். எ - ம். மானுடத்தி. எ - ம். பார்ப்பினி. எ - ம். படைத்தலைவி. எ - ம். நல்லள். எ - ம். வரும்.
- (ஊ.) தொழிலால் வருபெயர்:—ஓதுவாள். எ - ம். ஈவாள். எ - ம். தச்சிச்சி. எ - ம். வரும்.
- (எ.) சுட்டால் வருபெயர் முதலானவை:—அவள், இவள், உவள். எ - ம். எவள், ஏவள், யாவள். எ - ம். பிறள். எ - ம். மற்றையாள். எ - ம். வரும்.

(அ.) தோழி முதலிய ஐந்துபெயரும் உரைக்கிடையிற் காண்க.
இன்னன என்றதனால், பேதை, பெதும்பை, இருளை, மடந்ரை, மாது, பாங்கி, பெண்டு, அங்கனை, அரிவை என உயர்திணைப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உ௦)

[உயர்திணைப்பவர்பாற்பெயர்.]

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுத லுற்ற ரவ் வீற்றவுங்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

இ - ள். கிளந்த கிளைமுதல் உற்ற ரவ்வீற்றவும் - முன்னே சொல்லப் பட்ட சுற்றமுதலாகிய அறுவகைப்பொருளையும் பொருந்திய ரகரமெய்யீற்

றுப்பெயர்களும், — கள் என்றின் ஏற்பவும் — கள்ளென்னும் விசுவயை
 ஈராகவடைய பெயர்களுள் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்திவருவனவும், — பிற
 வும் — இவைபோல்வன பிறவும், — டல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும் — உயர்
 திணைப்பலர்பாற் பெயர்களாம். எ - று.

கள் விசுவ அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால், ஏற்பவுமென்றார்.

வ - று. தமர், நமர், துமர், எமர், இருவர், மூவர் எனப் பொருளாதியாற
 னோடு மொட்டிக.

கோக்கள், மனுக்கள் என்றற்றொடக்கத்தன பகுதிப்பொருள் விசுவயீ
 ற்றுப்பெயர்கள்.

தமர்கள், நமர்கள் என்றற்றொடக்கத்தன விசுவமேல் விசுவயீ ற்றுப்பெ
 யர்கள்.

பிற என்றமையால், மாந்தர், மக்கள், மகார், சிரார், வேளிர் எனப் பவர்
 பாலைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.

இப்பலர்பால் ஆண்பன்மையும், பெண்பன்மையும், இருவர்பன்மையுமெ
 ன மூவகைப்படும். மைந்தர், வேளிர் என்றற்றொடக்கத்தன ஆண்பன்மைகு
 றித்துவந்த பலர்பாற்சொல். மாதர், நாரியர் என்றற்றொடக்கத்தன பெண்ப
 ன்மை குறித்துவந்த பலர்பாற்சொல். மணிதர், மக்கள் என்றற்றொடக்கத்
 தன ஆண்பெண் எனலு மிருபன்மைக்கும் பொதுப்பலர்பாற்சொல். இப்
 பொதுப்பலர்பாற்சொல் ஆண்பன்மையைமாத்திரங் குறித்தும், பெண்பன்
 மையை மாத்திரங் குறித்தஞ் சிலவிடத்தில் வரும். (உக)

[அஃறிணையொன்றன்பாற்பெயர்.]

உஎக. வினாச்சுட்டுடனும் வேறு மாம்பொருள்
 ஆதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்
 ஒன்றெனெண்ணின்னன லொன்றன் பெயரே.

இ - ள். வினாச் சுட்டு உடனும் = வினாவிலுஞ் சுட்டிலும் மறைந்து
 அவற்றுடனாகியும், — வேறும் ஆம் — வினாவவுஞ் சுட்டவும்படாது வேறுகி
 யும் வரும், — பொருள் ஆதி உறுது — பொருளாதியானையும் பொருந்திய து
 வ்விசுவயீ ற்றுப் பெயரும், — சுட்டு அணை ஆய்தம் — சுட்டோடு கூடிய ஆய்த
 ததைப் பொருந்திய துவ்விசுவயீ ற்றுப்பெயரும், — ஒன்றன் எண் - ஒன்ற
 ன்னும் எண்ணுகுபெயரும், — இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், — ஒன்ற
 ன்பெயர் - அஃறிணையொருமைப்பாற்பெயராகும். எ - று.

வ - று. (க) எது, ஏது, யாது. எ - ம், அது, இது, உது. எ - ம். வினாவி
 லுஞ் சுட்டிலும் மறைந்து அவற்றுடனாகிப் பொருளாதியா
 றையும் பொருந்திய துவ்விசுவயீ ற்றுப்பெயர்கள் வரும்.

- (உ.) குழையது, சிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது என வினாவவுஞ் சுட்டவும்படாது. கெருகிப்பொருள், - தியாரையும்பொருந்திய துவ்விசுதியீற்றுப்பெயர்கள் வரும்.
- (ஈ.) அஃது, இஃது, உஃது எனச் சுட்டோடுகடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விசுதியீற்றுப்பெயர்கள் வரும்,
- (ச.) ஒன்று என எண்ணுகுபெயர் வரும்.

இன்னன என்றமையால், பிறிது, மற்றையது என அஃறிணை ஒருமைப்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (1)

[அஃறிணைப் பலவின்பாற்பெயர்.]

உஅ0. முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வுஞ்
சுட்டி.று வவ்வுங் கள்ளிறு மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள னில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

இ - ள். முன்னர் அவ்வொடு வருவை அவ்வும் - முன்னே சொல்லப்பட்ட வினாச்சுட்டுடனும் வேறுமாம் பொருளாசியாரனோடும் ஏற்றபடி வரும் வை விசுதியீற்றுப்பெயர்களும் அகரவீற்றுப் பெயர்களும், - சுட்டு இறு வவ்வும் - வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும், - கள் இறு மொழியும் - கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதியீற்றுப்பெயர்களும், - ஒன்று அல் எண்ணும் - இரண்டுமுதலாகிய எண்ணுகுபெயர்களும், - உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில - உள்ளவென்பது முதலாகிய குறிப்புவினையாஃணைந்த எட்டுப்பெயர்களும், - இன்னவும் - இவைபோல்வன பிறவும், - பலவின்பெயர் ஆகும் - அஃறிணைப்பன்மைப்பாற்பெயர்களாகும். எ - று.

வ - று. (க.) எவை, ஏவை, யாவை. எ - ம். அவை, இவை, உவை, எ - ம். நெடியவை, கரியவை, எ - ம். வைவிசுதிப்பெயர்கள் வரும்.

(உ.) பொருள், பொருளன; அகத்த, அகத்தன; மூலத்த, மூலத்தன; கோட்ட, கோட்டன; கரிய, கரியன; ஒதுவ, ஒதுவன என அன்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் அகரவிசுதிப்பெயர்கள் வரும்.

(ஈ.) அவ், இவ், உவ் என வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் வரும்.

(ச.) யானைகள், குதிரைகள் எனக் கள்விசுதிப்பெயர்கள் வரும்.

(ரு.) இரண்டு, மூன்று, பத்து, நூறு என எண்ணுகுபெயர்கள் வரும்.

(சு.) உள்ள முதலாகிய எட்டும் உரைக்கிடையிற் காண்க.

இன்னவும் என்றமையால், யா, பிற, மற்றைய என அஃறிணைப் பன்மைப்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க.

இவ்வைம்பாற் பெயர்களுள், ஆண்பாற்பெயர்க்கு 'எவ்வீறு' எனவே அன், ஆன், மன், மான், ன் இவ்வைந்தும், பெண்பாற்பெயர்க்கு 'எவ்வொற்று' எனவே, அள், ஆள், ள் இம்மூன்றும், டலர்பாற்பெயர்க்கு 'ரவ்வீற்ற' எனவே, அர், ஆர், மார், ர் இந்நான்கும், அடங்குதலதிக.

பலர்பாற்பெயர்கூறிய சூத்திரத்தில் 'கள்ளென்றின் ஏற்பவும்' என்றமையால், இச்சூத்திரத்துவ் சள்ளிறுமொழியுள் ஏற்பனவே பலவின்பாற்குக் கொள்ளப்படும். (உரு)

[அஃறிணையிருபாற்பொதுப்பெயர்.]

உஅக. பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

இ - ள். அஃறிணைப் பால்பகாப் பெயர்கள் - அஃறிணைப்பெயர்களுள் இப்படிப் பால்வகுக்கப்படாத பெயர்களனைத்தும், —பாற்பொதுமைய - அத்திணையிருபாற்கும் பொதுப்பெயர்களாம். ஏ - று.

பால்பகாவஃறிணைப் பெயரெனினும் அஃறிணையிற் பெயரெனினும் பொருந்தும்.

வ - று. பறவை வந்தது, பறவை வந்தன, மரம் வளர்ந்தது, மரம் வளர்ந்தன என வரும். இவை, பறவை, அலரி எனப் பகுபதமும், மரம், பனை, சொல், எனப் பகாப்பதமுமாக வரும்.

அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவான இப்பெயர்கள் முடிக்குஞ்சொற்களாகத் தொடர்ந்த வினை ஒருமையாயின் ஒன்றன்பாற்பட்டும், அவ்வினை பன்மையாயிற் பலவின்பாற்பட்டும் பொதுமைநீங்கும்.

(கு.) "தெரிநிலையுடையவஃறிணையிற்பெயர், ஒருமையும்பன்மையும்வினை யொடுவரினே." என்பதனாலும் அறிக. பறவை வந்தது என்பதில் வந்தது என்று ஒருமைவினையான் முடிக்கப்பட்டதினால் இவ்வாக்கியத்தில் பறவை என்பது ஒன்றன்பாற்பட்டது. பறவை வந்தன என்பதில் வந்தன என்று பன்மைவினையான் முடிக்கப்பட்டதினால் இவ்வாக்கியத்தில் பறவை பலவின்பாற்பட்டது. எனையவு மிவ்வாறே காண்க. ()

[இருதிணைப் பொதுப்பெயர்.]

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ் சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந் தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும் எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

இ - ள். முதற்பெயர் நான்கும் - முதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், - சினைப்பெயர் நான்கும் - சினைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், - சினை முதற்பெயர் ஒருநான்கும் - சினைமுதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், - முறை இரண்டும் - முறைப்பெயராகிய இரண்டுபெயரும், - தன்மைப் (பெயர்) நான்கும் - தன்மைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், - முன்னிலைப் (பெயர்) ஐந்தும் - முன்னிலைப்பெயராகிய ஐந்துபெயரும், - எல்லாம் தாம் தான் - எல்லாம் தாம் தான் என்னு மூன்றுபெயரும், - இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், - பொதுப்பெயர் - இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம். எ - று.

இன்னன என்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்தது; சந்திரனுதித்தான், சந்திரனுதித்தது என ஒருபொருளையே உயர்திணைப்பொருளாகியும் அஃறிணைப்பொருளாகியுங் கூறும் பொதுப்பெயர் முதலானவையும் ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாள் என உயர்திணையிருபாலையும் உணர்த்தும் பொதுப்பெயர் முதலானவையும், தன்மைமுன்னிலைவேடையாலையும் பெயர்களும் பிறவுங் கொள்க. (உரு)

[முதற்பெயர் முதலிய நான்கையும்வகுத்தல்.

உஅ௩. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின் ஆமந் நான்மைக ளாண் பெண் முறைப்பெயர்

இ ள். ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையின் - ஆண்மை முதலாகிய இந்நான்குபாலுங் காரணமாக, - அவ் நான்மைகள் ஆம் - அம்முதற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற்பெயர் என்னு மூன்றும் ஒவ்வொன்று நந் நான்காகும், - ஆண் பெண் முறைப்பெயர் - ஆண்மை பெண்மை என்னும் இருபாலுங் காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாகும். எ - று.

'முறையிரண்டும்' என்று முற்கூத்திரங்குறித்தலால் இச்சூத்திரத்தில் தொகைகொடாது ஆண்பெண் முறைப்பெயரென்று கூறியதினாலும் அப்பொருளமைவதற்கு.

வ - று. (க.) சாத்தன் ஆண்மைமுதற்பெயர். சாத்தி பெண்மைமுதற்பெயர். கோதை ஒருமைமுதற்பெயர். கோதைகள் பன்மைமுதற்பெயர். ஆக ச.

(உ.) முடவன் ஆண்மைச்சினைப்பெயர். முடத்தி பெண்மைச்சினைப்பெயர். செவியிலி ஒருமைச்சினைப்பெயர். செவியிலிகள் பன்மைச்சினைப்பெயர். ஆக ச.

(ங.) முடக்கொற்றன், ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர். முடக்கொற்றி பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர். கொடும்புறமருதி ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர். கொடும்புறமருதிகள் பன்மைச்சினைமுதற்பெயர். ஆக ச.

(ச.) தந்தை ஆண்மைமுறைப்பெயர். தாய் பெண்மை முறைப்பெயர். ஆக உ. (உசு)

[திண்ப்பொதுப்பெயர் பாற்பொதுவாதல்.]

உஅச. அவற்றுள்,—

ஒன்றே இருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

இ = ள். அவற்றுள் - முதற்பெயர்முதலாகச் சொல்லப்படும் இருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர் + ளுள், — ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும் - ஒவ்வொன்றே இருதிணையிலுந் தன்றன் பால்களை ஏற்று வரும். எ-று.

எனவே, ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாண்பாலையும் அஃறிணையாண்பாலையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெண்பாலையும் அஃறிணைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையொருமைப்பெணொருமைகளையும் அஃறிணையொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பன்மையையும் அஃறிணைப்பன்மையையும் ஏற்குமென்பதாயிற்று.

வ ர ல ா று.

(க.) முதற்பெயர் நான்கு:— (முதலெனினும் அங்கியெனினும் நண்டுடொக்கும்)

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது என ஆண்மை முதற்பெயர் இருதிணையாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசு எனப் பெண்மை முதற்பெயர் இருதிணைப்பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது என ஒருமைமுதற்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

கோதைகளிவர், கோதைகளிவை எனப் பன்மைமுதற்பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. இவை அங்கியாகிய முழுப்பொருளைக் குறித்தமையால் முதலெனப்பட்டன.

(உ.) சினைப்பெயர் நான்கு:— (சினையெனினும் அங்கமெனினும் மொக்கும்.)

முடவனிவன், முடவனிவ்வெருது என ஆண்மைச்சினைப்பெயர் இருதிணையாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

முடத்தியிவள், முடத்தியிப்பசு எனப் பெண்மைச்சினைப்பெயர் இருதிணைப்பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

செவியிலியிவன், செவியிலியிவள், செவியிலியிது என ஒருமைச்சினைப்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

செவியிலிகளிவர், செவியிலிகளிலை எனப் பன்மைச்சினைப் பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. இவை அங்கியினகூறாகிய விகார அங்கத்தைக் குறித்தமையால் சினை யெனப்பட்டன.

(ங) சினைமுதற்பெயர் நான்கு:—

முடக்கொற்றனிவன், முடக்கொற்றனிவ்வெருது என ஆண்மைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணையாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

முடக்கொற்றியிவள், முடக்கொற்றியிப்பசு எனப் பெண்மைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணைப் பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புறமருதியிவன், கொடும்புறமருதியிவள், கொடும்புறமருதியிது என ஒருமைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புறமருதிகளிவர், கொடும்புறமருதிகளிலை எனப் பன்மைச்சினைமுதற்பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. இவை அங்காங்கிகளிரண்டையும் விஷயீகரித்து வந்தமையாற் சினைமுதலெனப்பட்டன விஷயீகரித்தல் - விஷயமாகக் கொள்ளுதல்.

(ச) முறைப்பெயரிரண்டு:—

தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது என ஆண்மைமுறைப்பெயர் இருதிணையாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

தாயிவள், தாயிப்பசு எனப் பெண்மைமுறைப்பெயர் இருதிணைப்பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

(ரு) தன்மைப்பெயர் நான்கு:—

யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம் என யானென்னுந் தன்மைப்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று. நானென்பதனோடும் இவ்வாறொட்டுக.

யாமக்கள், யாம்பூதங்கள், என யாமென்னுந் தன்மைப்பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. நாமென்பதனோடும் இவ்வாறொட்டுக.

(கூ) முன்னிலைப்பெயர் ஐந்து:—

நீ நம்பி, நீ நங்கை, நீ பூதம் என நீயென்னு முன்னிலைப்பெயர் இருதிணையொருமைமூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

நீர்மக்கள், நீர்பூதங்கள் என நீரென்னு முன்னிலைப்பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. எல்லீர், நீயீர் நீவீர் என்பவற்றோடும் இவ்வாறொட்டுக.

(எ) எல்லாம், தாம், தான்:—

அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் என எல்லாமென்பது இருதிணை
ப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

அவர்தாம், அவைதாம் எனத் தாமென்பது இருதிணைப்பன்மைக்கு
ம் பொதுவாயிற்று.

அவன்றான், அவடான், அதுதான் எனத் தானென்பது இருதி
ணையொருமைமூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று. (உஎ)

[தன்மை முன்னிலை படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

உஅடு. தன்மை யானான் யாநா முன்னிலை

எல்லீர் நீயீர் நீவீர் நீர்நீ

அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

இ - ள். தன்மை யான் நான் யாம் நாம் - தன்மைப்பெயர் நான்காவ
ன யான் நான் யாம் நாம் என்பனவாம், - முன்னிலை எல்லீர் நீயீர் நீவீர் நீர்
நீ - முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன எல்லீர் நீயீர் நீவீர் நீர் நீ என்பனவாம், --
அல்லன படர்க்கை - இவ்வொன்பதுமல்லாத பெயர்களெல்லாம் படர்க்கை
யிடத்திற்குரியனவாம், - எல்லாம் எனல் பொது - அவற்றுள் எல்லாமென்
னும் பெயரொன்றும் மூவிடத்திற்கு முரித்தாம். எ - று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்தும் வருமாறு:—யாமெல்லாம், நீரெல்லாம்,
அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் என வரும். (உஅ)

[தொழிற்பெயர்க்கும் வினையாலணையும் பெயர்க்கும் இடம்வகுத்தல்.]

உஅசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையால்

அணையும் பெயரே யாண்டு மாசும்.

இ - ள். வினையின் பெயர் படர்க்கையே - வினைப்பெயர்கள் படர்க்
கையிடத்திற்கே உரியவாகும், - வினையாலணையும் பெயர் யாண்டும் ஆகு
ம் - வினையாலணையும் பெயர்கள் தனித்தனி மூவிடத்திற்கு முரியவாகும்

வினைப்பெயரெனினும் தொழிற்பெயரெனினும் ஒக்கும்.

வ - று. யானுணல், நீயுணல், அவனுணல் எ - ம் உண்டேனே, உண்டா
யை, உண்டானே எ - ம். வரும். வினையாலணையும் பெயரே யாண்டுமா
கும் என்றது வினையாலணையும் பெயருக்கு 'அல்லன்படர்க்கை' என்ற
தனால் எய்தியதுவிலக்கி இடம் வகுத்தது; வினையின்பெயரே படர்க்
கை என்றது சில வினைப்பெயருக்கு 'அல்லன்படர்க்கை' என்றதனால்
எய்திய இடம் இங்கே யாண்டு மாசும் என்பதனால் இகந்துபடாமற்கா
த்தது. இங்கே வினையின்பெயரென்றது எல்லாவினைப்பெயரையும்
யு. யானுணல், நீயுணல், அவனுணல் என்புழி வரும் வினைப்பெயர், யா

னுண்டேன், நீயுண்டாய், அவனுண்டான் என்புழி வரும் முற்றுவினை போல, யான், நீ, அவன் என்னு மூவிடப்பெயர்களுக்குப் பயனிலையாகி அவ்வப்பெயரோடும் ஒன்றுபட்டு நின்றலினால், அவ்வவ்விடத்திற்குரியவாம் எனக் கொள்ளக்கிடக்கும்; ஆதலால் இவ்வினைப்பெயருக்கு எய்திய இடம் இசந்தர்ப்பும் என்பது பற்றி, அப்படியிகந்துபடாமற் காக்கவேண்டிற்று. எனதுணல், நினதுணல், அவனுணல் என்றும், உணல் என்றும், வேறுபட்டுநிற்கும் வினைப்பெயர்கட்கு எய்திடவிடம் இசந்துபடுதலில்லையென அறிக. (உக)

[பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்.]

உஅ௭ தான்யா னுனீ யொருமை பன்மைதாம்
யாநா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

இ - ள். தான் யான் நான் நீ ஒருமை - தான் யான் நான் நீ என்னு நான்கும் இருதிணைமுக்கூற்றொருமைப்பெயர்களாம், - தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எலீர் நீயிர் நீர் நீவிர் பன்மை - தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீவிர் என்னுமெட்டும் இருதிணையிருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர்களாம்.

இருதிணைமுக்கூற்றொருமையென்றது உயர்திணையானொருமை உயர்திணைப்பெண்ணொருமை அஃறிணையொருமைகளை. இருதிணையிருகூற்றுப் பன்மையென்றது உயர்திணைப்பன்மை அஃறிணைப்பன்மைகளை. (உ௦)

[எண்ணால்வரும் உயர்திணைப்பெயருக்குப் புறன்டை.]

உஅ௮. ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

இ - ள். ஒருவன் ஒருத்தி - ஒன்றென்னு மெண்ணால் ஒருவன் ஒருத்தி என வருவனவன்றி, - மேல் எண் பெயர் இல - இவற்றின்மேல் இரண்டு முதலாகிய எண்களால் இவ்வாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் வருவன விலவாம். எ - று. (உ௧)

உஅ௯. ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

இ - ள். ஒருவர் என்பது உயர் இரு பாற்று ஆய் - ஒருவரென வழங்கும் சொல் உயர்திணை ஆண்பெண்ணிவ்விருபாற்கும் பொதுவாய், - பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற்று என்ப - அத்திணைப்பன்மை வாய்பாட்டு வினையைக்கொண்டுமுடியும் பாங்கிணையுடைத்தாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

வ - று. ஆடவருளொருவரறத்தின்வழிநிற்பார்; பெண்டிருளொருவர்கொழுநன்வழிநிற்பார் என வரும். இங்கே, ஒருவர் நிற்பான் நிற்பாள் எனப்பகுதிக்கேற்ப ஒருமைச்சொல்லைக் கொள்ளாது விசுதிக்கேற்பப் பன்மைச்சொல்லையே கொண்டுமுடிதல் காண்க.

இனி, உரையிற்கோடென்னுமுத்தியால், உயர்த்தற்பொருட்டு ஆரென்னுமிடைச்சொல்லை ஈற்றிற் பெற்ற இருதிணைப் பொதுப்பெயரும், பால்

பகாவலிணைப்பெயரும், சிறுபான்மை உயர்திணைப்பெயரும் பன்மைச் சொல்லொடு முடியும்.

வ - று. (க) சாத்தனார்வந்தார், முடவனார்வந்தார், முடக்கொற்றனார்வந்தார், தந்தையார்வந்தார் என் இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் பன்மைச்சொல்லொடு முடிந்தன.

(உ) நரியார்வந்தார் எனப் பால்பகாவலிணைப்பொதுப்பெயர் பன்மைச் சொல்லொடு முடிந்தது. “செந்தார்ப்பசங்கிளியார்சென்றார் க்கோரின்னுரை, தந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னுயிர்” என்பது மது.

(ஈ) நம்பியார்வந்தார், நங்கையார்வந்தார், இறைவனார்வந்தார், அகத்தியனார்வந்தார், தொல்காப்பியனார்வந்தார் என உயர்திணைப் பெயர்கள் பன்மைச்சொல்லொடு முடிந்தன. (ஈஉ)

[ஆகுபெயர்.]

உகூ. பொருண்முத லாரே டளவைசொற் றுனி கருவி காரியங் கருத்த னாதியுள் ஒன்றன் பெயரானதற்கியை பிறிதைத் தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இ - ள். பொருள் முதல் ஆரேடு - பொருளிடங்காலஞ்சினைகுணந் தொழிலென்னும் ஆறுடனே, - அளவை - இவற்றின் பகுதியவாகிய நால்வகையளவையும், - சொல் - சொல்லும், - தானி - தானியும், - கருவி - காரணமும், - காரியம் - காரியமும், - கருத்தன் - வினைமுதலும், - ஆதியுள் - ஆதியாவரும்பொருள்களுள், - ஒன்றன் பெயரான் அதற்கு இயை பிறிதை - ஒருபொருளினது இயற்பெயரால் அப்பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளை, - தொன்முறை உரைப்பன ஆகுபெயர் - தொன்றுதொட்டுவரு முறையே சொல்லப்பட்டு வருவன ஆகுபெயர்களாம். எ - று.

வரலாறு.

(க) “தாமரைபுரையுங்காமர்சேவடி” என்புழித் தாமரையென்னு முதற் பொருளின் பெயர் அதன் சினைப்பொருளாகிய மலருக்காதலாற் பொருளாகுபெயர்.

(உ) “அகன்மர்ந்தசெய்யாளுறையும்” என்புழி அகமென்னும் உள்ளிடப் பெயர் அவ்கிருக்கின்ற மனசிற்காதலால் இடவாகுபெயர்.

(ஈ) காரறுத்தது என்புழிக் காரென்னும் மழைக்காலப்பெயர் அக்காலத்துவி னையும் பயிருக்காதலாற் காலவாகுபெயர்.

(ஊ) வெற்றிலைட்டான் என்புழி வெற்றிலை என்னுஞ் சினைப்பெயர் அதன் முதலாகிய கொடிக்காதலாற் சினைவாகுபெயர்.

(௩) நீலஞ்சூடிஞள் என்புழி நீலமென்னும் நிறக்குணப்பெயர். அதனையுடைய குவளைமலருக்காதலாற் குணவாகுபெயர்.

(௬) வற்றலோடுண்டான் என்புழி வற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர். அதனைப்பொருந்திய உணவிற்காதலாற் றொழிலாகுபெயர்.

(௭) காலாலேநடந்தான் என்புழிக் காலென்னும் எண்ணலளவைப்பெயர். அவ்வளவைக்கொண்ட உறுப்பிற்காதலால் எண்ணலளவையாகுபெயர்.

இரண்டுவீசைத்தந்தான் என்புழி வீசை என்னும் எடுத்தலளவைப்பெயர். அவ்வளவைக்கொண்ட பொருட்காதலால் எடுத்தலளவையாகுபெயர்.

நாழியுடைந்தது என்புழி நாழியென்னும் முசுத்தலளவைப்பெயர். அவ்வளவு கருவிக்காதலான் முசுத்தலளவையாகுபெயர்.

கீழைத்தடிவினோந்தது என்புழித் தடியென்னும் நீட்டலளவைப்பெயர். அதனால் அளக்கப்பட்ட கழனிக்காதலால் நீட்டலளவையாகுபெயர்.

(அ) இந்நூற்குரைசெய்தான் என்புழி உரையென்னுஞ் சொல்லின்பெயர். அதன்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயர்.

(க) விளக்கு முரிந்தது என்புழி விளக்கென்னுந் தானியின்பெயர். அதற்குத்தானமாகிய தண்டிற்காதலாற் றுனியாகுபெயர்.

[விளக்கு - விளக்குமொளியையுடைய பிழம்பு, தானி - தானத்தையுடையது. தானம் - இடம்]

(க0) திருவாசகம் என்புழி அடையடுத்தவாசகமென்னு முதற்கருவியின்பெயர். அதன்காரியமாகிய ஒரு நூலிற்காதலாற் கருவியாகுபெயர்.

(கக) இந்நூல்லங்காரம் என்புழி அலங்காரமென்னுங் காரியத்தின் பெயர். அதனையுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலிற்காதலாற் காரியவாகுபெயர்.

(கஉ) இந்நூற்றிருவள்ளுவர் என்புழித் திருவள்ளுவரென்னுங் கருத்தாவின் பெயர். அவராற் செய்யப்பட்ட நூலிற்காதலாற் கருத்தாவாகுபெயர்.

ஆதி என்றதனால், காளைவந்தான், பாவைவந்தான் என வரும் உவமையாகுபெயர் முதலானவையும், தேவர் முதலியோர் பெயரை மக்களுக்கு இட்டு வழங்குவனவுங்கொள்க.

இன்னும், இவ்வாகுபெயர், விடாதவாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர் எ-ம். இரும்பியாகுபெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர் எ - ம். அடையடுத்தவாகுபெயர் எ - ம். இருபெயரொட்டாகுபெயர் எ - ம். பெயர்பெற்று வழங்கும்.

வ - று. (க) கடுத்தின்றான், புளிதின்றான் என்புழிக், கடுவும் புளியுஞ், சுவையாகிய தத்தம் பொருளைவிடாதுநின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத காய் கனி என்னும் பொருளை உணர்த்தலால், விடாதவாகுபெயர். அவ்வூர்வந்தது என்புழி, ஊரென்பது, இடமாகியதன் பொருளைவிட்டுத் தன்னிடத்துள்ள மனிதரையுணர்த்தலால், விட்டவாகுபெயர்.

(உ) புளிதின்றான் என்புழிப், புளியென்னுஞ் சுவைப்பெயர் அதனையுடைய பழத்திற்காதலால் ஆகுபெயர். புளிமுளைத்தது என்புழிப், புளியென்பது, சுவைப்பெயர் பழத்திற்காய்ப், பழத்தின்பெயர் மரத்திற்காதலால், இருமடியாகுபெயர். கார்நிகர்வண்கை என்புழிக், காரென்னுநிறப்பெயர் அதனையுடைய மேகத்திற்காதலால் ஆகுபெயர். கார்வந்தது என்புழிக், காரென்பது நிறப்பெயர் மேகத்திற்காய், மேகத்தின்பெயர் அதுபெய்யும்பருவத்திக்காதலால் இருமடியாகுபெயர். காரறுத்தது என்புழிக், காரென்பது, நிறப்பெயர் மேகத்திற்காய், மேகத்தின்பெயர் பருவத்திற்காய், அப்பருவத்தின்பெயர் அதில்விளையும் பயிருக்காதலால் மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(ஈ) வெற்றிலைநட்டான், மருக்கொழுந்துநட்டான், அறுபதமுரலும் என்புழி, இலை, கொழுந்து, பதம் என்னுஞ் சினைப்பெயர்கள், முறையே வெறுமை, மரு, ஆறு என்னும் அடையடுத்து, முதற்பொருள்களுக்காதலால், அடையடுத்தவாகுபெயர்.

(ச) வகரக்கிளவி, மக்கட்சுட்டி என்பன, ஒருபொருட்கு இருபெயரொட்டிநிற்க, அவற்றுள் ஒருபெயர் ஆகுபெயராக நின்றலால், இருபெயரொட்டாகுபெயர். வகரக்கிளவியென்பதிற் கிளவியென்பது சொல்லையுணர்த்தும்போது இயற்பெயர். சொற்குக் கருவியாகிய எழுத்தையுணர்த்தும்போது ஆகுபெயர். வகரக்கிளவி வகரமாகிய எழுத்து எனப் பொருள்படும். மக்கட்சுட்டென்பதிற் சுட்டென்பது நன்குமதிப்பையுணர்த்தும்போது இயற்பெயர்; நன்குமதிக்கப்படுதலையுடைய பொருளையுணர்த்தும்போது ஆகுபெயர். மக்கட்சுட்டி மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படுபொருள் எனப் பொருள்படும்.

வெற்றிலைமுதலியனவற்றைப்-பொற்றொடி முதலியனபோல அன்மொழித்தொகைப்பெயரென்று கொள்ளலாகாதோ எனின்;—அன்மொழித்தொகைப்பெயர், செய்யுள் செய்யும் புலவன் ஒருவரை வியப்புமுதலிய காரணத்தினாலே தன்குற்றாகவேனும் பிறர்குற்றாகவேனும் பாடுமிடத்து அங்கங்கே வருவதன்றி, ஆகுபெயர்போல நியதிப்பெயராய் வருவதன்று; ஆதலால், ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றெனக் கொள்ளலாகாது. அங்ஙனமாயினும், ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகைப்பெயருந் தம்பொரு

ருணர்த்தாது பிறிதொருபொருளுணர்த்தலால் ஒக்குமாதலின், அவை தம் முள் வேற்றுமையாதோ எனின்;—ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரால் அதனோ டியையுபற்றிய பிறிதொன்றையுணர்த்தி ஒருமொழியிடத்து வருவதாம்; அன்மொழித்தொகை இயையுவேண்டாது இருமொழியுந்தொக்க தொகையா ற்றலினாலே பிறிது பொருளுணர்த்தி இருமொழியிடத்தவருவதாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க. இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழியிடத் து வந்ததன்றோவேனின்:—வகரக்கிளவி, மக்கட்சுட்டு என்னும் இருபெய ரொட்டாகுபெயர்களுள், வகரமும், மக்சருமாகிய அடைமொழிகள், கிள வி, சுட்டு என்னும் இயற்பெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, எழுத்து ம்பொருளுமாகிய ஆகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நிற்சக, கிளவி, சுட் டென்பனவே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த, இருபெயரும் ஒட்டிநிற்கு ம்; ஆதலால், இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழியிடத்து வந்ததன்றெ ன்க. இனிப் பொற்றொடி என்னும் அன்மொழித்தொகையிலே, பொன்னெ ன்னும் அடைமொழி, அப்படி அன்மொழித்தொகைப் பொருளாகிய பெண் ணைவிசேடித்து நில்லாது, தொடியையே விசேடித்தநிற்க, அவ்வருமொழி யுந்தொக்க தொகையாற்றலினாலே அன்மொழித்தொகைப்பொருளையுணர்த் துதலும் அறிக. இக்கருத்தேபற்றி மக்கட்சுட்டு முதலியவற்றைப் பின்மொழி யாகுபெயரென்பாருமுளர்.

அன்மொழித்தொகை பிறிதுபொருளை இயையுவேண்டாது உணர்த்து மென்றகருத்துத் தகுமோ தகாதோ என ஆராயுங்கால்; தாமரைபுரையந்தா ள் என்பதில் தாமரை என்னும் ஆகுபெயர் இயையுபற்றி மலரையுணர்த்தி யதுபோல், தாழ்குழல் என்னும் அன்மொழித்தொகையிலும் குழல் என்ப து இயையுபற்றி அக்குழலையுடையானே யுணர்த்திற்று. பான்மொழி என்னும் ஆகுபெயரிலும் அப்படியே உணர்த்திற்று. பிறவு மன்ன. இங்ஙனமாகவும் அ ன்மொழித்தொகை இயையுவேண்டாது பிறிதுபொருளுணர்த்துமென்று கூறியது ஒக்குமோ ஒவ்வாதோ என்று ஆராய்ந்து துணிவது விவேகிகளு க்குக் கடனும்.

இனி இந்த ஆகுபெயர்ச்சொற்கள் தம்பொருளை விட்டுநீங்காது நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாதபொருளை யுணர்த்தலும், தம்பொருளைவிட்டுப் பி ரிதுபொருளுணர்த்தலும் ஆகிய இலக்கணத்தையுடைய விடாத ஆகுபெய ரும் விட்ட ஆகுபெயரும் என இருவகை எனவும், அவற்றிற்கு உதாரணம் முறையே கடுத்தின்றான், புளித்தின்றான், தாமரைத்தாளினான் (என்வருமீவ ற்றில் தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருள் காய் கனிமலர் என்பன ஆத லால்) விடாத ஆகுபெயரெனவும்; குழிப்பாடிநேரிது, உயர்நிலந்துன்புற்ற து (எனின் குழிப்பாடியென்னும் ஊரிலுள்ளோர் நேர்மையி துஎனவும், உய ர்நிலத்துள்ள குடிகள் துன்புற்றன எனவும் இடத்தைவிட்டு இடத்து நிகழ் பொருளையுணர்த்துதலால்) விட்ட ஆகுபெயரெனவும் பிறர்கூறுதலு முப்த்து ணர்ந்துகொள்க.

(கு.) முதலிற்கூறுஞ்சினையறிகளவியுஞ், சினையிற்கூறுமுதலறிகளவியும், பி றந்தவழிக்கூறலும்பண்புகொள்பெயரு, மியன்றதுமொழிதலும்ரு

பெயரொட்டும், வினைமுதலுரைக்குங் கிளவிடொடுதொகைஇ, யனைய மரபினவேயாகுபெயர்க்கிளவி. எ - ம். அவைதாம், தத்தம்பொருள் வயிற்றம்மொடுசிவணலு, மொப்பில்வழியாற்பிறிதுபொருள்சுட்ட லு, மப்பண்பினவேறுவலுங்காலை. எ - ம். அளவுநிறையுமவற்றொடு கொள்வழி, யுளவெனமொழிபுணர்ந்திசினோரே. எ - ம். கிளந்த வல்லவேறுபிறதொன்றினுங், கிளந்தவற்றியல்பாலுணர்ந்தனர்கொ ளலே. எ-ம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறுதலுங் காண்க. (நூ.)

பரிகாசு வினாக்கள்:—592. பெயர்ச்சொல்லாவதியாது? 593. இடுகுறி மரபாவன யாவை? 594. காரணக்குறி மரபாவனயாவை? 595. இடுகுறி யாக்கமாவன யாவை? 596. காரணக்குறியாக்கமாவனயாவை? 597. திணை பாலிடங்களுள் ஒவ்வொன்றற்கேயுரியவாய்வரும் என்ற பெயர்களுள், உ யர்திணையாண்பாற்குரிய பெயர்சள் யாவை? 598. சுட்டு, வினா, பிற, மற்றும் என்னும் இந்நான்கிடைச்சொற்களையும்பற்றிவரும் பெயர்கள் பொ ருள்கியாறலுள் அடங்குமோ அடங்காபோ? 599. உயர்திணைப்பெ ண்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? 600 உயர்திணைப்பலர்பாற்குரிய பெயர் சள் யாவை? 601. அஃறிணையொன்றன்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? 602. அஃறிணைப்பலவின்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? 603. ஐம்பாற்பெ யர்களுள் ஆண்பாற்பெயருக்கு எவ்வீறு என்றதனால் எவ்விசுதிகள் அட ங்கும்? 604. பெண்பாற்பெயருக்கு எவ்வொற்று என்றதனால் எவ்விசுதிக ள் அடங்கும்? 605. பலர்பாற்பெயருக்கு எவ்வீறு என்றதனால் எவ்விசுதி கள் அடங்கும்? 606. திணைபாலிடங்களுட் பலவற்றிற்குப் பொதுவாய் வரும் என்றபெயர்சளுள், அஃறிணையிற் பாற்பொதுவாய்வரும் பெயர்கள் யாவை? 607. இருத்திணைக்கும்பொதுவாய்வரும்பெயர்கள் யாவை? 608 கு ரியன் சத்திரன் என்றற்போலவருந் தெய்வப்பெயர்கள் அஃறிணைச்சொ ல்கைக்கொண்டு முடிதலுமுண்டோ? 609 முடிற்பெயர் நான்காவனஎவை? 610. சினைப்பெயர் நான்காவன எவை? 611. முறைப்பெயரிரண்டாவன எ வை? 612. திணைப்பொதுவாய்நின்றபெயர்சள் எப்படிப் பாற்பொதுவாய் சிற்கும்? 613. தன்மைப்பெயர் நான்காவன எவை? 614. முன்னிலைப் பெயர் ஐந்தாவன எவை? 615. படர்க்கைப்பெயர்சள் எவை? 616. மூவி டத்திற்கும் பொதுவாய்வரும் பெயர் எது? 617. வினையாலணையும்பெயர் கள் எவ்விடத்திற்குரியனவாம்? 618. மூவிடத்தெழுவாய்கட்குப் பயனிலை யாய் வருந் தொழிற்பெயர் அவ்வவ்விடத்திற்கே உரியவாமோ? 619. தா ன்முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களுள்ளும், இருத்திணைமுக்கூ ற்றொருமைப்பெயர்கள் எவை? 620 இருத்திணையிருகூற்றுப் பன்மைப்பெ யர்கள் எவை? 621. உயர்திணையில் ஆண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெய ரும் எவ்வெண்ணால் வரும்? 622. எவ்வெண்ணால்வரா? 623. உயர்திணை யிற் பாற்பொதுவாய்வரும் பெயர் யாது? 624 ஒருவரென்னும் பாற்பொ துப்பெயர் ஒருமைச்சொற்கொண்டு முடியுமோ பன்மைச்சொற்கொண்டு முடியுமோ? 625 ஒருமைப்பெயர் உயர்த்தற்பொருட்டு எதனைப்பெற் றுவரும்? 626. உயர்த்தற்பொருட்டு ஆரென்னும் இடைச்சொல்லையிற்

நிற் பெற்றுவரும் பெயர்கள் ஒருமைச்சொல்லோடு முடியுமோ பன்மைச் சொல்லோடுமுடியுமோ? 627. ஆகுபெயராவனயாவை? 628. அவ்வாகு பெயர் எத்தனைவகைப்படும்? 629. ஆகுபெயர்கள் இன்னும் எவ்வெவ்வகையிற் பெயர்பெற்று வழங்கும்? 630, விடாதவாகுபெயராவதியாத? 631. விட்டவாகுபெயராவதியாத? 632. இருமடியாகுபெயராவதியாத? 633. மும்மடியாகுபெயராவதியாத? 634. அடையடுத்தவாகுபெயராவதியாத? 635. இருபெயரொட்டாகுபெயராவதியாத? 636. அன்மொழித்தொகைப்பெயருக்கும் அடையடுத்தவாகுபெயருக்கும் வேறுபாடியாதோ? 637. இருபெயரொட்டாகுபெயருக்கும் அன்மொழித்தொகைப்பெயருக்கும் வேறுபாடியாதோ? (உ.ந.)

வேற்றுமை.

[வேற்றுமை இனையஎன்பதும் இத்துணையஎன்பதும்.]

உகக. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்கும் ரூய்ப்பொருள் வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

இ - ள். ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறு ஆய் - தம்மையேற்றுக்கொள்ளாதற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்களுக்கும் இறுதியாய்,—பொருள் வேற்றுமை செய்வன வேற்றுமை எட்டே - அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப்படுத்துவனவாகிய வேற்றுமைகள் எட்டேயாகும். எ - று.

“பகுபதம்பகாப்பதமிருவகைத்தொடர்பதம் வினைமுற்றுப்பெயர்குறிப்புமுற்றுப்பெயர், தொழிற்பெயராதியிற்றேன்றுமெட்டுருபே” என்பதனால் வேற்றுமையுருபையேற்கும் பெயர்களின்வகையறிக.

வினைமுதலியமூன்றும் வேற்றுமைகொள்ளாமையால் அவற்றைக்கிப்பெயர்க்கென்றார். மேல் எழுவாயுருபிற்கு எய்தியதவிலக்கிப் பிறிதவிதி கூறுதலால் அதனையொழித்து விளியுருபிற்குப் பெயரின் இறுதியாகிய அகப்பாட்டெல்லையையும் மற்ற ஆறு உருபிற்கும் அதன் இறுதியாகிய புறப்பாட்டெல்லையையும் தழுவுதற்குப் பொதுமையின்றியென்றார்; பொருளையன்றிச்சொல்லையும் வேறுபடுத்துவது எழுவாயுருபிற்கு இல்லாததினாலும் பொருளைவேறுபடுத்துவது எட்டுருபிற்கும் உண்மையாலும் சொல்லையொழித்துப் பொருள்வேற்றுமைசெய்வன வேற்றுமையெட்டென்றுங் கூறினார்; வேற்றுமையென்னுங் காரியத்தைச் செய்யுங் கருத்தாவாகிய எட்டுவேற்றுமையுருபிற்கும் வேற்றுமை எனப் பெயர்தந்தது காரியஆகுபெயர்.

குத்திரம். “எழியன் முறையதெதிர்முகவேற்றுமை, வேறெனவிளம்பான் பெயரதுவிகாரமென், ரேதியபுலவனுமுளனெருவகையா, னிந்திரனெட்டாம்வேற்றுமையென்றனன்” என ஆசிரியர் அகத்தியனார் உறுவராகலின் விளியுருபுபடர்க்கைச்சொல்லையும் பொருளையும் முன்னினை

ச்சொல்லும் பொருளுமாக வேற்றுமைசெய்தலால் அதை எழுவாயுள் அடக்காமல் வேறுக்குதலே தமது தணிவென்று சொல்லவந்தவர் எட்டே வேற்றுமையென்றார்.

குத்திரம். “வேற்றுமைதாமேயேழெனமொழிப, விளிகொள்வதன் கண்விளியோடெட்டே” என ஆசிரியர் தொல்காட்பியனார் கூறுதலுங்காண்க.

[வேற்றுமையின் பெயரு முறையும்.]

உருஉ. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண் விளியென்ற கு மவற்றின் பெயர்முறை.

இ - ள். அவற்றின் பெயர்முறை - முன்னே எட்டுவேற்றுமையெனப்பட்டவைகளினுடைய பெயர்களுங் கிடக்கையுமுறையாவன, — பெயர் ஐ ஆல் கு இன் அது கண் விளி என்று ஆகும் - பெரும் ஐயும் ஆலுங் குவும் இன்னும் அதுவும் கண்ணும் விளியும் என்றிப்படிச்சொல்லப்பட்டவையாகும். ஏ - று. (ருரு)

[எழுவாயுருபு மற்கையுருபுகளையேற்றல்.]

உருஉ. ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இ - ள். அவ்வுருபே - பெயராய்நிற்கும் அவ்வெழுவாயுருபே, — ஆற னுருபும் ஏற்கும் - ஐம்முதலாகிய ஆறு வேற்றுமையுருபுகளையும் ஏற்கும்.

[ஐமுதலிய உருபேலாப்பெயர்கள்.]

உருசு. நீயிர் நீவிர் நா னெழுவாய் யலபெரு.

இ - ள். நீயிர் நீவிர் நான் - நீயிர்முதலாகிய இம்முன்றுபெயர்களும், — எழுவாய் அல பெரு - எழுவாயல்லாத வேற்றுமைகளை வலநவாம். ஏ - று.

[பெயர்வேற்றுமை.]

உருரு. அவற்றுள், —

எழுவாயுருபு திரிபில் பெயரே வினைபெயர் வினாக்கொள வதன்பய வினையே.

இ - ள். அவற்றுள் - முன்சொல்லப்பட்ட எட்டுவேற்றுமைகளுள், — எழுவாய் உருபு திரிபு. இல் பெயரே - முதல்வேற்றுமையினுருபாவது ஐம்முதலிய உருபேற்றுத் திரிதலில்லாத பெயரேயாம், — வினை பெயர் வினாக்கொளல் அதன் பயன்கை - வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங் கொள்வருதல் அவ்வுருபினது பொருணிலையாய் வருதலாம். ஏ - று.

எனவே, அத்திரிபில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமை செய்யுமென்பதாயிற்று.

இவ்வெழுவாய்கொள்ளும்பெயர் இன்னது, இவ்வளவிற்று என்னும் பொருள்பட வரும்பெயராம்.

உ - ம். (க) சாத்தன்வந்தான்; கொற்றனவாழ்க இவை தெரிநிலைவின்கொள்வந்தன. அவன்பெரியன்; ஆவுண்டி இவை குறிப்பினை கொளவந்தன.

(உ) சாத்தனிவன்; கொற்றனவன் இவை இன்னது என்னும் பொருள் படவரும் பெயர்கொள வந்தன. ஆவொன்று; யானேநூறு இவை இவ்வளவிற்கு என்னும் பொருள்படவரும் பெயர்கொள வந்தன.

(ங) அவன்பார்; ஆயாது இவை வினாக்கொளவந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது ஒரு தொழினிகழ்ச்சியிலே தன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும் பொருளாம். வினைமுதல், செய்பவன், கருத்தா என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ - ம். சாத்தன்வந்தான் என்புழித் தொழினிகழ்ச்சி வருதல்; அத்தொழினிகழ்ச்சியிலே தன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும்பொருள் சாத்தனாதலாற் சாத்தன் வினைமுதற்பொருள்.

இவ்வெழுவாய்க்கு, ஐமுதலியன போன்ற உருபில்லையாயினும், உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியினாலே, சிறுபான்மை ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், என்பவன் முதலிய ஐம்பாற்சொற்களுக்குச் சொல்லுருபுகளாக வருமெனக்கொள்க.

உ - ம். சாத்தனானவன்வந்தான்; சாத்தியானவள்வந்தாள்; சாத்தரானவர்வந்தார்; யானையானதுவந்தது; யானையானவைவந்தன என வரும். பிறவுமன்ன. இன்னும், இவ்வுத்தியைப் பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்பட்டுச் சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங்கொள்க.

சூத்திரம். “வினைநிலையுரைத்தலும்வினாவிற்றேற்றலும், பெயர்கொளவருதலும்பெயர்ப்பயனிலையே” என ஆசிரியர் அகத்தியனாரு மிவ்வாறு கூறுதல்காண்க.

(உஅ)

[இரண்டாம்வேற்றுமை.]

உகக. இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொருள் ஆக்க லழித்த லடைத னீத்தல் ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

இ - ள். இரண்டாவதன் உருபு ஐயே - இரண்டாம்வேற்றுமையின் அருபு முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமேயாம், - அதன்பொருள் - அதன்பொருள்களாவன, - ஆக்கல் - ஆக்கப்படுபொருளும், - அழித்தல் - அழிக்கப்படுபொருளும், - அடைதல் - அடையப்படுபொருளும், - நீத்தல் - துறக்கப்படுபொருளும், - ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருளும், - உடைமை - உடைமைப்பொருளும், - ஆதி ஆகும - முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட செயப்படுபொருள்களாம். ஏ - று.

(உதாரணம்.)

குடத்தை வினைந்தான்..... ஆக்கப்படுபொருள்.
 கோட்டையை யிடித்தான்..... அழிக்கப்படுபொருள்.
 ஊரை யடைந்தான்..... அடையப்படுபொருள்.
 மனைவியைத் துறந்தான்..... துறக்கப்படுபொருள்.
 புலியை யொத்தான்..... ஒக்கப்படுபொருள்.
 பொன்னை யுடையான்..... உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற் பயனாவது. செயப்படுபொருள், செய்பொருள், கருமம், காரியம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ - ம். குடத்தை வினைந்தான் என்புழி மண் கூட்டுகை திரிகை சுழற்று கை முதலியன வினைமுதலினது தொழில்; குடத்தினது தோன்றுதல் அத்தொழிலின்பயன்; அப்பயனாவது குடமாதலாற் குடஞ் செயப்படுபொருள். கோட்டையை யிடித்தான் என்புழிக் கோட்டையை யிடித்தல் வினைமுதலினது தொழில்; அதனது வடிவுகுலைதல் அத்தொழிலின்பயன்; அப்பயனாவது கோட்டையாதலாற் கோட்டை செயப்படுபொருள். ஊரை யடைந்தான் என்புழி நடந்துசெல்லுதல் வினைமுதலினது தொழில்; ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின்பயன்; அப்பயனாவது ஊராதலால் ஊர் செயப்படுபொருள். மனைவியைத் துறந்தான் என்புழி வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலினது தொழில்; உரிமைக்கேடு அத்தொழிலின்பயன்; அப்பயனாவது மனைவியாதலால் மனைவி செயப்படுபொருள். புலியை யொத்தான் என்புழி அஞ்சாது பாய்ந்துகொல்லுதலாற் புலியை உவமானமாகக் கொள்ளுதல் வினைமுதலினது தொழில்; உவமானமாகக் கொள்ளப்படுதல் அத்தொழிலின்பயன்; அப்பயனாவது புலியாதலாற் புலி செயப்படுபொருள். பொன்னை யுடையான் என்புழிச் சம்பாதித்தல் வினைமுதலினது தொழில்; தனதாகுகை அத்தொழிலின்பயன்; அப்பயனாவது பொன்னாதலாற் பொன் செயப்படுபொருள்.

ஆதி என்றதனால், வீட்டை விரும்பினான்; நூற்பொருளையறிந்தான் என விரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடயமாகிய வீடும் நூற்பொருளுஞ் செயப்படுபொருளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க.

அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற் செயப்படுவதும், கருத்தின்றிச்செயப்படுவதும், இருமையிற் செயப்படுவதும் என மூவகைப்படும்.

உ - ம். (க) சோற்றையுண்டான் என்புழிச், சோறு, உண்ணப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்பட்ட செயப்படுபொருள்.

(உ) சோற்றைக் குழைத்தான் என்புழிச், சோறு, குழைக்கப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்படாத செயப்படுபொருள். (ஈண்டிக் குழைத்தான் என்பது பதத்தின்மேற்பட வேகப்படுதலையென்றறிச.)

(ஊ) பதரையு நெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான் எள் புதிப், பதர், கொள்ளப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்படாத செயப்படுபொருள்; நெற், கொள்ளப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்பட்ட செயப்படுபொருள்.

செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலைகளின்மேல் வி பி முதலிய வி குதிகள் புணர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளுள்ளே, சிலவற்றிற்கு, இயற்றும்வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், இன்னும்செயப்படுபொருள் வரும்; சிலவற்றிற்கு, இயற்றும் வினைமுதல் மூன்றாம்வேற்றுமையில் வருதலால், செயப்படுபொருள் ஒன்றேவரும், இரண்டு வாராவாம்.

உ - ம். (க) பகைவரைச் சிறைச்சாலையைடைவித்தான்; சாத்தனைச் சோற்றையுண்பித்தான். இருசெயப்படுபொருள் வந்தமை காண்க.

(உ) கொற்றனாற் பூதனைக் கொல்வித்தான்; சாத்தனாற் பசுவைப் புரப்பித்தான். செயப்படுபொருள் ஒவ்வொன்றே வந்தமைகாண்க.

செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைகளுள்ளே, கறத்தல், குறைத்தல் முதலிய சில வினைகளுக்கு இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் வருதலுமூண்டு; வரினும், முன்னின்ற செயப்படுபொருள் சிறப்புடைத்தன்றெனக் கொள்க.

உ - ம். பசுவைப் பாலேக்கறந்தான்; யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான் எனவரும். இவற்றுள், கறத்தலாவது உள்ளிருக்கு நெகிழ்ச்சிப் பொருட்பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலையுண்டாக்குந் தொழில்; ஆதலால், வினைமுதற்சொழிற்பயன் இரண்டாகவே, அப்பயனுறுவதாகிய செயப்படுபொருளும் இரண்டாயின. எங்ஙனமெனின்; - உள்ளிருக்கு நெகிழ்ச்சிப்பொருள் பால்; அப்பாற்கும் பசுவிற்கும் பிரிவையுண்டாக்குந் தொழில் பாலிலிருக்கும் வீழ்ச்சி; அவ்வீழ்ச்சியை யுண்டாக்குந்தொழில் முலைபற்றியிருவல்; இவற்றுள் வீழ்ச்சித்தொழிலா னிகமும் பிரிவாகிய பயனாவது, பசுவெனவும், முலைபற்றியிருவற்சொழிலானிகமும் வீழ்ச்சியாகிய பயனாவது பாலெனவும் அறிக. மற்றையுதாரணமும் இப்படியே காண்க. குறைத்தலாவது, இங்கே பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலையுண்டாக்குந் தொழில். இப்பசுவையும் யானையை யுஞ் செயப்படுபொருளாகக் கருதாது, நீக்கப்படுபொருளாகக் கருதின், பசுவினின்றும் பாலேக் கறந்தான், யானையினின்றும் கோட்டைக்குறைத்தான் என ஐந்தனுருபும்; சம்பந்தப்பொருளாகக் கருதின், பசுவினது பாலேக்கறந்தான், யானையினது கோட்டைக் குறைத்தான் என ஆறனுருபும் வருமெனக் கொள்க.

இன்னும் அச்செயப்படுபொருள் அகநிலையாகவும், தானே கருத்தாவாகவும் வரும்.

உ - ம். (க) நடத்தலைச்செய்தான்; உண்டலைச்செய்தான் எனத் தெரிநிலைவினைகளை விரித்துரைக்குமிடத்துச் செயப்படுபொருள் அகநிலையாய் வந்தது.

(உ) தன்னைக்குத்தினான்; தன்னைப் புசுழந்தான் எனச் செயப்படுபொருளே கருத்தாவாயிற்று. (கூக)

[மூன்றும்வேற்றுமை.]

உகௌ. மூன்ற வதனுரு பாலா ஜேடொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ வதன்பொருள்.

இ - ள். மூன்றவதன் உருபு ஆல் ஆன் ஓடு ஓடு - மூன்றும்வேற்றுமையினுருபு முன்சொல்லப்பட்ட ஆலையன்றி ஆனும் ஓடும் ஓடுவுமாம், - அதன்பொருள் - அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, - கருவி - கருவியொருளும், - கருத்தா - வினைமுதற்பொருளும், - உடனிகழவு - உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் ஆகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட மூன்றுமாகும். எ - று.

இங்ளாங்குருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமாமெனக் கூட்டிச்சொன்னாராயினும், ஏற்புழிக் கோடலென்னுமுத்தியால், அவ்வுருபுகளுள், ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும், ஓடு ஓடு உருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தனவெனக் கொள்க.

[உதாரணம்.]

வாளால் வெட்டினான்.....	}	கருவி.
வாளான் வெட்டினான்.....		
அரசனாகிய கோயில்.....	}	கருத்தா.
அரசனாகிய கோயில்.....		
மைந்தனோடு தந்தைவந்தான்.....	}	உடனிகழ்ச்சி.
மைந்தனோடு தந்தை வந்தான்.....		

கருவியாவது வினைமுதற்சொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது. கருவி, காரணம், ஏது என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ - ம். வாளாற் பகைவனை வெட்டினான் என்புழி, வாளாப் பற்றிவிசுதல் வினைமுதலினது தொழில்; பகைவனுடம்பறதல் அத்தொழிற்குப்பயன்; அப்பயனைப் பகைவனாகிய செயப்படுபொருளிலே சேர்ப்பது வாளாதலால் வாள கருவிப்பொருள்.

அக்கருவிப்பொருள் முதற்கருவியுந் துணைக்கருவியுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோ டொற்றுமையுடையது. (இவ்கே ஒற்றுமை என்றது முதற்கருவியும் அம்முதற்கருவியாலாகிய செயப்படுபொருளும் வஸ்துவால் வேறுகாமல் ஒன்றாயிருத்தல்) முதற்காரணம், ஆதிகாரணம், சமவாயிகாரணம் என்பன ஒருபொருட்சொற்

சள். துணைக்கருவிமாவது முதற்கருவிக்குத் துணையாய் அம்முதற்கருவி கா
ரிடப்படுமளவும் உடனிகழ்வது.

உ - ம். (ச) மண்ணாற் குடத்தைவனைந்தான் என்புழிக், குடமாகிய காரிய
த்தோடொற்றுமையுடையது மண்ணாதலான் மண்முதற்கருவி.

(உ) திரிகையாற் குடத்தைவனைந்தான் என்புழி, மண்ணாகிய முதற்க
ருவிக்குத் துணையாய் அம்மண் குடமாசக் காரியப்படுமளவும்
உடனிகழ்வது திரிகையாதலாற் திரிகை துணைக்கருவி.

இக்கருவிப்பொருள் அகக்கருவி புறக்கருவி ஒற்றுமைக்கருவி என மூ
ன்றாயும் வருமெனக் கொள்க.

உ - ம். மனத்தானினைந்தான்; வாளால்வெட்டினான்; அறிவாலறிந்தான் எ
ன முறையே வரும்.

வினைமுதல் இன்னதென்பது முன்னே எழுவாய்ச்சுத்திரவுரையிற் கா
ட்டப்பட்டது. அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில் வரும் வினைமுதற்பெயர் த
ன் விசுவநாயினாலே முடியும்; இம்முன்றும்வேற்றுமையில்வரும் வினை
முதற்பெயர் செயப்படுபொருள் விசுவநாயினாலே முடியும்; இதுவே அ
வ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடாம்.

உ - ம். (க) குயவன் குடத்தை வனைந்தான் என்புழிக், குயவனென்னும் எ
ழுவாய்ச்சுத்தாத் தனக்குரிய ஆனவிசுவநாயினாலே முடி
ந்தது.

(உ) குயவனாற் பாளை வளையப்பட்டது என்புழிக், குயவனென்னும்
மூன்றனுருபின் சுருத்தாத் தனக்குரிய ஆனவிசுவநாயினாலே
முடியாதது, செயப்படுபொருட்குரிய அவ்விசுவநாயினாலே முடிந்தது.

அவ்விருவகை வினைமுதலும், தனித்தனியே, இயற்றும்வினைமுதலும்,
ஏவும்வினைமுதலும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள், இயற்றும்வினைமுத
லாவது சுருவியைத் தொழிற்படுத்துவது. ஏவும்வினைமுதலாவது அவ்விய
ற்றும்வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலுடையது.

உ - ம். (க) தச்சன் கோயில் கட்டினான்; தச்சனாற் கோயில் கட்டப்பட்ட
து என்புழித் தச்சன் இயற்றுதற்கருத்தா.

(உ) அரசன் கோயில் கட்டுவித்தான்; அரசனாற் கோயில் கட்டுவிக்க
ப்பட்டது என்புழி அரசன் ஏவுதற்கருத்தா.

உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடியும் பொருளினொ
ழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாகவுடைய பொருளாம்.

உ - ம். மைந்தனோடு தந்தைவந்தான் என்புழித் தந்தை வினைகொண்டுமுடி
யும்பொருள்; வருதல் அப்பொருளின் றொழில்; அவ்வுருதற்றொழிலைத்

தன்னிடத்தும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் மைந்தனாதலால் மைந்தன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.

அவ்வுடனிகழ்ச்சிப்பொருள் தலைமைப்பொருளும், தலைமையில்பொருளுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடியும் பொருளி னுயர்வுடையது. தலைமையில்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடியும் பொருளி னிழிவுடையது.

உ - ம். (௧) மன்னவனோடு மந்திரி வந்தான் என்புழி, வினைகொண்டுமுடியும்பொருள் மந்திரி; அப்பொருளி னுயர்வுடையபொருள் மன்னவனாதலால், உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் தலைமைப்பொருளாயிற்று.

(௨) மாணக்கனோடாசிரியன்வந்தான் என்புழி, வினைகொண்டு முடியும்பொருள் ஆசிரியன்; அப்பொருளி னிழிவுடையபொருள் மாணக்கனாதலால், உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் தலைமையில்பொருளாயிற்று.

ஆல் ஆன் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளிலும், ஓடு ஓடு உருபுகள் வினைமுதற்பொருள் கருவிப்பொருள்களிலும், ஒரோவிடத்து அருகி வரும்.

உ - ம். (௧) “தூங்குகையானோங்குநடைய” “உறழ்மணியானுயர்மருப்பின்” என ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது காண்க. இவற்றிற்குத், தூங்குகையோடு என்றும், உறழ்மணியோடு என்றும் பொருள்கொள்க. தூங்குகையானோங்குநடைய என்புழி, நடத்தலாலாகிய வேறிடப் புணர்ச்சி கைக்கும் யானைக்கும் உளதாதலறிக. உறழ்மணியானுயர்மருப்பின் என்புழி, யானையினது உடைமை மணிக்கு மருப்பிற்கும் உளதாதலறிக.

(௨) “கொடியொடுதுவக்குண்டான்” “ஊசியொடுகுயின்றதூசும்பட்டும்” என்புழிக், கொடியொடு, ஊசியொடு என்பன கொடியால், ஊசியால் எனப் பொருள்படுதலும், கொடி, ஊசி, என்பன முறையே வினைமுதற்பொருள் கருவிப்பொருளாதலுங்காண்க.

சிறுபான்மை ஆல் ஆன் உருபுகள், முதற்பொருண்மேலேற்றிச் சொல்லப்படும் விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும், தொறுப்பொருளிலும் வரும்.

உ - ம். (௧) கண்ணாற்குருடன்; காலான்முடவன் என்புழிக், குருடன் முடவன் முதற்பொருள்கள்; அவைகளின்மேலேற்றிச் சொல்லப்படும் விகாரங் குருட்டுத்தன்மையும் முடத்தன்மையும். அவ்விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருள்கள் கண்ணுங் காலுமாதல்காண்க.

(உ) “ஊராணை தேவகுலம்” என்புழி, ஊர்தோறு மொவ்வொருதேவகுலம் எனப் பொருள்கொள்ளப்படும். தொறுவென்பது தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளெங்கும் அப்பெயர்ப்பொருளோடிகையும்கொள்ளுக்கை. இங்கே தொறு இடப்பனமையிலவந்தது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் தேவகுலமென்பது கருத்து. [குலம் - கோயில்.]

சிறுபான்மை ஓடு ஓடு உருபுகள், வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருளிலும், வினையில்பொருளிலும், கலப்புறுபொருளிலும், ஒப்புப்பொருளிலும், ஒப்பொப்புப்பொருளிலும், ஒற்றுமைப்பொருளிலும், அடைமொழிப்பொருளிலும் வரும்.

உ - ம், (க) “தொடியொடுதொல்கவின்வாடியதோள்” என்புழி, வினைகொண்டுமுடியும்பொருள் கவின்; அதனது தொழில் வாடல்; அத்தொழில் நிகழ்காலையில் நிகழும் வேறுதொழில் சோர்தல்; அதனையுடையது தொடியாதலால், தொடி வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.

(உ) “மலையொடுபொருதமால்யானை” என்புழிப், பொருதல் யானைக்கல்லது மலைக்கில்லாமையால், மலை வினையில்தொருள்.

(ஊ) “பாலொடுதேன்கலந்தற்றே” என்புழித், தேனைக் கலக்கப்படுதலாற்பால் கலப்புறுபொருள்.

(ச) மதியொடொக்குமுகம் என்புழி, முகத்துக்கு உவமானமாகையால், மதி ஒப்புப்பொருள்.

(ரு) “விலங்கொடுமக்களனையர்” என்புழி, ஒப்பல்லாத விலங்கு ஒப்பாகச்சொல்லப்படுதலால், விலங்கு ஒப்பொப்புப்பொருள்.

(சு) “எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்” என்புழி, உருபைத்தொடர்ந்தசொல்லென்னும் பொருளோடு ஒற்றுமையுடையதாதலால், எழுத்து ஒற்றுமைப்பொருள்.

(ஈ) கோபத்தோடுவந்தான் என்புழி, வருதற்கு விசேடணமாதலால், கோபம் அடைமொழிப்பொருள்.

ஆல் ஆன் உருபுகள் நின்றற்குரியவிடத்துக் கொண்டென்பதும், ஓடு ஓடு உருபுகள் நின்றற்குரியவிடத்து உடனென்பதும் சொல்லுருபுகளாகவரும்.

உ - ம். வாள்கொண்டுவெட்டினான், தந்தையுடன் மைந்தன்வந்தான் எனவரும்.

மேலே ஆல் ஒன்றையும் இதற்கு உருபாகச்சொல்லி, இங்கே உருபுநான்கு என்றது மயக்கமெனின்; அங்கே பெயரையும் முறையையுங்காட்டுகிற நிமித்தம் வழக்கிடத்துஞ்செய்யுளிடத்தும் வழங்குவருவதைச் சொ

ன்ரூர். இங்கே அவ்வேற்றமைக்கு வருமஉருபுகளையெல்லாமெடுத்துச் சொல்லவேண்டுமாதலால் நான்செனக் கூறியது மயக்கமன்றென்க. இந்தவீ னுவிடைகளை மேல்வருவன்வற்றிற்கு முரைத்துக்கொள்க. (சு0)

[நான்காம் வேற்றுமை.]

உகூஅ. நான்கா வதற்குரு பாகும் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டுமுறை யாதிபி லிதந்நிசெனல் பொருளே.

இ - ள். நான்காவதற்கு உருபு குவ்வ ஆகும் - நான்காம்வேற்றுமை க்குருபு முன்சொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேடாம் - பொருள் - அவ்வுருபி ன்பொருள்களாவன, - கொடை - கொடையும், - பகை - பகையும், நேர்- ச்சி - நட்பும், - தகவு - தகுதியும், - அது ஆதல் - முதற்காரணமும், பொரு ட்டி - நிமித்தகாரணமும், முறை ஆதியின் - முறையும் முதலான பொருட் சொற்களின் புணர்ச்சியில், - இதற்கு இது எனல் - இதற்கு இதுவென்பது படவருவனவாகிய அவ்வுருபேற்ற பெயர்ப்பொருள்வேறுபட்ட பல்வுமாம்.

கொடையெனவே கோடற்பொருளும், பகை நேர்ச்சியெனவே பகை தொடர்பொருளும் நட்புத்தொடர்பொருளும், தகுதியெனவே தகுதியுடை ப்பொருளும், அதுவாதெனவே முதற்காரண காரியப்பொருளும், பொ ருட்டுடெனவே நிமித்தகாரண காரியப்பொருளும், முறையெனவே முறைக் கியைபொருளும் குவ்வுருபின் பொருள்களாமென்பது பெற்றும்.

(உதாரணம்.)

இரவலர்க்குப் பொண்ணைக் கொடுத்தான்.....கோடற்பொருள்.
பாம்புக்குப்பகை கருடன்..... பகைதொடர்பொருள்.
சாத்தனுக்கு நட்பாளன் கொற்றன்..... நட்புத்தொடர் பொருள்.
அரசர்க் குரித் தருங்கலம் ..... தகுதியுடை ப்பொருள்.
குண்டலத்திற்குப் பொன்..... முதற்காரணகாரியப்
பொருள்,
கூலிக்கு வேலைசெய்தான்..... நிமித்தகாரணகாரியப்
பொருள்.
சாத்தனுக்கு மகன் கொற்றன்..... முறைக்கியைபொருள்.

கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்படுபொருளைத் தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைய பொருளாம். கோடற்பொருள் கோளிப்பொருள் என்பன ஒருபொருட்டுசொற்கள்.

உ - ம். இரவலர்க்குப் பொண்ணைக் கொடுத்தான் என்புழிக், கொடுத்தலின் செயப்படுபொருள் பொன்; அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுத லையுடையபொருள் இரவலராதலால், இரவலர் கோடற்பொருள்.

இன்னும், மாணுக்கனுக்கறிவுகொடுத்தான் என்புழி, அறிவாகிய செய்ப்படுபொருள் கொடுப்போன்பொருளாய்க் கொள்வோனிடத்துச் செல்லாது ஆண்டுத் தோன்றினும் அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலால், மாணுக்கன் கோடற்பொருள். அன்றிடம், மாணுக்கனுக்கு நூற்பொருளுரைத்தான் என்புழிச், சொல்லுதலின் செய்ப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொருளாகிய மாணுக்கனுங் கோடற்பொருளேயாம். இன்னும், அவர் கொடுத்தற்குடம்பட்டார் என உடம்படுதற்கு விடயமான பொருளும் ஒருகோடற்பொருளாகவே வரும்.

கோடல் பலவகைப்படும்; அவை: கேளாதேற்றல், கேட்டேயேற்றல், ஏலாதேற்றல், ஈவோனேற்றல், உயர்ந்தோனேற்றல், இழிந்தோனேற்றல், ஒப்போனேற்றல், உணர்வின்றேற்றல், விருப்பாயேற்றல், வெறுப்பாயேற்றல் முதலியன.

உ - ம். ஆவிற்கு நீர்விட்டான் என்பது கேளாதேற்றல். வறியார்க்கீந்தான் என்பது கேட்டேயேற்றல். மாணுக்கனுக் கறிவுகொடுத்தான் என்பது ஏலாதேற்றல். தனக்குச் சோறிட்டான் என்பது ஈவோனேற்றல். அரனுக்குக் கண்ணலர் கொடுத்தானரி என்பது உயர்ந்தோனேற்றல். அரிக்குச் சக்கரங் கொடுத்தானரன் என்பது இழிந்தோனேற்றல். சோழனுக்கு விருந்திட்டான் சேரன் என்பது ஒப்போனேற்றல். சோற்றிற்கு நெய்விட்டான் என்பது உணர்வின்றேற்றல். மாணுக்கனுக்குக்கசையடிக்கொடுத்தா னுகிரியன் என்பது விருப்பாயேற்றல். கள்ளனுக்குக் கசையடிக்கொடுத்தா னரசன் என்பது வெறுப்பாயேற்றல். [கசை - குதிரைச்சம்மட்டி.]

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும்; அவை: வழக்கத்திற்கொடுத்தல், உரிமையிற்கொடுத்தல், அச்சத்திற்கொடுத்தல், பாவனையிற்கொடுத்தல், உவகையிற்கொடுத்தல், வெகுளியிற்கொடுத்தல், அவலத்திற்கொடுத்தல் முதலியன.

உ - ம். மருமகனுக்கு மகளைக் கொடுத்தான் என்பது வழக்கத்திற்கொடுத்தல். மகனுக் கரசு கொடுத்தான் என்பது உரிமையிற்கொடுத்தல். அரகற்குத் திறைகொடுத்தான் என்பது அச்சத்திற்கொடுத்தல். தந்தை தாய்க்குத் திடுகொடுத்தான் என்பது பாவனையிற்கொடுத்தல். அவனுக்குப் பரிசு கொடுத்தான் என்பது உவகையிற்கொடுத்தல். அவனுக்கு த்தண்டனை கொடுத்தான் என்பது வெகுளியிற்கொடுத்தல். வாய்க்கரிசியிட்டான் என்பது அவலத்திற்கொடுத்தல்.

பகைதொடர்பொருளாவது ஒரு பொருளினிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்கு இடமாகிய பொருளாம்.

உ - ம். பாம்புக்குப் பகை கருடன் என்புழிக், கருடனிடத்துள்ளபகை தொடர்தற்கு இடம் பாம்பாதலாற் பாம்பு பகைதொடர்பொருள்

நட்புத்தொடர்பொருளாவது ஒரு பொருளினிடத்துள்ள நட்புத் தொடர்தற்கு இடமாகிய பொருளாம்.

உ - ம். சாத்தனுக்கு நட்பானன் கொற்றன் என்புழிக், கொற்றனிடத்தள்ள நட்புத் தொடர்தற்கு இடஞ் சாத்தனாதலாற் சாத்தன் நட்புத்தொடர்பொருள்.

வைவின்நீமை தொடர்பொருளும் வாழ்த்தினன்மைதொடர்பொருளும் பகைநேர்ச்சிகளில் அடங்குமெனக் கொள்க. அலை; தீயோர்க்குக் கேடுண்டாகுக; நல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக என வரும்.

தகுதியுடைப்பொருளாவது தன்னோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியாகிய பொருளையுடைய பொருளாம்.

உ - ம். அரசார்குரித் தருங்கலம் என்புழி, அரசரோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியாகியபொருள் அருங்கலம்; அப்பொருளையுடையபொருள் அரசராதலால் அரசர் தகுதியுடைப்பொருள்.

முதற்காரணகாரியப்பொருளாவது முதற்காரணத்தாலாகும்பொருளாம்

உ - ம். குண்டலத்திற்குப் பொன் என்புழிப் பொன் முதற்காரணம், அசனாலாகிய காரியங் குண்டலமாதலாற் குண்டலம் முதற்காரணகாரியப்பொருள்.

நிமித்தகாரண காரியப்பொருளாவது நிமித்தகாரணத்தாலாகும் பொருளாம்.

உ - ம். கூலிக்கு வேலைசெய்தான் என்புழி வேலை நிமித்தகாரணம்; அசனாலாகிய காரியங் கூலியாதலாற் கூலி நிமித்தகாரண காரியப்பொருள்.

முறைக்கியைபொருளாவது பிறப்பினால் ஒருபொருளின் முறைக்குத் தான் இயைந்துநிற்கும் பொருளாம்.

உ - ம். சாத்தனுக்கு மகன் கொற்றன் என்புழிக் கொற்றனிடத்துள்ள மகனென்னு முறைக்குத் தான் இயைந்துநிற்கும்பொருள் சாத்தனாதலாற் சாத்தன் முறைக்கியைபொருள்.

ஆதி என்றதனால், மழைக்கு மின்னல் என உற்பாதத்தாற் குறிக்கப்படுவதும், அவனுக்கிதுபோதும் எனக் குறைவின்மையைக் கொள்வதும், பிறவுங் கொள்க. [உற்பாதம்-மேல்வினையுநன்மை தீமையைறிவிக்குங்குறி.]

குவ்வுருபு நின்றற்குரிய சிலவிடங்களிலே, பொருட்டு, நிமித்தம் என்பனவும், குவ்வுருபின்மேல் ஆகவென்பதும் சொல்லுருபுசளாக வரும்.

உ - ம். கூழின்பொருட்டு வேலைசெய்தான்; கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தான்; கூலிக்காக வேலைசெய்தான் எனவரும். (சக)

[ஐந்தாம்வேற்றுமை.]

உசரு. ஐந்தா வதனூரு பில்லு மின்னும்
நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருளே.

இ - ள். ஐந்தாதென் உருபு இல்லும் இன்னும் - ஐந்தாம்வேற்றுமை யின் உருபாவன இல்லும் முன்சொல்லப்பட்ட இன்னமாம், - பொருள் - அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, - நீங்கல் - நீக்கப்பொருளும், - ஒப்பு - ஒப்புப்பொருளும், - எல்லை - எல்லைப்பொருளும், - ஏது - ஏதுப்பொருளாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இந்நாக்குமாம்.

(உதாரணம்.)

மலையின்வீழருவி.....	நீக்கப்பொருள்.
காக்கையிற்கரிது களம்பழம்...	ஒப்புப்பொருள்.
மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்...	எல்லைப்பொருள்.
கல்லியிற்டெரியன் கம்பன்	ஏதுப்பொருள்.

நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலின்றிப் பிரிவெமாத்திரந் தன்னிடத்துடைய பொருளாம்.

உ - ம். மலையின்வீழருவி என்புழி, அருவியின் வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந் தொழில்; அதீ தன்னிடத்திலலாமல் அவ்வீழ்ச்சியாகிய பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடையது மலையாதலால் மலை நீக்கப்பொருள். (அருவி வீழ்தற்கு மலையின் சரிவு காரணமாயினும் அதனையொழித்து அருவிமீது வைத்துப் பலரும் வழங்கினரென்பது உற்றுநோக்கியறிக.)

ஒப்புப்பொருளாவது உவமேயப்பொருளிலுந் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையால் உவமானமாகும்பொருளாம். உவமேயம், புகழ்பொருள் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ - ம். காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என்புழிச் சளம்பழம் உவமேயம்; உவமேயத்திலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை கருமை; அதனால் உவமானமாகிய பொருள் காக்கையாதலாற் காக்கை ஒப்புப்பொருள்.

எல்லைப்பொருளாவது அறியப்படாத பொருளினது திசையளவு வழியளவு காலவளவு பண்புமுதலியவற்றைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்கும்பொருளாம்.

உ - ம். (க) மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம் என்புழி, அறியப்படாத சிதம்பரத்தினது திசையைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்பது அறியப்பட்டபொருளாகிய மதுரையாதலால், மதுரை எல்லைப்பொருள்.

(உ) கச்சியிற் நிருத்தணிகை முக்காவதம் என்புழி, அறியப்படாத நிருத்தணிகையினது வழியளவை அறிவித்தற்கு எல்லையாக நிற்பது.

ற்பது அறியப்பட்ட பொருளாகிய சச்சியாதலாற் சச்சி எல்லைப்பொருள்.

(ஈ) சாத்தனிலிரண்டாண்டு மூத்தவன் கொற்றன் என்புழி, அறியப்பட்டாத கொற்றனுடைய பிராயத்தைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாசநிற்கும்பொருள் அறியப்பட்ட சாத்தனாலாற் சாத்தன் எல்லைப்பொருள்.

(ச) அரசரிற்பெரியரந்தணர்; ஆவினிழிந்ததுமேதி என்புழி, அறியப்பட்டாத அந்தணரும் மேகியுமாகிய பொருள்களின் உடர்வுதாழ்வுகளைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்கும்பொருள்கள் அறியப்பட்ட அரசரும் ஆவுமாசலால், அரசரும் ஆவும் எல்லைப்பொருள்கள். இவ்வுபர்வு தாழ்வுகளை நீக்கப்பொருளென்பாருமுளர். உறழ்பொருள் என்பாருமுளர்.

ஏதுப்பொருளாவது ஒருபொருளின் பெருமை முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகும்பொருளாம்.

உ - ம். கல்வியிற்பெரிபன் கம்பன் என்புழிக், கம்பனுடைய பெருமைக்கு ஏதுக் கல்வியாதலாற் கல்வி ஏதுப்பொருள்.

இன்னும், மாயையிற்பேன்றியதலசம் என முதற்காரணப்பொருளிலும், மண்ணுலகின் வேறு விண்ணுலகம் என வேற்றுமைக் கெதிர்ப்பொருளிலும், பாவத்தின் வெறுக்கின்றான் என விடயப்பொருளிலும், ஐந்தனுருபு வருமெனக்கொள்க.

நீக்கப்பொருளிலும், எல்லைப்பொருளிலும், இன் இல் உருபுகளின்மேல், நின்று, இருந்து என்பவை, உம் பெற்றும் பெறுதஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ - ம். (க) ஊரினின்றும் போயினான்; ஊரினின்று போயினான். ஊரிலிருந்தும்போயினான்; ஊரிலிருந்து போயினான் இவை நீக்கப்பொருள்.

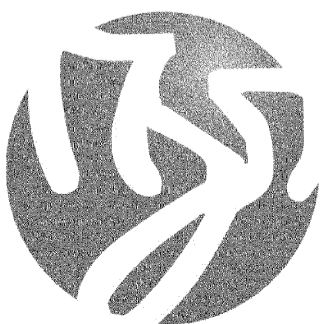
(உ) காட்டினின்றுமூர்காவதம், காட்டினின்றுர்காவதம்; காட்டிலிருந்துமூர்காவதம், காட்டிலிருந்துர்காவதம் இவை எல்லைப்பொருள்.

நீக்கப்பொருளை அபாதானமென்பர் உடனாலார். அது சலாபாதானம், அசலாபாதானமென இருவகைப்படும்.

குதிரையினின்று மிறங்கினான் என்பது சலாபாதானம். சலம் என்பது இயங்கிப்பற்பொருள். மலையினின்று மிறங்கினான் என்பது அசலாபாதானம். அசலம் என்பது நிலையியற்பொருள். (சஉ)

[ஆரம்பவேற்றுமை.]

௩00. ஆற நொருமைக் கதுவு யாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்

பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந்
 திரிபி னைக்க மாந்தற் கிழமையும்
 பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல பொருளே.

இ - ள். ஆறன் ஒருமைக்கு அதுவும் ஆதவும் ஆறும்வேற்றுமையி
 னது வருமொழியினொருமைப் பொருண்மைக்கு முன்சொல்லப்பட்ட அது
 வேயன்றி ஆதவும், - பன்மைக்கு அவ்வும் உருபு ஆம் - வருமொழியின் ப
 ன்மைப்பொருண்மைக்கு அகரமும் உருபாம், - பொருள் - அவற்றின் பொ
 ருள்சுளாவன, - பண்பு - குணமுந் தொழிலுமாகிய பண்பும், - உறுப்பு -
 அவயவமும், - ஒன்றன்கூட்டம் - ஒருபொருட்கூட்டமும், - பலவின் கூட்
 டம் - பலபொருட்கூட்டமும், - திரிபின் ஆக்கம் - ஒன்றுதிரிந்தொன்றா
 தும், - ஆம் தற்கிழமையும் - ஆகிய ஐந்தாதற்கிழமைப்பொருள்களையும், - பிறி
 தின்கிழமையும் - அவையல்லாத பிறிதின் கிழமைப்பொருள்களையும், - பேணு
 தல் - உடையனவாக அவ்வருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்
 ட இவ்விருவகைச்சம்மந்தப் பொருள்களுமாம். எ று.

தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னைடொற்றுமையுடையது. பிறிதின்
 கிழமைப்பொருளாவது தன்னின்வேறாயது. தற்கிழமைப்பொருள் இவை
 யெனவே, இவையல்லாதபொருளும் இடமுங் கால்முமாகிய மூன்றும் பிறி
 தின்கிழமைப் பொருளென்றாகும். ஆகவே, இப்படிப் பலவகையாலும் வரு
 கு சம்பந்தப்பொருளே இவ்வேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று.

உ - ம். க. தற்கிழமை.

சாத்தனது கருமை [குணம்.]	}	பண்புத்தற்கிழமை.
சாத்தனது வரவு ...[தொழில்.]		
சாத்தனது கை.....	}	உறுப்புத்தற்கிழமை.
புலியது வால்.....		
மாந்தரது தொகுதி.....	}	ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமை.
நெல்லது குப்பை.....		
படைகளது தொகுதி.....	}	பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை.
பறவைகளது கூட்டம்.....		
நெல்லினது பொரி.....	}	ஒன்றுதிரிந்தொன்றாதன்ற கிழமை.
மஞ்சளது பொடி.....		

உ. பிழிசின்கிழமை.

சாத்தனது பசு..... } பொருட்பிழிசின்கிழமை.
முருகனது வேல்..... }

சாத்தனது வீடு..... } இடப்பிழிசின்கிழமை.
முருகனது குறிஞ்சி..... }

சாத்தனது நாள்..... } காலப்பிழிசின்கிழமை.
மாரனது வேனில்..... }

எனது கை, நினது தலை, தனது புறம்.....ஆதுருடி.
என கைகள், தனதாள்கள்..... அசரவுருடி.

இராகுவினது தலை, எனதுயிர் என ஆறனுருடி, உடையதும் உடைமைப்பொருளும் வேறுகாத ஒற்றுமைப்பொருளில் வருதலுங் கொள்க. இராகுவே தலைபாதலாலும், நானெனப்பட்டது உயிரேயாதலாலும், ஒற்றுமைப்பொருளாயின. ஒற்றுமையென்பது அபேதம்.

அஃறிணையொருமை பன்மைகளுக்கு இயைந்த உருபுகள் இங்ஙனங் கூறவே, உயர்திணையொருமை பன்மையாகிய கிழமைப் பொருளுக்கு இவ்வுருபுகள் ஏலாவென்பது பெற்றும். சொல்காப்பியர் “அதுவென்வேற்றுமையுயர்திணைத்தொகையின், அதுவெனுருபுசெடக் குகரம்வருமே” என்றிராதலின் உயர்திணைப்பெயர் வருமபோது, சாத்தனுக்கு மகன் எனக் குவ்வுருபு வருமென்றறிக்க. ஆயினும் சிறுபான்மை “அரனது தோழன்” “குன்றவர்தமதுசெம்மல்” என உயர்திணையொருமைப் பொருண்மைக்கும், “நினதடியாரொடல்லால்” என உயர்திணைப்பன்மைப்பொருண்மைக்கும், எனதுகைகள் “எனதுயிரரசவாழ்வென்பயாவையும்” என அஃறிணைப்பன்மைப்பொருண்மைக்கும் அதுவுருபும் வரும்.

இவ்வாறனுருபுகளுள் ஒன்று நிற்பற்குரியவிடத்தே உடைய என்பது சொல்லுருபாக வரும்.

உ - ம். சாத்தனுடைய புதல்வன், சாத்தனுடைய புதல்வர்; சாத்தனுடைய வீடு, சாத்தனுடைய வீடுகள் என வரும்.

இவ்வீடெனது, அத்தோட்டமவனது என வருவன்வற்றில், எனது, அவனது என்பன, தவ்விருதியும் அசரச்சாரிகையுமும் பெற்று நின்ற குறிப்புவினைமுற்று. எனது போயிற்ற, அவனதை வாங்கினேன் என வருவன்வற்றில், எனது, அவனது என்பன மேற்குறியபடி வந்த குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். இங்ஙனமன்றி, இவ்விடங்களில் வரும் அது என்பது ஆறும்வேற்றுமையுருபன்று.

குத்திரம். ஆறனுருபேயதுவாதவ்வே, வேறென்றுடையதைத்தனக்குரிய
தையென, விருபாற்கிழமையின்மருவுறத்தோன்றும், ஐம்பாலுரிமை
மன்றதற்கிழமை, பொருளிடங்காலமாம்பிறிதின்கிழமை என்றார் ஆசிரி
ரியர் அகத்தியனார். (சாட)

[ஏழாம்வேற்றுமை.]

௩௦௧. ஏழ் னுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நின்ற விதன்பொரு ளென்ப.

இ - ள். ஏழன் உருபு கண் ஆதி ஆகும் - ஏழாம்வேற்றுமையினுருபு மு
ன்சொல்லப்பட்ட கண்ணேயன்றி அதுமுதலாகிய பிறவுமாம்,—இதன்பொ
ருள் - இவ்வுருபுகளின் பொருளாவது,—பொருள் முதல் ஆறும் ஒரிருகிழ
மையின் இடன் ஆய் நின்றல் என்ப - பொருளாதியாகிய ஆறும் ஆறாம்வே
ற்றுமைச்சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்ட இருகிழமைப் பொருள்களுக்கும்
இடமாய்நிற்கும் உருபேற்ற பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட அவ்விடப்பொரு
ளாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

(உதாரணம்.)

மணியின்கணி ருக்கின்றதொளி.....	தற்.	} பொருளிட மாயிற்று.
பனையின் கண் வாழ்கின்றதன்றில்.....	பிறி.	
ஊரின் கணி ருக்குமில்லம்.....	தற்.	} இடமிடமா யிற்று.
ஆகாயத்தின் கட்பறக்கின்றதுபருந்து	பிறி.	
நாளின் கணுழிகையுள்ளது.....	தற்.	} காலமிடமா யிற்று.
வேனிற் கட்பாதிரிபூக்கும்	பிறி.	
கையின் கணுள்ளதுவிரல்.....	தற்.	} சினையிடமா யிற்று.
கையின் கண்விளங்குகின்றது கடகம்.....	பிறி.	
கறுப்பின்கண்மிக்குள்ளதழகு.....	தற்.	} குணமிடமா யிற்று.
இளமையின்கண்வாய்த்தது செல்வம்.....	பிறி.	
ஆடற்கணுள்ளது சதி.....	தற்.	} தொழிலிட மாயிற்று.
ஆடற்கட் பாடப்பட்டது பாட்டு.....	பிறி.	

வினேமுதல்வழியாக வினேமுதற்றொழிற்காமினும், செயப்படுபொருள் வழியாகச் செயப்படுபொருளிலிருக்கின்ற பயனுக்காயினும் இடமாகும் பொருள் இடப்பொருளென்பர் வடநூலார்.

உ - ம். (க) மணியின்கணிசுக்கின்ற தொளி என்புழி, ஒளியென்னும் வினேமுதலின்வழியாக அதனது இருத்தற்றொழிற்கு மணியிடமாயிற்று.

(உ) கழுவின்கட்கள்ளனையேற்றினுள் என்புழிக், கள்ளனென்னுஞ் செயப்படுபொருளின் வழியாக அச்செயப்படுபொருளிலிருக்கின்ற உயிர்ப்பிரிவாகிய பயனுக்குக் கழு இடமாயிற்று.

இடப்பொருள் தன்னிற் சிறிதிடமாவதும், தான் முழுதுமிடவாதும் விடயமாவதும் என மூவகைப்படும்.

உ - ம். (க) ஊர்க்கணிசுந்தான், பாயிலிருக்கின்றான். சிறிதிடம் (ஊர்முழு வதிலும் பாய்முழுவதிலும் ஒருவனிராமல் சிறிதுபாகத்தல்மாத்திரமிருத்தலால்.)

(உ) மணியின்கணொளி, உயிரின்கணுணர்வு, பாலின்கட்சுவை, தீயின்கட்சூடு, நீரின்கட்சீதம் முழுதுமிடம். (ஒளிமணியில் எங்கும் வியாபகமாதலின்.) மற்றவைகளும் அப்படியேயாம்.

(ஈ) கல்வியின்கணசைவைத்தான், குருவின்கணன்பு செய்தான். விடயம்.

சிறுபாண்மை ஏழனுருபுகள், கூட்டிப்பிரித்தற்கெல்லையாகும் பொருளிலும், பிரித்துக்கூட்டலிற் குழுவாகும்பொருளிலும், ஒருதொழிற்காலத்தைக்குறிக்கும் பிறிது தொழிலாகும்பொருளிலும் வரும்.

உ - ம். (க) மக்களிலுயர்ந்தோரந்தணர்; குறிலைந்தணுள் அ. இ. உ. இம்முன்றும் சுட்டி. கூட்டிப்பிரிக்குமெல்லைப்பொருள்.

(உ) அறஞ்செயுமகன்றேவருள்வைக்கப்படுவான்; கல்வியறிவில்லாதவன் விலங்கினுள்வைத்தெண்ணப்படுவான், பிரித்துக்கூட்டுங்குழுப்பொருள்.

(ஈ) பால்கறக்கையில்வந்தான்; பொருதற்கண் மழைமெய்தது. ஒரு தொழிற்காலத்தைக் குறிக்கும் பிறிது தொழில். (சச)

[கண்முதலிய உருபுகள்.]

௩-௦௨. கண்கால் கடைபிடை தலைவாய் திசைவயின் முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல் பின்பார் டனாதே முழைவழி யுழியுளி உள்ளகம் புறமில் விடப்பொரு ளுருபே.

இ - ள். கண்—இல் - கண்முதலாக இல்லீராகச் சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தெட்டும்,—இடப்பொருள் உருபு - தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுகளாம். எ - று.

(கண்ணெழுந்த உருபுகளுக்கு உதாரணம்.)

- கால்— “ஊர்க்கானிவந்த பொதும்பர்.” [பொருள்.]
 கடை— “வேலின் கடைமணிபோற்றிண்ணியான்.” (வேலினிடத்தென்பது.)
 இடை— “நல்லாரிடைப்புக்கு.”
 தலை— “வலைத்தலைமானன்னநேர்க்கியர்.”
 வாய்— “குரைகடல்வாயமுதென்கோ.”
 திசை— “தோத்திசையிருந்தான்.”
 வயின்— “அவர்வயிற்செல்லாய்.”
 முன்— “கற்றார்முற்றேன்றாகழிவிரக்கம்.”
 சார்— “காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால்.”
 வலம்— “கைவலத்தள்ள துகொடுக்கும்.”
 இடம்— “இல்லிடப்பரத்தை.”
 மேல்— “தன்மேற்கடுவரைநீரிற்கடுத்தவரக்கண்டும்.” [கடுப்பு - விரைவு.]
 கீழ்— “பிண்டிக்கண்ணூர்நிழற்கீழெந்தமடிகள்.”
 புடை— “எயிற்புடைநின்றான்.” [னிடத்துவந்த என்பது பொருள்.]
 முதல்— “சுரன்முதல்வந்தவரன்மாய்மலை.” [சுரன் - பாலைநிலம்.] சுரத்தி
 பின்— “காதலிபின்சென்றதம்ம.”
 பாடு— “நம்பாடணையாதநாள்.”
 அலை— “கல்லலைச்சுனைநீர்.” [கல்லலை - கல்லிடத்து.]
 தேம்— “தொழிக்குரியவை கோடாய்தேய்த்து.” [கோடாய் - கைத்தாய்.]
 உழை— “அவனுழைவந்தான்.”
 வழி— “நின்றதோரநறவேங்கைநிழல்வழியசைந்தன்ன.”
 உழி— “உறையுழியோலைபோல.” [உறை - வாழ்நாள்.]
 உளி— “சூயிலசேர்குளிர் காவுளிசேர்புறையும்.”
 உள்— “முல்லைபங்குவட்டுள்வாமும்.”
 அகம்— “பயன்சாராப்பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து.”
 புறம்— “செல்லுமென்னுயிர்ப்புறத்திறுத்தமருண்மலை.”
 இல்— “ஊரிலிருந்தார்.”

இனிக், கண் கால் முதலியன, இடவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும்போது ஒருதிறத்தனவாகிய உருபாகாது, பலதிறத்தனவாகிய இடங்களை யுணர்த்தும்பெயர்களாம்.

உ - ம். கண்ண்கன்னூலம், அகத்திருந்தான், வீட்டின்புறத்திருந்தான், மேலிடத்திருந்தான், முன்னிருந்தான், கடைநீள், இடைச்சுரம், தலை யாயார், தென்றிசை எனவரும். பிறவுமன்ன. (சரு)

[எட்டாம்வேற்றுமை.]

௩௦௩. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
 றிரிபு குன்றன் மிகுத வியல்பயற்
 றிரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
 தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

இ - ள். எட்டன் உருபு - எட்டாம்வேற்றுமையி னுருபுகளாகன,-
 எய்து பெயர் ஈற்றின் திரிபு - விளியடைந்த பெயரீற்றினுடைய திரிதலு
 ம், - குன்றல் - கெடுதலும், - மிகுதல் - மிகுதலும், - இயல்பு - இயல்பாத
 லும், - அயற்றிரிபும் ஆம் - ஈற்றயலெழுத்துத் திரிதலுமாகும், - பொருள்
 படர்க்கையோரைத் தன்முகம் ஆக அழைப்பது - அவற்றின் பொருளாவ
 து படர்க்கைப்பெயர்ப்பொருளைத் தனக்கெதிர்முகமாக அழைப்பதாலாகிய
 விளிக்கப்படுபொருளாம். எ - று.

தான் அசைநிலை. விளித்தற்குக் கருவியாகிய உருபை விளியென்றது
 காரியவாகுபெயர்.

படர்க்கையோரை அழைப்பது என்றதனால் தன்மைப்பெயரும் முன்னி
 னைப்பெயரும் விளிவேற்றுமையைக் கொள்ளமாட்டாவென்பதாயிற்று. பட
 ர்க்கைப்பெயருள்ளுஞ் சிலபெயர்கள் விளிகொள்ளாவென்பது 'நுவ்வொடு
 வினாச்சுட்டி' என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் பெறப்படும். மேலும் படர்க்கையோ
 ரை எனப் பலர்பாலாற் கூறிலும் 'ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்கு
 ரீத்தே' என்பதனால் ஏனைநாற்பாலங் கொள்ளப்படும். அவ்வாறு வருதல் பி
 த்சூத்திரங்களாலு முணர்க. (சக)

[விளிக்கப்படுபெயர்கள்.]

௩௦௪. இ உ ஊவோ டையோ ன ள ர ல
 யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் விவற்றொடு
 ணஃகா னவீ ருரும் பொதுப்பெயர்
 னு ந வொழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன.

இ - ள். இ உ ஊவோடு ஐ ஓ ன ள ர ல ய ஈற்று உயர்திணைப் (பெய-
 ர்) - இகாரமும் உகாரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்னுமுயிர்தளும்
 ன ள ர ல ய என்னுமெய்களும் ஆகிய பத்தெழுத்துக்களையும் இறுதியிலு
 டைய உயர்திணைப்பெயர்களும், - ஓர அல் இவற்றொடு ணஃகான் ஆ
 ஈறு ஆகும்பொதுப்பெயர் - இவற்றுள் ஓகாரவுயிரும் ரகரமெய்யுமாகிய இர
 ண்டொழித்துநின்ற எட்டினே ணகாரமும் ஆகாரமுமாகிய இரண்டிங்கு
 டிய பத்தெழுத்துக்களும் இறுதியாகிய பொதுப்பெயர்களும், - னு ந ஒழிஅ
 னைத்து ஈற்று அஃறிணைப் (பெயர்) - ஓகர நகரங்களும் (ஈராகாத எகரமு)
 மொழிந்த இருபத்தோரெழுத்துக்களையும் ஈற்றிலுடைய அஃறிணைப்பெயர்
 களும், - விளிப்பன - அழைக்கப்படுவன. எ - று.

(விளித்தல் - அழைத்தல்.) சூத்திரம். இ உ ஐ ஓ வென்னுமிறுதி, ய
ப்பானுகேயுடர்திணைமருங்கின, மெய்ப்பொருள் சுட்டியவீளிகொள்மெய
ரே. எ - ம். ன ர ல ள வென்னுமந்நான்கென்ப, புள்ளியிறுதிவீளிகொள்
பெயரே. எ - ம். ஊகாரமும் யகரவொற்றும் விலக்கி ஆசிரியர் தொல்காப்
பியர் கூறியது காலவழங்கெனக் காண்க. (சஎ)

[பொதுவாகிய விளியுருபு.]

௩௦௫. இம்முப் பெயர்க்கண் ணியல்பு மேயும்
இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

இ - ள். இம்முப் பெயர்க்கண் - முன் விளிக்கப்படுமென்ற மூலகைப்
பெயர்களிடத்தும், - இயல்பும் ஏயும் இகரநீட்சியும் உருபு ஆம் - மன் - இயல்
பாதலும் ஏகாரமிகுதலும் இகரம் ஈகாரமாதலும் பெரும்பாலும் விளியுருபு
களாகும். எ - று.

உ - ம். (க) முனிகூறாய், வேந்தகூறாய், ஆடேக்கூறாய், விடலைகூறாய், கோ
க்கூறாய், கோன்கூறாய், வேள்கூறாய், மாந்தர்கூறாய், நோன்
றல்கூறாய், சேய்கூறாய். எ - ம். முனியேகூறாய், வேந்தேகூற
ாய். எ - ம். நம்பீகூறாய். எ - ம். உயர்திணைப் பெயர்களிலே
மூன்றுருபுகளும் வந்தன.

(உ) பிதாக்கூறாய், ஆண்கூறாய். எ - ம், பிதாவேகூறாய், ஆணேகூற
ாய். எ - ம். சாத்தீகூறாய். எ - ம். பொதுப்பெயர்களிலே மூன்று
ருபுகளும் வந்தன.

(௩) விளக்கொடியை, புல்வாய்சொடியை. எ - ம் விளவேகொடியை,
புல்வாயேகொடியை. எ - ம். மந்தீசொடியை. எ - ம். அஃறி
ணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன. காட்டாதொழிந்
தபெயர்களும் இப்படியேவரும்.

பெரும்பாலும் என்றதனால், இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்குப் பொருந்தா
மையுளவேற்கொள்க. (சஅ)

[விளியுருபுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௬. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்
உருபா மல்லவற் ருயு மாகும்.

இ - ள். ஐயிறு பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும் - ஐகாரவீற்றுப்பொ
துப்பெயர்க்குப் பொதுவிதியால் இயல்பும் ஏகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரம் ஆ
யும் ஆவுமாகத் திரிதலும், - அல்லவற்று ஆயும் - உயர்திணையஃறிணைப்பெய
ர்களுக்கு அவ்விரண்டுருபுகளன்றி ஐகாரம் ஆமெனத் திரிதலும், - உருபு ஆ
கும் - விளியுருபுகளாம். எ - று.

உ - ம். (க) அன்னை, அன்னாய், அன்றா பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும்வ
ந்தன.

(உ) விடலை - விடலாய். எ - ம். நாரை - நாராய். எ - ம். உயர்திணை
 ப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் ஆய் - வந்தது.

உரையிற் கோடலென்னுமுத்தயால் “அன்னேயுன்னையல்லாலினியா
 ரைதிணைக்கேனே.” எ - ம். “என்னம்மேயென்னும்” எனவும், பொதுப்பெய
 ர்க்கு ஐயாம் ஏகாரமாசத் திரிசலுங்கொள்க. (சக)

௩௦௭. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
 அளபீ றழிவய னீட்சி யதனே
 டுறு போத லவற்றே டோவுறல்
 ஈறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாதல்
 அகனே டயறிந் தேயுற லீறழிந்
 தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இ - ள். னவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றி னக
 ரமெய்யீற்றுயர்திணைப் பெயர்களுள், — ஒருசார் அளபு - சில அளபெடுத்தலு
 ம், — (ஒருசார்) ஈறு அழிவு - சில ஈறுகெடுத்தலும், — (ஒருசார்) அயல்நீட்சி -
 சில ஈற்றயனீளுத்தலும், — (ஒருசார்) அதனோடு ஈறுபோதல் - சில ஈற்றய
 னீண்டு ஈறு கெடுத்தலும், — (ஒருசார்) அவற்றோடு ஒ உறல் - சில ஈறுகெட்
 டி ஈற்றயனீண்டு ஓகாரமிகுத்தலும், — (ஒருசார்) ஈறு அழிந்து ஒ உறல் - சி
 ல ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுத்தலும், — (ஒருசார்) இறுதி யவ்வாதல் - சில இறுதி
 னகரமெய்யகரமெய்யாதலும், — (ஒருசார்) அதனோடு அயல் திரிந்து ஏ உ
 றல் - சில ஈற்றுனகரமெய்யகரமெய்யாகத் திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகா
 ரமாய் ஏகாரமிகுத்தலும், — (ஒருசார்) ஈறு அழிந்து அயல் ஏ ஆதலும் - சில
 ஈறு கெட்டு அயலில் ஆகாரம் ஏகாரமாதலும், — விளியுருபு ஆகும் - விளியுரு
 களாகும். எ - று.

உ - ம். அம்பர்கிழான்—அம்பர்கிழான் அளபாயிற்று. புலவன்—புலவ ஈ
 றழிந்தது. பெருமன்—பெருமான் ஈற்றயனீண்டது. மன்னன்—மன்
 னன் ஈற்றயனீண்டு ஈறுகெட்டது. ஐயன்—ஐயாவோ ஈற்றயனீண்டு ஈ
 றறுகெட்டு ஓகாரமிக்கது. திரையன்—திரையவோ ஈறழிந்து ஓகாரமி
 க்கது. வாயிலான்—வாயிலாய். இறுதியவ்வாயிற்று. வாயிலான்—
 வாயிலையே இறுதியவ்வாய் ஈற்றயலாகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்க
 து. ஐயன்—ஐயே ஈறழிந்து அயலிலகரம் ஏகாரமாயிற்று.

இவ்வொருசாரென்பதை விளியதிகாரமுமுதுங் கூட்டுக. (௩௦)

௩௦௮. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவயல்
 நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றுதல்
 அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

இ - ள். ளஃகான் உயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி ளகரமெய் யீ
 ற்றுயர்திணைப்பெயர்களுள், — (ஒருசார்) அளபு - சில அளபெடுத்தலும், —

(ஒருசார்) ஈறு அழிவு - சில ஈறுகெடுத்தலும், — (ஒருசார்) அயல்நீட்சி - சில ஈற்றயனீளுதலும், — (ஒருசார்) இறுதி யவ்வொற்று ஆதல் - சில இறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாத்தலும், — (ஒருசார்) அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் - சில ஈற்றயலகரம் ஏகாரமாதலும், — விளித்தனூ - விளியுருபுகளாகும்.

உ - ம். வேள் — வேள் அளபெடுத்தது. எல்லாள் — எல்லா ஈறுகெட்டது. மக்கள் — மக்காள் ஈற்றயனீண்டது. குழையாள் — குழையாய் ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாயிற்று. அடிகள் — அடிகேள் ஈற்றயலகரம் ஏகாரமாயிற்று. (அடிகள் - ஆசாரியர்.) (ரு௪)

௩௦௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்
அகரம் இ ஈ யாத லாண்டையா
ஈயாத லதனூ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீடல்
ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டிருபே.

இ - ள். ரவ்வீற்று உயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி ரகரபெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்களுள், — (ஒருசார்) அளபுளழல் - சில அளபெடுத்தலும், — (ஒருசார்) ஈற்றயல் அகரம் இ ஈயாதல் - சில ஈற்றயலகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், — (ஒருசார்) ஆண்டை ஆ ஈயாதல் - சில அவ்வீற்றயலாகாரம் ஈகாரமாதலும், — (ஒருசார்) அதனூடு ஏ உறல் - சில அதனூடு ஏகாரம் ஏற்றலும், — (ஒருசார்) ஈற்று ஏ மிக்கு அயல் யாக் கெட்டு அதன் அயல்நீடல் - சில ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக் கெட்டு அதனயலிகரம் ஈகாரமாதலும், — (ஒருசார்) ஈற்றின் ஈர் உறல் - சில ஈற்றில் ஈர் ஆதலும், — இவையும் ஈண்டு உருபு - ஆகியவியையும் இவ்விடத்து விளியுருபுகளாகும்.

உ - ம். சிரூர் — சிரூர் அளபெடுத்தது. தெவ்வர் — தெவ்வீர் ஈற்றயலகரம் இகரமாயிற்று. நாய்கர் — நாய்கீர் ஈற்றயலகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்றார் — சான்றீர் ஈற்றயலாகாரம் ஈகாரமாயிற்று. கணியார் — கணியீரே ஈற்றயலாகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. நம்பியார் — நம்பீரே ஈற்றிலேகாரமிக்கு அயல் யாக் கெட்டு அதனயலிகரம் ஈகாரமாயிற்று. எமர் — எமரீர் ஈரேற்றது.

ஈண்டென்ற மிகையால், கடலாரே, கடலீரே; சாத்தியாரே, சாத்தியீரே
எ - ம். அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து, ரவ்வீற்று யர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினும், இவ்வுருபேற்றல்கொள்க. (ரு௨)

௩௧௦. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இ - ள். லகார ஈற்று உயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி லகரமெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு, — (ஒருசார்) அளபு - சில அளபெடுத்தலும், — (ஒருசார்) அயல்நீட்சியும் - சில ஈற்றயனீளுதலும், — யகாரவீற் (றுயர்பெய

ர்க்து) அளபும் - யசரமெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெடுத்தும்,—
உருபு ஆம் - விளியுருபுகளாகும். எ - று.

உ - ம். மால்—மாஅல் எ - ம். தோன்றல்—தோன்றால் எ-ம். சேய்—சேஎய்
எ - ம். அம்முன்றுருபுகளும் வந்தன. (ருக)

ககக. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்விரு பெயர்க்கண்
இறுதி யழிவ்த னேடய னீட்சி.

இ - ள். னவ்வீற்று உயர்திணை அல் இருபெயர்கண் - பொதுவிதியன்
றி னகர மெய்யீற் றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து,— (ஒருசார்)
இறுதி அழிவு - சில ஈறுகெடுதலும்,—(ஒருசார்) அதனோடு அயல் நீட்சி -
சில ஈறு கெடுதலுடனே ஈற்றயனீளுதலும் (விளியுருபுகளாம்.) எ - று.

உ - ம். அலவன்—அலவ. எ - ம். கலுழன்—கலுழா. எ - ம். சாத்தன்—சா
த்த. எ - ம். கொற்றன்—கொற்றா. எ -ம். முற்றையே அஃறிணைப்பெயரி
லும் பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டும் வந்தன. (ருச)

ககஉ. லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

இ - ள். ல ள ஈற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லக
ர னகர மெய்யீற்றஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும்,— ஈற்றயல் நீ
ட்சியும் உருபு ஆகும் - பொதுவிதியன்றி ஈற்றயலெழுத்து நீளுதலும் வி
ளியுருபாகும். எ - று.

உ - ம். முயல்—முயால், கிளிகள்—கிளிகாள். எ - ம். தூங்கல்—தூங்கால்,
மக்கள்—மக்காள். எ - ம். வரும். (ருரு)

[விளியுருபுகளுக்குப் புறனடை.]

ககக. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையின்
அளபும் புலம்பி னேவு மாகும்.

இ - ள். முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள்—இயல்பும் ஈறு அழி
வும் அண்மையின் - இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலுஞ் சேய்மையின்கண்ணும்,—
அளபு சேய்மையினும் - அளபெடுத்தல் தூர்விளிக்கண்ணும்,—ஒ புலம்பினு
ம் ஆகும் - ஓகாரமிசுதல் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும். எ - று.

எனவே, மற்றைவிளியுருபுகள் இம்முன்றிடத்துங் கலந்து வருமென்
பதுபெற்றும். (ருச)

[விளியுருபேலாப்பெயர்கள்.]

ககச. நுவ்வொடு வினாச்சுட் டிற்ற ன ள ர
வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

இ - ள். துவ்வொடு வினாச்சுட்டு உற்ற ன ள ர - துவ்வுடனே மூன் றுமுதல்வினாவையும் மூன்றுசுட்டையும் முறையே பொருந்திய ன ள ர என் னுமூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும்,—வைது - வைது என்னு மிரண்டிற் றீற்றிணைப் பெயர்களும் தான் - தானென்னும் பொதுப்பெயரும்,—இன்ன ன - இவைபோல்வன பிறவும்,—விளியா - விளிக்கப்படுவனவல்ல. எ - று.

வைது என்னுமிரண்டும் துவ்வொடு பொருந்தா என்பார், ஒடுக்கொடு த்துப் பிரித்தார்.

மகரவீற்றுப் பொதுப்பெயர் முன்னரே விலக்கப்பட்டமையால் இங்கே தாம் என்றது அசைநிலை.

உ-ம். துமன், துமள், துமர். எ - ம். எவன், எவள், எவர், எவை, எது. எ-ம். யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது. எ - ம். ஏவன், ஏவள், ஏவர்; ஏவை, ஏது. எ - ம். அவன், அவள், அவர்; அவை, அது. எ - ம். இவன், இவள், இவர், இவை, இது. எ - ம். உவன், உவள், உவர், உவை, உது. எ-ம். தான். எ - ம். வரும் இப்பெயர்கள் விளியேலாமை காண்க.

இன்னன என்றதனால், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார், மற்றையது, மற்றையன, மற்றையவை, பிறன், பிறள், பிறர், பிறிது, பிறமுதலிய னவங்கொள்க.

குத்திரம். தானென்பெயருஞ்சுட்டுமுதற்பெயரும், யானென்பெயரும்வினா விற்பெயரு, மன்றியனைத்தும்விளிசுகாளிலவே. எ - ம். தநதுஎன்ன வவைமுதலாகித், தன்மைகுறித்தனளரவெனிறுதியு, மன்னபிறவும்பெ யார்நிலைவரினே, யின்மைவேண்டும்விளியொடுகொளலே. எ - ம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறுதலுங் காண்க. (ருள)

[முதல்சினைத்தொடர்பின்கண் அவ்விரண்டினும்இரண்டனுருபுவாராதெனல்.]

௩௧௫. முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்.

இ - ள். முதலை ஐ உறின் சினையைக் கண் உறும் - முதலினை ஐயு ருபு பொருந்தினாற் சினையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்,—அது முதற்கு ஆயின் சினைக்கு ஐ ஆகும் - அதுவுருவு முதலுக்குவரிற் சினையினுக்கு ஐயு ருபுவரும். எ - று.

உ - ம். யானையைக் காலின்கண்வெட்டினான், யானையது காலவெட்டினான். எ - ம். கையை விரலின்கட்பிடித்தான், கையினது விரலைப்பிடித் தான் எனவும் வரும்.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்னும்உத்தியால், அது என்பதைச் சுட்டா க்கி, அந்தக் கண்ணுருபு முதற்பொருளுக்காயின், எனவும், பொருளுரைத் துக்கொள்க.

உ - ம். யானையின்கட்காலெவட்டினான், கையின்கண்விரலைப்பற்றினான் எனக்காண்க. இதனுள், விரலைச் சினைப்பொருளாகக் குறித்தபோது, கை, முதற்பொருளாய்நின்றது. ஆதலால் முதல்சினையிரண்டிடத்தும் ஐயுருபு வாராதென்பது இவர்கருத்து.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், (சூத்திரம்) முதற்சினைக்கிளவிக்கூது வென்வேற்றுமை, முதற்கண்வரினேசினைக்கைவருமே. எனக்கூறி இதையுருபுமயக்கமெனவும், (சூத்திரம்.) முதன்முனைவரிற்சண்ணென்வேற்றுமை, சினைமுன்வருதறெள்ளிதென்ப. எனக்கூறியதைப் பொருள்மயக்கமெனவும், முதல்சினையிரண்டிடத்தும் ஐயுருபு வருமெனவுங் கொண்டது அவர்கருத்தென்பதை யவ்வரையினாலுமுணர்க. இனி உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால், உருபுமயக்கம், பொருள்மயக்கமென மயக்கமிருவகைப்படுமெனவும், அவற்றுள், உருபுமயக்கமாவது, ஒருருபின்பொருளொடு தன்பொருள்விதித்துத் தலைமயங்குதலெனவும், அதற்குதாரணம், மணலுளீன்ற என்னும் ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருளிலே, மணற்கீன்ற, என நான்காவது தன்பொருளைவிட்டு மயங்கிற்றெனவும், பொருள்மயக்கமாவது, பிறிதொன்றன் பொருளொடு தன்பொருள்விடாது தலைமயங்குதலெனவும், அதற்குதாரணம், கோட்டைக்குறைத்தான் எனவரும். இரண்டாவதன்பொருளிலே, கோட்டின்கட்டுறைத்தான், என ஏழாவது, தன்பொருளைவிடாது மயங்கிற்றெனவும், இந்த இருவகைமயக்கங்களில் உருபேற்றசொல்லும் உருபுநோக்கியசொல்லும் தம்முள் இயைந்துநிற்பது, பொருள்மயக்கமெனவும், [இசையாதுநிற்பது உருபுமயக்கமெனவுங்கொள்க. (௫௮)]

[ஐயுருபுமுதல்சினையிரண்டினும் வாராமைக்குக் காரணமும் மேலைச்சூத்திரப்பொருளொடு இப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலும்.]

௩௧௬. முதலிவை சினையிவை யெனவே றுளவில உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

இ - ள். முதல் இவை சினை இவை எனவேறு உள இல - கடங்களிவை படங்களிவை என்றற்போல் முதற்பொருள்களிலை சினைப்பொருள்களிலை என்பதற்கு இரண்டாக வேறுள்ளனவிலவாம்,—உரைப்போர்குறிப்பின - ஒரு பொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச் சொல்வோரது குறிப்பின் மாத்திரையனவேயாம்,—பிண்டமும் அற்று - பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம். எ - று.

யானையைக்குறித்தபோது யானையுண்டாக அதனுடைய கை கால் கொம்பு முதலியவை வேறில்லையாம்; அவ்வயவங்களைக் குறித்தபோது அவையுண்டாக யானை வேறில்லையாம்; ஆதலால் இப்படிச்சொல்லப்பட்டன.

இனிப் பிண்டப்பொருள்: நெல்லைப் பொலியின்கண்வாரினான், நெல்லினது பொலியைவாரினான் எனவரும். பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக் குப்பையும் பிண்டித்த பொருளாகிய நெல்லும் வேறுகாமையால், அவ்விரண்டினிடத்தும் ஐயுருபுவருவது சிறப்பன்றெனவறிக (குப்பை - குவியல்.)

சூத்திரம். முதலுஞ்சினையும்பொருள்வேறுபடா, துவலுங்கலைச் சொற்கு
றிப்பினவே, பிண்டப்பெயருமாயிறியா, பண்டியன்மருங்கின்மீஇ
யமரபே. எனக் கூறியதினாலும் அவ்வரையாலும், முதலாயது சினை
யாயுஞ் சினையாயது முதலாயும் மாறிவருதலும் அங்ஙனமாறிவருங்கா
ல், முதல்சினை ஒருபொருளாயினும் சொல்லுவான்குறிப்பின்வழி இ
ருபொருட்பரவனையாய் வருதலுங் கொள்க. (௫௬)

[உருபுமயக்கம்.]

கூகள. யாத னுருபிற் கூறிற்- ரூபினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இ - ள். யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும் - ஒருவேற்றுமைப்பொ
ருள் மற்றொரு வேற்றுமையுருபாற் சொல்லப்பட்டதாயினும், - பொருள்
செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும் - அப்பொருள் சென்றவழியே அவ்வுரு
புசேரும். எ - று.

எனவே, பொருளுக்கு இயையாது மயங்கி வந்த உருபைப் பொருளுக்
கியைந்த உருபாகத் திரித்துக்கொள்க என்பதாயிற்று.

உ - ம். (க) “நாகுவேயொடுநக்குவீங்குதோள்” என்புழி, வேய் உடனிசழ்
ச்சிப்பொருளாகாது செயப்படுபொருளாய் நின்றலால், ஒடிவு
ருபை ஐயுருபாகத் திரித்துக்கொள்க.

(உ) “கிழங்குமணற்கீன்றமுனை” என்புழி, மணல் கோடற்பொருளா
காது இடப்பொருளாய்நின்றலால், குவ்வுருபைக் கண்ணுருபா
கத் திரித்துக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனி உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால், ஒரு வேற்றுமைப்பொருள்
மற்றை வேற்றுமையுருபுகளோடு தகுதியாக வருதலும் உண்டெனக்கொள்
க. அவைவருமாறு:—

க. வினைமுதற்பொருள், எழுவாய்வுருபு மூன்றனுருபுகளோடன்றிச்,
சிறுபான்மை நான்கனுருபு ஆறனுருபுகளோடும் வரும்.

சூத்திரம். “ஒன்றுமூன்றுநான்காறெனுமுருபொடு வருமேவினைமுதலென
வகுத்தனரே.”

உ - ம். அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம்: ச—கு. அவரது வரவு: சு—அது.
எனவரும்.

உ. செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை எ
ழுவாய்வேற்றுமையுருபுமுதல் ஏழாம்வேற்றுமையுருபீரூய உருபுகள் எல்
லாவற்றோடும் வரும்.

சூத்திரம்: “எல்லாவுருபொடுஞ்பெயப்படுபொருளெழும்.”

உ - ம். சோறப்பட்டது: எழுவாய். அரிசியாற் சோறாக்கினான்: ஈ—ஆல்.
அவட்குக்கொள்ளுமிவ்வணிகலம்: ச—கு. பழியினஞ்சும்: ஈ—இன்.

நாலது குற்றங்கூறியான்: சு—அது. தூணின் கட்சார்ந்தான்: ஏ—சண். எனவரும்.

௩. கருவிப்பொருள், மூன்றனுருபு ஐந்தனுருபுகளோடன்றிச், சிறுபான்மை எழுவாயுருபு நான்கனுருபு ஆறனுருபுகளோடும் வரும்.

குத்திரம்: “ஒன்றுமூன்றுநான்கைந்தாறுருபொடு கருவிவருமெனக்கருதி னர்பெரியோர்”.

உ - ம். கண்காணும்: எழுவாய். கண்ணிற்குக்காணலாம்: ச—கு. கண்ணது காட்சி: சு—அது. எனவரும்.

ச. கோடற்பொருள், நான்கனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை எட்டாம்வேற்றுமையொழிந்த எல்லாவுருபுகளோடும் வரும்.

குத்திரம்: “எல்லாவுருபொடுங்கொள்வோனெழுமே.”

உ - ம். “இரப்பவரென்பெறினுங்கொள்வர்” எழுவாய். “செய்யவடவ்வையைக்காட்டிவிடும்.” உ.—ஐ. நாகராற்பலி: ௩—ஆல். நாகரினன்புசெய்தான்: ௩—இன். நாகரதுபலி: சு—அது. நாகர்கணன்புசெய்தான்: ஏ—சண். எனவரும்.

௩. ஐந்தாம்வேற்றுமைப்பொருள்களுள், நீக்கப்பொருள் சிறுபான்மை இரண்டனுருபோடும், எல்லைப்பொருள் சிறுபான்மை நான்கனுருபோடும் வரும்.

குத்திரம்: “இரண்டுநான்கைந்தொடுமெழுமேநீக்கம்.”

உ - ம். மதுரையைநீங்கினான்: உ—ஐ. நீக்கப்பொருள். மதுரைக்குவடக்குச்சிதம்பரம்: ச—கு. எல்லைப்பொருள்.

௬. சம்பந்தப்பொருள், ஆறனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை நான்கனுருபு ஐந்தனுருபு ஏழனுருபுகளோடும், வரும்.

குத்திரம்: “நான்கைந்தாறேழொடுகுறைநடக்கும்.”

உ - ம். சாத்தனுக்குமகன்: ச—கு. மரத்தினிங்கினகொம்பு: ௩—இன். உயிரின்கனுணர்வு: ஏ—சண். எனவரும்.

எ. இடப்பொருள், ஏழனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை எழுவாயுருபு இரண்டனுருபு நான்கனுருபுகளோடும் வரும்.

குத்திரம்: “ஒன்றிரண்டுநான்கேழோடிடமெழும்.”

உ - ம். தூண்போதிகைதொட்டது: எழுவாய்: தூண்ச்சார்ந்தான்: உ—ஐ. இன்றைக்கு, நாளைக்கு, பகலைக்கு, அந்திக்கு, சந்திக்கு, மாலைக்கு, காலைக்கு, ஊர்க்கு, வீட்டிற்கு வருவன்: ச—கு. எனவரும். (௬௦)

[சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்தத் திரிந்துவருதல்.]

௩௧௮. ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாரும்
ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

இ -ள். ஐ ஆன் குச்செய்யுட்டு அவ்வும் ஆகும் - ஐயும் ஆனும் குவ்
வுமாகிய மூன்றுருபுகளுஞ் செய்யளிதத்து ஓரோழி அகரமாகத் திரிந்
துவரவும்பெறும், - அஃறிணைக்கு ஆன் அல்லாதன ஆகா - அஃறிணையிட
த்து ஆனல்லாத ஐயும் குவ்வும் அகரமாகத் திரியாவாம். ஏ - று.

ஆகாவஃறிணைக் சானல்லாதன எனலே, உயர்திணையிலே மூன்றுரு
புந் திரியுமென்பது பெற்றும்.

உ - ம். (க) சாவலோனைக் சளிற்ஞ்சும்மே என்பது “சாவலோனக் சளிற்ஞ்
சும்மே” என்றும், புலவரான் என்பது “புலவரான்” என்றும்,
சடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு என்பது “சடிநிலையின்றேயாசி
ரியற்கு.” என்றும், உயர்திணையிலே மூன்றுருபுந் திரிந்தன.

(உ) புள்ளினான் என்பது “புள்ளினான்” என ஆனூருபொன்றும் அஃ
றிணையிலே திரிந்தது. அவ்வுமாகும் என்னுமிழிவுசிறப்பும்தை
யால் இவ்வாறு திரிதல் நியமமன்றும்.

ஐ உருபு அகரமாகத் திரியும் எனவும், ஆன் உருபும் குவ்வுருபும் அக
ரஞ்சார்த்துநிற்கப் பெறும் எனவும் பொருள்விளக்கங் கொள்ளுக. (கக)

[எட்டுவேற்றுமைக்கும் முடிக்குஞ்சொல்]

நகக. எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். எல்லை இன்னும் அதுவும்பெயர் கொளும் - எல்லைப்பொருட்
டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரைக்கொண்டு மு
டியும், - அல்ல வினை கொளும் - ஒழிந்த எழுவாய்முதலிய வேற்றுமைக்
களெல்லாம் வினையைக்கொண்டு முடியும், - நான்கு ஏழு இருமையும் புல்லு
ம் - அவற்றுள் நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையை
யேயன்றி வினையொடு பொருந்தம் பெயரையுங்கொண்டு முடியும், - பெ
ரும்பாலும் என்மனார் புலவர் - பெரும்பாலுமென்று சொல்லுவார் புலவர்.

பெரும்பாலும் என்றதனால், வினைகொளற்குரியன சிறுபான்மை தொ
ழிற்பெயரையும் வினையாலணையும்பெயரையுங் கொண்டுமுடிதலும், அவ
ற்றுள் எழுவாய்வேற்றுமை வினைகொண்டு முடிதலேயன்றிச் சிறுபான்
மை பெயரையும் வினையையுங்கொண்டு முடிதலுங்கொள்க.

உ - ம். (க) கருவூரின் கிழக்கு, சாத்தனது கை, என எல்லையின்னும் அதுவு
ம்பெயர்கொண்டன.

(உ) சாத்தன்வந்தான், சாத்தனல்லன்; குடத்தைவனைந்தான், குடத்
தையுடையன்; வாளால்வெட்டினான், வாளால்வலியன்; சாத்த
னுக்குக்கொடுத்தான், சாத்தனுக்குநல்லன்; நோயின்கிணுன்

நோயிற்சொடியன்; அவையின்கணிமுந்தான், அவையின்கட் பெரிபன்; கொற்றுகொள், கொற்றுவலையை என அல்லவை வினைகொண்டன.

- (௩) பிணிக்குமருந்து, மணியின்கடுளைளி என நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங்கொண்டன. இப்பெயர்சன், எல்லையின்னும் அதுவுங் கொள்ளும் பெயர்க ள் போலாகாது, பிணிக்குக்கொடுக்குமருந்து மணியின்கணி ருக்குமொளி என வினையேவண்டிற்றலின், வினையொடுபொ ருந்தும் பெயர்களாயின.
- (௪) சாத்தன்வருதல், சாத்தன்வந்தவன்; குடத்தைவனைதல், குடத் தைவனைந்தவன் எனச் சிறுபான்மை தொழிற்பெயரும் வினை யாலணையும்பெயருங் கொண்டன. பிறவுமன்ன.
- (௫) சாத்தனவன், சாத்தன்யாவன், சாத்தன்யார் என எழுவாய்வேற்று மை சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயரும் வினாப்பெயரும் வினாவி னைக்குறிப்புங்கொண்டது. வினையாலணையும்பெயருக்குந் தொ ழிற்பெயருக்கும் பகுதி வினையாதலின் அவற்றைக்கொள்ளுத லும் ஒருவாறுவினை வினைகொண்டதாம். முடிக்குஞ்சொல்லாக வந்தபோது சுட்டும் வினாவுங்குறிப்புவினைப்பாற் படுமாதலி ன் முடியும் ஒருவாறு வினைமுடிபாம். இக்கருத்துப்பற்றிமு தல்வேற்றுமை வினைகொளுமென்பதை அல்லவினைகொளுமெ ன்பதி லடக்கிக் கூறினாரென்றறிக.

எட்டுவேற்றுமைகளுள், எட்டாவதும் ஆளுவதுமொழிந்த ஆறுவேற் றுமைப்பொருள்களும் வினைகொண்டுமுடியிற் காரகமெனப் பெயர்பெறும். ஆளுவதும் வினைப்பெயர்கொள்ளின், அப்பெயர்பெறும்.

சூத்திரம். “விளிகுறை யிரண்டையும் விட்டவேற் றுமைகள் வினையான் முடியிற் காரக மெனப்பெறுங் குறையும் வினைகொளி னெரோவழிக் கூடும் நாராயணன்பூ யோரா யிரத்தைக் கரத்தாற் கொய்தோ ரற்கே கொடுத்துச் சக்கரச் சிறுமையி னீங்கி நற்கவைப் பாற்கடற் கண்ணை பள்ளிகொண்டானெனக் காரக முழுதும் வந்தன காண்க. இவற்றினு ளொன்றே யியம்பினுங் காரகம்.”

இன்பெயர்கொளுமென்னாது, எல்லை இன் ..... பெயர்கொளு ம் என்றதினால் “விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே, பசும்புற்றலைகாண் பரிது.” என்பதில் விசும்பின் என்னும் ஐந்தனுருபு வீழின் என்னும் வினை கொண்டது, எல்லைப்பொருளில் வாராது நீக்கப்பொருளில் வந்தமையா லென்றறிக. (கூஉ)

பரிசுஷிவினாக்கள்:— 638. வேற்றுமையாவன யாவை? 639. எட்டுவேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையுமெவை? 640. ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளை யேற்ப்தியாது? 641. ஐம்முதலிய உருபேலாப்பெயர்கள் எவை? 642. எழுவாய்வேற்றுமை யுருபியாது? 643. அவ்வெழுவாயுருபின் பொருள்யாது? 644. எழுவாய்கொள்ளும் பெயர் எத்தன்மையது? 645. வினைமுதற்பொருளாவது யாது? 646. சாத்தன் வந்தான் என்னும் உதாரணத்தில் வினைமுதற்பொருட்குக் கூறிய இலக்கணம் இருக்குமாறெங்ஙனம்? 647. எழுவாய்க்கு வருஞ் சொல்லுருபுகளெவை? 648. இரண்டாம் வேற்றுமையுருபியாது? 649. அவ்விரண்டாம்வேற்றுமை யுருபிற்குப் பொருளெனை? 650. செயப்படுபொருளாவதியாது? 651. குடத்தை வனைந்தான் என்னும் உதாரணத்திற் செயப்படுபொருளுக்குக் கூறிய இலக்கணம் இருக்குமாறெங்ஙனம்? 652. விருப்பமும் அறிவும் வினைமுதற்சொழிலாகுமிடத்துச் செயப்படுபொருளாவதியாது? 653. செயப்படுபொருள் எத்தனைவகைப்படு? 654. ஒரோவிடத்து இரண்டுசெயப்படுபொருள் வருதலுண்டோ? 655. செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினையில் எங்கும் இரண்டு செயப்படுபொருள் வருதலின்றோ? 656. இன்னும் அச்செயப்படுபொருள் எவ்வாறு வரும்? 657. மூன்றாம்வேற்றுமையுருபுகள்யாவை? 658. அம்மூன்றாம்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? 659. அந்நான்குருபுகளுள், எவ்வெவ்வுருபுக்கு அம்மூன்றுபொருள்களுள் எவ்வெப்பொருள் சிறந்தன? 660. கருவிப்பொருளாவதியாது? 661. அக்கருவி எத்தனைவகைப்படும்? 662. முதற்கருவியாவதியாது? 663. துணைக்கருவியாவதியாது? 664. இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் எவ்வாறு வரும்? 665. எழுவாய்க்கருத்தாவிற்கும் மூன்றனுருபின் கருத்தாவிற்கும் வேறுபாடென்னை? 666. வினைமுதல் எத்தனைவகைப்படும்? 667. இயற்றும்வினைமுதலாவதியாது? 668. ஏவும்வினைமுதலாவதியாது? 669. உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவதியாது? 670. அவ்வுடனிகழ்ச்சிப்பொருள் எத்தனைவகைப்படும்? 671. தலைமைப்பொருளாவதியாது? 672. தலைமையில்பொருளாவதியாது? 673. ஆல் ஆன் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வராவோ? 674. ஓடு ஓடு உருபுகள் வினைமுதற்பொருள் கருவிப்பொருள்களில் வராவோ? 675. ஆல் ஆன் உருபுகள் கருவிமுதலிய மூன்றுபொருள்களிலன்றி வேறுபொருளில் வராவோ? 676. ஓடு ஓடு உருபுகள் வேறுபொருளில் வராவோ? 677. நான்காம்வேற்றுமையுருபியாது? 678. அந்நான்காம்வேற்றுமையுருபிற்குப் பொருளென்னை? 679. கோடற்பொருளாவதியாது? 680. கோடல் எத்தனைவகைப்

படு? 681. கொடுத்தல் எத்தனைவகைப்படும்? 682. பகைதொடர்பொருளாவதியாத? 683. நட்புத்தொடர்பொருளாவதியாத? 684. தகுதியுடைப்பொருளாவதியாத? 685. முதற்காரணகாரியப்பொருளாவதியாத? 686. நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளாவதியாத? 687. முறைக்கியை பொருளாவதியாத? 688. குவ்வுருபு வேறுபொருளில் வராதோ? 689. ஐந்தாய்வேற்றுமையுருபுள் யாவை? 690. அவ்வைந்தாய்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? 691. நீக்கப்பொருளாவதியாத? 692. ஒப்புப்பொருளாவதியாத? 693. எல்லைப்பொருளாவதியாத? 694. ஏதுப்பொருளாவதியாத? 695. ஐந்தனுருபுகள் வேறுபொருளில் வராவோ? 696. ஆறும்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? 697. அவ்வாறும்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? 698. தற்கிழமைப்பொருளாவதியாத? 699. பிற்த்திண்கிழமைப்பொருளாவதியாத? 700. ஆறனுருபு வேறுபொருளில் வருதலின்றோ? 701. அதுஷுருபு வருமொழி யஃறிணையொருமைக்கன்றி அஃறிணைப்பன்மை உர்த்திணை யொருமைபன்மைகளுக்கு வருதலின்றோ? 702. ஏழாய்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? 703. அவ்வேழாய்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? 704. இடப்பொருளில்லக்கணம் வடநூலார் எவ்வாறு கூறுவர்? 705. இடப்பொருள் எத்தனைவகைப்படுப? 706. ஏழனுருபுகள் இடப்பொருளில்ன்றி வேறுபொருளில் வராவோ? 707. கண்முதலிய உருபுகளென்றவை யெவை? 708. எட்டாய்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? 709. அவ்வெட்டாய்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? 710. எவ்வெப்பெயர்கள் விளியுருபேற்கும்? 711. இம்முப்பெயர்க்கும் பெரும்பாலும் பொதுப்படவரும் விளியுருபுகளெவை? 712. ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கு மற்றும் எவை விளியுருபாம்? 713. ஐகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? 714. னகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? 715. ளகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? 716. ரகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? 717. லகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? 718. யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெது விளியுருபாம்? 719. னகாரவீற்றஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் மற்றுமெவை விளியுருபாம்? 720. லகாரவீற்றஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் மற்றுமெது விளியுருபாம்? 721. இவ்விளியுருபுகளுள் எவ்வெவ்விளியுருபுகள் எவ்வெவ்விடத்தில் வரும்? 722. இவ்விளியுருபுகளையேலாதுகிற்கும் பெயர்களும் உளவோ? 723. முதலுஞ்சிணையுந் தொடர்ந்துவரும்போது, அவ்விரண்டன்பாலும் ஐயுருபு வருமோ? 724. முதல்சிணையிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவராமெக்குக் காரணமென்னை? 725. பிண்டப்பொருளும் பிண்டித்தொருளுந் தொடரும்போது, அவ்விரண்டன்பாலும் ஐயுருபு வருமோ? 726. ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு

வேற்றுமையுருபாற் சொல்லப்பட்டதாயின், யாதுசெய்தல்வேண்டும்?
 727. வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடும் மூன்றனுருபோடு மன்றி மற்
 றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றோ? 728. செயப்படுபொருள்
 இரண்டனுருபோடன்றி மற்றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றோ?
 729 கருவிப்பொருள் மூன்றனுருபு ஐந்தனுருபுகளோடன்றி மற்றை
 வேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றோ? 730. கோடற்பொருள் நான்க
 னுருபோடன்றி மற்றை வேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றோ?
 731. ஐந்தாம்வேற்றுமைப்பொருள்கள் மற்றை வேற்றுமையுருபுகளோ
 டுவருதலின்றோ? 732. சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றி மற்றை
 வேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றோ? 733. இடப்பொருள் ஏழனுரு
 போடன்றி மற்றை வேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றோ? 734. ஐம்
 முதலிய ஆறுருபுகளுஞ் செய்யுளிற் றிரிதலுண்டோ? 735. உருபுகளுள்,
 பெயரைக்கொண்டு முடிவன எவை? 736. வினையைக்கொண்டு முடிவ
 னஎவை? 737. இருமையையுங்கொண்டுமுடிவன எவை? 738. வினை
 கொளற்குரியன பிறகொண்டு முடிதலின்றோ? 739. எழுவாய்வேற்று
 மை வினைகொண்டுமுடிதலேயன்றிப் பிறகொண்டு முடிதலின்றோ?
 740. வினைகொண்டுமுடியும் வேற்றுமைகள் எங்ஙனம்பெயர்பெறும்?
 741. ஆறாம்வேற்றுமை தொழிற்பெயர்கொண்டவிடத்து அப்பெயர்பெ
 றுதலின்றோ? 742. நீக்கப்பொருளில்வரும் ஐந்தாம்வேற்றுமை பெயரை
 க்கொண்டுமுடியுமோ? வினையைக்கொண்டு முடியுமோ?

பெயரியன் முற்றிற்று.

உ. வி வி ன யி ய ல்

வினைச் சொல்.

[தெரிநிலை வினைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

க.உ. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ் செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

இ - ன். செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருள் ஆறும் - கருத்தாவுங் காரணமும் இடமுஞ்செயலுங் காலமுஞ் செயப்படுபொரு ளுமாகிய அறுவகைப்பொருளையும், — தருவது வினை - தருவது தெரிநிலைவினைச்சொல்லாம். எ - று.

வினையென்றது ஆகுபெயர். வருஞ்சூத்திரத்தில் 'வினைக்குறிப்பே' என்னுதலால் இச்சூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டது தெரிநிலைவினையெனக்கொள்க.

நடவா முதலிய எல்லாந் தழுவுதற்குச் செய்யென்றார்.

செய்பவனென ஆண்பாலினாலே சொன்னாரேனும், 'ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே' என்பதனால் ஐம்பாலுங் கொள்க.

வ - று. வினைந்தான் என்புழிக் குய்வனாகிய செய்பவனும், மண்ணாகிய முதற்காரணமும், தண்ட சக்ர முதலிய துணைக்காரணங்களும், வினை தற்காதாரமாகிய இடமும், வினைதலாகிய செயலும் இறந்தகாலமும், குடமுதலிய செயப்படுபொருளுந் தோன்றுதல்காண்க.

ஆறும் என்னு முற்றும்மையை உயர்வு சிறப்பும்மையாக்கி, இழிந்தன சிலவுள அழைவும் வேண்டுமேற் கொள்க எனப்பொருளுரைத்து, இன்னதற்கு, இதுபயன், என்பவைகளுங் கூட்டிக்கொள்க. அவை: பிறர்க்கு வினைந்தான், பொருள்கருதி வினைந்தான் எனவரும். இவ் விரண்டும் ஏதுவின்பாற்பட்டுக் கருவியுள் அடங்கவும் பெறுமாதலால், இழிந்தனவாயின.

இன்னும் ஆறுந்தருவது வினை என்றதற்கு 'முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் இத்தொகையிற் சிலகுறைந்து வரவும் பெறும் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. கொடியாடிற்று என்புழி, ஆடுதல் வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்தது.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற் செய்யலும், விகுதியாற் செய்பவனும், இடைநிலை முதலியவற்றாற் காலமும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களிலே இம்முறையே செயலுங் காலமும் வெளிப்படையாகவும், மற்றவை குறிப்பாகவுந் தோன்றுமெனக்கொள்க.

(சூ) “வினையெனப்படுவது வேற்றுமைகொள்ளாது வினையுங்காலைக் கால மொடுதோன்றும்” என்றார் தொல்காப்பியனார். (க)

[குறிப்புவினைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

கஉக: பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் ஓற்றினுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

இ - ள். பொருள் முதல் ஆறினும் தோற்றி - பொருளாதியாறும் மு தனிலையடியாக அவற்றினிடத்தே பிறந்து, — முன் ஆற்றினுள் வினைமுதல் மா த்திரை விளக்கல் - முன் சொல்லப்பட்ட செய்பவன் முதலாகிய ஆற்றினுள் க ருத்தா வொன்றையுமே விளக்குதல், — வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச் சொல்லிலக்கணமாம். எ - று.

வ - று. குழையினன், பொன்னினன். எ - ம். அகத்தினன், புறத்தினன். எ - ம். ஆதிரையான், ஒணத்தான். எ - ம். குறுந்தாளன், செங்கண் ணன். எ - ம். கரியன், நல்லன். எ - ம். கடுநடையன், இன்சொல்ல ன். எ - ம். வரும். இவற்றுள், விசுவாசம் செய்பவன் விளக்கிற்று; மற்றவைகள் குறிப்பாக உண்டெனக்கொள்க. ஒன்றைக்குழையின ன், ஒன்றற்குழையினன் எனவாராமையால், குழையினன் என்பத ற்குக் கருவியுஞ்செயப்படுபொருளுமில்லை எனவும், ஒன்றையுடை யன் ஒன்றலுடையன் எனவருதலால், உடையன் என்பதற்கு ஆறும் உண்டெனவுங் கொள்க.

இவை, பொருளாதியாரால் ஒரு பொருளை வழங்குதற்கு வரும் பெய ராய் நில்லாது, குழையை யுடையனாயினான், ஆகின்றான், ஆவான். எ - ம். அகத்தின்கணிருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான். எ - ம். குறுந்தாளையுடையனாயினான், ஆகின்றான், ஆவான். எ - ம். கருவண் ணமாயிருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான். எ - ம். கடுநடையாக நடந்தான், நடக்கின்றான், நடப்பான். எ - ம். வருதலால், வினைக் குறிப்புச்சொல்லாயின. இவை, முன்பு வினைக்குறிப்பாய்ப் பின்பு பொருள்களை வழங்குதற்குரிய பெயராய் வரின், அவை குறிப்புவி னையாலணையும் பெயராம். இவை தம்முள் வேற்றுமை யென்க.

நெடியன், நிலத்தன், இனையன், தடியன், சிலம்பன். எ - ம். “காலிற் கட்டிய கழலன் கச்சினன், மாலைத் தோளினன் வரிவில் வாளியன், நீலக்குஞ்சியன் நெடியன்” எ - ம். இனையன், தொடியன், உடையன். எ - ம். நெடியர், உடையர்; குறியர். எ - ம். உயர்திணை வினைக்குறி ப்புவந்தன.

“கரிதரிது தீது கடிது நெடிது
பெரிதுடைத்து வெய்து பிறிது—பரிதென்
ஆயிழாய் பன்மையிலுஞ் சொல்க வஃறிணையின்
மேய வினைக் குறிப்பா மிக்கு.” என நேமிநாதவெண்பாவிற்

குறிக்கப்பட்ட கரிது, அரிது முதலியனவும், கரியன, கரியன, தீயன, கடியன, நெடியன, பெரியன, உடையன, வெய்யன, பரியன. எ - ம். அஃறிணை வினைக்குறிப்பு வந்தன. (உ)

[வினைச்சொற்களை வகுத்தல்.]

௩௨௨. அவைதாம்,—

முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

இ - ன்.. அவைதாம் - முன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலும் தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள்,—முற்றும் பெய (ரெச்சமும், வினையெச்சமும் ஆகி - முற்றுவினைச்சொற்களும் பெயரெச்சவினைச்சொற்களும் வினையெச்ச வினைச்சொற்களுமாகி,—ஒன்றற்கு உரியவும் பொதுவும் ஆகும் - திணைபாவிடங்களுள் ஒன்றற்குச் சிறப்பாய் வருவனவும் பலவற்றிற்குப் பொதுமையி னிற்பனவுமாகும். எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தஞ் சிறப்புச் சூத்திரங்களிற் காண்க.

இனி 'ஒருமொழி யொழிதன் னினங் கொளற் குரித்தே' என்பதனால் பிறவழியால் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுஞ் சிலவுளவெனக் கொள்க.

வ - று. (க.) நடந்தான் தன்வினை; நடத்தினான் பிறவினை; வெளுத்தான் தன்வினை பிறவினையிரண்டற்கும் பொதுவினை.

(உ.) நடந்தான் விதிவினை; நடவான் மறைவினை; சாவான், வேவான் விதிவினை மறைவினை யிரண்டற்கும் பொதுவினை.

(ங.) உண்டான் செய்வினை; உண்ணப்பட்டது செய்ப்பாட்டுவினை; புலிகொன்ற யானை, மீன் விழுங்கினவன் செய்வினை செய்ப்பாட்டுவினையிரண்டற்கும் பொதுவினை. (புலியைக்கொன்ற யானை, புலியாற்கொல்லப்பட்டயானை என்று பொருள்.) (மீனை விழுங்கினவன், மீனூல் விழுங்கப்பட்டவன் என்று பொருள்.)

(ச.) தேடிய சாத்தன், தேடிய வந்தான் எனச் சொல்லொன்றே பெயரெச்சம் வினையெச்சமிரண்டற்கும் பொதுவாயின. இவை போல்வன பிறவு மன்ன.

உண்டு, வந்து, சென்று என்பன முற்றுவினையாயும் எச்சவினையாயும் வந்தன. (உண்டேன், வந்தேன், சென்றேன் என்று பொருள் தரும்பொது முற்றுவினை; எச்சவினைப்பொருள் வெளிப்படா.) (ங)

பரிசை வினாக்கள்:--743. தெரிநிலைவினைச்சொல்லாவதியாது? 744. வினைநிசழ்ச்சிக்குக் கருத்தாமுதலிய ஆறுகாரணங்களுமன்றிப் பிறகாரணங்களுமுளவோ? 745. எல்லாவினைகளுக்குங் கருத்தாமுதலிய ஆறுங் குறையாது வருமோ? 746. கருத்தாமுதலிய ஆறுங் தெரிநிலைவினைச்சொற்களில் எவ்வாறு தோன்றும்? 747. குறிப்புவினைச்சொல்லாவதியாது? 748. கருத்தாமுதலிய ஆறுங் குறிப்புவினைச்சொற்களில் எவ்வாறு தோன்றும்? 749. குறிப்புவினைச்சொற்களிற் கருத்தாமுதலிய ஆறுமுண்டோ? 750. குழையினன் முதலியன எப்போது பெயராய் வரும்? 751. எப்போது குறிப்புவினையாய் வரும்? 752. எப்போது குறிப்புவினையாலணையும் பெயராய்வரும்? 753. தெரிநிலைவினைச்சொல்லுங் குறிப்புவினைச்சொல்லுந் தனித்தனி எத்தனைவகைப்பட்டு எவ்வாறு வழங்கும்? 754. வினைச்சொற்கள் திணைபாலிடங்களிலன்றிப் பிறவழியிலும் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுளவோ?

முற்றுவினை.

[முற்றுவினை இனையவென்பது.]

உஉஉ. பொதுவியல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர் முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

இ - ள்.) பொது இயல்பு ஆறையும் தோற்றி - பல்வகை வினைகளுக்கும். பொதுவிலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆறையுந் தோன்றச்செய்து, — பொருட்பெயர் முதல் அறுபெயர் - பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி, — அலது ஏற்பு இல - மற்றென்றையுமேலாதன, — முற்று - முற்றுவினை வினைக்குறிப்புக்களாம். எ - று,

பெரும்பான்மைபற்றிப் பெயரைக்கொண்டு முடியுமென்றேனும் வினையைக் கொண்டுமுடியும் முற்றுவினையுஞ் சிறுபான்மையுண்டு. 'மார்வினையொடுமுடிமே.' 'செய்கெனொருமையுஞ் செய்குமென்பன்மையும்' வினையொடுமுடியினும் விளம்பியமுற்றே.' என்பவற்றாலறிக.

(வரலாறு.)

(க.) தெரிநிலைவினைமுற்று:—

செய்தானவன்
உண்கின்றான் சோறு .....

} பொருட்பெயர் கொண்டது.

குளிர்ந்தது நிலம்
சுடுகின்றது வனம் .....

} இடப்பெயர் கொண்டது.

- வந்தது கார் } காலப்பெயர் கொண்டது.
- நிற்கின்றது பூனை .....
- குவிந்தது கை..... } சினைப்பெயர் கொண்டது.
- நடக்கின்றது கால் .....
- பரந்தது பசப்பு } குணப்பெயர் கொண்டது.
- ஒங்குகின்றது புண்ணியம்.....
- ஒழிந்தது பிறப்பு } தொழிற்பெயர் கொண்டது.
- ஒய்ந்தது நடை .....

(௨.) குறிப்புவினையியல்:—

- நல்லனவன்..... } பொருட்பெயர் கொண்டது.
- கரியன குதிரைகள்.....
- நல்லது நிலம்..... } இடப்பெயர் கொண்டது.
- பெரியது வீடு.....
- நல்லது கார்..... } காலப்பெயர்கொண்டது.
- தீயது வேனில்... ..
- நல்லது கை } சினைப்பெயர் கொண்டது.
- நெடியது கால்.....
- நல்லது பசப்பு..... } குணப்பெயர் கொண்டது.
- வெய்யது செம்மை.....
- நல்லது பிறப்பு..... } தொழிற்பெயர் கொண்டது.
- எளியது இரப்பு.....
- மற்றைத்திணைபாலிடங்காலங்கடோறும் ஒட்டுக.

(சூத்) “மற்றுச் சொன்னேனாக்காமரபினைத்து, முற்றி நிற்பன முற்றியன் மொழியே.” என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனார்.

முற்றுகவேனும் எச்சமாகவேனும் வருகின்ற தெரிநிலைவினைகளுக்குங் குறிப்புவினைகளுக்கும் மாணாக்கர்) வேறுபாடறியின்; பகுத்துப்பார்க்கும் போது தெரிநிலைவினையின் பகுதிகள் ஏவல்போலிருக்கும். குறிப்புவினைப்பகுதிகளோ அப்படி ஏவல்போலிருக்கமாட்டா என்று ஒருவாறு சொதனையாலறிக.

வ - று. நடந்தான் என்னுந் தெரிநிலைவினையைப் பகுத்துப்பார்க்குமிடத்துப் பகுதியாகிய நட என்பது ஏவல்போலிருத்தல் காண்க. வெய்து, கரிது என்னுந் குறிப்புவினைகளைப் பகுத்துப்பார்க்குமிடத்து, வெய், கரு என்னும் பகுதிகள் ஏவல்போல்வராமையாண்க. ஏனையவுமன்ன.

[தெரிநிலைவினைமுற்று விகற்பம்.]

நஉச. ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கையிடத்தும் ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மைமுன் வினையினு முக்கா லத்தினு முரண முறையே மூவைந் திருமுன் றுறாய் முற்று வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

இ - ள். ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கையிடத்தும் - ஆண்பான் முதலாகிய ஐம்பால் வினைமுற்றுக்களையும் படர்க்கையிடத்திலும், - ஒருமை பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும் - ஒருமை வினைமுற்றையும் பன்மை வினைமுற்றையுந் தன்மையிடத்திலும் முன்னிலையிடத்திலும் வைத்து, - முக்காலத்தினும் முரண - முக்காலங்களாலும் மாற, - முறையே - சொல்லப்பட்டமுறையே, - மூவைந்து - படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், - இருமுன்று - தன்மை வினைமுற்றுக்கள் ஆறும், - ஆறு ஆய் - முன்னிலைவினைமுற்றுக்கள் ஆறும் ஆகி, - முற்று வினைப்பதம் ஒன்றே! மூவொன்பான் ஆய் - தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பதமொன்றுமே இருபத்தேழாகும். எ - று.

வ - று. (க.) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன. இவை இறந்தகால வினைமுற்று - ௫. நடக்கின்றான், நடக்கின்றாள், நடக்கின்றார், நடக்கின்றது, நடக்கின்றன. இவை நிகழ்கால வினைமுற்று - ௫. நடப்பான், நடப்பாள், நடப்பார், நடப்பது, நடப்பன இவை எதிர்கால வினைமுற்று - ௫. ஆக படர்க்கை வினைமுற்று - ௧௫.

(உ.) நடந்தேன், நடந்தேம் இவை இறந்தகால வினைமுற்று - ௨. நடக்கின்றேன், நடக்கின்றேம் இவை நிகழ்கால வினைமுற்று - ௨. நடப்பேன், நடப்பேம் இவை எதிர்கால வினைமுற்று - ௨. ஆக தன்மை வினைமுற்று - ௬.

- (௩) நடந்தாய், நடந்தீர் இவை இறந்தகால வினைமுற்று - ௨. நடக்கின்றாய், நடக்கின்றீர் இவை நிகழ்கால வினைமுற்று - ௨. நடப்பாய், நடப்பீர் இவை எதிர்கால வினைமுற்று - ௨. ஆக முன்னிலை வினைமுற்று - ௬.

ஆக வகை முன்முகும் முற்றுவினை - ௨௭.

‘முற்றும்பெயர்வினையெச்சமுமாகி’ என்று பகுக்கப்பட்டவற்றின் எச்ச வினைகளல்ல முற்றுக்களே இருபத்தேழாகுமென்பார் முற்றுவினைப்பதமொன்றே மூவென்பானுமென்று யிரிநிலையேகாரங்கொடுத்தோதினார். முக்காலத்தான் முரணப்பட்டு வெவ்வேறுருவமாகுதல் குறிப்புவினைக்கியையாமையால் இருபத்தேழாகுதல் தெரிநிலைவினைமுற்றென்றும், ஏற்புழிக்கோடலால் முக்காலப்பகுப்பொழித்துக் குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் ஒன்பதென்னுமளவாகப் பல்குமென்றுங் கொள்ளுக.

சிறியன், சிறியள், சிறியர், சிறிது, சிறியன; சிறியேன், சிறியேம்; சிறிபை, சிறியீர். என்று முக்காலந்தவிர ஜம்பான் மூவிட ஒருமை பன்மைகளாற் குறிப்புவினை முற்றுப் பல்கிவந்தவாறு காண்க.

இன்னும் முற்றுவினைப்பதமொன்றே என்பதற்கு ஒருபகுதியிற்றேன்றிய முற்றையென்றுங் கொள்ளுக. குறிப்புவினைமுற்றுந் தனக்கியைந்தமட்டிற் பல்குதலை ஈண்டிக்கொள்ளுங் கருத்துப் புதிதாயினும் பின் வகுக்குஞ் சிறப்புச்சூத்திர வுரைகளோடிணங்கிநிற்றல் காண்க.

ஒருவன் என்ற தீண்டு அப்பெயரையன்று ஆண்பாலையுணர்த்தினின்றது. தெரிநிலைவினைமுற்று மேற்கட்டியவகையால் இருபத்தேழாகுமெனவே; விதிவினை, மறைவினை. எ-ம். தன்வினை, பிறவினை. எ - ம். செய்வினை, செய்பாட்டுவினை. எ-ம். வரும் இவ்வகைகளாலுந் தாக்க மிகப் பெருகிவருமென்று கொள்ளுக.

வ - று. உண்டான், உண்டிலன் - விதிவினை, மறைவினை.
உண்டான், உண்பித்தான் - தன்வினை, பிறவினை. [வினை
உண்டான், உண்ணப்பட்டது - செய்வினை, செய்பாட்டுவினை]

இப்படியே தெரிநிலைவினைமுற்றை யாராயுமிடத்து ஒருவினைமுற்றே விதிவினை மறைவினைகளுள் யாதாயினும் ஒன்றாயிருக்கும்; அதுவே தன்வினை பிறவினைகளுள்ளும் யாதாயினும் ஒன்றாயிருக்கும்; மேலும் அதுவே செய்வினை செய்பாட்டுவினைகளுள்ளும் யாதாயினும் ஒன்றாயிருக்குமென்று கருதுக.

விதிவினையெனினும் உடன்பாட்டு வினையெனினும் ஒக்கும். மறைவினையெனினும் எதிர்மறைவினையெனினும் ஒக்கும். சூட்டுவிக்கப்படுகின்றில-என்பது எதிர்மறைச் செய்பாட்டுப் பிறவினைமுற்று. சூடுகின்றான் - என்பது உடன்பாட்டுச் செய்வினைத் தன்வினைமுற்று. சூடப்பட்டது - என்பது

உடன்பாட்டுச் செய்ப்பாட்டுத் தன்வினைமுற்று. சூட்டுவித்திலன் - என்பது எதிர்மறைச்செய்வினைப் பிறவினைமுற்று. சூட்டுவித்தான் - என்பது உடன்பாட்டுப் பிறவினைச் செய்வினைமுற்று. சூட்டப்படுகின்றில - என்பது எதிர்மறைச் செய்ப்பாட்டுத் தன்வினைமுற்று.

இப்படியே அவ்விகற்பங்களைச் சொற்சோதனையாற் கண்டுகண்டு தெளிக.

விதிவினை மறைவினைகளில், விதிவினையாயிருந்தால் அதுமறைவினையாகாது. மறையானால் விதியாகாது. (இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அருகிவருதலுமுண்டு. உ - ம். சொல்லாய்) (அருகுதல் - சிறுபான்மையினுஞ்சிறுபான்மையாதல்)

தன்வினை பிறவினைகளில் - தன்வினையாயிருந்தால் அது பிறவினையாகாது. பிறிதாயிற்றனதாகாது. (இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அருகிவருதலுமுண்டு. உ - ம். வெருத்தான்.) செய்வினை செய்ப்பாட்டுவினைகளில் செய்வினையாயிருந்தால் அதுசெய்ப்பாட்டுவினையாகாது. செய்ப்பாடானால் செய்யாகாது. (இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அருகிவருதலுமுண்டு. உ-ம். உண்டது) ஒருவனால் உண்ணப்பட்டது. மாடு உண்டது என்று பொருள் வருப்புக்காண்க. (இ)

[ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

நஉரு. அன் ஆன் இறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

இ - ள். அன் ஆன் இறு மொழி - அன் ஆன் என்னும் இருவிசுவையையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், - ஆண்பாற்படர்க்கை - உயாதினையாண்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	} அவன்.
நடந்தனன்	நடக்கின்றனன்	நடப்பன்	குழையன்	
நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்	குழையான்	

மற்றவைகளும் இப்படியே வரும்.

(ஈ)

[பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.] -

நஉசூ. அள் ஆள் இறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

இ - ள். அள் ஆள் இறு மொழி - அள் ஆள் என்னும் இரண்டுவிசுவையையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், - பெண்பாற்படர்க்கை - உயாதினைப்பெண்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்.

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	} அவள்.
நடந்தனள்	நடக்கின்றனள்	நடப்பள்	குழையள்	
நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்	குழையாள்	

நரு

மற்றவைகளும் இப்படியே வரும். (சூத்) “அன்னான் அள்ளாள் என்னு நான்கும், ஒருவர்மருங்கிற் படர்க்கைச்சொல்லே” என்றார் தொல்காப்பியனாரும். (எ)

[பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று]

கஉஎ. ஆர் ஆர் பவ்வூ ரகரமாரீற்ற
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடியீம.

இ - ள். ஆர் ஆர் பவ்வூர் அகரம் மார் ஈற்ற - ஆர் ஆர் ப மார் என்னும் நான்குவிசுவிகளையும் இறுதியிலுடையமொழிகள்,—பல்லோர் படர்க்கை - உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்,—மார்வினையொடும் முடியும் - இவற்றுள் மாரீற்று வினைமுற்றுப் பொதுவிதியாற் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும். எ - று. முடியும் என்பது முடிம் என்றாயிற்று.

‘மாரெதிர்வும் பாந்தஞ் செலவொடு வரவும்’ எனப் பதவியலுட கா லங்கூறினமையால் இவ்விருவிசுவிக் குறிப்புவினைமுற்றிலே வாராவெனவும், மார்வினையுடனு முடியுமென்றதினால் இதற்குப்பொதுவிதிமேற் சிறப்புவிதி கூறினாரெனவுங் கொள்க.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	} அவர்.
நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்	குழையர்	
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	குழையார்	

நடப்ப, எய்துப, மொழிப அவர் எனப் பகரவிசுவிக் வரும்.

“பெரிய வோதிலுஞ் சிறியவுணராப், பீடின்று பெருகியதிருவிற், பாடினமன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே” என மாரீற்று வினைமுற்றுப்பெயருடன் முடிந்தது. பாடன்மார் என்பது பாடுவாரல்லர் எனப் பொருள்படும்; அல் எதிர்மறையிடைநிலை.

“ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார்” என மாரீற்று வினைமுற்று வினையொடு முடிந்தது. கொண்மார் என்பது கொள்வார் எனப் பொருள்படும்.

இம்மார் வினைகொண்டுமுடிதலை வினை முற்று வினையெச்சமென்றால் என்னெனின், வினைமுற்றியவழி அதற்குஇயைந்த பெயர்ப்பயனிலை வாராமல் இயையாத வினைவந்தால் அதற்கு இயையவினைமுற்று வினையெச்சமாயிற்றெனப்படும்; இந்த மாரீற்று வினைமுற்றிற்குப் பெயர்ப்போல வினையும் இயைந்தவருதலால் முற்று எச்சமாயினதன்று முற்றேயாமென்க. பின்வருஞ் ‘செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்’ என்னும் முற்றுக்களும் இவ்வாறு நின்றனவெனக்கொள்க. (சூ) “கால மொடு கருதவரினு மாரை, மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாடின்றே.” என்றார் ஆசிரியர் அகத்தி

யனார். (கு) “மாணரக் கிளவியும் பல்வோர் படர்க்கை, காலக் கிளவி யொடு முடியுமென்ப.” எனனார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் எனக்காண்க. (அ)

[ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

உஉஅ. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னாகும்.

இ -ள். துறுடுக் குற்றியலுகர ஈற்ற - துறுடு என்னுமுன்றுவி குதிகளையும் இறுதியிலுடைய குற்றியலுகரவீற்றுமொழிகள்,—ஒன்றன்ப டர்க்கை - அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமு ற்றுமாம்,—டுக்குறிப்பின் ஆகும் - இவற்றுள் டுவ்விகுதி குறிப்புவினைமு ற்றிலன்றித் தெரிநிலைவினை முற்றில் வாராது. எ - று.

றுவ்விகுதி இறந்தகாலவிடைநிலையோடு மாத்திரங் கூடியருமெனக் கொள்க.

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது	குழையது	} அது.
கூயிற்று	-----	-----	அற்று	
-----	-----	-----	பொருட்டு	

றுவ்விகுதி, வந்தன்று, உண்டன்று, சென்றன்று எனத் தடறவொற்றி டைநிலைகளின்முன்னும், புக்கன்று, விட்டன்று, பெற்றன்று என விகாரப் பட்டிறந்தகாலங்காட்டும் குறுவீற்றுப் பகுதிகளின் முன்னும், அன்சா ரியைபெற்றுவரும். இவை, முறையே வந்தது, உண்டது, சென்றது, புக்க து, விட்டது, பெற்றது எனப் பொருள்படும். றுவ்விகுதி, கூறிற்று, ஒடிற் றுஎன இன்னிடைநிலையின்முன் மாத்திரஞ் சாரியை பெறுதாவரும். தந்தி ன்று என றுவ்விகுதி தகரவிடைநிலையின்முன் இன் சாரியை பெற்றதன் றே எனின்; அன்று. அது தந்தன்று என்னும் உடன்பாட்டுவினையை மறு த்தற்குத் தகரவிடைநிலைக்கும் றுவ்விகுதிக்கும் இடையே இல்லென்னும் எ திரம்றையிடைநிலை ஏற்றுவந்த மறைவினையென்றறிக. தந்தின்று - தந்தி ல்லையெனப் பொருள்படும்.

அற்று, இற்று, எற்று என்பவை, சுட்டினும் வினாவினும் வந்த வினைக் குறிப்புமுற்றுக்கள். அத்தன்மைத்து, இத்தன்மைத்து, எத்தன்மைத்து என ப் பொருள்படும்.

பதவியலில் ‘டவ்வொடு கழிவும்’ என்றதினால் கிரவிகுதி காலங்கா ட்டுமெனக் கூறியிருக்கவும் டுக்குறிப்பினாகுமென்று இங்கே கிரவிகுதி யைக் குறிப்புவினைக் குடியோகித்தென்னையெனின்; அப்படியன்று. டவ் வொடுகழிவுமெனக் கூறிய கிரம் காலங்காட்டித் தன்மைவினைமுற்றில்வந் தது. இது காலங்காட்டாமற் படர்க்கையிலே வந்த கிரமென்க. இவை தம்முள்வேற்றுமை.

[பலவீன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்று.]

௩௨௯. அ ஆ ஈற்ற பலவீன் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

இ - ள். அ ஆ ஈற்ற - அ ஆ என்னும் இருவிசுவிகளை யிறுதியிலுடைய மொழிகள், - பலவீன் படர்க்கை - அஃறிணைப் பலவீன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், - ஆ எதிர்மறைக்கண்ணது ஆகும் - அவற்றுள் ஆகாரம் எதிர்மறையினிடத்து வருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்துவாராத. எ - று.

ஆவேயெதிர்மறைக் கண்ணதாகும் என்றதனால், மற்றவிசுவிக் குறி உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வருமென்பது பெற்றும்.

அகரவிசுவிக் அன்சாரியைபெற்றும் பெறாதும் வரும்.

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	} அவை.
{ நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன	சரியன	
{ நடந்த	நடக்கின்ற	நடப்ப	சரிய	
நடந்தில, நடவாநின்றில, நடவா—அவை.				

இல்லன, இல்ல என்னும் எதிர்மறைவினைக்குறிப்புமுற்றின்கட் பகுதியே எதிர்மறைப்பொருள்தந்து நின்றவின், இதற்கெதிர்மறையாகாரம் வேண்டாமையின், ஏற்புழிக்கோடலென்னுமுத்தியால், இவ்வெதிர்மறை விசுவிக் தெரிநிலைக்கே கொள்க.

இங்கே காட்டிய அன்பெறாத நடப்ப என்னும் பல வறிசொல்லின் இறுதிநோக்கி, உயர்த்திணைப்பன்மைப்படர்க்கைக்கும் அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைக்கும் பொதுவினையெனக் கொள்ளாதுழிக. இதனுட் பகரவொற்று எதிர்காலவினை. யிடைநிலையாதலால், இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் பலபொரு ளொருசொல்லென்றுணர்க.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (சூத்திரம்.) “அ ஆ வ என வரூஉ மிறுதி, ய்ப்பான்மூன்றேபலவற்றுப்படர்க்கை.” என வகர வுயிர்மெய்யு முடன்கூறினார். அதையிவர் அகராஈற்றுள் அடக்கி வகரஒற்றை யிடைநிலையாகக் கொண்டார். (௧௦)

[இருதிணைப் பொதுவினை.]

௩௩௦. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை
உண்ட ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

இ - ள். தன்மை - தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், - முன்னிலை - முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், - வியங்கோள் - வியங்கோள்வினைமுற்றுக்களும், - வேறு இஹை உண்டு - வேறு இல்லை உண்டு

என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், — ஈரெச்சம் - பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களும் வினையெச்சவினை. வினைக்குறிப்புக்களும், — இருதிணைப் பொதுவினை - உயர்திணை அஃறிணை என்னும் இருதிணைக்கும் பொதுவினைகளாம். ஏ - று.

செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமே செய்யுமென்னு முற்றாதலால்; அம்முற்றும் இருதிணைப் பொதுவினையாமென்பது தோன்றுதல் காண்க. அது 'பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே' என்பதனாற்பின் விளக்கப்படுமாயினும் ஈண்டுக் கூறிய பொதுவினைகளோடு எடுத்தோதாதது இருதிணையிலும் வருதற்சண் சிறிது குறைவுடைமையாலென்றும், அக்குறைவு உயர்திணைப்பனமையில் வரமாட்டாமையென்றும் அறிக.

பொதுவினையெனப் பிற்கூறியதினாலே, முன்னே தன்மைமுன்னிலை என்றது முற்றுவினைகளையெனக் கொள்க. (கக)

[தன்மையொருமைவினைமுற்று]

௩௩௧. குடிதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே னாகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

இ - ள். குடிதுறு என்னும் குன்றியலுகரமோடு - குடிதுறு என்னுங் குன்றியலுகர விகுதிகளும்; — அல் அன் என் ஏன் ஆகும் - அல் அன் என் ஏன் என்னும் நான்குமெய்யீற்று விசுதிகளும் ஆகிய, — ஈற்ற - இவ்வெட்டுவிகுதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள், — இருதிணை முக்கூற்று ஒருமைத் தன்மை - இருதிணையிடத்தனவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னு மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய ஒருமைத்தன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். ஏ - று.

குடிதுறு என்னுநான்குந் தாமே காலங்காட்டுதலால் தன்மைக்குறிப்புவினைக்கு வாரா. அல்விகுதி தன்மையில் நிகழ்கால எதிர்காலவிடைநிலைகளோடு மாத்திரம்வரும். குடிதுறுவை ஒடு என்பதனாற்பிரித்தது குறிப்புவினையில் வராமையற்றியாம்.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	எ. தெரி.	
-----	உண்கு	} யான்.
உண்டு	-----	
வந்து	வருது	
சென்று	சேறு	
-----	உண்டல்	

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
-----	உண்ணாநிற்பல்	உண்பல்	-----	} யான்.
உண்டனன்	உண்ணாநின்றனன்	உண்பன்	தாரினன்	
உண்டனென்	உண்ணாநின்றனென்	உண்பென்	தாரினென்	
உண்டேன்	உண்ணாநின்றேன்	உண்பேன்	தாரினேன்	

அல்விசுதி பகர வகர இடைநிலைபெற்றுப் பெரும்பாலும் எதிர்காலத் தும், உண்ணாநிற்பல் எனச்சிறுபான்மை நிகழ்காலத்தும் வருதலறிக.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (சூத்திரம்.) “கடதறவென்னும், அந்நான் கூர்ந்தகுன்றியலுகரமோ, டென்னேனல்லெனவருஉமேமுந், தன் வினையுரைக்குந்தன்மைச்சொல்லே.” என அல்விசுதியின்றிக் கூறினார் அக்காலத்து வழங்காததினால்; இக்காலத்து வழங்குவருதலால் இவரடினைக்கூட்டிக்கூறினாரென்றறிக. (௪௨)

௬௬௨. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோயிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இ - ள். தன்னிலையின் நிற்பதன்றி - அம் ஆம் என்பன முன்னிலை யாரையும் - அம் ஆம் என்னும் இவ்விரு விசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் முன்னிலையிடத்தாரையும், - எம் எம் ஓம் இவை படர்க்கையா ரையும் - எம் எம் ஓம் என்னும் இம்முன்றுவிசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் படர்க்கையிடத்தாரையும், - உம் ஊர் கட த ற இருபாலாரையு ம் - கும் டீம் தம் றம் என்னும் இந்நான்குவிசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் முன்னிலை படர்க்கை என்னும் ஈரிடத்தார்களையும், - தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப்பன்மை - தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

கும் டீம் தம் றம் என்னுநான்குந் தாமே காலங்காட்டுதலாற் குறிப் புவினைக்கு வாரா.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
உண்டனம்	உண்கின்றனம்	உண்பம்	தாரினம்	} யாம்.
உண்டாம்	உண்கின்றாம்	உண்பாம்	தாரினாம்	
உண்டனெம்	உண்கின்றனெம்	உண்பெம்	தாரினெம்	} யாம்.
உண்டேம்	உண்கின்றேம்	உண்பேம்	தாரினேம்	
உண்டோம்	உண்கின்றோம்	உண்போம்	தாரினோம்	

இ. தெரி.	எ. தெரி.	} யாம். யானூரீயுமஐஐம்.
-----	உண்கும்	
உண்டும்	-----	
வந்தும்	வருதும்	
சென்றும்	சேறும்	

இவை சிறுபான்மை இந்நியதியின்றி மயங்கிவருதலுமுண்டு. மற்றவைகளும் இப்படியே வரும்.

இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (சூத்திரம்.) “அவைதாம், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுங்கிளவியு, ழும்மொடுவருஉங்கடதறவென்னு, மற்றாற்கிளவியோடாயெண்கிளவியும், பன்மைபுரைக்குந்தன்மைச்சொல்லே.” என, ஒம்விகுதியின்றிக் கூறியதற்கும் இவர் கூட்டிக்கூறியதற்கும் மேலே யுரைத்தவாறு உரைத்துக்கொள்க.

சொல்லுவோர் தன்மையிடம், சேட்போர் முன்னிலையிடம், சொல்லப்படுவோர் படர்க்கையிடம் என்று இலக்கணநூல்கள் கூறுதலாலே; தன்மையோடு மற்ற இடங்களில் ஒன்றும் பலவுங் சலந்து தன்மைப்பன்மையுண்டாகுமன்றிக் கலப்பின்றித் தன்மைப்பன்மை யுண்டாகமாட்டாதென்று ணரல்வேண்டும்.

எங்ஙனமாயின், வந்தாம், வந்தோம், வந்தும் என்னும்போது, அச்சொல்லைக் கூறினவர் ஒருவரே. அவர் முன்னிலையிடத்தவரையேனும் படர்க்கையிடத்தவரையேனும் அவ்வீரிடத்தவரையுமேனுஞ் சேர்த்துக் கொண்டே அங்ஙனங்கூறியதென்று விளங்கல் வேண்டும். அல்லாவிடின் தன்மையிடத்திலக்கணஞ் சிதைவுறுதலோடு உத்தி அநுபவங்களுக்கியையாமையுங் காண்க. ஆதலின் இடக்கலப்புற்றே தன்மைப்பன்மையுண்டாகுமென்பது விளங்கத் தன்மொடு படுக்குந் தன்மைப்பன்மையென்று வரலாறுதோன்றச் சூத்திரத்தனரென்றறிக. இன்னுமிதன்றிறமெல்லாம் விரிக் கிற்பெருகும். இக்கருத்து இந்நன்னூற்குத்திரத்திற்குப் புதிதாயினும் உத்தியனுபவங்களுக்கியைந்ததோ இயையாததோ என்று விவேகிகள் உற்றுநோக்கிக் கொள்ளத்தகுந்தேற் கொள்ளுக. “அவைதாம், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுங்கிளவியும்” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்குச் சேனுவரையர் உரைத்த விசேடஉரைப்பாகம் நோக்கியும் உணர்க. அவ்வுரைப்பாகமாவது “தனக்கு ஒருமையல்லதின்மையிற் றன்மைப்பன்மையாவது தன்மொடு பிறரை உளப்படுத்தேயாம். அவ்வுளப்படுத்தன் மூவகைப்படும்; முன்னின்றாரை உளப்படுத்தலும், படர்க்கையாரை உளப்படுத்தலும், அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுமென” என்பதாம். (கக)

[வினையுடனுமுடியுந்தன்மை வினைமுற்றுக்கள்.]

ககக. செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும் வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

இ - ள். செய்து என் ஒருமையும் - செய்கென்னுந் தன்மையொருமைமுற்றும்,—செய்கும் என் பன்மையும் - செய்குமென்னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்றும்,—வினையொடும் முடியினும் - பெயருடனையன்றி வினையொடும் முடியினும்,—விளம்பிய முற்றே - முன்சொல்லப்பட்ட முற்றுக்களையாம். ஏ - று.

வ - று. உண்குவந்தேன். உண்கும்வந்தேன் எனவரும். இங்ஙனமாயின், உண்பேன்வந்தேன், உண்பேம்வந்தேன் என இவையும் வினையொடுமுடியுமென்றால், என்னெனின், அவை பெயரொடும் வினையொடும் முடிதல் மரபாயினுற்போல இவையங்ஙனமுடிதல், மரபன்றென்க. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (குத்திரம்.) “அவற்றுட் செய்கெனொருமைவினையொடுமுடியினு, மவ்வியறியாதென்மனூர்புலவர்.” என ஒருமைக்கே கூறினார். இவர் பன்மைக்குங் கூறியது ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித் தென்பதனாற் போலும். இவ்வழக்கு. இக்காலத்தரிதாயிற்று. (கச)

[உளப்பாட்டுப் பன்மைமுன்னிலை.]

௩௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

இ - ள். தன்மையொடு கூடிய முன்னிலைப்படர்க்கைகள் தன்மையானுற்போல—முன்னிலை கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை - முன்னிலையொடுகூடிய படர்க்கையும் முன்னிலைப் பன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். ஏ - று.

(வரலாறு.)

உண்டனர்	குழையினர்	} நீயுமவனும்.
உண்டர்	குழையர்	
உண்மின்	-----	

இச்சூத்திரம் முன்னிலைப் பன்மைமுற்றுக் கூறியவழியே கூறாது, ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல் என்னுமுத்தியால், இங்கே கூறப்பட்டது. தன்மையிடப்பொருளும் முன்னிலையிடப்பொருளங் கலப்புறினும், தன்மையிடப்பொருளும் படர்க்கையிடப்பொருளங் கலப்புறினும், மூவிடப்பொருளங் கலப்புறினுந் தன்மைப்பன்மையாய் முடிதல்போல; முன்னிலையிடப்பொருளொடு படர்க்கையிடப்பொருள் கலப்புறின் முன்னிலையாய் முடிவறுமென் றறிவித்தற்கு இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மைகொடுத்துப்படர்க்கையும் முன்னிலையென்றார். (கடு)

[முன்னிலையொருமை வினைமுற்று.]

௩௩௫. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

இ - ள். ஐ ஆய் இகர ஈற்ற மூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்னுமூன்று விசுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகளும், - ஏவலின் வருடம் எல்லா ஈற்றவும் - விசுதி குன்றாதுங் குன்றியு நிற்பனவாகிய ஏவலிலே வரும் இருபத்துமூன்றீற்றுமொழிகளும், - முப்பால் ஒருமை முன்னிலைமொழி - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னு மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

இகரவிசுதி எதிர்காலத்தை இடைநிலையின்றித் தானே காட்டுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

ஏவல்வினைமுற்றுத் தெரிநிலைவினையொன்றற்கே யுரிமையின், உம்மை கொடுத்துப் பிரித்தார்.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறிப்.	} நீ.
உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை	குழையினை	
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்	குழையாய்	
உண்டி	உண்ணாநின்றி	சேறி	வில்லி	

நட, வா, விடு, வை, உண், பார், செல், வாழ், கேள் } நீ. (என்று ஆய்விசுதி குன்றிவந்த) ஏவல்வினைமுற்றுக்காண்க.

அல், ஏல், ஆல் என்னும் மூன்றுவிசுதிகளும் எதிர்மறையிடத்துவரும் ஏவல் ஒருமைவினை முற்றுக்களாம்.

(வரலாறு.)

உண்ணல் உண்ணேல் மறால் } நீ.

எதிர்மறையேவெலொருமை வினைமுற்றுக்கள், உண்ணாதே, உண்ணாதி என, எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையின்முன் தகரவெழுத்துப் பேற்றோடு, ஏகரவிசுதி இகரவிசுதிகளுள் ஒன்று பெற்றும்வரும்.

இவர் விசுதி குன்றிய நடவாமுதலிய ஏவல்வினைகளை முன்னிலைவினைமுற்றென்றது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கு உடன்பாடன்றென்பதை, (குத்திரம்,) "அவற்றுண்முன்னிலைக்கிளவி, இ ஐ ஆ யெனவருமூன்று, மொப்பத்தோன்று மொருவர்க்கு மொன்றற்கும்." என அவர் கூறிய இச்சுத்திரத்தாற்காண்க. (கக)

நடகூ. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்
அந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இ - ள். முன்னிலைமுன்னர் - முன்னிலையேவன்முற்றென் முன்சொல்லப்பட்டவற்றிற்குமுன், - ஈயும் ஏயும் - ஈகாரமும் ஏகாரமும், - அந்நிலை மரபின் மெய் ஊர்ந்து வரும் - அவ்விடத்து நின்றற்குரிய மரபினையுடைய யாதானுமொரு மெய்யை யூர்ந்துவரும். எ - று.

கக

வ - று. “சென்றிப் பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே.” எ - ம். “அட்டிலோலை தொட்டனைநின்மே.” எ - ம். வரும். இவ்வீகார ஏகாரங்கள் விசுதிகள ல்ல; ஆய்விசுதிசுறைந்த ஏவலில்வரும் முன்னிலையசையாம். இங்கே, ஈயும், ஏயும் முறையே நகரவொற்றையும் மகரவொற்றையும் ஊர்ந் துவந்தன. நகரவொற்றும் மகரவொற்றும் எழுத்துப்பேறு. (கஎ)

[முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்று.]

௩௩௭. இர் ஈர் ஈற்ற விரண்டு மிருதினைப் பன்மை முன்னிலை மின்னவற றேவல்.

இ - ள். இர் ஈர் ஈற்ற இரண்டும் - இர் ஈர் என்னும் இரண்டு விசு திகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், - இருதினைப் பன்மை முன்னிலை - இருதினைக்கும் பொதுவாகிய பன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுங் குறிப்புமு ற்றுமாம், - மின் அவற்று ஏவல் - மின் என்னும் விசுதியை ஈருகவுடைய மொழிகள் அவ்விருதினைப் பன்மைமுன்னிலையேவன்முற்றும். எ - று.

மின்னவற்றேவல் என்றதினால் மின்விசுதி குறிப்புவினையில் வாராதெ னக் கொள்க. முன்னிலையேவற்பன்மைக்கு, ஈர் என்னும் விசுதியும், புதி யனபுகுதலால் உம் என்னும் விசுதியும் வருமெனக் கொள்க.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.ப்	} ஈர்.
உண்டனிர்	உண்கின்றனிர்	உண்பிர்	குழையினிர்	
உண்டர்	உண்கின்றர்	உண்பீர்	குழையீர்	

உண்மின், உண்ணீர், உண்ணும் என ஏவல்வினைமுற்றுவந்தன. (கஅ)

[வியங்கோள்வினைமுற்று]

௩௩௮. கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள் இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

இ - ள். கயவொடு ரவ்வொற்று ஈற்ற வியங்கோள் - கயவென்னும் இரண்டிர்மெய்யினையும் ரகரமெய்யினையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் வியங்கோண்முற்றுக்களாம், - இடம் பால் எங்கும் இயலும் என்ப - அவை முன்றிடங்களிலும் ஐம்பால்களிலுஞ் செல்லும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

(வரலாறு.)

வாழ்க	உண்க	ஆடுக	} யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை.
வாழிய	உண்ணிய	ஆடிய	
வாழியர்	உண்ணியர்	ஆடியர்	

உரையிற்கோடென்னுமுத்தியால், “நான்மறையறங்களோங்க றற்ற வம்வேள்விமல்க.” “மக்கட்பத்தியெனல்.” “முனத்துக்கண்மாசிலதைல்.”

என் அ, அல், தல், என்பனவும் வியங்கோள்விகுதிகளாய் வருமெனக் கொள்க.

வியங்கோள்வினைமுற்று: “ஆநிருதடந்தோள்வாழ்கவறுமுகமவாழ்க” என வாழ்த்துதற்பொருளிலும், நடக்க, வருக, உண்க என உயர்ந்தோன் இழிந்தோனை இன்னது செய்கவென விதித்தற்பொருளிலும், “போற்றிய ருளுகநின்னாகியாம்பாதமலர்” என வேண்டிக்கோடற்பொருளிலும், “புரந் துகெடுகவுலகியற்றியான்” என வைத்தற்பொருளிலும் வருமெனக் காண்க. விதித்தற்பொருள் தன்மையில் வராத.

கயவொடு ரவ்வொற்றென்று ஒடுக்கொடுத்தது கய என்பன உயர்மெ ய்பென்பதும், பின்பு ய ஒடு ரவ்வொற்றென்று கொண்டு (தனியே ரகர வொற்று வருவதன்று) யகரத்தைச் சார்ந்துவரும் ரகரவொற்றென்பதும் அறிவித்தற்காம்.

வியங்கோள் என்பதும் ஏவல் என்பதுஞ் சொற்பொருளால் ஒக்குமா யினும், ஐம்பால் மூவிடங்களிலுஞ் செல்வதை வியங்கோள் என்பதும் மு ன்னிலையொன்றற்கே யுரியதை ஏவலென்பதும் தொன்னெறிமரபெனக் காண்க. (சூ)

[வேறு, இல்லை, உண்டு.]

௩௩௩. வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன்.

இ-ள். வேறு இல்லை உண்டு - வேறு இல்லை உண்டு என்னுமூன் று வினைக்குறிப்பு முற்றுக்களும், -ஐம்பால் மூவிடத்தன் - ஐம்பாலுக்கும் மூவிடத்திற்குமுரியனவாம். எ - று.

உ - று. யான்வேறு, யாம்வேறு, நீவேறு, நீர்வேறு, அவன்வேறு, அவள் வேறு, அவர்வேறு, அதுவேறு, அவைவேறு; இல்லை உண்டு என்பவ ற்றையும் மூவிடப்பெயர்களோடும் ஒட்டுக. இல்லை என்பது சிறுபா ன்மை இல் என நின்றலுமுண்டு.

இனி, மொழிந்தபொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்றுமுடித்தலென்னுமுத்தியால், வேண்டும், தகும், படுமென்னுஞ் சொற்களும் ஐம்பான்மூவிடத்துக்கும் பொதுவாமெனக் கொள்க. இம்மூ ன்றும் ஒருபொருட்சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப் பொருள்ப ட்டேநிற்கும்.

உ - று. அவரோதல்வேண்டும்; நீ போதல்வேண்டும்; யானுண்ணல்வே ண்டும். எ - ம். இச்சோறுண்ணத்தகும்; இவராலிக்காரியஞ் செய்ய த்தகும். எ - ம். வஞ்சரையஞ்சப்படும்; “கற்றறிந்தோரைத்தலைநிலத்து வைக்கப்படும்.” எ - ம். வரும்.

(சூத்திரம்.) “வேறிலையுண்டியார் வேண்டிந்தகும்படும், வினைபெய ரெச்சம் வியங்கோள்பத்துந், திணைபாவிடமெலாஞ் செல்லுமென்ப.” என் று இலக்கணக்கொத்துக் கூறியதுவகாண்க. (20)

பரிசுஷிவினாக்கள்:—755. முற்றுவினைகளாவன யாவை? 756. தெரிநிலை வினைமுற்றுச்சொல் ஒவ்வொன்றெத்தனைவகையாம்? 757. எப்படி இரு பத்தேழாம்? 758. ஒருவினைப்பகுபதமே இடத்தினாலுங் காலத்தினாலும் இருபத்தேழாதற்குக் காரணமெப்படி? 759. திணைபாலிடங்களில் ஒன்றற்குரிய வினைகள் யாவை? 760. அவைகளுள், உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? 761. உயர்திணைப் பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? 762. உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? 763. அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? 764. துறுதி என்னுமுன்றுவிசுவசியுந் தெரிநிலை வினைகுறிப்புவினையிரண்டிலும் வருமோ? 765. நுவ்விசுவதி எல்லாவிடை நிலையோடுங் கூடிவருமோ? 766. நுவ்விசுவதி எவ்வெவ்விடத்துவரும்? 767. அஃறிணைப் பலவன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? 768. திணைபாலிடங்களுட் பலவற்றிற்குப் பொதுப்படவரும் வினைச் சொற்களெவை? 769. இருதிணைப்பொதுவினை இவைகளேயன்றி வேறில்லையோ? 770. அவற்றுள், தன்மையொருமைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? 771. இவ்விசுவதிகளெல்லாந் தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையிரண்டிலும்வருமோ? 772. அல் அன் என் ஏன் என்னு நான்குவிசுவதியும் எல்லாவிடைநிலைகளோடுங் கூடிவருமோ? 773. தன்மைப்பன்மைமுற்றுக்கள் யாவை? 774. இவ்விசுவதிகளெல்லாந் தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையிரண்டிலும் வருமோ? 775. பெயருடனன்றி வினையுடனு முடியுமுற்றுவினை யில்லையோ? 776. முன்னிலையோடு கூடிய படர்க்கை எவ்விடத்ததாம்? 777. முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? 778. முன்னிலையொருமைவினைமுற்றில் ஏவல்வினைமுற்றுக்கள் யாவை? 779. சென்றீ, நின்மே என்னும் ஏவல்வினைமுற்றுக்களில் ஈற்றினிற்பன விசுவதிகளல்லவோ? 780. முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? 781. முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்றுக்களில் ஏவல்வினைமுற்றுக்கள் யாவை? 782. வியங்கோள்வினைமுற்றுக்கள் யாவை? 783. இவை எவ்விடங்களில் எப்பால்கட்குப் பொதுவாய்வரும்? 784. வியங்கோண் முற்றுக்கு இவ்விசுவதிகளன்றி வேறுவிசுவதிகள் இல்லையோ? 785. இவ் வியங்கோள் எவ்வெப்பொருளில் வரும்? 786. வேறு இல்லை உண்டு என்பன எவ்வாறு பொதுப்படவரும்? 787. இவைபோல் ஐம்பான் மூ விடங்கட்கும் பொதுவாவன மற்றுமுண்டோ? 788. இம்முன்றும் எவ்வகைச்சொல்லாய் எப்பொருள்பட்டுநிற்கும்?

பெயரெச்சம்.

[பெயரெச்சம் இனையவென்பது.]

கூசு0. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு

செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

இ - ள். செய்த செய்கின்ற செய்யும் என் பாட்டில் - செய்வென் றுஞ் செய்கின்றவென்றுஞ் செய்யுமென்றுஞ் சொல்லப்படும் மூவகைச் சொற்களிலே, - காலமும் செயலுந் தோன்றி - முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னு மூன்று காலங்களுந் தொழிலுந் தோன்றி, - பாலொடு - வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பாலொன்றுந் தோன்றாது அப்பாலுடனே, - செய்வது ஆதி அறுபொருட்பெயரும் - செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் கா லம் செயப்படுபொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயர்களும், - எஞ் சநிற்பது பெயரெச்சம் - ஒழிய்நிற்பன் பெயரெச்சவினைவினைக்குறிப்புக்க ளாம். எ - று.

நிற்பதென்பது தொகுதியொருமை.

ஏற்புழிக்கோடலால், தோன்றியென்பதுவரைக்குந் தெரிநிலைவினையு டன்பாட்டிற்கும், ஒழிந்தவிதி தெரிநிலையுங் குறிப்புமாகிய உடன்பாடெ திர்ப்புறையிரண்டற்குங் கொள்க.

(வரலாறு.)

இற.	நிகழ்.	எதிர்.	{	சாத்தன்	வினைமுதல்.
(க) உண்ட	உண்கின்ற	உண்ணும்		கலம்	கருவி.
				இடம்	நிலம்.
				உண்ணுதல்	தொழில்.
				நாள்	காலம்.
				சோறு	செயப்படுபொருள்.

(உ) “வேலாண் முகத்தகளிறு”; “மூவிலையவேல்”; உள்ளபொருள், சரியகு திரை, புதியநட்பு எனக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் வரும்.

(ஈ) உண்ணுதல்குதிரை, உண்கலாதகுதிரை, உண்கிலாதகுதிரை என எதிர் மறைத தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம் வரும்.

(ஐ) இல்லாதபொருள், அல்லாதகுதிரை என எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் வரும்.

இங்கே உண்ட என்பது; உணவென்னுந் தொழிலும் இறந்தகாலமும் தோன்றி, அத்தொழினிகழ்த்துதற்குவேண்டும் பாறேன்றாமையும் அப்பாலுடனே பெயரொழிய நின்றமையுமறிக்க.

அறுபொருட்பெயரும் என்ற உம்மையால், இன்னதற்கு, இதுபயனெ ன்ணும் இருபொருட்பெயர் எஞ்சநிற்பனவும், பிற்பெயர் எஞ்சநிற்பனவுங் கொள்க.

வ - று. (க.) களை கட்ட பயிர்; இது இன்னதற்கென்னும் பெயரெஞ்சநின் றது. களை கட்ட கூலி; இது இதுபயனென்னும் பெயரெ ஞ்ச நின்றது.

(உ.) உண்டவினைப்பு, ஆறு சென்ற வியர், உண்டவெச்சில். எ-ம். குடிபோனவூர், பழமுதூர்ந்த கோடு. எ-ம். பொன்பெரிய நம்பி, எ - ம். பிறப்பெயர்களுஞ்ச நின்றன “நின்முகங்கா ணுமருந்தினேன்” என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றதாக விற் தொழிற்பெயரெஞ்ச நின்றது. (ஆறு - வழி.)

‘காலங்கரந்தபெயரெச்சமவினைத்தொகை.’ எனக்கூறலால், கொல்புலி, அதிகளிறு, வளர்மதி என்பவற்றில் நிலைமொழியும் பெயரெச்சவினையெனக்கொள்க. காலந்தோன்றி என்பது இவற்றிற்குப் பொருந்தாதாயினும், அல்வழிவகை பதினான்கனுள்ளே பெயரெச்சத்தொடரும் வினைத்தொகையம் வெவ்வேறாயினும் வினையின் பகுப்பினுள் இது எப்பகுப்பின்பாற்படுமெனிற்பெயரெச்சத்தின்பாற்படுமென்பதே அமைவுடையதாதலா வென்ற நிக.

(கு.) “காலமும் வினையுந் தோன்றிப் பாறேன்றது, பெயர்கொள்ளும்மது பெயரெச்சமே.” என்றார் ஆசிரியாகத்தியனார். (உ.க)

[செய்யுமெனெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

உசக. செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிர்மெய்சேறலுஞ் செய்யுளுளும்முந் தாகலு முற்றேல் உயிரு முயிர்மெய்யு மேகலு முளவே.

இ - ள். செய்யுந் என எச்ச ஈற்று உயிர்மெய்சேறலும் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினுடைய இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்கெடுதலும், - செய்யுளுள் உம் உந்து ஆகலும் - செய்யுளிடைத்து உம்விகுதி உந்து எனத்திரிதலும், - முற்றேல் உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உள - அத முற்றியின் அதனிறுதியுயிராயினும் உயிர்மெய்யாயினுங் கெடுதலும் உளவாம். எ - று.

செய்யுமெனெச்சம், செய்யுமென்முற்று இரண்டு செய்யுளுளும்முந் தாம் எனவே, மற்றவிதிகள் வழக்குச்செய்யு ளிரண்டிடத்துமாம் என்பதும், முற்றேல் எனவே, செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம்முற்றுவினையுமாம் என்பதும் பெற்றும்.

உ-று. (க.) ஆகும்பொருள் - ஆட்பொருள்; போகும்போது - போம்போது என வழக்கினும், “ஆம்பொருள்க ளாதமவை யார்க்கு மழிப் புண்ணாவாம்” “வாம்புரவி வழி” எனச் செய்யுளிளும், செய்யுமெனெச்சத்தீற்றுயிர் மெய்கெட்டன. இவை, மகரவொற்று நின்றலின், வினைத்தொகையாகாவென்க.

(உ.) “தெண்கடற் றிரைமிசைப பாயுந்து;” “நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து” எனச் செய்யுளிற் பாயும் என்பது பாயுந்து எனவும், கூப்பெயர்க்கும் என்பது கூப்பெயர்க்குந்து எனவும் உம் உந்தாயின.

(ஈ.) அஃதாம், இவைபோம் என வழக்கில், ஆகும், போகும் என்பன, முற்றாயவிடத்து, ஆம், போம் என ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டன. “சார னுடவென் றேழியுங் கலுழ்மே;” அப்ப லூரு மவனொடு மொழிமே” எனச் செய்யுளிற், கலுழும் மொழியும் என்பன, முற்றாயவிடத்துக், கலுழும், மொழிம், என உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டன.

செய்யுமென்னு முற்றென்றாயினுஞ் செய்யுமென்னுமேவென்ற முற்றென்றாயினும் விதவாது, பொதுமையின் முற்றேவென்றமையின், ‘மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்கோ;’ ‘முதும்றை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ!’ எனக் கேளு ம் உரையும் என்னுமேவென்றும் இவ்வாறு உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டு வருதல் கொள்க. இவை இங்ஙனமாதலால், ‘சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி’ என்னுஞ் சூத்திரத்தால், ஆதிவாமோ என்னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்றும் “பொன்னாசலாடாமோ” என எதிர்காலவிடைநிலை கெட்டு வருதலும் பிறவுங் கொள்க. (உஉ)

பரிசுஷி வினாக்கள்:—789. பெயரெச்சங்களாவன யாவை? 790. வினை முதன் முதலிய அறுபொருட்பெயர்களேயன்றி வேறுபெயர்கள் எஞ்சநிற்கும் பெயரெச்சங்களும் உளவோ? 791. பெயரெச்சம் விகாரப்பட்டு வருதலில்லையோ? 792. செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம்-முற்றுவினையாமிடத்து விகாரப்படுதலில்லையோ? 793. செய்யுமென்னு மேவென்றும் வி காரப்படுதலில்லையோ?

வினை யெச்சம்.

[வினையெச்சம் இனையென்பது.]

ஈசஉ. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை ஒழிய நிற்பது வினையெச்சம்மே.

இ - ள். தொழிலும் காலமும் தோன்றி - பின்பு விதந்து சொல்லப் படும் வாய்பாடுகளிலே தொழிலுங் காலமும் விளங்கி, - பால்வினை ஒழிய நிற்பது - வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பாலொன்றுந் தோன்றாது அப்பாலுடனே வினையெஞ்ச நிற்பன, - வினையெச்சம் - வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களாகும். எ - று.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால், உடன்பாடும் எதிர்மறையும் பற்றி வருந் தெரிநிலையுங் குறிப்புமாகிய வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், வினையாலணையும்பெயருந், தொழிற்பெயருமாகிய ஐவகைவினைச்சொற்களுங் கொள்க.

உ - று. உண்டு வந்தான் தெரிநிலைவினையெச்சம், அருளின்றிச்செய்தான் குறிப்புவினையெச்சம். இவற்றுள்; உண்டு என்பது, உணலென்னுந் தொழிலும் இறந்தகாலமுந்தோன்றி, அத்தொழினிகழ்த்துதற்கு வேண்டும் பாறேன்றாமையும் அப்பாலுடனே வினையொழிய நின்றமையுமறிக்க. தோன்றி என்பதுவன்றயங் குறிப்புவினைக்கில்லை.

உண்டு வந்த மானிடன், பொருளின்றி வருந்தின மிடியன் இவை வந்த, வருந்தின என்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டன. உண்டுமகிழ்ந்தவன், பொருள்இன்றி வருந்தினவன் இவை வினையாலணையும் பெயர்கொண்டன. உண்டு மகிழ்ந்து, பொருளின்றி வருந்தி இவை வினையெச்சங்கொண்டன. உண்டு மகிழ்தல், பொருள் இன்றி வருந்தல் இவை தொழிற்பெயர்கொண்டன. எதிர்மறையில் வரும் சொற்களையும் உண்டு மகிழாத, பொருளின்றிவருந்தாத என்று கூட்டி அனைத்துங் காண்க.

(கு.) 'காலமும் வினையுந் தோன்றிப் பாறேன்றாது, வினைகொள்ளும் மது வினையெச்சம்மே' என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனார். (உள)

[வினையெச்ச வாய்பாடுகள்.]

உசக. செய்து செய்யு செய்யாச் செய்யுச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றுறுமுந் காலமு முறைதரும்.

இ - ள். செய்து செய்யியர் - செய்தென்பது முதற் செய்யியரென்பதீராகிய ஒன்பது வாய்பாட்டால் வருவனவும், -வான்பான் பாக்கு - வான்பான் பாக்கென்னு முன்றுவிசுவிகளைக்கொண்டு வருவனவும், -இன வினையெச்சம் - இவைபோல்வன பிறவும் வினையெச்சவினைகளாம், -ஐந்து ஒன்று ஆறு - முன்னையவைந்தம் நடுநின்ற ஒன்றும் பின்னைய ஆறும் முக்காலமும் முறை தரும் - இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் முறையே காட்டுவனவாம். எ - று.

இவற்றுட் செய்து, செய்தென என்னு மிரண்டும் இடைநிலையாலும், ஒழிந்தன இறுதிநிலையாலுங் காலங்காட்டுமென வுணர்க.

வான்பான் பாக்கென்பன அவ்வவ் வெச்சவிசுவிகளையுடைய மொழிகளை யுணர்த்திநின்ற குறிப்புச்சொல்.

இன என்றமையால், ஆடிக்கொண்டான், போய்க் கொண்டான் எனச் செய்தென்வாய்பாடு பற்றி இகரவிசுவிகளும் யகரமெய் விசுவிகளும் வருமெனவும், தழீஇக்கொண்டான் என விசுவிகளும் விகாரப்பட்டும் வருமெனவும், புக்குவந்தான் எனப் பகுதி விகாரப்பட்டும்வருமெனவும், உணற்கு வந்தான் எனச் செய்வென்வாய்பாடுபற்றிக் குவ்விசுவிகளும் வருமெனவும், உண்டாற் பசி தீரும், உண்டக்காற் பசி தீரும்,

உண்டக்கடைப் பசி தீரும், உண்டவழிப் பசி தீரும், உண்டவிடத் துப் பசி தீரும், உண்ணுமேற் பசி தீரும் எனச் செய்வென்வாய் பாபெற்றி ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்த, ஏல் விசுதிகள் வருமெனவும், என்னுமேனும் வரும், காண்டலு மிதுவே கூறும் என ஏனும்உம்மும் ஒரோவிடத்து விசுதிகளாய் வருமெனவும், உண்ணுமே வந்தான், உண்ணுமை வந்தான், உண்ணுமைக்குவந்தான், உண்ணுமல் வந்தான் என எதிர்மறையிடத்து, மே, மை, மைக்கு, மல் விசுதிகள் வருமெனவும், அருளின் றிவந்தான், அறமல்லாதில்லை, அறமல்லாமேயில்லை, அறமல்லாமையிலை, அறமல்லாமலில்லை, நீயல்லாலில்லை என வினையெச்சக் குறிப்புக்களுக்கு, றி, து, மே, மை, மல், ஆல் என்பவை விசுதிகளாமெனவுங் கொள்க.

உரையிற்கோடென்னுமுத்தியினுலே, செய்வெனெச்சம் நிகழ்காலம் னறி மற்றைக்காலமுந் தருமெனக்கொள்க. அது தனக்குரிய நிகழ்காலத் தின்கண் இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்தது என்னும் பொருட்டாயும், இறந்த காலத்திற் காரணப்பொருட்டாயும், எதிர்காலத்திற்காரியப்பொருட்டாயும், வரும். காரணப்பொருட்டாய் வருதலாவது முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கு வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில் காரணமென்பது படவருதல். காரியப்பொருட்டாய் வருதலாவது முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கு வினையெச்சத்தாலுணரப்படுந் தொழில் காரியமென்பது படவருதல்.

வ - று, சூரியனுதிக்க வந்தான் ..... நிகழ்.
மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது ..... இற.
நெல் விளைய மழை பெய்தது... ..... எதிர்.

இன்னும், உரையிற்கோடென்னுமுத்தியால், வான், பான், பாக்கென்னுமுன்றுஞ் சிறுபானமை தொழிற்பெயர்விசுதிகளாயும் வருமெனக்கொள்க.

வ - று. நீ வருவானேன்; யானுரைப்பானேன்; “ஒழுக்கத்தி னெல்கா ரு ரவோ ரீழுக்கத்தி, னேதம்படுபாக் கறிந்து” என வரும். இங்கே, வருவான், உரைப்பான், படுபாக்கு என்பன முறையே, வருதல், உரைத்தல், படுதல் என்ப பியாளுள்படுதல் காண்க.

(சூ.) செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச், செய்யியர் செய்யிய செயின் செயச் செயற்கென, வலுவகை யொன்பதும் வினையெஞ்சுகளவி. எ - ம். பின்முன் கால்கடை வழியிடத்தென்னு, மன்னமரயிற் காலங்கண்ணிய, வென்னிளவியு மவற்றியல்பினவே, எனவங் கூறப்பட்டமை காண்க. (உச)

[வினையெச்சங்களுக்கு முடிபுலேறுபாடு.]

ந.ச.ச. அவற்றுள்,—

முதலி னான்கு ம்ற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இ - ள். அவற்றுள் - மேலேச்சுத்திரத்துட் சொல்லிய வினையெச்சங்
களுள், முதலில் நான்கும் - முதலிலுள்ள செய்து செய்து செய்யாச் செய்
பூ என்னு நான்கும், - ஈற்றில் மூன்றும் - இறுதியிலுள்ள வான் பான் பா
க்கு என்னும் விசுதிசுளையுடைய மூன்றும், - வினைமுதல் கொள்ளும் - வி
னைமுதல் வினையைக்கொண்டு முடியும், - பிற - நடுவிலுள்ள செய்தென,
செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஐந்தும் இவை போல்வன பி
றவுமென்றதனால் வருஞ் செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக்குறிப்பு
க்களும் ஆகிய இவைகள், - பிறவும் ஏற்கும் - செய்பவனையன்றி மற்றவி
னைமுதல் வினைகளையுங் கொண்டுமுடியும். எ - று.

- உ -- தானடந்து வந்தான்
- பு -- தானுண்குபு போனான்
- ஆ -- தான் கல்லாக் கழித்தான்
- ஊ -- தான் காணா மகிழ்ந்தான்
- வான் -- தான் கொல்வான் செல்வான்
- பான் -- தானலைப்பான் புகுந்தான்
- பாக்கு -- தான்றருபாக்கு வருவான்

முதலினான்கும் ஈற்
றின் மூன்றும் தன்
வினைமுதல் வினைகொ
ண்டு முடிந்தன.

- என { தானுண்டென மகிழ்ந்தான்
பிறனுண்டென மகிழ்ந்தான்
- அ { தானுண்ண வருகிறான்
பிறனுண்ணக் காண்கிறான்
- இன் { தானுண்ணின் மகிழ்வான்
பிறனுண்ணிற் கொடுப்பான்
- இய { தானுண்ணிய வருவான்
பிறனுண்ணிய கொடுப்பான்
- இயர் { தானுண்ணியர் போவான்
பிறனுண்ணியர் வழங்குவான்

இடையினைந்
தும் தன்வினைமு
தல்வினையும் பி
றவினை முதல்வி
னையுங் கொண்
டன.

உண்டாலுவக்கும், உண்டாற்பிசுதீரும். எ-ம். விருந்தினறியுண்டான்
மறையின்றிப்பொய்ப்பின். எ-ம். இன்னவென்றதனால் வருஞ் செய்தா
ல் முதலியவையும் வினையெச்சக்குறிப்பும் இப்படியே தன்வினைமுதல் வி
னையும் பிறவினைமுதல்வினையு, மேற்றல் காண்க.

இச்சூத்திரத்தில் வினைமுதல்கொள்ளும் பிறவுமேற்கும் பிற என்பதற்கு வேறுகருத்துக் கூறினாருமுளர். அக்கருத்துப் பின்வரும் 'சினைவினை சினையொடும்' என்னுஞ் சூத்திரப்பொருளுக்கிசையாமையிருத்தலும், "அவற்றுள், முதலிலே மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின்" எ - ம். "அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற், சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும், வினையோரணைய வென்மனார் புலவர்." எனவும் வருந்தொல்காப்பியச்சூத்திரங்களோடும் அவற்றிற்குச் சேனாவரையர் உரைத்தவுரையோடும் இசையயாதிருத்தலும் நோக்கியுணர்க. அவற்றை ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

[வினைமுதல் கொள்ளுமென்றவற்றிற்கு ஓர் புறனடை.]

௩௪௩. சினைவினை சினையொடு முடிதலொடுஞ் செறியும்.

இ - ள். சினை வினை - முதலினான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை, - சினையொடும் - முன்வினைமுதல்கொள்ளும் என்ற விதியினாலே சினை வினையுடனே யன்றி, - முதலொடும் செறியும் - ஒற்றுமைபற்றி முதல்வினையுடனும் முடியும். எ - று.

காலிற்று வீழ்ந்தது, கண்சிவந்து நொந்தது எனச் சினைவினையோடு முடிந்தன.

வ - று. காலொடிந்து விழுந்தான்; கண் வருவான் கதிரவனைத் தொழுதான் என முதல்வினையோடு முடிந்தன.

பிறவுமன்ன. ஒடிந்து சினைவினை; விழுந்தான் முதல்வினை. வருவான் சினைவினை; தொழுதான் முதல்வினை.

காலிற்பு வீழ்ந்தான், காலிறு வீழ்ந்தான், காலிறு உவீழ்ந்தான், என்ப பிறவாய்பாடுகளோடும் ஒட்டிக்கொள்க. சினையொடு முதற்கு ஒற்றுமையுண்மையின், சினைவினை முதல்வினையைக்கொண்டு முடியினும் பிறவினையைக்கொள்ளாது தன் கருத்தாவின் வினைகொண்டதொக்குமென்றபடி. (உசு)

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

இ - ள். வினைக்குறை சொல் திரியினும் - முதலினான்கு மீற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சவாய்பாடுகளாகப் பிறவினை யெச்சவாய்பாடுகள் வேறுபடினும், - பொருள் திரியா - அவற்றின் பொருள்கள் வேறுபடாவாம்.

வ - று. (க.) ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்புழிப், படவென்னுஞ் செயவென் வாய்பாட்டு நிகழ்கால வினையெச்சம் பட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

(உ.) மழை பெய்து நெல் விளைந்தது என்புழிப், பெய்ய வென்னுங் காரணப்பொருட்டாகிய செயவென்வாய்பாட் டிறந்

தகாலவினையெச்சம் திரிந்து நின்றது. ஆ கிடந்து செறு
வினாந்தது; பூண்ணிந்து விளங்கிய புகழ சான் மார்பு; உண்
டு பசி செட்டது என்புழிக், கிடக்க, அணிய, உண்ண என்
பன முறையே, கிடந்து, அணிந்து, உண்டு எனத் திரிந்து
நின்றன.

(ஈ.) யான் கொள்வான் பொன் கொடுத்தான் என்புழிக், கொள்வெ
ன்னுஞ் செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சங் கொள்வானெ
னத் திரிந்து நின்றது.

“குடிபொன்றிக்—குற்றமு மாங்கே தரும்;” “குடிமடிந்து கு
ற்றம் பெருகும்;” “இருணீங்கி மின்பம் பயக்கும்.” என்புழி
ப், பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனற்பாலன,
பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என விவலிசுதி தொக்குநின்றன.

(ஐ.) ‘வினையெஞ்சுகினவியும்வேறுபல்குறிய’ என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்
பியனார். (உஎ)

பரிகை: வினாக்கள்:—794. வினையெச்சங்களாவன யாவை? 795. வினை
யெச்சத்திற்கு ஒழிபாகிய வினை எத்தனைவகைப்படும்? 796. அவ்வினையெ
ச்ச வாய்பாடுகளெவை? 797. இவற்றுள், எவ்வெவ்வாய்பாடு எவ்வெக்
காலங் காட்டும்? 798. இவ்வினையெச்சவிசுதிகளே காலங்காட்டுமோ இ
டைநிலை காலங்காட்டலுமுண்டோ? 799. இனவென்றதனாற் கொள்ளப்ப
டும் வினையெச்சவிசுதிகள் எவை? 800. செயவெனெச்சம் நிகழ்காலமன்
றி மற்றைக்காலமுங் காட்டுமோ? 801. செயவெனெச்சம் எவ்வெக்கால
த்தில் எவ்வெப்பொருட்டாய்வரும்? 802. காரணப்பொருட்டாய் வருத
லாவதெனின? 803. காரியப்பொருட்டாய் வருதலாவதெனின? 804. வா
ன் பான் பாக்கென்னு மூன்றும் வினையெச்ச விசுதிகளாயன்றிப் பிறவி
சுதிகளாயும் வருமோ? 805. இவ்வினையெச்சங்களுள், தன்கருத்தாவை
க்கொண்டுமுடிவன எவை? 806. தன்கருத்தாவையும் பிறகருத்தாவையு
ங் கொண்டுமுடிவன எவை? 807. தன்கருத்தாவையே கொண்டுமுடியுமெ
ன்ற வினையெச்சங்கள் பிறகருத்தாவைக்கொண்டுமுடிதல் எங்கும் இல்லை
யோ? 808. வினையெச்சங்களுள், ஒன்று மற்றொன்றாகத் திரிதலுமுண்
டோ? 809. செயவெனெச்சம் எவ்வெவ்விடத்துச் செய்தெனெச்சமாகத்
திரியும்?

—o—

ஒழி பு.

[வினைக்குறிப்பு.]

௩௪௭, ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

இ - ள். ஆக்க வினைக்குறிப்பு - ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள்,—ஆக்கம் இன்று இயலா - விரிந்தாயினுந் தொக்காயினும்வரும் ஆக்கச்சொல்லின்றி வாராவாம். என்று.

வ - டு. சாத்தனல்லனாயினான், சாத்தனல்லன்; கல்வியாற்பெரியனாயினான் கல்வியாற்பெரியன்; சுற்றுவல்லனாயினான், சுற்றுவல்லன் என ஆக்கச் சொல் விரிந்துந் தொக்கும் வந்தன. எனவே, நல்லனென்பது இயற்கைவினைக்குறிப்பாயின், விரிதல் தொகுதலென்னும் இரண்டினுள் ஒருவாற்றினும் ஆக்கமேவண்டாது, சாத்தனல்லன்என்றே வருமென்பதாயிற்று. ஆக்கமாவது - இயற்கையாய் இல்லாமல் பின்னுண்டானதன்மை. சுற்றுவல்லனாயின் என்பதில் ஒருவன் பிறந்தபோதே அக்கல்விவன்மையின்றிப் பின்னுண்டானதற்க. வினையவு முய்த்தணர்க. ஆக்கமெனினுஞ் செயற்கையெனினும் ஒக்கும். (உஅ)

[செய்யுமென்முற்று.]

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

இ - ள். ஆகும் செய்யும் என முற்று - செய்யுமென்னுமெச்சத்தாலாகுஞ் செய்யுமென்னு முற்றானது,—பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில் செல்லாது - உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையிலும் முன்னிலையிலுந் தன்மையிலுஞ் செல்லாது. என்று.

எனவே, பலரொழிந்த படர்க்கை நாற்பாலிலுஞ் செல்லுமென்பது பெற்றும்.

வ - று. அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும் எனவரும்.

அவை யெத்திறத்தானும் பெயாமுடிபினவே, என்றும், பெயரலதேற்பி லமுற்றே, என்றுங் கூறினமையால், இதனை முற்றென்றுகூறி, அவனுண்ணும் என எழுவாய்ப்பயனிலையாக உதாரணங்காட்டியதென்னை, அவனுண்ணு மூண் என மற்றுச்சொல் நோக்கிற்றெனின், இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய செய்யும் என்னுஞ் சொல் எச்சமோ முற்றே என ஐயத்தை விளைத்த உண்ணும் என நின்றபோது, அவன், அது, என்னும் வினைமுதல்வந்து திணையும் பாலும் விளக்கத் தொடர்மொழிப் பொருளுணர்த்தி எடுத்தலோசையால் மற்றோர் சொல்லை நோக்காது செப்பின் புணர்ச்சிபோல, உண்ணுமவன் என முடிந்து பின்னர் அவனுண்ணும், அதுவரும் என மாறிநிற்பது மரபாதலால் இது முற்றிற்கு இலக்கணமென்றும், உண்ணுமவன், வாழுவில் எனப் படுத்தலோசையாற் கூறியபோது, அவன், இல் என்ற முடிக்குஞ்சொல்லால் அமையாது, உண்ணுமவன் நல்லன், வாழுவில் நன்று என மற்றோர் சொல்

கை நோக்கிநிற்பது எச்சத்திற்கு இலக்கணமென்றும் விடைகொடுத்த ஐயம் கற்றச. (உக)

[பாற்பொதுவினை.]

௩௪௬. யாரென் வினாவினைக்குறிப்புயர் முப்பால்.

இ - ள். வினா யார் என் வினைக்குறிப்பு - வினாப்பொருளைத்தரும் யாரென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று, — உயர் முப்பால் - உயர்திணை முப்பால்களுக்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

வ - று. அவன் யார், அவன் யார், அவர் யார் எனவரும்.

அஃதியார், அவையார். எ - ம். யான் யார், யாமாயார். எ - ம். நீ யார், நீர் யார். எ - ம். அஃறிணையிருபர்விலும், மற்றையீரிடத்திலும் வருதல் புதியன புகுதலாமென்க.

யார் என்பது ஆரென விகாரப்பட்டும் வரும். இங்கே சொன்ன யார் என்பது, யாவரென்னும் உயர்திணைப்பலர்பாற்சொல் விகாரப்பட்ட யாரென்பதன்று. (௩௦)

௩௫௦. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இ - ள். வினா எவன் என் வினைக்குறிப்பு - வினாப்பொருளைத்தரும் எவனென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று, — இழி இருபால் - அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

வ - று. அஃதெவன், அவையெவன் என வரும்.

எவனென்பது, என், என்ன, என்னையென விகாரப்பட்டும் வரும். இங்கே சொன்ன எவனென்பது, உயர்திணையாண்பாலையுணர்த்தும் எவனென்பதன்று. (௩௧)

[இருவகைமுற்றிற்கும் ஓர் புறனடை.]

௩௫௧. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இ - ள். வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகலும் - தெரிநிலைவினைமுற்றே வினையெச்சமாகி வருதலும், — குறிப்புமுற் (றே) ஈரெச்சம் ஆகலும் உள - வினைக்குறிப்புமுற்றே வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும் உளவாம். எ - று.

வ - று. (க.) கண்டனன் வணங்கினான் என்பது கண்டு வணங்கினான். எ - ம். முகந்தனர் கொடுத்தார் என்பது முகந்துகொடுத்தார். எ - ம். பொருள்படுதலால், வினைமுற்று வினையெச்சமாதல் காண்க.

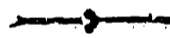
(உ.) அவன் வில்லினன் வந்தான் என்பது அவன் வில்லினனாகவந்தான் எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாதல் காண்க. “வெந்திறலினன் விறல் வழுகியொடு” என்பது வெந்திறலினனாகிய வழுகி எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புவினைமுற்றுப் பெயரெச்சமாதல் காண்க. பிறவுமென்ன.

ஒரு கருத்தாவைப்பற்றிய பலமுற்றுவினைகள் அடுக்கீவருமிடத்தே ஈற்றுவினைஒழித்து முன்னின்றவினை எச்சமாகத்திரியுமென்க.

இவற்றை வினையெச்சங்களே வினைமுற்றுரூபமாய் நின்றனவேன்றல் அமையாதோவெனின்; அமையாது. இடமுந் திணையும் எண்ணுங் காட்டிச் சிறப்பியல்பு பொருந்திநிற்கும் முற்றின்றன்மையை அவ்வியல்பில்லாத எச்சந்தருமென்றல் பொருந்தாதாதலின் என்க. பிறவாற்றானும் வகுத்தணர்க.

பரீட்சை வினாக்கள்:—810. வினைக்குறிப்புச்சொல் இன்னும் எத்தனைவகையிற் பிரிவுபடும்? 811. ஆக்கவினைக்குறிப்பாவதியாது? 812. இயற்கை வினைக்குறிப்பாவதியாது? 813. ஆக்கவினைக்குறிப்பெவ்வாறுவரும்? 814. இயற்கைவினைக்குறிப்பெவ்வாறுவரும்? 815. செய்யுமென்வாய்பாட்டுவினைமுற்று எவ்வாறு பொதுப்பட வரும்? 816. இருதிணையுள்ளும் பாற்பொதுவாய்நிற்கும் வினைகள் யாவை? 817. யாரென்னும் வினாவினைக்குறிப்புமுற்று எவ்வாறு பொதுப்படவரும்? 818. எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புமுற்று எவ்வாறு பொதுப்படவரும்? 819. வினைமுற்றுக்கள் எச்சப்பொருடருதலில்லையோ?

வினையியன் முற்றிற்று.

ந. பொ து வி ய ல்.

10

[இது முன் வந்த பெயருக்கும் வினைக்கும் பின் வரும்
இடைக்கும் உரிக்கும் பொதுவிலக்கணங்களைச்
சிக்கலோக்காக அறிவிக்கும்பொருட்டு
நடுவே வைக்கப்பட்டது.]

[பாற்பொதுமை நீங்குநெறி.]

௩௫௨. இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையும் குறிப்பி னானே

இ - ள். இருதிணைப்பெயரும் வினையும் - இருதிணையினும் ஆண்பால்
பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்ச்சொற்களும் அப்படிப்பட்டவி
னைச்சொற்களும், - ஆண் பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும் குறிப்பினான் - அவ்
வாண்பால் பெண்பால்களுள் ஒருபாலை நீக்குங் குறிப்பினால். எ - று.

உ - று. (௧.) ஆயிரமக்கள் போர் செய்யப் போயினார் என்புழி, மக்களென்
னும் உயர்திணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும்,
போயினாரென்னும் உயர்திணையாண்பெணிருபாற்கும் பொ
துவினையும், போர் செய்யவென்னுங் குறிப்பினாற் பெண்பா
லை யொழித்தன. பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்தகட்டிற்கீழ்
நால்வர் மக்களுள் என்புழி, மக்களென்னும் பொதுப்பெ
யரும் உளரென்னும் பொதுவினைக்குறிப்பும், பொறையுயிர்
த்தலென்னுங் குறிப்பினான் ஆண்பாலை யொழித்தன. [பொ
றையுயிர்த்தல் - பிரசவித்தல்]

(௨.) இப்பெற்றங்களுழி வொழிந்தன என்புழிப், பெற்றங்களென்னு
ம் அஃறிணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும், ஒழி
ந்தனவென்னும் அஃறிணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவி
னையும், உழுவென்னுங் குறிப்பினாற் பெண்பாலை யொழித்
தன. இப்பெற்றங்கள் பால்சொரிந்தன என்புழிப், பெற்ற
ங்களென்னும் பொதுப்பெயரும், சொரிந்தனவென்னும் பொ
துவினையும், பாலென்னுங் குறிப்பினால் ஆண்பாலை யொழி
த்தன. பெற்றம் - பசு, காளை இரண்டற்கும் பொது. (௧)
[பெயர் வினையிடத்தாற்றயல் திரிதல்]

௩௫௩. பெயர்வினை யிடத்து ன ள ர ய வீற்றயல்
ஆவோ வாகலுஞ் செயயுளு ளுரித்தே.

இ - ள். பெயர் வினையிடத்து - பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும், - ன ள ர ய ன்ற்று அயல் ஆ ஓ ஆகலும் - னகர ளகர ரகர யகர ஒற்றீற்றிற்கு அயலிலுள்ள விசுதிமுதல் ஆகாரம் ஓகாரமாதலும், - செய்யுளுள் உரித்து - செய்யுளிடத்தரித்தாம். எ - று.

வ - று. (க.) “வில்லோன் காலன கழலே;” “தொடியோண் மெல்லடி மே லன சிலம்பே;” “நல்லோர் யார் கொல்;” “வரையாது கொ டித்தோய்” எனப் பெயரிடத்து ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று.

(உ.) “படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலர்ளன்;” “நல்லோண் மன்ற கூப்பெயர்த்தோளே;” “சென்ளே ரன்பிலர் தோழி;” “வந் தோய் மன்ற தெண்கடற் சேர்ப்ப” என வினையிடத்து ஆகா ரம் ஓகாரமாயிற்று.

வினையாலணையும் பெயரிடத்தன்றி வினையிடத்தும் ஒரோவழி ஆவோ வாகத் திரிந்து வருதலின், அதனையு முடன்கூறினார்.

ஆவோவாகலு மென்றவும்கைய ஆக்கவும்மையாகக்கொண்டு; “யழ முதிர் சோலை மலைகிழ வோனே” என ஒரோவழி ஆகாரம் ஓகார மாதலுங் கொள்க. பெரியோர், தீயோர், நல்லோர், மேலோர் என ச் சிறுபான்மை வழக்கினிடத்தும் ஆவோவாதலுண்மையால், செய் யுளுரூரித்தேயென்றது பெரும்பான்மைபற்றியென்றறிக. (கூ.) “பாலறிமரபினம்மூவீற்று, மாவோவாகுஞ்செய்யுளுள்ளே, ஆயெ ன்கிளவியுமவற்றொடுகொள்ளும்.” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பி யனாரும். (உ)

[உருபும் வினையீறும் எதிர்மறையினுந் திரியாமை.]

௩௫௪. உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினுந் திரியா தத்தமீற் றுருபி னென்ப.

இ - ள். உருபும் வினையும் - எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும் மூவகைவி னைச்சொற்களும், - எதிர்மறுத்து உரைப்பினும் - எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமி டத்தும், - தத்தம் ஈற் (நின்) உருபின் திரியா என்ப - தத்தமீற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உருபு உருபினின்றும், வினை ஈற்றினின்றும் என எதிர் நிரணிறையா கப்பொருள் கொள்க.

உருபின்கண் எதிர்மறுத்தல் அவைகளின் பயனிலைகளையெனக் காண்க.

வ - று. சாத்தன் வாரான்; குடத்தை வனையான்; வாளாலெறியான்; புல்ல ர்க்குக் கொடான்; நிலையினீங்கான்; பொருளினதின்மை; தீயர்கட் சே ரான்; சாத்தா போகேல். எ-ம். நடவான், நடவாத, நடவாது. எ-ம். வரு ம், ஓடாக்குதிரை, இதில் ஓடாதவென்னும் பெயரெச்சுன்றுகெட்டது.

உரையிற்கோடலால், செய - செய்யாமல், செய்யாமே, செய்யாமை என வரும் வினையெச்சமும், நடத்தல் - நடவாமை எனத் தொழிற்பெயரும்; உண்ணாய் - உண்ணேல், உண்ணாதே என ஒருமையேவலும், ஈறு திரிந்து வரும்பெயர் கொள்க. (சூத்) எதிர்மறுத்துமொழியினுந் தத்தமரபிற், பொருணிலைதிரியார் வேற்றுமைச்சொல்லே. எ - ம். பெயரெஞ்சுகிளவியும் வினையெஞ்சுகிளவியு மெதிர்மறுத்துமொழியினும் பொருணிலைதிரியார். எ-ம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியதுங்காண்க. (௩)

[உருபும் வினையும் அடுக்கி முடிதல்.]

௩௫௫. உருபுபல வடுக்கினும் வினையே றடுக்கினும் ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

இ - ன். உருபு பல அடுக்கினும் - வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்துத் தொக்குந் தம்முள்விரவிப் பலவடுக்கிவரினும் வெவ்வேறு பலவடுக்கிவரினும்,—வினையேறு (பல) அடுக்கினும் - மூவகைவினையெச்சொற்களும் வெவ்வேறு பலவடுக்கிவரினும்,—ஒருதம்மெச்சம் ஈறு உற முடியும் - தத்தமெச்சமொன்று இறுதியில் வர அதனோடனைத்துமுடியும். எ - று.

வ - று. (க.) அரசனானவன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான் என உருபுகள், விரிந்து, தம்முள் விரவிப் பலவடுக்கி, வெட்டினானென்னும் ஒருவினையெச்சொண்டன. வாள்கைக்கொண்டான் என உருபு தொக்கு அவ்வாறு வந்தன.

(உ.) சாத்தனையுங் கொற்றனையும் வாழ்த்தினான். எ - ம். சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தந்தை. எ - ம். ஐயுருபுங் குவ்வுருபும், விரிந்து, வேறுபலவடுக்கி, வாழ்த்தினானென்னும் ஒருவினையும் தந்தையென்னும் ஒருபெயரும் முறையே கொண்டன. அருளறமுடையான் என உருபு தொக்கு, அவ்வாறு வந்தன.

(கூ.) ஆடினான் பாடினான் சாத்தன். எ - ம். இனையன் மெல்லியன் மடந்தை. எ - ம். வினையுற்றுங் குறிப்புமுற்றும்; வேறுபலவடுக்கிச், சாத்தன், மடந்தை என்னும் ஒருபெயர் முறையே கொண்டன.

(சு.) கற்ற கேட்ட பெரியோர். எ - ம். நெடிய பெரிய மனிதன். எ - ம். தெரிநிலைவினையெச்சமுங் குறிப்புவினையெச்சமும், வேறு பல வடுக்கிப், பெரியோர், மனிதன் என்னும் ஒருபெயர் முறையே கொண்டன.

(ஊ.) கற்றுக் கேட்டறிந்தார். எ - ம். விசுவாமிந்நியி: குந்தார். எ-ம். தெரிநிலைவினையெச்சமுங் குறிப்புவினையெச்சமும், வேறு பலவடுக்கி, அறிந்தார், இருந்தார் என்னும் ஒருவினை முறையே கொண்டன.

(சூத்திரம்.) உருபு தொடர்ந்தடுக்கிய வேற்றுமைக்கினவி, யொருசொன்னடைய பொருள்சென் மருங்கே. எ - ம். அவைதாம், தத்தக்கினவியடுக்குநவரினு, மெத்திறத்தானும் பெயர்முடிபினவே. எ - ம். பன்முறையானும் வினையெஞ்சுகினவி, சொன்முறைமுடியாதடுக்குநவரினு, முன்னதுமுடிய முடியுமன்பொருளே. எனவுங் கூறிப் பெயரெச்சவடுக்கை இலேசினுற்றமுவினார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரெனக் காண்க. (ச)

[இடைப்பிற வரல்.]

௩௩௬. உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும் பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

இ - ள். உருபு முற்று ஈரெச்சம் கொள்ளும் பெயர் வினையிடை - வேற்றுமையுருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டுமுடியும் பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே - பிற வரலும் ஆம் ஏற்பன - பிறசொற்கள் வருதலுமாம் அவ்விடத்திற்குப்பொருந்துவன. எ - று.

(வரலாறு.)

- (க.) சாத்தன் (வயிரூர) உண்டான்.
- அறத்தை (அழகு பெறச்) செய்தான்.
- வாளான் (மாய) வெட்டினான்.
- தேவர்க்குச் (செல்வம் வேண்டிச்) சிறப்பெடுத்தான்.
- மலையினின்று (உருண்டு) வீழ்ந்தான்.
- சாத்தனது (இத்தடக்கை) யானே.
- ஊர்க்கண் (உயர்ந்தவொளி) மாடம்.
- சாத்தா (விரைந்து ஓடி) வா.

வேற்றுமையுருபு

- (உ.) வந்தான் (அவ்வூர்க்குப்போன) சாத்தன்.....வினைமுற்று.
- (ங.) வந்த (வடகாசி) மன்னன்.....பெயரெச்சம்.
- (ச.) வந்து (சாத்தனவ்வூர்க்குப்) போயினான்.....வினையெச்சம்.

இனி ஏற்பன என்றதனால், ஏலாதனவரிற் பொருள் கவர்படுமாதலால், அவை இடையில் வரப்பெறுவென்பதாயிற்று. கவர்படுதல் இருபாற்பட்டுத் துணிவு தோன்றாவண்ண நின்றல்.

வ - று. உண்டு விருந்தோடு வந்தான் என்புழி, விருந்தோடு என்பது, பொருள் கவர்படுதலால், இதுபோல்வன இடையில் வரப்பெறுவென்றறிக்க. (விருந்தோடு உண்டு என்றும், விருந்தோடு வந்தான் என்றும் இரு சிறப்பொருள்படுதலறிக.)

வல்லமெறிந்த நல்லிளங்கோசர் தந்தைமல்லல் யானைப் பெருவழுதி என்புழி, வல்லமெறிதல், வழுதிமேலாகாது, நல்லிளங்கோசர் மேலுமாகிப் பொருள் கவர்படுதலால், இதுபோல்வன இடையில் வரப்பெறுவென்றறிக. (வல்லமெறிந்தவழுதி என்பதே ஈண்டுப் பொருளந்வயம்.)

[முடிக்குஞ் சொன்னிற்குமிடம்.]

௩௫௭. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

இ. ள். எச்சப் பெயர்வினை - உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியுமெச்சமாகிய பெயரும் வினையும், - ஈற்றினும் எய்தும் - அவற்றிற்கீற்றிலும் வரும். எ - று.

[ஈற்றினுமென்ற உம்மையால், முதலினும் வருதல் கொள்க.

(வரலாறு.)

ஈற்றில்.

முதலில்.

சாத்தன் வந்தான்
மரத்தைக் குறைத்தான்
சாத்தனால் உயந்தான்
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்
சாத்தனி னீங்கினான்
சாத்தனதாடை
சாத்தன்கட் சென்றான்
சாத்தா வா

வந்தான் சாத்தன்
குறைத்தான் மரத்தை
உயந்தான் சாத்தனால்
கொடுத்தான் சாத்தனுக்கு
நீங்கினான் சாத்தனின்

சென்றான் சாத்தன்கண்
வா சாத்தா

உருபுகளி னெச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன.

வந்தான் சாத்தன்
வந்த சாத்தன்
வந்து போயினான்

சாத்தன் வந்தான்

போயினான் வந்து

} முற்றெச்சங்களினெச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன.

எய்துமீற்றின் என்றும்போல முதற்கண் வருதலை யெடுத்தோதாது உம்மையாற்றமுவிக்கொண்டார், ஆறனுருபினெச்சமும், ஏழனுருபினெச்சப்பெயரும், பெயரெச்சத்தினெச்சமும் முதற்கண் வாரா என்பதும், ஒழிந்தன முதற்கண்வரினும் இறுதிக்கண் வருதல்போற் சிறப்பினவல்ல என்பது ந்தோன்றுதற்கென்க.

எழுவாயுருபு வினைமுற்றுப் பயனிலையை இறுதியிலே கொண்டதும், வினைமுற்று பெயர்ப்பயனிலையை முதலிலே கொண்டதும், சாத்தன் வந்தான் என வரும். தம்முள் வேற்றுமையாதோவெனின், கேட்போர்க்குச் சாத்தனிது செய்தான் என வினையை யுணர்த்தும்போது, சாத்தனென்னுமெழுவாய்க்கு வந்தானென்னு முற்றுவினை பயனிலையாகக்கொள்ளப்படும்; இதுசெய்தான் சாத்தன் என வினைமுதலை யுணர்த்தும்போது, வந்தானென்னு முற்றுவினைக்குச் சாத்தனென்னும் பெயர் பயனிலையாகக் கொள்ளப்படும். வந்தான் சாத்தன் என்னு முற்றுத் தொடருக்கும் இவ்வாற்றிக.

[ஒருமொழி வேறொன்றை யமைத்தல்.]

௩௩௮. ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

இ - ள். ஒருமொழி - பெயர் வினை யிடை யுரி யென்னு நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்று, — ஒழி தன் இனம் கொளற்கு உரித்து - ஒழிந்து நின்ற தன்ற னினங்களைக்கொண்டு முடிதற்குரித்தாகும் எ - று.

வ - று. சோற்றை நனீ யுண்டான் என்றவழிக், கறியை நனி தின்றான் என்றற்றொடக்கத்தனவும், பாக்கை நனி தின்றான் என்றவழி, வெற்றிலையை நனி தின்றான், சுண்ணாம்பை நனி தின்றான் என்பனவும், நஞ்சுண்டவன் சாவான் என்றவழி நஞ்சுண்டவள் சாவாள், நஞ்சுண்டது சாம் என்பனவுங் கூறாதே யமைதலின், இனங்களாயெஞ்சினின்றன. இவற்றுள், சோற்றையென்னும் பெயர்ச்சொல்லு கறியையென்னும்பெயர்ச்சொல்லையும் உண்டானென்னும் வினைச்சொல்லு தின்றானென்னும் வினைச்சொல்லையும் கொள்ளுதற்குரியவாய் நிற்பல் காண்க. பார்ப்பான் கள்ளுண்ணான் என்றவழி, பார்ப்பனிகள்ளுண்ணான். எ - ம். வாழ்க அந்தணர் என்றவழி மற்றைச் சாதியாரும் வாழ்க. எ - ம். வருதல் கொள்க. இவைபோல்வன பிறவு மிவ்வாறேயாம். இவ்வாறு பொருள்படநிற்பதனை வடநூலார் உபஸ்கூணமென்பர். (எ)

[திணைபாலிடப் பொதுமை நீங்கு நெறி.]

௩௩௯. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும் மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இ - ள். பொதுப் பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும் - திணைபாலிடங்கட்குப் பொதுவாகிய பெயர்வினைகளுடைய பொதுத்தன்மையை நீக்கி ஒன்றற்குரிமை செய்யும், — மேல் வரும் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே - மேலேவருஞ் சிறப்பாகிய பெயர்வினைகடாமே. எ - று.

ஒன்றற்கு முன்பின் என்னும் இருமருங்கும் மேலெனப்படுதலாற், சிறப்புப் பெயர் வினை யெவ்விடத்து வரினுங் கொள்க.

வ - று. (க.) சாத்தனிவன்; சாத்தனிது. எ - ம். சாத்தன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தது; எ - ம். பெயர்த்திணைப் பொதுமையைப், பின்வந்த சிறப்புப்பெயரும் வினையும், நீக்கி ஒருதிணையை யுணர்த்தின.

(உ.) ஒருவரென்னையர்; ஒருவரென்றாயர். எ - ம். மரம் வளர்ந்தது; மரம் வளர்ந்தன. எ - ம். பெயர்ப்பாற் பொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்புப்பெயரும் வினையும், நீக்கி ஒருபாலையுணர்த்தின.

(க.) யாமெல்லாம் வருவம்; நீயிரெல்லாம் போமின்; அவரெல்லா மிருந்தார் எனப் பெயரிடப் பொதுமையை, முன் வந்த சி றப்புப்பெயரும், பின்வந்த சிறப்புவினையும், நீக்கி ஒவ்வோ ரிடத்தை யுணர்த்தின.

(ச.) வாழ்க அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர் என வினைத்திணைபாலிடப்பொதுமையைப், பின்வந்த சிறப்புப்பெயர்கள், நீக்கி ஒருதிணையையும் பாலையும் இட த்தையும் உணர்த்தின. பிறவுமன்ன. (அ)

[எச்சங்களின் முடிபு.]

௩௬௦. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை எதிர்மறையிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பது குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும். [ங்

இ - ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) - பெயரெச்சமும், - வினைச் (சொ ள்வொழிபு) - வினையெச்சமும், - உம்மைச் (சொல்லொழிபு) - உம்மையெ ச்சமும், - சொற் (சொல்லொழிபு) - சொல்லெச்சமும், - பிரிப்புச் (சொல் லொழிபு) - பிரிநிலையெச்சமும், - எனச் (சொல்லொழிபு) - எனவெச்சமு ம், - ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) - ஒழியிசையெச்சமும், - எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு) - எதிர்மறையெச்சமும், - இசைச் (சொல்லொழிபு) - இ சையெச்சமும், - எனும் சொல்லொழிபு ஒன்பதும் - என்னுஞ் சொல்லெ ச்சங்கள் ஒன்பதும், - குறிப் (பொழிபும்) - குறிப்பெச்சமொன்றும், - தத் தம் எச்சம் கொள்ளும் - தத்தமெச்சங்களைக்கொண்டு முடியும். எ - று.

எனவே, எச்சங்கள் சொல்லெச்சங் குறிப்பெச்சமென இருவகைப்பட்டு மென்பதாயிற்று,

இப்பத்தெச்சங்களுள்ளும், பெயரெச்சம் வினையெச்சம் என வெச்சமெ ன்னு மூன்றற்கும் எச்சச் சொற்கள் வாக்கியங்களில் வெளிப்பட்டு நிற்கும்; ஒழிந்தனவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்படும்.

(வரலாறு.)

(க.) செய்த சாத்தன், நல்லசாத்தன் எனப் பெயரெச்சங்கள் தம்மெச்ச மாகிய செய்பவனது பெயர் கொண்டன.

(உ.) செய்து வந்தான், செய்து நல்லனாயினான் என வினையெச்சங்கள் த ம்மெச்சமாகிய வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுங் கொண்டன.

(ஈ.) சாத்தனும் வந்தான் என்னும் உம்மையெச்சம் முன்னே கொற்றன் வந்தான் எனத் தன்னெச்சங் கொண்டது.

- (ச.) நல்லவனென்றான் என்னுஞ் சொல்லெச்சம் நல்லவனென்று சொன்னான் எனச் சொல்லென்னுந் தன்னெச்சங் கொண்டது.
- (ஈ.) சாத்தனே கொண்டான், சாத்தனே கொண்டான் என்பன பிரிநிலையெச்சம். இவை பிறர் கொண்டிலரெனத் தம்மெச்சங் கொண்டன. கோடற்றொழிலாற் சாத்தனினின்றும் பிரிக்கப்பட்டார் பிறராதலிற் பிரிநிலையென்க.
- (ஊ.) கடலொல்வென வொலித்தது, நரம்பு விண்ணென விசைத்தது, தலை யிடயென விடித்தது என்பன எனவெச்சம். இவை தம்மெச்சமாகிய வினைகொண்டன. மிகவு மொலித்தது, மிகவு விசைத்தது, மிகவு மிடித்தது என்பன இவற்றிற்குப் பொருளாமாதலின், இவ்வெனவெச்சம் மிகுதிப்பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல்லாமென்க.
- (எ.) கூரியதோர் வாண்மன், உண்ணுதற்கோ வந்தான் என்பன ஒழியிசையெச்சம். இவை முறையே கோடிற்று, கலகஞ் செய்யவந்தான் எனத் தம்மெச்சங் கொண்டன.
- (ஏ.) “மறப்பினு மோத்துக் கொள்ளாகும்” யானே செய்தேன் என்பன எதிர்மறையெச்சங்கள். இவை, முறையே, மறக்கலாகாது, யான் செய்திலேன் எனத் தம்மெச்சங் கொண்டன.
- (ஐ.) இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களில் அவ்வவ்விடத்திற் கேற்ப ஒரு சொல்லும் பலசொல்லுமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டு வருவதாம். இசையென்பது சொல். “கற்றதனா லாய பயனென்” என்புழி, நூலைக் கற்றதனா லென ஒருசொல்லும், “அந்தா மரையன்ன மே நின்னை யானகன் றுற்றுவனே” என்புழி என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நின்னை எனப் பலசொற்களும் வருவிக்கப்படுதல் காண்க.
- (ஐஓ.) குறிப்பெச்சமாவது பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே “ஒன்றொழி பொதுச்சொல்” என்பது முதலாக “இன்னபிறவும்” என்றது வரைக்குஞ் சொல்லப்பட்டவைகளாம், ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்புழி, மக்களென்னும் பொதுப்பெயர் ஆடவரென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கொண்டது. பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காண்க. இச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டவைகளில் நாலாவதாகிய சொல்லெச்சத்தைப்பற்றி ஆசிரியர். தொல்காப்பியர் “சொல்லெனெச்சமுன்னும்பின்னுஞ், சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலிந்தே.” என்றார். “பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்” என்பதில் சேர்ந்தார் என்பது சொல்லெச்சமாய் நின்றதென்று பரிமேலழக ருரைசெய்தது மறிக.

(ஈ)

பரீட்சை வினாக்கள்:—820. உயர்திணை யாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப் பெயரும் பொதுவினையும், அஃறிணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப் பெயரும் பொதுவினையும், அவ்வாண்பால் பெண்பால்களுள் ஒருபாலை எவ்வாறொழிக்கும்? 821. பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் எவ்வெழுத்தே னும் வேறெழுத்தாகத் திரிதலுமுண்டோ? 822. ஈற்றயலாகாரமன்றி அகரமுந் திரிதலுண்டோ? 823. வேற்றுமையுருபுகளும் மூவகைவினைச்சொல்லீறுகளும் எதிர்மறையில் வேறுபடுமோ உடன்பாட்டிற்போல வேறுபடாதே நிற்குமோ? 824. எதிர்மறையில் வினைச்சொல்லீறு வேறுபடுதல் எங்குமில்லையோ? 825. தொடர்மொழிகளுள், வேற்றுமையுருபுகள் தம்முள் விரலீப் பலவடுக்கிவரினும், வெவ்வேறு பலவடுக்கிவரினும், முற்றெச்சங்கள் வெவ்வேறு பலவடுக்கிவரினும் அப்பலவும், எவ்வாறு முடியும்? 826. வேற்றுமையுருபுகளையும் முற்றுவினைகளையும் எச்சவினைகளையும் முடிக்கவருஞ் சொல்லுக்கு நடுவே பிடிசொற்கள் வருதலுண்டோ? 827. வேற்றுமையுருபுகளும் முற்றெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றினீற்றில் வருமோ முதலில் வருமோ? 828. முதலில் வாரா எச்சப்பெயர்களும் உளவோ? 829. சாத்தன் வந்தான் என்புழி, வந்தானென்பதை எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகக் கருதுங்காற் பொருளென்னை? 830 வந்தானென்பதற்குச் சாத்தனென்னும் பெயரைப் பயனிலையாகக் கருதுங்காற் பொருளென்னை? 831. நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்றைக் கூறவே, அதனதனினைக்கூறாதே அமைந்துகிடக்குமோ, இனமெல்லாங் கூறல்வேண்டிமோ? 832. திணைபாவிடங்கட்குப் பொதுவாகிய பெயர் வினைகளின் பொதுமையை நீக்குவன யாவை? 833. பெயரியல் வினையியல்களுள் அடங்கியும் அடங்கா தும் வரும் எச்சங்களனைத்தும் எத்தனையாம்? 834. அவ்வெச்சங்கள் எவ்வாறு முடியும்? 835. இப் பத்தெச்சங்களுள்ளும் எவ்வெவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வெளிப்பட்டு நிற்கும், எவ்வெவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்படும்? 836. இசையெச்சமாவது யாது?

தொகைநிலைத் தொடர்மொழி.

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழி இனையவென்பது.]

கூக, பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு [ல்,
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொ

இ - ள். பெயரொடு பெயரும் - பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், - (பெயரொடு) வினையும் - பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச்சொல்லும், - வேற்றுமை முதலிய பொருளின் - பின்சொல்லப்படும வேற்றுமை முதலாகிய அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண், - அவற்றின் உருபு இடை ஒழிய - அவற்றினுருபுகள் நடுவிலே தொக்கு நிற்ப, - இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன - இரண்டுசொற்கள் முதலாகப் பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருசொற்போல நடப்பவை, - தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல் - தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொற்களாம். எ - று.

தொகைநிலையை வடநூலார் சமாசமென்பர்.

தொகையென்பது இங்கே யுருபு மறைதல். ஈண்டு உருபாவன; வேற்றுமைத்தொகையில் - வேற்றுமையுருபும், வினைத்தொகையில் இடைநிலை முதலாயினவும், பண்புத்தொகையில் பண்பை விளக்கும் (ஆகியவென்னுஞ்) சொல்லும், உவமைத்தொகையில் உவமவாசகமும், உம்மைத்தொகையில் உம் என்பதும், அன்மொழித்தொகையில் உடையான், உடையாள் முதலான சொல்லுமாம்.

பெயர்ச்சொல் நிலைமொழியாய் நிற்கப் பெயர்ச்சொல்லே வருமொழியாக வருதலும்; வினைச்சொல் வருமொழியாக வருதலுமன்றி; நிலைமொழியாக வினைச்சொன்னிற்ப வருமொழியாகப் பெயர்ச்சொல் வருந் தொகைநிலையு முண்டாதலின் அதனையுந் தழுவுதற்பொருட்டு நிலைமொழி வருமொழியென்று வரைந்தோதாது பெயரொடு பெயரும்வினையுமென்று பொதுப்படவோதினாரென்றறிக. இவ்வாறு பொருள்கொள்ளாவிடின் வினைத்தொகை யடங்காதவாறறிக. (௧௦)

[தொகைநிலைத்தொடர்ப்பாகுபாடு.]

௩௬௨. வேற்றுமை வினைபண் புவமையும்கை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா றுகும்.

இ - ள். வேற்றுமைத் (தொகை) - வேற்றுமைத்தொகையும், - வினைத் (தொகை) - வினைத்தொகையும், - பண்புத் (தொகை) - பண்புத்தொகையும், - உவமைத் (தொகை) - உம்மைத்தொகையும், - அன்மொழித் (தொகை) என - அன்மொழித்தொகையுமென, - அத்தொகை ஆறு ஆகும் - முன்னே சொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் ஆறுவகைப்படும்.

[வேற்றுமைத்தொகை.]

௩௬௩. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட வில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

இ - ள். இடை இரண்டு முதல் ஆம் ஆறு உருபும் - எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும், - வெளிப்படல் வில்லது வேற்றுமைத் தொகை - தொக்கதொடர்மொழிகள் வேற்றுமைத்தொகைகளாம். எ - று.

இரண்டுமுதலாம் ஆறுருபும் எனவே முதலாவதும் எட்டாவதுமாகிய இருவகை வேற்றுமையு மொழிக்கப்பட்டிக் குறித்த ஆறுவேற்றுமைகளுந் தெரியப்படுத்தலின், இடையாறுருபும் வெளிப்படவில்லதென்றல் அநாவசிக மாதலின்; இரண்டுமுதலா ஆறுருபும் இடை வெளிப்படவில்லது வேற்றுமைத்தொகையென்று அவ்வயஞ்செய்து பொருளுரைப்பது நன்று. 'பெயரொடு பெயரும்' என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தில் 'அவற்றினுருபிடையொழிய' என்றதினாற் பெறப்பட்ட இடையைப்பின்னுங் கூறவேண்டாவெனின் தொகைநிலைத் தொடர்மொழி யிலக்கணங் கூறிய இடத்தில் அது பொதுவகையாற் பெறப்பட்டது. அறுவகைத் தொகையும் வகுத்துக் கூறப்படும்போது முதலாவதாகக் கூறப்படும் வேற்றுமைத்தொகையில் இடையென்பதனை எடுத்தோதினார். அதுவும் ஏனையவைந்தும் மறைதலிடையிலென்று ரூபகங்கூறி வலியுறுத்தற்பொருட்டென்க.

(வரலாறு.)

நிலங்கடந்தான்.....இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை.
 தலைவணங்கினான் .....மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை.
 சாத்தன்மைந்தன் .....நாலாம்வேற்றுமைத்தொகை.
 ஊர்நீங்கினான் .....ஐந்தாம்வேற்றுமைத்தொகை.
 சாத்தன்கை .....ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை.
 குன்றக்கூகை .....ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை.
 யானைக்கோட்டுறுனி குறைத்தான்...இது பன்மொழித்தொடர்.

இனி ஆறுருபும் என்னு முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிக், கைக்களிறு, பொற்குடம் என ஒரோவிடத்து உருபும் பொருளும் உடன் இருக்கனவும் வேற்றுமைத்தொகையெனக் கொள்க. அவை விரியுமிடத்துக், கையையுடைய களிறு, பொன்னாற்செய்த குடம் என, விரியும்.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்: "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான" எனக் கூறுதலால், ஐயுருபுங் கண்ணுருபு மல்லாத நான்குருபும் இடையிலன்றி இறுதியிலே தொகாவெனவும், அவ்விரண்டுருபும், நிலங்கடந்தான், கடந்தானிலம்; குன்றத்திருந்தான், இருந்தான்குன்றத்துஎன இடையிலும் இறுதியிலுந்தொகுமெனவுங்கொள்க.

வேற்றுமையுருபுகள் இடையிலே தொகுமென்றாயினும், அவை விரிந்து நிற்குமிடத்து எப்பொருள்படுமோ அப்பொருள்படுமிடத்தே தொக்குநிற்கப் பெறும்; அப்பொருள்படாதவிடத்தே தொக்கு நிற்கப் பெறா வென்றுணர்க.

வ - று. சாத்தனையடித்தான் என ஐயுருபு விரிந்துநிற்குமிடத்துச் செய்ப்படுபொருள்படுதல்போலச், சாத்தனடித்தான் என ஐயுருபு தொக்குநிற்குமிடத்து அப்பொருள்படாமையால், இவ்விடத்தில் ஐயுருபு தொக்குநிற்கப்பெறுதென்றறிக.

சாத்தனொடு வந்தான் என ஒடு வருபு விரிந்து நிற்குமிடத்து உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படுதல்போலச், சாத்தன் வந்தான் எனத் தொக்குநிற்குமிடத்து அப்பொருள்படாமையால், இவ்விடத்தில் ஒடு வருபு தொக்குநிற்கப்பெறுதென்றறிக. ஏனையவு மிவ்வாறே காண்க.

வேற்றுமைத்தொகையைவடநூலார் தற்புருஷசமாசமென்பார். (௧௨)

[வினைத்தொகை.]

௩௩௪. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

இ - ள். காலம் கரந்த பெயரெச்சம் - காலம் பற்றிப்- புடைபெயரும் வினையுருபாகிய தம்மிறுதிகள் தொக்க பெயரெச்சவினைகள், - வினைத்தொகை - வினைத்தொகைகளாம். எ - று.

காலமென்றது ஆகுபெயர். காலம் பற்றிப் புடைபெயர் வினையுருபுகள் தொகுமெனவே, முதனிலைமாத்திரந் தொகாதிருக்குமென்பது பெற்றும்.

(வரலாறு.)

நேற்றுக் கொல் களிறு } இறந்தகால வினைத்தொகை.
முன் விடு கணை

இன்று கொல் களிறு } நிகழ்கால வினைத்தொகை.
இப்பொழுது விடு கணை

நாளேக் கொல் களிறு } எதிர்கால வினைத்தொகை.
பின் விடு கணை

இவை, விரியுமிடத்துக், கொன்ற, கொல்கின்ற, கொல்லும். எ - ம். விட்ட, விடுகின்ற, விடும். எ - ம். முறையே விரியுமெனக்கொள்க.

உழுபடை, இறைகூடை, மிதிமரம், ஆரிவாள் என்பன முக்காலவினைத்தொகை.

கொல் களிறு, விடு கணை என்றூற்போல்வனவுங் முக்காலமும் பற்றிவரின், முக்காலவினைத்தொகை எனப்படும்.

வருபுனல், தருசுடர், நடந்திடுகுதிரை என வினைப்பகுதி விகாரப்பட்டும் வினைத்தொகை வரும்.

வினைத்தொகைக்கு நிலைமொழிவினையும் வருமொழி பெயருமாதலால், இவ்வினைத்தொகையாகவே அடுத்து இரண்டிறந்த பன்மொழித்தொடர் வருதலில்லையென்றுணர்க.

சிலபெயரெச்சவினைகளின் பகுதிமாதிரம் அப்பெயரெச்சவினைகள்கொண்டுமுடியும் பெயர்களோடு -மருவி யொருசொன்னீர்மைப்பட்டு வருவன வினைத்தொகையென்றறிக. கொல்களிறு, அடுபுலி, பாய்மா என்பன்போலொருசொன்னீர்மைப்பட்டன வினைத்தொகையாமன்றி, நடகளிறு, போகுதிரை என ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டாதன வினைத்தொகையாக வரமாட்டாவென்றறிக.

(குத்திரம்.) “வினையின்றொகுதி காலத்தியலும்” எனப் பொதுப்பெயரெச்சத்து ஈறுதொக்கு மூன்றுகாலத்தும் நிகழ்வது வினைத்தொகையென்று, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனொரு மிவ்வாறுகூறுதல் காண்க. (கூ)

[பண்புத்தொகை.]

௩௧௫. பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும் ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

இ - ள். பண்பை விளக்கும் மொழி தொக்கனவும்,—பண்போடு பண்பிக்கு உளதாகிய ஒற்றுமை நயத்தை விளக்குதற்கு வரும் ஆகியவென்னும் பண்புருபு தொக்குநின்றவையும்,—ஒருபொருட்கு இருபெயர் வந்தவும் - ஒருபொருளுக்குப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயருமாகிய இருபெயர்கள் வந்தவையும்,—குணத்தொகை - பண்புத்தொகைகளாம். எ-று.

குணத்தொகையென்றதனால், ஒருபொருளுக்கு வரும் அவ்விருபெயர் நடுவில் ஆகியவென்னும் பண்புருபு தொக்குவருமென்பது பெறப்பட்டது.

பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால், உண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலாயினவையெல்லங் கொள்க.

(வரலாறு.)

செந்தாமரை கருங் குதிரை	}	வண்ணப் பண்புத் தொகை.
வட்டக்கல் சதுரப் பலகை		வடிவுப் பண்புத் தொகை.
ஒரு பொருள் முக்குணம்	}	அளவுப் பண்புத் தொகை.
தவர்க் காய் இன் செல்		சுவைப் பண்புத் தொகை.

ஆயன் சாத்தன்
சாரைப் பாம்பு } இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

செந்நிறக் குவளை
கரும்புருவச்சிலை } பன்மொழித்தொடர்.

இவை, விரியுமிடத்துச், செம்மையாகிய தாமரை, வட்டமாகிய கல், ஒன்றாகிய பொருள், துவர்ப்பாகிய காய், ஆயனாகிய சாத்தன் செம்மையாகிய நிறமாகிய குவளை என விரியும்.

(குத்திரம்.) வண்ணத்தின் வடிவினளவிற் சுவையினென், றன்ன பிறவுமதன்குண நுதலி, யின்ன திதுவென வருஉ மியற்கை, யென்ன களவியும் பண்பின் றொகையே. எனச் சூத்திரஞ்செய்தார். இதன் பொருளாவது: இப்பல்வேறுவகைப்பட்ட பண்புகளில் அந்தந்தக் குணங்களைக் குறித்து இன்ன குணத்தையுடையது இதுவெனவரு மெவ்வகைப்பட்ட சொற்களும் இவை போல்வன பிறவும் பண்புத்தொகைச் சொற்களாமென்பது. பண்புத்தொகையை வடநூலார் கர்மதாரயசமாசமென்பர். (கசு)

[உவமத் தொகை.]

௩௬௬. உவம வருபில துவமத் தொகையே.

இ - ள். உவம உருபு இலது - வினை பயன் மெய் உரு என்பவற்றைப் பற்றி யரும் உவமவருபுகள் தொக்க தொடர் மொழிகள், — உவமத்தொகை - உவமத்தொகைகளாம். எ - று.

(வரலாறு.)

புலிக் கொற்றன்
குருவி கூப்பிட்டான் } வினையுவமத்தொகை.

மழைக்கை
கற்பக வள்ளல் } பயனுவமத்தொகை.

துடியிடை
குரும்பை-முலை } மெய்யுவமத்தொகை. (மெய்-உடிவம்.)

பொற் சுணங்கு
பவள வாய் } உருவுவமத்தொகை. (உரு - நிறம்.)

மரகதக் கிளிமொழி
இருகண் மழைக்கை } பன்மொழித்தொடர்.

இவை, விரியுமிடத்துப், புலிபோலுங்கொற்றன், மழைபோலுங்கை, துடி
போலுமிடை, பொன்போலுஞ்சுணங்கு, மரகதம்போலுங் கிளிபோ
லு மொழி என விரியும். செயப்படுபொருள் குறித்தவிடத்தும், புலி
யைப்போலுங்கொற்றன் என ஐயுருபும் உடன் விரியும். (௧௫)

[உவமவுருபுகள்.]

௩௧௧. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வின்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

இ - ள். போல—நிகர - இப்போல முதலாகிய செயவெனெச்சம் ப
த்தும், - அன்ன இன்ன என்பவும் - அன்ன இன்ன என்னும் பெயரெச்சக்கு
றிப்பிரண்டும், - பிறவும் - இவைபோல்வன பிறவும், - உவமத்துருபு - உவ
மவுருபுகளாம். எ - று.

பிறவென்றதனால், போல், புரை என்றற்றொடக்கத்து வினையடியாற்
பிறத்தற்குரிய மற்றை வினையெச்ச விதற்பங்களும், பெயரெச்சவிசற்பங்க
ளும், பொருவ, ஏற்ப, அனைய, இகல, எதிர, சிவண, மலைய முதலானவை
யுங் கொள்க. (௧௬)

[உம்மைத்தொகை.]

௩௧௨. எண்ண எடுத்தன் முகத்த நீட்டல்
எனுநான் களவையு றும்மில் தத்தொகை.

இ - ள். எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் எனும் நான்கு அள
வையுள் - எண்ணலளவை எடுத்தலளவை முகத்தலளவை நீட்டலளவை
யென்னும் நால்வகையளவைகளாற் பொருள்களை அளக்குமிடத்துத் தொ
டரும் அவ்வளவைப் பெயர்களுள், - உம் இலது அத்தொகை - உம்மையா
கிய உருபு தொக்கு நிற்பவை அவ்வும்மைத்தொகைகளாம். எ - று.

[ஊரலாறு.]

ஒன்றே கால்
கபில பரணர்

} எண்ணலும்மைத்தொகை.

சுழஞ்சே கால்
தொடியே கஞ்சு

} எடுத்தலும்மைத்தொகை.

கலனே தூணி
நாழி யாழாக்கு

} முகத்தலும்மைத்தொகை.

சாணங்குலம்
சாணரை

} நீட்டலும்மைத்தொகை.

சேரசோழ பாண்டியர்
புலி விற் கெண்டை

} பன்மொழித்தொடர்.

இவை, விரியுமிடத்து, ஒன்றுங்காலும், கழஞ்சங்காலும், கலனுந்தாணியும், சாணுமங்குலமும், சேரனுஞ்சோழனும் பாண்டியனும் என விரியும். மற்றைய உதாரணங்களையும் விரித்துக் காண்க.

கபிலபரணர்ப் பரவினான் என வருமவழிக் சபிலனையும் பரணையும் பரவினான் என வேற்றுமையுருபும் உடன் விரியுமன்றே எனின், பரவினன்னும் வருமொழி நோக்கி வேற்றுமைத்தொகையாகவும், கபிலபரணரென்னு நிலைமொழி யிரண்டையு நோக்கி உம்மைத்தொகையாகவும் கொள்ளப்படுமென்க.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். (சூத்) இருபெயர்பலபெயரளவின் பெயரே, யெண்ணியற்பெயரே நிறைப்பெயர்க்கிளவி, யெண்ணின் பெயரோடவ்வறுகிளவியுங், கண்ணியநிலைத்தே யுமமைத்தொகையே, என அறுவகையாற் கூறலின், இவர் நால்வகையளவையுளும் மிலதத்தொகையென்றல் மாறுகொளக்கூறலன்றே எனின், அவர், எண்ணலளவையை, இருபெயர், பலபெயர், எண்ணியற்பெயர், எண்ணின்பெயர், என நான்காக வகுத்தும், முகத்தலளவை, நீட்டலளவை என்னுமிரண்டையும், அளவிற்பெயரெனத் தொகுத்துங்கூறலால் அன்றென்க. வடநூலார் உம்மைத்தொகையைத்துவந்துவசமாசமென்பர். (சூ) "உவமைத்தொகையேயுவமவியல்" என்பது தொல்காப்பியம். (கௌ)

[அன்மொழித்தொகை.]

௩௩௧. ஐந்தொகை மொழிமேற்பிறதொகை லன்மொழி.

இ - ள். ஐந்தொகை மொழிமேல் - வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்தே—பிறதொகை - அவையல்லாத பிறமொழிகளாகிய உருபுகள் தொக்குவருவன, — அன்மொழி - அன்மொழித்தொகைகளாம். எ - று.

(வரலாறு)

(க.) பூங்குழல் என்பது இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பூவையுடைய சூழலினையுடையாள் என விரியும்.

பொற்றொடி என்பது மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாள் என விரியும்.

கவியிலக்கணம் என்பது நான்காம் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பீறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்ட நூல் என விரியும்.

பொற்றூலி என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பொன்னினாகிய தாலியினையுடையாள் என விரியும்.

கிள்ளிகுடி என்பது ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கிள்ளியினது குடியிருக்குமூர் என விரியும்.

கீழ்வயிற்றுக் கழலை என்பது ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கீழ்வயிற்றின்கண் எழுந்த கழலைபோல்வான் என விரியும்.

(உ.) தாழ்குழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் என விரியும்.

(கூ.) கருங்குழல் என்பது பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கருமையாகிய குழலினையுடையாள் என விரியும்.

(ச.) தடியிடை என்பது உவமத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தடிபோலுமிடையினையுடையாள் என விரியும்.

(கி.) தகராளுழல் என்பது உம்மைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தகராளுழலுங் கலந்துண்டாகிய சாந்து என விரியும்.

தகராளுழன்முலை என்பது பன்மொழித்தொடர். இது தகராளுழலுங் கூடியுண்டாகிய சாந்தையணிந்த முலையினையுடையாள் என விரியும்.

இனிப் பன்மொழித்தொடரில் அறுவகைத்தொகைகளுங் கலந்து தொகுமாறு:—திகழ்செவ்வான் மதித் திருமுகப் பூங்குழல் என வரும். இவை, விரியுமிடத்தத், திகழ்ந்த செம்மையாகிய வானத்தின்கண் மதிபோலுந் திருமுகத்தினையும் பூவையணிந்த குழலினையு முடையாள் என விரியும்.

வடநூலார் அன்மொழித்தொகையை வெருவீறிசமாசமென்பர். (“சேஷோவெருவீறி:” என்பது அன்மொழித்தொகையை யுணர்த்திய வியாகரணசூத்திரம்.) ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். (சூத்) பண்பு தொகவருஉங்கிளவியானு, மும்மை தொக்க பெயர்வயினானும், வேற்றுமை தொக்கபெயர்வயினானு, மீற்றுநின்றியலுமன்மொழித்தொகையே. என இம்முத்தொகையீற்றுநின்றியலு மன்மொழியெனக்கூறியார் இவரைத்தொகை மொழிமேலன்மொழி தொகுமெனக்கூறியது மலைவாமெனின், அவர், எதிரது தழீஇயெண்ணிநின்ற எச்சவும்மைகளால் உவமத்தொகை வினைத்தொகை

யீற்றினுநின்றியலு மன்மொழியெனத் தழீஇயினார் அவையக்காலத்தரியன
போலுமென்க. (சூத்) வேற்றுமைமுதலியவைந்தொகை மொழியினு மீற்று
நின்றியலு மன்மொழித்தொகையே, எனப் பிறர் கூறுதலுங் காண்க. (கஅ)

[தொகைநிலைத்தொடர்மொழிசளிற் பொருள்சிறக்கும் இடங்கள்.]

௩௭௦. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

இ - ள். முன்மொழி - முன்மொழியும், —பின்மொழி - பின்மொழி
யும், —பன்மொழி - அனைத்துமொழியும், —புறமொழி - அனைத்து மொழிக்
கும் புறத்து வருமொழியும், —எனும் நான்கு இடத்தும் - என்று சொல்லப்
படும் இந்நான்கிடங்களுள் ஒன்றிலே, —தொகைப்பொருள் சிறக்கும் - தொ
கைநிலைத்தொடர்ப்பொருள் சிறந்து நிற்கும். எ - று.

(வரலாறு.)

(க.) குடம் வனைந்தான், குழிசி வனைந்தான், வேங்கைப்பூ, சண்பகப்பூ,
விரிபூ, குவிபூ, செந்தாமரை, வெண்டாமரை, வேற்கண், கயற்கண்
என்பவைகளிலே, குடமுதலிய முன்மொழிசள் இனம் விலக்கிநிற்
றலால், அம்முன்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன. (பூர்வபதப்பிரதா
னமாய் வந்தன.)

(உ.) நிலமுமுதான், கண்ணிமை, நீர்க்குவளை, சுடுதீ, செஞ்சூயிறு என்ப
வைகளிலே, நிலமுதலிய முன்மொழிசள் இனமும் இனத்தை வில
க்குதலுமின்றி நின்றலால், உமுதான்முதலிய பின்மொழிகளிற் பொ
ருள் சிறந்தன. (உத்தரபதப்பிரதானமாய் வந்தன.)

(ஈ.) கபிலபரணர், சேரசோழபாண்டியர், புலிவிற்கெண்டை என்றற்றொ
டக்கத்து உம்மைத்தொகைகளிலே, அனைத்துமொழிசளிலும் பொ
ருள் சிறந்தன. (சர்வபதப்பிரதானமாய் வந்தன.)

(ச.) பூங்குழல், உயிர்மெய் என்றற்றொடக்கத்து அன்மொழித்தொகைக
ளிலே, சொல்லுவோனுடைய கருத்து இவ்விருமொழிப் பொருண்
மேலதாகாது இவ்விருமொழியு மல்லாத உடையாண் முதலிய பு
றமொழிப் பொருண்மேலதாகலால், அப்புறமொழிகளிற் பொரு
ள் சிறந்தன. (அந்நியபதார்த்தப்பிரதானமாய்வந்தன.)

“தற்புருடன்றுவிகுக்கர்மதாரயன்றுமுதன்மை, பிற்பதமாமெழுவாயா
மொருஉத்தொகைபெண்ணணங்கே, முற்பதமவ்வியயீபாவமொப்பு
முறைபிறமுஞ், சொற்பதந்தொக்கவையெல்லா முதன்மைதுவந்தனு
க்கே” என்னும் பிரயோக விவேகநூற் கருத்தையு மூணர்க. (கக)

[இடத்தொகை பெயர்த்தொகைகட்கு வேறுபாடறிகுறீ.

௩௧௧. வல்லொற்று வரினே பிடத்தொகை யாகும்.
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

இ - ள். வல்லொற்று வரின் இடத்தொகை ஆகும் - வல்லொற்றானது இடையே வந்தால் இடத்தின்கண்ணேதொக்க தொகையாகும்;—மெல்லொற்று வரின் பெயர்த்தொகை ஆகும் - மெல்லொற்றானது இடையே வந்தாற் பெயரின் கண்ணே தொக்கதொகையாகும். எ - று.

வ - று: (௧) வடுகக்கண்ணன் இது வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணன் என விரியும். வடுகங்கண்ணன் இது வடுகனாகிய கண்ணன் என்றாயினும், வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ணன் என்றாயினும் விரியும்

(2) துளுவச்சாத்தன் இது துளுவநாட்டிற் பிறந்த சாத்தன் என விரியும். துளுவஞ்சாத்தன் இது துளுவனாகிய சாத்தன் என்றாயினும், துளுவனுக்கு மகனாகிய சாத்தன் என்றாயினும் விரியும்

வடுகக்கண்ணனென்னும் இடத்தொகை 'மவ்வீரெற்றழிந்து' என்னுஞ்சூத்திரவிதியாலும் 'இயல்பினும்விதியினும்' என்னுஞ்சூத்திரவிதியாலும் புணர்ந்தது. வடுகங்கண்ணனென்னும் பெயர்த்தொகை 'சிலவிகாரமாமுயர்திணை' என்னும்விதியாற் புணர்ந்தது.

வல்லொற்றுவரின் மெல்லொற்றுவரின் என்றதனால், வல்லினமுதன் மொழிவந்து புணர்ந்து இடத்தொகையும் பெயர்த்தொகையுமாய் ஐயுறநிற்கும்போது இக்குறியினாலே துணியப்படுமென்பதும், வடுகநாகன், வடுகவணிகள், வடுகவரசன் எனவரிற் சொல்லுவான் குறிப்பாலன்றி இவ்வாறு துணியப்படாவென்பதுந் தாமே போதருமீமன்க. (20)

[உம்மைத்தொகைக்குப் புறனடை.]

௩௧௨. உயர்திணை யும்மைந் தொகைபல ரீதே.

இ - ள். உயர்திணை உம்மைத்தொகை - உயர்திணையொருமையில்வரும் உம்மைத்தொகைகளானவை, - பலர் ரீதே - ரவ்வொற்றுங் கள்ளுமாயிய பலர்பால்விசூதியையுடையனவேயாம். எ - று.

வ - று. கபிலபரணர், கல்லாடமாடூலர், சேரசோழபாண்டியர், தேவன்மேவிகள் எனவரும். நகரவீறு இடையே கெடுதல் 'சிலவிகாரமாமுயர்திணை' என்பதனாலும், இறுதிக்கட்கெடுதல் இதனுட் 'பலரீதே' என்பதனாலுங்கொள்க.

பலரீதே என்னுந் தேற்றத்தால், அஃறிணையொருமையில் வரும் உம்மைத்தொகைகளும் பொதுத்திணையொருமையில்வரும் உம்மைத்தொகை

களுந் தத்தம் பன்மையீராகவே வரல்வேண்டுமென்னும் நியதியின்றி, உண்மையின்மைகள், உண்மையின்மை, இராப்பகல்கள், இராப்பகல் எ - ம். தந்தைதாயர், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாய்; சாத்தன்சாத்தியர், சாத்தன்சாத்திகள், சாத்தன்சாத்தி எ - ம். பன்மையீற்றாலும் இயல்பாய ஒருமையீற்றாலும் வருமென்பதாயிற்று. இயல்பாகிய ஒருமையீற்றால் வந்தனவாயின், உம்மைத்தொகையாகாது, கபிலன் பரணினிருவரும் வந்தாரென்றும் போலச் செவ்வெண்ணாமன்றோவெனின், பலமொழிசீளையுந் திரட்டி ஒரு பிண்டமாகக் கூறியபோது உம்மைத்தொகையாகவும், பிளவுபடக்கூறிய போது செவ்வெண்ணாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. (உக)

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் பலபொருள்படுதல்.]

உளீந. தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலே
மெல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

இ - ள். தொக்குழி மயங்குந - வேற்றமையுருமுதலாகிய உருபுகள் தொக்குநின்றவழிப் பொருள்களினாலே மயங்குந் தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், - இரண்டுமுதல் ஏழு எல்லைப்பொருளின் மயங்கும் என்ப - இரண்டுமுதல் ஏழீராகிய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவார்புலவர். எ - று.

(வரலாறு.)

(க) தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தை வணங்கும்வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம் என இருபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(உ) தற்சேர்ந்தார் என்பது, தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னொடுசேர்ந்தார், தன்கட்சேர்ந்தார் என மூன்று பொருள்களினாலே மயங்கியது.

(ஈ) சொல்லிலக்கணம் என்பது சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்கணிலக்கணம், சொல்லினதிலக்கணஞ்சொன்னதால் என நான்குபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(ஊ) பொன்மணி என்பது, பொன்னாலாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும் என ஐந்துபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(ஐ) மரவேலி என்பது, மரத்தைக்காக்கும்வேலி, மரத்திற்குவேலி, மரத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மரமாகியவேலி என ஆறுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(ஔ) சொற்பொருள் என்பது, சொல்லாலறியப்படும்பொருள், சொல்லினதுபொருள், சொற்குப்பொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லு

ம்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லானதுபொருள் என ஏழுபொருள்களினாலே மயங்கியது. சொல்லானது பொருளென்றது தொகாநிலைப்பொருளாகிய எழுவாய்த்தொடர்.

(எ) புலிகொல் யானை என்னும் பன்மொழித்தொடர், புலியைக்கொன்றயானை, புலியானது கொன்றயானை, புலியினாலேகொல்லப்பட்டயானை என மூன்றுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

இவ்வாறு செம்பொருள்கொள்ளாது வலிந்து பொருள்கொள்ளப்புகின், ஏழெல்லையென்னும் வரையறையினில்லாது பலவாமாதலின், அது தொன்னெறியன்றென்பது விளக்குதற்கு, என்ப என்றார். (உஉ)

பரிசேஷவினாக்கள்:—837. சொல்லோடு சொற்றொடருந் தொடர்ச்சி எத்தனைவகைப்படும்? 838. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளாவன யாவை? 839. தொகைநிலைத்தொடர் எத்தனைவகைப்படும்? 840. வேற்றுமைத்தொகையாவன யாவை? 841. இடையிலும் இறுதியிலும் தொகும் உருபுகளெவை? 842. இடையிலன்றி இறுதியிலே தொகா உருபுகளெவை? 843. வேற்றுமையுருபுகள் எவ்விடத்துந் தொகப்பெறுமோ? 844. வினைத்தொகையாவன யாவை? 845. கொல்களிறு முதலியன முக்காலமுடும்பற்றிவரின், எவ்வாறு பெயர்பெறும்? 846. வினைப்பகுதி விகாரப்பட்டும் வினைத்தொகைவருமோ? 847. பண்புத்தொகையாவன யாவை? 848. பண்பென்பன எவை? 849. செந்தாமரையென்பதிற்பண்பெது பண்பியெது? 850. உவமத்தொகையாவன எவை? 851. உவமை என்பற்றிவரும்? 852. உவமத்தொகையில் வேற்றுமையுருபும் உடன்விரிதலுண்டோ? 853. உவமவுருபுகளெவை? 854. உம்மைத்தொகையாவன யாவை? 855. கபிலபரணர்ப்பரவினான் என்பது எத்தொகையாகக் கொள்ளப்படும்? 856. அன்மொழித்தொகையாவன யாவை? 857. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளினிடத்து எவ்வெம்மொழியிற்பொருள் சிறந்துநிற்கும்? 858. வல்லெழுத்து முதன்மொழிவந்து புணரப்பெற்று இடத்தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயுறநிற்குந் தொகைகளில் இஃதின்னதென்பது எதனாலே துணியப்படும்? 859. உயர்திணையொருமையில் வரும் உம்மைத்தொகையீறு எவ்வாறு நிற்கும்? 860. அஃறிணையொருமையுடும்மைத்தொகையீறு பொதுத்திணையொருமையுடும்மைத்தொகையீறுகள் எவ்வாறு நிற்கும்? 861. இயல்பாகிய ஒருமையீற்றால் வந்தன உம்மைத்தொகையாவதெங்ஙனம், செவ்வெண்ணன்றோ? 862. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளை விரித்துப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து, அவற்றுள், ஒருபொருள் படுவனவன்றிப் பலபொருள் படுவனவுமுள்வோ?

[தொகாநிலைத்தொடர்மொழி.]

க௭௪. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இ - ள். முற்று ஈரெச்சம் எழுவாய் விளிப் பொருள் - வினைமுற்று
ம் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் எழுவாயும் விளியுமாகிய ஐவகைப்பொ
ருள்களிலே பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், - ஆறு உருபு - வேற்
றுமைப்பொருள்களில் அவற்றினுருபுகளாகிய இரண்டாவதுமுதலிய ஆ
றுருபுகளும் இடையே விரிந்துநிற்கப் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சி
யும், - இடை உரி - இடைச்சொற்புணர்ச்சியும் உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், -
அடுக்கு - ஒருசொல்லடுக்கிவரும் புணர்ச்சியுமாகிய, - இவை தொகாநிலை-
இவ்வொன்பதுத் தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம். எ - று.

(வரணறு.)

(க) உண்டான்சாத்தன் குழையன்கொற்றன்	}	வினை முற்றுத்தொடர்.
(உ) உண்டசாத்தன் கரியசாத்தன்		பெயரெச்சத்தொடர்.
(ஈ) உண்டுவந்தான் உழுதன்றியுண்ணான்	}	வினையெச்சத்தொடர்.
(ஊ) சாத்தன்வந்தான்		எழுவாய்த்தொடர்.
(஋) சாத்தாவா		விளித்தொடர்.
(ௌ) குடத்தைவனைந்தான் வாளால்வெட்டி மூன் இரப்போர்க்கீந்தான் மலையினிழீந்தான் சாத்தனதுகை மலையின்கணைளி	}	வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர்.
(எ) மற்றொன்று ...		இடைச்சொற்றொடர்.
(அ) நனிபேதையே ...		உரிச்சொற்றொடர்.
(஑) பாம்புபாம்பு		அடுக்குத்தொடர்.

வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொ
டராம். வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உடன்றொக்கதொகைவிரிந்தவிடத்
து, முன்னது வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடரும், பின்னது பெயரெச்ச

ந்தொகாநிலைத்தொடருமாம். வினைத்தொகைவிரிந்தவிடத்துப் பெயரெச்சத் தொகாநிலைத்தொடராம். பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவிடத்து இடைச்சொற்றொடராம். உவமத்தொகை விரிந்தவிடத்து, முன்னது இடைச்சொற்றொடரும், பின்னது இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரெச்ச வினையெச்சத்தொடருமாம். அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர் முதலாக ஏற்பனவாம். (௨௩)

பரிசேஷ வினாக்கள்:— 863. தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகளென்பன எவை? 864. வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொகாநிலைத்தொடராம். 865. வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உடன்றொக்க்தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொகாநிலைத்தொடராம்? 866. வினைத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொகாநிலைத்தொடராம்? 867. பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவிடத்து என்ன தொடராம்? 868. உவமத்தொகைவிரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? 869. வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? 870. வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? 871. பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? 872. உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? 873. உம்மைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்?

வழாநிலை வழுவமைதி.

[வழுவிகற்பங்கள்.]

௩௧௯. திணையே பாவிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

இ - ள். திணை பால் இடம் பொழுது வினா இறை மரபு ஆம் ஏழும்- இருதிணையும் ஐம்பாலும் மூவிடமும் முக்காலமும் வினாவும் விடையும் பலவகை மரபுகளும் ஆகிய ஏழும், - மயங்கின் வழு ஆம் - தத்தநெறி மயங்கின் வழுவாம். எ - று.

திணைமுதலியவனைத்தும் மரபாமாயினும், இங்ஙனம் விதவாதொழிந்தனவற்றை மரபெனக் கொள்கவென்பார், அதனை இறுதியிலே சொன்னார். மரபாவது தொன்றுதொட்டு வழங்கு முறைமை.

(வரலாறு.)

- (க) அவன்வந்தது திணைவழு.
 (உ) அவன்வந்தாள் ..... பால்வழு.
 (ஈ) யான்வந்தான் கூடவழு.
 (ஐ) நானாவந்தான் காலவழு.
 (ஊ) கறக்கிறவெருழை பாலோ சினையோ? ..... வினாவழு.

(சு) கடம்பூர்க்குவழியாது! எனின்,
 * இடம்பூணீ யென்னுவின் கன்றன்று என்பது } விடைவழு.

(எ) யானேமேய்ப்பானே இடையன்
 ஆடுமேய்ப்பானேப் பாகன் என்பன } மரபுவழு.

நூல் முரிந்தது, சட்டை உடைந்தது, தண்ணீர் தின்றான் என்பன
 வினைச்சொல்லில்வந்த மரபுவழு.

இவ்வாறே எழுவகை வழக்களையுமுணர்ந்து, வழக்கினுள்ளுஞ் செய்
 * யுளுள்ளும் அவை வாராமல் நீக்குக. (உசு)

[திணையோடு வினாவிடையும் பாலோடு, வினாவிடையும்
 வழுவாமற் காத்தல்.]

௩௩௯. ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்
 மெய்திரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

இ - ள். திணை பால் ஐயம் அவ்வப் பொதுவினும் - திணையையத்
 தையும் பாலையத்தையும் அவ்வவற்றின் பொதுச்சொல்லாலும், - மெய்
 தெரி பொருண்மேல் அன்மையும் - துணிந்த பொருண்மேல் அல்லாத த
 ன்மையை வைத்தும், - விளம்புப - சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

(வரலாறு.)

வினா. (க) ஒருபொருளைக் கண்டவிடத்துக் குற்றியோ மகனே என்று தி
 ணையில் ஐயந்தோன்றியபோது, குற்றியோ மகனே அவ்விட
 த்துத் தோன்றுகின்ற வரு எனப் பொதுச்சொல்லால் வினாவு
 க. குற்றிக்கும் மகனுக்கும் உருப்பொதுப்பட நின்றலால், உரு
 ப்பொதுச்சொல்லாயிற்று. [குற்றி - மரக்கட்டை.] இங்கே
 உருவின் பரியாயமெல்லாங் கொள்க. இங்ஙனங் கூறாது,
 தோன்றுகின்றது, தோன்றுகின்றான் எனச் சிறப்புச்சொல்
 லாற் கூறிற் திணைவழுவும் வினாவழுவாமல்.

* இடம்பூணீ - இடப்பக்கத்தில் வருது.

(உ) ஆண்மகனோ பெண்மகளோ என உயர்திணையிற் பாலையந்தோன்றியபோது, ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கே தோன்றுகிறவர் எனப் பொதுச்சொல்லால் வினாவுக. ஆண்பெண்ணிரண்டல்லது பலர்பாலென வேறொன்றின்றி அவ்விருபாற்கும் பொதுப்பட நின்றலால், தோன்றுகின்றவரென்பது பொதுச்சொல்லாயிற்று. இங்ஙனங் கூறுது, தோன்றுகிறவன், தோன்றுகிறவள் எனச் சிறப்புச்சொல்லாற் கூறிற் பால்வழுவும் வினாவழுவாமம்.

(ஈ) ஒன்றோ பலவோ என அஃறிணையிற் பாலையந்தோன்றியபோது, ஒன்றோ பலவோ இச்செய் புக்க பெற்றம் எனப் பொதுச்சொல்லால் வினாவுக. பெற்றமென்பது பால்பகாவுஃறிணைப்பெயராய் அத்திணையிருபாற்கும் பொதுப்பட நின்றலாற் பொதுச்சொல்லாயிற்று. [செய் - வயல், பெற்றமென்பது பசு அல்லது காளை.] இங்ஙனங் கூறுது, புக்கது, புக்கன எனச் சிறப்புச்சொல்லாற் கூறிற் பால்வழுவும் வினாவழுவாமம்.

விடை. (உ) குற்றியோ மகனோ என்றையுற்றபோது, துணிந்தபொருள் குற்றியெனின், மகனன்று. எ - ம். மகனென்ற குற்றியல்லன். எ - ம். துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறுக. (இக்கருத்திற்குக் குற்றியன்று எனல் சிறப்பாகாது.)

(உ) ஆண்மகனோ பெண்மகளோ என்றையுற்றபோது, துணிந்தபொருள் ஆண்மகனெனின், பெண்மகளல்லன். எ - ம். பெண்மகளெனின், ஆண்மகனல்லன். எ - ம். துணிந்தபொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறுக. (இக்கருத்துகளில் பெண்மகளல்லன். எ - ம். ஆண்மகனல்லன் எனவுங்கூறல் சிறப்பாகாது.)

(ஈ) ஒன்றோ பலவோ என்றையுற்றபோது, துணிந்தபொருள் ஒன்றெனின், பலவன்று. என்றும். பலவெனின், ஒன்றல்ல. எ - ம். துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறுக. இக்கருத்துக்களில் பலவல்ல. எ - ம். ஒன்றன்று எனவுங்கூறல் சிறப்பாகாது.)

மகனன்று என்பதை மகனினன்று என ஐந்தாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியென்பாருமுனர். அதுபோல்வரும் நீயல்லன் என்பதை அங்ஙனம் விரித்தல் கூடாமையால், அவ்விழிப்புணர்ச்சியுள் எடுத்து விதந்த பதினான்கின் புறத்ததாய் அடங்குமென்க. ஒழிந்த ஐந்துதாரணங்களும் அவ்வாறேயாமென்க.

மகனல்லன் அவ்வுருக்குற்றி எனக் கூறின் வேண்டாகுற்றாய்ச் சொற்பல்குசுலென்னும் விடைவழுவாம். இனி ஆசிரியரகத் தியனார் (௧) “கண்டுபான்மடங்குமடக்கிளவி, நின்றோர்வ ருவோரென்றுசொன்னிசுழ்க, காணுவையமும்பல்லோர்படர் க்கை.” எனக் கூறலும், தொல்காப்பியனாரும், “பான்மயக்குற்ற வையக்கிளவி, தானறிபொருள்வயிற்பன்மைகூறல், உருவெ ன்மொழியினுமஃறிணைப்பிரிப்பினு, மிருவீற்றுமுரித்தேசுட் டிங்சாலே, தன்மைசுட்டலுமுரித்தெனமொழிப, வன்மைக்கி ளவிலேறிடத்தான” எனக் கூறுதலுங் காண்க.

உருபெனமொழியினுமென்றும் பாடமுண்டு. (உரு)

[திணைவழுவமைதி.]

௩௭௭ உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாலும் அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இ - ள். உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல்திறும் - உயர்திணை யெழுவாயைத்தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருளாதியாறும், - அதனொடு சார்த்தின் - அவ்வுயர்திணையோடு சேர்த்து முடிக்கின், - அத்திணை முடி பின - அவ்வுயர்திணை முடிபினவாம். எ - று.

தொடர்தலாவது அஃறிணைப்பொருளாதியாறும் உயர்திணைக்குக்கிழ மைப்பொருள்களாய் நின்றல். சார்த்தலாவது உயர்திணையெழுவாயின் பய னிலையோடு அஃறிணையெழுவாயையும் உடன்முடித்தல்.

<p>வ-று. நம்பிபொன்பெரியன் நம்பிநாடுபெரியன் நம்பிவாழநாள்பெரியன் நம்பிமூக்குக்கூரியன் நம்பிகுடிமைநல்லன் நம்பிநடைகடியன்</p>	}	<p>இங்கே உயர்திணையெழுவாயி ன் பயனிலையோடு அஃறி ணையெழுவாயு முடிந்தத றிக.</p>
---	---	---

“சொற்றொறுமிற்றிதன்பெற்றி” என்பதனாலே, கிணறு நீருநிறறு, மாடு கோடு கூரிது என அஃறிணையோடு சேர்ப்பின் அஃறிணை முடிபினவாதலுங் கொள்க.

சார்த்தின் எனவே, சார்த்தாவிடின், வழாநிலையாக, நம்பிக்குப்பொ ன் பெரிது, மூக்குக்கூரிது எனத் தமமுடிபு கொள்ளுமென்க.

பொன்னென்னும் அஃறிணையெழுவாய், நம்பியென்னும் உயர்திணை யெழுவாயினது பயனிலையாகிய பெரியென்னும் உயர்திணைவி னையைக்கொண்டு முடிதலால் வழுவாகித், தொடர்புண்டாயிருத் தல்பற்றிச் சார்த்திமுடித்தலால் வழுவமைதியாயிற்று. (உரு)

[திணைபான்மரபு வழுவமைதி.]

௩௭௮. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

இ - ள். திணை - திணைகளும், --- பால் - பால்களும், - பலபொருள் -
வெவ்வேறு வினைக்குரிய பல பொருள்களும், - விரவின - தத்தமிழ்கலந்து
ஒருதொடராக வருவனவாயின் அவை, - சிறப்பினும் மிகவினும் இழிபினு
ம் ஒருமுடிபின - சிறப்பினும் மிகுதியினும் இழிவினும் ஒருமுடிபின
வாகும். எ - று.

(வரலாறு.)

திணை: (க.) “அங்கண் விசம்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்—திங்களுஞ்சான்
ரோரு மொப்பர்மற் - நிங்கண்—மறவாற்றுஞ் சான்றோரே
தாற்றார் தெரும்ருந்து—தேய்வ ரொரு மாசறின்” என்பு
ழி, இருதிணையுங் கலந்து, சிறப்பினால் ‘ஒப்பர்’ என்னும்
உயர்திணைமுடிபைப் பெற்றன. சான்றோர் திங்கள்போல
மறுத் தாங்கமாட்டாமை இங்கே சிறப்பு.

(உ.) “பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தா ரினை
யார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காற்ற வழி விலங்கி
னாரே பிறப்பிடைப்—போற்றி யெனப்படுவார்” என்புழி
இருதிணையுங் கலந்து, மிகுதியால் ‘இவர்கள்’ என்னும் உய
ர்திணைமுடிபைப் பெற்றன. பசுவென அஃறிணைப்பொ
ருள் ஒன்றேயாகப், பார்ப்பார் முதலிய உயர்திணைப்பொ
ருள் ஏழாதல் இங்கே மிகுதி.

(ஈ.) “மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா” என்புழி, இருதிணை
யுங் கலந்து, இழிவினால் ‘விடா’ என அஃறிணைமுடிபைப்
பெற்றன.

பால்: “நானு மென்சிற்தையு நாயகனுக் கெவ்விடத்தோந்—தானுந்த
ன் றையலுந் தாழ்சடையோ னுண்டிலனேல்—வானுந் தி
சைகளு மாகடலு மாயபிரான்—றேனுந்து சேவடிக்கே
சென்றாதாய் கோத்தும்பீ” என்புழி, ஆண்பாலும் பெண்பா
லுங் கலந்து சிறப்பினால் ‘ஆண்டிலன்’ என ஆண்பான்மு
டிபைப் பெற்றன. பெண்ணினும் ஆண் உயர்ந்தமை இங்
கே சிறப்பு.

“சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி” என்பதனாலே கல்வாதெ
ண்ணித், தோழனுந் தானும் வந்தான், தோழியுந் தானும்
வந்தான் என முடிதலுங் கொள்க.

மரபு: கறியுஞ் சோறுமுண்டான்; மாஸையுமுடியுங் கவித்தான் என்புழி, வேறுவினைப் பல்பொருள்கள் கலந்து, சிறப்பினால் 'உண்டான்' 'கவித்தான்' என ஒருபொருட்குரிய வினைமுடிபைப் பெற்றன. உண்டலென்னும் வினைக்குரிய சோறு தின்றலென்னும் வினைக்குரிய கறியினும் தலைமையுடைமையும், கவித்தலென்னும் வினைக்குரிய முடி குடுதலென்னும் வினைக்குரிய மாஸையினுந் தலைமையுடைமையும் இங்கே சிறப்பு.

இங்கே இறுதியிற் சொல்லிய மரபுவழுவமைதி "வேறுவினைப் பல்பொரு டமுடிய பொதுச் சொல்லும்—வேறவற்றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுகொளக் கூறலன்றோவெனின், சிறப்பு முதலிய குறியாது ஒத்த நிலைமையில் எண்ணியபோது முடியு மரபு அங்கே கூறுதலால், அதற்கு சிறப்புமுதலிய குறித்தவரும் இது மாறுகொளக் கூறலன்றென்க. (௨௭)

[திணைபால் வழுவமைதி.]

௩௭௬. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும் இழிப்பினும் பாறினை யிழுக்கினு மியல்பே.

இ - ள். உவப்பினும் - மகிழ்ச்சியினாலும்,—உயர்வினும் - மேன்மையினாலும்,—சிறப்பினும் - சிறப்பினாலும்,—செறலினும் - கோபத்தினாலும்,—இழிப்பினும் - பழிப்பினாலும்,—பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பு - பாலுந் திணையும் வழுவி வரினும் இயல்பாம். ௭ - று.

(வரலாறு.)

பால்: (க.) தன்புதல்வனை என்னம்மை வந்தான் என்பது உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

(உ.) ஒருவனை அவர் வந்தார் என்பது உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

(ஈ.) "தாதாய் மூவேழுலகுக்குந் தாயே" என்பது சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

(ஊ.) "எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் தினைத்தணையுந்—தேரான் பிறனில்புகல்" என்பது செறலினுந் பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாயிற்று.

(ஐ.) பெண்வழிச் செல்வானே ரோக்கி இவன்பெண் என்பது இழிப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

திணை: (க.) ஓர் பசுவை என்னம்மை வந்தாள் என்பது உவப்பினால் அஃ
றிணை உயர்திணையாயிற்று.

(உ.) “செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்றாக்கோ ரின்னுரை—தந்தா
ரேற்றந் தாரென் னின்னுயிர்” என்பது உயர்வினால் அஃ
றிணை உயர்திணையாயிற்று.

(ஊ.) “தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்” என்பது சிறப்பினால் உயர்தி
ணை அஃறிணையாயிற்று.

(ஈ.) “வெவுஞ் செய்கலான் ருன்றேரா னவ்வயிர்—போஓமளவு
மோர் நோய்” என்பது செறலினால் உயர்திணை அஃறிணை
யாயிற்று.

(இ.) நாமரனுடைமை என்பது இழிப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையா
யிற்று.

இனிச் “சொந்நெறு மிற்றிதன் பெற்றி” என்பதனாலே, புதல்
வனை அப்பன் வந்தான் என்றும், புதலவியை அம்மைவந்
தாள் என்றும், வழங்குமரபுவழுவமைதிகளுங் கொள்க. ( )

[பாலிட வழுவமைதி.]

௩௨௦. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இ - ள். ஒருமையின் பன்மையும் - ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற்
சொல்லையும், - பன்மையின் ஒருமையும் - பன்மைப்பாலில் ஒருமைப்பாற்
சொல்லையும், - ஓரிடம் பிறவிடம் - ஓரிடத்திற் பிறவிடச்சொல்லையும், -
தழுவலும் உள - தழுவிக் கூறுதல்களும் உளவாம். எ - று.

(வரலாறு.)

பால்: (க.) வெயிலெல்லா மறைத்தது மேகம் - என்புழி, அஃறிணையிலே
வெயிலென்னும் ஒருமைப்பாலில் எல்லாமென்னும் பன்
மைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. “அஃதை தந்
தை யண்ணல்யானை யடுபோர்ச் செழியர்” என்புழி, உய
ர்திணையிலே தந்தையென்னும் ஒருமைப்பாலிற் செழியரெ
ன்னும் பன்மைச்சொற்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. அஃ
தை தந்தை அஃதைக்குத் தந்தையென விரியும். [அஃதை
யென்பது திக்கற்றவன் திக்கற்றவள் திக்கற்றது என உய
ர்திணையானொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணையொரு
மைகளில் விரவி நிற்பதோர் பொதுச்சொல்.] தந்தையென்
னு மொருமையிற் செழியரெனப் பன்மை வந்தது வழு,

தனித்தனி ஒவ்வொருவராக்கக் கூடிச் செழியரென்றின்ற பன்மையில், ஒவ்வொருவருந் தனித்தனி அஃதைக்குத் தந்தைபோல்வராதலால், வழுவமைதியாயிற்று.

(உ.) இரண்டுகண்ணுஞ் சிவந்தது என்புழி, அஃந்நீணையிலே இரண்டெனனும் பன்மைப்பாலிற் சிவந்ததென்னும் ஒருமைச் சொற்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. “புலையனெறிந்த பூசுற்றண்ணுமை - யேவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” என்புழி, உயர்துணையிலே ஏவலினையரென்னும் பன்மைப்பாலில் தாயென்னும் ஒருமைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. [ஏவலினையர் - போர்புரிவீரர்.] ஏவலினையர் தாய் ஏவலினையருக்குத் தாயென விரியும். சேனைமுழுமையுமுள்ள இனையருக்குத் தாய் ஒருத்தியாதல் கூடாமையால் இங்கே தாயென ஒருமை வருதல் வழு; இச்சேனையிலே திரண்டு நின்ற இனையருள் ஒவ்வொருவருக்குந் தாயெனத் தனித்தனி சென்றியைதலால், வழுவமைதியாயிற்று.

இடம் (க.) சாத்தன்றாயிவை செய்வலோ என்புழி, யானெனச் சொல்லல் வேண்டுந் தன்மையிலே சாத்தன்றாய் எனப் படர்க்கைச் சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. (சாத்தனுக்குத் தாயாயிருக்கிற யான் என்பது பொருள்.)

(உ.) “திண்பொரு ளெய்த லாகுந் தெவ்வரைச் செருக்கலாகு, நண்பொடி பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ணலாகு, மொண்பொரு ளாவ தையா வுடன்பிறப் பாக்க லாகா, வெம்பியை யீங்குப் பெற்றே நென்னெனக் கரியதென்றான்.” என்புழித் தன்றம்பியை முன்னிலைப்படுத்தி அவனையே நோக்கிக் கூறுதலால், நின்னையெனச் சொல்லல்வேண்டும் முன்னிலையிலே எம்பியையெனப் படர்க்கைச் சொற்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

நீயோ வவனோ யாரிது செய்தார், யானோ வவனோ யாரிது செய்தார்; நீயோ வவனோ யானோ யாரிது செய்தார் என விரவி ஓரிடத்திற் பிறவிடம் வருதலுங் கொள்க. (உக)

[இடம் வழுவாமற் காத்தல்]

கூ.அ.க. தால்வரல் கொடை செல்ல சாரும் படர்க்கை எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும.

இ - ள். தரல் வரல் கொடை செலல் படர்க்கை சாரும் - தரல் முதலிய இரண்டிக்கு சொற்களும் படர்க்கையிடத்தை யடையும், — எழுவாய் இரண்டும் - இவற்றுள் முதலிலே நின்ற தரல் வரல் என்னு மிரண்டு சொற்களும். — எஞ்சிய ஏற்கும் - ஒழிந்த தன்மை முன்னிலைகளை ஏற்கும். எ - று.

படர்க்கை, எஞ்சிய என்னுமிரண்டையும் எழுவாயாகவும், ஏனையவற்றைச் செயப்படுபொருளாகவும் வைத்துரைகொள்ளுதலு முண்டு.

தரல் வரல் கொடை செலல் என்பன அவ்வப் பகுதிகளை யுணர்த்தினின்றனவாதலின் அப்பகுதிகளாற்பிறக்கும் வினைவிகற்பங்களெல்லாங் கொள்க.

வ - று. அவனுக்குத் தந்தான்; அவனிடத்து வந்தான்; அவனுக்குச் கொடுத்தான்; அவனிடத்துச் சென்றான். எ - ம். எனக்குத் தந்தான்; என்னிடத்து வந்தான். எ - ம். உனக்குத் தந்தான்; உன்னிடத்து வந்தான். - எ - ம், வரும்.

தரல் வரல் என்னு மிரண்டையுந் தன்மை முன்னிலைக்குங் கூட்டினமையாற் படர்க்கைக்கே சிறந்தன கொடை செலல் எனனு மிரண்டு மென்பதும், ஒழிந்த தரலும் வரலும் படர்க்கைக்கு அத்துணைச் சிறப்பின வல்லவென்பதம் பெற்றும்.

(கு.) “செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையினு, நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந், தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு, மம் முவிடத்து முரிய வென்ப;” எ - ம். “அவற்றுள், தருசொல் வருசொல்லாயிரு கிளவியுந், தன்மை முன்னிலை யாயிரிடத்த” எ - ம். “ஏனையிரண்டும் படர்க்கையிடத்த.” எ - ம். தொல்காப்பியனார் கூறுதலுங் காண்க. (௩௦)

[காலம்.]

௩௨௭. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

இ - ள். காலம் - முன் சொல்லப்பட்ட காலம், — இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என மூன்று - இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமென மூன்றும். எ - று.

காலங்களின் பாரத்துவாபரத்துவங்களை நோக்கி முறைப்படி அடுக்கவேண்டுமாயின் ‘இறப்புநிகழ்வெதிர்வெனக்காலமூன்றே’ என்னப்படும். (கூண்டுப் பாரத்துவம் - முன்மை, அபரத்துவம் - பின்மை.) வினையியலில் உசஞ் சூத்திரத்தில் ‘ஐந்தொன்றறுமுக்காலமுமுறைதரும்.’ என்றதற்கு முதலிந் துவகைவினையெச்சங்களும் இறந்தகாலத்தையும், அவற்றின் பின்னதாகிய செயவென்னும் வினையெச்சம் நிகழ்காலத்தையும், பின்னுள்ள ஆறுவகைவினையெச்சங்கள் எதிர்காலத்தையும் உணர்த்தும் என்பது பொருளாத

லின் முறைதரும் என்பதற்கியைய 'இறப்புநிகழ்வெதிர்வேன' அடுக்குதலே பெரிதும் உபயோகமாம். காலமுறையை விவேகிகள் ஆராய்ந்து, கொள்ளத்தகுவதெதுவோ அதனைக்கொள்ளுக. இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு மூன்றும் ஒன்றற்கொன்று எதிராயினும் 'இறப்பிற்கு மிக்க எதிர்வுபற்றியும் பூத பவிஷ்ய வர்த்தமானமென்று கூறும் வடநூல் வழக்குப்பற்றியும், நிகழ்காலம்போல வெளிப்படைப்பொருளன்றி இறந்தகால மெதிர்காலமிரண்டும் மறைபொருளாய் நின்றலால் அவ்வொப்புமைபற்றி (முன்னர்க்குறக்கடவதாகிய) இறந்தகாலத்தொடுசேர்த்தலும் எதிர்காலமிடைப்படுத்திக் கூறப்பட்டதன்றி 'முக்காலமுமுறைதரும்' என்னுமுறை எதிர்காலமிடைப்படுத்திய முறையென்று கருதினால் அவ்வினையெச்சங்களுக்குக் காலநியதி மிக்க விபரீதமாமென்று வித்தியார்த்திக ளாய்த்துணர்ந்து விபரீதக்கருத்தை விலக்குக. (பூதம் - இறப்பு; பவிஷ்யம் - எதிர்வு; வர்த்தமானம் - நிகழ்வு.) வடமொழியிற் பூதகாலமும், பவிஷ்யகாலமும் பலவகைப்படும். அவற்றை ஈண்டுவிரிப்பிற் பெருகும். அப்பலவகையுடைமைபற்றியும் வடநூலிற் பூத பவிஷ்யங்களென்று முறைகூறப்பட்டனபோலும். (௩௧)

[காலவழுவமைதி.]

௩௨௩. முக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச் செப்புவர் நிகழ்வுக் காலத் தானே.

இ - ள். முக்காலத்தினும் ஒத்து இயல் பொருளை - தந்தொழிலிடையறாமல் மூன்றுகாலங்களிலும் ஒருதன்மையை யுடையனவாய் நிகழும் பொருள்களை, — நிகழ்வுக் காலத்தான் செப்புவர் - நிகழ்காலத்தினுற் சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ - று. மலைநிற்கின்றது; தெய்வமிருக்கின்றது; கடவுளிருக்கின்றார் எனவரும். மலைக்கு நின்றலும், தெய்வத்திற்கு இருத்தலும், கடவுட்கு இருத்தலும் முக்காலத்தினும் உள்ளனவாதல் காண்க.

மலை நிற்கும்; தீச்சுகும், திங்களியங்கும் எனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல்லாற் சொல்லுக. என்பது தொல்காப்பியத்தில் "முந்நிலைக்காலமுந்தோன்றுமியற்கை, யெம்முறைச்சொல்லுநிகழ்வுக்காலத்த, மெய்க்நிலைப்பொதுச்சொற்கிளத்தல்வேண்டும்." என்னுஞ் சூத்திரவுரைக் கருத்தென்றறிக.

இந் நன்னூற்கூத்திரத்தினும் நிகழ்காலத்தானே யென்னுது நிகழ்வுக்காலத்தானே என்று உம்மீறாகக் கூறியதினால் அக்கருத்தை ஈண்டுமமைக்கினுமாம். (௩௨)

௩௨௪. விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும் பிறழ்வும் பெறுஉமுக் காலமு மேற்புழி.

இ-ள். விரைவினும் - விரைவினாலும், —மிசலினும் - மிகுதியினாலும், —தெளிவினும் - தெளிவினாலும், —இயல்பினும் - இம்மூன்று காரணங்களினின்றி இயல்பினாலும், —முக்காலமும் பிறழவும் பெறாமல் ஏற்புழி - மூன்றுகாலங்களும் ஒன்று மற்ரொன்றாகச் சொல்லப்படவும் பெறும் ஏற்குமிடத்தி. எ - று.

வ - று. (க.) சோறு வேவாநிற்க அதனை யுண்டுபோதற் கிருப்பானை விரைவில் உடன் கொண்டிபோகவேண்டிய மற்ரொருவன் பார்த்து இன்னும் உண்டிலையோவென்றால் உண்டேன் உண்டேன் என்பான். உண்ணுகின்றவனை அவ்வாறு வினாவினாலும் உண்டேனுண்டேன் என்பான். இங்கே விரைவுபற்றி எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் இறந்தகாலத்தாற் சொல்லப்பட்டன.

(உ.) அக்காட்டிற் புகிற கூறை பறிகொடுத்தான்; களவு செய்யநினைப்பிற் கையறுப்புண்டான். என்றவழி, மிகுதிபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலத்தாற் சொல்லப்பட்டது. கூறை பறிகொடுத்தலுங் கையறுப்புண்ணுதலுந் தவறினுந் தவறுமாதலால் மிகுதியெனப்பட்டன.

(க.) அறஞ் செயிற் சுவர்க்கம் புக்கான்; ஏறம்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின் மழை பெய்தது. என்றவழித் தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச்சொல்லப்பட்டது. சுவர்க்கம் புகுதற்கு அறஞ்செய்தல் காரணமென்பது உரையளவையினாலும், மழைபெய்தற்கு ஏறம்பு முட்டையெடுத்த மேட்டிலேறுதல் அறிகுறியென்பது காட்சியளவையினாலும் தெளியப்பட்டமையால் தெளிவாயின. (உரையளவை - ஆகமப்பிரமாணம். காட்சியளவை - பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்.)

(ச.) யாம் பண்டு விளையாடுவதிச்சோலை; யாம் பண்டு விளையாடுகிறதிச்சோலை என்றவழிக் காரணமின்றி இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகவும் நிகழ்காலமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டது. (௩௩)

[அறுவகை வினா.]

௩௮௮. அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை ஏவ றரும்வினா வாறு மிழுக்கார்.

இ-ள். அறிவு - அறிதலும், —அறியாமை - அறியாமையும், —ஐயுறல் - சந்தேகித்தலும், —கொளல் - கொள்ளுதலும், —கொடை - கொடுத்தலும், —

ஏவல் - எவதலுமாகிப அறுவகைப்பொருளையும்,—தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார் - தருதலால் வரும் வினாக்கள் ஆறனையுந் தள்ளாது கொள்ளுவர் புலவர். எ - று.

வ - று: (க.) ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது என்பது அறிவினா.

(உ.) மாணாக்கன் அப்படிச் சொல்வது அறியாவினா.

(ஈ.) குற்றிடோ மகடுனா என்பது ஐயவினா.

(ச.) பயறுளதோ வணிகர் என்பது கொளல்வினா.

(ஊ.) சாத்தனுக்காடையிலீயா என்பது கொடைவினா. (கொடுக்கக்கருதி வினாவியது.)

(ஈ.) சாத்தா வுண்டாயா என்பது ஏவல்வினா. (உண் என்னும் ஏவலைப் பயப்பது. (ஈச)

[எண்வகை விடை.]

கூஅகூ. சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாதல்

உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்

இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளீறுதி

நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப.

இ - ள். சுட்டு = சுட்டும்,—மறை = எதிர்மறுத்தலும்,—நேர் = உடன்படலும்,—ஏவல் = எவதலும்,—வினாதல் = எதிர் வினாவுதலும்,—உற்றது உரைத்தல் = முன் எய்தியதைச் சொல்லுதலும்,—உறுவது கூறல் = பின் எய்துவதைச் சொல்லுதலும்,—இனம் மொழி - இனத்தைச்சொல்லுதலும்,—என்னும் எண் இறையுள் = என்னுமிவ்வெட்டு விடைகளுள்,—இறுதி நிலவிய ஐந்தம் அப்பொருண்மையின் நேர்ப = ஈற்றில் விளங்கிய ஐந்தம் அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வார் புலவர். எ - று.

எனவே விடையாவது வெளிப்படைவிடையும் குறிப்புவிடையுமென இருவகைப்படுமென்பதாயிற்று. அவற்றுள் சுட்டு, மறை, நேர், என்னுமூன்றும் வெளிப்படைவிடை; ஏனைய ஐந்துங் குறிப்புவிடை. வெளிப்படைவிடையைச் செவ்வனிறையென்றும், குறிப்புவிடையை இறைபயப்பதென்றுங் கூறுவர். (இறை + விடை.)

எனவே முதன்முன்றும் செவ்வன் இறையும், பின்னைய ஐந்தம் இறைபயப்பனவுமாமென்பதாயிற்று. (தாற்பரியார்த்தத்தால் விடையாகுதலை இறைபயப்பதென்றறிச.)

வ - று. (க.) சிதம்பரத்திற்கு வழி யாது எனின், இது என்பது சுட்டுவீ
டை, (உ.) சாத்தாவிது செய்வாயா என்றவழி, செய்
யேன் என்பது மறைவிடை; (ங.) செய்வேன் என்பது
தேர்விடை; (ச.) நீசெய் என்பது ஏவல்விடை; (ஞ.) செ
ய்வேனோ என்பது வினாவிடை; (சு.) உடம்பு நொந்தது,
நோவாநின்றது என்பன உற்றதுரைத்தல்விடை; (எ.) உ
டம்புநோம் என்பது உறுவதுகூறல் விடை; மற்றையது
செய்வேன் என்பது இனமொழிவிடை.

(சூ.) “செப்பும்வினாவும்வழாஅலோம்பல். எ-ம். வினாவுஞ்செப்பேவி
னாவெதிர்வரினே. எ-ம். செப்பேவழீஇயினும்வரைநிலையின்றே, யப்பொ
ருள்புணர்ந்தகிளவியான.” எ-ம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாக் கூறுதலுங்
காண்க. (ஙடு)

[வினாவிடைகளின் முதல் சினை வழுவாமை.]

௩௮௭. வினாவினாஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

இ - ள். வினாவினும் செப்பினும் - வினாவுதற்கண்ணும் விடைகொடு
த்தற்கண்ணும்,—சினைமுதல் விரவா - சினையும் முதலும் (ஒற்றுமைகருதி)
மயங்கச்சொல்லப்படாவாம். எ - று.

வ - று. கண் பிறழ்ந்ததோ கயல் பிறழ்ந்ததோ; சாத்தனல்லனோ கொற்
றனல்லனோ. எ - ம். இவ்வாறு வினாவினார்க்கு, கண் பிறழ்ந்தது,
கயல் பிறழ்ந்தது; சாத்தனல்லன், கொற்றனல்லன் எனல்வேண்டு
ம். அன்றிக் கண் பிறழ்ந்ததோ எனச் சினையை வினவுவான் அத
னையுடையானைக் கருதி இவள் பிறழ்ந்தாளோ, கயல் பிறழ்ந்ததோ
என வினவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச் செப்புதலும்; இவ்வாறு
முதலை வினாவுவானுஞ் செப்புவானும் அதனையொழித்துச் சினை
யை வினவுதலுஞ் செப்புதலும் வழுவாமென்பதாயிற்று.

(சூ.) “செப்பினும் வினாவினாஞ் சினைமுதற்கிளவிக், கப்பொருளாகு
முற்றதுணைப்பொருளே.” என்பது தொல்காப்பியம். (உறழ்பொருள் - உ
வமைகருதாது மாறுபடக்கூறும்பொருள். துணைப்பொருள் - ஒப்புமைப்
பொருள்.) (௩௯)

[மரபு.]

௩௮௮. எப்பொரு ளெச்சொளி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின் ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இ - ள். எப்பொருள் - எந்தப்பொருளை,—எச்சொல்லின் - எந்தச்சொ
ல்லினால்,—எவ்வாறு உயர்ந்தோர் செப்பினர் - எவ்வண்ணம் ஆன்றோர் சொ

கல்லினாரோ, — அப்படிச்செப்புதல் - அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வண்ணஞ்சொல்லுதல், — மரபு - மரபாம். எ - று.

மரபு - பழையமுறைமை. யானைக்கன்று; யானைக்குட்டி; குதிரைக்குட்டி, பசுக்கன்று, மான்கன்று; எ-ம். யானைமேய்ப்பான்பாகன், ஆடுமேய்ப்பாள் இடையன்; ஆட்டுப்பிழுக்கை, எருமைச்சாணம் எனவும் வரும்.

இப்படியன்றி, பசுவின் குட்டி, குதிரைக்கன்று, யானைச்சாணம். எ-ம். யானைமேய்ப்பாள் இடையன், ஆடுமேய்ப்பான்பாகன். எ-ம். கூறின் மரபுவழுவாம். தூலறுந்தது, தண்ணீர்குடித்தது. என்பன பொருட்கியைந்தவினை மரபு எனவும்; தூல் முரிந்தது, தண்ணீர் தின்றது என்பன பொருட்கியையாத மரபுவழுவெனவும் அறிக. எப்பொருள் எச்சொலின் உயர்ந்தோர் செப்பினர் என்றவளவிலே பொருண்மரபுகள் அடங்கவும் எவ்வாறு என்றுங் கூறியது வினைமரபுகளும் அடங்குதற்பொருட்டுடன்றறிக. எப்பொருள் எவ்வாறு செப்பினர் என்றுகூட்டிப் பெயர்ச்சொல்லுக்குப் புணர்க்கும் வினைச்சொன்மரபு கூறியவாறுமறிக. பின்வரும் 'வேறுவினைப் பல்பொருடழுவிய' என்னுஞ் சூத்திரப்பொருளுக்கியும் வினைச்சொற்கு மரபுண்டுடன்பதறிக. (௩௪)

[மரபுவழாநிலை]

௩௮௬. வேறுவினைப் பல்பொருடழுவிய பொதுச்சொல்லும் வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இ - ள். வேறுவினைப் பல்பொருள் தழுவிய பொதுச்சொல்லும் - வெவ்வேறுவினைகளுக்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் ஒரு பொதுச்சொல்லும், — வேறு அவற்று எண்ணும் - அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாக எண்ணிநிற்கும் பலசொற்களும், — ஒர் பொதுவினை வேண் டும் - ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினையை வேண்டாது எல்லாவற்றிற்குமுரியதோர் பொதுவினையை வேண்டுவனவாம். எ - று.

வ-று. (க.) அடிசில் என்பது உண்பது தின்பன நக்குவன பருகுவனவற்றி றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், அடிசிலயினரார் அடிசின் மிசைந் தாரென்க. அணியென்பது கவிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், அணியணிந்தார் அணிதாங்கினாரென்க. இயம் என்பது கொட்டுவன ஊதுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், இயமியம்பினார் இயம்படித்தார் என்க. படை என்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், படைவழங்கினார் படைதொட்டாரென்க.

(உ.) சிலநாட்சோறுஞ் சிலநாண் மாவுஞ் சிலநாட் பாலுஞ் சிலநாள் நீருஞ் சிலநாட்சருகும் அயின்றார் அல்லது மிசைந்தாரென்சு. முடியுங் குழையு மோதிரமு நெடுநாணும் அணந்தார்; பறையுங் குழலு மியம்பினார்; வாளும் வேலும் வழங்கினு ரென்க.

(சூ.) 'வேறுவினைப்பொதுச்சொல்லொருவினைகிளவார். எண்ணுங் கா லுமதுவதன்மரபே.' என்றார் தொல்காப்பியனாரும். (சூஅ)

௩௬௦. வினைசார் பினமிட. மேவி விளங்காப்

பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப் பெடுத்தே.

இ - ள். வினை சார்பு இனம் இடம் மேவி விளங்காப் பலபொருளொ ருசொல் - வினையும் சார்பும் இனமும் இடமும் பொருந்தியும் விளங்காத பலபொருளொருசொல்லே, - சிறப்பு எடுத்துப் பணிப்பர் - சிறப்புச்சொல் லோடுகூட்டிச்சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

எனவே, வினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்த பலபொருளொருசொல்லே வாளாகூறுவரென்பதாயிற்று.

உ-று. (க.) மா என்பது மாமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் குதிரைக்கும் திரு விற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். இப்பொரு ள்களுள், மாப்பூத்தது, மாக்காய்த்தது என்றவழி மரமென் பது வினையால் விளங்கிற்று. மா வீழ் மலர் என்றவழி வண் டென்பது சார்பால் விளங்கிற்று. தேர் கரி மாக் காலாள் என்றவழிக், குதிரை யென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று. மாமறுத்த மார்பன் என்றவழித், திருவென்பது இடத்தால் விளங்கிற்று. இவை சிறப்படையின்றி வாளாகூறப்பட்டன.

(உ.) இனி, மாவேறினான், மாவியாது என்றவழிக், குறித்தபொரு ள் விளங்காமையால், விளங்குதற்பொருட்டுப் பாய்மாவே றினான், மாமரமேறினான்; பாய்மாயாது, மாமரம்யாது எ ன்ச் சிறப்புச்சொல்லோடுகூட்டிக் கூறுக. மாவைக்கொ ண்டுவா என்பது பசித்தோனாற் சொல்லப்பட்டால் உணவு க்குரிய இடி மா வெனவும் கவசமிட்டுப் புறப்பட்டுநின் றோனாற் சொல்லப்படின் பரிமாவெனவும் குறித்துணரப் படுதலும் கொள்க. பிறவுமன்ன.

இவற்றை வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொல்லென்றும், வினை சார்பு இனம் இடம் மேவிப் பொருள்விளங்கியதை வினைவேறுபடே உம் பல பொருளொருசொல்லென்றும், வினைவேறுபடே உம் பலபொருளொருசொல் வினைவேறுபடாது பொதுமையிளிற்றினும் ஒரோரிடத்துக் காலமிடம்பற்றி

க் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தி நிற்குமென்றும் பொருள் வளங்க ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (கு.) 'அவற்றுள், வினைவேறுபடே உம் பலபொருளொருசொல், வேறுபடுவினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினுங், நேற்றத்தோன்றும் பொருடெரிநிலையே.' எ - ம். வினைவேறுபடா அப் பலபொருளொருசொன், வினையுங்கலைக்கிளந்தாங்கியலும்.' எ - ம். 'ஒன்றுவினை மருங்கி, னென்றித்தோன்றும்.' எ - ம். சூத்திரஞ்செய்தவாறுங் காண்க. (௩௩)

உகூ. எழுத்திய திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

இ - ள். எழுத்து இயல் திரியாப் பொருள் திரி புணர்மொழி - எழுத்தினது தன்மை வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிசள், - இசைத்திரிபால் தெளிவு. எய்தும் என்ப - குறிக்கப்பட்ட சொற்சளி னிறுதியு முதலுந் தோன்ற இசையறத்துச் சொல்லும் வேறுபாட்டினாலே துணியப்படுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

எனவே அவ்வாறு இசையறத்துக் கூறல் மரபென்பதாயிற்று.

வ-று. செம்பொன்பதின்ரொடி, நாகன்றேவன் போத்து, குன்றேராமா, குறும்பரம்பு என வரும். இவை, செம்பொன் - பதின்ரொடி என இசையறத்துக் கூறின், செம்பொன் பத்துப்பலம். எ - ம். செம்பொன்பதின்ரொடி என இசையறத்துக் கூறின் செம்பு ஒன்பதின்ரொடி - செம்பு ஒன்பது பலம். (தொடி - பலம்.) எ - ம். நாகன்றேவன்-போத்து என இசையறத்துக் கூறின், நாகனூந் தேவனும் போத்தும். எ - ம். நாகன்றே-வன்போத்து என இசையறத்துக் கூறின், இளம் பெண்ணெருமையன்று முதிர்ந்த எருமைக்கடா. எ - ம். குன்றேரா - மா என இசையறத்துக்கூறின், குன்றின்மேலேராத விலங்கு. எ - ம். குன்றே ராமா (-குன்று ஏறு ஆமா) என இசையறத்துக் கூறின், குன்றின்மேலேறுங் காட்டுப்பசு எ-ம் குறும்ப-ரம்பு என இசையறத்துக் கூறின், குறுநிலமன்னருடைய அம்பு. எ - ம். குறும்-பரம்பு என இசையறத்துக்கூறின், குறுமையாகிய பரம்பு (பரம்பு - சேரூடிய வயலை மட்டஞ்செய்யும் பலகை.) எ - ம். பொருடுணியக் கிடந்தமை காண்க.

'தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரை யுடைப்ப, எள்ளா வரிமானிடர் மிகுப்ப, உள்வாழ்தேம், சிந்தந் தகைமைத்தே யெங்கோன் றிரு வுள்ளம், நந்துந்தொழில் புரிந்தார் நாடு.' இதில் (கு.) தள்ளா-இடத்து-ஏர்-தடம்-தாமரை. எ-ம். (உ.) தள்ளா-விடத்தேர்-தடம்-தாம்-மரை. எ-ம், (கூ.) எள்ளா-அரி-மானிடர்-மிகுப்ப. எ-ம். (ச.) எ

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

ள்ளா-அரிமான்-இடர்-மிசுப்ப, எ-ம். எழுத்து வேறுபடாத தொடர்மொழி வெவ்வேறுபொருளுக்கு வெவ்வேறு யிசைந்துவந்தமை காண்க. (க) ம் பொருள்: நீங்காத நிலத்து ஏர் தடாகங்களின் தாமரைகளை-எ-ம். (உ) ம் பொருள்: விலகாத விடத்தேரென்னு மரத்தையும் மலைப்பக்கங்களைத் தாவும் மரையிருகங்களையும். எ-ம். (ங) ம் பொருள்: இகழப்படாத சூடுகளை மாணிடர் திரட்ட, எ-ம். (ச) ம் பொருள்: இகழப்படாத சிங்கம் துன்பழிகச்செய்யவும், எ-ம். அதிக.

“பேரவாவொடு மாசுணம் பேரவே, பேரவாவொடு மாசுணம் பேரவே; ஆரவாரத்தினோடு மருவியே, ஆரவாரத்தினோடு மருவியே.”
பேர்-அவாவொடு-மா சண்ணம்-பேரவே எனவும், பேர் அவாவொடு மாசுணம் பேரவே. எனவும்; ஆர வாரத்தினோடு மருவியே. எ - ம், ஆரவாரத்தின் ஓடும் அருவியே. எனவும் பொருளுக்கேற்ப இசை திரிந்தமை காண்க. (சண்ணம் - பொற்பொடி; மாசுணம் - பெரும்பாம்பு; ஆர - நிறைய; வாரம் - தீரம்; ஆரவாரம் - பேரொலி. ஆர-ஆரத்தினோடும்-என்றுபிரிப்பினுமாம். ஆரம் - முத்து. (சௌ)

[மரபு வழாநிலையும் வருவமைதியும்.]

௩௧௨. ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி,

இ - ள். ஒருபொருள் மேல் பல பெயர் வரின் - ஒருபொருளின்மேலே பலபெயர்கள் வருமாயின், - இறுதி ஒருவினை கொடுப்ப - பொருளொன்றையென்பது தோன்ற இறுதியில் ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லைக் கொடுத்துக் கூறுவர், - ஒரோவழி தனியும் (கொடுப்ப) - ஒருபொருளாகுகை தவறாத சிலவிடத்தில் (முடிக்குஞ்சொல்லை) பெயர்தொறுங் கொடுத்துங் கூறுவர் புலவர். எ - று.

உ-று. (க.) ஆசிரியன் பேரூர்க்கிழான் சாத்தன் வந்தான். எ-ம். “குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத் தில்லையெங் கூத்தப்பிரான், கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புணங் காக்குங் கருங்கட்டெவ்வாய், மயிலைச் சிலம்பகண் டியான்போய் வருவன்வண் பூங்கொடிகள், பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறைக்கே.” எ - ம், வரும். இவை, இறுதியில் முறையே வந்தான். எ - ம், கண்டு. எ - ம். ஒரு முடிக்குஞ்சொல்லைக் கொண்டன.

“தேரன்றருமமீர் தினையெயினர்கள் செய்த, மாதவந்தனைப்பெண்ணினுக்கரசைமற்றெனக்குக், தாதனல்கியே நல்லருள்புரிந்த காரிணையைப், பேதையென்பதேபேதைமையென்றனன்பெ

ரீதியான்." எ-ம். "ஆவியைச்சன்சென்பெற்றவன்னத்தையமீர் தின்வந்த, தேவியைப்பிரிந்தபின்பு." எ-ம். முறையே பேதையென்பது. எ-ம். பிரிந்த. எ-ம். ஒருமுடிக்குஞ்சொற்சொண்டமை காண்க.

(உ.) "மூவர்கண் முதல்வன் வந்தான் முக்கணன் குமரன் வந்தான், மேவலர் மடங்கல் வந்தான் வேற்படை வீரன் வந்தான், ஏவருந் தெரித தேற்று திருந்திடு மொருவன் வந்தான், தேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன சின்னமெல்லாம்" என்புழி முதல்வன், குமரன், மடங்கல், வீரன், ஒருவன், தேவன் என்பவை முருகன் என்னும் ஓர் பொருளே யென்பது தெளியநின்றமையினாலே வந்தான் என முடிக்குஞ்சொற்பெயர்தொறுங் கொடுக்கப்படைமை காண்க. (சக)

௩௩௩. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை குணந்தொழில் கல்விச் சிறப்பாம் பெயரோ டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

இ - ள். திணை - ஐந்திணையும்,—நிலம் - தேயமும்,—சாதி - குலமும்,—குடி - குடியும்,—உடைமை - உடைமையும்,—குணம் - குணமும்,—தொழில் - தொழிலும்,—கல்வி - வித்தையும் ஆகிய இவற்றைப்பற்றிவரும்,—சிறப்பு ஆம் பெயரோடு - சிறப்புப்பெயருடனே,—இயற்பெயர் ஏற்றிடின—இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருக்கேற்குமாயின்,—பின் வரல் சிறப்பு - அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்தமரபாம். எ - று.

பின்வரல் சிறப்பென்றதனால், முன் வருதலுமுண்டென்பதும், முன் வருதல் வழுவமைத்யென்பதும் பெற்றாம்.

இயற்பெயர் குரவரால் ஒருவர்க்கு ஆதியிலிட்டபெயர். சிறப்புப்பெயர் - கல்விமுதலானவேதுப்பற்றிப் பின்னுண்டானபெயர். பின்னுண்டானவரிசை ஆக்கப்பெயரென்று தோன்ற ஆம்பெயரோடென்றது முணர்க்.

(வரலாறு.)

(வழாநிலை)

(வழுவமைதி)

குன்றவன் கொற்றன்
அருவாளனழகன்
பார்ப்பான் பாராயணன்
ஊர்கிழா னோணன்
பொன்னன் பொறையன்
கரியன் கம்பன்
நாடகி நம்பி
ஆசிரிய னமிழ்தன்

கொற்றன் குன்றவன்
அழக னருவாளன்
பாராயணன் பார்ப்பான்
ஊண னூர்கிழான்
பொறையன் பொன்னன்
கம்பன் கரியன்
நம்பி நாடகி
அமிழ்த னாசிரியன்

திணை
நிலம்.
சாதி.
குடி.
உடைமை
குணம்.
தொழில்.
கல்வி.

இன்னும், இயற்பெயர் முன் வருமிடத்து, வைத்தியநாதநாலன், சச்சியப்பப்புவன் என அவ்வியற்பெயரிற்றுதி விகாரமாகவருதலும், இயற்பெயரிற்றுதியும் வருமொழி முதலும். விசாரமாகிவருதலுங் காண்க.

(கு.) “சிறப்பினுதியபெயர்நிலைக்களவிக்ஞு, மியற்பெயர்க்கிளவிமுற்படக்கிளவார்.” என்றார் தொல்காப்பியனார். அவர் இயற்பெயர்பிற்படக்கிளத்தலை “கடிசொல்லிலைகாலத்துப்படினே.” என்பதனாற் சொள்ளவைத்தார். (சஉ)

௩௩௭, படர்க்கைமுப் பெயரோ டணையிற் சுட்டுப் பெயர்சின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும் மருவும் வழக்கிடை செய்யுட் தேற்புழி.

இ - ள். படர்க்கை முப்பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் அணையின் - படர்க்கையிடத்தையுடைய உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்னு மூவகைப்பெயர்களோடு சுட்டுப்பெயர் சேரின், - பின் வரும் வினைகளின் - அச்சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின் வரும் அவ்விடத்தே வினையாகிய முடிக்குஞ்சொல் வருமாயின், - பெயர்க்கு என்கும் மருவும் - அம்முடிக்குஞ்சொல்லில்லையாயின் அப்பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னும் வரும், - வழக்கிடை - இம்மரபுவழக்கத்தினிடத்தவாம், - செய்யுட்கு ஏற்புழி - செய்யுளிடத்தே நியதியின்றி வேண்டியவாறே வரப்பெறும், எ - று.

வ - று. (க.) நம்பி வந்தான் அவனுக்குச் சோறிக. எ - ம். எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிக. எ - ம். சாத்தன் றெய்லம் அவனுக்குப் பிலியிக. எ - ம். சாத்தன் வந்தது அதற்குப் புல்லிக. எ - ம். வினை நிகழ்வழிச் சுட்டுப்பெயர் பின் வந்தன.

(உ.) நம்பியவன்; அவன்ம்பி எனப் பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் வந்தன.

(ஈ.) “அவனணங்கு நோய்செய்தா னுயிழாய் வேலன்—விறன்மி குதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி முகனமர்ந்—தன்னை யலர் சுடப்படந் தாரணியி னென்னை கொல்—பின்னை யதன்கண் விழைவு” எனச் செய்யுளில் வினை வருவழியும் முன் வந்தது.

சுட்டுப்பெயர் செய்யுளிடத்துப்பின் வருதல் வழாநிலை; முன் வருதல் வழுவமைதி. வழக்கிடத்து வினைநிகழ்வழிப் பின்வருதல் வழாநிலை.

(கு.) “இயற்பெயர்க்கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க்கிளவியும், வினைக்கொருங்கியலுங் காலந்தோன்றிற், சுட்டுப்பெயர்க்கிளவி முற்படக்கிளவா, மியற்பெயர்வழிய வென்மனார் புலவர். எ - ம். முற்படக்கிளத்தல் செய்து

யுள்ளிருந்தே. எ - ம். சுட்டுமுதலாகிய காரணங்களவியுஞ், சுட்டுப் பெயரியற்கையிற்செறியத்தோன்றும்.” எ - ம். கூறினார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். (ச௩)

௩௩௩. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல் இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்.

இ - ள். அசைநிலை - அசைநிலைக்கும்,—பொருணிலை - விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலமுதலிய பொருணிலைக்கும்,—இசைநிறைக்கு - இசைநிறைக்கும்,—ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான்கு எல்லை முறை அடுக்கும் - ஒருமொழி இரண்டுமூன்று நான்களவுமுறையே அடுக்கும்.

எனவே, அசைநிலைக்கிரண்டும், பொருணிலைக்கிரண்டுமூன்றும், இசைநிறைக்கிரண்டும். மூன்றும் நான்கும் அடுக்குமென்பதாயிற்று.

(வரலாறு.)

(க.) அன்றே யன்றே.....அசைநிலை.

(உ.) உண்டேனுண்டேன், போ போ போ.....விரைவு.

(ஈ.) எய்யெய்ய்; எறி யெறி யெறி ..வெகுளி.

(ச.) வருக வருக; பொலிக பொலிக பொலிக.....உவகை.

(ஊ.) பரம்பு பரம்பு; தீத்தீத்தீ.....அச்சம்.

(஋.) உய்யேனுய்யேன்; வாழேன் வாழேன் வாழேன்... அவலம்.

(எ.) { ஏயே யம் பன் மொழிந்தனள் யாயே
நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள் } இசைநிறை.
பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ

ஒருசொல்லைப் பலகாற் சொல்லுதல் வழுவாயினும், இவ்விடத்தே ஆமென்றல் வழுவமைதியும், இதற்கு இவ்வெல்லை கடவாதென்றல் வழுவாமற் காத்தலுமாம். (சச)

[மரபுவழாநிலை.]

௩௩௪. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற் பிரிந்திசையா.

இ - ள். இரட்டைக்கிளவி - இரட்டைச்சொற்கள்,—இரட்டின் பிரிந்து இசையா - அவ்விரட்டிப்பினின்றும் பிரிந்து தனித்தொலியாவாம்.

எனவே, வலிந்து பிரித்துக்கூறிற் பொருள்படாதென்பதும், இரட்டித்துக் கூறுதலே மரபென்பதும்பெறப்பட்டன.

வ - று. “சலசல மும்மதம் பொழிய.” “கலகல-கூந்துணையல்லால்;” “குறுகுறு நடந்து;” “வற்றிய வோலை கலகலக்கும்;” “துடிதுடித்துத் துள்ளிவரும்;” எனவரும். துடிதுடித்து என்புழிப், பின்னையது பிரிந்திசைக்குமாயினும், முன்னையது பிரிந்திசையாமையால், இரட்டைச்சொல்லேயாமென்க.

ச௩

இரட்டைக்கிளவியென்னுமிச்சுத்திரம் மேற்கோளாகிய ஆசிரிய வசனம். (சடு)

௩௩௭. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில் வரையார்.

இ - ள். ஒருபொருட் பல்பெயர் - ஒருபொருளின்மேற் பல்பெயர் சொல்லும்போது, —பிரிவு இல வரையார் - அப்பொருளின்னும் பிரிதலில் லாதனவற்றை நீக்காதுகொள்ளுவர் புலவர், எ - று.

எனவே, பிரிவுள்ளனவற்றை நீக்குவரென்பதாயிற்று.

வ - று. ஆசிரியன் பேருர்கிழான் சாத்தன் வந்தான்; பாண்டியன் பல்பா கசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி வந்தான் என்பன, பிரிவில்வாய்ப், பல்பெயரும் ஒருபொருளின்மேற் சென்று, கேட்போர்க்குச் சொல்லுவோன் குறித்த பொருளை விளக்கி நின்றன.

பகையியல் பாயிலி படைக்கை மறவன்; எழுத்துணர்வில்லோ னீலக் கணநிறைகடல் எனவரிற், பகையியல்பாகவே யில்லாதவனைப் படைக்கை மறவனென்றலும், எழுத்துணர்வில்லாதவனை இலக்கணநிறைகடலென்றலுங் கூடாமையாற் பிரிந்துவழுவாமென்க. (ச௬)

[மரபு வழுவுமைதி]

௩௩௮. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

இ - ள். ஒருபொருட் பன்மொழி - ஒருபொருளைக்குறித்துவரும் ப லசொற்கள், —சிறப்பினின் - அவ்வாறு வருதற்கோர் காரணமின்றாயினுஞ்சிறந்துநிற்கையால், —வழா - அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம். எ - று.

சிறந்துநிற்றல் செவிக்குச் சொல்லின்பந் தோன்ற நிற்றல்.

வ - று. மீயிசைஞாயிறு; புனிற்றிளங்கனறு; நாகிளங்கமுது; உயர்ந்தோங்குபெருவரை; குழிந்தாழ்ந்தகண் எனவரும். (ச௭)

[மரபு வழாமற் சாத்தல்]

௩௩௯. இனைத்தென் றறிபொரு ளுல்கி னிலாப்பொருள் வினைப்படுத் துரைப்பி னுமமை வேண்டும்.

இ - ள். இனைத்த என்று அறிபொருள் - இவ்வளவினதென்று வரையறையுணரப்படும் பொருளும், —உலகின் இலாப்பொருள் - எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், —வினைப்படுத்து உரைப்பின் - வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போது, —உம்மை வேண்டும் - முற்றுமையையே ண்டிதிற்கும். எ - று.

வ - று. (க.) தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார்; இறைவற்குக் கண்மூன்று முச்சுடர்; வேதநான்குமுணர்ந்தான் என இனைத்தென்ற

நிபொருள்சள், வினைப்படுத்திச் சொல்லும்போது, முற்றும் மைவேண்டி நின்றன.

(உ.) முயற்கோடாகாயப்புவென்றுமில்லை; ஒளிமுன்னிருளெங்கு மில்லை என உலகினிலாப்பொருள்சள், வினைப்படுத்திச் சொல்லும்போது, முற்றும்மைவேண்டி நின்றன.

(சு.) “இனைத்தெனவறிந்தசினே முதற்கிளவிக்கு, வினைப்படுதொருதியினும்மைவேண்டும். எ - ம். டன்னூடபொருளுபன்னைவியற்றே.” எ - ம் கூறினார் தொல்காப்பியனார். (சஅ)

[மரபு வழுவமைதி.]

சூ00. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல - செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவைப்போலவைத்து, - தொழிற்படக்கிளத்தலும் - அதன்மேல் அவ்வினைமுதல்வினையேற்றிக் கூறுதலும், - வழக்கினுள் உரித்து - வழக்கினிடத்தூரித்தாம். எ - று.

வ - று. இம்மாடியான் கொண்டது; இச்சோறியான் கொடுத்தது; இவ்வெழுத்தியானெழுதியது என வரும்.

கிளத்தலும் என்ற உம்மையினாலே, கருமத்தைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலேயன்றிக், கருவி நிலஞ் செயல் காலங்களைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலும் அமையுமென்பது பெற்றாம். அவை வருமாறு: - இவ்வெழுத்தாணி யானெழுதியது - கருவி; இவ்வீடியானிருந்தது - நிலம்; இத்தொழில் யான் செய்தது - செயல்; இந்நாள் யான் பிறந்தது - காலம் எனவரும்.

இன்னும் பிரயோகவிவேகநூலார் “மருளறுகாரணங்காரியம்பேரொடு வந்துறழும், இருளறுமொண்குணப்பேர்குணிப்பேர்வினையோடியையும், பொருள்வினைமற்றோர்பொருளினுந்தோன்றும்புலத்தொடுமார், தெருளுபண்புபுலனிவைமாறியுஞ்சேர்ந்திடுமே.” என்று கூறினர். இ - ள். காரணப்பெயர் காரியப்பெயராகியும், காரியப்பெயர் காரணப்பெயராகியும் மாறிவரும்; குணவினை குணிவினையாயும் வரும். ஒருபொருளின்னொழில் அதனோடியைந்த பிறிதோர் பொருளொடும் வரும், இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்தொடும் வரும், பண்பும் புணும் மாறியும் வரும். எ - று. உ - ம். “பிறப்பென்னும் பேதைமை” பிறப்பிற்கேதுவாகிய பேதைமை இது காரியம் காரணமானது; தீவினையென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையால்வருஞ்செருக்கு. இது காரணங்காரியமானது; இல்லதெனி

ல்லவண்மாண்பாறால் - மாண்புடையனாறால் எனக் குணங் குணியானது; சிற்றினமஞ்சும்பெருமை - குணவினைகுணிவினையானது. முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற் றோர் பொருளின்வினையானது. இந்தப்பாணை நானூழியரிசி பொ ங்கும் இது இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்தின்மேல் நி ன்றது. (சக)

[மரபு வழுவாமற்காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும்.]

ச௦௧. பொருண்முத லாற மடைசேர் மொழியினம் உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

இ - ள். பொருள் முதல் ஆறு ஆம் அடைசேர் மொழி - பொரு ளாதி ஆறாகிய அடைகளித்து வரும் மொழிகள், - இனம் உள்ளவும் இல் லும் ஆம் - இனமுள்ளவையேயாமன்றி இனமில்லாதவையுமாம், - இருவ வழக்கினும் - உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள் வழக்கினுள்ளும். எ - று.

அடையினால் அடுக்கப்பட்டது அடைகொளியெனப்பெயர். அடை யெனினும் விசேடணமெனினும் பொருந்தும். அடைகொளியெனினும் விசேடியமெனினும் பொருந்தும். இனச்சுட்டுள்ள வடை பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமெனவும், இனச்சுட்டில்லாத அடை தன்னோடியையின் மை நீக்கிய விசேடணமெனவும் பெயர் பெறும்.

(வரலாறு.)

இனமுள்ளன	இனமில்லன	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சீனை
செந்தர்மரை	செம்போத்து	குணம்
ஆடுபாம்பு	தோய்தயிர்	தொழில்

என் வழக்கிடத்து வந்தன. அளம் எனவே உப்பென்பதும், மன்று எனவே ஊரென்பதும், அரும்பு எனவே நாளென்பதும், மரம் எனவே இலையென்பதும் போத்து எனவே செம்மையென்பதும், தயிர் எனவே தோய்தலென்பதும் (தோய்தயிர் - உறையிட்டதயிர்) தாமே வந்தியைதலால் அளமுதலியன அடையின்றியும் இப்பொருளாகியா றையுமுணர்த்தும். உப்பிலா அளமும், ஊரிலாமன்றும், நாளிலா அ ரும்பும், இலையிலாமரமும், செம்மையில்லாப்போத்தும், தோயாத தயிரும் இல்லையாதலால் இவை இனமில்லனவாயின. இனி முற்கூ

றிய நெய்க்குடமுதலிய இனமுள்ளனவற்றை அடைகொடாது கூறிற் குறித்தபொருள் விளங்காமற் பொதுமையினிற்குமாதலால், அவற்றிற்கு அடைகொடுத்துக் கூறுதலே மரபாயிற்று. இனிச் செய்யுள்வழக்கில் வருமாறு:—“பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம்” பொருள்; “கான்யாற்றடைசரை” இடம்; “முந்நாட்பிறையின்முனியாதுவளர்ந்தது” காலம்; “கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா” சினை; “சிறுகோட்டுப்பெரும்பழந்தூங்கியாங்கிவள்” குணம்; “ஆடரவாடவாடுமம்பலத்தமீர்தே” தொழில்; இவை இனமுள்ளன.

“பொற்கோட்டிமயமும்பொதியமும்போன்றே” பொருள்; “வடவேங்கடந்தென்குமரி” இடம்; “வேனிற்கோங்கின்பூம்பொகுட்டன்ன” காலம்; “சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாட” சினை; “செஞ்ஞாயிற்றுநிலவுவேண்டினும்” குணம்; “முழங்குகடலோதமுழ்கிப்போக” தொழில் இவை இனமில்லன.

இனமுள்ளனவற்றை அடைகொடுத்துக் கூறுதல் வழாநிலையும், இனமில்லனவற்றை அடைகொடுத்துக்கூறுதல் வழுவமைதியுமாடுமென்க.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (கு.) ‘இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள்பெயர்க்கொடை, வழக்காறல்லசெய்யுளாறே’ எனக் கூறியதினாலே இனச்சுட்டில்லாதனவற்றிற்குச் செய்யுளிடத்து அறுவகையடைகளும் ஆமென்பதும், பண்பொழிந்த ஐவகையடைகள் வழக்கிடத்தாமென்பதும்; இனச்சுட்டுள்ளனவற்றிற்கு அறுவகையடைகளும் இருவகையழக்கினுமாடுமென்பதுந் தோன்றநின்றமையும், இனச்சுட்டில்லாதனவற்றிற்கு வழக்கிடத்துப் பண்படைகொடுத்தல் அக்காலத்தரிதென்பதுமறிக.

‘இயற்சொற்றிரிசொல்லியல்பில்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தில் ‘இடையுரியடித்துநர்குமாம்’ என்பதற்கு உரியியற்சொல்லென்றென்றில்லையென்று சில உரையாசிரியர் விலக்குதல் நன்னூலாசிரியர் கருத்துக்கு மாறாமென்பது ‘பொருண்முதலாருமடைசேர்மொழியினமுள்ளவுமில்லவுமாயிருவழக்கினும்’ என்றதில் வசனநடையான உலகவழக்கிலும் பண்படைகொள்ளவைத்துக் கூறியதினாலுமறிக. (௫௦)

[மரபு வழுவாமற் காத்தல்.]

௪௦௨. அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்.

இ - ள். அடைமொழி - முன்சொல்லப்பட்ட அடைசேர்மொழி, — இனம் அல்லதும் தரும் - இனத்தைத் தருதலேயன்றி அதனோடு இனமல்லாததையுந் தரும், — ஆண்டு உறின் - அவ்விடத்துக்குப் பொருந்தாமாயின்.

வ - று. பாவஞ்செய்தான் நரகம் புகுவான் என்ற அளவிலே, புண்ணியஞ்செய்தான் சுவர்க்கம் புகுவான் என இனத்தைத் தருதலேயன்றி,

அவன் இது செய்யின் இது வருமென்னும் அறிவில்லாதவன் என்னும் இனமல்லாததையுந் தந்தது. மேலேச்சேரிச் சேவலலைத்தது என்ற அளவிலே, கீழேச்சேரிச் சேவலலைப்புண்டது என இனத்தைத் தருதலேயன்றி, அச்சேவலையுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்னும் இனமல்லாததையுந் தந்தது.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியால், இனமல்லதந் தருமென்றதற்கு இனத்தைத் தருவதை நீக்கி இனமல்லாததைத் தருமெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

உ - று. காலையெழுந்துகருமத்திற்கெல்வான், கோழிகூவிற்கெனின் மற்றப்பறவைகள் கூவுகில என்னுங் கருத்து அவனுக்கில்லையாதலால் அவ்வினத்தையொழித்துப் பொழுது விடிந்தது என்னும் இனமல்லாததனைத் தந்தது. தொல்காப்பியனார் “எடுத்தமொழியினஞ் செய்பலுமுரித்தே.” எனக் கூறுதலுங்காண்க. (கூக)

[மரபுவழுவாமற் காத்தலும் மாபு வழுவமைதியும்.]

சு௦௩. அடைசினே முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழங்கிய லீரடை.
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

இ - ள். அடை சினே முதல் முறை அடைதலும் - ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும். ஒன்றையொன்று விசேடித்து வருதலும், - ஈரடை முதலோடு ஆதலும் - இரண்டடை முதலை விசேடித்துவருதலும், - வழக்கு இயல் - வழக்குநடையாம், - ஈரடை சினையொடு செறிதலும் - இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும், - மயங்கலும் - இவ்வரம்புகடந்து வருதலும், - செய்யுட்கு - செய்யுள் நடையாம். எ - று.

(வரலாறு.)

வழக்கு: (க) வேற்கை முருகன், செங்கானாரை, முழங்கு திரைக்கடல் இவை ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலுமாகி ஒன்றையொன்று விசேடித்து வந்தன.

(உ.) மனைச்சிறு கிணறு, சிறுசருங்காக்கை இவை இரண்டடைமுதலை விசேடித்து வந்தன.

செய்யுள்: (க.) “சிறுபைந் தூவியிற் செபிரறச் செய்து;” “சருநெடுங் கண்டருங் காமநோயே.” இவை இரண்டடை சினையை விசேடித்து வந்தன.

(உ.) “பெருந்தோட் சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கட் பேதை;” “சிறுதுதற் பேரமர்க்கட் செய்ய வாயைய நுண்ணிடையாய்” இவை இவ்வரம்பு கடந்து வந்தன.

அண்டசினே முதன்முறை அடைதலொன்றும் வழுவாமற் காத்தலும்; ஒழிந்தமூன்றும் வழுவமைதியுமா மென்க. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் 'அண்டசினே முதலெனமுறைமூன்றுமயங்காமை, நடைபெற்றியலும்வண்ணச்சினேச்சொல்' எனப் பண்படையொன்றுமேகூறி ஒழிந்தனவற்றை இலேசினூற்றழுவியவாறுங் காண்க. (௫௨)

[மரபு வழுவமைதி]

௪௦௪. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இ - ள். இயற்கைப் பொருளை - இயற்கை செயற்கை என இருவகைப்பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை, - இற்று எனக் கிளத்தல் - இத்தன்மைத்தென்று கொல்லுக. எ - று.

இயற்கைப்பொருளாவது தனக்குப்பின்றேன்றாது தானேன்றும் போது உடன்றேன்றிய தன்மையுடையபொருள். [இயற்கை - அவிசாரம். செயற்கை - விகாரம்.]

வ - று. - நிலம் வலிது; நீர் தண்ணிது; தீ வெய்து; மயிர்கரிது; பால் வெளிது; பயிர் பசியது; மெய் யுள்ளது; பொய்யில்லது எனவரும்.

இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயற்படுத்துக் கூறுதலின், இது வழுவமைதியாயிற்று. இச்சூத்திரம் தொல்காப்பியத்தது ஆதலின் மேற்கோளெனப்படும். (௫௩)

[மரபு வழுவாமற் காத்தலும் வழுவமைதியும்.]

௪௦௫. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றுங்
ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்
இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இ - ள். செயும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், - காரணம் முதலா ஆக்கம் பெற்றும் - காரணச்சொன்முன்வர ஆக்கச்சொற்பின் வரப்பெற்றும், - காரணம் இன்றி ஆக்கம்பெற்றும் - காரணச்சொற்றொக்குநிற்க ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும், - ஆக்கம் இன்றிக் காரணம் அடுத்தும் - ஆக்கச்சொற்றொக்குநிற்கக் காரணச்சொல்வரப்பெற்றும், - இருமையும் இன்றியும் இயலும் - இவ்விருவகைச்சொல்லுந் தொக்குநிற்கவும் நடக்கும். எ - று.

வ - று. (க) கடுவுங் கைபிழியெண்ணையும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய்தினங்களைகட்டு நீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர் நல்லவாயின; தீச்சார்தலால் நீர் வெய்தாயிற்று; நீர்கலத்தலால் நிலம் மெலிதாயிற்று. இவை காரணச்சொல் முன்னும் ஆக்கச்சொல் பின்னும் வரப்பெற்றன.

- (உ) மயிர் நல்லவாயின; பயிர்நல்லவாயின. இவை காரணச்சொற்றொகுக்குநிற்க ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றன.
- (ஈ) கடுவுங் கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல; எருப் பெய்தினங்களைகட்டு நீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல. இவை ஆக்கச்சொற்றொகுக்குநிற்கக் காரணச்சொல்வரப்பெற்றன.
- (ஊ) மயிர்நல்ல; பயிர்நல்ல. இவை காரணச்சொல் ஆக்கச்சொல் இரண்டுநீர்தொக்குநிற்கப்பெற்ற செயற்கைப்பொருள். ஆந்நன்மை பொருட்குப்பின்றேன்றது உடன்றேன்றிற்றேல் இயற்கையேயாம்; அவ்வாறன்றி முன்றீபவாய்ப் பின்நல்லவாயினவேனும், தீயநிலமை காணாதான் பயிர்நல்ல மயிர்நல்ல என்றால் வருங்குற்றமென்னெனின், அது செயற்கையாவதுணர்ந்தான் ஆக்கங்கொடாது சொல்லினன்றே வழுவாவதென்க. இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமுங் காரணமும்பெறாது வருதலும், செயற்கைப்பொருள் அவ்விரண்டுநீர்தொக்குநிற்க வருதலும் சொல்லுவினொன்றாயிருப்பினும் முன்பின்றொடர்பை உற்றுநோக்குவோர் இயற்கை செயற்கைகளுள் யாதென்பது துணிகுவர். (சூ.) “செயற்கைப்பொருளை யாக்கமொடுகூறல்” எ-ம். “ஆக்கந்தானேகாரணமுதற்றே” எ-ம். “ஆக்கக்கிளவிகாரணமின்றியும், போக்கின்றென்ப வழக்கினுள்ளே” எனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்கூறிய சூத்திரவுரைகளை நோக்கியுமுணர்க. (போக்கு - குற்றம்.) (ஊச)

[மரபுவழுவாமற்காத்தல்.]

சூசு. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனாய்
உள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியு முரைப்பர் சொற்குருங் குதற்கே.

இ - ள். தம்பால் இல்லது இல் எனின் - தம்மிடத்து இல்லாத பதார்த்தத்தை இல்லையெனப்புகின், - இனனாய் உள்ளது கூறி மாற்றியும் - வினாவப்பட்டபொருட்கு இனமாய்த் தம்மிடத்தள்ள பதார்த்தத்தைச் சொல்லி அச்சொல்லைக்கொண்டு அதனை இல்லையென்று கருதுவித்தும், - உள்ளது சுட்டியும் - தம்மிடத்துள்ளதை இவ்வளவுண்டென்றும், - உரைப்பர் சொற்குருங்குதற்கு - சொல்லுவர் (வணிகர்) வினாவும் விடையுமாய் சொற்கள் பல்காது சுருங்குதற்பொருட்டு, எ - று.

ஆவணத்துப்பண்டம் விற்கும்வணிகர் தம்மிடத்துக் கொள்வோர் வேறுவேறாய் வந்து பலமுறை வினாவும் வினாக்களுக்கெல்லாம் நேர்விடை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின் மிகுபிரயாசமுண்டாமென்று கருதிச்சொற்கள்

வீரியாமப்பொருட்டு அவ்வாறு சுருக்கிக் கூறுவாரென்றவாரும். இச்சூத் திரத்தில் உரைப்பரென்னும் பயனிலைக்குத் தோன்றாத எழுவாய் புலவரெ ன்றெடுத்துரைத்தாருமுளர். பண்டம் விற்போர்க்கே அவ்வளவுஞ் சுருக் கிச் சொல்லுதல் அவசியமாதலானும், பண்டம்விற்போர் வணிகராதலாலு ம் அப்பயனிலைக்கு எழுவாய் வணிகரென்பதே பொருத்தமாமன்றிப் புல வரென்பது பொருத்தமின்றாமென்றறிக. இங்ஙனம் பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடற்புராணத்தில் வணிகர்வீதிவருணிப்பின் அவதாரிகையாகப் பாடிய “புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார்வின்வீன்பொருடம்பக்கல், இல் லெனினினமாயுள்ளபொருளுரைத்தெதிர்மறுத்தும், அல்லதப்பொருளுண் டென்னின்விலைசுட்டியறுத்துநேர்ந்தஞ், சொல்லினுமிலாபங்கொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம்” என்னுங் கவிப்பொருளானுமுணர்க.

வ - று. (க) பயறுண்டோவணிகிரே என்றவருக்கு, அஃதில்லையென்பார், உழுந்துண்டு, உழுந்துந்துவரையுமுண்டென்று அதனினத் தைச் சொல்லக்கடவர். இவ்வீனமொழிகள் பயறில்லையெ ன்னும் விடைப்பொருளைத் தந்துநிற்றலுமன்றி, மேலே உழு ந்துண்டோ துவரையுண்டோ என்னும்வினாக்களும், அவற் றிற்கு விடைகளும் பல்காமற் காத்துநிற்றலுமுடையனவா தல்காண்க.

(உ) பயறுண்டோவணிகிரே என்றவருக்கு அஃதுண்டென்பார், இ ருக்கலமுண்டு, இருதூணியுண்டு என அதனளவைச் சொல்லக் கடவர். இவ்வளவைமொழிகள் பயறுண்டென்னும் விடைப் பொருளைத் தந்துநிற்றலுமன்றி, எவ்வளவுண்டு என மேல்வ ரும்வினாவும் அதற்கு விடையும் பல்காமற் காத்துநிற்றலுமு டையனவாதல்காண்க.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (சூ.) “எப்பொருளாயினு மல்லதில்லெ னின், அப்பொருளல்லாப்பிறிதபொருள்கூறல்” எ - ம். “அப்பொருள்கூ றிற்குட்டிக்கூறல்” எ - ம். கூறினார். (௫௫)

சு0௭. ஈதா கொடுவெனு முன்று முறையே

இழிந்தோ ஒப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

இ - ள். ஈ தா கொடு எனும் முன்றும் - ஈ தா கொடு என்னுமுன்று சொற்களும், - முறையே இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்பு உ ரை - நிரனிறையே இழிந்தவனும் ஒத்தோனும் உயர்ந்தவனும் இரத்தற் கண்வருஞ் சொற்களாம் எ - று.

எனவே, ஈ என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோனிடத்து இரக்கும் இர ப்புரையும், தா என்பது ஒத்தோன் ஒத்தோனிடத்து இரக்கும் இரப்பு

ரையும் கொடு என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோனிடத்து இரக்கும் இரப்புரையுமாமெனக் கொள்க.

வ - று. தந்தாயீ இழிந்தோனிரப்பு. தோழாதா ஒத்தோனிரப்பு. மைந்தா கொடு உயர்ந்தோனிரப்பு. பிறவழிவரும் உயர்வுதாழ்வொப்புக்களிலு மிவ்வாரொட்டுக.

சூத்திரம். 'ஈ தா கொடுவெனக் கிளக்குமூன்றும், இரவீன்கிளவியாகிடனுடைய" எ - ம். அவற்றுள், "ஈயென்கிளவியிழிந்தோன்கூற்றே" எ - ம். "தாவென்கிளவியொப்போன்கூற்றே" எ - ம். "கொடுவென்கிளவியுயர்ந்தோன்கூற்றே" எ - ம். "கொடுவென்கிளவி" படர்க்கையாயினுந், தன்னைப்பிறன்போற்கூறுங்குறிப்பிற், நன்னிடத்தியலுமென்மொர்புலவர்" எ - ம் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறுதலுங் காண்க.

[மரபுவழுவமைதி.]

சொஅ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

இ - ள். முன்னத்தின் உணரும் கிளவியும் உள - வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பினுற் பொருளறியப்படுஞ் சொற்களுஞ் சிலவுளவாம். (முன்னம் - குறிப்பு.)

அவையாவன: ஒன்றொழிபோதுச்சொன்முதற் சொல்லுவான் குறிப்பீராகப் பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்துச் சொல்லப்பட்டனவாம்.

வ - று. குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்றவழிப், பெருஞ்செல்வவாழ்க்கையரென்பது குறிப்பினுலுணரப்பட்ட பொருளாம். செஞ்செவி என்புழி மணியும் பொன்னுமணிந்த செவியென்றும்; வெள்ளொக்கலர் என்புழி வெளியதுடுத்தசுற்றம் என்னும் குறிப்பாற் பொருளுணரப்பட்டவாறு காண்க. (வெள்ளொக்கலர் என்பதற்குக் குற்றமற்றசுற்றத்தினர் என்று பொருள்குறினருமுளர்)

கேட்பவர்கள் வருத்தப்படாமல் அவர்களுக்குப் பொருள்விளங்கச் சொல்லல் மரபாதலால், இது வழுவமையாயிற்று. இச்சூத்திரம் ஆசிரியவசனமாகம். (௩௭)

சொக. கேட்குந் போலவுங் கிளக்குந் போலவுங்
இயங்குந் போலவு மியற்றுந் போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இ - ள். கேட்குந் போலவும் - கேளாதனவற்றைக் கேட்ப்னபோலவும், - கிளக்குந் போலவும் - பேசாதனவற்றைப் பேசுவனபோலவும், -

இயங்குந் போலவும் - நடவாநனவற்றை நடப்பனபோலவும்,—இயற் றுந் போலவும் - இத்தொழில்களல்லன பிறதொழில்களைச் செய்யாதனவற் றைச் செய்வனபோலவும்,— அஃறிணை மருங்கினும் அறையப்படும் - அஃ றிணையிடத்துஞ் சொல்லப்படும். எ - று.

வ - று. (க) “நன்னீரைவாழிய னிச்சமே” எ - ம். “கணியாயி துவோகணி தன்னிடல்பே” (கணி வேங்கைமரம்.) எ - ம். அனிச்சம், கணி என்னுந் தாவரங்கள் கேளாதபொருளாயிருக்கவும் கே ட்பனபோலச் சொல்லப்பட்டன. “மலையே மரணே மயிலே குறிலே, கலையே பிணையே களிதே பிடியே, நிலையாவுவிரே நிலைதேறினாட்டோய், உலையா வலியா ருழைநீ ருரையீர்” இ க்கவியினுள்ளுங் கேளாதனவற்றைக் கேட்குந் போலக் கூறி யது காண்க.

(உ) “பகைமையுங்கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்” எ - ம். “ஊமயறன் னையுமுரைத்திடும்விழியெனமதித்தாள்” எ - ம். “கணிகளுஞ் சொற்ற” எ - ம். பேசாதன பேசுவனபோலச் சொல்லப்பட்ட டன. “பொருதமைபுண்ணேசொல்லுவன்றமைபோந்ததன் மை, யுரைசெய்வூர்தியிட்டதோங்கிரும்புகையேயோதக், கரு தலர்பெருமைதேவிமீண்டிலாச்செயலேகாட்டத், தெரிதரவு ணர்ந்தேம்பின்னரென்னினிச்செய்துமென்றார்” என்னுங் கவி யினுள்ளும் பேசாதன பேசுவனபோல வந்தனகாண்க.

(ஈ) “இவ்வழியவ்வூர்க்குப்போகும்” “ஆண்டப்பகல் நீங்கலுமெய்தி யதந்தகாரம்” (அந்தகாரம் - இருள்.) என்புழி இயங்காதன இயங்குவனபோலச் சொல்லப்பட்டன.

(ஐ) “தன்னெஞ்சேதன்னைச்சுகும்” “அடக்கமமரருளய்க்குமடங்கா மை, யாரிருளய்த்துவிடும்” என்பனவற்றுள் செய்யாதன செய்வனபோற் சொல்லப்பட்டனகாண்க.

இவை இலக்கணையின்பாற்படும்.

(௫௮)

௪௪௦. உருவக வுவமையிற் றிணைசினே முதல்கள் பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொள்ளே.

இ - ள். உருவக உவமையில் - உருவகத்திலும். உவமையிலும்,—தி ணைகள் (பிறழ்தலும்)-உயர் திணை அஃறிணை தம்முண் மயங்குதலும்,—சினே முதல்கள் பிறழ்தலும் - சினே முதல் தம்முண் மயங்குதலும்,—பிறவும் - இவ்வியலுட் சொல்லாதொழிந்தனவும்,—டேணினர் கொளல் - பாதுகாத் துக்கொள்க. எ - று.

(வரலாறு.)

உருவகம்: (௧) நம்மரசனாகிய சிங்கத்திற்குப் பனைவர்கூட்டமாகிய யானைகள் அஞ்சியோடின என உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. கல்விமங்கையை நல்லோர் விரும்புவர் என அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று. சீவகராசனாகிய யானை கையுங்கொம்புந் தம்பியராகவும், கால்கள் தோழராகவும் போருக்குப் புறப்பட்டெதிர்த்தது என முதல் சிணையாகவும், உயர்திணை அஃறிணையாகவும் மயங்கின.

(௨) அவ்வரசனுக்குத் தம்பியரிருவரு மிருதோள்கள் என உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச்சிணையோடு மயங்கிற்று. முதமாகிய மதி என உயர்திணைச்சிணை அஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று.

உவமை: (௧) மயில்போலுமங்கை என உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. “சொல் கல்சேர்மாந்தரின்றைஞ்சிக் காய்த்தவே” (சொல் - நெல்.) இக்கவியில் சொல்லென்னும் அஃறிணை “கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்த” என உயர்திணையோடு மயங்கிற்று. “சுந்தரன்றிருமுடி மிசைத்துயநீராட்டும், இத்திரன்றனையொத்தகாரெழிலி” (எழிலி - மேகம்.) இத்திரன் என்னும் உயர்திணையுவுமையும் எழிலி என்னும் அஃறிணையும் உபமேயமும் மயங்கினமை காண்க.

இனிப் பிறவுமென்றதனால், இவன் சரசுவதிக்கொப்பானவன் எனப் பால்மயங்கக் கூறுதலும், நீதிச்செம்மையுடையானது (அரசனது) கோலைச் செங்கோலெனவும், வீரனது கழலை வீரக்கழல் எனவும் ஒருபொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேல் வைத்துங் கூறுதலும், ஈந்தான் என்பதற்கு அருளிணன் என ஒருபொருள்வீனையை மற்றொருபொருள்வினையாற் கூறுதலும் பிறவுங் கொள்க.

குத்திரம். “மிருதலங்குறைதலுந்தாழ்தலுமுயர்தலும், பான்மாறுபடுதலும்பாகுபாடுடைய” எ - ம். “உருவதவுமையெனவிருதிறத்தவும், நிரம்பவுணர்த்தும்வரம்புதமக்கின்மையிற், கூறியநெறியின்வேறுபடவருபவை, தேறினர்கோடறெள்ளியோர்கடனே” எ - ம். அணியதிகாரர்கூறிய புறனடைகளானுமுணர்க. (௫௯)

பரிசீலிவினாக்கள்:—874. வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளுங் களைதற்பாலனவாகிய வழக்கள் எவை? 875. திணையையத்திணையும் பாலையத்திணையும் எவ்வெச்சொல்லாற் கூறல்வேண்டும்? 876. திணையையத்தி

லும் பாலையத்திலும் பொருளிதுவென்று துணிந்தவிடத்து, மற்றொன்றல்லாததன்மையை எதன்மேல்வைத்துக் கூறல்வேண்டும்? 877. உயர் திணைப்பெயரெழுவாயைச் சார்ந்துநிற்கும் அஹிணைப் பொருளாதியாறும் எத்திணைவினையான்முடியும்? 878. திணைகளும் பால்களும் வெவ்வேறு வினைக்குரிய பலபொருள்களும் தத்தமிழ் கலந்துவருங்கால், அவை பலவும் எவ்வாறுமுடியும்? 879. திணையும் பாலும் வழக்கிவரின் எவ்வெவ்விடங்களின் வழுவென்று களையாது அமைத்துக்கொள்ளத்தகும்? 880. ஒருமைப்பாலிற் பன்மைச்சொல்லும் பன்மைப்பாலில் ஒருமைச்சொல்லும் கூறுதலுமுண்டோ? 881. ஒரிடத்திற் பிறவிடச் சொல்லைச்சேர்த்துக் கூறுதலுமுண்டோ? 882. தா வா கொடு செல்லும்முதனிலையிற் பிறந்த சொற்கள் வருதற்கு இடமரபுண்டோ? 883. காலம் எத்தனை? 884. முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையாகிய தொழிலையுடையபொருளை எக்காலத்தாற் கூறத்தகும்? 885. முக்காலங்களும் எவ்வெவ்விடத்திற் பிறழ்ந்துவரும்? 886. வினா எத்தனைவகைப்படும்? 887. விடை எத்தனைவகைப்படும்? 888. வினாவிலும் விடையிலும் முதல் சினைகள் ஒற்றுமைகருதி மாறிக் கூறப்படுமோ? 889. மரபென்பதியாது? 890. வெவ்வேறுவினைகட்குரிய பலபொருள்களை ஒருங்குதழுவிநிற்கும் பொதுச்சொல் எவ்வாறுமுடியும்? 891. வெவ்வேறு வினைகட்குரிய சிறப்புச்சொற்களாக எண்ணலுற்ற பலசொற்கள் எவ்வாறு முடியும்? 892. வினை சார்பு இனம் இடம் முதலியவைகளைப்பொருந்திக் குறித்த பொருள் விளங்காத பலபொருளொருசொற்களை எவ்வாறு சொல்லத்தகும்? 893. எழுத்தின்றன்மை வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டு நிற்குந் தொடர்மொழிகள் எவ்வாறு பொருடுணியப்படும்? 894. ஒரு தொடரினுள், ஒருபொருளுக்கே பலபெயர்வரின், அவை எவ்வாறுமுடியும்? 895. காரணம்பற்றிய சிறப்புப்பெயரோடு இயற்பெயருங்கூட்டி ஒருவரைக் கூறுமிடத்து எப்பெயர் பிந்திவருதல் சிறப்பு? 896. படர்க்கைப் பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சேர்ந்துவரின், அச்சுட்டுப்பெயர் அதற்கெவ்விடத்துவரும்? 897. அடுக்குத்தொடருள், ஒருசொல்லே அடுக்கிவருங்கால், எவ்வெவ்விடத்தில் எத்தனையெத்தனைவரை அடுக்கிவரும்? 898. சலசல, கலகல என்பவை முதலியவையும் அடுக்கிய சொல்லல்லவோ? 899. ஒருபொருளின்மேற் பலபெயர் சொல்லும் போது, எவ்வியல்புடையவை நீக்காது கொள்ளப்படும்? 900. ஒருபொருளையே விளக்கிநிற்கும் இருசொற்கள் காரணமின்றிக் கூடிவருதலுமுண்டோ? 901. முற்றும்மை பெறுவன எவை? 902. செயப்படுபொருளை வினைமுதலைப்போலவைத்து, அவ்வினைமுதல் வினையை அச்செயப்படுபொருட் கேற்றிக்கூறுதலுமுண்டோ? 903. அடையடுத்தவருமொழிகள் எத்தனைவகைப்படும்? 904. இனச்சுட்டுள்ள அடை எவ்வா

றுபெயர்பெறும்? 905. இனச்சுட்டில்லாத அடை எவ்வாறுபெயர்பெறு
ம்? 906. அடைமொழி இனமல்லாததையும் உணர்த்துதலுண்டோ?
907. அடைச்சொல்லுஞ் சினைச்சொல்லும் முதற்சொல்லும் வசனத்தி
ல் எவ்வாறு தொடர்ந்துவரும்; செய்யுளில் எவ்வாறு தொடர்ந்துவரும்?
908. இயற்கைப்பொருளாவதிபாது? 909. செயற்கைப்பொருளாவதி
யாது? 910. இயற்கைப்பொருளை எவ்வாறு கூறல்வேண்டும்? 911. செ
யற்கைப்பொருள் எவ்வாறு கூறப்படும்? 912 பண்டம்விற்போர் தம்மி
டம் ஒருவர் வினாவிய பதார்த்தம் தம்பக்கவில்லையாயின் விடை எவ்வா
று சுருக்கிக் கூறுவர்? 913. தம்பக்கலுள்ளதாயின் எவ்வாறு விடைகூ
றல்வேண்டும்? 914. கொடைப்பொருளில்வரும் ஈதா கொடு என்னும்
முன்னிலை வினைச்சொற்கள் வருதற்கு மரபுண்டோ? 915. வெளிப்ப
டையாலன்றிப் பிறவழியாற் பொருளறியப்படுஞ் சொற்களுமுளவோ?
916. கேட்டல் பேசல் நடத்தல் முதலியவையல்லாத அஃறிணைப்பொ
ருள்களை அவையுடையனபோலக் கூறுதலுமுண்டோ? 917. இருதிணை
கள் தம்முள்ளே மயங்குதலும், சினை முதல்கள் தம்முள்ளேமயங்குதலும்
எவ்வெவ்விடத்திலே போற்றிக்கொள்ளப்படும்? 918. உருவக உவமை
யில் பால் மயங்கிவருதலுமுண்டோ?

பொருள்கோள்

[பொருள்கோளின் பெயரும் தொகையும்.]

சகக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
தாப்பிசை யனைமறி பாப்புக் கொண்டுக்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

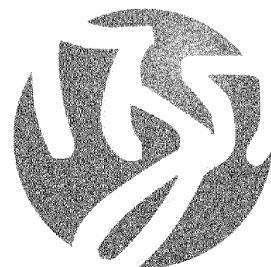
இ - ள். யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும், — மொழிமாற்று -
மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும், — நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள்கோ
ளும், — விற்பூண் - விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும், — தாப்பிசை - தாப்பிசை
ப்பொருள்கோளும்; — அனைமறிபாப்பு - அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளும், —
கொண்டு கூட்டு - கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோளும், — அடிமறி மாற்று
என - அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளுமென்று, — பொருள்கோள் எட்டு -
பொருள்கோள் எட்டாம். எ - லு.

என என்பதனை ஏனையவற்றொடுங் கூட்டுக. (கூ0)

[யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள்.]

சகஉ. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுதும்ஃ தியாற்றுப் புனலே.

இ - ள். மற்றைய நோக்காது - மொழிமாற்று முதலியவைபோலப்
பிறழ்ந்து செல்லவேண்டாது, — அடிதொறும் வான்பொருள் அற்று அற்று

ஒழுக்கும் அஃது - யாற்றுநீரொழுக்குப்போல அடிதொற்றுஞ் சிறந்தபொருள் அற்றற்று ஒழுகுவதாகிய அப்பொருள்கோள்,—யாற்றுப் புனல் - யாற்று நீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

அடிதொறும் அற்று அற்று என்பதற்கு (ஈற்றிலே முடிவதல்லது) ஒவ்வொருமுடியிலும் முடிதலற்று என்பது பொருளாகக் கொள்ச. அப்பொருளமைக்கப்பட்ட அடிகளில் ஈற்றடியின் ஈற்றிலே பொருண்முடிவுறும் அதற்குமுன்புள்ள அடிகளில் அப்பொருள் அறுத்தறுத்துவிட்டாற்போல நிற்கும் என்பதாம். முதற்றொடங்கி இறுதிவரையும் மாறுதலன்றி நெறிப்பட்டுச்சொல்லும் பொருளை ஒவ்வொருமுடியளவில் நோக்குமிடத்து ஆத்யந்தப்படாமல் அறுத்தவிட்ட குறைபோலிருக்குமென்பது வினக்காமம். இவ்வாறன்றி அடிதொறும் பொருள் முடிவுற்று முடிவுற்று என்பது பொருளாகவுரைக்கின் அறுதலன்றித் தொடர்பாக ஒவ்வொரு யாற்றுநீர்போலாக மாட்டாமையால் அப்பெயரொடு முரணுமாதலின் அது பொருளன்மை யறிக.

வ - று. “சொல்லருஞ்சுற்பசும்பாம்பினீரெற்றம்போல், மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார், செவ்வமேபோற்றலைநிறுவித்தேர்ந்தநூற், கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே” எனவரும். இப்பாட்டினுள் சொல்லென்னுமெழுவாயினே முதலெடுத்தது, அதன்றொழிலாகிய இருந்து, ஈன்று, நிறுவி, இறைஞ்சி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொள்ள அவற்றை இடையே முறைநிறுத்தி, காய்த்தவென்னும் பயனிலையை யிறுதியிலே தந்து முடித்தமையால் இப்பொருளொழுகுதல் சாற்றுநீரொழுக்குப் போலுதல் காண்க. (சொல் - நெற்பயிர்) இடையிலுள்ள அடைமொழிகளும் அவ்வவ்வெச்சங்களோடும் முற்றேறும் தொடரவேண்டிய நியதியின்படி தொடர்ந்து வந்தமையுநோக்கி, பொருள்கொள்வோர் ஒருசொல்லையும் மாற்றிவைக்காதபடி நீரோட்டம்போலமைந்து நின்றமையுமறிக.

இந்த யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளை முதலில் வைத்தது: மற்றப்பொருள்கோள்களைப்போல மாற்றிவைக்காமல் மொழிகளிருந்தபடியே பொருள்கொள்ளும்படி தெளிவாய் வசனநடைபோலிருத்தலானும், மிகுதியாய் வருதலானும், பொருளரைக்குமிடத்து மற்றப் பொருள்கோள்களை மாற்றி நெறிப்படவைத்தபோது அவ்வாக்கியங்களின் அடுக்குப்போலிருத்தலால் இதுவே மற்றப் பொருள்கோள்களுக்கு ஆதார இலக்காயிருத்தலானுமென்றறிக. (சுக)

[மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள்]

சுகந. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன்மொழி மாற்றே.

இ - ள். ஏற்ற பொருளுக்கு இயையும் மொழிகளை - இயைந்த இர
ண்டி பயனிலைகளுக்கூப் பொருந்துமொழிகளை, - மாற்றி - இயையாதபய
னிலைகளுக்குத் தனித்தனி கூட்டி, - ஓரடியுள் வழங்கல் - ஓரடியுள்ளே
சொல்லப்பட்ட பொருள்கோள், - மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொரு
ள்கோளாம். எ - று.

வ - று. “சுரையாமழவம்மிமிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநிலை
யென்ப, கானகநாடன்களை” இதனுள், ஆழவென்னும் பயனிலை
க்கியைந்த அம்மியென்னுஞ்சொல்லை அதற்கியையாத மிதப்ப என்
னும் பயனிலையோடு கூட்டிப்பாடினதும், மிதப்ப என்னும் பய
னிலைக்கியைந்த சுரையென்னுஞ்சொல்லை அதற்கியையாத ஆழவெ
ன்னும் பயனிலையோடு கூட்டிப் பாடினதும், நீத்தென்னும் பயனி
லைக்கியைந்த முயவென்னுஞ்சொல்லை அதற்கியையாத நிலையென்னு
ம்பயனிலையோடு கூட்டிப்பாடினதும், நிலையென்னும் பயனிலைக்கி
யைந்த யானையென்னுஞ்சொல்லை அதற்கியையாத நீத்து என்னும்
பயனிலையோடு கூட்டிப் பாடினதுங் காண்க. பாடினபோதே ஒருவ
னப்புப்பற்றி இயைபில்லாதபடி மாற்றிக் கூட்டப்பட்டமையால், இ
க்கவிக்குப் பொருள்கொள்வோர் இயையாத அமமாறுதலைப் பின்பும
மாறுதல்செய்தாற்றான் இயைந்தபடி சொற்கள் நினறு பொருள் பய
ந்துவிடுமென்பது விளக்கம். (ஏற்ற, இயைந்த என்பவற்றுக்குப் பொ
ருத்தமான என்பது பொருள்.)

“ஆலத்துமேலகுவளைகுளத்தள, வாலினெடியகுரங்கு” என ஈரடி
முதலியவற்றுள் எழுவாயும் பயனிலையுங் கலந்திருக்குமிம்மாறுதல் தூரத்
ததாய் மொழிமாற்றென்பது தோன்றாமையால், அதனையிதற்கிலக்கண
மன்றென விலக்கிச் சமீபத்திற்குறுதலே மொழிமாற்றென்று சொல்லவ
ந்தவர் ஓரடியுள் வழங்கன் மொழிமாற்றென்றார். குரங்கு ஆலத்தின்மே
ல என்று கவியின் ஈற்றுமொழியையும் முதன்மொழியையுங் கூட்டிப் பூ
ட்டுவித்பொருளாமாறுகாண்க. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (கு.) “சுண்
ணந்தானே, பட்டாங்கணமந்தவீரடியெண்சீர், ஒட்டுவழியறிந்துதுணித்த
னரியற்றல்” எனச் சுண்ணமொழி மாற்றென்று கூறுதலுங் காண்க.

தொல்காப்பியனார் ‘ஈரடியெண்சீர்’ எனவே ஒவ்வோரடியும் ஈர்சீர
டியாயிருத்தல்வேண்டுமென்பதும் சுண்ணமொழிமாற்றுப்பொருளை இர
ண்டடியின் மிக்கஅடிகளில்மைக்கலாகாதென்பதும் பெறப்பட்டவாறாக.

அவ்வாறு பெறப்பட்டனவாயினும் உரையாசிரியர் அச்சுத்திரத்திற் கு உதாரணமாகக் கூட்டிய செய்யுள் ஈரடியின்மேற் 'கானகநாடன்களை' என்று முச்சீரடியொன்று கூடி முடிதலானும்; ஓரடியாற் தவியின்மையாலும், நன்னூலார் ஓரடியுள் வழங்கலென்றதினாலும் இப்பொருளையுடைய கவி பலவடிகளாய் வரினும் வருக மாற்றும்பொருளமைதி ஒவ்வோரடியைக் கடக்கலாகாதென்பது வலியுறுத்தப்பட்டவாரும். இவ்வனைத்தும் நோக்குங்கால் மொழிமாற்றுப்பொருள் பலவடிக்கவிகளில் வரலாமெனின்; "கரையாடக்கெண்டையத்தாடமஞ்சை, சுரையாழவம்மிமிதப்ப—வரையனைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநிலையென்ப, கானகநாடன்களை." என்னுங் கவியையுதாரணமாகக் கொள்ளலாம். (௬௨)

[நிரனிறைப்பொருள்கோள்.]

சுசுசு. பெயரும் வினையும்மாஞ் சொல்லையும் பொருளையும் வேறு நிரல்நிற்றி முறையினு மெதிரினும் நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

இ - ள். பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் பொருளையும் - பெயரும் வினையுமாகிய சொற்களையும் அவைகளும் பயனிலைகளையும், - வேறு நிரல்நிற்றி - வேறுவேறு வரிசையாகநிறுத்தி, - முறையினும் எதிரினும் - முறையாகவேனும் எதிராகவேனும், - நேரும் பொருள்கோள் - இதற்கிது பயனிலையென்பதுபடக் கூறும் பொருள்கோள், - நெறி நிரல்நிறையே - நெறிப்பட்ட நிரனிறைப் பொருள்கோளாம். எ - று. [மாம்.]

நேரும்பொருள்கோள் என்பதற்குக் கூடுப்பொருள்கோள் என்றுரைப்பினு உ - று. (க) "1. கொடி 2. குவளை 3. கொட்டை 1. நுசுப் 2. புண்கண் 3. மேனி, 1. மதி 2. பவள 3. முத்த 1. முகம் 2. வாய் 3. முறுவல், 1. பிடி 2. பிணை 3. மஞ்சை 1. நடை 2. நோக்குச் 3. சாயல், வடிவினளை வஞ்சி மகள்." இதில் அந்த அந்த அடிகளிலிடப்பட்ட இலக்கப்படி முதலடுக்கின் முதற் சொல்லை இரண்டாமடுக்கின் முதற்சொல்லொடும், முதலடுக்கின் இரண்டாஞ்சொல்லை இரண்டாமடுக்கின் இரண்டாஞ்சொல்லொடும், முதலடுக்கின் மூன்றாஞ்சொல்லை இரண்டாமடுக்கின் மூன்றாஞ்சொல்லொடும் கூட்டி முறை நிரனிறைப் பொருளாமாறு காண்க. (நுசுப்பு+உண்கண்.)

அவ்வாறுகூட்டினால் கொடி - நுசுப்பு, குவளை - உண்கண், கொட்டை - மேனி. எ - ம். மதி - முகம், பவளம் - வாய், முத்தம் - வாண்முறுவல். எ - ம். பிடி - நடை, பிணை - நோக்கு, மஞ்சை - சாயல். எ - ம் வரும். இவை பெயர்க்கெனற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய் நின்றன.

(௨) “1. கா 2. து 3. சேர் 4. தாழ் 5. குழை 6. யாய் கன்னித்து
 றைச்சேர்ப்ப, போதுசேர்தார்மார்ப்போர்ச்செழிய-நீதியான்,
 1. மண் 2. ணமிர்த 3. மங்கையர்தோண் 4. மாற்றாரை 5. யேற்
 ரார்க்கு, 6. நுண்ணியவாயபொருள்.” இதில் முன்னடுக்கிலுள்
 ள ஆறு சொற்களையும் பின்னடுக்கிலுள்ள ஆறு சொற்களையும்
 முதலாவதோடு முதலாவதையும், இரண்டாவதோடு இரண்டாஞ்
 சொல்லையும் இவ்வாறே மற்றவைகளையும் ஆறு என்னும் இலக்
 கம்வரையும் முறையே கூட்டி வினைப்பயனிலைகளும் பெயர்
 களுமாய்நின்ற முறைநிரலிறை காண்க. (மண் - அமிர்தம்)
 சவியைவாசிக்கும்போது இலக்கங்களை நீக்கிவாசிக்க.

விவரணம்: கா - மண், து - அமிர்தம், சேர் - மங்கைய
 ர்தோள், தாழ் - மாற்றாரை, குழை - ஏற்றார்க்கு, ஆய் - நு
 ண்ணியவாயபொருள். என வினைப்பயனிலைகளும் பெயர்களு
 மாய்நின்ற முறைநிரலிறை: முறைநிரலிறையை வடநூலார்
 அணியினுள் யதாசங்கிடாலங்காரமென்பர்.

(௩) “1. களிறுங் 2. கந்தம்போலநளிகடற், 2. கூம்புங் 1. கலனுந்
 தோன்றுந், தோன்றன்மறந்தோர் துறைகெழுநாட்டே.” இ
 து, களிறு - கலன், கந்து - கூம்பு எனப் பெயர்ச்சொற்களு
 ம்பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய்நின்ற எதிர்நிரலிறை. (கந்து - யா
 னைகட்டுந்தறி. கூம்பு - பாய்மரம். கலன் - தோணி.) இதில்
 முதலடுக்கின் முதற்சொல்லொடு இரண்டாமடுக்கின் இரண்
 டாஞ்சொல்லும், முதலடுக்கின் இரண்டாஞ்சொல்லொடு இரண்
 டாமடுக்கின் முதற்சொல்லுங் கூடிப் பொருடந்தவாறறிக.

(௪) “ஆடவர்களைவ்வாறகன்றொழிவார் 1. வெஃகாவும், 2. பாடகமு
 3. மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால், 3. நின்றூ 2. னிருந்தா
 ன் 1. கிடந்தா னி துவன்றோ, மன்றார்மதிற்கச்சிமாண்பு” இது
 வெஃகா - கிடந்தான், பாடகம் - இருந்தான், ஊரகம் - நின்
 றான். எனப் பெயர்ச்சொற்களும் வினைப்பயனிலைகளுமாய்
 நின்ற எதிர்நிரலிறை. இதில் முதலடுக்கின் முதற்சொல் இர
 ண்டாமடுக்கின் இறுதிச்சொல்லொடும், முதலடுக்கின் இரண்
 டாஞ்சொல் இரண்டாமடுக்கின் ஈற்றயற்சொல்லொடும், முத
 லடுக்கின் மூன்றாஞ்சொல் இரண்டாமடுக்கின் முதற்சொல்
 லொடுங் கூடிப் பொருள் பயந்தமை காண்க. (௬௩)

[பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.]

௪௩௫. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்
 பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

இ - ள். எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி - கவியின் - முதலிலும் ஈற்றிலும் நிற்கின்ற சொற்கள், - தம்முள் பொருள் நோக்கு உடையது - தம்முள்ளே பொருளை நோக்குதலுடைய பொருள்கோள், - பூட்டுவில் ஆகும் - பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ - று.

உ - று. “திறந்திடுமின்றீயவைபிற்காண்டுமாதர், இறந்துபடிற்பெரிதாமே தம்—உறந்தையர்கோன், தண்ணூரமார்பிறற்றமிழர்பெருமானைக், கண்ணூரக்காணக்கதவு.” இதில் திறந்திடுமின்-கதவு என்று முதலிலும் ஈற்றிலுமின்ற சொற்கள் கூடிப் பொருள்பயந்தவாறறிக. வில்லின் அடி, நுனி என்னுமிரண்டந்தங்களும் நாணிற்பூண்டாற்போலக் கவியின் முதலுமிறுதியுமாகிய இரண்டும் பொருளிற் சம்பந்தப்பட்டுநின்றமையால் அப்பெயருண்டாயிற்று.

“மாடுதின்பான்பார்ப்பான்மறையோ துவான்குயவன், கூடிமிகமண்பிசைவான்கொல்லனே—தேடி, இரும்படிப்பான்ருன்செக்கானெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான், பரும்புடைவைதப்பும்பறை.” இக்கவியில், பறை - மாடுதின்பான். என்று ஈற்றுமொழியு முதன்மொழியுள் கூடிப் பொருள் பயந்தவாறறிக.

“தருமஞ்சந்திகழ்தாமரையோன்பதம், கருமஞ்சந்திகடுப்பவர்வாழ்பதம், துருமஞ்சந்திரற்றேய்திருக்காளத்தி, வருமஞ்சந்திமழைமறயானையே.” இதில் யானையே - தரும். என்று கவியில் இறுதியிலும் முதலிலும் நின்றசொற்கள் கூடிப் பொருளைக்குற்றமை காண்க.

இந்த விற்பூட்டுப்பொருள்கோளுக்கிடையிற் கொண்கூட்டு, நிராநிறை, தாப்பிசை என்னும் பொருள்கோள்களிலொன்று சிறிது கலந்தவருதலுமுண்டு. (௬௪)

[தாப்பிசைப்பொருள்கோள்.]

௬௬. இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுத றுப்பிசை,

இ - ள். இடைநிலை மொழி - இடையிலே நிற்குமொழி, - ஏனை ஈரிடத்தும் நடந்து பொருளை நண்ணுதல் - ஒழிந்த முதலினு மீற்றினுஞ்சென்று பொருளைக்கூடும் பொருள்கோள், - தாப்பிசை - தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

தாப்பிசை என்பதற்குப் பொருள்: ஊசல்போல் இடைநின்று இரும்புக்குஞ் செல்லுஞ் சொல்லென்பது. (தாம்பு - ஊசல், இசை - சொல்.)
உ - று. “உண்ணுமையுள்ளதுயிர்நிலையுண்ணு, அண்ணுத்தல்செய்யாதளறு.” இதனுள், ஊன் என இடையிலே நின்றசொல் உண்ணுமையுள்ளது ஊன். என முதலிலும், ஊனுண்ண எனப் பின்னருஞ் சொன்று கூடிப் பொருள்பயந்தமைகாண்க.

“கண்ணுக்குப்புனைமணிப்பூண் கண்ணோட்டமென்பதெல்லாங்கருணையன்றோ” இதனுள் கண்ணோட்டம் என இடையிலே நின்றசொல் கண்ணுக்குப்புனைமணிப்பூண் கண்ணோட்டம் என முற்பாகத்தொடும், கண்ணோட்டமென்பதெல்லாங் கருணையன்றோ எனப் பிற்பாகத்தொடும் கூடிப் பொருள்பயந்தமைகாண்க. ஒருபதம் முன்னும் பின்னுங்கூடிப் பொருள் பயக்கு மிதனை வடதூலார் சாகாகுதிகோளக நியாயமென்பர். (௬௫)

[அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோள்.]

சகஎ. செய்யு ளீறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளனைமறி பாப்பே.

இ - ள். செய்யுள் இறுதிமொழி - செய்யுளில் இறுதியில் நின்றசொல்,—இடை முதலினும் எய்திய பொருள்கோள் - இடையிலும் முதலிலும் சென்ற பொருள்கோள்,—அனை மறி பாப்பு - அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம். எ - று.

புற்றிலே தலைவைத்து மடங்கும் பாம்புபோலுதலால் அப்பெயர் பெற்றது. [அனை - புற்று. மறிதல் - மடங்குதல்.]

வ - று. “தாழ்ந்தவுணர்வினராய்த்தாளுடைந்து தண்ணீன்றித்தளர்வார்தாமும், சூழ்ந்தவினையாக்கைசுடவிழிந் துநாற்கதியிற்சுழல்வார்தாமு, சூழ்ந்தபிணிநலியமுன்செய்தவினையென்றேமுனிவார்தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினேவானெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதாரே.” எனவரும்.

இதனுள் வாழ்ந்தபொழுதினேவானெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதார், சூழ்ந்தபிணிநலியமுன்செய்தவினையென்றேமுனிவார், சூழ்ந்தவினையாக்கைசுடவிழிந் துநாற்கதியிற்சுழல்வார், தாழ்ந்தவுணர்வினராய்த்தாளுடைந்து தண்ணீன்றித்தளர்வார். எனத் தலைகீழாய் இடையிலு முதலிலுஞ் சென்று கூடுதல்காண்க. (௬௬)

[கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள்.]

சகஅ. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

இ - ள். யாப்பு அடி பலவினும் கோப்பு உடை மொழிகளை - செய்யு ளடிகள் பலவற்றினுங் கொக்கப்படுதலையுடைய சொற்களை,—ஏற்புழி இசைப்பது - எடுத்தப் பொருளுக்கேற்றவிடத்துக் கூட்டும் பொருள்கோள்,—கொண்டு கூட்டு - கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. “தெங்கங்காய்போலத்திரண்டுருண்டபைங்குந்தல், வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னமாமேனி, யஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமே, வங்கத்துச்சென்றார்வரின்” எனவரும். இதனுள் வங்கத்துச்சென்றார்வரி

ன், அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தலையுடையாளது மாமேனிமேல் தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்ட கோழிவெண்முட்டையுடைத்தன் ன்பசலை தணிவாம் எனக் கொண்குகட்டுக. (பசலை - தேமல்.)

“ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும், பாரிபறம்பின்மேற்றண் ணுமை - காரி, விறன் முள்ளூர்வேங்கைவீதானுந்தோளாள், நிறனு ள்ளூருள்ளதலர்.” என்பதுமது. இதற் சிதர்ந்துகிடந்த சொற்களை பாரிபறம்பின்மேற்றண்ணுமைதானுந்தோளாள், நிறன்விறன்முள் ளூர்வேங்கைவீ, உள்ளூருள்ளதாகிய அலர் ஆரியமன்னர்பறையி னெழுந்தியம்பும் எனக்கூட்டிப்பொருளுணர்க. (பறம்பு - ஒருமலை, அலர் - பழிப்புமொழி.) (கூஎ)

[அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள்.]

சுககூ. ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும் யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை மாட்சியு மாற வடியவு மடிமறி.

இ - ள. ஏற்புழி எடுத்து உடன் கூட்டும் அடியவும் - பொருளு ள்கேற்குமிடத்து எடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியையுடையவையும், - யாப்பு ஈறு இடை முதல் ஆக்கினும் - யாதானுமோரடியை எடுத்து அச்செ ய்யுளின் இறுதிநடு முதல்களில் யாதானுமோரிடத்துக் கூட்டினும், - பொ ருள் இசை மாட்சியும் மாற அடியவும் - பொருளோடு ஓசைமாட்சியும் ஓ சையொழியப் பொருண்மாட்சியும் வேறுபடாத அடியையுடையவையும், - அடிமறி - அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாம். ன - று.

வ - று. (க) நடுக்குற்றுத்தற்சேர்ந்தார்துன்பந்துடையார், கொடுத்துத்தா ன்றுய்ப்பினுமீண்டுங்காலீண்டு, மிடுக்குற்றுப்பற்றினுநிலலா துசெல்வம், விடுக்கும்வினையுலந்தக்கால். என்பதனுள், கொ டுத்துத்தான்றுய்ப்பினுமீண்டுங்காலீண்டும், விடுக்கும்வினையு லந்தக்கா, விடுக்குற்றுப்பற்றினுநிலலா துசெல்வம் (இஃதறியா ிர்) நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார் என அ டிகளை ஏற்குமிடத்து எடுத்துக் கூட்டுக.

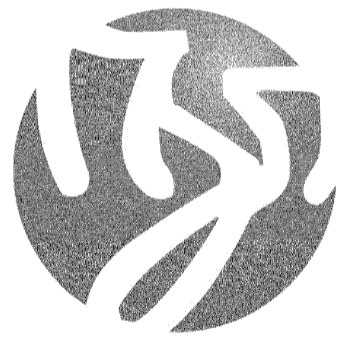
(உ) மாறக்காதலர்மலைமறந்தனரே, யாருக்கட்பனிவரலானுவே, வே ருமென்றோள்வளைநெகிழும்மே, கூறய்தோழியான்வாமுமா ரே. இதனுள் எவ்வடியை எங்கே கூட்டினும் பொருளும் ஓ சையும் வேறுபடாமை காண்க.

“தீர்த்தமென்பது சிவகங்கையே, மூர்த்தியம்பலக்கூத் தனதுருவே, ஏத்தருந்தலமெழிற்புலியூரே, இதுவும் எவ்வடி யை எங்கே கூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாது வந்தது.

(௩) ‘அலைப்பான்பிறிதுயிரையாக்கலுங்குற்றம், விலைப்பாலிற்கொண்டீன்மிசைதலுங்குற்றம், சொலற்பாலவல்லாதசொல்லுதலுங்குற்றம், கொலைப்பாலுங்குற்றமேயாம்.’ இதனுள் ஈற்றடியொழிந்த மூன்றடியுள் யாதானுமொன்றை எடுத்து யாதானுமோரிடத்துக் கூட்டியுச்சரித்துப் பொருளுமோசையும் வேறுபடாமையும், ஈற்றடியை யெடுத்து யாதானுமோரிடத்துக்கூட்டியுச்சரித்து ஓசை வேறுபட்டுப் பொருள் வேறுபடாமையுங் காண்க. (௬௮)

பரிசேஷி வினாக்கள்:— 919. அறுவகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்படுஞ் செய்யுள் கொள்ளும்பொருள்கோள்களெவை? 920. யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாவதியாது? 921. மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாவதியாது? 922. நிரனிகைப்பொருள்கோளாவன யாவை? 923. நேர்நிரனிகைப்பொருளை வடநூலார் அணியுள் எவ்வாறு கூறுவர்? 924. பூட்டுவிற் பொருள்கோளாவதியாது? 925. தாப்பிசைப்பொருள்கோளாவதியாது? 926. தாப்பிசைப்பொருள்கோளை வடநூலார் எவ்வாறுகூறுவர்? 927. அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாவதியாது? 928. கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளாவ தியாது? 929. அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாவன யாவை?

பொதுவியல் முற்றிற்று.

ச. இடையியல்.

* ——— *

[இடைச்சொல்லின்பொதுவிலக்கணம்.]

சஉ0. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய வின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னேரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ இடைச்சொல்.

இ - ள். வேற்றுமை (யுருபுகள்) - ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளும், - வினை (யுருபுகள்) - விசைநிறையும் இடைநிலைகளுமாகிய வினையுருபுகளும், - சாரியை (யுருபுகள்) - அன் ஆன் முதலிய சாரியையுருபுகளும், - ஒப்புருபுகள் - போலப் புரைய முதலிய உவமவுருபுகளும், - தத்தம் பொருள - பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருபவையும், - இசைநிறை - வேறுபொருளினிற் றி இசைநிறையே பொருளாக வருபவையும், - அசைநிலை - அசைநிலையே பொருளாகிற்பவையும், - குறிப்பு - வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது ஒலி அச்சம் விரைவு இவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தி வருபவையும், - என் எண் பகுதியின் - என்னும் எட்டுவகையினையுடையனவாய், - தனித்து இயல் இன்றி - தனித்து நடத்தலின்றி, - பெயரினும் வினையினும் பின் முன் ஓரிடத்து - பெயரினசத்தம் வினையினசத்தம் அவற்றின் புறமாகிய பின்னும் முன்னும் இவ்விடங்களாறனுளொரிடத்து, - ஒன்றும் பலவும் வந்து ஒன்றுவது - ஒன்றாயினும் பலவாயினும் வந்து அப்பெயர்வினைகளுக்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது, - இடைச்சொல் - இடைச்சொல்லாகும். ஏ - று.

பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகரனவாய் நின்றலின், இடைச்சொல்லெனப்பட்டன; தனித்து நடத்தலின்றிப் பெயர்வினைகளிடமாக நடத்தலின், இடைச்சொல்லெனப்பட்டன. வெளிநும் அமையும். இப்பொருட்டு இடமெனினும் இடையெனினுமொக்குமாயினும் இடையென்றது இடைநிகரனவாய் நின்றலையுமுணர்த்துதற்காம்.

இசைநிறையென்பது வேறுபொருளுணர்த்தாது செய்யுளில் இசையிறைத்துறிப்பது.

அசைநிலையென்பது வேறுபொருள் உணர்த்தாது பெயர்ச்சொல்லோடும் வினைச்சொல்லோடுஞ் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நிற்பது. [அசைத்தல் - சார்த்துதல்.]

வ -- று. (க) குழையன் என்புழிப், பெயரினகத்துறுப்பாய் விசுதியிடைச் சொல் ஒன்று வந்தது. தச்சிச்சி, நிலத்தினன் என்புழிப், பெயரினகத்துறுப்பாய் முறையே இடைநிலையும் விசுதியும், இடைநிலையுஞ் சாரியையும் விசுதியுமாகிய இடைச்சொற்கள் பலவந்தன.

(உ) உண்ணாய் என்புழி, வினையினகத்துறுப்பாய் விசுதியிடைச்சொல் ஒன்று வந்தது, நடந்தான், நடந்தனன் என்புழி, வினையினகத்துறுப்பாய் முறையே இடைநிலையும் விசுதியும், இடைநிலையுஞ் சாரியையும் விசுதியுமாகிய இடைச்சொற்கள் பலவந்தன.

(ஈ) அதுமன், கொன்னூர் என்புழிப், பெயரின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னும்முன்னும் ஒன்று வந்தது. அதுமற்றம், இனிமற்றொன்று என்புழிப், பெயரின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னும்முன்னும் பலவந்தன.

(ஊ) வந்தானே, ஐயோவிறந்தான் என்புழி, வினையின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னும்முன்னும் ஒன்று வந்தது. கொன்றான்கூ, சீசீபோ என்புழி, வினையின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னும்முன்னும் பலவந்தன. (க)

[இடைச்சொற்பொருள்கள்.]

சஉக. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க யின்னன விடைப்பொருள்.

இ - ள். தெரிநிலை - தெரிநிலையும், —தேற்றம் - தெளிவும், —ஐயம் - சந்தேகமும், —முற்று - முற்றும், —எண் - எண்ணும், சிறப்பு - சிறப்பும், —எதிர்மறை - எதிர்மறையும், —எச்சம் - எச்சமும் —வினா - வினாவும், —விழைவு - விருப்பமும், —ஒழியிசை - ஒழிந்தசொல்லும், —பிரிப்பு - பிரிநிலையும், —கழிவு - கழிவும், —ஆக்கம் - ஆக்கமும், —இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், —இடைப்பொருள் - தத்தம் பொருளவென்ற இடைச்சொற்களுடைய பொருள்களாம். எ - று.

[சிறப்பு - அதிகம், மேற்படுகை.]

இன்னனவென்றதனால் சிலவருமாறு:—

- (க) அ, இ, உ என்பன சுட்டுப்பொருளைத் தருவன.
- (உ) எ, ஏ, யா, ஆ என்பன வினாப்பொருளைத் தருவன.
- (ஈ) முன், பின் என்பன காலப்பொருளையும் இடப்பொருளையும் தருவன.
- (ஊ) இனியென்பது காலவிடங்களின் எல்லைப்பொருளைத் தருவது.

- (டு) தொறும், தோறும் என்பன இடப்பன்மைப்பொருளையுங் காலப்பன்மைப்பொருளையுந் தொழில்பயில்வுப்பொருளையுந் தருவன.
- (சு) வாளா, சும்மா என்பன பயனின்மைப்பொருளைத் தருவன.
- (எ) ஆவ்து, ஆதல், ஆயினும், தான், என், என்ன என்பன விகற்பப்பொருளைத் தருவன. [விகற்பமாவது பலவற்றுள் இதுதான் என்னுநியதியில்லாமை.]
- (அ) ஐயோ, அத்தோ முதலியவை இரக்கப்பொருளைத் தருவன. ஐயோ கியப்புப்பொருளையுந்தரும்.
- (க) ஆ, ஆகா, அம்ம, ஓ, ஓகோ முதலியவை வியப்புப்பொருளைத் தருவன.
- (கஓ) ஆவா, கூகூ, ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத் தருவன.
- (கக) சீ, சீசீ, சிச்சீ, சை முதலியவை இசழ்ச்சிப்பொருளைத் தருவன.

குறிப்பின்வரு மிடைச்சொற்கள் வருமாறு:—

- (க) ஆம்மென, இம்மென, கோவென, சோவென, துடுமென, ஒல்வென, கஃமென, சுஃமென. எ - ம். கடகடென, சளகளென, திடுதிடுதென, நெறுநெறுதென, படபடென. எ - ம். வருவன ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன.
- (உ) துண்ணென, துணுக்கென, திட்கென, திடுக்கென என்றாற்போல்வன அச்சக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன.
- (க) பொள்ளென, பொருக்கென, கதுமென, ரெரேலென, சரேலென என்றாற்போல்வன விரைவுக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன.
- ஆம், ஓம் என்பன அங்கீகாரப்பொருளைத் தருவன. ஆம் - பிறர்கூற்றென்பதையுமுணர்த்தும். (உ)

[ஏகாரவிடைச்சொல்.]

சஉஉ. பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்றம்

இசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

இ - ள். பிரிநிலை - பிரிநிலையும், —வினா - வினாவும், —எண் - எண்ணும், —ஈற்றசை - ஈற்றிலசைத்தலும், —தேற்றம் - தெளிவும், —இசைநிறை - இசைநிறைத்தலும், —என ஆறு ஏராம் - என்று ஆறு பொருளைத் தரும் ஏகாரவிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. (க) அவருள் இவனே கள்வன்: இங்கே ஒருகூட்டத்தினின்றும் ஒருவனைப் பிரித்துநிறலாற் பிரிநிலை.

(உ) நீயே கொண்டாய்: இங்கே நீயா கொண்டாயென்னும் பொருளைத் தருமிடத்து வினா.

- (௩) நிலமே நீரே தீயே வழியே இங்கே நிலமு நீருந் தீயும் வளியும் எனப் பொருள்பட எண்ணிநின்றலால், ஏண்.
- (௪) “என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.” இங்கே வேறுபொருளின் னி இறுதியிலே சார்த்தப்பட்டு நின்றலால், ஈற்றசை.
- (௫) உண்டேமறுமை. இங்கே உண்டென்பதற்கு ஐயமில்லையென்னுந் தெளிவுப்பொருளைத் தருதலாற் றேற்றம்.
- (௬) ‘ஏயேயிவளொருத்தி பேடியோவென்றார்’ இங்கே வேறுபொருளின் னிச் செய்யுளில் இசைநிறைத்துநின்றலால் இசைநிறை அவனேகொண்டான் என்பது ஒரோரிடத்து அவன் கொண்டிலன் என எதிர்மறைப் பொருள்பட நின்றல் “புதியனபுகுதலும்வழுவல்” என்பதனாற் கொள்க. (௩)

[ஓகாரவிடைச்சொல்.]

சஉந. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட். டோவே.

இ - ள். ஒழியிசை - ஒழியிசையும், - வினா - வினாவும், - சிறப்பு - சிறப்பும், - எதிர்மறை - எதிர்மறையும், - தெரிநிலை - தெரிநிலையும், - கழிவு - கழிவு, - அசைநிலை - அசைநிலையும், - பிரிப்பு - பிரிநிலையும், - என எட்டு ஒ - என்று எட்டுப்பொருளைத்தரும் ஓகாரவிடைச்சொல். ஏ -று.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும். உயர்வுசிறப்பு ஒருபொருளினது உயர்வைச் சிறப்பித்தல். இழிவுசிறப்பு ஒரு பொருளினது இழிவைச் சிறப்பித்தல். இங்கே சிறப்பித்தல் என்றது, உயர்வேயாயினும் இழிவேயாயினும் அதனது மிகுதியை விளக்குதல்.

உ - று. (௧) படிக்கவோவந்தாய். இங்கே படித்தற்கன்று விளையாடுதற்குவந்தாய் என ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் ஒழியிசை

(௨); குற்றியோ மகனே. இங்கே குற்றியா மகனா என வினாப்பொருளைத் தருதலால் வினா.

(௩) ஒ ஒ பெரியன். இங்கே ஒருவனது பெருமையாகிய உயர்வின் மிகுதியை விளக்குதலால் உயர்வுசிறப்பு.

ஒ ஒ கொடியன். இங்கே ஒருவனது கொடுமையாகிய இழிவின் மிகுதியை விளக்குதலால் இழிவுசிறப்பு.

(௪) அவனேகொண்டான். இங்கே கொண்டிலன் என்னும் பொருளைத்தருமிடத்து எதிர்மறை.

(௫) ஆனே அதுவுமன்று பெண்ணே அதுவுமன்று. இங்கே அத்தன்மையில்லாமையைத் தெரிவித்து நின்றலாற் றெரிநிலை.

(க) உறுதியுணராது கெட்டாரை ஒ ஓ தமக்கோருறுதியுணராரோ
என்னுமிடத்துக் கழிவிரக்கப்பொருளைத் தருதலாற் கழிவு.
[கழிவிரக்கம் - கழிந்ததற்கிரங்குதல்.]

(எ) “காணியவம்மினே” இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்ப
ட்டுநின்றலால் அசைநிலை.

(அ) இவனே சொண்டான். இங்கே பலருணின்றும் ஒருவனைப்பி
ரித்தநிற்குமிடத்துப் பிரிநிலை.

[என என்று இடைச்சொற்கள்.]

சுஉச. வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினும்.

எனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இ - ள். வினை - வினையும், —பெயர் - பெயரும், —குறிப்பு - குறிப்
பும், —இசை - இசையும், —எண் - எண்ணும், —பண்பு ஆறினும் - பண்பு
மாசிய ஆறுபொருளிலும், —என எனும் மொழி வரும் & எனவென்னுமி
டைச்சொற் சேர்ந்து வரும், —என்றும் அற்று - என்று என்னுமிடைச்சொ
ல்லும் அப்படியே ஆறுபொருளிலும் வரும். எ - று.

வ - று. (க) மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையுவந்தான். இங்கே வினை
யோடியைந்தது.

(உ) “அழுக்காறெனவொருபாவி” இங்கே பெயரோடியைந்தது.

(ஈ) “பொள்ளெனவாங்கேபுறம்வேரார்” இங்கே குறிப்போடியைந்தது

(ச) “பொம்மென வண்டலம்பும் புரிசுழலை” இங்கே இசையோ
டியைந்தது.

(ஐ) நிலமென நீரெனத் தீயென வளியென வானெனப் பூதங்களை
ந்து. இங்கே எண்ணோடியைந்தது.

(ஊ) வெள்ளெனவிளர்த்தது. இங்கே பண்போடியைந்தது.

என்று என்பதையும் இப்படியே இவைகளோடும் ஒட்டிக்கொள்க.

[உம்மையிடைச்சொல்.]

சுஉரு. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை

தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

இ - ள். எதிர்மறை எதிர்மறையும், —சிறப்பு - சிறப்பும், — ஐயம் -
ஐயமும், —எச்சம் - எச்சமும், —முற்று - முற்றும், —அளவை - எண்ணும், —
தெரிநிலை - தெரிநிலையும், —ஆக்கம் - ஆக்கமுமாகிய, —எட்டு உம்மை - எட்
டுப்பொருளையுந் தரும் உம்மையிடைச்சொல். எ - று,

எச்சம் இறந்ததுதழீஇயவெச்சமும், எதிரதுதழீஇயவெச்சமும் என
இருவகைப்படும்.

உ-று. (க) “மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்” இங்கே மறக்கலாகாது என்னும் பொருளைத் தருதலால் எதிர்மறை.

(உ) “குறவருமருளுங்குன்றத்துப்படினே.” என்பது குன்றத்துமயங் சாதியங்குதற்கட் குறவர் சிறந்தமையாற் சிறப்பும்மை. இவ்வுதாரணத்திற் குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலாற் சிறப்பும்மை யென்றுரைத்தார் சிலர். உம்மை குறவரைச் சிறப்பிக்க அவருமருளுங் குன்றென்று குன்று அவர்முகத்தாற் சிறப்பிக்கப்பட்டதன்றி உம்மை சிறப்பித்தவாறன்றென்பதும், (மந்திரியோடரசன்வந்தான் என்னுமிடத்து ஒநி என்னுமுருபிடைச்சொற்கூடிநின்ற மந்திரியே உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாயினவாறுபால்) உம்மையிடைச்சொல் தான் மருவிநின்றகுறவரைச் சிறப்பித்ததென்பதுமுணர்க. மேலும், “மந்தியுமறியா” என்பதற்கு மரமேறுந் தொழிலிற் சிறந்த மந்தியும் என்று நச்சினுர்க்கினியருரைத்தாலும், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் “எச்சஞ்சிறப்பே” என்னும் உருநு ம் சூத்திரத்திற்குச் சேனாவரையரெழுதிய உதாரணவிளக்கத்தானும் எதுகொள்ளற்பாற்றென்பது தெளிக.

“புலையனும்விரும்பாப் புன்புலால்யாக்கை” இங்கே புலையனதிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவுசிறப்பு. இவ்வுதாரணத்திலும் யாக்கையினிழிவைச் சிறப்பித்துநின்ற தென்றார்சிலர். இசற்கும் முன்னுதாரணவிளக்கத்தி லேற்பனகொண்மிணர்ந்து முடிபுசெய்க. சிறப்பு என்பதற்கு அதிசுத்தன்மையென்பது ஈண்டுப்பொருளாம். எனவே அச்சிறப்பு, உயர்வுசிறப்பு இழிவுசிறப்பென இருவகையாமென்பதுமேலுதாரணங்களிரண்டானுமுணர்க.

(ங) அவன்வெல்லினும் வெல்லும், இங்கே தணியாமையை உணர்த்தலால் ஐயம்.

(ச) சாத்தனும் வந்தான். இங்கே கொற்றன்வந்ததன்றி என்னும் பொருளைத் தரும்போது இறந்ததழீஇயவெச்சம்; இனிக் கொற்றனும் வருவான் என்னும் பொருளைத் தரும்போது எதிரதுதழீஇயவெச்சம்.

(ரு) எல்லாரும் வந்தார். இங்கே எஞ்சாப்பொருளைத் தருதலால் முற்று. (எஞ்சா - மிஞ்சாத)

(க) இராவும் பகலும். இங்கே எண்ணுதற்கண் வருதலால் எண்.

(எ) ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று. இங்கே இன்னைசெனத் தெரிவித்து நின்றலாற் தெரிநிலை. (அலியென்றுதெரிவித்தது)

(அ) பாலுமாயிற்று. இங்கே அதவே மருந்துமாயிற்று என்னும்பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம். (கா)

[முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி.]

சஉக. முற்றும்மை யொரோவழி எச்சமு மாகும்.

இ - ள். முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும் - மேற்கூறிய முற்றும்மை யொரோவிடத்து எச்சவுடையுமாம். எ - று.

உ - று. எல்லாரும் வந்தார்; அவர்பத்தங்கொடார் இங்கே சிலர்வந்தார்; பத்திற் சிலகொடுப்பார் எனவும் பொருள்படுதலால், எச்சவுடையுமாயிற்று. எதிர்மறைவினையான் முடிக்கப்படுமிடங்களில் முற்றும்மை எச்சப்பொருள் படத்தலுமுண்டென்றறிக. (எ)

[எச்சவுடையுடைய காவதோர்விதி.]

சஉஎ. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இ - ள். எச்சவுடையுடைய செவ்வெண் ஈற்றது ஆம் - எச்சவுடையுடைய செவ்வெண்ணில் வருமாயின் ஈற்றில் வரும். எ - று.

செவ்வெண்ணாவது எண்ணிடைச்சொற் றெருக்குநிற்பவருவது.

உ - று. கல்வி செல்வ மொழுக்கங் குடிப்பிறப்பும். பெறுவாருமுளர் என்புழி, இவற்றுட் சில பெறுவாருமுளர் எனப் பொருள்படுதல் காண்க.

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்காவதோரிலக்கணம்.]

சஉஅ. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்ற வெணுவெண்ணுக்குந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவே மாந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

இ - ள். பெயர்ச்செவ்வெண் ஏ என்ற எணு எண் நான்கும் தொகை பெறும் - பெயர்களினிடையே யெண்ணிடைச்சொற் றெருக்குநிற்பவருக்கு செவ்வெண்ணும் பெயரோடு சொகாது வரும் ஏகாரவெண்ணும் என்றவெண்ணும் எருவெண்ணுமாகிய நான்கெண்களுந் தொகையைப்பெற்று நடக்கும், - உம்மை என்று என ஒழி இந்நான்கு எண்ணும் - உம்மையெண்ணும் எனவெண்ணும் எனவெண்ணும் ஒடெண்ணுமாகிய இந்த நான்கெண்களும், - ஆஃது இன்றியும் இயலும் - அத்தொகைபெறுதம் நடக்கும். எ - று.

உ - று. (க) சாத்தன் கொற்றனிருவரும் வந்தார்; சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும்வந்தார்; சாத்தனென்ற கொற்றனென்றவிருவரும் வந்தார்; சாத்தனெனக் கொற்றனென வரும் வந்தார். - இவை தொகைபெற்றே வந்தன. இவை வழக்கிடத்து ஒரோ

வழித்தொகை பெறாது வரின், இசையெச்சமாகவும், செய்யுளிலே தொகைபெறாது வரிற் றெழுத்தல்விகாரமாகவுங் கொள்க.

- (உ) சாத்தனுங் கொற்றனு மிருவரும் வந்தார், சாத்தனென்று கொற்றனென்றிருவருளர்; சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவருளர்; சாத்தனோடு கொற்றனோடுருவருளர், இவை தொகை பெற்று வந்தன. சாத்தனுங்கொற்றனும் வந்தார்; நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென்றளவறு காயமென்றாகிய வுலகம்; நிலனென நீரெனத் தீயெனக் காற்றென வளவறு காயமென வாகிய வுலகம்; நிலனோடு நீரோடு தீயோடு காற்றோடளவறு காயமோடாகிய பூதம். இவை தொகைபெறாது வந்தன. (க)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

சஉகூ. என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

இ - ள். என்றும் எனவும் ஒடுவும் - என்று என ஒடுவென்னும் இம்முன்றிடைச்சொற்களும், - ஒரோவழி நின்றும் பிரிந்து எண் பொருடொறும் நேரும் - எண்ணப்படும் பொருடொறு நின்றலேயன்றி ஒரிடத்துநின்றும் பிரிந்து எண்ணப்படும் பொருடொறுஞ் சென்று பொருந்தும். எ - று

வ - று. (க) “வினைபகையென்றிரண்டினெச்சநினை யுங்காற் - றீயெச்சம் போலத்தெறும்.” இங்கே என்றென்பது, வினையென்று பகையென்று என நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழியுஞ் சென்று பொருந்தியது.

(உ) “பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு - மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.” இங்கே எனவென்பது, பகையென்ப பாவமென அச்சமெனப் பழியென, என்று நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழியுஞ்சென்று பொருந்தியது.

(ஈ) “பொருள்கருவிகாலம்வினையிடனொடைந்து - மிருடாவெண்ணிச் செயல்.” இங்கே ஒடுவென்பது, பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடனொடு என நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழியுஞ்சென்று பொருந்தியது. (க)

[பெயரொடுவரும் இடைச்சொற்கள் வினையொடும் வருமாறு.]

சஉ௦. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

இ - ள். ஏற்பன எண் - பொருந்துவனவாகிய எண்ணிடைச்சொற்கள், - வினையொடு வரினும் இனைய - வினையொடு வரினும் மேற்பெயரோடு வந்தாற்போலும். எ - று.

வி - று. மயிலாடக் குயில்வாட மாமுக்கிலெழுந்தது. இது செவ்வெண். கற்றுங்கேட்டுங் கற்பனைகடந்தார். இது உட்படைவெண். உண்ணவென்றுடுக்கவென்று வந்தான். இது என்வெண். உண்ணவென உடுக்கவெனவந்தான் இது என்வெண். உண்ணவுடுக்கவென்று வந்தான். இது பிரிந்துகூடுமெண். (கக)

[தினல்தைச்சொல்.]

சுருக. விழைவே கால மொழியிசை தில்லை.

இ - ள். விழைவு காலம் ஒழியிசை தில் - ஆசையங் காலமுந் ஒழிந்தசொல்லுமாகிய மூன்றுபொருளையுந் தருந் தில்லென்னுமிடைச்சொல்.

விழைவின் கண்வருந் தில் என்னுஞ்சொல் தன்மையிடத்தல்லது வாராது என்பது “விழைவின் நிலைதனனி - த்தியலும்” என நூற் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக.

வ - று. (க) “வாரந்திலங்குவை யெயிற்றுச் சின்மொழி - யரிவையைப்பெறுகதில் லம்மயானே” இங்கே அரிவையைப் பெறுதல் வேட்கையை யுணர்த்தலால் விழைவு.

(உ) “பெற்றாங்கறிகதில்லம்மவிவ்வூரே.” இங்கே பெற்றகாலத்தறிக எனக் காலத்தையுணர்த்தலாற் காலம்.

(ஈ) “வருகதிலம்மவெஞ்சேரிசேர” இங்கே வந்தால் ஒன்றுசெய்வேன் என்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளை யுணர்த்தலால் ஒழியிசை. (கஉ)

[மன்னிடைச்சொல்.]

சுருஉ. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கங் கழிபு மிகுதி நிலைபே ராகும்.

இ - ள். மன் - மன்னென்னுமிடைச்சொல், - அசைநிலை - அசைத்து நின்றற்பொருளிலும், - ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற்பொருளிலும், - ஆக்கம் - ஆக்கப்பொருளிலும், - கழிவு - கழித்தற்பொருளிலும், - மிகுதி - மிகுதிப்பொருளிலும், - நிலைபேறு ஆகும் - நிலைபெறுத்தற்பொருளிலும் வரும்.

வ - று. (க) “அதுமற் கொண்கன் தேரே” இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலை.

(உ) “கூரியதோர்வாண்மன்” இங்கே இருப்பை அறத்துணித்தது என்னும் ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் ஒழியிசை.

(ஈ) “பணிகாடுமன்” இங்கே இன்று வயலாயிற்று என்னும் ஆக்கப்பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம்.

(ச) “சிறியகட்பெறினே மெமக்கீயுமன்னே” இங்கே இப்பொழுது அஃன் இறந்தசனல் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்தது என்னும் பொருளைத் தருதலாற் கழிவு.

(ரு) “எந்தையெமக்கருளுமன்” இங்கே மிகுதியும் அருளுவன் என்னும் பொருளைத் தருதலால் மிகுதி.

(சு) “மன்னுவலகத்து மன்னியது புரிமோ” இங்கே இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைகள் நிலைபெறாத வலகத்திலே நிலைத்தைச் செய் என்னும் பொருள்பட நின்றலால் நிலைபேறு.

[மற்றென்னுமிடைச்சொல்.]

சுரு. வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

இ - ள். மற்று - மற்றென்னுமிடைச்சொல்,—வினைமாற்று - வினைமாற்றுப்பொளையும்,—அசைநிலை - அசைத்துநின்றற்பொருளையும்,—பிறிது எனும் - பிறிதுபொருளையுந் தரும். எ - று.

உ - று. (க) “மற்றறிவாநல்வினை யாடிலையமென்னுது” இங்கே விரைந்தறிவாமென்னும் வினையையொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினைடைத் தருதலால் வினைமாற்று.

(உ) “மற்றென்னையாள்சு.” இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலை.

(ஈ) “ஊழிற்பொருவலியாவுளமற்றொன்று — சூழினுந்தான் முத்துயும்” இங்கே ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத் தருதலாற்பிறிது.

[முன்னதற்கோர்புறனடை.]

சுரு. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

இ - ள். மற்றையது என்பது - மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும்,—சுட்டியதற்கு இனம் — கருதியதற்கு இனமாகிய மறுதலை வினையும் இனமாகிய பிறிதுமாம். எ - று.

முன்னுதாரணங்களுள், நல்வினையை விரைந்தறிவாம் எனக் கருதியதற்கு இனமாகிய வினைமாற்றுவது, விரையாதறிவாமென்பது; ஊழொன்றெனக் கருதியதற்கு இனமாகிய பிறிதாவது ஊழல்லதொன்றென்பது.

[கொல்லிடைச்சொல்.]

சுரு. கொல்லைய மசைநிலைக் கூற்றே.

இ - ள். கொல் - கொல்லென்பது,—ஐயம் அசைநிலைக் கூற்று - ஐயப்பொருளையும் அசைநிலைப் பொருளையும் தருமிடைச்சொல்லாம்.

வி - று. (க) இவ்வுருச் குற்றிகொண் மகன்கொல். இங்கே குற்றியோ மகனே என்னும் பொருளைத் தருதலால் ஐயம்.

(உ) “கற்றதனாலாயபயனென்கொல்” இங்கே வேறுபொருளினிற் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலை. (கக)

[ஒடு, தெய்ய]

சுந ௬. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இ - ள். ஒடுவும் தெய்யவும் - ஒடு தெய்ய என்னுமிரண்டும்;—இசைநிறைமொழி - இசைநிறைத்தற்பொருளைத் தருஞ் சொற்களாம். எ - று.

வ - று. “விதைக்குறுவட்டிற் போதொடுபொதுள.” எ - ம். சொல்வேன் தெய்ய நின்னொடுபெயர்த்தே. எ - ம். வரும். (கஎ)

[அந்தில், ஆங்கு.]

சுந ௭. அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.

இ - ள். அந்தில் ஆங்கு - அந்தில் ஆங்கு என்னும் இவ்விரண்டி னிடச்சொல்லும்,—அசைநிலை இடப்பொருள் - அசைநிலைப் பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும். எ - று.

வ - று. (க) “அந்திற்கழலினன் கச்சினன்” இங்கே வேறுபொருளினிற் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலை.

“வருமே-சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய” இங்கே அவ்விடத்து வரும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் இடம்.

(உ) “ஆங்கத் திறனல்ல யாங் கழற” இங்கே வேறுபொருளினிற் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலை. இதனுள் ஆங்கென் னுமசைநிலை ஆங்கவென இறுதிவிகாரமாய் நின்றது.

“ஆங்காங்காயினுமாக” இங்கே அவ்விடத்து என்னும் பொருளைத் தருதலால் இடம். (கஅ)

[அம்மவிடைச்சொல்.]

சுந ௮. அம்ம வுரையசை கேண்மினென் ழுகும்.

இ - ள். அம்ம - அம்மவென்பது,—உரையசை - உரையசைப்பொ ருளைத்தருவதும்,—கேண்மின் என்று ஆகும் - ஒன்று சொல்லுவேன் கேண்மினென்னும் ஏவற்பொருளைத் தருவதுமாம். எ - று.

வ - று. (க) “அதுமற்றம்ம” இங்கே கட்டுரைக்கண் வருதலால் உரையசை.

(உ) “அம்மவாழிதோழி” இங்கே ஒன்றுசொல்வேன் கேள் என் னும் ஏவற்பொருளில் வந்தது. (கக)

சுள்

[வியங்கோளசை.]

சுநக. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இ - ள். மாவென் கிளவி - மாவென்னுஞ்சொல்,—வியங்கோள் அசைச்சொல் - வியங்கோளிடத்து வரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

வ - று, “உப்பின்று - புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே” இங்கே மாவென்னும் அசைச்சொல் உண்கவென்னும் வியங்கோள் வினையை யடுத்தது வந்தது. (உப்பின்றிப் புற்கையை யுண் என்பது பொருள்.) ( ).

[முன்னிலையசைச்சொல்.]

சுச௦. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை வாழிய மாளவீ யாழமுன் நிலையசை

இ - ள். மியா—யாழ—மியா இக மோ மதி அத்தை இத்தை வாழிய மாளவீ யாழ என்னும் பத்திடைச்சொற்களும்,—முன்னிலை அசை—முன்னிலையிடத்து வரும் அசைச்சொற்களாம். எ - று.

வ - று, மியா—“சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று மலையகலான் வாடி வரும்.”

இக—“தண்டுறையூர் காணிக வெனவே.”

மோ—“காமஞ் செப்பாது சுண்டது மொழிமோ.”

மதி—“சென்மதிபெரும”

அத்தை—“சொல்லிய ரத்தைநின் வெகுளி”

இத்தை—“வேய் நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை”

வாழிய—“காணிய வாவா ழியமலைச் சாரல்.”

மாள்—“சிறிது—தவிர்ந்தீக மாளநின் பரிசில ருய்ம்மார்”

ந—“சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே”

யாழ—“நீயே-செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந்தியாழ.”

[எல்லாவிடத்தம்வரும் அசைச்சொல்.]

சுசக. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ் சின்குரை யோளும் போலு மிருந்திட டன்றந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

இ - ள். யா—நின்று - யாகா பிறபிறக்கு அரோ போ மாதிகுஞ் சின்குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான் கின்று நின்று என்னும் இருபதிடைச்சொற்களும்,—அசைமொழி - எல்லாவிடங்களிலும் வரும் அசைச்சொற்களாம். எ - று.

வ - று, யா—யா பன்னிருவர் மாணக்க ரகத்தியூர்க்கு.

கா—“புநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா.”

- பிற—“ஆயனை யல்லபிற”
 பிறக்கு—“பிறக்கிதனுட் செல்லான் பெருந்தவம் பட்டான்.”
 அரோ—“நோதக விருங்குயி லாலு மரோ.”
 போ—“பிரியின் வாழா தென்போ.”
 மாத—“விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.”
 இகும்—“காண்டிகு மல்லமோ கொண்க.”
 சின்—“தீங்கா கியவா லென்றிசின்.”
 குரை—“அது பெறலருங் குரைத்தே.”
 ஓரும்—“அஞ்சுவதோருமறனே.”
 போலும்—“வடுவென்ற சுண்ணாய் வருந்தினை போலும்.”
 இருந்து—“நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையொன்றில்லென்”
 இட்டு—“நெஞ்சம் பிளந்திட்டு.”
 அன்று—“பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.”
 ஆம—“பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
 அணியுமாந் தன்னை வியந்து”
 தாம்—நீர்தாம்.
 தான்—நீதான்.
 கின்று—“வாழ்வாளுசைப்பட்டிருக்கின்றேன்.”
 நின்று—“அழலடைந்த மன்றத் தரந்தையராய் நின்றார்
 நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்த.” (௨௨)

பரிசேஷ வினாக்கள்:—930. இடைச்சொல்லாவன யாவை? 931. இவை யாதுகாரணத்தால் இடைச்சொல்லெனப்பட்டன? 932. இசைநிறையென்பத்யாது? 933. அசைநிலையென்பத்யாது? 934. பிறவாறு தத்தமக் குரிய பொருள்களை உணர்த்திவருமென்ற இடைச்சொற்களின் பொருள்கள் யாவை? 935. ஏகாரவிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? 936. ஓகாரவிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 937. சிறப்பு எத்தனைவகைப்படும்? 938. உயர்வுசிறப்பென்பத்யாது? 939. இழிவுசிறப்பென்பத்யாது? 940. என் என்று என்னும் இரண்டிடைச்சொற்களும் எவ்வெவ்விடத்துவரும்? 941. உம்மென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 942. எச்சவும்மை எத்தனைவகைப்படும்? 943. ஒருபொருளில் வரும் உம்மை மற்றொருபொருளிலும்வருமோ? 944. செவ்வெண்ணுவத்யாது? 945. எச்சவும்மை செவ்வெண்ணில் வருமாயின் எவ்விடத்துவரும்? 946. தொகைபெற்றேவரும் எண்களெவை? 947. தொகை பெற்றும் பெறாதும் வரும் எண்களெவை? 948. எண்ணிடைச்சொற்கள் எண்ணுப்பொருடோறு நிற்கவே பெற்றுமோ? 949. வினை எண்ணப்படுங்கால், எண்ணிடைச்சொற் பெறாதோ? 950. தில்லென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 951. தில்லென்னுமி

டைச்சொல் எவ்விடத்தின்மாத்திரம் வரும்? 952. மன்னென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 953. மற்றென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 954. இங்கே வினைமாற்றென்றதெது? 955. பிறிதென்றதெது? 956. கொல்வென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 957. ஓடு தெய்ய என்னுமிடைச்சொற்கள் எப்பொருளைத்தரும்? 958. அந்தில் ஆங்கு, என்னுமிடைச்சொற்கள் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 959. அம்மவென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? 960. மாவென்னுமிடைச்சொல் எவ்விடத்துவரும்? 961. முன்னிலையில்வரும் அசைச்சொற்கள் எவை? 962. எல்லாவிடத்துடிவரும் அசைச்சொற்களெவை?

இந்த இடைச்சொல்லியலில் உம் சூத்திரத்தில் இன்னவைவன்றதனால் இன்னும் தேவராயினும், மூடனாயினும் என்று ஆயினும் என்னுமிடைச்சொல் உயர்வு இழிவு என்னும் பொருளில் வந்ததும், ‘வந்துளார்களாம்’, இங்கே திருடியது கொற்றனும் என்பவைகளில் ஆம், என்னுமிடைச்சொல் பிறர்கூற்று என்னும்பொருளில் வந்ததும், ‘ஆனான்புனிகேள்’ என்பதில் ஆனாவென்பது எடுத்தவிஷயத்தில் உன்முகமாக்குதற்பொருளில்வந்ததும், தஞ்சம் என்னுமிடைச்சொல் எளிதென்னும் பொருளில்வந்ததும், ‘தஞ்சக்கிளவியெண்மைப்பொருட்டே’ (தொல்காப்) கொன் என்னுமிடைச்சொல், அச்சம், பயனின்மை, காலம், பெருமை என்னு நாண்குபொருளில் வந்ததும், ‘அச்சம்பயமிலி காலம்பெருமையென், றப்பானுன்கே கொன்னைச்சொல்லே’ (தொல்காப்.) பிறவுங்கொள்க.

இடையியன் முற்றிற்று.

௩. உரியியல்.

[உரிச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

சசஉ. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட குரியன வுரிச்சொல்.

இ - ள். பல்வகைப் பண்பும் பகர் பெயர் ஆகி - இசையுங் குறிப்பும் பண்புமாகிய பல வேறுவகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி, — ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவி - அவ்வாறு உணர்த்தும்போது ஒருசொல் ஒருகுணத்தையுணர்த்துவனவும் பலகுணங்களை யுணர்த்துவனவுமாய், — பெயர் வினை ஒருவா - பெயர்வினைகளைவிட்டு நீங்காவாய், — செய்யுட்கு உரியன உரிச்சொல் - செய்யுளுக்கு உரியவையாய்ப் பொருட்குரிமைபூண்டு நிற்பவை உரிச்சொற்களாம். எ - று.

இசை ஓசை. குறிப்பு மனத்தாற் குறித்தணரப்படுவது. பண்பு பொறியாலுணரப்படுங் குணம். (க)

[பண்பிதுவென்பது]

சசங். உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

இ - ள். உயிர் உயிர் அல்லது ஆம் பொருட்குணம் பண்பு - உயிராகிய பொருளும் உயிரல்லாதபொருளுமென இருவகையுளடங்கும் உலகத்துப் பொருள்களின் குணங்கள் பண்புகளாம். எ - று. (உ)

[உயிர்ப்பொருள்.]

சசச. மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

இ - ள். மெய் நா மூக்கு நாட்டம் செவிகளின் - மெய்யும் நாவும் நாசியுங் கண்ணுங் காதுமாகிய ஐம்பொறிகளாலும், — ஒன்று முதலா - மெய்யாற் பரிசுத்தையுணருமுணர்ச்சி யொன்றுமுதலாக, — கீழ்க்கொண்டு - கீழ்ப்போனவுணர்ச்சியுங்கொண்டு, — மேல் உணர்தலின் - இரதங் கந்தம் உருவஞ்சத்தமென மேல்வரும் புலன்களை யொன்றோடொன்றாக உணர்தலின், — ஓரறிவு ஆகியா ஐந்து ஆகும் - ஓரறிவுயிர்முதலாக ஐந்துவகையாகும், — உயிர் - அவ்வுயிர். எ - று. (ங)

[ஓரறிவுயிர்.]

சசநு. புண்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

இ - ள். புண்மரம் முதல - புல்லும் மரமும் முதலியவை, — உற்று அறியும் ஓரறிவு உயிர் - மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசுத்தை யறியும் ஓரறிவுயிர்களாம். எ - று. (ச)

[ஈரறிவுயிர்.]

சசகூ. முரணந் தாதிநா வறிவொட ரறிவுயிர்.

இ - ள். முரள் நஞ்சு ஆதி - இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியவை, — நா அறிவொடு ஈரறிவு உயிர் - கீழ்ப்போன மெய்யறிவேயன்றி நாவாலிரதத்தை யறியும் அறிவொடு ஈரறிவுயிர்களாம். எ - று. (க)

[மூவறிவுயிர்.]

சசஎ. சிதலெனும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

இ - ள். சிதல் எனும்பு ஆதி - கறையானும் எனும்பும் முதலியவை, — மூக்கு அறிவின் மூவறிவு உயிர் - கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளேயன்றி மூக்காற் கந்தத்தையறியும் அறிவொடு மூவறிவுயிர்களாம். எ - று. (ஈ)

[நாலறிவுயிர்.]

சசஅ. தும்பிவண் டாதிசுண் ணறிவினா லறிவுயிர்.

இ - ள். தும்பி வண்டு ஆதி - தும்பியும் வண்டும் முதலியவை, — கண் அறிவின் நாலறிவு உயிர் - கீழ்ப்போன மூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால் உருவத்தையறியும் அறிவொடு நாலறிவுயிர்களாம். எ - று.

[ஐயறிவுயிர்.]

சசகூ. வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ஆகிசெவி யறிவோ டையறி வுயிரே.

இ - ள். வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்கு புள் ஆதி - தேவரும் மனிதரும் நரகரும் மிருகங்களும் பறவைகளும் முதலியவை, — செவி அறிவொடு ஐயறிவு உயிர் - கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றிச் செவியாற் சத்தத்தையறியும் அறிவொடு ஐயறிவுயிர்களாம். எ - று.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (சூத்.) மக்கடாமே யாறறிவுயிரே. எனக் கூறியிருக்க இவர் ஐயறிவுயிரெனக்கூறுதல் மாறுகொளக் கூறலாமெனின்; அன்றென்க.

பொறிகள் ஐந்து புலன்கள் ஐந்தாதலின் அறியும்வகையால் உடலறிவு முதற் செவியறிவீராக உயிர் ஐவகையாயினவென்றது மனவறிவைநீக்கியன்றோ அதனைக் கூட்டுங்கால், ஆறறிவுயிர் மக்கண்முதலியோரென்பது

இவர்க்கும் உடன்பாடாத்தலாலென்க. இங்கே மக்கண்முதலியோரை, “வா
னவர்மனிதர்கீழ்போய்மாழ்கியநரகரோடு, காணுறுவிலங்குபுள்ளுக்கருதா
லறிவினோடே, யூனமில்செவியுமாங்கேயுறல்னையறிவிற்சீமன், மானபர்
நோக்கினல்லாய்மனமுமொன்றதிகமாமே.” எனக்கூறிய மண்டலபுருடர்
போல மிருகமுதலியவற்றோடு கூட்டி யெண்ணி ஐயறிவுயிரென்றார்.

[உயிரல்லாத பொருள்.]

சுரு. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

இ - ள். உணர்வு இயல்ஆம்உயிர்ஒன்றும் ஒழித்த - அறிவு மயமா
கிய உயிரொன்றுமேயன்றி, - உடல் முதல் அனைத்தும் உயிர் அல் பொரு
ள் - உடம்பு முதலாகிய உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் உயிரல்லாத பொ
ருள்களாம். எ - று.

(க)

[முன்னதற்கு ஓர் புறனடை.]

சுரு. ஒற்றுமை நயத்தி னென்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இ - ள். ஒற்றுமை நயத்தின் - எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ
அவ்வுடம்பின்மயமாய் நிற்கும் ஒற்றுமைநயங்கருதியவழி, - ஒன்று எனத்
தோன்றினும் - ஒன்றுபோற்றோன்றுமாயினும், - வேற்றுமை நயத்தின் -
உயிர் சித்தாயும் உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்
மைகருதியவழி, - உடல் உயிர் வேறு - அவ்வுடலுமுயிரும் வேறும். எ - று.

[உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்பு.]

சுரு. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்பு வப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவமூக் காறன் பெளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை முப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யிணைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

இ - ள். அறிவு - மறவி - அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம் நிறை
பொறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம்
நாண் வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல் துன்பம் இ
ன்பம் இளமை மூப்பு இகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம் மதம்
மறவி யென்னும் முப்பத்திரண்டும், - இணைய - இவைபோல்வனபிறவும், -
உடல்கொள் உயிர்க்குணம் - உடம்போடுகூடிய உயிர்களினுடைய குண
ங்களாம். எ - று.

(க)

[உயிர்ப்பொருள்சளின் நொழிற்பண்பு.]

சநு௩. துய்த்த துஞ்ச நொழுத லணிதல்
உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

இ - ள். துய்த்தல்—உய்த்தல் - துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணி
தல் உய்த்தலென்னும் ஐந்தும்,—ஆதி - இவைபோல்வன பிறவும்,—உடல்
உயிர்த் தொழிற்குணம் - உடம்போடுகடிய உயிரினுடைய தொழிற்குண
ங்களாம். ஏ - று. (௧௨)

[உயிரல்பொருள்சளின் குணப்பண்பு.]

சநு௪. பல்வகை வடிவீரு நாத்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யுறெட் யிரல் பொருட்குணம்.

இ - ள். பல்வகை வடிவு - வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம் சது
ரமுதலிய பலவகைவடிவுகளும்,—இருநாத்றம் - நற்கந்தந் தூக்கந்தமென்
னும் இருநாத்றங்களும்,—ஐவண்ணம் - வெண்மை. செம்மை கருமை
பொன்மை பசுமை யென்னும் ஐந்துவண்ணங்களும்,—அறுசுவை - கைப்
புப் புளிப்புத் துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்பு என்னும் அறுசுவைக்
களும்,—ஊறு எட்டு - வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை ரொய்மை
சீர்மை இழுமெனல்; சருச்சரை யென்னும் எட்டுறகளும்,—உயிர் அல்
பொருட் குணம் - உயிரல்லாத பொருள்சளினுடைய குணங்களாம்.

சீர்மை - கனமாயிருக்குந்தன்மை. இழுமெனல் - வழுவுழுப்பு. சரு
ச்சரை - மரமரப்பு. (பருபருக்கை) (௧௩)

[இப்பெயர்களுக்கும் பொதுவாகிய தொழிற்பண்பு.]

சநு௫. தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்
நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்
ஈத லின்னை விருபொருட தொழிற்குணம்.

இ - ள். தோன்றல்—ஈதல் - தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்
கல் நீங்கல் அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதலென்னும் ஒன்பதும்,—
இன்னன இவைபோல்வனபிறவும்,—இருபொருட்தொழிற்குணம் - உயிர்ப்
பொருளும் உயிரல்பொருளுமாகிய இரண்டற்கும் பொதுவாகிய தொழி
ற்குணங்களாம். ஏ - று.

வ - று. உயிர்தோன்றிமறைந்தது; உடனோன்றிமறைந்தது; நெருப்புத்
தோன்றிமறைந்தது என வரும். (௧௪)

[ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.]

சநு௬. சால வுறுதல நனிகூர் கழிமிகல.

இ - ள். சால—கழி - சாலவென்பதுமுதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்
கனம்,—மிசல் - மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்கள்:

- உ - று. சால—“பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி”
- உ - று—“உறுவளிதரக்கு முயர்சினைமாவின்”
- தவ—“தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்”
- நனி—“வந்துநனிவருந்தினை வாழியநெஞ்சே.”
- கூர்—“துனிகு ரெவ்வமொடு”
- கழி—“காமங் கழிகண் ணோட்டம்”

சாலவென்பது சர்வென்னுமுரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்ச
க்துதிப்பு. (௧௫)

[பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்]

சுரு. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விராவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வராவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

இ - ள். கடி என் கிளவி - கடியென்னுமுரிச்சொல்,—காப்பு - காவு
லும்,—கூர்மை - கூர்மையும்,—விரை - விரையுமும்,—விளக்கம் - விளக்க
மும்,—அச்சம் - அச்சமும்,—சிறப்பு - சிறப்பும்,—விரைவு - விரைவும்,—
மிகுதி - மிகுதியும்,—புதுமை - புதுமையும்,—ஆர்த்தல் - ஒலித்தலும்,—
வரைவு - நீக்கலும்,—மன்றல் - மணமும்,—கரிப்பின் ஆகும் - கரிப்புமா
கிய பதின்மூன்றுகுணங்களிலும் வரும். எ - று.

- உ - று. “கடிநகரடைந்து”.....காப்பு
  - “கடிநனைப்புகழி”.....கூர்மை
  - “கடிமாலேசூடி”.....நாற்றம்
  - “கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்”.....விளக்கம்
  - “கடியாமகளிர்க்கைகவிளக்காகி”.....அச்சம்
  - “அம்புதுஞ்சுங்கடியரண்”.....சிறப்பு
  - “எம்மம்புகடிவிடு தம்”.....விரைவு
  - “கடியுண்கடவுட்கிட்டசெழுங்குரல்”.....மிகுதி
  - “கடிமணச்சாலை”.....புதுமை
  - “கடிமுரசு”.....ஆர்த்தல்
  - “கடிமதுதுகர்வ”.....வரைவு
  - “கடிவினைமுடுகினி”.....மன்றல்
  - “கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி”.....கரிப்பு
- (கரிப்பு - காரம்.)

சுஅ

“கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்” என்பதற்கு (தன்னை நோக்குவோர்க்கு அவரதுபுறத்தைக் காட்டாமல் முற்பக்கத்தைக் காட்டுங்) கண்ணாடியைப் போன்ற (போர்முனையிற் பகைவர்க்குப் புறங்கொடாது தன்னைக்காட்டுஞ்) சிறந்தமார்புடையுடையவன். என்னுமிப்பொருள்செய்தவழி, சடியென்னுமுரிச்சொல் அருமைச்சிறப்புணர்த்திநின்றது. இதில் போன்ற என்பது மார்பென்பதனோடு தொடர்ந்துநின்றது. (கக)

[ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.]

சுருஅ. மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறன் மொழிகிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

இ - ள். மாற்றம் - இயம்பல் - மாற்றமுதலாகிய பதினாறும், - சொல் - சொல்லென்னும் ஒருகுணத்தை யுணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம். எ-று.
வ - று. “கேவலர்வாய் மாற்ற முணர்ந்த”; “இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல்”; “தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன்”; “உரைப்பா ருரைப்பவையெல்லாம்”; “அறங்கரைநாவி னுன்மறைமுற்றிய”; “அஞ்சொற் பெரும்பணைத்தோ ளாயிழையா டாடுடியும்”; (நொடியும் - சொல்வான்.) “நசையுநர்க் கடையா நன்பெருவாயி - விசையெனப் புக்கு”; “உற்றது நாங்க்கூற வுணர்ந்தனை”; “புகன்ற வன்றீயும் பூமி கவருமோ”; “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ”; (கண்டதுமொழிமோ - கண்டதுசொல்லு.) இதில் மோ என்பது முன்னிலையசையிடைச்சொல். “கிளந்த கிளைமுத லுற்ற”; “மெய்மொ வாதென விளம்பினர் புலவர்”; “அச்சுத னடிதொழுதறைகுவன் சொல்லே”; ஒருவன் செய்ந்நன்றி கொன்றார்க் - குய்தியில்லென வறம்பாடின்றே”; (அறம்பாடின்று - அறநூல்சொல்லிற்று.) “வார்த்தை பகர்குற்றேன்”; “இடிபோல வியம்பினானே” என முறையே காண்க.

உரு என்பது அச்சத்தையும், புரை என்பது உயர்வையும் உணர்த்தும்.

உ - ம். உரு கெழு ஞாயிறெண்கதிர் (அச்சம்பொருந்திய சூரியகிரணம்) புரையோர் கேண்மை (உயர்ந்தோர்நட்பு)

சூத்திரம். “உருவுட்காகும் புரையுயர்வாகும்.”

குரு, கெழு என்பன நிறத்தையுணர்த்தும்.

உ - ம். குருமணித்தாலி, (நிறம்பொருந்திய மணித்தாலி.) குரு குருஉ என நீண்டளபெடுத்து நின்றலுமுண்டு. கேழ்கிளரகலம். (நிறம்பொருந்திய மார்பு.) கெழு - கேழ் என விகாரப்பட்டது.

சூத்திரம். “சூருவங்கெழுவுநிறனாகும்மே.”

செல்லல் இன்னல் என்பன துன்பத்தையுணர்த்தும்.

உ - ம். மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல். வெயில்புறந்தரு உமின்னலியக்கத்து (வெயில்புறத்தேதருந் துன்பம்பொருந்திய பிர யாணநடையில்.)

சூத்திரம். “செல்லலின்னலின்னாமையே.”

அலமரல், தெருமரல் என்பன சுழலுதலையுணர்த்தும்.

உ - ம். அலமரலாயம் (சுழலுதலையுடைய பெண்கூட்டம்.) தெருமரலுள் ளமோ டன்னை தஞ்சாள். (சுழலுமனத்தோடன்னை துயிலாள்.)

சூத்திரம். “அலமரறெருமரலாயிரண்டுஞ்சுழற்சி.”

மழவும், குழவும் இளமையைுணர்த்தும்.

உ - ம். மண்யாத்தகோட்ட மழுகளிறு. (நிலத்துப்பாய்தலால் மண்கட்டி யகொம்புகளையுடைய இளமைபொருந்திய யானை.) குழக்கன்று (இ ளங்கன்று.)

சூத்திரம். “மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள்”

கதழ்வு, துனைவு என்பன விரைவுணர்த்தும்.

உ - ம். கதழ் பரிநெடுந்தேர் (வேகம்பொருந்திய குதிரைபூட்டிய நெடுந் தேர்.) துனைபரிதரக்குந் துஞ்சாச்செலவின் (வேகமாகக் குதிரையை நடத்துகின்ற நூங்காப்பிரயாணத்தில்)

சூத்திரம். “கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின்பொருள்.”

அதிர்வு, விதிர்ப்பு என்பன நடுக்கத்தையுணர்த்தும்.

உ - ம். அதிரவருவதோர்நோய். (நடுங்கவருவதோர்நோய்) விதிர்ப்புறவறி யாவேமக்காப்பு (நடுங்குறலறியாதவின்பக்காவல்)

சூத்திரம். “அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ்செய்யும்.”

தடவு பெருமையையும் வளைவையு முணர்த்தும்.

உ - ம். தடக்கை (பெருமைபொருந்தியகை) தடமருப்பெருமை (வளைந்த கொம்புகளையுடைய எருமை.)

கயவு பெருமையையும் மென்மையையுமுணர்த்தும்.

உ - ம். கயவாய் (பெருவாய்.) கயந்தலை மென்மையான தலையையுடைய யானைக்கன்று.)

நளி பெருமையையுஞ் செறிவையுமுணர்த்தும்.

உ - ம். நளிமலைநாடன் (பெருமைபொருந்தியமலைநாடன்) நளிகொடண்
சுதை (செறிவுகொண்ட குளிர்ச்சிபொருந்திய அமிர்தம்.) நளிவிடம்
(செறிவுகொண்டநஞ்சு)

குத்திரம். “தடவுங்கயவுநளியும்பெருமை” “அவற்றுள், தடவென்கிளவி
கோட்டமுஞ்செய்யும்” “கயவென்கிளவிமென்மையுஞ்செய்யும்” “நளி
யென்கிளவிசெறிவுமாகும்.”

முழுது குறைவில்லாமையையும், வம்பு நிலையில்லாமையையும், மாதர் ஆ
சையையுமுணர்த்தும்.

உ - ம். மண்முழுதாண்ட (நிலமுழுமையுமாண்ட) வம்பு மாரியைக் காரொன
மதித்து (நிலையில்லாதமேகத்தைக்கண்டு கார்சாலைமென்றெண்ணி.) மா
தர்நோக்கு (ஆசைகொண்டவிழி)

குத்திரம். “முழுதென்கிளவியெஞ்சாப்பொருட்டே.” “வம்புநிலையின்மை”
“மாதர்காதல்”

செழுமை என்பது வளனும் கொழுப்புமாகிய பண்புணர்த்தும்.

உ - ம். செழும்பல்குன்றம் எ - ம். செழுந்தடிதின்ற செந்நாய் எ - ம். செழு
மை வளனுங் கொழுப்புமாகிய பண்புணர்த்தின. (தடி - தசை)

குத்திரம். “செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.”

கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளியாகிய குறிப்புணர்த்தும்.

உ - ம். நிற்கறுப்பதோரருங்கடிமுனையள். (உன்னைக் கோபிப்பதொரு)
நீசிவந்திறத்த நீரழிபாக்கம் (நீ வெகுண்டுதங்கிய) தொழிற்பட்டுழி
யல்லது அவைவெகுளியுணர்த்தாமையென்க.

புனிது என்பது ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புணர்த்தும்.

உ - ம் புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி (ஈன்றணிமையானபுக)

குத்திரம். “புனிற்றென்கிளவியீன்றணிமைப்பொருட்டே”

சதுக. முழக்கிரட் டொலிசளி யிசைத்துவை பிளிற்றிரை
இரக்கமுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதீர்குரை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
அரவு மார்ப்போ டிண்ணன வேரசை

இ - ள். முழக்கு—ஆர்ப்போடி - முழக்குமுதலாகிய இருபத்திரண்டு
ம்,—இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும்;—ஓசை - ஓசையென்னுமொருகு
ணத்தையுணர்த்து முரிச்சொற்களாம், எ - று.

வ - று. “முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் உளைஇ”; “குடினஞ்சியாட்டுங் கோடு யர் நெடுவரை”; “ஒல்லென கொலிக்கு மொலிபுன ஹாற்கு”; “உலி கெழுமுதூர்”; “பறையிசை யருவீ”; “பல்லியந்தவைப்ப”; “பிளி றுவார் முரசம்” “இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைசன்” “இரங்கு முரசி னம்”; “இரும்பிழிமாரி யமுங்கினை முதூர்”; “காலைமுரசமதியம்ப” “இமிழ்கடல்வளைஇய”; “குளிறு முரசங் குணில்பாய”; “களிறுகளி த்ததிருங்கார்”; “குரைபுனற்கன்னி”; “களைசடற் சேர்ப்ப”; “சிலைத் தார்முரசங்கறங்க”; “தள்ளாதசும்மைமிகு தக்கிணநாடுநண்ணி”; “கெளவை நீர் கேலி”; “வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்”; “அறை சட லரவத்தானை”; “ஆர்த்தபல்லியக்குழாம்” என முறையே காண்க.

[இவ்வியலுக்குப்புறனடை.]

சூ. ௦. இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பாத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

இ - ள். இன்னது இன்னுழி இன்னணம் இயலும் என்று இசை நூ லுள் - பெயர்வினை விடையுரிசளில் இன்னசொல் தன்மை முன்னிலை பட ர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும் இவ்விடத்தே இவ்விளக்கணமு டையதாய் நடக்கும் என்று சொல்லக்கடவதாகிய இந்நூலுள், - குணகு ணிப்பெயர்கள் சொல்லாம் பரத்தலின் - குணப்பெயர்களையுங் குணிப்பெ யர்களையும் வேண்டியமட்டுஞ் சொல்வதன்றி விரித்துச்சொல்லக்கடவமல் லம் விரிக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலென்னுங் குற்றம் வருமாதலின், - ந ல்லோர் பிங்கலம் முதலா உரிச்சொலில் நயந்தனர் கொளல் - அவற்றைக் கண்டறியவேண்டினோர் மற்றைப் புலவராத் கூறப்பட்ட பிங்கலத்தைத் தி வாசரமுதலிய நூல்களில் உரிச்சொற்றொகுதியுள் விரும்பிக்கொள்க.

எனவே, பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும், வினையியலுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும், இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையு ம், விரிக்காமைக்கும் இதவே புறனடையாமென்பதாயிற்று. (சக)

பரிசேஷி வினாக்கள்:—963. உரிச்சொல்லாவனயாவை? 964. பண்பாவ தியாது? 965. உயிர்த்தொருள்களான யாவை? 966. ஓரறிவுயிர்களே

வை? 967. ஈரநிலையிர்களைவை? 968. மூவநிலையிர்களைவை? 969. நாலநிலையிர்களைவை? 970. ஐயநிலையிர்களைவை? 971. உயிரல்பொருள்களாவனயாவை? 972 உயிரோடு கூடிநின்ற உடம்பை உயிரல்பொருளென்றதென்னை? 973. உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்புகளைவை? 974. உயிர்ப்பொருள்களின் ரொழிற்பண்புகளைவை? 975. உயிரல்பொருள்களின் குணப்பண்புகளைவை? 976. உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளுமாகிய இரண்டற்கும் பொதுவாகிய தொழிற்பண்புகளைவை? 977. மிகுதியென்னும் ஒருபண்பையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களைவை? 978. கடியென்னு முரிச்சொல் எப்பண்பையுணர்த்தும்? 979. சொல்லென்னும் ஒருகுணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களைவை? 980. ஓசையென்னும் ஒரு குணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களைவை? 981. உரிச்சொற்களைத்தும் இந்நூலிற் சொல்லப்படாமைக்குக் காரணமென்னை? 982. அவை எங்கே காணப்படும்? 983. கதழ்வு என்னுமுரிச்சொல் எப்பொருளுணர்த்தும்? 984. குரு என்னுமுரிச்சொல் எப்பொருளுணர்த்தும்? 985. இளமைப்பொருளுணர்த்தும் உரிச்சொற்களைவை? 986. வம்பு என்னுமுரிச்சொல் எப்பொருளுணர்த்தும்? 987. செழுமை என்னுமுரிச்சொல் எப்பொருளுணர்த்தும்?

[இவ்வதிகாரத்துக்குப் புறனடை.]

சகக. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து முற்ற -மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற் சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந் தெற்றென வுணர்த நெள்ளியோர் திறனே.

இ - ன். சொற்றொறும் இற்று இதன் பெற்றி என்று - சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதனிலக்கணமென்று, —அனைத்தும் முற்ற மொழிகுறின் முடிவு இல ஆதலின் - முழுதும் நிறைவுறச் சொல்லப்புகுந்தால் முடிவில வாம் ஆதலால், —சொற்றவற்று இயலான் - எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட சொற்களுடைய இலக்கணங்களைக் காண்டு, —மற்றைய பிறவும் தெற்றென உணர்தல் - சொல்லப்படாதவற்றி னிலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி இதுவுமதுவென உணர்தல், —தெள்ளியோர் திறன் - நூலோதித் தெளிதற்குரிய மாணக்கரது கடனும். எ - று.

இவற்றிற்குதாரண முன்வந்தன காண்க.

(௨௦)

[இந்தூலிற்குப் புறனடை.]

சகூஉ. பழையன சழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னுனே.

இ - ள். பழையன கழிதலும் - முற்காலத்துள்ள விலக்கணங்களுட்
சில பிற்காலத்திறத்தலும், - புதியன புகுதலும் - முற்காலத்தில்லன சிலபி
ற்காலத்திலக்கணமாதலும், - வழுவல சால வகையினுன் - குற்றமல்லவாங்
காலவேற்றுமை யதுவாகலால். எ - று.

இவற்றிற்கு முதாரண முன்வந்தன காண்க.

(௨௬)

உரியியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகார முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூற்காண்டிகையுரைவிளக்கம்.

முற்றுப்பெற்றது.

அப்பியாசம்.

க. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் பெயர்களுள், இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன ஏதுவால் இன்ன இன்ன பெயர் என்று எழுதுக:—

மலை, கடல், பறவை, அலரி; யாக்கை, யாறு, சோற, விள, விலங்கு, குமிழி, மாதவன், கணபதி, முருகன், செட்டி, வேலன், பார்ப்பதி, புலவன், ஆதித்தியன், நிசாபதி, பயோதரம், கந்தரம், நள்ளார், எச்சம், படை, உயிர்நிலை, பஞ்சானனம், வாரிசம், மலபசம், கடிப்பகை, பங்கயம், தொடை, தேட்டம், இறை, எழுத்து, பாட்டு, கறவை.

உ. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் உதாரணங்களுள், இன்ன இன்ன சொல்லில், இன்ன இன்ன இடத்தில், இன்ன இன்ன எழுத்து, இன்ன இன்ன ஏதுவின்பொருட்டு, இன்ன இன்னபடி அளபெடுத்தது என்று எழுதுக:—

(க.) 'நற்றூ டொழாஅ ரெனின்.' (உ.) 'துப்பாய தூஉ மழை.' (ஈ.) 'வீழ்நாள் படாஅமை நன்றூற்றி னஃதொருவண்.' (ச.) 'புறத்தாற்றிற் போடிய்ப் பெறுவ தெவன்.' (ரு.) 'உடுப்பதூஉ முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.' (ஈ.) 'அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே புறனழீஇப் பொய்த்த நகை.' (எ.) 'இசையென்னு மெச்சம் பெறாஅ விடின்.' (அ.) 'தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து' (ஈ.) 'சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரிஇ நன்றி ன்பா லுய்ப்ப தறிவு' (கௌ.) 'கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி.' (கக.) 'குருதியொடு விரைஇத் தூவெள்ளரிசி சில்பலிச் செய்த.' (கஉ.) 'கலங்க் கொண்ட கன்மார்பர்.' (கஊ.) 'அரண்ண் கொண்ட வடுதோளினர்—வலம்ம் பட்ட வான்வயவர்—பகல்ல லன்ன பண்புரையீர்—திரள்ள் சேனை செல நீக்கி.' (கச.) 'கசடற வல்லதூஉ மையந் தரும்' (கடு.) 'குதினை வென்றதூஉந் தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.' (கஈ.) 'இழந்தொ டூஉங் காதலிக்குஞ் குதேபோற் றுன்ப முழந்தொறுஉங் காதற்றுயிர்.' (கஎ.) 'பொருள்கெடுத்தப் பொய்ம்மேற் கொளிஇ யருள்கெடுத்தல் லு ழப்பிக்குஞ் குது.'

ஈ. அப்பியாசம்.

மேல் வருஞ் சொற்களுள், இன்ன இன்ன சொல்லின் ஈற் றுகரம், இன்ன இன்ன ஏதுவால், இன்ன இன்ன தொடர்க்குற்
சக

ழியலுகரம்; இன்ன இன்ன சொல்லின் ஈற்றுக்கரம் இன்ன இன்ன ஏதுவால் முற்றியலுகரம் என்று எழுதுக:—

பொருப்பு, வருவது, அரிது, வெஃகு, நகு, காட்டு, பசு, அரக்கு, கரும்பு, உறு, கசவு, மால்பு, ஞாயிறு, ஒல்கு, நடி, பனாட்டு, நெல்லு, புணர்வு, மரபு, செலவு, உயர்த்து, அது, தொடர்பு, இந்து, உரிநு, அலாபு, செவிடு, ஏது, தாலு, வென்கு, இங்கு, போவது, எய்து, மூழ்கு, ஓர்ப்பு, ஆமணக்கு, நீடாது, குறுகாது, பாட்டு, பொச்சாப்பு, விராவு, எழுத்தி, இஃது.

ச. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களுள், இன்ன இன்ன இடத்து, மகரமெய், இன்ன இன்ன ஏதுவால், மகரக்குறுக்கம், இன்ன இன்ன ஏதுவால் மகரக்குறுக்கமன்று என்று எழுதுக:—

(க.) 'பாயும் விடையரன் தில்லை.' (உ.) 'நற்றவம் வேள்வி மல்கு.'
(ங.) 'திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி.' (ச.) 'அறுமுகம் வாழ்க.' (ஊ.) 'பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்ம்.'
(ஈ.) 'இருவ ராகத்து னோருயிர் கண்டனம் யாம்.' (எ.) 'வீறுகேதனம் வச்சிரமங்குசம் விசிகம்.'
(அ.) 'இத்திசைக் கையநீ புதியை போன்ம்.'

ஊ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களுள், ஆய்தக்குறுக்கம் அமையப்பெறுந் தொடர்களை அவ்வாறு புணர்த்தெழுதுக; ஆய்தக்குறுக்கம் அமையப்பெறாத தொடர்கள் இவையிவையென நியாயத்தோடு காட்டுக:—

வேல்+தொட்டான்; வாள்+தந்தான்; அல்+திணை; கல்+தீமை; பல்+தொடை; விரல்+தேய்ந்தது; பொருள்+தேட்டம்; முள்+தீமை; சில்+தாழிசை; கல்+தேய்ந்தது; முள்+தீந்தது.

கா. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களுள், இடைநிலைமெய்ம்மயக்கவீதியிற் பிழைபட்டவை உளவாயின்; அவைகளை விதிக்காட்டி எழுதுக:—

உரிஞ் கொற்றா; காணும் கண்; மேலாம் நன்னெறி; இத்திறம் ஞானயோகம்; அறம் செய்தான்; மண் தீது; மீன் தலை; பண் நன்று; தேன் நன்று, புலால் தீது; நல் தூல், ஆலயம் தொழுவது; பொருள் தேடினான்; செங்கோல் முறை; நல் ஞானம்; அருள் நலம்; இருள் ஞாலம்; தெவ் முனை; தெவ் கொடிது; வெரிந் புறம்.

எ. அப்பியாசம்.

க. மேல் வருஞ் சொற்களைப் போலிப்படுத்தெழுதுக:—

அறம், புலம், பொதுப்பு, குடல், அரும்பு, மனம், ஆலயம், இமயம், வயல் காட்டி மைநீலமதிகாட்டும்; ஐந்நான்கு, மெய்நெறி, மாது, வண்டு, அனந்தல்.

உ. மேல் வருஞ் சொற்றொடர்களில் உள்ள போலிகளை எடுத்துக் காட்டுக:—

(க.) 'சேக்கை மரனொழியச் சேணிங்கு புட்டோல.' (உ.) 'கொம்பரில்லாக் கொடி போலல மந்தனன் கோமளமே.' (ஈ.) 'அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்.' (ச.) 'மூன்றில்களல்லன் முத்தின்பந்தரே.' (ஊ.) 'குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை.' (ஈ.) 'மெய்ஞ்ஞெறியைத் தான் காட்டும் வேதமுதலானே.' (எ.) 'மெள்ளப்படிறு துணி.' (அ.) 'தழுவெழ விழித்தனன் சாம்பராயினான்.' (ஈ.) 'அளமரு குயிலினம்.'

அ. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் பகாப்பதங்களுள், பெயர்ப் பகரப்பதங்கள் எவை? வினைப்பகாப்பதங்கள் எவை? இடைப்பகாப்பதங்கள் எவை? உரிப்பகாப்பதங்கள் எவை? எழுதுக:—

சோறு, சினம், தேன், போ, தேடு, நெல், எறி, விடு, சுக்கு, வாழ், கீரை, மற்று, அம்ம, மாடு, நிகர், நனி, தேய், வாள், பொன், செல், மரம், அணில், தொழு, கொன், தவ, இனி, பலா, உம், கேள், தோறும், உறு, தோண்டு, கூர்.

க. அப்பியாசம்.

க. மேல் வரும் பகுபதங்களுள், இன்னதினனது இன்ன இன்ன பகுபதமென்றெழுதுக:—

குழையன், நிலத்தன், வெற்பன், செய்தான், செய்வான், வேனிலான், படியான், பொருளன், மாசியான், செய்கின்ற, படியாத, மதுரையான், தச்சன், செய்கின்றான், படித்து, படியாமல், மற்றையான், முடியன், நெடுங்கையன், பல்லன், சணக்கன், பெரியன், கூனன், கற்கின்றிலன், ஈகை, அல்லால், குறளன், கூனி, தின்றனன், சிவப்பன், மூவாட்டையான், அவள், யாவன், படிக்க, செய்த, நடத்தல், வந்தனன், நல்லன், பாடுவான், கொடை, வெண்மை, கூத்தன், தீமை, படிக்கின், தந்தனள், சிறியன், செய்யும், எவர், பிறன், செக்கான், இவள்.

உ. மேற் போந்த பகுபதங்களைப் பகுதி விசுதி முதலிய பிரித்தெழுதுக,

க௦. அப்பியாசம்.

மேல் வரு மொழிகளிற பண்புப் பதங்கள் விகாரப்பட்ட வகையை விவரித்தெழுதுக:—

செய்ய, சிற்றார், சேடி, சிறுவர், சேந்தது, செவ்விய, சேப்ப, சேய்த்து, தீயார், வெந்நீர், சிறுதுரும்பு, வெவ்விய, புதுப்புனல், புத்தூர், முகியோன், மூதுரை, திண்டோள், பாசடை, பைம்பொன், அரும்பொருள், ஆரமுதம், இளம்பிறை, பெரும்புகழ், வெறுங்கை, வறிய, வெய்ய, சிற்றுரை, நெட்டனை, சேதா, மேலோர், காரா, பேரொலி, குறுந்தான், பெரியன், தீங்கனி, உண்டு, உள்பொருள், இல்பொருள், வெம்போர், மெல்லிய, மெல்ல, இலத, உளத, தீவினை, அன்று, இன்று, முதுபொருள், குற்றடைவாள், நெடுஞ்சுவர், பேராசை, ஆருயிர், புத்துரை.

க௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதங்களின் பகுதிகளை பெய்தெழுதுக:—

கிடந்தான், பறந்தது, ஓடித்தான், விடிந்தது, நீத்தான், வீந்தான், நட்டான், தொடித்தான், தூவினான், பூத்தது, மேவினான், கைத்தது, நைந்தான், மோந்தான், கௌவினான், எண்ணினான், கண்டான், உண்ணினான், வேய்ந்தான், சேர்ந்தான், வென்றான், புல்லினான், சொற்றான், ஆழ்ந்தான், வேட்டான், ஏகினான், அஃகினான், குறுகினான், நக்சினான், அஞ்சினான், மூழ்கினான், விசுவசித்தான், சிருட்டித்தான், திதித்தான், சங்கரித்தான், அநுமித்தான், ஆவாகித்தான், பிரசரித்தான், புலியொத்தான், சேந்தான், சிறுத்தான்.

க௨. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் வினைப்பகுதிகளைப் பிறவினைப் பகுதிகளாக் குக:—

தா, கொடு, விடு, வை, அஞ்ச, ஆ, கிட, கர்ய், வெருள், பயில், பெருகு, இரு, ஓடு, ஆற, தேறு, வருந்து, கூடு, உணர், அடங்கு, காண், வீழ், அருந்து, பிழை, ஏழும்பு, இறகு, ஆழ், பொருந்து, புகு, விளங்கு, நீங்கு, நில், ஒழுகு, தியங்கு, தாங்கு, எய்து, துடை, தாழ், தாங்கு, ஏங்கு, கிள், பூண், தங்கு, மாறு.

க௩. அப்பியாசம்.

க. மேல் வரும் விசுதிகளையுடைய பெயர்கள் எழுதுக:—

மார், தை, பி, சை, மன், மான், முன், வை, அல், வ், து, இ, ன்.

உ. மேல் வரும் விசுதிகளையுடைய தொழிற்பெயர்கள் எழுதுக:—

வி, காடு, சி, உள், அவு, ஆனை, வை, இ, அம், ஐ, மை, து, பு, உ, சி, அல், பாடு

௩. மேல் வரும் விசுதிகளையுடைய பண்புப்பெயர்கள் எழுதுக:—

சி, உ, அம், ஐ, மை, பு, நா, று, கு.

௪. மேல் வரும் விசுதிகளையுடைய வினையெச்சங்கள் எழுதுக:—

இ, கால், ஊ, ய், கு, இன், அ, நி, மல், ஆல், உம், கடை, இயர்.

௫. மேல் வருகு சொற்களுள், இ, ஐ, அம் என்னும் விசுதிகள் எவ்வெப்பொருளில் வருகின்றன?—நியாயத்தோடெழுதுக:—

சேர்ந்தார்க்கொல்லி, விடை, போர்வை, உடை, தொன்னூற்கஞ்சி, கறவை, தேட்டம், நாட்டம், கூட்டம், இறை, சுற்றம், யாக்கை, ஈயோட்டி, அகத்தியம், குமிழி, உடுக்கை, ஆக்கம், கொடை, அளப்படை, பாக்கு வெட்டி, சமைதாங்கி, அடை, நிறை, பொறை, ஓடை, மயிர்மாட்டி, எடை, மடை, [=சோறு], உண்டி, பூணி, [=எருது], தெரடி, நடவை, அகழி, ஏற்றம், ஆத்தி சூடி, வனப்புறை, கையறை, கோவை.

௬. மேல் வரும் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலைகளினின்றும் தன்வினை பிறவினைப் பகுபதங்கள் பிறப்பிக்க:—

அழி, மடி, முடி, பிரி, எரி, தீர், தெரி, விரி, ஓடி, அறு, சமை, அமை, இடி, நடு, கல், திரி.

௧௪. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் பெயர்ப் பகுபதங்களில் உள்ள இடைநிலைகளை எழுதுக:—

குறத்தி, அருவாட்டி, சோழிச்சி, எயிற்றி, உழத்தி, செறுநர், உழுநர்.

௧௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளின் உள்ள வினைப்பகுபதங்களிற் காலங்காட்டும் உறுப்புக்களை எடுத்துக் காட்டி, அவை இன்ன இன்ன காலங் காட்டுமென்றெழுதுக:—

(௧.) 'வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம்.' (உ.) 'காலமுண்டாகவே காதல் செய்தய்மின்.' (௩.) 'எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப.' (௪.) மஞ்சி

பிரமன் படைத்தான், உண்டு வந்தான், எறிபடை, வீழ் புனல், பவள வாய், நன்மை தீமை, சிவ பிரான், அறை புகழ், கொற்றன் புத்தகம், கைவேல், போனான் கொற்றன், நெருப்பு நெருப்பு, உண்ட கொற்றன், வேய்த் தோள், எய்க்னை, கை கால், வேங்கைப் பூ, முண் மரம், வேற் கண், செஞ்ஞாயிறு, சுடலையாடி, கருங்குவளை, விரி கதிர், ஒரு பொருள், ஈட்டு தனம், கொற்றா கொள், அதமற்றம், கழிபெருவகை, பொற் சணங்கு, அடிகளிறு, உண்கலம், வெந்நீர், ஐமமுகன், தரள நகை, பூங்குழல், முருக வேள், கண்ணுதல், ஆக்கக் கேசி, தாழ் குழல், பிறை சூடி, நாட்டு புகழ், கைலையாளி, வளை கலன், கவிழ் தும்பை, தடி யிடை, கற்பக வளளல், அறுகுணம், தண்ணீர், செய்கடன், வட்டக்கல், ஆபன சாத்தன், துவர்க்காய், கறையடி, புழைக்கை, நால்வாய், கொடுங்கோல், குறைவில்லி, தீங்கனி, மாணக்கனைக் கற்பித்தான், புகழ் பொருள புண்ணியம், தின்பண்டம், படைபடை, கொள் கடை, நெடுந தெரு, கிளி மொழி, போன கொற்றன், சதூர்ப்பலகை, சாத்தன் புதல்வன், பால் குடித்தான், வாளால் வெட்டினான், தலை வணங்கினான், ஊர் நீங்கினான், மணி பொளி, மலையினிழிந்தான், சரிய சாத்தன், குழையன் கொற்றன், தந்தை தாய், தயிரக்குடம், அரண்மகன், கயந்தலை, நெற்பொரி, வாட்டமும்பு, மெல்லிலை, பனிக்கதிர், மெல்கோல், முந்நீர், ஆடுபாம்பு, இடுமருந்து.

௧௮. அப்பியாசம்.

௧. மேல் வருந் தொடர்களில் உள்ள புணர்ச்சி விகாரங்களை விளக்கி எழுதுக:—

பூங்குழல், பனைக்கொடி, பொற்குடம், பஃறலை, எழுப்து, பல்கலை, மரவேலி, தமிழ்ப் பிள்ளை, நாடுரி, சாரைப்பாம்பு, புளியங்காய், வட்டவாழி, பணங்காய், தாழக்கோல், புளிய மரம், பனாட்டு, வேப்பங்காய், ஆலம் பழம், நீர்க்கடல்.

௨. மேற்போந்த புணர்ச்சிகளுள், இன்ன இன்ன புணர்ச்சியில், இத்தனை இத்தனை விகாரம் வந்தன என்று காட்டுக.

௧௯. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள செய்யுள் விகாரங்களை விளக்கக் காட்டுக:—

(௧.) 'சூழ்த்து மது கரமுரலுந் தாரோயை.' (௨.) 'கொம்பான்னீர் களிள்ளே வருங்கள்.' (௩.) 'தினைத்தனைப்பொழு தும்மறந்துயவ்வே.' (௪.) 'கருப்பனைத் தடக்கை வேழக் களிற்றினை யுரித்த கண்டன்' (௫.) 'ஆளி பொங்கு மாம்பைய ரோதியே.' (௬.) 'அருப்போடு மலர் பறித்திட்டுண்ண ஆரும்.' (௭.) 'காத மருங் கொடுங் குழையான்.' (௮.) 'துண்டப் புடையிற்றுளைசெய் ததனிற் - கண்டிக்கயிறுங் கடிதேயடைவார்.' (௯.) 'பிறைக்கடை

பிறக்கிட மடித்த பிலவாயாள்.' (க௦.) மத்தயானை மறுகவ்வரி வாங்கியக்க
த்தை போர்த்த கடவுள்' (கக.) 'நன்பால் கலந்தீமையாற்றிரிந்தற்று.' (கஉ.)
'புயலென்னும் வாரி வளங் குன்றிக்கால்.' (கங.) 'செங்கணமாலுங் கடிக்க
மலத்திருந்தயனுங் காணுவண்ணம்.' (கச.) 'பொயகுன்ற வேதியரோதி.
டமுந்திடமிந்திடமு - மெய் குன்ற வாரிசிலையம்பலவற்கிடம்.' (கரு.) 'து
றைவர் சென்றார் போரும் பரிசு புகன்றன்றோ.' (கசு.) 'இவற்றன்மையெற்
றுள்ளு மெண்ணப்படுவதொன்றன்று.' (கஎ.) 'புகழ புரிந்தில்லிலோர்க்கு.
(கஆ.) 'கோணு கணையானுங் குளிர் தாமரையானுங் காணார்' (ககூ.) 'கோ
ற்றொடி நளனமேலுற்ற சாதலைக் குறித்து.' (உ௦.) 'மாரிலணைக்கு மாற்று
மால்.' (உ௧.) 'பல்பல விருங்கனி பருங்கி மிகவுண்டவை நெருங்கி' (உ௨.)
'உம்பருள்ளார் தொழுதேத்த நின்ற பெற்றமரும பெருமானை.' (உ௩.)
'எற்றினார் கொடியாரிடை மருதினைப்-பற்றினார்.'

உ௦. அப்பியாசம்

மேல் வரும் உதாரணங்களில் 'எணமு வெழுத்திறறெவவ
கை மொழிக்கும்' என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த புணர்
சசிகளை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக:—

(க.) 'வைந்துதி பொருத வவொழி வரி நுதல்-வாடா மாலையோடை
யொடு தயல்வர.' (உ.) 'யார்த்கு - மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தியிடமூர்
த்தியன்றோ.' (ங.) 'மெய்ஞ்ஞான மாகி மீளிராகின்ற மெய்ச்சுடரே.' (ச.)
கடவுளிரியல்போக ஞாட்பியல் செருக்கில வந்தான் ஞான நாயகன்றன்
முன்னம்.' (ரு.) 'ஏறு வெம்பரி வயப்புவல் வல்லியம் யாளி.' (சு.) 'நெய்ஞ்
ஞிறை நெடுவேல்.' (எ.) 'புன்னுனி மேனீர்போல்' (ஆ.) 'உய்வில்லை - செ
ய்நன்றி கொன்ற மகற்கு.' (கூ.) 'கண்ணுதலுடையதோர் களிற்றுமாமு
கப் பண்ணவன்.' (க௦.) 'மலர்மிசையேகிஞன் மாண்டி சேர்ந்தாரா - நிலமி
சை நீரிவாழ்வார்' (கக.) 'மெய்மூவாறென் விளம்பினர் புலவர்' (கஉ.)
'வியனுலகத்- துண்ணின் றுடற்றும் பசி' (கங.) 'பொன்னிறத் திருவொடு
ம்.' (கச.) 'மண் யாத்த கோட்ட மழகளிறு தோன்றுமே.' (கரு.) 'பூசை
யான் செய்தேனெனுமென்போதவாசனை.'

உ௧ அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில், எவ்வெவ்வழியில் எவ்
வெய் பெயரீற்று எவ்வெவ்வெழுத்து, வல்லினம் வர இயல்பா
யின? எவ்வெய் பெயரீற்று எவ்வெவ்வெழுத்தின் முன் வரும்
வல்லினம் இயல்பாயின? எய்பெயர்முன் நூற்கணமும் வர நி
லைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படடன?—

(க.) 'இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.' (உ.) 'சிவபெ
ருமான றிருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும்.' (ங.) 'வேதியர்சொன் மெய்யெ
ன்றுமேவாதே.' (ச.) 'வேனிலவேள் கணைகிழித்திட.' (ரு.) 'குமரவேள்

சேவடிகள் வணக்கஞ்செய்வாம்.' ௬. 'மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்.' ௭. 'விடையாய் வீண்ணோர் பெருமானே' ௮. 'வாசீசய பெருந்தகைதன் ஞானப்பாடற்றொடை.' ௯. 'தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவான்' ௧௦. 'செவ்வியகுரிசில் கூறத்தோவலான் செப்புவான்' ௧௧. 'தீயவர் சேனைவந்து சேர்ந்தமை. ௧௨. 'மன்னவன் பரிமாசுகொள்ளால் கிய பொருளெலாம்.' ௧௩. 'தந்தை தாய் குரவஞ்சான் சங்கரன்.' ௧௪. 'ஊமந்தர் பல்லுயிரும்.' ௧௫. 'கந்தக்கடவுண் மணத்தன்மை கழறி' ௧௬. 'ஆனந்தபோகந்தந்த தேசிகவுழுவன்றன் கோயிலைச் சார்ந்தார்.' ௧௭. 'நாதியர் செவிலியர் தாயர் தங்கையர் மாதுயருழந்தனர்.' ௧௮. 'பிரமன் மால் காண்பு பெரியோன காண்க.' ௧௯. 'அந்தமூர்த்தி திருநாமங்கண் மொழியக் கேண்மின்' ௨௦. 'மலைமுனியுணர்வகையருள் புரியுந் தேசிகமுதலவன்.' ௨௧. 'தந்தைசொன் மிக்க மந்திர மில்லை.' ௨௨. 'தில்லையெங்குத் தப்பிரான்கயிலைச் சிலம்பில்.' ௨௩. 'திருத்தொண்டத்தொகை.

௨௨. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில், எவ்வெச் சொனமுன் வரும் வல்லினம், எவ்வெவ்வேதுவால், இயல்பாயின? —

௧. 'மடுக்கோ கடலின விடு தீமில்.' ௨. 'யா காவாராயினும்.' ௩. 'ஆவியன்னாய் கவலேல்.' ௪. 'இறைவா தடவரைத்தோட்கென் கொலாம் புகுந்தெய்தியதே.' ௫. 'சுடரிலை வேல கண்டே னொன்று நின்றதுவே.' ௬. 'பித்தா பிறைசூஉ பெருமானே' ௭. 'ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கன்பிலை.' ௮. 'மெய்த்தேவா தேவர்க்கே சென்றாதாய் கோத்துமபீ.' ௯. 'வருதி பெயர்சி வருந்துதி தஞ்சாய பொருதி புலம்புதி நீயும்.' ௧௦. 'நதியைச் சிந்திப போவனே சிறிதுமெண்ணுவகந்தயன் போலும்.'

௨௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள உடம்படுமெய்கள் இவை இவை என்றும, அவை இன்ன இன்ன எழுத்துக்கள புணராதமையினாலே தோன்றினவென்றும் எழுதுக:—

௧. 'நீற்குமிழியிளமை.' ௨. 'வற்றியவோலை கலகலக்கும்.' ௩. 'பச்சோலைக்கில்லையொலி.' ௪. 'பையராவமளியானும்.' ௫. 'இருள்சடிந்தருளிய விற்பவூதி.' ௬. 'ஞானநாயகனேயோலம்.' ௭. 'கோவிலின் மருங்குமுன்னும்.' ௮. 'சேவேறு சேவடிக்கே சென்றாதாய்.' ௯. 'பூவேறு கோனும்.' ௧௦. 'ஆனோவலியோவரிவையோவென்றிருவர் காணக்கடவுள்' ௧௧. 'அடியேனையஞ்சேலென்பாரார்.' ௧௨. 'நிழலிடை புறங்குமன்னம்.'

௨௪. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் உதாரணங்களில் 'எகரவினாமுச்சுடின்' என்னுஞ் சூத்திரவிதியை விளக்கிக் காட்டுக:—

க. 'இத்திறம் பொருதகாலே.' உ. 'அந்நெறியேகி.' ஈ. 'அத்தேவர் தேவர்.' ச. 'இப்பிறப்பினிலிணைமலர் கொய்துநான்.' ஞ. 'இவ்வரும்பிற் றவிப் பெளவநீர் நீந்துமேழையேற்கு.' சூ. 'வணிகமாக்களையொத்ததவ்வாரியே.' எ. 'நெருநலுளனெருவனினறில்லையென்னும் - பெருமையுடைத்திவ்வுலகு.' அ. 'எப்பெருந்தன்மையுமெவ்வெவர் திறமு மப்பரிசு தனாலாண்டு கொண்டருளி.'

உரு. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளினே, குற்றியலுகரமும், முற்றியலுகரமும் கெட்டுப் புணர்ந்தமையையுங் கெடாது புணர்ந்தமையையும் எடுத்து விளக்கிக் காட்டுக:—

க. 'மாதாடும்பாகத்தன்.' உ. 'ஆரேனுந் தன்னடியார்ச்சனபன் கண்டாய்.' ஈ. 'வணிகமாக்களையொத்ததவ்வாரியே.' ச. 'அனைத்தலகு மாக்குவாய்.' ஞ. 'ஆகமந் தோற்றுவித்தருளியும்.' சூ. 'பிறிவிலாதவின் னருள்சள்.' எ. 'கூத்துடையான்கழற்கன்பிலை.' அ. 'ஓயவிலாதன்.' கூ. 'செல்வநல்குரவின்றி.' கௌ. 'அழைப்பதுவே.' கக. 'மதுவியற்கை.' கஉ. 'கெடுவாக்.'

உசூ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களில் வல்லின மிகாமைககுக் காரணம் எழுதுக:—

க. 'பால்சுரந்த கஸசம் போற்றி.' உ. 'கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி.' ஈ. 'புலியூரன்ன பொன்.' ச. 'இயமன் விடுத்த தூதோ.' ஞ. 'தனதாண் முயங்குவித்த.' சூ. 'இயம்பல தவைப்ப.' எ. 'பிணங்களைக் காணுகண்.' அ. 'ஐந்தெழுத்தும்பாடிய பெருளாயுள்ளான்.' கூ. 'பல கற்றோம் யாமென்று தற்புகழ வேண்டா' கௌ. 'உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி.' கக. 'அறுசுவை யுண்டி.' கஉ. 'ஒருகொம் பிருபதம்.' கக. 'இன்னதன்மைய பின்னுமியம்புவான்.' சச. 'தீயவை தீய பயத்தலாற்றீ யவை தீயினு மஞ்சப்படும்.' கரு. 'அணியாளே கண்ணவாத் தக்ககலம்.' கச. 'ஐம்படை சதங்கை சாத்தி.' கௌ. 'வெண்ணெய் நல்லூரிலே நீ போ தினு நன்ற.' சஅ. 'அமுதொடு தேனெடு பால்.' சக. 'வாயுமற்றென து கூறு மாருதியெனலும்.' உௌ. 'ஒருபகலுலகெலாமுதரத் துடபொதிந் து.' உக. 'மன்னவர் சருதிறை.' உஉ. 'ஐயிரு தலையினேன்.' உஈ. 'வீரமொடு தாக்க விரைகுவார்.' உச. 'கைப்பறா பேய்ச்சரையின் காய்.' உரு. 'ஆ பயந்த பால்.' உசூ. 'பல குடை நிழல்.' உஎ. 'தெருவினிற் சிறியன் திசைகள்.' உஅ. 'மலையென விழி துயில்.' உக. 'அது போர்த் தருளும்.' ஈௌ. 'கிரைசெழு பயோததி.' ஈச. 'இந்திரனுவகை பூத்தான்.' ஈஉ. 'அது பழச்சுவை.' ஈஈ. 'பூசனை விடாது செய்து.' ஈச. 'பரந்து பல்லாய்மலரிட்டு.' ஈரு. 'நுணங்கு கேள்வியாய்.' ஈசூ. 'நில்லாது செ ல்வம்.' ஈஎ. 'அகடுகீண்டொழுதிய தன்றே.' ஈஅ. 'எனைத்தொன்றுங் கள்ளாமை காக்க தன்னெஞ்சு.'

உஎ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களில் வலனினம மிகுதற்குக் காரணம் எழுது:—

க. 'நெளியராக் குறளை.' உ. 'தில்லைச் சிந்தாமணி.' கூ. கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பரே' ச. 'குறுகலரூர் தீங்கிற்புகச் செற்ற கொற்றவன்.' டு. 'சுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுது.' ஈ. 'வெண்ணிறக் கஞ்சகம். எ. 'முத்தம் மலைத் தேன் கொழியாத் திசுமும் பொழிற்கு.' அ. 'தில்லைச்சிற்றம்பலத்து மாணிக்கக் கூத்தன்.' க. 'சோதியினித்தான்றுணியாயே.' ௧௦. 'இணையிலி தொல்லைத்தில்லை மாதோ' ௧௧. 'வியன்மாத்தடக்கை.' ௧௨. 'குழக்கன்றையிழந் தலறுங் கோவுறு நோய் மருந்தாமோ' ௧௩. 'மழக்கையிலங்கு பொற் கண்ணம்.' ௧௪. 'சோம்பித்திரியேல்.' ௧௫. 'மதிபாய சடைமுடித்து மாசணப் பைம்பூட்டுச்—சதிபாய் குறுந்தாட்டுத்தான—நதிபா—யிருகவுட்டு முக்கட்டு நால்வாய்ததெனுள்ள—முருகவிட. டி நின்ற வொளி.' ௧௬. 'கொண்மூச் சூலகொண்ட வயிற்றைக் கீண்டு.' ௧௭. 'நந்தித்தே வளையாடல் செய்து.' ௧௮. 'சேதுக்கட்டி.'

உஅ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் வருங் குற்றியலுகரவீற்றுப்புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

க. 'கோட்டுப்பூப்போல மலர்ந்து.' உ. 'நாட்டியல்பதனை.' கூ. 'ஆற்றொழுக்கரிமானோக்கம்.' ச. 'கருப்பு வில்லோன மலரோவிருப்பு. டு. 'வெத்தவை யிருந்தநீர்.' ஈ. 'பளிக்குமேனிலம்.' எ. 'அற்புத்தனையுமலிழந்தன்.' அ. 'குரக்கினத்தாசைக்கொல்லக் கூறிற்றோ மனுநூலையா.' க. 'கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பந்தொடை முடித்து.' ௧௦. 'இருப்புநெஞ்சவஞ்சனேனை' ௧௧. 'குராக்கு மனத்துக் கொடியேன்.' ௧௨. 'தூற்றுப்பத்து துவன்றதோனமுகன்—முற்றைக்கையினன்.' (௧௩.) 'அமுததாரைகளெற்புத்துளைதொறு மேற்றினன்.'

உக. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ணகர னகர மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

க. 'பட்பகையாகுந் தீஞ்சொற் கடைசியர்.' உ. 'மடபுலந்திசைவான் புதைபூழி.' கூ. 'கண் கெட்ட லுரேராய்.' ச. 'குவளை நீலம் சட்ப்கையாருமென்றும்.' டு. 'களைபவோகண் குத்திற்றென்று தங்கை.' ஈ. 'புன்கணீர் பூசறரும்.' எ. 'மிக்க வான்களை விடு படை.' அ. 'மண்டோய் துயர் நீத்தளித்தோய் நீ.' க. 'தன்னைத் தான் காக்கிற் சினங்காக்க.' ௧௦. 'விண்டலங் கலந்திலங்கு திங்கள்.' ௧௧. 'சேணிமிர் வரைக்குலம்.' ௧௨. 'இருந்தன னின்றவேந்தனே.' ௧௩. 'விக்குண்மேல் வாராமுனல்'

வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்.' சச. 'எயின் சிறு மகளிர்.' சரு. 'நிற்பி
 ரிந்தஞ்சி.' கச. 'உன் புக்க வேற்காளி.' கள. 'அடியவர் கடற்குழ்.'

௩௦. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள மகர மெய்யீற்று
 ப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

க. 'அறவாழி அநதணன்.' உ. 'ஆலயந்தொழுவது சால்வநன்று.'
 கூ. 'இனந்தீதெனினு மியல்புடையார் கேண்மை-மனநீதாம் பக்க மரிது.'
 ச. 'இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டு.' ரு. 'தோயுநிலத்தடி.' ஈ. 'அருங்கடி
 மணம் வந்தெய்த.' எ. 'நீரினெழுத்தாகும் யாககை' அ. 'முந்தை வினை
 முழுது மோயவுரைப்பனி யான்.' கூ. 'போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப
 புண்ணியனே' க௦. 'ஞானக்கரும்பினறெளியை.' கக. 'வட்ட மலர்க்கொ
 ன்றை மாலைபாடி.' கஉ. 'நீலவுருவிற்குயிலே.' ககூ. 'கிஞ்சகவாயஞ்சக
 மே.' கச. 'வேதனலொருமருங்கினும்.' சரு. 'உவரி குழந்த பாரெலாம்
 பாயல்.'

௩௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ய ர மு மெய்யீற்
 றுப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

க. 'திருவளர் தாமரை.' உ. 'செந்தார்ப்பொழில் புடை குழ்.' கூ. 'தளிர்க்கை.'
 ச. 'மென்மொழியான் கேழ் கினரும் பாதியனை.' ரு. 'நீல்
 லைவாழ் கூத்தா.' ஈ. 'திண்ணமேயாண்டாய சிவபுரத்தரசே' எ. 'உரு
 ளாய-மோவாது கூறிற் பொருளாயம் போலுய்ப் புறமே படும்.' அ. 'சிவந்
 தவாய்க்கருங்கயற்கணள்.'

௩௨. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ல ள மெய்யீற்று
 ப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி விதியோடு விளக்குக:—

க. 'கைத்துடையான் காற்கி ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்.' உ. 'ஞா
 யிறு கடற்கண்டாடிங்கு.' கூ. 'செல்வத்துட செல்வஞ செவிச்செல்வம்.'
 ச. 'வாணனி மழுங்கிட மடங்கி.' ரு. 'எம்மண்ண றிருவ்ளையாட்டு.' ஈ.
 'அமர்செயக் கற்சிறை குறைத்தவன்.' எ. 'நங்கணாதன நந்தி தவஞ்செ
 ய்து.' அ. 'அண்ணரூள் சிந்தியாவணர்ந்து.' கூ. 'தோடகொண்ட நீற்
 றனாய்.' க௦. 'துகடர் பெருஞ்செல்வம்.' கக. 'இத்பூட்டிப் போயினுள்.'
 கஉ. 'அனல்காலொ டப்பானவனே.' -ககூ. 'செந்நெற் பசங்கதிர்.' கச.
 'நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கழுதென்ன.' சரு. 'புன்னுனி மே
 னீர்போ னிலையாமையென்றெண்ணி யின்னிணியே செய்கவறவினை.' கக.
 'சற்றுண் பிளந்திறுவதல்லாற் பெரும்பாரந்தாங்கிற் றளர்ந்து வளையுமோ
 தான்.' கள. 'வேனெடுங்கண்ணாய்.' கஅ. 'ஒன்றுணர்ந்து நிற்பாரேநீனெ
 றிச்சென்றார்.' கக. 'பிறாக்கினு முற்பகற் செயயிற் றமக்கினு பிற்ப

கற்றாமெவரும்.' உ௦. 'மக்கண் மெய்தீண்டல.' உ௧. 'இலங்கலை துணமா ர்பன்.'

௩௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் "இடையூரிவடசொலி ன்" எனனுஞ் சூத்திர விதிப்படி அமைக்கப்படும் புணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக:—

க. 'தேவர்கோவறியாத தேவதேவன்.' உ. 'கரதலமுற்றொளிர்நெல்லி ன்' கூ. 'ஆன்படுநெய் பெய் கலனுள்' ச. 'மலர்க்கமலபாதனே' ஞ. இக பரமாகியிருந்தவனே' ஈ. 'வாளா களித்திருந்தேன்.' எ. 'தலைவனை நணி காணேன்.' அ. 'பசுபாசமறுத்தருளி.' க. 'முனறில்களலனை முத் தின் பந்தரே.' க௦. 'அருமந்த தேவரயனறிருமாற்கரிய சிவம்.' க௧. 'தெளி வளர் பளிங்கின் நிரண்மணிக் குளறே.' க௨. 'சடிகா நீங்கிச் சிந் தையிலருளோடேக.' க௩. 'மழுகளிறு.' க௪. 'கமஞ்சுனை மாமழை.'

௩௪. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் "ஒற்றுயிர் முதலீற் று ருபுசள்" எனனுஞ் சூத்திரத்தை விளக்கும் உதாரணங்களை எ டுத்துக் காட்டி, அவவுதாரணங்களில் இன்ன இன்ன உருபு இ ன்ன இன்ன சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்தது என்று விரித்தெழு துக:—

க. 'சித்தத்தட்டித்திக்குந் தேனே.' உ. 'அகடுறயாமாடடு தில்லா து செல்வம்.' கூ. 'எனனுளிருடபிழம்பற' ச. 'அருந்தவூக்கரசாயாலின் கீழிருந்தவம்பலவா.' ஞ. 'தன்னைத் தான காதலனாயின' ஈ. 'மனத்துக் கண் மாசிலதைல்.' எ. 'உன்னடிக்கீழ்தென்னுயிரே.' அ. 'மாலயற்கரிய நாதன்.' க. 'இறைப்பொழுதின் கட கூடி.' க௦. 'விசும்பிற்றுளி வீழின்.' க௧. 'அண்டவானவர்கட கெட்டாவருடாமல்'

௩௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் இன்ன இன்ன சாரியை இன்ன இன்ன புணர்ச்சியில் வந்தது என்றும், இன்ன இன்ன புணர்ச்சி சாரியை வாராப புணர்ச்சி என்றும், எழுதுக:—

க. 'கற்பகத்தின் புதியபூமழை.' உ. 'திங்களங்குழவியென்ன.' கூ. 'பந்தனையினையவர் பயிலிடம்.' ச. 'கொதிக்கும் வெம்மையை யாற்றுவா ன் போல்.' ஞ. 'பொற்கதவககடிறக்கும்.' ஈ. 'பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' எ. 'செல்வந்தோன்றியக்கால்.' அ. 'அவற்றவற்றினசகுறில் குறியே.' க. 'களியானையினீரூரியாய்.' க௦. 'தொல்லையின் முராரிதனபாற் றேன் றியவிகளும்.' க௧. 'திசிலைமெல்லங்கழி குழ கண்டகையே.' க௨. 'என் முன்னைத்தவத்தால்' க௩. 'கூட்டினுயசுகுஞ்சூரீஇக்குழாமரோ' க௪. 'தன் ணந்தாயரைத்தாளொள.' க௫. 'விசும்பினுக்கேணி நெடியனை' க௬. 'என்

முறைததைக்கு மெமமனைக்குந் தம்பெருமான.' ௧௭. 'மான் முதல்
வானர்க்கப்பாற்செலவு.' ௧௮. 'ஒருங்குநீண்டக்கடைத்தும்.' ௧௯. 'கூத்
தனை நாத்முமபேறவாழ்த்தி.' ௨௦ 'துங்குஞ்நீட்டவன்.' ௨௧. 'கலை
த்தலை மானன்ன நோக்கியர்.' ௨௨ 'நல்லாரிடைப்புக்கு.' ௨௩. 'பிண்டிக
கண்ணார் நிழற்கிழைந்தமடிகள்.' ௨௪. 'கடல்வாயமுது.'

௩௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் 'இயல்பின்விகாரமும்'
என்னும் புறனடைச் சூத்திரத்தால் அமைக்கப்படும் புணர்ச்சி
களை எடுத்து விளக்குக.—

௧. 'கற்றை வை களைந்து தூறலி.' ௨. 'அட்டமணல் கொட்டும்.'
௩. 'இருவாச் சுடடியபலவெறு தொல்குடி.' ௪. 'விண்குத்து நீள வரை
வெற்ப.' ௫. 'தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்பேணி.' ௬. எந்தை தாள் ப
ணிந்து.' ௭. 'கொண்டல் கிழிச்செழுவாயினீங்கி.' ௮. 'உறநாத் தாங்கி
ய மதனுடை நோன்றாள்.' ௯. 'துன்னருங் கேளீர் துயர் களையான்.' ௧௦.
'படைப்போற் படைச்சும பழையோன்.' ௧௧. 'சுடலை சேர்வது சொற்
பிரமாணமே.' ௧௨. தந்தை தாய்ப்பேண்' ௧௩. 'ஆசாற் சார்ந்தவை யமை
வரக் கேட்டல்.'

௩௭ அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் வேற்றுமைபிடத்து வரு
ம் இயல்பு புணர்ச்சி எச்சூத்திரத்தால் அமைக்கப்படும்?—

௧. 'மலரடி நிழல்புக்கொன்றி.' ௨. 'பொன்னடி பணிந்து தம்முர்
போகுவாரினைய சொல்வார்.' ௩. 'காடு போந்தனனிந்திரன்.' ௪. 'வரை
பாய் வருடை.' ௫. 'துன்பக கடலில வீழ்ந்திருக்கை புக்கான்.'

௩௮. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் வடமொழிகளை வடநூல் விதிப்படி புணர்
த்துக:—

சரண+அரவிந்தம், சிவ+அனுபூதி, தாம+உதான், உமா+நசன்,
ஞான+ஆகரன், மகா+ஆன்ந்தம், வல+ஆரி, விக்கின+நசரன், வேத+
அரணியம், பர+ஐக்கியம், தார்க+அரி, சந்திர+உதயம், கட+ஆகாசம்,
மகா+ஒடதி, சுயம்பூ+உபதேசம், சதா+ஏச்சுரூபம், ரமா+ஒள்தாரியம், க
ங்கா+ஓகம், சின+இந்திரன், சபா+நசன், பரம+நசரன், மகா+உற்ச
வம், அந்திய+இட்டி, விரத+உத்தியாபனம், இரத்தின+ஆபரணம்.

௩௯. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள புணர்ச்சி வருக்க
ளைத் திருத்தி, அந்தத் திருத்தங்களுக்கு நியாயம் எழுதுக:—

பொய் மொழி, இயல்புப் புணர்ச்சி, வரகுச்சோறு, உருப்புபுணர்ச்சி, ஆத்திண்டுக் குற்றி, அருணாசலம்பிள்ளை வந்தான், நெய்சிறந்த சாடி, கை முதல், மெய் முனி, பிடித்து கொண்டேப் போனான், பசுபதியாபிள்ளை தந்தான், இஃது வெண்தந்தைப் புத்தகம், பலாம்பரம், திருநீறு வெடுத்த சரித்தான், இதையுன் பிதாதந்தான், என்னையாகே வரசொன்னான், மிகப்பெரிஞான், எங்கு சென்றாய், அவன் யாண்டு சென்றான், ஈட்டுச் செல்லம், சக்குதா, என்னை வைதுக்கொண்டுபோனான், மாக்காய், வேம்புபூ, பிடித்து தெளிந்தப் பிள்ளை, வெளுத்தப் புடைவை, நல்லச் சரீரம், அங்கே போயினக் குதிரைகள், கீரை கறி, புழை கையாணை, அவனொடு சென்றேன், இருக்காதையு மறுத்தான், நினைத்தாள், என்னுடையதலை, அவனை யன்றுக் கண்டேன், காவேரியாறு சலமெடுத்து கொண்டுவா, சமட பள்ளி, நன்னூற் படித்தான், நாய்ப் பிடித்தான், வேற்றொட்டான், மடசு மந்தான், தமிழ்ப் படித்தான், சேதின மூழ்கினேன், தழைவிரி கடுக்கை மாலை தனிமுதற் சடையிற் குடும் குழவி வெண்டிங்கள்.

சு. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஆகுபொய்களை எடுத்துக் காட்டி, அவைகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன என ஏதுவால் இன்ன இன்ன ஆகுபெயரென்றெழுதுக.—

க. 'ஆத்திகுடி யமாந்த தேவனை' உ. கார்த்திகை பூத்தது. ஈ. வெண்ணை வந்தது. ச. நெஞ்சு நொந்தது னு. அவன்மொழியுணர்ந்தான். சு. 'நுண்மை நுகரேல்' எ. 'ஆம்பனூறுந் தேம்பொதி கினவி' அ. 'வடிவேற்கரத்தோனைத்தோகையாய் நின்று சுமக்குதியோ தோன்றலோ.' க. திருவாய்மொழியோதினான் சு. புழுக்கலுண்டான் கக. தோகை வந்தான். கஉ. 'புறங்கொடையறிபா மறந்திகழ வேலோன்' கக. இந்நூல் பாட்டியல். கச. 'விசுமபிறறுளிவீழின்' கரு. 'மோப்பக் குழையு மணிச்சம்.' கசு. 'தேசத்தோடொத்துவாழ்' கௌ துலாக்கோல். கஅ. 'மருந்தேயாயினுமவிருந்தோடுண்.' கக. 'தழைவிரி கடுக்கை மாலை.' உ. 'சுரும்புறு நீலங் கொய்யல்.' உக. 'குழலினிதிபாழினிதென்ப.' உஉ. இவ்வீடைம்பதடி. உக. இவ்வெண்ணெயுழக்கு. உச. அரைஞாண். உரு. 'ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.'

சு. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள இரண்டாம்வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக.—

க. மாததை வளர்த்தான். உ. தேரையூர்ந்தான். ஈ. கயிற்றையது த்தான். ச. எயிலை யிழைத்தான். னு. குழையை உடையன் சு. தந்தையை நிகர்த்தான். எ. காசியைச் சார்ந்தான் அ. மனைவியைக் காதலித்தான் க. கோயிலைக் கட்டினான், சு. புதல்வரைப்பெற்றான். கக. நூலைக் கற்றான். கஉ. பணத்தை எண்ணினான்.

சஉ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள மூன்றாம்வேற்றுமைகளுக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

க. தாயொடு வந்த மகள். உ. பொன்னூலியன்றவணி. கூ. எள்ளொடு விராய வரிசி. ச. அரசன் றச்சனாற்றேர் செய்வித்தான். ஞ. 'அறத்தான் வருவதே யின்பம்.' சு. பாணத்தாற் கொன்றான். ஏ. காதாற் செவிடன். அ. 'காவோடறக்குளந் தொடடான். கூ. அரிசியொடு பருப்பையட்டான். க0. 'ஐயல்பினூனில் வாழ்க்கை வாழ்பவன்.' கக. சூலொடு கழுதை பாரஞ் சமந்தது. கஉ. 'இன்சொலாலீத்தளிக்க வல்லாற்கு.'

சங. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள நான்காம்வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

க. அந்தணனுக்காவை வழங்கினான். உ. சோற்றிற் கரிசி. கூ. ஆடைக்கு நூல். ச. 'நட்டார்க்குக் காதலன்' ஞ. அருமகையந்தணற் குறித்து. சு. தயிர்க்குப் பால். ஏ. அரசற் கன்பன். அ. பிணிக்கு மருந்து. கூ. கரும்பிற்கு வேலி. க0. கடிசுத்திரத்துக்குப் பொன். கக. கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்தான். கஉ. அவற்குத் தக்காளிவள். கங. 'உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர். கச. 'கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.' கரு. கன்றுக்குப் பால் போதும். கசு. பழத்துக்குச் சென்றான். கஏ. 'நெல்லுக்கிறைத்தீர்.' கஅ. 'நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுகரையுண்டு புல்லிசழ்பூவிற்கு முண்டு.' கக. தன்னடிக்கிரண்டு கரங்கடந்தான்.

சச. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஐந்தாம்வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

க. 'விசம்பிற்றுளிவீழின்.' உ. தமரிற் நீர்ந்தான். கூ. 'பந்தியம் புரலி நின்றும் பாரிடையிழிந்து.' ச. 'பொலன் முகட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின் வீழருவி.' ஞ. 'தலையினிழிந்த பயிரினையர்.' சு. 'உப்பினைச் சான்றோர் விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்கொளவர்.' ஏ. கருவூறிற் கிழக்கு மருவூர். அ. சென்னையின் மேற்குக் காஞ்சி. கூ. கச்சியினின்றுங் கடலைங்காவதம். க0. பாலின் வெளிது கொக்கு. கக. 'அளிக்குமன்னரிற் பொன்மழை வழங்கின வருவி.' கஉ. 'அறத்தினூஉங் காக்கமுமில்லை.' கங. 'நல்லார்கட்பட்ட வறுமையினின்றுதே கல்லார்கட்பட்ட திரு.' கச. 'நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை.' கரு. 'வில்லிற் புரமுன்மெரித்தான்.'

சரு. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஆறாம்வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

ச. நிலத்தசலம். உ. யானையது கோடு. ஈ. சாத்தனதுசெலவு. ச. பாலினது வெண்மை. ரு. சாத்தனது தோட்டம். ச. புலியதுகிர். எ. எள்ள து குப்பை. அ. வெள்ளியதாட்சி. க. சங்கினது சுண்ணாம்பு. சௌ. கொற் றனது பாட்டு. கக. விலங்குகளினது குழாம். சஉ. சாத்தனது வில். கங. சனியது வாரம். சச. எள்ளது சாந்து. சரு. 'அருளாய் சுருங்க வெய்தொ ல்வியே.' கசு. 'நுண கழலிணை' கஈ. 'எனது தலை. சஅ. 'சுருசெயில.

சு. அபியாசம்.

மேல வருந் தொடர்மொழிகளில் ஏழாம் னேற்றுமையி லே பொருண் முதலிய ஆறனுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன கிழமைப் பொருளுக் கிடமாயிற்றென்றெழுதுக:—

க. ஊரின்கடகுளம். உ. வருடத்தின கண்மாதம். ஈ. மரத்தின்சட் காக்கை. ச. மார்பின்கட்பதகாம். ரு. விரற்கண்மோதிரம். ச. நெற்றியின் கண் விழி. எ. சித்திரைகண் மல்லிகை மலர்ந்தது. அ. பாலினசட சடை. க. நாளின்கண் வைகறை. சௌ. சடற்கணுவாயோடுகின்றது. கக. தீயின் கடகுடு. சஉ. பனததுச்சுண்ணார்வு. கங. கூத்தின்கண்பிரயம். சச. எ ள்ளின்கணைய.

சு. அபியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள உருபு மயகாகை னை எடுத்துக் காட்டுக:—

க. 'ஈசற்கியான வைத்த வன்பினகறை' உ. 'வாய்மெய் திந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினர்.' ஈ. 'பற்றி விடாஅ விடும்புகள் பற்றினைப் ப ற்றி விடாஅதவர்க்கு.' ச. 'மாந்தருறை நிலத்தோடொட்டலரிது.' ரு. 'நி ன்றுணையடிக்கேபுயக்குமருந்தவரிவென்றறியாமையொறத்தேனே' ச. 'அ வரைச் செறு அரைச் செறியென்னெஞ்சு.' எ. 'இல்லை தவறவர்க்காயினு ம்.' அ. 'புலியூரம்பலவறகுற்ற பத்தியர்' க. 'சுருங்கயற்கண்ணிலுளையேத மொன்றினறிப் பும்பட்டெந்திரவெழினிவீழத்தார்.' சௌ. 'பூங்கழலானடி க்கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்' கக. 'முனைவனுககறைஞ்சினான் முருகவேளான்.'

சு. அபியாசம்

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள பெயரெச்சங்களை எடுத்துக் காட்டி, இன்னது இன்ன வாய்பாட்டு இன்னகாலப் பெயரெச்சம் அது அறுவகைப்பெயர் முதலியவற்றுள் இன்ன பெயர் கொண்டது என்றெழுதுக:—

க. வாழுவில். உ. கறகு தால். ஈ. துயிலுங்காலம். ச. வினையங் கோல். ரு. ஒதும பார்ப்பான. ச. கற்குங்கலவி. எ. புக்கசாலை. அ. தினை டுக

கனி. கூ. வந்த நாள் ௧0. வென்றவேல் ௧௧. ஆடிய கூத்தன். ௧௨. போயின போக்கு. ௧௩. நோய்திரு மருந்து. ௧௪. நோய் தீர்த்த மருந்து. ௧௫. அரசன் ஆகொடுக்கும் பார்ப்பான். ௧௬. அரசன் ஆகொடுத்த பார்ப்பான். ௧௭. ஆடையொலிக்குங் கூலி. ௧௮. ஆடையொலித்த கூலி. ௧௯. யானிறங்கிய திண்ணை. ௨0. வழி நடந்த வேர்வை. ௨௧. படத்த பாம்பு. ௨௨. நெடிய வில். ௨௩. பெரிய களிற்று. ௨௪. முகத்தயானை

௪௯. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள வினையெச்சங்களை எடுத்துக்காட்டி, இன்னது இன்ன வாய்பாட்டு இன்னகாலவினையெச்சம் அது தனதருத்தாவின் வினை பிற கருத்தாவின் வினை என்பனவற்றுள் இன்ன வினை கொண்டது என்றெழுதுக:—

௪. 'எண்ணித் துணிக் கருமம்.' ௫. 'கல்லாக்கழிப்பர் தலையாயார்.' ௬. 'புணாதருசெல்வந் தருபாக்குச் சென்றான்.' ௭. 'காணிய வாழி தோழி.' ௮. 'படுமகன்கிடக்கை காணுஉ வீன்றனான்றினும் பெரிதுவந்தனளே.' ௯. 'பரிஇயுயிர் செகுக்கும்.' ௧0. 'மோப்பக் குழையுமனிச்சம்.' ௧1. 'சோலை புக்கென வெப்ப நீங்கிற்று.' ௧2. 'இமமலரை மோப்பவெடுத்தேன்.' ௧3. உண்டெனப்பசி கெட்டது. ௧4. மழைபெய்யிற குளநிறையும். ௧5. மழை பெய்தென மரங்குளைத்தது. ௧6. பெய்யுணரின் வீடெளிதாம். ௧7. மருந்து தின்றெனப் பிணி நீங்கிற்று. ௧8. மழை பெய்யக் குளநிறையும் ௧9. பசித்தெனப் புலி புன்மேயாது. ௨0. மாரி பெய்தென முலை மலர்ந்தது. ௨1. யானுண்ணினுவப்பேன். ௨2. அவர் காணிய வம்மின். ௨3. நாம் வாழியரெய்தினம். ௨4. நாம் வரழிய ரிரும் பொருளளித்தனர். ௨5. விருத்தின்று யுண்ட பகல். ௨6. 'நள்ளே னினதடி யாரொடல்லால்.'

௫0. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளிலே சினைவினை முதலவீனையோடு முடிவனவற்றை எடுத்து விளக்குக:—

௧. 'பீலி பெய் சாகாமச்சிறம்.' ௨. 'சிந்திக் கலாப மயிற் கண்கள் சிவந்துபோனார்.' ௩. 'கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாதவர்.' ௪. 'மினனி னன்ன புருவமும் விண்ணினைத் - துன்னுதோளுமிடந் தடியாரினரான்.' ௫. 'மாடு காலிற்று வீழ்ந்தது.' ௬. 'நாங்கொடிமேற் புயலுளவேமலர் சூழ்ந்தி ருங்கெப்புரள்வனவே.'

௫௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள வினையெச்சத் திரிபுகளை எடுத்து விளக்குக:—

௧. 'கறந்த பாலினுட் காசிறிருமணி - நிறங்கிளர்ந்து தன்னீர்மை கெட்டாங்கு.' ௨. 'கங்குல் போய் நாடகடன கழிந்ததென்பவே.' ௩. 'நெங்கயிற்றுசல் பரிந்து கலுழ்காலை.'

௫௨. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் எச்சமாய் வந்த முதலுக்ளை எடுத்து விளக்குக:—

க. 'பயன்றுக்கார் செய்தவுதவி நயன்றுக்கின்' உ. 'அறன்வரையா னல்ல செயினும்.' ஈ. 'கொல்லான் புலலை மறத்தானை' ச. 'நெஞ்சிற்றுற வார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து - வாழ்வாரின் வன்கணூரில்.' ஞ. 'விண்ணின்று பொய்ப்பின்.' ஊ. 'பெருவேட்கையே நெற பரிந்த' எ. 'உச்சிக் கூப்பிய கையினர்தற் புசுழந்து.' ஐ. 'அஞ்சாயலளாயிழைமுன்.' க. 'தொடு மரைத் தோலன் வில்லன் மரவுரியுடையனறேன்ற.' க௦. 'வினை வேட்டையீர் வீரவம்மின்' க௧. 'கடற்றூனையர் கழல்வேந்தரை' க௨. 'கொடியைப் பார்த்தனர் வேர்த்தனர் வானவர் குலைந்தார்.' க௩. 'அடுத்தனை யுதவ வேண்டிம.'

௫௩ அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஏகரவிடைச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக:—

க. 'ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு.' உ. 'யானை மருமம் பாய்ந்தொளித்ததே.' ஈ. 'சுடலைசேர்வது சொற்பிரமாணமே.' ச. 'அறனைபபட்டதே யில்வாழ்க்கை.' ஞ. 'அறத்தானவருவதேயினபம்.' ஊ. 'ஒறுத்தாரையொன்றாக வையாரே.' எ. 'வறியார்க்கொன்றீவதேயீகை.' ஐ. 'நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை - யன்றே யொழியவிடல்.'

௫௪ அப்பியாசம்

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஓகரவிடைச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக:—

க. 'அன்பிற்குமுண்டோ வடைக்குந் தாழ்.' உ. 'வித்தமிடல்வேண்டி கொல்லோ.' ஈ. 'யானே தேறேனவர் பொய் வழங்கலரே. ச. திராமத னோவல்லள் அரமகளோவல்லள் இவள் யார். ஞ. 'மழை முழக்கொடு மாறு கொண்டொலித்தன மாதோ' ஊ. 'அணியன்றே நாணுடைமை சான் றோர்க்கஃகின்றேற - பிணியன்றே பீடு நடை.' எ. 'அம்பலக் கூத்தனைத் தினைத்தனைப்பொழுதும் மறந்துயவனே.'

௫௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள என, என்று என்னும் இடைச்சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக:—

க. 'துண்ணெனத் துடித்தது மனம்.' உ. 'கார் வருமெனக் கருதிநொந்தாள்.' ஈ. 'பச்சென்று பசந்தது.' ச. 'நரைவருமென்றெண்ணி.' ஞ. 'பா

ரியென்றொருவனுளன். க. 'எயெனப்பூதமொன்றொழுததாமரோ.' எ. 'என்தெனதென்றிருக்குமேழைபொருளை' அ. 'சளசளவென மழைத் தாரை கான்றன்' க. 'பொருக்கெனவெழுந்து தம புணரயுள்புக்கனர்.' சௌ. மெவ் லென நடந்தது. கக. 'முழுவதுஉங் கற்றனமென்று களி' து. சஉ. 'ஒவ் லென்றெலிக்குமொவ் புனலுரறகு.'

௫௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள உம்மையிடைச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக.—

க. 'நெடுங் கடலுந் தன்னிமை குன்றும்.' உ. 'அனபிற்சமுண்டோ வடைக்குந் தாழ்.' ஈ. 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முயலண்டாம்.' ச. 'நன்றே தரினு நடுவிசந்தா மாக்கத்தை - யன்றே யொழிய விடல்' இ. 'எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதல்.' சு. 'சல்லாதவரு நனி நல்லார்' எ. 'சற்றிலனாயினுங் கேட்க.' அ. 'நயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுக.' க. நெடியனுமாயினான்.

௫௪. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் மன்னிடைச்சொல் எவ் வெப்பொருளில் வந்தது?—

க. 'மன்னுயிரெல்லாந் தொழும்.' உ. 'துறப்பார் மற்றுப்புரவில்லார்.' ஈ. 'உள்ளிய தெய்த லெளிது மன்.' ச. 'கனவினுமினனாது மன்னே.' இ. 'கசதப மிகும் விதவாதனமன்னே.' சு. 'உனகெமனனேவொளியிழை.' எ. 'கண்டது மன்னுமொருநாள்' அ. 'உள்ளுவன் மன் யான்.'

௫௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் மற்றிடைச் சொல் எவ் வெப்பொருளில் வந்தது?—

க. 'கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே - யெடுப்ப துஉமெல்லாமழை.' உ. 'அன்றறிவாமென்னொசுறஞ்செய்த மற்றது - பொன் றுங்காற் பொன்றத் துணை' ஈ. 'விசும்பிற்றுளில் நினைல்லான் மற்றுங்கே - புகம்புற்றலைகாண்பரிது.' ச. 'மற்றையண்டமுந் தன்பெயரே சொல வாழ்ந்தான்.' இ. 'இடர்பெரிதுமுடையேன் மற்றெனசெய்கேனென்செய்கேன்.' சு. 'மற்றுப் பற்றெனக்கினறி நினறிருப் பாதமே மனம பாவித்தேன்'

௫௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளிலே கொலலிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளில் வந்தது?—

க. 'இன்றுகொலன்றகொலென்று கொலென்னாது - பின்றையே நின தது கூற்றம்.' உ. 'எனனின் வேறரக்கியர் யாண்டையார்கொலோ' ஈ. 'ஆசை நோய்க்கு மருந்தமுண்டாங்கொலோ.'

சு0. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள இடைச்சொற்களை எடுத்துக் காட்டி, அவற்றிற்குப் பொருள் எழுதுக.—

க. 'அந்தில் விற் பயிற்றுந் தானம் வழிபடவாங்குச் செனரூள்' உ. 'ஊடலினுண்டாங்கோர் துன்பம்.' ஈ. 'மணணிடங்கொண்டயானை மணிமருப்பிடைபிட்டம்.' ச. 'வினை செய்வார்தரு சுற்றம் வேண்டாதாரெனரூங் - கனைவரையு மாராய்க்தொற்று. ஞ. 'செறி கவின்றம் திருவொடும் பொலிந்தே.' ஊ. 'பிடவமுங் களவுமொடு நிறைபூயப.' எ. 'அம்ம மற்ற தனை யோரீர்.'

இலக்கணவமைதி.

இலக்கணங் கற்றவர், இலக்கியத்தில் அவ்விலக்கணம் அமைந்து கிடக்கு முறைமையை ஆராய்ந்து விதியோடு கூறப் பயிலல்வேண்டும். அது செய்யப் பயிலாவிடத்து இலக்கண நூற்கவியால் ஒருபயனும் இல்லை.

வாக்கியத்திலாயினுஞ் செய்யுளிலாயினும் இலக்கணவமைதி கூறுதல் ஆறுவகைப்படும்:—

- (க.) பதங்களைப் பிரித்து, இது பகாப்பதம் இது பகுப்பதம் என வகுத்துப் பகுப்பதங்கள் பகுதி முதலிய உறுப்புக்களானமுடிந்தமை கூறுதல்.
- (உ.) பதங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கு நிலையை நோக்கி, இது வேற்றுமை வழியில் இன்ன தொடர், இது அல்வழியில் இன்ன தொடர் எனக் கூறுதல்.
- (ஈ.) பதத்தோடு பதமும் பதத்தோடு உருபும் புணர்ந்து நின்ற முறைமையைச் சூத்திரவிதியோடும் எடுத்துக் கூறுதல்.
- (உ.) ஒவ்வொரு சொற்கும் இலக்கணமும் முடிக்குஞ் சொல்லுங் கூறுதல்.
- (ஊ.) முக்கியமாகிய எழுவரையும், பயனிலையும், செய்ப்படுபொருள் உண்டாயின் அதனையும், எடுத்துக் காட்டி, அதனை விசேடித்து நிற்கும் விசேடணத்தை விளக்குதல்.
- (஋.) முக்கியமாகிய பயனிலையை எடுத்துக் கூறி, அதனைத் தொடர்ந்து வரும் பதங்கள் ஒன்றையொன்று அவாவி நிற்கு நிலையை வினாவிடைகளான இனிது விளக்குதல்.

பகுபதமுடிபு.

பெயர்ப்பகுபதம்.

அவன் என்னுஞ் சுடபெயரூட பெயர்ப்பகுபதம், அன்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, “எசரவினாரசு சுட டின் முன்னர்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடையில் வகரமெய்தோன்றி, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ்வகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவியரேறி, முடிந்தது.

இங்கே தனிக்குறின் முன்னொற்றிரட்டியாயிமை காண்க.

தமன் என்னுங் கிளப்பெயரூட பெயர்ப்பகுபதம் தாம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, “தானராநாமுதல் குறுகும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதி முதல் குறுகி, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இறுதி வகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவியரேறி, முடிந்தது.

தனிக்குறின் முன்னொற்றிரட்டியாயிமையும் காண்க.

பொன்னன் என்னும் பெயரூட பெயர்ப்பகுபதம், பொன் என்னும் பகுதியும், அன்னென்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, “தனிக்குறின் முன்னொற்றியிர்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியிற்று வகரமெய் இரட்டித்தது, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த வகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவியரேறி, முடிந்தது.

நிலத்தன் என்னும் இடப்பெயர்ப்பகுபதம், நிலம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, “பதமுன் விசுவியும் பதமு முற்பும புணர்வழி” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவைகளுக்கு இடையே அத்துச்சாரியை தோன்றி, “மவ்வீ றொற்றழிந்தயிரீ றொப்பவ்ய” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியிற்று வகரமெய்கெட்டு அகர வியிரீருகநின்று “அத்தி வகர மகர முனையிலை” என்னுஞ் சூத்திர விதியால் சாரியையின் முதல் அகரவியிரும் “உயிர்வரி னுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையிற்று கரமுங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் [உகரங் கெட நின்று] தகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவியரேறி, முடிந்தது.

பிரபவன் என்னுங் காலப்பெயர்ப்பகுபதம், பிரபவம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, “ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியிற்று அம்

குற்றத்து வகரமெய்யீரூர் நின்று, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத் திரவிதியால் அவ்வகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

திணிதோளன் என்னுஞ் சூண்ப்பெயர்ப்பகுபதம், அடையடுத்த திணிதோள் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும் பெற் று, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று எகர மெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நல்லன் என்னுங் சூண்ப்பெயர்ப்பகுபதம், நன்மை என்னும் பகு தியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும் பெற்று, “நறுபோதல்” என் னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிசுதி செட்டு நல் என நின்று, “தனிக்குறின முன்னொற்று” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரமெய் இரட்டித்து, ‘உடன்மேலுயிர்வந்து’ என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த வகரமெய யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. நல்+மை=நன்மை ஆதலின், மை நீங்க நின்றது இயலான நல் எனபதே.

காரியன் என்னுங் சூண்ப்பெயர்ப்பகுபதம் தருமை என்னும் பகுதி யும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும் பெற்று, “நறுபோதல்” என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிசுதி செட்டு, “இடையகரமிய்யாதல்” என்னும் விதியால் இடையகரம் இகரமாகத் திரிந்து, “இஈ ஐவழி யவ்வும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரமெய்யடம்படுமெய்யோன்றி, “உடன்மேலுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரே றி, முடிந்தது.

செய்யன் என்னுங் சூண்ப்பெயர்ப்பகுபதம், செம்மை என்னும் ப குதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும் பெற்று, “நறுபோதல்” என் னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிசுதி செட்டு, “முன்னின்ற மெய்திரித ல்” என்னும் விதியான் மகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து “தனிக்குறின முன்னொற்று” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ்வகரமெய் இரட்டித்து, “உ டன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த வகரமெய்யின் மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செவ்வியான் என்னும் பண்புப்பெயர்ப்பகுபதம், செம்மை என் னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இகரச்சாரியையும் பெற்று, “நறு போதல்” என்னும் விதியாற் பகு தியீற்று மைவிசுதி செட்டு, “முன்னின்ற மெய்திரிதல்” என்னும் விதி யால் மகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து, “தனிக்குறின முன்னொற்று” எ ன்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரமெய் இரட்டித்து, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த மெய்யின்மேற் சாரியை, இகரவுயி ரேறி, “இஈ ஐவழி யவ்வும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரவுடம்படுமெய

தோன்றி, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

பாசி என்னுங் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், பசுமை என்னும் பகுதியும், இ என்னும் விசுதியும் பெற்று, “ஈறு போதல்” என்னும் விதியாற் பகுதியீற்றுமைவிசுதி கெட்டு, ‘ஆதி நீடல்’ என்னும் விதியாற் பகுதி முதனீண்டு, “உயிர்வரி னுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சகரமெய்யின்மேலுள்ள உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற சகரமெய்யின்மேல் விசுதி இகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

ஓதுவான் என்னுந் தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம், ஓது என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே வகரவிடைநிலையும் பெற்று, “உடன்மே லுயிர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது. ஓதுதலுடையவன் என்பது பொருள். *

* ஓதுவான் என்பது எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதமாயின், ஓது பகுதி; ஆன் விசுதி; வகரமெய எதிர்காலவிடைநிலை, எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதமாயின், ஓது பகுதி; வான் எதிர்கால வினையெச்சவிசுதி.

நன்மை என்னும் பண்புப்பெயர்ப் பகுபதம், நல் என்னும் பகுதியும், நமை என்னும் பண்புப்பெயர் விசுதியும் பெற்று, “மெலிமேவினணவும்” என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று வகரமெய், னகரமெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது.

வருதல் என்னுந் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம், வா என்னும் பகுதியும், தல் என்னுந் தொழிற்பெயர்விசுதியும் பெற்று, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்துக் ‘குறுக்கல்’ என்னும் விதியாற் பகுதி முதல் குறுகி, ‘விரித்தல்’ என்னும் விதியால் வகரவுகரம் விரிந்து, முடிந்தது.

உடுக்கை என்னுந் தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம், உடு என்னும் பகுதியும், கை என்னுந் தொழிற்பெயர் விசுதியும் பெற்று, “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விசுதிக் ககரமிசுந்து, முடிந்தது. உடுத்தல் என்பது பொருள்.

உடுக்கை என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம் உடு என்னும் பகுதியும், ஐ என்னுஞ் செயப்படுபொருள் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, “இயல்பினும் விதியினும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைக் ககரமிசுந்து, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்றுகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்

ஊஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங்கெடநின்ற சகரவொற்றின்மேல் விசுதி ஐகாரவுயிரேறி, முடிந்தது. உடுக்கப்படுவது என்பது பொருள்.

தொல்காப்பியம் என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம் தொல்காப்பியன் என்னும் பகுதியும், அம் என்னுஞ் செயப்படுபொருள்விசுதியும் பெற்று, “ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று அன் குறைந்த யகரமெய்யீராக நின்று, “உடன்மே லுயிர் வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ் யகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகாரவுயிரேறி, முடிந்தது. தொல்காப்பியனாற் செயப்பட்டது என்பது பொருள்.

எழுத்து என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், எழுது என்னும் பகுதியும், ஐ என்னுஞ் செயப்படுபொருள் விசுதியும் பெற்று, அவ் விசுதி கெட்டுக், கெட்டவிடத்தத் தகரவொற்றிரட்டித்து, முடிந்தது. எழுதப்படுவது என்பது பொருள். பாட்டென்பது முதலியனவும் இவ்வாறே முடிதலறிக.

உண் என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஐ என்னுஞ் செயப்படுபொருள் விசுதியும் பெற்று, அவ்விசுதி கெட்டுப் பகுதி முகனீண்டு, முடிந்தது. உண்ணப்படுவது என்பது பொருள். தீன், கோள் என்பன முதலியனவும் இவ்வாறே முடிதலறிக.

காய் என்னும் வினைமுதற்பொருட்பெயர்ப் பகுபதம், காய் என்னும் பகுதியும், இ என்னும் வினைமுதற்பொருள் விசுதியும் பெற்று, அவ்விசுதி கெட்டு, முடிந்தது. காய்ப்பது என்பது பொருள். சளிர், பூ, கனி, திரை, துரை, ஆலை என்பனமுதலியனவும் இவ்வாறே முடிதலறிக.

வினைமுற்றுப்பகுபதம்.

உண்டான் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டும் டகரவிடைநிலையும் பெற்று, “உடன்மே லுயிர் வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலை டகரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

உண்கின்றான் என்னு நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால்விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங் காட்டுங் கின்றிடைநிலையும் பெற்று, “உயிர்வரி னுக்குறள்” என்னும் சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்று உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற டகரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

உண்ணுவான் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால்விசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங் காட்டும் உகரவிடைநிலையும், பகுதிக்கும், இடைநிலைக்கும் இடையே உகரச்சாரியையும் பெற்று, “தனிக்குறின் முன்னொற்று” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று னகரமெய் இரட்டித்து, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த னகரமெய்யின்மேற் சாரியை உகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைவகர மெய்யின்மேல் விசுவதி ஆகரவுயிரேறி, முடிந்தது. *

நடந்தனன் என்னும் இறந்தகாலத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டிற் தகரவொற்றிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விசுவதிக்கும் இடையே அன்சாரியையும்பெற்று, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்று னகரமெய்யின்மேல் விசுவதி அகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரமெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி நடதனன் எனநின்று, இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன்’ என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரமிசுவதி, ‘உலித்தன் மெலித்தல்’ என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிசுவதி, தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுக் விகாரப்பட்டு முடிந்தது.

வருகின்றனன் என்னு நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப்பகுபதம் வா என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங் காட்டிங் கின்றிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விசுவதிக்கும் இடையே அன் சாரியையும் பெற்று, “உலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்துக் ‘குறுக்கல்’ என்னும்விதியாற் பகுதிமுதல் குறுகி, விரித்தல் விதியால் ரகரவுகரம் விரிந்து, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்று னகரமெய்யின்மேல் விசுவதி அகரவுயிரேறி, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்றுக்கரங்கெட்டுக், கெடநின்ற தகரவொற்றின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியை அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

நடப்பான் என்னும் எதிர்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும் ஆன் என்னும் ஆண்பால்விசுவதியும் அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங்காட்டும் பகரவொற்றிடைநிலையும் பெற்று, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைப் பகரமெய்யின்மேல் விசுவதி ஆகரவுயிரேறி, “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைப் பகரமிசுவதி முடிந்தது.

* உண்ணுவான் என்பது எதிர்காலவினையெச்சப்பகுபதமாயின், உண்பகுதி உ சாரியை, வான் எதிர்கால வினையெச்சவிசுவதி,

நடந்தது என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், து என்னும் ஒன்றன்பால்விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவொற்றிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையே அகரச்சாரியையும் பெற்று, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரவல்லொன்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிசுந்து, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், (மிசுந்த,) தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுகவிதாரப்பட்டு முடிந்தது.

நடப்பித்தான் என்னும் பிறவினைப்பகுபதம், நட என்னும்பகுதியும், பி என்னும் பிறவினை விசுதியும்பெற்று, “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விசுதிப்பகரமிசுந்து, அனைத்தும் ஒருபகுதியாய் நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும், பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவொற்றிடைநிலையும் பெற்று, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரவொற்றின்மேல் விசுதி ஆகரவுயிரேறி, “இயல்பினும்விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிசுந்து முடிந்தது.

அடிக்கப்பட்டான் என்னுஞ் செயப்பாட்டு வினைமுற்றுப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், படு என்னுஞ் செயப்பாட்டு வினைவிசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும், அகரச்சாரியையும் பெற்று, “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திர விதியாற் சாரியைக் ககரமிசுந்து, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்னும் விதியாற் சாரியையீற்று உகரங்கெட்டு, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திர விதியால் உகரங்கெட நின்ற ககரமெய்யின்மேலே சாரியை அகரவுயிரேறி, “இயல்பினும்விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விசுதிப்பகரமிசுந்து, அடிக்கப்படு என அனைத்தும் ஒரு பகுதியாதநின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால்விசுதி பெற்று, படு என்பதனுடைய உகர மூர்ந்த டகரமெய் இரட்டித்து, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரவுயிர்செட்டு, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங்கெட நின்ற டகரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகரவுயிரேறி முடிந்தது.

நடவான் என்னும் எதிர்மறைத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்மறை ஆகாவிடைநிலையும் பெற்று, அவ்விடைநிலைகெட்டு, “இ ஈ ஐஊழி” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரவுடம்படு மெய் தோன்றி, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விசுதி ஆகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடக்கின்றிலன் என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவனைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியர், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங்காட்டும் தின்றிடையிலையும், இல் என்னும் எதிர்மறை இடையிலையும் பெற்று, “இடையிலும்விதியினு நின்றவுயர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் தின்றிடையிலைக் சகரமிசூந்த, “உயர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ்விடையிலையீற்றுசுரங்கெட்டு, “உடன்மேலுயர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உசுரங்கெடநின்ற தரபெய்யின்மேல் எதிர்மறையிடையிலை இசுரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் அவ்விடையிலையீற்று லசுரமெய்யின்மேல் விசுதி அசுரவுயிரேறி முடிந்தது.

எழுந்திடடான் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவனைமுற்றுப்பகுபதம், எழு என்னும் பகுதியும், இடு என்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதியும் அவைகளுக்கு இடையே துச்சாரியையும் பெற்று, “இடையிலும்விதியினு நின்றவுயர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைத் தகரமிசூந்த, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிசூந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, “உயர்வரினுக்குறள்” என்னும் விதியாற் சாரியையீற்று உசுரங்கெட்டு, “உடன்மேலுயர் வந்து” என்னும் சூத்திரவிதியால் உசுரங்கெடநின்ற தகரமெய்யின்மேல் விசுதி இசுரவுயிரேறி, எழுந்திடு என அனைத்தும் ஒரு பகுதிடாக நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால்விசுதி பெற்று, இடு என்பதனுடைய உசுரமூர்ந்த டசுரமெய் இரட்டி, “உயர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உசுரவுயர் கெட்டு, “உடன்மேலுயர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உசுரங்கெடநின்ற டசுரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆசுரவுயிரேறி, முடிந்தது.

கழிந்தன்று என்னும் இறந்த காலத் தெரிநிலைவனைமுற்றுப் பகுபதம், கழி என்னும் பகுதியும் று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டும் தகரவிடையிலையும், இடையிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையே அன் சாரியையும் பெற்று, “உடன்மேலுயர் வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடையிலைத் தகரவல்லொற்றின்மேல் சாரியை அசுரவுயிரேறி, “இடையிலும்விதியினு நின்றவுயர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடையிலைத் தகரமிசூந்த, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிசூந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு முடிந்தது, சழிந்தது என்பது பொருள்.

கழிந்தின் று என்னும் எதிர்மறை இறந்தகாலத்தெரிநிலை வனைமுற்றுப் பகுபதம், சழி என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டிந் தகரவொற்றிடையிலையும், அவ்விடையிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையே இல் என்னும் எதிர்மறையிடையிலையும் பெற்று, “ளவெற்றுமையிற்ற டவும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இல் என்னும் இடையிலையீற்று லசுரமெய் தகரமெய்யாசுத்திரிந்து, “வலித்

தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், பின்னும் நகர மெல்லொற்றாகத் திரிந்து, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், காலவிடைநிலைத் தகரமெய்யின் டைல் எதிர்மறை இடைநிலை இகரவுயிரேறி, “இடல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், இடைநிலைத் தகர மிகுந்து, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், மிகுந்த வல் லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு முடிந்தது, கழிந்திலது என்பது பொருள்.

கோடும் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், கொள் என்னும் பகுதியும், தும் என்னும் தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவிசு தியும் பெற்று, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘நீட்டல்’ எ ன்னும் விதிபாற் பகுதி முதலீண்டு, “குறில் செறிபாலள” என்னுஞ் சூத்தி ரவிதியாற், பகுதியீற்று ளகரங்கெட்டு, “னல முன்றனவும் ளைமுன் ட னாவும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், விசுதித்தகரம் டகரமாகத் திரிந்து மு டிந்தது.

அற்று என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், அ என்னும் பகு தியும், று என்னும் ஒன்றன் பால்விசுதியும் பெற்று, “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன் ஈசுபமிகும்” என்றமையாலே, நகரமும் வல்லினமாதலா ல் விசுதி நகரவல்லொற்று மிகுந்து முடிந்தது. அற்று என்பது இறந்த கால வினையெச்சப் பகுபதமாயின், அறு பகுதி, உகரமூர்ந்த நகரமெய் இர ட்டித்து முடிந்தது எனக் கொள்க.

இன்று என்னும் குறிப்புவினை முற்றுப் பகுபதம், இல் என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும் பெற்று, “லளவேற்றுமையி ற்றடவும்” என்னும் விதியால் பகுதியீற்று ளகரமெய் நகரமெய்யாகத் திரி ன்து, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘மெலித்தல்’ என்னும் விதியால் பின்னும் நகரமெய்யாகத் திரிந்து முடிந்தது.

உணர்த்துகிப்பன் என்னும் எதிர்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகு பதம், உணர்த்து என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுதியும், அனைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங் காட்டும் பகரவிடைநிலையும், பகுதிக்கும் காலவிடைநிலைக்கும், இடையே கில் என்னும் ஆற்றல் இடைநிலையும் பெற்று, “லளவேற்றுமையிற் றடவும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் ஆற்றலி டைநிலையீற்று ளகரமெய் நகர மெய்யாகத் திரிந்து “உடன் மேலுயிர்வந் து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைப்பகரத்தின்மேல் விசுதி அகரவு யிரேறி முடிந்தது.

செய் என்னும் முன்னிலை யேவலொருமை வினைமுற்றுப் பகுபதம், செய் என்னும் பகுதியும், ஆய் என்னும் முன்னிலையேவல் விசுதியும் பெற்று, அவ்விசுதி கெட்டு முடிந்தது.

பெயரெச்சப்பகுபதம்.

அடித்த என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிசுவசியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவொற்றிடைநிலையும் பெற்று, “உடன்மேலுயிர்வந்த”என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் விசுவசியி அகரவுயிரேறி, “இயல்பினும் விதியினும் நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிசுவசியி முடிந்தது.

அடிக்கின்ற-என்னும் நிஃழ்காலப் பெயரெச்சப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும் அஃஎன்னும் பெயரெச்ச விசுவசியும், அவைகளுக்கு இடையே நிஃழ்காலங் காட்டும் கின்றிடைநிலையும் பெற்று, “இயல்பினும்விதியினும் நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைக் ககரமிசுவசியி, “உயிரவரினுக்குறள்” எனனுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்றுக்கரங் கெட்டு, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங்கெடநின்ற ககரமெய்யின்மேல் விசுவசியி அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

அடிக்கும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்சப் பகுபதம் அடி என்னும் பகுதியும், உம் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்ச விசுவசியும், அவைகளுக்கு இடையே சூச்சாரியையும் பெற்று, “இயல்பினும்விதியினும் நின்றவுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரிடைக் ககரமிசுவசியி, ‘உயிரவரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் சாரிமையீற்றுக்கரங் கெட்டு “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங்கெடநின்ற ககரமெய்யின்மேல் விசுவசியி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

சிறிய என்னுங் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சப் பகுபதம், சிறுமை என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிசுவசியும் பெற்று, “நற்போதல்” என்னும் விதியான் மைவிசுவசியிகெட்டு, “இடையுக்கரமிப்பாதல்”என்னும் விதியால் இடையுக்கரம் இகரமாகத் திரிந்து, “இநஃஐவழியவ்வும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய்தோன்றி, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விசுவசியி அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

உண்ணாத என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சப்பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிசுவசியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையும், தகரவெழுத்துப்பேறும் பெற்று, “தனிக்குறின் முன்னொற்று”என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று ணகரமெய் இரட்டித்த, “உடன்மேலுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த ணகரமெய்யின்மேல் இடைநிலை ஆகாரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் எழுத்துப்பேறும் வந்த தகரமெய்யின்மேல் விசுவசியி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

செய்கிலாத என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சப்பகுபதம், செய், என்னும் பகுதியும் அ என்னும் பெயரெச்சவிசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே, இல் என்னும் எதிர்மறையிடையிலையும், பகுதிக்கும் இடையிலுக்கும் இடையே, குச்சாரியையும், இடையிலுக்கும் விசுவதிக்கும் இடையே ஆகாரச்சாரியையும், தரவெழுத்துப்பேறும் பெற்று, “முற்றுமற் றெரோவழி” என்னும் விதியாற் குச்சாரியையின் உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற ககரமெய்யின்மேல் இடைநிலை இகரவுயிரேறி, பின்னும் அச்சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்று லகரமெய்யின்மேற் சாரியை ஆகரவுயிரேறி, பின்னும் அச்சூத்திரவிதியால் எழுத்துப்பேறாய் வந்த தகரமெய்யின்மேல் விசுவதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

வினையெச்சப்பகுபதம்.

நின்று என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சப்பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், உ என்னும் வினையெச்சவிசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலவாட்சிம் றகரவொற்றிடையிலையும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் இடையிலுக்கும் இடையே இனமாகிய னகரமெய்யாகத் திரிந்து, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலை றகரமெய்யின்மேல் விசுவதி உகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நிற்க என்னும் முக்காலத்திற்குமுரிய வினையெச்சப்பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், அ என்னும் வினையெச்சவிசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, “முற்றுமற் றெரோவழி” என்னும் விதியாற் சாரியையீற்று உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற ககர மெய்யின்மேல் விசுவதி அகரவுயிரேறி பகுதியீற்று லகரமெய் றகரமெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது. *

நிற்கின் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சப்பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், இன் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சவிசுவதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் றகரமெய்யாகத் திரிந்து “முற்றுமற் றெரோவழி” என்னும் விதியாற் சாரியையீற்று உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற ககரமெய்யின்மேல் விசுவதி இகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

தோன்றியக்கால் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சப்பகுபதம், தோன்று என்னும் பகுதியும், கால் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சவிசுவதியும்,

* நிற்க என்பது வியங்கோள்வினைமுற்றுப் பகுபதமாயின், நில் பகுதி; க வியங்கோள்விசுவதி.

அவைகளுக்கு இடையே இன்சாரியையும், அகரச்சாரியையும் பெற்று, “உயிர்வரி னுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியிற்று உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர் வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற தகரமெய்யின்மேற் சாரியை இகரவுயிரேறி, “ஒருமொழி மூவழி” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைப் பெற்று அகரமெய் குறைந்து, “இ ஈ ஐ வழி” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, “உடன்மே லுயிர்வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விசு திக் கர மிகுந்து, முடிந்தது. தோன்றிய என்பது இங்கே பெயரெச்ச மாகாமை; ககரத்தோற்றத்தால், விளங்கும்.

வறந்தக்கால் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதம், வற என்னும் பகுதியும், தால் என்னும் எதிர்கால வினையெச்ச விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே துச்சாரியையும், அகரச்சாரியையும் பெற்று, “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைத் தகரமிகுந்து, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுக் விகாரப்பட்டு, “உயிர்வரி னுக்குறள்” என்னும் சூத்திரவிதியாற் சாரியைப் பெற்று உகரங் கெட்டு, “உடன்மே லுயிர் வந்த” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற தகரமெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விசு திக் கர மிகுந்து, முடிந்தது.

பின் வரும் பொதுப்பகுபதங்களை முடிக்க:—

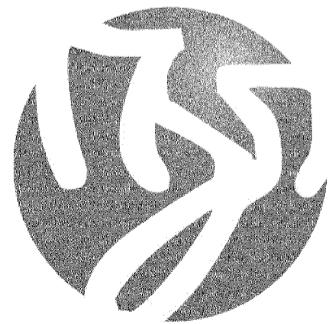
- சாவான்:   க. உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
                   உ. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
                   ஈ. எதிர்காலவினையெச்சம்.
- செய்யாய்:   க. முன்னிலையேவொருமை வினைமுற்று.
                   உ. முன்னிலையொருமை யெதிர்மறை வினைமுற்று.
- செய்யீர்:   க. முன்னிலையேவற் பன்மைவினைமுற்று.
                   உ. முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறை வினைமுற்று.
- தழைப்ப: க. பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.
                   உ. பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.
                   ஈ. செயவெனெச்சம்.
- ஆன்ன: க. குறிப்புவினைமுற்று.
                   உ. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

- செவ்விய: க. குறிப்புவினைமுற்று.
 உ. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.
- வேட்கும்: க. நிகழ்கால எதிர்காலவினைமுற்று.
 உ. எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.
- வந்து: க. தன்மையொருமை வினைமுற்று.
 உ. இறந்தகால வினையெச்சம்.
- உண்டு: க. தன்மையொருமை வினைமுற்று.
 உ. இறந்தகால வினையெச்சம். [ற்று.
 கூ. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமு
- தேடிய: க. இறந்தகாலவினைமுற்று.
 உ. வியங்கோள்வினைமுற்று.
 கூ. இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்.
 ச. எதிர்கால வினையெச்சம்.

பின் வரும் பகுபதங்களை முடிக்க:—

பிறன், அறிஞன், நடை, நட்பு, துட்பம், பிறிது, ஆய, நண்பு, ஐவர், இன்றி, வெற்பன், செய்ய, எழுவா, எச்சம், அல்லால், வலைச்சி, எற்று, ஒருவன், உழுநன், புலைச்சி, நால்வா, இடைச்சி, வானத்தி, சேந்தது, எனைத்த, அல்லாமல், ஒருத்தி, தருகின்ற, ஒணத்தான, அவலது, வாராத, மற்றையான், கரியவை, வெந்தது, தக்சிச்சி, உயிரது, வண்ணத்தி, சென்றம், இல்லை, ஏமாந்தேடி, கடவுள், மாண்டார், பாணத்தி, நின்றனெம், செய்தென, வாழிய, மலையாட்டி, சொனனா, சேறு, என்றிசினோர், கனன்று, வேனாட்டி, சூன்றிட்டது, சேறி, பொருடடி, இல்லாத, எண்மர், உண்டனென், செய்தக்கடை, சேறும், உண்ணா, சோகாய்பர், உண்ணாதி, அழுக்கறுப்பான், வந்தன்று, செய்துகொண்டான், உண்டேல், கொணார்தான், உணர்த்துகின்றும், உண்டலும்.

சொல்லிலக்கண சூசி.

க. பெயர்ச்சொல்.

க. பொருட்பெயர்

- க. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்
- உ. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்
- க. உயர்திணைப் யலாபாற் படர்க்கைப் பெயர்.
- ச. உயர்திணையிருகூற்றொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப்பெயர்
[ஒருவர்.]
- ரு. அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கைப் பெயர்
- கூ. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்
- எ. அஃறிணையிருபாற் படர்க்கைப் பொதுப்பெயர், [=பால்ப
காவஃறிணைப்பெயர் = அஃறிணையியற்பெயர்.] [யர்
- அ. இருதிணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப்பெ.
- கூ. இருதிணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப்
பெயர் [ர்.
- கௌ. இருதிணை முக்கூற்றொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப்பெய
- கக. இருதிணையிருகூற்றுப் பன்மைப் படர்க்கைப் பொதுப்பெ
யர்.
- கஉ. தன்மையொருமைப் பெயர்.
- கங. தன்மைப் பன்மைப்பெயர்.
- கச. முன்னிலையொருமைப் பெயர்.
- கரு. முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்.
- கக. இருதிணைப் பன்மை மூலிடப் பொதுப்பெயர். [எல்லாம்.]

உ. யண்புப்பெயர்

க. பண்புப்பெயர்.

ங. தொழிற்பெயர்.

க. தொழிற்பெயர்.

ச. வினையாலணையும் பெயர்.

தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

- க. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை யிறந்தகாலத்
தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

- உ. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- க. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை யெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- ச. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- ஞ. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
- சு. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- எ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- அ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- கூ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- க௦. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
- கக. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
- கஉ. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
- கக. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- கச. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
- கரு. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்
- கக. தன்மையொருமை யிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
- கஎ. தன்மையொருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்.
- கஅ. தன்மையொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்.

கக. தன்மைப் பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உ.0 தன்மைப் பன்மை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உக. தன்மைப் பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உஉ. முன்னிலையொருமையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உங. முன்னிலையொருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உச. முன்னிலையொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உரு. முன்னிலைப் பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உஊ. முன்னிலைப் பன்மை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உஎ. முன்னிலைப் பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்

க. உயர்திணையானபாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

உ. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

ங. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

ச. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

ரு. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

கூ. தன்மையொருமைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

எ. தன்மைப் பன்மைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

அ. முன்னிலையொருமைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

ஊ. முன்னிலைப் பன்மைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

பெயர்ச்சொன்னிலை நான்கு வகைப்படும்:—

- க. வேற்றுமையருபேற்ற வினைப்பயனிலையாயினும் பெயர்ப்பயனிலையாயினும் கொள்வது.
- உ. வேற்றுமையருபேலாத எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வருவது.
- ஈ. வினைமுற்றுக்குப் பயனிலையாய் வருவது.
- ச. பெயரை விசேடித்து நிற்பது.

உ. வினைச் சொல்.

க. முற்றுவினை

தெரிநிலை வினைமுற்று.

- க. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- உ. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத்தெரிநிலை வினைமுற்று.
- ஈ. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- ச. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- ரு. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- க். உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- ள. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- அ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- ஊ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- க௦. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.
- கக. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.

- கஉ. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- க஑. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- கச. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- கரு. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை யெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- கசா. தன்மையொருமையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- கள. தன்மையொருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- கஅ. தன்மையொருமை யெதிர்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.
- கக. தன்மைப் பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உ௦. தன்மைப் பன்மை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உக. தன்மைப் பன்மை யெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உஉ. முன்னிலையொருமையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உ஑. முன்னிலையொருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உச. முன்னிலையொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உரு. முன்னிலைப்பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உஸ. முன்னிலைப் பன்மை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உள. முன்னிலைப்பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று. [அ.]
- உஅ. முன்னிலையேவல்லொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உக. முன்னிலையேவற பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௩௦. இருந்ணையம்பான மூவிடத்தெதிர்கால வியங்கோள்வினைமுற்று.

௩௧. பலாபாலொழிந்த நார்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலவெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று. [செய்யுட.]

குறிப்புவினைமுற்று.

௧. உயாதிணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௨. உயாதிணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௩. உயாதிணைப் பலாபாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

- ச. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்புவினைமுற்று
- ஞ. அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கைக்குறிப்புவினைமுற்று.
- க. உயர்நிலைமுப்பாற் படர்க்கைக்குறிப்புவினைமுற்று
- எ. அஃறிணையிருபாற் படர்க்கைக்குறிப்புவினைமுற்று.
- அ. தன்மையொருமைக்குறிப்புவினைமுற்று
- க. தன்மைப்பன்மைக்குறிப்புவினைமுற்று.
- க0. முன்னிலையொருமைக்குறிப்புவினைமுற்று
- கக. முன்னிலைப்பன்மைக்குறிப்புவினைமுற்று.

தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொன்னிலை மூன்று வகைப்படும்:—

- க. எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வருவது
- உ. பெயர்ப்பயனிலை கொள்வது.
- க. வினையெச்சப்பொருள் தந்து வினைகொள்வது.

குறிப்புவினைமுற்றுச் சொன்னிலை நான்கு வகைப்படும்:—

- க. எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வருவது.
- உ. பெயர்ப்பயனிலை கொள்வது.
- க. வினையெச்சப்பொருள் தந்து வினைகொள்வது.
- ச. பெயரெச்சப்பொருள் தந்து பெயர்கொள்வது.

உ. பெயரெச்சம்.

தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம்.

- க. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.
- உ. நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.
- க. எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.
- ச. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.

குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

- க. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்
- உ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

பெயரெச்சச் சொன்னிலை: வினைமுதற்பெயர், கருவிப்பெயர், இடப்பெயர், தொழிற்பெயர், கால்பெயர், செயப்படுபொருட்பெயர் என நம அறுவகைப்பெயர் களும் ஒன்று கொள்வது.

ங. வினையெச்சம்.

தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.

- க. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.
- உ. முககாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.
- ங. எதிர்காலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.
- ச. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.

குறிப்புவினை வினையெச்சம்.

- க. குறிப்புவினை வினையெச்சம். [=வினையெச்சக்குறிப்பு.]
- உ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினை வினையெச்சம்.

வினையெச்சச் சொன்னிலை: தனகருத்தாவின வினையாயினும் பிறகருத்தாவின வினையாயினாக கொள்வது. எனவே வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினையாணையும்பெயர், தொழிற்செயர் என்றிவற்றைக்கொள்ளுமென்பது. ஈசுஉ-ம சூத்திரவுரையில் விளக்கியவாறமுலறிக

ங. இடைச்சொல்.

- க. வேறறுமையுருபிடைச்சொல்
- உ. இடைநிலையுருபிடைச்சொல்.
- ங. விசுவயுருபிடைச்சொல்
- ச. சாரியையுருபிடைச்சொல்.
- ரு. உவமவுருபிடைச்சொல்
- எ. தத்தம்பொருளுணர்த்துமிடைச்சொல்.
- எ. இசைநிறையிடைச்சொல்.
- அ. அசைநிலையிடைச்சொல்.
- க. ஒலிக்குறிப்பிடைச்சொல்
- க0. அச்சக்குறிப்பிடைச்சொல்.
- கக. விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல்.

சு. உரிச்சொல்:

- க. இசையுரிச்சொல்.
- உ. குறிப்புரிச்சொல்.
- ங. புண்புரிச்சொல்.

அல்லது,

க. குணப்பண்புரிச்சொல்.

உ. தொழிற்பண்புரிச்சொல்.

உரிச்சொன்னிலை: பெயரேனும் வினையேனுங் கொள்வது.

இலக்கணங் கூறிய உதாரணங்கள்.

அரசன் வந்தான்

அரசன் என்பது உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வந்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. வந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்ற; அது அரசன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

இந்திரன் அசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்தான்.

இந்திரன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது காத்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. அசுரர். எ-து. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப்பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது கொன்று என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. கொன்று. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினை வினையெச்சம்; அது காத்தான் என்னுந்தன் கருத்தாவின் வினை கொண்டது. தேவர். எ-து. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப்பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது காத்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. காத்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்ற; அது இந்திரன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

என்று வந்தாய்?

என்று. எ-து. ஏழாம்வேற்றுமைக் காலப்பொருளுணர் நின்ற இடைச்சொல். வந்தாய். எ-து. முன்னிலையொருமையிறந்தகாலத்தெரிநிலைவினைமுற்ற; அதன் என்னுந் தோன்றுவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

யான் பிறந்ததுர் சிதம்பரம்.

யான். எ-து. தன்மையொருமைப் பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது பிறந்த என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. பிறந்த. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்; அது ஊர் என்னும் இடப்பெயர் கொண்டது. ஊர். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது சிதம்பரம் என்னும் பெயர்ப்

பயனிலை கொண்டது. சி. தம்பரம். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது. ஊர் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

இங்கு வந்து போயினான் கொற்றன்.

இங்கு. எ-து ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளுணர் நின்ற இடைச் சொல். வந்து. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது போயினான் என்னுந் தன்கருத்தாவின் வினைகொண்டது. போயினான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது கொற்றன் என்னும் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. கொற்றன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது. போயினான் என்னுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

இந்நூல் செய்தான் ஆசிரியனாகத்தியன்.

இ. எ-து. சுட்டிடைச்சொல். நூல். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபு தொகப்பெற்றது; அது செய்தான் என்னும் பயனிலை கொண்டது. செய்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுலணையும்பெயர் அது அகத்தியன் என்னும் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. ஆசிரியன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது அகத்தியன் என்னும் பெயரை விசேடித்து நின்றது. அகத்தியன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது செய்தான் என்னுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுலணையும் பெயர்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

மழை பெய்யக் குளநிறைந்தது.

மழை. எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது பெய்ய என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. பெய்ய. எ-து. முக்காலத்தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது, இங்கே காரணப்பொருளில் வருதலால், இறந்தகாலத்தது; அது நிறைந்தது என்னும் பிறகருத்தாவின் வினைகொண்டது. குளம். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது நிறைந்தது என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. நிறைந்தது. எ-து. அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது குளம் என்னும்எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

சூரியனுதிக்க வந்தான்.

சூரியன். எ-து. அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைப்பெயர், திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது உதிக்க என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. உதிக்க. எ-து. முக்காலத்தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது,

இங்கே இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்தது என்னும் பொருள் பட வருதலால், நிகழ்காலத்தது; அது வந்தான் என்னும் பிறகருந்தாவின் வினைகொண்டது. வந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத்தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அவன் என்னுந் தோன்றுவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

கற்க வந்தேன்.

கற்க. எ-து. முக்காலத்தெரிநிலைவினை வினையெச்சம், அது; இங்கே காரியப்பொருளில் வருதலால், எதிர்காலத்தது; அது வந்தேன் என்னுந் தன்கருந்தாவின் வினைகொண்டது. வந்தேன். எ-து. தன்மை யொருமையிறந்தகாலத்தெரிநிலை வினைமுற்று; அது யான் என்னுந் தோன்றுவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

படிக்குந்தோறும் அறிவு வளசும்.

படிக்கும். எ-து. எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்; அது பெயர்த்தன்மை எய்தி நின்ற தோறும் என்னும் இடைச்சொற்கொண்டது. தோறும். எ-து. தொழிற்பயில்வுப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். அறிவு. எ-து. பண்புப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வளரும் என்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வளரும். எ-து. பலர்பாலொழிந்த நார்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலவெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அறிவு என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

நம்பி காலொடிந்து வீழ்ந்தான்.

நம்பி. எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வீழ்ந்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. கால். எ-து. பால்பகாலஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது. அது ஓடிந்து என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. ஓடிந்து. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அச்சினைவினையெச்சம் வீழ்ந்தான் என்னும் முதல்வினை கொண்டது. வீழ்ந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது நம்பி என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

ஆசிரியனைக் கண்டனன் வணங்கினான்.

ஆசிரியன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனருபேற்றது; அது கண்டனன் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. கண்டனன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத்தெரிநிலைவினைமுற்று; அது, இங்கே கண்டு அல்லது கண்டனனாகி என வினையெச்சப்பொருளைத் தருத

லால், வினையெச்சம்; அது வணங்கினான். என்னுந் தன்கருத்தாவின் வினை கொண்டது வணங்கினான். எ-து உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அவன் என்னுந் தோன்றாமெழு வாய்த்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

தழைவிரிகடுக்கைமலைத்தனிமுதல்சடையிற்சூடுங்
குழவியெண்டிங்கதளிற்றகோட்டதுகுறையென்நெண்ணிப்
புழைநெடுங்கரத்தாற்பற்றிப்பொற்புறவினைத்துநோக்கு
மழைமதக்களிற்றின்செய்யமலரடிசெண்ணிகைப்பாம்.

இச்செய்யுளில்: “எண்முமெழுத்து” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “இயல்பினும் விதியினும்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “இஈ ஐ உழி” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “உடன்மேலுயிர்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “உயிர்வரினுக்குறள்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “அல்வழி-இஈ” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்கள்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “நறுபோதல்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “முன்றாறுருபெண்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “நெடிலோடுயிர்த்தொடர்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “மவ்வீரெற்றழிந்து” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? “லளவேற்றுமையிற் றடவும்” “என்னும் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “னலமுன் றனவும்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “இடையுரி வடசொலின்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “அத்தினகரம்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? “இயல்பின் விகாரமும்” என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது?

“அல்வழி இஈம் முன்னர் எனப்பொதுப்படக்கூறியதொற் பெயரேயன்றி வினைத்தொகையின் முன்மொழியாகிய வினையுங்கொள்ளப் படுமென்றமைக்க.

இச்செய்யுளில்: வினைத்தொகையுண்டாயின், அஃதெது? அஃதெப்படி விரியும்? வேற்றுமைத்தொகைகள் எவை? அவை எப்படி விரியும்? பண்புத்தொகைகள் எவை? அவை எப்படி விரியும்? உவமைத்தொகைகள் எவை? அவை எப்படி விரியும்? வேற்றுமைவிரித்தொடர்கள் எவை? எழுவாய்த்தொடர்கள் எவை? எவ்வெவ்வேற்றுமையுருபுகள் எவ்வெப்பயனிலை

கொண்டன? பெயரெச்சங்கள் எவை? எவ்வெப்பெயரெச்சம் எவ்வெப் பெயர் கொண்டது? வினையெச்சங்கள் எவை? எவ்வெவ்வினையெச்சம் எவ்வெவ்வினைகொண்டது? ஆகுபெயருண்டாயின், அஃதெது? அஃது என்ன வாகுபெயர்?

இச்செய்யுளில் எழுவாய் எது? பயனிலை எது? செயப்படுபொருள் எது? பயனிலைக்கு விசேடணம் யாத? செயப்படுபொருளுக்கு விசேடணம் யாத?

வேண்டதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டு மிதம்பை யில்.

க. வேண்டதல்: அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், உடன்பாட்டுத்தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம். (வேண்டு+தல்) இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை, நீத்தற்செயப்படுபொருள். இது இல்லான் என்பதனோடு தொடர்ந்தது. முதல்வேற்றுமையெனினும் பொருந்தும்.

உ. வேண்டாமை: அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமைஎண், படர்க்கையிடம், எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம். (வேண்டு+ஆ+மை) இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை, நீத்தற் செயப்படுபொருள். இதுவும் இல்லான் என்பதனோடு தொடர்ந்தது. முதல்வேற்றுமையெனினும் பொருந்தும்.

கூ. இல்லான்: உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், முக்காலமும், எதிர்மறைக்குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம். (இல்+ஆன்) ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை, உறுப்புத்தற்கிழமைப்பொருள். இது அடி என்பதனோடு தொடர்ந்தது.

ச. அடி: அஃறிணை, பலவீன்பால், பன்மையெண், படர்க்கையிடம், பகாப்பதம், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை, அடைதற்செயப்படுபொருள். அடி என்பது ஒருமை பன்மைகளுக்குப் பொதுவாகிய இயற்பெயர் ஆயினும் ஈண்டுப் பன்மையில் வந்தது. இது சேர்ந்தார்க்கு என்பதனோடு தொடர்ந்தது.

ரு. சேர்ந்தார்க்கு: உயர்திணை, பலர்பால், பன்மையெண், படர்க்கையிடம், இறந்தகாலம், தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம். (சேர்+த+த+ஆர்+கு. இதில் கு நான்கனுருபு) நாலாம்வேற்றுமைவிரி. இது இல என்பதனோடு தொடர்ந்தது.

கூ. யாண்டு உம்: ஈண்டிக் காலப்பொருளுணரநின்ற இடைச்சொல், உம் எஞ்சாமைப்பொருளில் வந்தது.

எ. இடிம்பை: அஃறிணை, பலவீன்பால், பன்மையெண், படர்க்கையிடம், பண்புப்பெயர்ப்பகாப்பதம். இடிம்பை என்பது ஒருமை பன்மை

களுக்குப் பொதுவான இயற்பெயர் ஆயினும் ஈண்டுப் பன்மையில் வந்தது. முதல்வேற்றுமை, கருத்தாப்பொருள்து. இதுவும் இல என்பதனோடு தொடர்ந்தது. யாண்டும் என்பதும் இல என்பதனோடு தொடர்ந்தது.

அ. இல: அஃறிணை, பலவின்பால், பன்மைஎண், படர்க்கையிடம், பலகாலமும், எதிர்மறைக்குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம். இது இடம்பை என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்றது.

காய்த் உவத்த லக்ற்றி யொருபொருட்கண்
ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணதே—காய்வதன்கண்
உற்ற குணத்தோன்றா தாகு முவப்பதன்கட்
குற்றமுந் தோன்றா கெடும்.

இ - ள். காய்தல் உவத்தல் அகற்றி - விரும்புதலையும் வெறுத்தலையும் தவிர்த்து;—ஒருபொருட்கண் (உற்ற குணகுற்றம்) ஆய்தல் - ஒருவிஷயத்திலுள்ள (குணத்தோஷங்களை) ஆராய்ந்தறிதல், — அறிவுடையார் கண்ணதே - விவேகிகளிடத்துமாத்திரம் அமைந்தசெயலாம்.

காய்வதன்கண் உற்ற குணம் தோன்றாதாகும்—ஆராயமுன் ஒருபொருளில் வெறுப்புவைத்தால் அப்பொருளிலிருக்கிற தீமையே யன்றி நன்மை தோற்றப்படாது.

உவப்பதன்கண் குற்றமும் தோன்றா—ஆராயமுன் ஒருபொருளில் ஆசைவைத்தால் அப்பொருளிலுள்ள நன்மையன்றித் தீமைகள் தோற்றப்படா.

கெடும்—ஆதலின் காய்தலுவத்தல்களை யகற்றாது ஒருபொருளிடத்துக் குணகுற்றங்களை ஆராய்வோன் கேடடைவான். எ-று.

க. காய்தல்: தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம். காய்தல் அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமைஎண், படர்க்கையிடம், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை, நீத்தற்செயப்படுபொருள், இது அகற்றி என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது. (நியோசனம் - சேர்தல்.)

உ. உவத்தல்: உவ+தல்; இதுவும் அப்படியே:

ஈ. அகற்றி: அகற்று+இ; உடன்பாட்டுத்தொரிநிலை இறந்தகாலச்செய்தென்வாய்பாட்டுவினையெச்சப்பகுபதம்; இது ஆய்தல் என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது.

ச. ஒன்று: எண், உரிச்சொல்; பொருள் என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது.

இ. பொருட்கண்: பொருள்+கண்.

பொருள்: அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், பெயர்ப்பகாப்பதம், ஏழாமவேற்றுமைவிரி, தற்கிழமை இடப் பொருள். கண் வேற்றுமையுருபிடைச்சொல். ஆய்தல் என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது.

ஈ. ஆய்தல்: தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம் ஆய+தல்.

அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், முதல் வேற்றுமை. இது அறிவுடையார்கண்ணது என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது.

எ. அறிவுடையார்கண்ணது: ஒருசொன்னீர்மையாய்க் குறிப்புவினைமுற்றுய் நின்றது. அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம்; ஆய்தலென்பதற்கு முடிபாய்நின்றது.

பகுபதம்: அறிவு+உடைமை+ஆர்+கண்+அ+து.

அ. காய்வதன்கண்: அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், ஏழாமவேற்றுமைவிரி; தொழிலிடத்தற்கிழமை. உற்ற என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது. (காய்+வ்+அ+து+அன்+கண்.)

ஆ. உற்ற: உறு+அ.

செய்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால உடன்பாட்டுத்தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சப்பகுபதம்; குணம் என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது; பின்னும் உவப்பதன்கண் என்பதனோடுகூடிக் குற்றம் என்பதனோடும் நியோசனமாகின்றது.

க. குணம்: பண்புபெயர்ப்பகாப்பதம்; அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், முதல்வேற்றுமை, கருத்தாப்பொருள், தோன்றாதாகும் என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது.

கக. தோன்றாது ஆகும் என்பன ஒருசொன்னீர்மை; அஃறிணை, ஒன்றன்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், எதிர்காலம், குணம் என்பதற்குப் பயனிலையாய் நின்றது.

கஉ. உவப்பதன்கண்: உவ+ப்+ப+அ+து+அன்+கண்
காய்வதன்கண் என்பதுபோலாம்.

கங. குற்றமும் குற்றம்+உம (உம் இறந்ததழீஇய எச்சப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.)

குற்றம் என்பது தோன்றா என்பதனோடு நியோசனமாகின்றது. இதற்கு மற்றெல்லாங் குணமென்பதற்குரைத்ததுரைக்க.

கச, தோன்ற: தோன்று+ஆ எதிர்மறைத் தெரிநிலையுடன்பாட்டுவினை முற்று.

“உயிர்வரினுக்குறண்மெய்விட்டோடும்” என்பதனால் உகரங்கெடநின்ற றகரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்பதனால் விசுதி ஆகாரமேறி முடிந்தது.

கடு, கெடும்: கெடு+உம்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலையுடன்பாட்டு வினைமுற்று.

உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமையெண், படர்க்கையிடம், ஈண்டு எதிர் காலம், படர்க்கையிற் பலர்பாலொழித்தொழிந்த நாற்பாலுக்கும் பொதுவாயினும் ஈண்டு ஆண்பாலில் வந்தது; ஒருவன் என்னுந் தோன்றாத எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய்நின்றது.

காய்+தல்: “ய ருழ முன்னர்க் கச தப வல்வழியியல்பும்” என்றதனால் இயல்பாய் முடிந்தது. ஆய்+தல் என்பதும் இப்படியே முடிந்தது.

உவ+தல்: “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன் கச தப மிகும்” என்றதனால் விசுதி முதல் தகரம் மிகுந்து முடிந்தது.

அகற்று+இ: “உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட்டோடும்” என்றதனால், பகுதியீற்று கரங்கெட்டு, கெடநின்ற றகரமெய்யின்மேல் “உடன் மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால், விசுதி இகரவுயிரேறி முடிந்தது.

ஒன்று+பொருள்: “எண்ணிறையளவும் பிறவுமெய்தின்—மூன்றூறே ழல்லவற்றினீற்றுயிர்மெய்யும்—ஏகும்.” என்றதனால் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு, “ஒன்றன்புள்ளி ரகரமாக—உவ்வருமே” என்றதனால் ஒரு என்றாய்—“மூன்றூறுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டறாகு முகர முன்னரியல்பாம்” என்றதனால் வருமொழி இயல்பாய் முடிந்தது.

பொருள்+கண்: “லளவேற்றுமையிற் றடவும்” என்றதனால் ஈகரம் உகரமாகத்திரிந்து முடிந்தது.

அறிவு+உடையார்: “முற்றுமற்றொரோவழி” என்றதனால், முற்றிய லுகரங் கெட்டு, கெடநின்ற ஈகரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர் வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் உகரவுயிரேறி முடிந்தது.

உடை+ஆர்: “இஈ ஐவழி யவ்வும்” என்றதனால் யகரவுடம்படுமெய்பெற்று, “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் யகரமெய்யின்மேல் ஆகாரவுயிரேறி முடிந்தது.

கண்+அ+த: “இடையுரிவடசெர்லினியம்பியகொளாதவும்” என்றதனால் இடைச்சொல்லாகிய சாரியை அகரவுயிர் முன்வந்த விசுதி

முதல் தகரம் இயல்பாகி, “தனிக்குறின்முன்னொற்றுயிர்வரினிரட்டி” என்றதனால், ணகரமெய்யிரட்டித்து, இரட்டித்தமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் சாரியை அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

காய்+வ்+அ+து+அன்+கண்: “இடையுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும்” என்றதனால் சாரியை அகரவுயிர்முன்வந்த விசுதிமுதல் தகரம் இயல்பாகி, “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் இடைநிலை வகரமெய்யின்மேல் சாரியை அகரவுயிரேறி, “உயிர்வரினுக்குறண்மெய்விட்டோடும்” என்றதனால், சாய்வது என்பதன்கண் உகரங் கெட்டு, கெடநின்ற தகரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்பதனால் அன்சாரியை முதல் அகரவுயிரேறி “இடையுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும்” என்றதனால் அன்சாரியையீற்று ணகரமெய் இயல்பாகி முடிந்தது.

உய்+அ: “முற்றுமற்றொரோவழி” என்றதனால் உகரங்கெட்டு, கெடநின்ற நகரமெய் “தனிக்குறின்முன்னொற்றுயிர்வரினிரட்டி” என்றதனால் இரட்டித்து, இரட்டித்தமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் விசுதி அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

தொன்று+ஆ+து: “இடையுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும்” என்றதனால் இடைநிலை ஆகரவுயிர்முன்வந்த விசுதி முதல் தகரம் இயல்பாகி, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்றதனால் குற்றியலுகரங்கெடநின்ற நகரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்பதனால் ஆகரவுயிரேறி முடிந்தது.

ஆ+கு+உம்: “இடையுரிவடகொலினியம்பியகொளாதவும்” என்றதனால் சாரியைமுதல் ககரவல்லொற்று இயல்பாகி, “உயிர்வரினுக்குறள்” என்பதனால் குற்றியலுகரம் கெடநின்ற ககரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் சாரியைமுதல் உயிரேறி முடிந்தது.

உவ+ப்+ப்+அ+து: “இடையுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும்” என்றதனால் சாரியை அகரவுயிர்முன்வந்த தகரம் இயல்பாகி, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்றதனால் பகரவொற்றிடைநிலையின்மேல் சாரியை அகரவுயிரேறி, “இயல்பினும் விதியினுநின்றவுயிர்முன் க ச த ப மிகும்” என்றதனால் பகரவல்லொற்றிரட்டித்து முடிந்தது.

தொன்று+ஆ: “உயிர்வரினுக்குறண்மெய்விட்டோடும்” என்பதனால் பகுதியீற்றுகரங் கெடநின்ற நகரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்பதனால் விசுதி ஆகரவுயிரேறி முடிந்தது.

கெடு+உம்: “முற்றுமற்றொரோவழி” என்றதனால் பகுதி உகரங்கெட்டு, “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால், உகரங்கெடநின்ற) டகரமெய்யின்மேல் விசுதி உகரவுயிரேறி முடிந்தது.

காய்தல் + உவத்தல்: காய்தலுவத்தல். “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் ஸகரமெய்யின்மேல் உகரமேறி முடிந்தது.

உவத்தல் + அகற்றி — உவத்தலகற்றி என்பதற்கும் விதி அது.

அகற்றி + ஒன்று — அகற்றியொன்ற: “இ ஈ ஐவழியவ்வும்” என்றதனால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, தோன்றிய யகரமெய்யின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்றதனால் ஓகரவுயிரேறி முடிந்தது.

ஒன்று + பொருட்கண் — ஒருபொருட்கண் “எண்ணிறையளவும் பிறவுமெய்தின் — ஆறேழல்லவற்றினீற்றுயிர் மெய்—ஏகும், என்பதனால், ஈற்றுயிர்மெய்செட்டு ஒன் என நின்று, “ஒன்றன்புள்ளி ரகரமாக-உவ்வரும்,, என்பதனால் னகரவொற்று ரகரவொற்றாகத்திரிந்து உகரச்சாரியைபெற்று ஒரு என நின்று “முன்றாறுருபெண்வினைத்தொகை சுட்டமரூகுமுகரமுன்னரியல்பாம்” என்பதனால் ஒரு என்னும் முற்றுகரவீற்று எண்ணுப்பெயர்முன் வந்தவல்லினம் இயல்பாகி முடிந்தது.

பொருட்கண் + ஆய்தல்: “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே” என்றதனால் பொருட்கணாய்தல் என முடிந்தது.

ஆய்தல் + அறிவுடையார் என்பதும் அவ்விதியால் முடிந்தது.

உடையார் + கண்ணது “பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்சுளீற்று—ஆவியரமுன்வன்மைமிகா” என்றதனால் வல்லினம் இயல்பாய்முடிந்தது.

கண்ணது + ஏ = கண்ணதே: “உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட்டோடும்” என்றதனால் நிலையீற்றுக்கரங்கெடநின்ற தகரமெய்யின்மேல், “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்பதனால் ஏகரவுயிரேறி முடிந்தது.

கண்ணதே + காய்வதன்கண்: “இடைச்சொல்லேயோமுன்வரினியல்பே” என்றதனால் வருமொழி இயல்பாயிற்று.

காய்வதன்கண் + உற்ற — “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்றதனால் காய்வதன்கணுற்ற என முடிந்தது.

உற்ற + குணம்: “செய்யிய” என்னுஞ்சூத்திரத்து ‘பல்வகைப்பெயரினெச்சமுன்—இயல்பே’ என்பதனால் வருமொழி வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

குணம் + தோன்றாது — குணந்தோன்றாது “மவ்வீறு—வன்மைக்கினமாத்திரிபவுமாகும்” என்றதனால் நிலைமொழியீற்று மகரம் ஙகரமாகத்திரிந்தது.

தோன்றாது + ஆகும் — தோன்றாதாகும் — “உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட்டோடும்” என்றதனால் குற்றுகரங்கெடநின்ற தகரமெய்யின்மேல்

“உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்றதனால் ஆகரவயிரேறி முடிந்தது.

ஆகும்+உவப்பதன்கண்: ஆகுமுவப்பதன்கண். “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்றதனால் மகரமெய்யின்மேல் உகரவயிரேறி முடிந்தது.

உவப்பதன்கண்+குற்றம்: “ணனவல்லினம் வரட்டறவம்” என்றதனால் ணகரமெய் டகரமெய்யாகத்திரிந்தது.

குற்றம்+உம்—குற்றமும் “உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுவது” என்றதனால் மகரமெய்யின்மேல் உகரவயிரேறி முடிந்தது.

குற்றமும்+தோன்றா—குற்றமுந் தோன்றா “மவ்வீறு—வன்மைக்கினமா. த்திரிபவுமாகும்” என்றதனால் மகரவொற்று நகரவொற்றுத்திரிந்தது.

தோன்றா+கெடும் “அல்வழியாமாமியாமுற்றுமுன்மிகா” என்றதனால் ஆகாரவீற்றுமுற்றின்முன் வந்த வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

காய்தல்+உவத்தல்: இத்தொடர் வேற்றுமைவழி இரண்டனுருபுமறைந்த தொகைநிலை. உம்மைத்தொகையாயிருத்தலால் அல்வழியுமாம், ஆதலிற்பொதுவழி. இதனை “வேற்றுமைவழியோடல்வழியேயன்றியு, மவ்வீருவழியுமடங்கும்பொதுவழி, யம்முன்றள்ளேயடங்காவழியு, மெனநான்கென்றேயியம்புவர்சந்தி” என்னும் இலக்கணக்கொத்துச் சூத்திரத்தாற்காண்க.

உவத்தல்—அகற்றி: இத்தொடரும் அவ்வாரும்.

அகற்றி—ஒரு: இது அல்வழி வினையெச்சத்தொடர் (தொகாநிலை)

ஒரு—பொருட்கண்: அல்வழி பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்.

பொருட்கண்—ஆய்தல்: வேற்றுமைவழி ஏழனுருபு (த்தொகாநிலை)

ஆய்தல்—அறிவுடையார்கண்ணது: அல்வழி எழுவாய்த்தொடர் (தொகாநிலை)

கண்ணது—ஏ: அல்வழி குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடர் (தொகாநிலை)

ஏ—காய்வதன்கண்: அல்வழி இடைச்சொற்றொடர் (தொகாநிலை)

காய்வதன்கண்—உற்ற: வேற்றுமைவழி ஏழனுருபுத்தொகாநிலைத்தொடர்.

உற்ற—குணம்: அல்வழி பெயரெச்சத்தொடர் (தொகாநிலை)

குணம்—தோன்றாதாகும்: அல்வழி எழுவாய்த்தொடர் (தொகாநிலை)

தோன்றாதாகும்—உவப்பதன்கண்: அல்வழி தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடர் (தொகாநிலை)

உவப்பதன்கண்—குற்றம்: வேற்றுமைவழி ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர்.

குற்றம்—உம்: அல்வழி எழுவாய்த்தொடர் (தொகாநிலை)

உம்—தோன்றி: அல்வழி இடைச்சொற்றொடர் (தொகாநிலை)

தோன்றி—கெடும்: அல்வழி தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடர் (தொகாநிலை)

மாணாக்கர்களுக்கு அறிவித்தல்.

கூ. மாணாக்கர்கள், நாடோறும், தங்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட பாடத்தை, உபாத்தியாயரிடத்தே கேட்கு முன்னரே வீட்டிலே அவதானத்தோடு பலமுறை வாசித்துச் சூத்திரத்தை நெட்டுருப்பண்ணிக்கொள்ளல்வேண்டும்.

உ. அவ்வவ்விதிகளுக்கு உரையிலே தாட்டப்பட்ட உதாரணங்களில் அவ்வவ்விதிகளை நன்றாக விளக்கப் பயிலல்வேண்டும்.

கூ. ஸ்ரீகஷை வினாக்களை வாசித்து, ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் விடை தங்களுக்குத் தோன்றுகின்றதோ தோன்றவில்லையோ என்று ஆராயந்தகொண்டு, பின்பு அவ்வவ் வினாவுக்குரிய சூத்திரத்தையும் அதனுரையையும் வாசித்து, விடை இது என்று நிச்சயித்து உள்ளத்தமைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

சு. வித்தியாசாலையிலே உபாத்தியாயரிடத்தே சூத்திர பாடத்தை ஒப்பித்து, அதைப் பதச்சேதம்பண்ணி, அதற்குப் பொருள் தங்கள் வசனத்தினாலே சொல்லல்வேண்டும்.

டு. உபாத்தியாயர் வினாவும் வினாவுக்கு விடை தங்கள் வசனத்தினாலே சொல்லிக்கொண்டு, பின்பு அதற்குச் சூத்திரத்தை அல்லது சூத்திரபாகத்தைப் பிரமாணமாகச் சொல்லல்வேண்டும்.

சூ. அப்பியாச வினாக்களுக்கு விடை காசித்திலாயினும் கற்பனை யிலாயினும் எழுதி, உபாத்தியாயருக்குக் காட்டித் திருத்துவித்து, அப்படித் திருத்தப்பட்டதைத் தாங்கள் பார்த்து உள்ளத்தமைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

எ. தாங்கள் வாசிக்கும் வசன வடிவாகிய இலக்கியத்திலுஞ் செய்யுள் வடிவாகிய இலக்கியத்திலும் இலக்கணமுடிபும் அதற்குச் சூத்திரப் பிரமாணமுஞ் சொல்லப் பழகல் வேண்டும்.

அ. தப்பாது இடையிடையே பழம் பாடங்களைச் சிந்தித்தல்வேண்டும்.

கூ. மாணாக்கர்கள், ஒருவரை ஒருவர் வினாவியும், வினாவியவினாவுக்கு விடைசொல்லியும், பயிலல்வேண்டும்.

கடு. பேசும் பொழுதும் எழுதும் பொழுதும் இலக்கணப் பிழையறப் பேசவும் எழுதவும் பழகல்வேண்டும். பிழை படப் பேசினும் எழுதினும், இலக்கணக் கல்வியாற் பயன் ஒருசிறிதும் இல்லை. பேசும்பொழுதும் வசனம் எழுதும் பொழுதும், எல்லாருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க இயற் சொற்களை வழங்கல்வேண்டும்.

கக. இலக்கணப் பிழையுடைய வசனங்களை யுஞ் செய்யுள்களை யுந் திருத்தப் பழகல்வேண்டும்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
7	16	வாரும்	வாரும்
7	30	நூலை	நூன் முடிபை
8	22	நூல்	நூல்
8	23	எனும்	எனும்
8	25	சொல்லுங்	சொல்லுங்
12	38	புணர்த்தல்.	புணர்த்தல்,
19	11	வெட்டிச்சிறிது	வெட்டிச்சிறிது
19	12	போல்	போற்
21	26	உயமான	உயமான
22	7	காட்டலும்	காட்டலும், மாணுக்கர்யாவரை யும் பகைபாதகமின்றி நடத் தியும்,
24	9	அந்தர்ப்புரம்	அந்தர்ப்புரம்
25	29	கிரகணசத்தி	வினங்கிக்கொள்ளுந்திறம்
26	31	வருவித்துக்கொண்டு.	வருவித்துக்கொண்டு
27	4	கொள்ளுதலால்	கொள்ளுதலாலும்
29	11	குணத்தொடி	குணத்தொடி
31	26	மாணுக்கருக்குஞ்	மாணுக்கருக்குஞ்
31	29	மொக்கும்	மொக்கும்
35	13	அகப்பொருள்	அகப்பொருள், முப்பானால்
36	17	ஒருசாலை	ஒருவகுப்பு
38	2	கோபுரவாயிலை	கோபுரத்தை
41	29	அணுகுட்டங்களாய்காரியம்	அணுகுட்டத்தின் காரியம் (காரியம்: உரமுதலிய இட ங்களிறாக்கி முயற்சியுறுத ல்)
42	6	முப்பது	முப்பதும்
53	15	கூறப்பட்டதறிக.	கூறப்பட்டவாற்றாலறிக.
55	26	வருக்கலும்	வருக்கத்திலும்.
56	18	தம	தம
71	9	மொழிக்கிறதி	மொழிக்கிறதி
75	36	மங்குதலை	மயங்குதலை
77	6	எத்தனை	எத்தனை
84	11	வருக்கத்திலும்	வருக்கத்திலும்.
87	1	நடந்தான்	நடந்தான்
88	13	பகாப்பத	பகாப்பத
97	17	அல், ன், ள், ர், வ், எ.என்னும் பதின்மூன்றம்	ன், ள், ர், வ்.என்னும் பன்னிர ண்டும்
97	21	தொன்றல், பிறன்,	பிறன்,
97	29	உ-ம், விசுதி	உம் விசுதி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
97	31	ன்	இன்
97	33	வை	வழி
101	9	இயக்கிய	இலக்கிய
103	12	பாந்தஞ்	பாந்தஞ்
104	29	இரட்டி	இரட்டித்து
106	19	என்னும்	என்னும்
119	11	முதற்	முதல்
124	35		நீயே கொண்டாய், சென்றாய், தின்றாய், போயினாய் என் வ காரணத்துவிருமுன் வலியை ல்பாயின (சோக்க)
126	30	மெய்	மெய்
130	12	பின் (தள்ளுக)	
135	4	விகற்பம்	விகற்பம்
138	12	வீணை	வீணை
144	20	டியர்	டியர்
144	22	கெடிற்றொடர்	கெடிற்றொடர்
145	7	வெருக்குக்கண்	வெருக்குக்கண்
147	24	முதலெட்	முதலெட்
152	12	ஒன்றுமுத	ஒன்றுமுத
168	8	முணர்	முணர்
173	9	கொல்	கொல்
175	14	சொல்லானவலன்	சொல்லானவலன்
175	17	என்பதும்	என்பதும்
175	18	இன்மைப்பொருளை	இன்மைப்பொருளை
175	28	மிகும்	மிகும்
180	19	உயிரீற்றுச்சொன்	உயிரீற்று உரிச்சொன்
196	30	பால்குடித்தான், வான்பிடித்தான் என்பன 'குறில்செறியா லள-இயல்பும்' என்பதினால் அமைக்கப்படும். (இவ்விடத் திற் கொள்ளற்க)	
207	24	எழுத்தானது	எழுத்தாலானது
214	5	ஒப்பனவாகிய	ஒப்பனவாகி
221	2	பொருளா,	பொருளா
237	22	பொருளு	பொருளும்
251	23	தேய்த்து	தேத்து
257	28	அது வருபு	அது வருபு
261	2	செய்யுளிடத்து	செய்யுளிடத்து
263	12	விருப்பமும்	விருப்பமும்
263	20	கருவிப்பொருள்	கருவிப்பொருள்
264	8	எல்லைப்பொரு	எல்லைப்பொரு
284	7	திணைப்பலர்	திணைப்பலர்

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
286	25	செய்யுமெனச்சம், செய்யும	
286		ன்முற்று இரண்டு(தள்ளுக	
286	34	பாயுந்த; "நீர்க்கோழி	பாயுந்து நீர்க்கோழி
293	10	வல்லனாயின்	வல்லனாயினன்
295	1	அவன விலினன்	அவன விலினன்
299	29	விருந்தோடு	விருந்தோடு
309	29	இருகண்	இருண்
316	18	மெய்திரி	மெய்தெரி
316	31	வழுவும	வழுவும்
322	12	தெருமருந்து	தெருமந்து
326	29	என்னப்படும்	என்னப்படும்
327	3	இறப்பு	இறப்பு
327	6	இறந்த	இறந்த
327	34	மியல்பினும்	மியல்பினும்
343	30	மெண்ணையும்	மெண்ணெயும்
348	15	கல்வீசை	கல்வீசை
351	22	சாற்று	யாற்று
366	9	நீரெனத்தீ	நீரெனத்தீ
367	7	மொழியிசை	மொழியிசை
367	11	தன்னிடத்தியலும்	தன்னிடத்தியலும்
367	23	கழிவு	கழிவு
368	8	நிலைத்ததை	நிலைத்ததை
373	9	நீங்காவாய்	நீங்காவாய்
376	21	இப்பெயர்களுக்கும்	இருபொருள்களுக்கும்
376	33	மிகல்	மிகல்
377	27	அம்பு	அம்பு
379	19	தூங்கா	தூங்கா
390	9	வள்ளவாய்	வள்ளவாய்
392	1	மறுகவ்வரி	மறுகவ்வரி
392	16	புணர்ச்சி	புணர்ச்சி
404	4	களியற்க	களியற்க
428	8	வந்தேன்	வந்தேன்
429	8	மதகளிற்றின்	மதகளிற்றின்
429	19	புணர்ந்த	புணர்ந்த

பிழை திருத்தம்.

க0க-ம் பக்கத்தில்—

“ஒன்றன்பால் பலவீன்பால்-வினைகளுக்குப் பகர வகரவொற்றிடைநிலைகள் வருவனவல்ல.” என்பதைக் கொள்ளாது விடுக.

க0க-ம் பக்கத்து ௩௨-ம் வரியிலும் } முப்பதாமையென்றதை முடிபத்து
கக0-ம் பக்கத்தில் ௨-ம் வரியிலும் } மூன்றாமையென்று வாசிக்க.

கக௨-ம் பக்கத்து ௬-ம் வரியில் நான்கும் என்பதை ஐந்தும் என்று வாசிக்க.

ச௨க-ம் பக்கத்தில்—

விரிகடுக்கை என்னு முடிபை ‘இயல்பினும்விதியினுநின்றவுயிர்முன் விதவாதன கச தப மன் மிகும்’ என்றதாற் போந்த விதவாதன சிறுபான்மை மிகா என்னுங் தருத்தால் அமைத்தலே நன்று.

ச௩0-ம் பக்கத்தில்—

வேண்டுகல் என்பதிலும், வேண்டாமை என்பதிலும் “முதல்வேற்றுமை யெனினும் பொருந்தும்.” என்றதைக் கொள்ளாது விடுக.

ச௩௨-ம் பக்கத்தில்—

காய்வதன்கண் என்பதற்குத் தொழிலிடத்தற்கிழமையுமேயன்றி விஷயவகைக்கேற்ப வேறு தற்கிழமையுமாம் என்று கொள்ளுக.

உறு என்னும் பகுதி இரட்டித்து அகரவிகுதியொடுகடி உற்ற எனருயிற்று என்று கொள்ளுக.

ச௩௩-ம் பக்கத்தில் ௧-ம் வரியில் உடன்பாட்டு என்பதை விலக்கி வாசிக்க.

 தபிய பிழைகளுண்டேல் திருத்தி வாசிக்க